ஸ்ரீ

ஸர்வம் விஷ்ணு மயம் ஜகத்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத்வால்மீகிராமாயணவசனம்

ஆரண்ய காண்டம்.

யாவரும் எளிதிலுணர்ந்துகொள்ளும்பொருட்டு
ஸ்ரீமத உபய வேதாந்த
ஏடுரிம்படி திருமலை லக்ஷ்மிகுமார கோடி கன்னிகாதானம்,
வித்துவான் அஷ்டாவதானம்,
மேலபாககம்,
தாத தேசிக தாதாசாரிய சுவாமியவர்களால்,
வடமொழியினின்றும், தென்மொழியில் வசனநடையாய்
மொழிபெயர்ப்பித்து,

ஆவுல - கிருஷ்ணசாமி நாயுடு,
நகர் - அந்தல - மூர்த்தி நாயுடு,
குளத்தூர் - முத்துசாமி நாயுடு,
என்னும் மூவர்களால்,

சென்னை மவுண்டுரோடு கார்டியன அச்சுக்கூடத்தில
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலி. சகூஅகூக்கு - விஷுஹு - கடகமீ.

1881.

ஸ்ரீ

படத்தின் அட்டவணை

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீரகுநந்தன பரபரஹமணேநம:

ஸ்ரீமத்வால்மீகிராமாயணம்

ஆரண்யகாண்டம்.

தியானஸ்லோகம்

నీలాంభోదనిభంనిశాచరచమూ నిర్మూలనోద్యోగినం
కోదండంశరధింశరంసునిశితం నిస్త్రింశమాబిభ్రతం ||
వైదేహీ సహితంజటాలమజినం చీరంవసానంశుభం
తాదృక్షేణచలక్ష్మణేనసహితం శ్రీరామచంద్రంభజే ||

நீலாமபோதநிபம நிசாசரசமூ நிரமூலநோதயோகிநம
கோதணடமசரதிமசரமஸுநிசிதம நிஸத்ரிமசமாபிப்ரதம
வைதேஹீஸஹிதமஜடாலமஜிநம சீரமவஸாநமசுபம
தாதருக்ஷேணசலக்ஷமணேநஸஹிதம ஸ்ரீராமசநதரமபஜே

பரஹமாணட புராணததல நூறறெழுபதது நானகாவது அததியாயததில்
கபக்ஷதரநதேவம வநமாலாவிபூஷிதம, ஸ்ரீராமமபாலகநதயாயேத பால
ணடே முனீஸ்வரா:, ஸீதாதேவியுதமவீரம ஸாவாபரணபூஷிதம, ஸீதாபதிம்
நதயாயே தயோதயாகாண்ட உததமே, ஜடிலஞ்சீரவஸநந தணடகாரணய
ஸிநம, முனிவேஷதரமதயாயே தாரணயேகாணட உததமே, ஸுகரீவாதியுதம்
ஸமபஸ மாஙகாவருதமீஸ்வரம, மஹேஸ்வரஸமநதயாயேத கிஷகிநதாகாண்ட
தமே, சநதரபிமபஸமாகாரம வாஞசிதாாதத பரதாயகம, ஹநூமதஸேவிதநத
யேத சுநதரேகாணட உததமே, ராவணநிரிஹநதாரம் பரஹ்மருத்ராதிஸேவிதம்,
தாதேவியுதமயௌததே ராமநதயாயேத தருதமபுஜே; அகஸத்யாதிமுனிஸ்துத்யம்
ஞ்சிதாாதத ப்ரதாயகம, ஸாவதேவோததரமதயாதே துததரேகாணட உததமே;)
ற காணடங்கள தோறும தியான பேதஙகள கூறபபட டிருக்கினறமையினு,
யோததியாகாணடததி லெழுதபபட்ட சுலோகமே ஆரணயகாண்டததின தியான
லோகமெனவணாக

பாலகாண்டத்தின் தியானஶ்லோகம்.

ఖేలాన్దోలితకాకపక్షులసితం నీలాళకం బాలకం
లోలాంగం వనమాలికామధిగళే డోలాయితాం బిభ్రతం ॥
ఫాలాఞ్చన్మృగనాభిసారతిలకం కాలాన్తకాద్యైర్నుతం
లీలామానుషవిగ్రహం రఘుపతిం శీలాఞ్చితంచిన్తయే ॥

கேலாநதோளிதகாகபக்ஷலஸிதம நீலாளகமபாலகம
லோலாஙகமவநமாலிகாமதிகளம டோலாயிதாமபிபரதம.
பாலாஞசனமருகநாபிஸாரதிலகம காலாநதகாதயைாநுதம
லீலாமாநுஷவிகரஹமரகுபதிம ஶீலாஞசிதஞசிநதயே

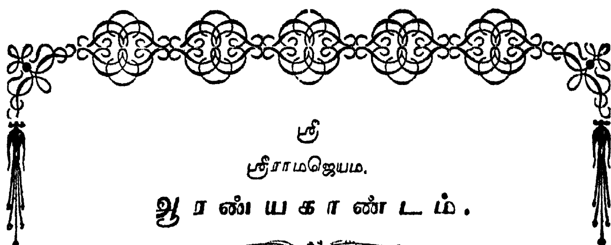
அயோததியாகாண்டத்தின் த்யானஶ்லோகம்.

కన్దర్పాభంకమలనయనం కంబుకణ్ఠంకటాక్షైః
కారుణ్యాక్తైఃకలితవచసాం కామితంకల్పయన్తం ॥
భూషాభేదైర్వివిధరుచిరైః భూషితంభూషితాఙ్గ్యా
సీతాదేవ్యాదరహసితయా సేవితంరామమీడే ॥

கநதாபபாபமகமலநயநம கமபுகணடமகடாக்ஷைஃ
காருணயாகதைஃகலிதவசஸாம காமிதமகலபயநதம.
பூஷாபேதைாதிவ்ஷருசிரைஃ ாபூஷிதமபூஷிதாஙகயா
ஸீதாதேவயாதரஹஸிதயா ஸேவிதமராமமீடே.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஆரண்யகாண்டம்.

முதலாவது சருக்கம்

சக்கரவர்த்தித் திருமகனார் ரிஷிகளது ஆஶ்ரமங்களிற் சென்றருளி அவர்களால் பூஜிக்கப் பட்டனரென்பது.

அநந்தரம் மிகவும் தீரராகிய சக்கரவர்த்தித் திருமகனார் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் தண்டகாரண்யத்தி லுட்புகுந்து, தர்ப்பங்களாலும், மரவுரிகளாலும் நிறைந்துள்ளனவும், பிரஹ்ம தேஜஸ்ஸினால் விளங்கப் பட்டனவும், விண்ணிடையில் விளங்குகின்ற ஸூரியமண்டலம்போலக் கண்ணுற்றுப் பார்ப்பதற் கரியனவும், ஸர்வபூதங்களுக்கும் தஞ்சமாயின வும், மிகச் சுத்தி செய்யப்பட்ட அங்கணங்களை யுடையனவும், பலவகை மிருகங்களாலும், பலவகைப் பறவைகளாலும் சூழப்பட்டனவும், யாவ ராலும் பூஜிக்கப்பட்டனவும், நிரந்தரம் ஆடுகின்ற அப்ஸரஸர்களை யுடை யனவும், விசாலங்களாயுள்ள அக்கினிஹோத்திர மாளிகைகளாலும், ஹோமபாத்திரங்களாலும், மான் புலிகளின் அஜினங்களாலும், யாகவேதி யில் பரப்பப்பட்ட தர்ப்பங்களாலும், பலாசின ஸமித்துகளாலும், பூர்ணகும்பங்களாலும், காய் கனி கிழங்குகளாலும் விளங்குகின்றனவும், காட்டிலுள்ள பற்பல சிறந்த விருக்ஷங்களால் சூழப்பட்டனவும், பூதபலி வைஶ்வ தேவாதிகளினால் பூஜிக்கப்பட்டனவும், வேதகோஷங்களினு லொலிக்கப்பட்டனவும், காட்டிலுள்ள பலவகை மலர்களாலும், கமலங்க ளுடன் கூடிய தடாகங்களினாலும், மணங்கமழ்ந்தும், குளிர்ந்து முள்ளன வும், ஐம்புலன்களை வென்றவர்களும், மரவுரி மானுரிகளை யுடுத்தவர் களும், வெய்யோன் வைஶ்வாநரர்களை நிகர்த்தவர்களும், உடைசுருங்கின வர்களும், பிரஹ்மத்தை யறிந்தவர்களும், நெடுநாள் வாழ்ந்தவர்களு மாகிய முனிவர்களினால் திகழப்பட்டனவுமாகிய முனிவர்களின் ஆஶ்ரம மண்டலங்களைக் கண்ணுற்று, கட்டிய நாணை யவிழ்த்துக் கார்முகத்தைத் தோளில் பூட்டிக்கொண்டு விநயத்துடன் அங்கங்கே எழுந்தருளினர். திவ்விய ஜ்ஞானமுடைய அங்கங்குள்ள மஹரிஷிகளும், சந்திர னுதய மானாற்போலத் திகழ்ந் தெழுந்தருளிய பெருமாளையும், பிராட்டியாரை யும், இளையபெருமாளையுங் கண் டெழுந் தெதிர்கொண்டு வந்து, இவர்

களது சேர்த்தியையும், அழகினையுங் கண்டு தீங்குவருமோவென் றச்சங் கொண்டு தீமை நீங்கி நன்மையுற்றாக கூடி வாழ்கவென் றுசீர்வாதஞ் செய்த தழைத்துக்கொண்டு வந்து பூஜித்துப் பெருமாளுடைய ஸௌகுமார்யத்தையும், அழகினையும், அவயவங்களின் இசைவையும், காந்தியையும், சிங்காரத்தையும் கண்டு வியப்புற்று, பிராட்டியாரையும், இளையபெருமாளையுங் கண்டு கண் கொட்டாமல் பார்த்துத் திகைத்து நின்றனர்கள். பின்பு முதன்மையாயுள்ள முனிவர்கள் பெருமாளைப் பர்ணசாலையி லெழுந்தருளப்பண்ணி, கந்தமூலபலங்களையும், அர்க்ய பாத்யாசமனீயங்களையும் கொண்டு வந்து விதியின்படி பூஜைசெய்து அவரை நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரரே! நீரே எங்களுடைய தருமங்களைப் பாதுகாப்பவரும், யாங்கள் தஞ்சமடையத் தக்கவரும், எங்களால் பூஜை செய்துகொள்ளத் தக்கவரு மாகின்றீர், துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரி பாலனஞ் செய்து உலகங்களைப் பாதுகாக்கின்ற அரசனே குருவாகின்றா னல்லனோ? (நாவிஷ்ணுః ப்ருதிவீபதிః) என்றிருப்பதால் விஷ்ணுவின் அம்சமின்றிப் பாதுகாக்குங் குணமுள்ளதாகாமையினாலும், (அஷ்டாபிர் லோகபாலாநாம் மாத்ராபிர்நிர்மிதோ ந்ருபః) என்றிருப்பதால் இந்திர னுடைய அம்சமுடைய னுதலாலேதானே போகங்களை யனுபவிக்கின்ற மையாலும், இராஜராஜனும் பூஜைக் குரிய னாகின்றான்; ஸ்ரீமந்நாராயண னுடைய நாலிலொன்று அம்சமுடைய ராகியே யன்றோ? தேவர் அவ தரித் திருக்கின்றீர், ஆதலின், நீர் உலகங்களைப் பாதுகாத்து உலகங்களி னால் வணங்கப்பட்டவராகி, எல்லாப் போகங்களையும் அநுபவிக்கின்றீ ரென்பதற் கையமுளதோ? தேவர் திருமாளிகையி லெழுந்தருளி யிருக் கினும், காட்டி லெழுந்தருளி யிருக்கினும், நித்ய விபூதியி லிருக்கினும், லீலாவிபூதியி லிருக்கினும், தேவரே எங்களுக் கிறையவர், ஆதலின், உம்முடைய நாட்டிலுள்ளவர்களும், ஸம்ஸாரவிஷயங்களைத் துறந்து, உம் முடைய விஷயத்திலேயே குடிகொண்ட மன முடையவர்களும், காமக் குரோதங்களை வென்றவர்களும், பிறரைச் சபித்த தழிக்கும் செயலை விட்ட வர்களும், (தாஸபூதாஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:) என் கிறபடி உம்மைத் தொண்டு பூண்டவர்களும், உமக்குப் பிள்ளைகள் போன்றவர்களுமாகிய எங்களை நீர் பாதுகாத் தருளக் கடவீரென்று கைகுவித்துக்கொண்டு வேண்டிப் பற்பல ஆகாரங்களினால் ஸீதா ராம லக்ஷ்மணர்களைப் பூஜித்தனர்கள். மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் விதியின் படி பெருமாளைப் பூஜித்து மகிழ்ந்தனர்கள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முதலாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இரண்டாவதுசருக்கம்.

பெருமாள் காட்டிடையில் விராதனைக் கண்டது.

அநந்தரம் பெருமாள் அன்றிரவை யங்குப் போக்கி, மறுநாளுதயத்தில் முனிவர்களைப் பணிந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு பலவகை மிருகங்கள் நிறைந்தும், புலி கரடி செந்நாய் முதலியவைகள் சூழ்ந்தும் முறிக்கப்பட்ட மரஞ் செடி கொடிகளை யுடையதும், காற்ற கரிய மடுவுகளை யுடையதும், கூவுகின்ற பற்பல பக்ஷிகளை யுடையதும், பயந் தருவதுமாகிய காட்டினுட்சென்று, ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் கூடி யங்கே மலையின் சிகரம்போலப் பருத்துப் பரந்தவனும், கோரமாகக் கூவுகின்றவனும், மிகவும் ஆழ்ந்த கண்களை யுடையவனும், பெரிய தலையை யுடையவனும், பருத்த வயிற்றை யுடையவனும், அருவருப்புறத் தக்கவனும், பயங்கரனும், குருதியினால் நனைக்கப்பட்ட புலித்தோலை யுடுத்தவனும், வாயினைத்திறந்து உலகினை விழுங்க முயலும் யமன் போன்றவனும், எஃகினால் செய்யப்பட்ட நெடிய சூலத்தில் மூன்று சிங்கங்களையும், நான்கு புலிகளையும், இரண்டு செந்நாய்களையும், பத்து மான்களையும், தந்தங்களுடன் கூடிய பெரிய யானையின் தலை யொன்றினையும் கோத்தேந்திக்கொண்டு சிங்கநாதம் செய்பவனுமாகிய விராதனென்னும் ராக்ஷஸனைக் கண்டனர். அந்த ராக்ஷஸனும் இவர்களைக் கண்டு சினங்கொண்டு, காலாந்தகன்போல வோடி வந்து ஸீதையை இடையிற் பற்றி எடுத்துக்கொண்டு திரும்பி யொதுங்கி, ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை நோக்கி, மானிடர்களே! நீங்கள் யாவர்கள் ஜடைதரித்து மரவுரியுடுத்து முனிவேடம் பூண்டு தண்டகாவனத்தை யடைந் திருப்பவர்களாயினும், பெண்ணொருத்தியை யுடன் அழைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்றீர்கள்; என்னுடைய இவ்வனத்தை யடைந்தும் நீங்கள் உய்வீர்களோ? நீங்கள் தவசிகளா யிருக்கையில், பெண்ணுடன் வாழ்வ தெவ்வண்ண மொக்கும்? இவ்வண்ணம் நீங்கள் அதருமஞ்செய்து பாவிகளாகின்றமையின், முனி தூஷகர்களாகின்றீர்கள், நீங்கள் யாவரோ உரைசெய்மின்; யான் விராதனென்னு மரக்கன், நானிவ்விடத்தில் ரிஷிகளது மாம்ஸங்களைப் புஜித்துத் திரிகின்றேன்; யான் உங்களையும் கொலை செய்து, உங்களுடைய ரத்தத்தையும் பானஞ் செய்வேன்; இந்தப் பெண் எனக்கே பாரியை யாகுவாள்; என்றிவ்வண்ணம் அச்சமற்றுச் செருக்குற்று மொழிந்தனன். ஸீதாபிராட்டியாரும் அம்மொழியைக்கேட்டுப் பெருங்காற்றில் வாழைமரம்போல நடுங்கினள். இவ்வண்ணம் விராதனால் அபஹரிக்கப்பட்டு நடுங்குகின்ற ஸீதையைப் பெருமாள் கண்ணுற்று மிகத் துன்பமடைந்து இளையபெருமாளை நோக்கிப் பாராய் லக்ஷ்மணா! ஜனகமஹாராஜன் திருமகளும், தசரத

சக்கரவர்த்தி மருமகளும, என்னுடைய பாரியையுமாகியும், ஸீதை விராதனால் அபஹரிக்கப்பட்டு வருந்துகின்றனள்; நாம் இவ்வகையாகிய தீமைகளையுற நிற்பபோமென்பதை யறிந்தேயனறோ? கைகேயி என்னைக் காட்டி லுறையும்படி வரங்கேட்டனள்; அவளுடைய கோரிக்கை இப்பொழுதே விரைவில் நிறைவேறி விட்டது, கைகேயி தீர்க்காலோசனையுடைய ளாதலாலேயே தன் மகனுக்கு ராஜ்ஜியம் வாய்ப்பதுமாத்திரத்தில த்ருப்தியடையாமல் யான் காடு செல்லும்படிச் செய்தனள். இப்பொழுது கைகேயி தன் மன மீடேறி மகிழ்ந்தனள். ஸீதை பரபுருஷனால் பரிசிக்கப்பட்டவ ளென்பதினும், எனக்குக் கடுந்துயர முளதோ? யான் தந்தையையு மிழந்து, ராஜ்ஜியத்தையுந் துறந்து, பாரியையும் பறி கொடுக்கும்படி நேர்ந்த தந்தோ? என்றிவ்வண்ணம கண்ணீர் ததும்பத் துன்புற் றுரை செய்கையில், இளையபெருமாள் அதுகேட்டு மந்திரத்தினால் தடையுற்று நெட்டுயிர்ப்பு விடுகின்ற நச்சரவம்போலச் சினங்கொண்டு பெருமாளை நோக்கி, எம்மையனே!—

అనాథఇవభూతానాం నాథస్త్వంవాసవోపమః
మయాప్రేష్యేణకాకుత్స్థ కిమర్థంపరితప్యసే ||

அநாதஇவபூதாநாம நாதஸ்த்வமவாஸவோபமஃ
மயாப்ரேஷ்யேண காகுஸ்தத கிமர்த்தமபரிதப்யஸே

தேவர் ஸர்வபூதங்களுக்கும் நாதனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனாகியும், இந்திரனுக்கு நிகரான பராக்கிரம முடையவராகியும், திறமையற்றவனைப் போல ஏன் தவிக்கின்றீர், தேவருக்குத் தொண்டனாகிய யானிருக்கையிலும், ஸந்தாப முறுவ தொக்குமோ? இந்த விராதன் சினமுற்ற என்னாலெய்யப்பட்ட கணையினா லடிபட்டிறந்து வீழ்கையில், இவனுடலிலுள்ள ரத்தத்தை இந்தப் பூமியே பானஞ் செய்யப் போகின்றது, முன் யான் பரதனிடத்திற்கொண்ட சினத்தை இப்பொழுது இந்த விராதனிடத்தில் விடுவேன்; இப்பொழுது என்னால் தொடுத்தெய்யப்பட்ட சரம் விராதன் மார்பில விழக் கடவது; அவன் மார்பினின்றும உயிர் வெளியிற் செல்லக் கடவது; அவனு முடனே தரையில சுழன்று வீழக் கடவன்; என்றுரைத்துத் தேறறினார்.

ஆரண்யகாண்டத்தில இரண்டாவது சருக்கம
முற்றிற்று.

பெருமாளு பிராட்டியார் இளையபெருமாள் இவர்கள் தன்புறுவது மனுஷ்ய பாவனையென்று முன்பே கூறி யிருக்கின்றோம, பிராட்டியாரை விராதன் தொட்டமையால கறபழியாதோவெனில, அழியாது; பெண்களாக ஒருவனைக் காமித்துத்

தொடுவார்களாயின், கற்பழியுமே யல்லது, ஆபத்தை யடைந்த காலத்தில் இவர்க ளிஷ்டமின்றி, வலுவில் பிறர்களால் தொடப்பட்டமாத்திரத்தில் கற்பழியாது; ஆகையாலேயே சுந்தரகாண்டத்தில் பிராட்டியார் ஸ்ரீமதாஞ்சநேயர் முதுகி லேறிக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானிடம் சேர்வதற் குடன்பட்டிலர்; இவ்வண்ணமே யிங்குப் பிராட்டியார் உரைசெய்திருக்கின்றனர் (ஸராமம் லக்ஷ்மணம்) என்பது முதலா யுள்ள ச்லோகங்களின் உண்மையாயுள்ள பொருள் யாதெனில், அங்கே என்பதற்கு இடையென்னும் பொருளுமன்று, மடியென்னும் பொருளுமன்று, ஸமீபமென்பது பொருள்; (அங்கேநாதாய) என்பதற்கு, அங்கே அநாதாய என்று பதம், சீதையை எடாமல் என்று பொருள்; (ஸபார்யௌ) ஸபையில் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்; (க்ஷீணஜீவிதௌ) பிறருயிரை மாய்த்தவர்கள், (கதமபாபௌ, முனிஸ்ருஷகௌ) ஏன் பாவிக ளாகுவீர்கள்; (அதர்மசாரிணௌ) அதர்மத்தை நாசஞ் செய்பவர்கள்; (பாபயோ:) பாவஞ்செய்கின்ற கைகளால், (பார்யா) காந்தியினால் சிறந்தவள்; (பரஸ்பர்சாத்) விராதன் சமீபத்திற் சென்றிருப்பதால், என்று சிலர் பொருளுரைத்துப் பெருமானை விராதன் புகழ்ந்ததாகவும், ஸீதையைப் பரிசிக்காமலே நின்றதாகவும் கூறுகின்றனர்கள். இப்பொருள் நியாயமாகத் தோற்றாது; கிரமமான பொருளில் குற்ற மில்லாமையின், இவ்வளவு பிரயாஸம் பயனற்றது, ஸம்ப்ரதாயார்த்தம் ஏதெனில், பிராட்டியார் விராதனிடத்தில் யாதுசெய்வரோ வென் றச்சங்கொண்டு நடுக்குற்றிலர்; மகன் கொடியனாயிருக்கினும், தாய் அம்மகன்மீ தருள்கொண்டு, இவன் பர்த்தாவினால் சிக்ஷிக்கப்படுவனே என்றஞ்சி நடுக்குறுவதை யுலகில் யாம் கண்ணாற் கண்டிருக்கின்றோ மல்லோமோ? இவ்வண்ணமே லோகமாதாவாகிய பிராட்டியாரும் விராதன் இவ்வண்ணம் தீச்செயல் புரிந்து பெருமானால் கொலைசெய்யப்படுவனே என்றச்சங் கொண்டே நடுக்குற்றனள், ஆகையாலேயே அவனைக் காண்கையிலும், தன்னை யவன் பற்றுகையிலும் அச்சமுற்றிலள்; அவனுடைய கொடிய மொழியைக் கேட்டபின்னே யன்றோ? நடுங்கினள்; ஆதலின், இப்பொருளே யுண்மையெனக் கொள்க.

பெருமாளும் பிராட்டியாரை விராதன் கொண்டுபோய்விடுவனோ என்றாவது, நம்மை இவன் கொலைசெய்து விடுவனோ என்றாவது, அவனைக் கொலைசெய்யுந் திறமை இல்லையே என்றாவது பரிதாப முற்றிலர், இப்பொழுது யான் ராஜதருமங்களைத் துறந் திருக்கின்றமையின், இப்பொழுது ராஜதருமத்தை யங்கீகரித்து வில்லெடுத் திவனைக் கொலை செய்வது தருமமாகுமோ வென்னும் ஐயத்தினாலும், இவனை யான் கொலைசெய்து விடுவேனோவென்று ஸீதை இவ்வண்ணம் அச்சங்கொண்டு நடுங்குகையில், இவளை நிராகரித்து அவனை எவ்வண்ணங் கொலைசெய்வேனோ வென்பதினாலும், பெருமாள் பரிதாபமுற்றனரேயன்றி, வேறில்லை; ஆகையாலேயே பிராட்டியாரை விராதன் எடுத்துக்கொள்ளும்போது துன்புறாமல், பிராட்டியார் நடுங்குவதைக்கண்ட பின், துயரங் கொண்டனர். இளையபெருமாளும் பெருமானை நோக்கித் தேவர் ஸ்ரீமந் நாராயணனே யாதலின், தேவேந்திரன் போலத் தேவரும் மூவுலகங்களுக்கும் நாத ராகி யிருக்கையில், அற்பமாகிய கோஸலராஜ்ஜியத்தை மானிடபாவனையில் துறந் திருக்கினும், அநாதர்போ லாகுவீரோ? நாதரே யாதலின், இவனைக் கொலைசெய்வது தருமமே என்றருளி, மேலும் பிராட்டியார் தாக்ஷிண்யத்தினாலும், தேவர் ஒருவேளை இவனைக் கொல்ல மனமுறீராகில், தேவர்க்குத் தாஸனாகிய அடியேனுக்கு ஆஜ்ஞை செய்வீராகில், யானே இவனைக் கொலை செய்வேனெனவும் விண்ணப்பஞ் செய்தனர். ஆதலின், இதுவே பெருமாள் திருவுளமென் றுணர்க. பெருமாளும் இளையபெருமானை நோக்கி, தம்பி! பாராய்; (விராதாங்கே) விராதனுடைய வாழ்வில் (ப்ரவேசிதாம்)

மூன்றாவது சருக்கம்.

விராதன் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை எடுத்துத் தோளில் தாங்கி நடந்தது.

அநந்தரம் மீளவும் விராதன் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை நோக்கி, மானிடர்களே! நீங்கள் யாவர், எங்குச் செல்லுகின்றீரென யான் கேட்கையிலும், பதிலேன் உரைக்கின்றிலீர்கள்; பதிலுரைமின் என்று வினவினன். பெருமாளவனை நோக்கி, அடா விராதா! யாங்கள் இக்ஷ்வாகு குலத்திற் பிறந்தவர்கள்; யாங்கள் நற்செயலினர்களாதலின், இவ்வநத்தை யடைந்து சஞ்சரிக்கின்றனம்; யாங்கள் உன்னையு மறிய விரும்புகின்றோம்; நீ யாவன்? இவ்வரணியத்தில் ஏன் திரிகின்றனை, உரையாயென றருளிச்செய்தனர். விராதனும் பெருமாளை நோக்கி, ராஜனே! யானுரைக்கின்றேன் கேளாய், யான் ஜயனென்பவனுக்குச் சதஹ்ரதை என்பவளிடத்திற் பிறந்தேன்; என் பெயர் விராதனென்பார்கள், யான் தவஞ்செய்து பிரஹ்மதேவனிடத்தில் சஸ்திரங்களினால் அழிவுறாத வாறும், பிளப்புஞ் சிதைப்பும் அடையாதவாறும், வரம்பெற்றிருக்கின்றேன்; ஆதலின், நீங்கள் என்னை எதிர்க்காமல் இந்தப் பெண்ணை விட்டு விட்டு விரைவாக வந்தவழி பற்றிச் செல்லுக; இவ்வண்ணம் நீங்கள் ஓடி விடுவீர்களாயின், உங்களை யான் கொலை செய்யேனென்று மொழிந்தனன். பெருமாள் அதுகேட்டுச் சினமுற்று அவனை நோக்கி, அடா அற்பப் பயலே! நீ வலுவில் யமனைத் தேடுகின்றனைபோலும், போரில் என்னெதிரில் நின்றபின்பும் பிழைத்துச் செல்வாயோ? மரண முறுவாய்; நிற்க, என்றருளிச் செய்து, கோதண்டத்தில் நாணை ஏற்றிட்டு, விரைவாகக் கூரிய கணைகளைத் தொடுத்து, கருடவேகம், வாயுவேகங்களை யுடையனவும், தங்கக்கட் டமைந்தனவுமாகிய

ஆதரங்கொண்டிருக்கின்ற ஸீதையை; கைகேயி என்னப்படும் மாயையும், யானருகிலிருக்கின், க்ஷத்ரதருமத்தைத் துறவே னாதலின், தன் மக்களாகிய உயிர்கள் ஸம்ஸார மென்னும் ராஜ்ஜியத்தைப் பெறுவாகளாயினும், என்னால் திருத்தப்பட்டு விரைவில் தன்னைக் கடந்து செல்வார்கள்; என்று ஆலோசனை செய்தே யல்லவோ? என்னைக் காடு புகும்படிப் பிரித் தனுப்பினள்; ஆதலின், அவளுடைய எண்ணம் இந்த விராதன் விஷயத்தில் இப்போழ்தே நிறைவேறுகின்றதன்றோ? (மமமாதாஸுமத்யமா) மம, மா, தாஸு, மத்யமா என்று பதம்; என்னுடைய திருவாகிய ஸீதையும், அந்த மாயை முதலானோர்களது நடுவிற் சேர்ந்தவளோ? இவளும் இவனைக் கொலை செய்வதில் வருந்துகின்றன ளல்லளோ? என ஸீதைக்கு (பரஸ்பர்சாதது) பகைத்த கொடிய இந்த விராதன் பிழைப்பதாலும், (நதுஃகதரம) மிகவும் மகிழ்வு, (அஸ்தி) உளது, இவள் தந்தையைப் பிரிந்து வந்ததற்கும், ராஜ்ஜியத்தை விட்டு வந்ததற்கும் துன்புறாது, இவனைக் கொலை செய்வதில் துன்புறுகின்றனளே என்று கருத்துக் கொண்டே யருளிச் செய்தன ரெனவு மறிக;—

றந்த ஏழு பாணங்களையுமெய்து விராதன்மேல் நாட்டினர். அந்தச் சரங்
ளும விராதனுடலைப பிளந்து குருதிதோய்ந்து தரையில் வீழ்ந்தன;
விராதனும சினமுற்றுச சீதையை விட்டு விட்டுக காலாந்தகன்போலச்
சூலத்தை ஏந்திக்கொண்டு ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை எதிர்த் தோடி வரு
கையில், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும சரமாரிபொழிந் தவனை யடித்தனர்கள்.
அந்த விராதனும அதற்கு நகைத்து நின்று உடலை உலுக்குகையில்,
அந்தப் பாணஙகள் யாவும உதிர்ந்து வீழ்ந்தன; விராதன் வரதானத்தி
னால் இவர்களுடைய பிராணங்களுக கிறககாமல உயிரை நிலைககச
செய்துகொண்டு சூலத்தைச சுற்றி இவர்களமே லெய்தனன. பெருமா
ளதனை யாகாயத்திலேயே இரணடு பாணஙகளினால மூன்று துண்டாகச்
செய்தருளுகையில், வச்சிராயுதத்தினா லறுக்கப்பட்ட மேரு சிகரம்
போல அந்தச சூலம தரையில வீழ்ந்தது; உடனே விராதன
சினமுற றுருகி யோடி வருகையில், ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாகளும் கரு நாகங்
கள் போன்ற வாளகளை யுருவிககொண்டு வீசினர்கள். அவன அதனை
லக்ஷியஞ் செய்யாமல் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாக ளிருவர்களையுமெடுத்துத் தன
தோளகளில வைத்துககொண்டு செலலுகையில், பெருமா ளிளையபெரு
மாளை நோக்கி, அடா தமபி! இவன நாம போகவேண்டிய வழியிலே
தானே செலலுகினறனன; ஆதலின், இவன நம்மைச் சுமந்து செல்லுக;
இடையில கொலவோமென் றருளிச செய்தனா. அவனும இவர்களைக
குழந்தைகளைப போலவே எளிதாகத தாங்கிக்கொண்டு சிங்கநாதம்
செய்து பலவகை மரங்களடர்ந்து மஹாமேகம் போன்றதும, பலவகைப்
பறவைகளினு லொலிக்கப் பட்டதும, பறபல விலங்குகள் சூழ்ந்துளளது
மாகிய அந்தத தணடகாவனத்தி னிடையிற சென்றனன.

ஆரணயகாண்டத்தில மூன்றாவது சருககம
முற்றிற்று.

நா ன் கா வ து ச ரு க க ம்.

பெருமாளும இளையபெருமாளும விராதனைக
கொலைசெய்து புதைத தருளியது.

இவ்வண்ணம் விராதன ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாகளைத் தோளி லெடுத்துக
கொண்டு செல்லுகையில், பிராட்டியார் கண்டு கைகளை யுயா வெடுத்துக்
கொண்டு, அந்தோ? என் பிராணநாதர் தம்பியுடன் கொடிய வரக்கனு
லெடுத்துக்கொண்டு போகப படுகின்றனரோ? என்னைச் செந்நாய் புலி கரடி
முதலிய கொடிய மிருகஙகள தின்னும்; அடா அரக்கர் கோமானே! அவர்

களை விட்டு விட்டு, என்னையே எடுத்துக்கொண்டு செல்லடா என்று கூ
கையில், ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்க ளிருவரும் அதுகேட்டு விராதனை விரைவி
கொலைசெய்யக் கருதிய பெருமாள் விராதனுடைய வலது தோளையும்
இளையபெருமாள் இடது தோளையும், வாள்களினால் வெட்டி விட்டனர்
உடனே விராதன் தோள்கள் அறுப்புண்டு, அசனியா லடிபட்ட மலை
போலத் தரையில் சாய்ந்து வீழ்ந்தனன் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும் அவனை
கால்களினாலும், முழங்கால்களினாலும், முஷ்டிகளினாலும் மிதித்தும்
இடித்தும், குத்தியும், உயரவெடுத்துத் தரையிலடித்தும், தரையில் புரட்டி
யும், துகைத்தும் கொன்றனர்கள் இவர்களால் விராதன் இவ்வண்ணம்
பீடைசெய்யப்பட்டும் இறக்காமல் வருந்துவதைப் பெருமாள் கண்டு
இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா ! இவன் வரதானத்தால் நம
மாயுதங்களால் மரணமுறுகின்றிலன் , ஆதலின், இவனைக் குழிதோண்டி
புதைத்துச் செல்வோமென றருளிச் செய்தனர். விராதன் அந்த வாக்கி
யத்தைக் கேட்டுப் பெருமாளை நோக்கிப் புருஷ சிங்கமே ! இந்திரனுக்கு
நிகரான பலமுடைய உம்மால் யான் அடிக்கப் பட்டேன் , யான் மோஹ
தினால் முன்பு தேவரை யறிந்திலேன் , இப்போது தேவர் ஸ்ரீராமரெனவும்
இவர் இளையபெருமாளெனவும், இவர் பிராட்டியாரெனவும், நன்குணர்
கின்றேன் , யான் சாபத்தினால் இவ்வண்ணம் கொடிய அரக்கனாயினேன்
யான் தும்புருவென்னும் கந்தருவன் , குபேரனு லிவ்வண்ணம் சபிக்கப்
பட்டேன் , சாபமுறுங் காலையில் யான் வைச்ரவணனை வேண்டுகையில்
அவன் என்னை நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரர் போரில் உன்னைக் கொலைசெய்வார்
அப்பொழுது நீ சாபந்தீர்ந்து வானேறக் கடவையென்று மொழிந் திருந்
னன். யான் அவனிடத்தில் சேவைபண்ணும் வேளையில், யான் ரம்பை
யிடத்தில் மோஹங்கொண்டு சேர்ந்திருந்தமையின், எனக் கிவ்வண்ணம்
சாபம் நேர்ந்தது , தேவருடைய அருளினால் அந்தக் கொடிய சாபத்தினின்
விடுபட்டேன் , இனி யான் என்னுடைய லோகம்போய்ச் சேர்வேன்
உங்களுக்கு மங்கல முளதாகக் கடவது. இங்கிருந்து ஒன்றரையோஜனை
தூரத்தில் சரபங்கமஹாமுனி ,எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர் , தேவர்கள்
அங்கெழுந் தருளுவீர்களாயின், அவரே உங்களுக்கு நன்மை யளித் தருளு
வார் ; என் சரீரத்தையும் குழியில் தள்ளிப் புதைத்துச் செல்க ,—

రక్షసాం గతసత్త్వానా మేష ధర్మస్సనాతనః
అవటే యే నిధీయన్తే తేషాం లోకా మహోదయాః ॥

ரக்ஷஸாங்கதஸத்வாநா மேஷதர்மஸ்ஸநாதந:
அவடேயேநிதீயந்தே தேஷாம்லோகாமஹோதயா:.

சவத்தைக் குழியில் புதைக்கவேண்டு மென்பதே ராக்ஷஸ தர்
மந்த ராக்ஷஸர்கள் குழியில் புதைக்கப் படுகின்றனர்களோ ? அவ

அழிவற்ற உலகங்களை யடைகின்றனர்கள்; என்றிவ்வண்ணமுரைசெய்து விட்டு வானேறினன். பெருமாளும் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு இளைய பெருமாளை நோக்கி, லக்ஷ்மணா! யானை போன்ற இந்த விராதனுடைய உடலைப் புதைக்கப் பெரிய குழியைத் தோண்டக் கடவையென்றுரைத்து, விராதன் கழுத்தைக் காலினால் மிதித்து நின்றனர். அனந்தரம் இளைய பெருமாளும் அந்த விராதனருகில் மண்வெட்டி முதலிய கருவிகளினால் பெரிய குழி தோண்டிக் கழுத்தைத் திருகிக் கொன்று குழியில் தள்ளினர். அப்பொழுது பயங்கரமாகக் கூவுகின்ற அந்த விராதனை ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவருமெடுத்துக் குழியில் தள்ளி, இவன் வரத்தினால் சஸ்திராதிகளுக்குச் சாகாவிடினும், இவனைக் கொல்லவுபாயம் இதுவேயென்று தேர்ந்து மகிழ்ந்தனர்கள். அந்த விராதனும் தான் நற்கதி பெறுவதன் பொருட்டுத் தானே தன்னைப் புதைக்கும்படி வேண்டிக் கூவி இறந்துகொள்கையில், அவ்வனமெங்கும் அவ்வொலியினாலொலித்தது; ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும் அவ்வண்ணம் அவனைப் பள்ளத்தில் தள்ளிச் சிலைகளினால் அக்குழியை நிறைத்து மூடி மகிழ்ந்து, பிராட்டியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு விண்ணினிடையில் சந்திரசூரியர்கள்போலக் கானிடையில் சஞ்சரித்துத்திகழ்ந்தனர்கள்.*

ஆரண்யகாண்டத்தில் நான்காவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது சருக்கம்

சரபங்கர் பெருமாளைக் கண்டு மகிழ்ந்த பின்பு

விண்ணுலகடைந்தது.

இவ்வண்ணம் பெருமாள் விராதனைக் கொலை செய்து விட்டுப் பின்பு, சீதையை யாலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு துன்புறற்கவென்று தேற்றி, இளைய பெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி! இந்த வனம் மிகக் கொடியது, காட்டு

---

* சீதாபிராட்டியார் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை விராதன் கொலைசெய்வானோவென்றச்சங்கொண்டிலர்; விராதனை யவர்கள் கொன்றுவிடுவார்களென்றே அச்சங்கொண்டு அவர்களைத் தம்மிடத்தில் அழைப்பதன் பொருட்டே தம்மைப் புலி முதலானவை தின்னுமென்று கூவினர். பின்பவர்கள் மீளாமையினால், விராதனை நோக்கி, அடா! இவர்களை நீ எடுத்துக் கொண்டுபோய் அழியற்க; அவர்களை விட்டுவிட்டு, (மாம்) செல்வத்தையுற்று வாழ்க; என்றுரைத்தனர். ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள் இவரது பாவத்தை யறிந்தே விரைவாக அவனை வெட்டிக்கொன்றனர்கள். சீதை துன்பப்படுகின்றனரோ என்று அவனைக் கொல்லும் பக்ஷத்தில், முன்பே அவனைக் கொலைசெய்திருப்பார்களென்றுணர்க.

மனிதர்களு மொருவ ரிலர்; ஆதலின், விரைவாகச சரபங்கமஹாமுனி யிடம் செல்வோமென்று அருளிச்செய்து, விரைவாகச சரபங்காஶ்ரமஞ் சேர்ந்து பார்க்கையில், அங்கே தேவலோகத்தினின்றுந் தேவேந்திரன தேர்மீதேறிவந்து அங்கே தேரினின்று மிறங்கிக் கால் தரையில் படாமலே நின்று, சிறந்த வாடையா பரணங்களை யணிந்து, தனனைப் போனறவர்களி னால் சூழப்படடுத் திகழவும, சிறந்த குதிரைகள கட்டி வானிடையிலேயே நிற்கினற அந்த இநதிரனுடைய ரதம் நிற்கவும, முழுமதி மணடலம் போனற வெண்குடை விளங்கவும, தெய்வப பொதுமகளிர்க ளிருவாகள இந்திர னிருபுறத்திலும நினறு வெணசாமரை வீசவும, கந்தர்வாபஸரஸாதி தேவர்கள வானில் நினறு இந்திரனைப் புகழவும், பின்பு சரபங்கமஹாமுனி இநதிரனுடன ஸல்லாபம் செயதுகொண டிருககவும் கணடு, இளையபெரு மாளை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மண! பாராய் ஆகாயததில ஆதித்த னுதித்தாப போல ரதம் திகழகின்றது, முனபு யாம் இந்திரனுடைய தோககுதிரைக்கள எவவாறிருக்குமெனக் கேட்டிருககினறனமோ? அத்தன்மையனவாகிய குதிரைகளே இந்தத் தேரில கடடப்பட டிருககினறன; இந்த ரதத்தைச சுற்றி நிறகினறவாகளும், குழைக ளணிநதும, யௌவன முறறும, வாள களைப் பிடித்தும, நீணடகனற மாரபினில அககினிபோல ஒளிர்கின்ற மாலைகளைப் பூணடும, பீதாம்பரஙகளை யுடுததும, வீரமுமறும, இருபத் தைந்து வயது பொருநதியும், நூறு நூறு கணககுகளை யடைந்தும், நாற புறங்களிலும திகழகினறனர்கள. பெரும்பாலும தேவர்கள எப்பொழுதும இருபததைந்து வயதுடையவாகள போலவே விளஙகுவாாகள; இவ்விடத் திலேதானே நீ சீதையுடன முகூாததகாலம நிறகக கடவை. இவன் யாவனோ அதனை யறிகினறேனென றருளிச்செயது, சீதையுடன இளைய பெருமாளை யீங்கே நிறுத்திவிட்டுத் தாம் மாததிரம சரபங்காஶ்ரமத்திற குளளெழுந தருளுகையில், இந்திரனும இவரைக கணடு சரபங்கமஹா முனியை நோககி, ஏகாநதமாக மாதவர் சீமானே! ஸ்ரீராமபிரா னிஙகே எழுந்தருளுகின்றனா, இவா இப்பொழுது எனனைக் காண்பது தகுதி யற்றது; இவர் தம பிரதிஜ்ஞையை முடிதத பினபு, என்னைக் காணக; பிற ரொருவராலும் செயறகரிய காரியங்கள இம்மஹாநுபாவராலேயே செயற் குரியனவாகி யிருக்கின்றன; ஆதலின், இவர் இக்காரியங்களை முடித்த பின்பு, யானும் இவரைக் கண்டு மகிழவேனென றுரைத்து விடை பெற்றுக்கொண்டு தேரூர்நது வானேறினன், இந்திரன் சென்ற பின்பு, உபகரணங்கள நிறைநத அக்கினிஹோத்திரஞ் செய்துகொண் டிருக்கின்ற சரபங்கமஹாமுனிவரிடம் பெருமா ளெழுந்தருளிப் பிராட்டியாருடனும், இளையபெருமாளுடனும் அவரைப் பணிந்து, அவரால் பூஜிக்கப் பட்டவர்க ளாகிப் பர்ணசாலையிலிறங்கி மகிழ்ந்து, பினபும் சரபங்கமஹாமுனிவரை நோக்கி, ஸ்வாமி! இப்பொழு திங்கு விண்ணினின்றும் வந்தெய்தினவன் யாவனென வினவி யருளினர். சரபங்கமஹாமுனியும் பெருமாளை நோக்கி

ஸ்ரீராமசந்த்ரரே! தேவேந்திரன் என்னைப் பிரஹ்மலோகத்திற் கழைத்துக் கொண்டு போவதன் பொருட்டு வந்திருந்தனன்; யான் பிறர் செயற்கரிய தவஞ்செய்து, அவ்வுலகஞ் செல்லும் புண்ணியத்தைப் பெற்றிருக்கின்றேனாதலின், இப்பொழுது மஹாத்துமாவாகிய உமமுடன் ஸல்லாபஞ்செய்து மகிழ்ந்து விண்ணுலகஞ் செல்வேன்; நீர் ஸமீபத்தில எழுந்தருளுவதை யுணர்ந்தே யான இந்திரனுடன பிரஹ்மலோகஞ் சென்றிலேன; யான் தவத்தினால் வென்ற பிரஹ்மலோகங்களையும், தேவலோகங்களையும், தேவர்க கர்ப்பணஞ்செய்வேன; ஏற்றுககொள்க; தேவர்கட்கு அர்ப்பணஞ் செய்யாத செயல்கள பயன்படா வல்லவோ? என்று அருளிச் செய்தனர். சரபங்கமஹாரிஷியினால் இவ்வண்ண முறைசெய்யப்பட்ட பெருமாளும் அவரை நோக்கி, மாதவா கோமானே! யானே தேவருடைய கர்மபலங்களை யந்தர்யாமியாயிருந் தனுபவிப்பேன; யான் இப்பொழு திக்காட்டில் வாஸஞ் செய்யத்தக்க இடம யாதோ? அதனை யருளிச்செய்வீரென்று வினவினார். சரபங்கமகாயோகியும், மீளவும் பெருமாளைநோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரரே! இந்தக் காட்டிடையில் ஸுதீக்ஷ்ணரென்னும் மஹாமுனி எழுந்தருளியிருக்கின்றனர், நீங்கள் அங்கெழுந்தருளுவீர்களாகில், அவர் உங்களுக்கு நன்மைசெய்தருளுவர்; இந்த நதிக் கெதிராகச் சென்றால் அவருடைய ஆச்ரமஞ் சேர்வீர்கள், இங்கே காணப்படுகின்றதே? இதுவே நீங்களெழுந் தருளத்தக்க நலவழி; நீர் இங்கே முகூர்த்தகால மெழுந்தருளியிருக்கக்கடவீர். யானிந்த மூப்புற்ற சரீரத்தைப் பாம்பு புரையை விடுவது போல விட்டு வானேறுவேனென்று அருளிச்செய்து, செந்தீயை வளர்த்து விதியின்படி நெய்யாகுதிசெய்து அத்தீயில் குதித்து ஆஹுதியாகி எரிந்தனர். உடனே யவர் அந்த மூப்புற்ற சரீரத்தை எரித்து, திவ்விய ரூபங் கொண்டு அந்தத் தீயினின்று மெழுந்து திகழ்ந்தனர். பெருமாளும் இளையபெருமாளுடனும், பிராட்டியாருடனும், அதனைக் கண்ணுற்று வியப்படைந்து மகிழ்ந்தனர். சரபங்கமஹாமுனிவரும், ஆஹிதாக்கினிகளின் லோகங்களையும், ரிஷிகளின் லோகங்களையும், தேவலோகங்களையுந் தாண்டிப் பிரஹ்மலோகம்போய்ச் சேர்ந்து, பரிஜன பரிவாரங்களுடன் கூடி எழுந்தருளி யிருந்த வாணிமணாளனைக் கண்டு பணிந்தனர். பிதாமஹரும் இவரைக் கண்டு உனக்கு நல்வரவாகக் கடவதென் றுரைத் தாதரஞ்செய்து மகிழ்ந்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆறாவது சருக்கம்.

பெருமாள் சரணமடைந்த ரிஷிகளுக்கு அபய மளித்தது.

சரபங்கமஹாமுனிவர் பிரஹ்மலோகஞ் சேர்ந்த பின்னர், வைகானஸர், வாலகில்யர், ஸம்ப்ரக்ஷாளர், மரீசிபர், அச்மகுட்டர், பத்ராஹாரர், தந்தோலூகலர், உன்மஜ்ஜகர், காத்ரசய்யர், அசய்யர், அபராவகாசகர், ஸலிலாஹாரர், வாயுபக்ஷர், ஆகாசநிலயர், ஸ்தண்டிலசாயிகள், வரதோப வாஸிகள், ஆர்த்ரபடர், ஸஜபர், தபோநிஷ்டர், பஞ்சதபர் என்னும் பேதங் களை யுடையவர்களும், பிரஹ்மதேஜஸ்ஸுடன் விளங்குபவர்களும், யோகத் திறமை யுடையவர்களும், ஐம்புலன்களை வென்றவர்களுமாகிய மஹாயோகி கள் பெருமாள் சரபங்காச்ரமத்தி லெழுந்தருளி யிருப்பதை யுணர்ந்து, எல்லோருங் கூடி யங்கெழுந்தருளிய பெருமாளைக் கண்டு இவரை நோக்கிக் கேளாய் ஸ்ரீராம! நீர் இக்ஷ்வாகு குலத்திற்கும், இந்தத் தேசங்களுக்கும், பிரதானரும், நாதரு மாகின்றீர், தேவர்களுள் தேவேந்திரன்போல நீர் புகழினாலும், தோள்வலியினாலும் புகழப்பட்டிருக்கின்றீர், தந்தையி னிடத்தில் பத்தியும், ஸத்தியமும், தருமமும், உம்மிடத்தில நிறைந்து விளங்குகின்றன, தரும முணர்ந்தவரும், தருமத்தில் சிரத்தை யுடைய வரும், பரமபுருஷருமாகிய உம்மைச் சரணமடைந்து யாங்கள் ஒன்றை வேண்டுகின்றோம், நீர் சுயமாகவே எங்களைப் பாதுகாக்கச் சித்தராகியிருக் கையில், யாங்கள் உம்மை யநாதரைப்போல வேண்டுவது தகுதியற்றது; ஆயினும், யாங்கள் ஆர்த்தியினால் செய்யும் இப்பிழையைப் பொறுத் தருள்க, யாவனொருவன் அரசனாகி யாறிலொரு பங்கு கப்பம் வாங்கிக் கொண்டும், பிரஜைகளைப் பிள்ளைகளைப்போலப் பாதுகாக்கின்றிலனோ? அவனுக்கு மிகப் பாவம் விளையும், யாவனொருவன் தன்னாட்டி லுள்ளோர் களைத் தன்னுயிர்களைப் போலவும், தன் மக்களைப் போலவும், பாதுகாத் தளிக்கின்றனனோ? அவன் அழிவற்ற புகழினைப் பெற்று, கடையில் பிரஹ்மலோகஞ்சேர்ந்து, பிரஹ்மாவினாலும் பூஜிக்கப் படுவான், அன்றி யும், உயிர்களைத் தருமத்தினால் பாதுகாக்கின்ற அரசன் முனிவர்கள் செய் யுந் தவங்களின் நாலிலொருபங்கு பெற்று ரிஷியெனப் படுவான்; எங்க ளெல்லோர்க்கும் நீர் நாதராயிருக்கையிலும், யாங்கள் ராக்ஷஸர்களினால் கொல்லப்படுகின்றனம்; எழுந்தருளுக; ராக்ஷஸர்களினால் கொல்லப் பட்ட முனிவர்களது சரீரங்களைக் கண்ணுறுக; சில அரக்கர்கள் பம்பாநதி யின் கரையில் வாஸஞ் செய்பவர்களையும், இந்த மந்தாகினியினருகின் வஸிப்பவர்களையும், சித்திரகூடத்தில் வாழ்பவர்களையும், வெகுவாகக் கொல்லுகின்றனர்கள்; இவ்வண்ணம் யாங்கள் படும் அவஸ்தையைப் பொறுக்கின்றிலோம்; ஆதலின், தஞ்சமடையத்தக்க உம்மையே சரண

மாக வந்தடைந்தனம்; ஆதலின், நிசாசரர்களால் கொல்லப்படுகின்ற எங்களைப் பாதுகாத்தருளாக; இவ்வுலகினில் இந்தத் துன்பத்தைப் போக்க வேறொருவரும் தஞ்சமாகார், ஆதலின், எங்களெல்லோரையும் ராக்ஷஸர்களிடத்தினின்றும் பாதுகாத்தருளாக; என்று மொழிந்து சரண மடைந்தனர்கள் பெருமாளும் அந்த முனிவர்களது வாக்கியத்தைக் கேட்டு அவர்களெல்லோரையும் நோக்கி, முனிவர்களே! பெரியோர்களாகிய நீங்கள் சிறுவனான என்னை நோக்கி, இவ்வண்ணம் அருளிச் செய்யத் தக்கவர்களல்லீர்கள், யான் உங்களுக்குக் குற்றேவல் செய்யத்தக்கவனாகின்றேன், அரசன் எல்லோரையும் பாதுகாக்கவேண்டுமாதலின், என்னுடைய காரியத்தினாலேயே யான் இந்த வனத்திற்கு வரத்தக்கவன்; தந்தையின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்பவனாகவும், இந்த வனமெய்தினேன், தற்செயலாய்த் தேவர்களுடைய காரியத்தைச் செய்பவனாகவுமாயினேன், ஆதலின், யான் இந்த வனத்தில் வாஸஞ்செய்வதினால் என்னுடைய தருமமும், பிதருவாக்கிய பரிபாலனமும், சரணாகதர்களாகிய உங்களுடைய ஸம்ரக்ஷணமும் சித்தித்ததன்,—

తపస్వినాం రణే శత్రూన్ హన్తుమిచ్ఛామి రాక్షసాన్ ।
పశ్యన్తు వీర్యమృషయస్స భ్రాతుర్మే తపోధనాః ॥

தபஸ்விநாம் ரணே ஶத்ரூன் ஹந்துமிச்சாமி ராக்ஷஸான்
பஶ்யந்து வீர்யம்ருஷயஸ்ஸ ப்ராதுர்மே தபோதநா:.

கேட்டருளீர் தபோதனர்களே! உங்களுக்குப் பகைவர்களாகிய அரக்கர்களெல்லோரையும் போரில் கொலை செய்யச் சங்கற்பித்தேன், இனி என்னுடைய ஆண்மையையும், என் தம்பியினுடைய வலியையும் பாரீர்கள்; என்றருளிச்செய்து, தபோதனர்களெல்லோர்க்கும் அபயமளித்து, அவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட செயலுடையராகிய பிராட்டியார் இளையபெருமாளர்களுடன் சுதீக்ஷ்ணமகாமுனிவரது ஆஸ்ரமத்தை நோக்கி, எழுந்தருளினார்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஆறாவது சருக்கம்
முற்றிற்று

ஏழாவது சருக்கம்

பெருமாள் ஸுதீக்ஷ்ணமுனிவரால் பூஜிக்கப்பட்டது

அநந்தரம் பெருமாள் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடனும், அந்த முனிவர்களுடனும், சுதீக்ஷ்ணமஹாமுனிவரது ஆஸ்ரமத்தைநோக்கிப் புறப்பட்டு

பற்பல நதிகளைத் தாண்டிப் பெரிய மலைகளைக் கண்டு அதனைக் கடந்து சென்று, அதற்குமேல் பற்பல மரங்களடர்ந்துள்ள அந்த ஸுதீக்ஷ்ணாஶ்ரமத்தி னுட்புகுந்து, ஜடாமண்டலதாரியும், தபோவருத்தருமாகிய ஸுதீக்ஷ்ணமஹாமுனிவரைக் கண்டு பணிந்து அவரை நோக்கி, மாதவரே! யான் சக்கரவர்த்தி குமாரனான ராமனாகின்றேன்; தேவரைக் காண்பதன்பொருட் டிங்கெய்தினேன்; ஆதலின், தேவரெனக் கிதமருளிச்செய்க; என்றருளிச் செய்தனர். ஸுதீக்ஷ்ணமஹாமுனிவரும் பெருமாளைக்கண்டு ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு பெருமாளை நோக்கி, அடா வீரனும், தனமிகனுமாகிய ஸ்ரீராமசந்திரா! உனக்கு நல்வரவாகக் கடவது இந்த ஆஶ்ரமத்தில் நீ பொன்னடி சார்த்தினமையின், இப்பொழுதே இந்த ஆஶ்ரமம் நாதனுடையதுபோலும், நீ இங்கெழுந்தருளுவதை எதிர்பார்த்தே இந்தச் சரீரத்தை விட்டு வானேறியிலேன்; நீ ராஜ்ஜியத்தைத் துறந்து, திருச்சித்திரகூடஞ் சேர்ந்திருக்கையில், தேவேந்திர னிங்கெய்தி உன்னுடைய செய்தியையுமுரைத்து, யான் தவங்களினால் பற்பல பொன்னுலகங்களைப் படைத்திருக்கின்றேனெனவும், எழுந்தருளீரெனவு முரைத்து அழைத்தனன், அந்த நல்லுலகங்களில் என்னிடத்தில் அருளினால் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் விஹாரஞ் செய்தருள்க; என்று காமபலஸங்கத்தைத் துறந்து, தம்முடைய கருமங்களை பகவானுக்கு ஸமர்ப்பணஞ் செய்தனர். பெருமாளும் அம் மஹாயோகியை நோக்கிப் பகவானே! யானே அந்த லோகங்களை யங்கீகாரஞ் செய்வேன்; யான் இப்பொழு திங்கே வாஸஞ் செய்வதற்குரிய தேசத்தை யருளிச் செய்க; சரபங்கமஹாமுனிவர் தேவரிடஞ் செல்லும்படி யருளிச்செய் திருக்கின்றனரென் றருளிச் செய்தனர். ஸுதீக்ஷ்ண மஹாமுனியும் மீளவும் ஸ்ரீராமசந்திரனை நோக்கி, ஸ்ரீராமா! இந்த என்னுடைய ஆஶ்ரமமே மிகவும் வாஸயோக்கியமா யிருக்கின்றது; ஆனால் சிங்கம் புலி முதலிய கொடிய விலங்குகள் அடிக்கடி இங்கெய்தித் திரிகின்றன; இவ்விடத்தில் அந்த மிருகங்களினால் மாத்திரமே பயமன்றி, வேறொருவராலும் பயம் நேர்ந்திலது, என்றருளிச் செய்தனர். பெருமாள் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டவுடன் வில்லை எறிட்டுக் கணைதொடுத்துச் சித்தஞ் செய்துகொண்டு அம்முனிவரை நோக்கி, மஹாயோகி! யானிங்கே வாழ்ந்து, கொடிய மிருகங்களைக் கணையினா லடிப்பேன்; அப்பொழுது தேவர் அதைக் கண்டு வருத்தமுறுவீர், இவவண்ணம் தேவர் வருத்தமுறுமாறு செய்வதை விடக் கொடுமை யுளதோ? ஆதலின், யான் இவ்விடத்தில் நெடுங்காலம் வாழ விரும்புகின்றிலேன்; என்றருளிச் செய்த

ணர். பின்பு, மாலைப்பொழுதாயினமையின, ஸந்தியாவந்தனம முதலிய நித்யகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு, ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் அந்த ஆஶ்ரமத்திலேயே எழுந்தருளி யிருந்தனா. பினபு, ஸுதீக்ஷ்ணமஹா முனிவரும தவசிகள் புஜிப்பதற்குரிய கந்தமூலபலங்களைத் தாமே நேராகக் கொணர்ந்து, ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களுக்கு அர்க்யபாத்யாசமனீயாதிகளினுல் பூஜித்தளித்து மகிழவித் தருளினா. *

ஆரணயகாண்டத்தில ஏழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

எட்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள ஸுதீக்ஷ்ணமுனிவரிடத்தில் விடை

பெற்றுக்கொண்டு புறபபட்டது

பெருமாள பிராட்டியாருடனும, இளையபெருமாளுடனும் ஸுதீக்ஷ்ண மகாமுனிவரால பூஜிக்கபபட்டவராகி, அங்குத் துயில்கொண்டனறிரவைப் போக்கி, மறுநாளுதயத்தில் துயிலுணாந்து, ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் நித்ய கர்மங்களை முடித்து, அக்கினியையும், தேவர்களையும் விதிப்படி பூஜித்து, வெயயோ னுதயமாகுகையில, உபஸ்தானஞ் செய்து விட்டு, ஸுதீக்ஷ்ணமஹாரிஷியைக் கண்டு பணிந்து, அவரை நோக்கித் தபோ நிதியே! யாங்கள பூஜிக்கத்தக்க தேவரால் யாங்களே பூஜிககப் பட்டவர்க ளாகித் தேவருடைய ஆஶ்ரமத்தில இனபுறறு வாழ்நதோம ; உடன வந்த முனிவாகள எங்களைத துரைப படுத்துகினறனர்கள , ஆதலின், விடை கேட்கினறேன் ; போய வருகிறோம் ; யாங்களும் எலலா ஆஶ்ரமங்களையுங் கண்டு களிப்புறத் துரைபபடுகின்றோம் , ஆதலின், எங்களெல்லோர்க்கும் அனபு கூர்ந்து, விடை கொடுத் தருள்க ,—

అవిఘ్నం తపసో యావ త్సూర్యో నాతివిరాజతే
అమార్గేణాగతాం లక్ష్మీం ప్రాప్యేవాన్వయవర్జితః ||

அவிக்னம் தபஸோயாவத ஸூர்யோநாதிவிராஜதே

அமார்கேணாகதாம்லக்ஷ்மீம ப்ராப்யேவானவயவர்ஜிதः.

* இளையபெருமாள உணவு துயில்களைத துறநதவ ராதலின, முனிவர் தமக களித்த காய கனிகளைப பெருமாளுக் களித்து விட்டனா. பெருமாளும் தம்பி யளித தனைத தாமுணடு, முனிவர் தமக களித்ததைப பிராட்டியாருக் களித்தனா. ஆதலால், முனிவாகள பிராட்டியாருக களித்ததிலொன்றறிக.

இழிகுலத்தோன் அநியாயத்தால் மிகப் பொருளை யடைந்து, பிறரைத் தவிக்கச் செய்வதுபோல, இந்த வெய்யோன் கதிர் விரிந்து உலகங்களைத் தவிக்கச் செய்வதற்கு முன்னமே யாங்கள் வழிப்பயணம் கடந்து செல்ல விரும்புகின்றோமென்று அருள்செய்து, மீளவும் பணிந்து நின்றனர். இவ்வண்ணம் பணிந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களைக் கரங்களாலெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு, சுதீக்ஷ்ணமுனிவரும் இவர்களை நோக்கி, ஸ்ரீசக்கரவர்த்தித் திருக்குமாரர்களே! நீங்கள் வழியில் இன்புற்று மகிழ்ந்து செல்லக்கடவீர்கள், தண்டகாரண்ய வாஸிகளாகிய இந்த முனிவர்களது ஆஶ்ரமங்களையுங் கண்டு மகிழ்க; மிகுந்த காய் கனிகள் நிறைந்தும், நறுமலர்கள் மலர்ந்தும், சிறந்த மிருக நிரைகள் சூழ்ந்தும், பகை நீங்கிய பறவைகளையுடையதும், மலர்ந்த கமலங்களை யுடையதும், குளிர்ந்து தெளிந்த நன்னீரை யுடையதும், நீர்ப்பறவைகள் நிறைந்துள்ள தடாகங்கள் பொருந்தியதுமாகிய கானன மண்டலத்தையுங் காண்க, இப்போழ்து சென்று மீளவும் இங்கெய்துக; என்று அருளிச்செய்து விடைகொடுத்தருளினர். அநந்தரம் பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் அம்முனிவரை வலம் வந்து புறப்படுகையில், பிராட்டியார் இருவர்க்கும் அம்பறாத் தூணிகளையும், கோதண்டங்களையும், வாள்களையுங் கொடுத்தனர். இவ்விருவர்களும் அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு தூணீரங்களைக் கட்டிக்கொண்டும், வாள்களைக் கச்சையிலிறுக்கிக் கொண்டும், கோதண்டங்களை நாணேற்றிக் கரத்திலேந்திக் கொண்டும், பிராட்டியாருடன் கூடி, அந்த ஆஶ்ரமத்தை விட்டுப் புறப்பட்டருளினார்கள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் எட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது சருக்கம்

பிராட்டியார் பெருமாளை நோக்கி, அரக்கர்களைக் கொலைசெய்வது

தருமமோவென்று வினவியருளியது.

இவ்வண்ணம் ஸுதீக்ஷ்ணமஹாமுனிவரிடத்தில் விடை பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்ட பெருமாளைப் பிராட்டியார் நோக்கி, ஸ்வாமி! என் பிராணநாயகரே! தேவர் இப்போழ்து செய்யும்படி மேற்கொண்டிருக்கின்ற முனி தருமம் மிகவும் ஸூக்ஷ்ம மார்க்கத்தினால் சித்திக்கின்றது; இஃது காமக் குரோதாதிகளினா லுண்டாகிய துன்பத்தைத் துறந்தவர்க் கெளிதேயன்றிச் சினமுற்றோர்களுக் கெளிதாகாது;—

త్రీణ్యేవవ్యసనాన్యత్ర కామజానిభవన్త్యుత
మిథ్యావాక్యంపరమకం తస్మాద్గురుతరావుభౌ
పరదారాభిగమనం వినావైరంచరౌద్రతా ||

த்ரீண்யேவவ்யஸநாநயத்ர காமஜாநிபவந்தயுத
மித்யாவாக்யமபரமகம் தஸ்மாத்குருதராவுபெள
பரதாராபிகமனம விநாவைரஞசரௌத்ரதா.

பொய்ம்மொழியை மொழிவது, பரத்தையலைப் புணர்வது, பகையின்றி யொருவரைப் பகைத் தடிப்பது என்னும் இம்மூன்றும், காமத்தினால் பிறந்த வியஸனங்களெனப்படுகின்றன; இவைகளுள் பொய்ம் மொழியைத் தேவர் இதுவரையி லுரைத்திலீர், இப்பொழுது முரைக்கின்றிலீர்; இனி யுரையீர்; பிறர் மனைவிகளையும் தேவர் கனவிலும் விருப்புறறிலீர்; இனி மேலும் விருப்புறீர்; எப்பொழுதும் ஸ்வபாரியை யிடத்திலேயே ஆஸக்தி யுறுகின்றீர்; தருமம் மறிந்தவரும், ஸத்தியவாதியும், பித்ருவாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்பவரு மாகின்றீர்; இவை முதலிய நறகுணங்கள் ஐம்புலன்களை வென்றவர்களுக்கு அரியனவல்ல, தேவர் ஜிதேந்திரிய ரென்பதையு மறிவேன்; ஆகிலும், வைரமின்றி யொருவரைக் கொலை செய்வதென்னும் கொடுமையே தேவருக் கிப்போது நேர்கின்றது; தண்டகாரண்ய வாஸிகளாகிய ரிஷிகளைப் பாதுகாப்பதன் பொருட்டு, ராக்ஷஸர்களைக் கொலை செய்வேனென்று பிரதிஜ்ஞை செய்தருளினீ ரல்லீரோ? இதனபொருட்டே யன்றோ? தேவர் தம்பியுடன் வில்லைக் கரத்திலேந்திப் புறப்பட் டிருக்கின்றீர்; ஆதலின், யான் தேவருடைய இந்தச் செயலைச் சிந்தை செய்கையில், இஃதெனக்கு நலமெனத் தோன்றுகின்றிலது, என் மனமும் சிந்தாகுல மாகின்றது, ஆதலின், யாம் இப்பொழுது தண்டகா வனத்திலுட் புகுவது தகுதியற்றது; இது நலமென யானுடன்படேன்; அதற்குக் காரண முரைக்கின்றேன் கேட்டருளீர்; தேவர் ஆயுதத்தைக் கையிலேந்திச் செல்லுகையில், வனசரங்களைக் கண்டு பாணங்களைத் தொடுத் தடிப்பீர்; கையில் ஆயுத மிருக்கின், அஃது வாளா இருக்க விடாது, க்ஷத்திரியர்களுக்கு வில்லும், அக்கினிக்கு விறகும் அருகிலிருக்கையில், தேஜஸ்ஸையும், பலத்தையும், பெரும்பாலும் வளரச் செய்யும்; முற்காலத்தில் ஒரு மஹாமுனிவர் காட்டிடையில் தவஞ் செய்துகொண் டிருக்கையில், அவருடைய தவத்தைக் கெடுப்பதன் பொருட்டு, இந்திரன் வாளைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு ஏவலாளன்வேஷம்பூண் டங்கெய்தி, அந்த முனியை நோக்கி, ஸ்வாமி! யான் ஒரு காரியமாக ஓரிடம்போய் வருவேன்; யான் வருமளவும் இந்த வாளைத் தேவர் பாதுகாத் தளிக்க; மீளவும் யான் வந்து பெற்றுக் கொள்வேனென்றுரைத்து, அந்த வாளை வைப்பாக அவரிடத்தில் கொடுத்து விட்டுப் போய் விட்டனன். அந்த முனியும் அந்த வாளை வாங்கிக்கொண்டு

வைப்பாதலால், அதனை யோரிடத்திலும வைத்துச் செல்ல நம்புதலின்றி, எப்பொழுதும் அதனைக கையில வைத்துககொண்டே திரிந்தனர். அதனை விட்டு எங்கும் சென்றிலர்; இவவண்ண மிருககையில், தவமுயறசியில் ஊக்கந்தப்பிக் கொடுமைபூணடு வாளினால் பறபல உயிர்களைக கொன்று கடையில் நரகத்தை யடைந்தனர். இவவண்ணம நிகழ்ந்ததென்று பெரியோர்கள கூறுகின்றனர்கள. ஆதலின, ஆயுதம் அருகிலிருககின், இத் தன்மையதாகிய தீமையை விளைககும, ஆயுதமெனபது நெருப்புபபோலச சேர்ந்தவரைப் பற்றி எரிககும ;—

స్నేహాచ్చ బహుమానాచ్చ స్మారయే త్వాం న శిక్షయే ॥

ஸநேஹாசச பஹுமாநாசச ஸமாரயே தவாமாசிக்ஷயே.

தேவா யாவு முணர்ந்தவரும், எனக்குக குருவு மாகின்றீ ராதலின, தேவர்க்கு யான உபதேசஞ் செயகினறிலேன, ஸ்நேஹத்தினாலும், பஹுமானத்தினாலும், தேவருககு நினை வூட்டுகினறேனே யனறி, சிக்ஷிககினறிலேன்; தேவர் இபபொழுது வில்லையேந்தி வைரமின்றி யொருவனைக கொலைசெய்வதென்பது ஒருகாலுந் தகாது, பகையினறி யொருவனைக கொலைசெயய யானுடன்படேன், வீரராகி யரசாட்சிசெயகினற க்ஷத்திரியர்களல்லரோ வில்லையேந்தி யாரதராகளைப பரிபாலனஞ் செயயவேண்டியவர்கள, தேவருக்கு இது தகுதியறறது, ஆயுத மெங்கே ? வனவாஸ மெங்கே ? க்ஷததிரிய தருமமெஙகே ? தவமெங்கே ? இவவண்ணம் ஒன்றுக்கொனறு விரோதமாயுளள தருமஙகளை மேறகொளவதாகாது, தேசதர்மமாகிய தவமொனறே பூஜிக்கப்படக கடவது இபபொழுது வில் கையிலிருக்கையில், புத்தி கலக்கமுறும, மீளவும திருவயோத்தி சோநதபின்பு, வில்லேநதி க்ஷத்திரதருமததைப பாதுகாககக் கடவீர். தேவர் இவவண்ணம முனி யாகுவீராகில, கைகேயி தசரதர்களும் மிக மகிழவார்கள ,—

ధర్మాదర్థః ప్రభవతి ధర్మాత్ప్రభవతే సుఖం
ధర్మేణ లభతే సర్వం ధర్మసారమిదం జగత్ ॥

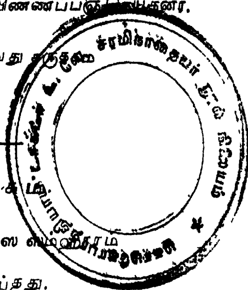
தாமாதாத:பரபவதி தாமாதபரபவதேஸுகம்
தாமேணலபதேஸாவம தாமஸாரமிதஞசகத.

தருமத்தினாலேதானே பொருளினபங்கள் உணடாகின்றன; மற்றுமுளள யாவும் தருமத்தினாலே பெறப்படுகின்றன; ஆதலின, இவவுலகமே தர்மமூலமாகின்றது; அந்தத் தருமமும், பற்பல நியமோபவாஸாதிகளினால் மெய்யை வருததித் தவஞ்செய்பவர்களால் பெறப்படுகின்றது; ஸுகத்தினால ஸுகங்கிடைக்குமோ ? ஆதலின், தேவர் நியமம் பூண்டு தபோ

வனத்தில் முனி தாமத்தையே அனுஷ்டிக்கக் கடவீர். தேவர் திருவுளத்தில் மூவுலகங்களும் இயல்பாக விளங்குகின்றன; ஆதலின், தேவருக்குத் தருமோபதேசம் செய்பவர் யாவருளர்? தேவரோ தம்பியுடன் நன்கா ராய்ந்து தக்கவண்ணஞ் செய்தருள்க என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஒன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பத்தாவது சருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியார்க்கு ராக்ஷஸ ஸம்ஹாரம்

தருமமென வருளிச் செய்தது.

ஆநந்தரம் பெருமாள் பிராட்டியா ரிவ்வண்ண முரைசெய்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, பிராட்டியாரை நோக்கி, அடி ஜனகராஜன திருமகளே! நீ விண்ணப்பஞ்செய்த வாக்கியம், உன் குலத்திற்கும், உன் குணத்திற்கும், என்னிடத்திலுள்ள ஸ்நேஹ பகுமானங்களுக்கும், மிகவும் தகுதியுள்ளதே யாகின்றது; ஆகிலும், யான் உரைசெய்யும் வாக்கியத்தை நன்கு கேட்டிணர்; க்ஷத்திரியர்கள் ஆர்த்த ஜனபரி ரக்ஷணத்தின் பொருட்டு வில்லெடுத்துக் கொடியர்களைத் தண்டிப்பது தருமமே யென்று நீயே யுரைத்தனை யல்லையோ? தண்டகாரண்ய வாஸிகளாகிய அந்த முனிவர்களும், ராக்ஷஸர்களால் கொலைசெய்யப்பட்டார்த்தி யடைந்து என்னைச் சரணமடைந்தனர்கள்; அவர்கள் நாடோறும் ராக்ஷஸர்களால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகி இன்பமுறுகின்றிலர்கள், அவர்களே என்னிடம் வந்து எங்களைப் பாதுகாத்தளிப்பாயென்று வேண்டினர்கள்; யானும் அவர்களது வேண்டுகோளுக்கிரங்கி, அவர்களைப்பணிந்து, அவர்களை நோக்கி, மஹாயோகிகளே! தேவா எனமீது அனபுற்றருள்க; யானே தேவர்களிடம் வந்து பணிந்து குற்றேவல்களைச் செய்து செல்ல வேண்டி யிருக்க, தேவர்களே என்னிடம் வந் திவ்வண்ணம் வேண்டுவதற்கு யான் மிகவும் நாணமுறுகின்றேன்; அடியேன் இப்பொழுது செயல் வேண்டுவது யாதோ வென்று வினவினேன; அவர்களும் என்னை நோக்கி, ஸ்ரீராமா! கொடியர்களும், வலியர்களும், காமரூபிகளுமாகிய அரக்கர்கள் ஹோமாதிகாலங்களில் வந்து எங்களைப் பீடிக்கின்றனர்கள்; அவர்களைக் கொன்று எங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவை. எமக்கு யார் கதி யென்று தேடிக்கொண் டிருக்கையில், நீயே தற்செயலா யிங்கெழுந்

தருளினை ; ஆதலின், நீயே எங்களுக்குத் தஞ்சம் ; யாங்களும் தவத் திறமையினால் அரக்கர்களை நாசஞ்செய்ய வல்லோம் ; ஆகிலும், நெடுநாள் செய்த தவங்களின் பலன்களை இது விஷயத்தில் அழித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றிலோம் ; தவமென்பது பற்பல விக்கினங்களை யுடையது ; செய்வதற்கும் எளியதன்று ; ஆதலின், அரக்கர்களால் யாங்கள் பக்ஷிக்கப் படுகையிலும், அவர்கள்மேல் சாபமிடுகின்றிலோம் ; ஆதலின், நீயே தம்பியுடன் கூடி எங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவை. யாங்கள் உன்னையே நாதனாக உடையோமேயன்றி, எமக்கு வேறே தஞ்சமில்லையென் றருளிச் செய்த னர்கள். யானும் அதுகேட்டு அவர்களை நோக்கி, முனிவர்களே ! யான் உங்களுக்கு விரோதிகளாகிய ராக்ஷஸர்களெல்லோரையும் கொலைசெய்து உங்களெல்லோரையும் பாதுகாத் தருள்வேனென்று பிரதிஜ்ஞைசெய் துரைத் தேன் ; யான் பிரதிஜ்ஞை செய்துவிட்ட பின்பு, உயிருள்ளளவாயில், எப்படியாவது அதனை நிறைவேற்றுவேனேயன்றி, பிரதிஜ்ஞையை யொரு பொழுதும் தப்பி நடவேன், எனக்குச் சத்தியமே மிகப் பிரியமுடையது ;

అప్యహంజీవితంజహ్యాం త్వాంవాసీతే సలక్ష్మణాం
నతుప్రతిజ్ఞాంసంశ్రుత్యబ్రాహ్మణేభ్యోవిశేషతః ||

அப்யஹம்ஜீவிதஞ்ஜஹ்யாம் த்வாம்வா ஸீதே ஸலக்ஷ்மணாம்
நதுப்ரதிஜ்ஞாம்ஸம்ச்ருத்ய ப்ராஹ்மணேப்யோ விசேஷத:.

கேளாடி ஸீதையே ! யான் பிரதிஜ்ஞையைப் பரிபாலனஞ் செய்வ தன்பொருட்டு எல்லோர்க்கும் மிகப் பிரியமாகி யிருக்கின்ற உயிரையாயி னும் விட்டு விடுவேன் ; உயிரினும் பிரியமுள்ள உன்னையாயினும் விட்டு விடுவேன் ; உன்னிலும் பிரியமுடைய லக்ஷ்மணனையாயினும் விட்டு விடு வேனேயன்றி, பிரதிஜ்ஞையை யொருகாலையிலும் முடியாது விட்டு விடேன் ; முனிவர்கள் பொருட்டுச் செய்த பிரதிஜ்ஞையை மிகவும் கைவிடேன் ; அடி வைதேஹி ! முனிவர்க ளுரையாதிருக்கினும், யான் அவர்களைப் பரிபாலிப்பது கடமை, அவர்களாலும் வேண்டப்பட்டு என்னாலும் பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட் டிருக்கையில், யான் அவர்களை ரக்ஷிக்கவேண்டு மென்பதற்குக் கேட்கவேண்டுமோ ? ஆதலின், யான் முனிவர்களைப் பாதுகாப்பதன் பொருட்டுப் பலாசர்களைக் கொலைசெய்ய வேண்டு மென்பதே தருமம் ; நீயு மிதனை யறிவாயாயினும், என்னிடத் தில் ஸ்நேஹத்தினாலும், பஹுமானத்தினாலும், இவ்வண்ண முரைத்தனை; அதற்கு யான் மிக மகிழ்ந்தேன் ; பிரியமில்லாதார்க் கொருவர் இதமுரைப் பார்களோ ? நீ யவ்வண்ண முரைத்தது உனக்கும், உன் குலத்திற்கும், மிகத் தகுதியுள்ளது ; நீ இவ்வண்ணம் தருமசிந்தையுற்று என்னுடன் கூடித் தருமவழிகோணாமல் நடக்கின்றமையின், நீ எனக் குயிரினும்

பிரியமுடையாளாயினை ; என்றிவ்வண்ணம் அருளிச்செய்து மைதிலியை மகிழுவித்துத் தம்பியுடன் சாபபாணதாரியாகி, மிகவும் அழகிய தபோவனங்களை நோக்கி, எழுந்தருளினா

ஆரண்யகாண்டத்தில் பத்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது சருக்கம்.

பெருமாள் ரிஷிகளது ஆஶ்ரமங்களைச் சுற்றிக்கொண்டு, மீளவும் சுதீக்ஷ்ணாஶ்ரமம் வந்து, அங்கிருந்து அகஸ்த்ய ப்ராதாவின் ஆஶ்ரம வழியாக அகஸ்த்யாஶ்ரமத்திற் கெழுந்தருளியது.

అగ్రతః ప్రయయౌ రామః సీతా మధ్యే సుమధ్యమా
పృష్ఠతస్తు ధనుష్పాణిః లక్ష్మణోఽనుజగామ హ॥

அக்ரதஃப்ரயயௌராமஃ ஸீதாமத்யேஸுமத்யமா

ப்ருஷ்டதஸ்துதனுஷ்பாணிஃ லக்ஷ்மணோநுஜகாமஹ.

அநந்தரம் பெருமாள் முன்னும், பிராட்டியார் நடுவிலும், இளைய பெருமாள் பின்னுமாக எழுந்தருளினர்கள். இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணாக ளிருவரும் பிராட்டியாருடன் சென்று, பற்பல மலைகளையும், வனங்களையும், நதிகளையும், ஸாரஸ சக்கரவாகம் முதலிய நீர்ப்பறவைகளையும், தாமரை யோடைகளையும், நிரை நிரையாகக் கூடித் திரிகின்ற மான்களையும், மதமேறிக் கொம்பை யசைத்துத் திரிகின்ற மஹிஷங்களையும், காட்டுப் பன்றிகளையும், மரங்களை முறிக்கின்ற யானைகளையும் கண்ணுற்றுக் கொண்டே நெடுந்தூரஞ் சென்று, மாலைப்பொழுதாகுகையில், ஒரு காதவழி நீள முள்ளதும், தாமரை மலர்ந் தடர்ந்து யானைக் கூட்டங்கள் திகழ்ந்தும், ஸாரஸஹம்ஸகாதம்பாதி ஜலசரபக்ஷிகள் நிறைந்தும், தெளிந்து குளிர்ந்த ஜலம் நிரம்பியு முள்ளதுமாகிய ஒரு தடாகத்தின் கரை சேர்ந்து, ந்ருத்த கீதவாத்யங்களின் தொனியைக் கேட்டும், ஒருவருமில்லாமையைக் கண்டும் வியப்படைந்து, [illegible]முடன் வருகின்ற முனிவர்களுள் தர்மப்ருத்தென்பவரை நோக்கி, மாதவரே ! வாத்தியங்களின் ஒலிமாத்திரம் மிகவும் இனிமையாகக் கேட்கப் படுகின்றதே யன்றி, யொருவரையும் காண்கின்றிலோம் ; ஆதலின், மிக வியப்புற் றிருக்கின்றோம் ; இந்தத் தொனி எங்கிருந் தொலிக்கின்றது, இது யாதோ ?

இதனை யாங்கள் கேட்கத் தகுமாயின், அருளிச் செய்கவென்று வினவி யருளினர்கள். அம்முனிவரும் அதுகேட்டு, இவர்களை நோக்கிக் கேளீர் ராஜகுமாரர்களே ! இந்தத் தடாகம் பஞ்சாப்ஸரமென்னும் பெயருடையது ; அழிவற இவ்வண்ணமே எப்போழ்தும் நிறைந்துள்ளது, மாண்டகர்ணியென்னும் முனிவர் தம் தவத்திறமையினால் இயற்றப்பட்டது ; அந்த ரிஷி பதினாயிரம் வருஷம் வாயுபக்ஷராகி, உண்டி நீங்கிக் கடுந்தவஞ் செய்கையில், இந்திராக்கினிகள் முதலிய தேவர்களெல்லோரும் அச்சங் கொண்டு, இம்முனிவர் நம்முள் யாருடைய பட்டத்தைக் கோரித் தவஞ் செய்கின்றனரோ ? எனவொருவர்க்கொருவர் உரைத்துக்கொண்டு, இவருடைய தவத்தைக்கெடுப்பதன்பொருட்டு, அப்ஸரஸர்களுள் சிறந்தவர்களாகிய ஐந்துபேர்களை யனுப்பினர்கள், அந்த அப்ஸரஸர்களும் இவரிடம் வந்து இவரை மயக்கிக் கேளிக்கைக்காரர்களாகி விட்டனர்கள். பின்பு அந்த மாண்டகர்ணியும், இவர்களைக் காமுற்று மணஞ் செய்துகொண்டு தம் யோக மஹிமையினால் யுவாவாகி இந்தத் தடாகத்தையும், இதன் நடுவில் மாடமாளிகையையும் இயற்றி, அல்லும் பகலும் அந்த அப்ஸரஸர்களுடன் புணர்ந்தின்புறுகின்றனர் ; அந்த மனையும், இந்தத் தடாகத்தினுள் மறைந்திருக்கின்றது, அந்த அப்ஸரஸர்களே ஆட்டமாடியும், பாடியும், அம்முனிவரை மகிழ்விக்கின்றனர்கள், அந்த வொலியே இங்கே கேட்கப்படுகின்றதென்றுரை செய்தனர் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களும் பிராட்டியாருடன் அதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, ரிஷிகளுடனும் பிரஹ்மதேஜஸ்ஸு விளங்குகின்ற ஆச்ரமமண்டலங்களைக் கண்டு புகுந்து பூஜிக்கப்பட்டவராகி வாழ்ந்தனர். இவ்வண்ணம் பெருமாள் அந்த ஆச்ரமங்களில் எல்லாருடனும் வாழ்ந்து, முறையே யங்கங்குள்ள ஆச்ரமங்களுக்கு மெழுந்தருளி, சில விடங்களில் பத்து மாஸங்களும், சில விடங்களில் ஒரு வருஷமும், சில விடத்தில் நான்குமாஸமும், சில விடத்தில் ஐந்து மாஸமும், சில விடத்தில் ஆறு மாஸமும், சில விடத்தில் ஒரு மாஸமும், சில விடத்தில் ஒன்றரை மாஸமும், சில விடத்தில் மூன்று மாஸமும், சில விடத்தில் எட்டு மாஸமும் சுகமாக வாசஞ் செய்கையில், பத்து வருஷங்கள் சென்றன ; பின்பு பெருமாள் மீளவும் திரும்பி ஸுதீக்ஷ்ணாச்ரமத்திற் கெழுந்தருளி, அவரால் பூஜிக்கப் பட்டவராகிச் சிலகால மிருந்து, ஒருநாள் ஸுதீக்ஷ்ணமஹாமுனியைப் பணிந்து, பகவானே ! இந்த அரணியத்திலே அகஸ்த்யமஹாமுனி எழுந்தருளியிருக்கின்றனரென்று முனிவர்கள் கதை சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன் ; ஆகிலும், இவ்வரணியம் மிகப் பெரிதாதலின், அவருடைய ஆச்ரமம் எங்கிருக்கின்றதோ அறிகின்றிலேன் ; அவருடைய ஆச்ரமம் எங்கிருக்கின்றதோ அருளிச் செய்க ; தேவருடைய அருளினால் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் கூடி யகஸ்த்யமஹாமுனிவரைக் கண்டு பணிந்து மகிழ்வேன் ; அம்முனிவரை யான் கண்டு பணிந்து குற்றேவல் செய்து

வேண்டுமென மிக விருப்புறுகின்றேனென்று வினவினர். ஸுதீக்ஷ்ண மஹாமுனியும் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து பெருமாளை நோக்கி, அடா ராமா! யானே உன்னை நோக்கி, யகஸ்த்யாஸ்ரமத்திற்கு ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் செல்லுகவென் றுரைசெய்யவேண்டுமென விருந்தேன், தைவாதீனமாக நீயே வினவினை; ஆதலின், யான் அகஸ்த்யாஸ்ரமம் இருக்குமிடத்தை யுரைக்கின்றேன் கேளாய், இங்கிருந்து தெற்காக நான்கு யோஜனம் செல்வாயாகில், அங்கே அகஸ்த்ய ப்ராதாவின் ஆஸ்ரமமிருக்கின்றது; அவ்விடத்தில் பிப்பலிக் காடுளது, அதில் கனிகள் பழுத்தும், மலர்கள் மலர்ந்தும், பற்பல பறவைகள் ஒலித்தும், தாமரை பூத்தும், தண்ணீர் நிறைந்தும், பலவகைப்பட்ட நீர்ப்பறவைகள் சூழ்ந்தும் திகழும்; அவ்விடத்தில் ஓரிரவு தங்கி, மறுநாளுதயத்தி லங்கிருந்து புறப்பட்டு அதற்குத் தெற்கில் அடர்ந்த வனத்தின் பக்கமே சென்று ஒரு யோஜனம் தாண்டுகையில், அங்கு அகஸ்த்யாஸ்ரம மிருக்கின்றது; அதனைக் கண்டு நீங்கள் எல்லீரும் மகிழ்வுறுவீர்கள்; அந்த அகஸ்திய மஹாமுனியைக் கண்டு பணிய ஆவலுளதாயின், இப்பொழுதே புறப்படுச் செல்க; என்றருளிச் செய்தனர். பெருமாளும் அதுகேட்டு உடனே ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் அவரைப் பணிந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு, அகஸ்த்யாஸ்ரமத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டு, ஸுதீக்ஷ்ணர் உரைத்த மார்க்கமே பற்றிச் சென்று, பற்பல வனங்களையும், மலைகளையும், ஆறுகளையுங் கண்டு மகிழ்ந்து, இளையபெருமாளை நோக்கிப் பாராய் லக்ஷ்மணா! இதோ அந்த அகஸ்த்ய ப்ராதாவின் ஆஸ்ரமங் காணப்படுகின்றது; பழுத்த பிப்பலிகளின் மணங்கமழ்ந்த மந்தமாருதம் வீசுகின்றதன்றோ? அங்கங்குக் கட்டைகளும் வெட்டிக் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; தர்ப்பைகளும் அறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இந்த ஆஸ்ரமத்தின் நடுவில் ஹோம தூமம் மிக்க கறுத்து மேலெழுகின்றது, பரிசுத்தியுள்ள தீர்த்தங்களில் நீரிலாடித் தூய்மைகொண்ட முனிவர்களும், பகவதாராதனத்தின் பொருட்டு மலர் கொய்கின்றனர்கள்; ஆதலின், ஸுதீக்ஷ்ண மஹாமுனிவரால் கூறப்பட்ட அகஸ்திய ப்ராதாவின் ஆஸ்ரமமே இதுவாகும்; உலகங்களுக்கு இதஞ் செய்வதன் பொருட்டே இவர்க்கு ப்ராதாவாகிய அகஸ்த்யமஹாமுனிவர் இந்தத் தென்திசையை யடைந்து ம்ருத்யுவைப் போக்கி யருளுகின்றனர்; இங்கே முன்பு இல்வல வாதாபிக ளென்னும் இரண்டு அஸுரர்கள் வாஸஞ் செய்து கொண்டு, ப்ராஹ்மணர்களைக் கொலை செய்துகொண்டிருந்தனர்கள். அவர்களுள் இல்வலன் ப்ராஹ்மணவேஷம்பூண்டு ஸம்ஸ்கருதபாஷையுரைத்துக்கொண்டு, வேதியர்களை ஸ்ராத்தமென்று நிமந்த்ரணஞ்செய்து ஆட்டினுருவங்கொண்ட வாதாபியை யறுத்துச் சமைத்து உண்டிகளில் கலந்து, அந்த வேதியர்களைப் புஜிப்பித்து, மந்திர பூர்வமாகத் தம்பியை யுத்தேசித்து, அடா வாதாபி! எழுந்துவாவென்று கூவி யழைக்கையில், உடனே வாதாபியும்

ஆடுபோலக கற்றிககொண்டு அந்த வேதியர்களது குடலைப பீறிக் கொண்டு வெளியே வருவான். இவ்வண்ணம அவர்களால் அநேகமாயிரம பிராஹ்மணர்கள கொலைசெயயப்பட்டனர்கள. அநந்தரம தேவாக ளெல் லோரும அகஸ்த்யமஹாமுனிவரை வேணடி, அந்த வசுராகளைக கொலை செயயும்படி யுரைத்தனர்கள அகஸ்தியமஹாயோகியும அதற் குடனபட் டிங்கு வருகையில், இலவலன் இவரைககணடு வழககப்படி நிமந்தரணஞ் செயது ஆட்டினுருவங்கொணட தமபியைப் புஜிப்பிதது, ஸகலம் ஸம பூர்ணமென் றுரைத்த பின்பு, உத்தரா போசன மளிததுத் தமபியை யுத்தேசித்து, வாதாபியே! எழுந்திராயென றுரைத்தனன அகஸ்திய மஹாமுனிவர் அதுகேடடு (வாதாபே ஜீர்ணோபவ) என றுரைசெய்து இல்வலனை நோககி, அடா இலவலா! என்னால புஜிக்கபபட்ட பின்பும, வாதாபி எழுந்துவரும் திறமையுள ளதுவாஞேவென்று நகைத் துரை செயதனர். இல்வல னதுகேட் டிவரைக் கொலை செயயுமபடி எதிர்த்து வருகையில, அகஸ்தியமுனிவரும் வெகுண்டு விழிககையில, இலவலன பக்கென் றெரிந் திறந்தனன அத்தனமையராகிய அகஸ்தியமஹா யோகியின் பிராதாவினுடைய ஆச்ரமம் பாரடா தமபி! எனறிவ்வண்ணம் உரைத்துக்கொண் டிருககையில், ஆதித்தன அத்தகிரி யடைநதனன்; சந்திப் பொழுதும தோனறிறறு, பினபு, பெருமாள் இளையபெருமா ளுடன நிதய கருமஙகளை முடிததுககொணடு ஆச்ரமத்தினுடபுகுநது அகஸ்த்ய ப்ராதாவைக கணடு பணிந்தனா அமமுனிவரும இவாகளைக கண்டு மகிழ்ந்து பூஜிததனா. பெருமாளும சுகமாக அன்றிரவை யங்குப போககி, மறுநாளுதயததி லெழுநது செயகடனகளை முடிததுக்கொணடு அகஸ்தய ப்ராதாவைக் கணடு பணிந்து அவரை நோககி, மாதவரே! தேவருடைய ஆச்ரமததில இரவைச சுகமாகப போககினேன; தேவ ருடைய தமைய ராச்ரமஞ் செலவோம, விடை கொடுதது வாழத்தி யருள்க, என்றுரைத் தருளினா. அம்முனிவரும அது கேடடுப் பெரு மாளை நோக்கி, ஸ்ரீராமா! நீஙகள சுகமாகப போய வாரீர்களெனறு விடைமொழி மொழிநது வாழத்தி யனுபபினா. பெருமாளும விடை பெறறுககொணடு ஸுதீக்ஷ்ணமஹாமுனிவா அருளிசசெய்த வழியே பறறிச சென்று, அருகிலுள்ள வநததிலிருநத நீவார பன ஸதாலத மாலதி மிசவ குளவஞ் சுளதவ மதூக பிலவ சிரிபிலவ திநதுகம முதலிய மரஙகளையும, அமமரங்களில் படாந்து மலாந்துள்ள வல்லிகளையும், யானைகளின துதிககைகளினால முறிககபபடட கிளைகளையும, குரஙகு களினா லசைக்கபபட்ட நுனி மரஙகளையுங் கண்டு மகிழ்ந்து, பின் புறததில் வருகினற இளையபெருமாளை நோக்கித் தம்பி! இங்கே மரஙகள யானை முதலியவைகளால் முறிக்கபபடாமல அடர்ந்த இலைகளை யுடையன வாத லாலும், விலஙகுகளும, பறவைகளும், பகை நீங்கி யடஙகி இருககின்ற மையாலும், அகஸ்தியமஹாமுனிவரது ஆச்ரமம் அருகி லிருககின்றது

போலும், அந்த மஹாமுனிவர் தம்முடைய தவமஹிமையினாலேயே அகஸ்தியர் அகஸ்தியரென் றெங்கும புகழப் படுகின்றனா; ஆதலின், அவருடைய ஆஸ்ரமமே இது; இவ்வனம் மிகுந்த புகை சூழ்ந்தும், மரவுரிகளினால் விளங்கியும், பகையற்ற விலங்குகள பொருந்தியும், பல வகைப பறவைகள ஒலித்தும் விளங்குகின்றது; இந்த அகஸ்தியமஹா முனியினிடததி லச்சங்கொண்டே அரககாகள இங்குச சேர்கின்றிலர்கள்; அம்முனிவா இநதத தென்திசைக்கு எழுந்த லெழுந்தருளினரோ? அதுமுதல் அரககாகளும பகைநீங்கிச சாந்தியடைந் திருக்கின்றனர்கள். இம்மஹாமுனிவரால இத்தென்திசை பீடையற றிருககின்றமையின், இது அகஸ்திய திசையெனறே கூறப்படுகினறது; வெய்யோனுடைய வழியையும தகையும்படி மேலெழுநது வளர்ந்த விந்திய சைலமும், இவ ருடைய ஆஜ்ஞைக்கு உட்படிநதே அடஙகி வளரா திருககின்றது; அத் தன்மையருடைய ஆஸ்ரம மாதலின, இது மிக விநயமுறற ஜனங்களினால் அடையப்பட டிருககினறது; இம்மஹாமுனிவரோ நாம் வந்ததை யறிந் தாதரஞ செய்து நமககு நலஞசெய தருளவா, யான் அவரைப் பூஜை செய்து கொண்டே வனவாஸ சேஷததையும, அங்கு வாஸஞ செய்து போககுவேன, இவ்விடத்தில தேவகந்தாவ ஸிததசாரணாதிகளும் வந்து அகஸ்தயமஹாமுனிவரைப் பணிகினறனர்கள், இவ்விடத்தில் பொய் யுரைபபவனும், கொடுமையுடையோன், ஏகாநதமாகத தீமைசெயபவன், பீடை செய்பவன, மனம் போன்றபடி நடபபவன், காமங் கொண்டவன், இவர்களுள ஒருவனும இவ்விடத்தில பிழைத்திரான; இமமஹாமுனிவர் அத்தனமைய ரலலரோ? இவ்விடத்தில் தேவாதிகளும ஆகார நிய முடையவர்களாகித் தவஞ செயகினறனாகள, இவ்விடத்தில் தவஞ செயதவாகள சித்தி யடைநது திவ்விய விமானங்களிலேறி விண்ணுலகஞ சேர்கினறனர்கள்; இவ்விடத்தில தவஞ செயபவாகளுக்குத் தேவர்கள் யக்ஷலோகததையும, விண்ணுலகினையும, இம்மையில பறபல ராஜ்ஜியங் களையும் அளிககினறனாகள; அடா லக்ஷ்மணா! யாம் இந்த ஆஸ்ரமம் வந்து சேர்ந்தனம; ஆதலின், நீ முனனே சென்று யான ஸீதையுடன வந்திருக்கினறேனென்று அகஸ்தியமகாமுனிவருக்கு அறிவிக்கக கடவை யென் றருளிச செயதனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பதினொன்றாவது சருககம

முற்றிற்று.

அயோததியாகாண்டததில பெருமாள காடு புகுகையில், இளையபெருமாளை முன்னும், பிராட்டியாரை இடையிலும், தாம பின்னும் செல்லும்படி ஏறபாடு செய தருளிச செய்து, அவ்வண்ணமே தாம் எழுநதருளினா. இங்கே (அகரதஃபரயயௌ ராமஃ) என்று பெருமாள தான் முனனே எழுநதருளி இளையபெருமாளைப் பினனே

பன்னிரண்டாவது சருக்கம்

பெருமாள் அகஸ்தியமஹாமுனியைக் கண்டு பணிந்து அவரால் பூஜிக்கப் பட்டது.

அநந்தரம் இளையபெருமாள் அகஸ்தியாச்ரமத்தினுள்ளே சென்று அகஸ்தியசிஷ்யரொருவரை நோக்கி, முனியே! ஸ்ரீதசரதசக்கரவர்த்தியின் மூத்த குமாரரும், சிறந்த தோள்வலி யுற்றவருமாகிய ஸ்ரீராமபத்திரர் பாரியையாகிய ஸீதாபிராட்டியாருடன் உம்மாசிரியரைக் கண்டு வந்தனஞ் செய்வதன் பொருட் டெழுந்தருளி யிருக்கின்றனர்; யான் அவர்க்குத் தம்பியும், அநுகூலனும், பத்தி யுடையவனும், லக்ஷ்மணனென்னும் பெயருடையோனு மாகினறேன்; நீர் எங்களைக் கேட்டிருக்கின்றீரோ? அந்த நாங்கள் மூவரும் பிதாவின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்வதன் பொருட்டு, இந்தத் தண்டகாவனத்தை யடைந்தோம்; ஆதலின், நாங்கள் அகஸ்தியபகவானைக்காணக்கோருகின்றோம்; இச்செய்தியை நும்மாசிரியருக்கு அறிவிக்கக் கடவீரென றுரைத்தருளினர். அம்முனிவரும் அதுகேட்டு அக்நிஹோத்திராலயத்தி லெழுந்தருளியிருந்த அகஸ்திய

வரும்படி செய்ததென்னெனில், முன்பு துணையின்றி, மூவரோ புறப்பட்டமையாலும், அக்காட்டில் எவ்விடத்தில் எவர்களிருப்பதையும் அறிந்திலாமையாலும், தாம் முன்னே செல்லுங்கால், பின்புறத்தில் யாரேனும் ஒளித்திருந்து பிராட்டி இளைய பெருமாள் இவர்களுக்குத் தீங்கு செய்வார்களோவென ஐயமுற்றுப் பெருமாள் அவ்விருவர்களையும் பாதுகாக்கும்படி தாம் பின்னே எழுந்தருளினார். இங்கே எல்லா விடங்களிலும் திரிந்து அங்கங்குள்ள விசேஷங்களை யறிந்திருக்கையாலும், முனிவர்கள் பின்னே துணையாக வருகின்றமையாலும், அச்சமின்றித் தாம் முன்னே எழுந்தருளினர். ஸதிரீயாதலாலும், முன்னுமிலும் பின்னுமிலும் பெருமாளைச் சார்ந்தே இருக்கவேண்டியவ ராதலாலும், பிராட்டியார் எப்பொழுதும் இடையிலேயே வந்தாரென்றுணர்க. ஸம்பரதாயார்த்தமேதெனில், குரு வந்தனம் செய்பவர்கள் ஸ்வாசார்ய ப்ராசார்யன் முதலாகப் பிராட்டியார் பெருமாளள்வாகவாவது, பெருமாள் தொடங்கி ஸ்வாசார்யனளவாகவாவது வந்தனம் செய்யவேண்டு மென்பதை யறிவிப்பதற்காக அங்கே பின்னும், இங்கே முன்னுமாகப் பெருமா ளெழுந்தருளினாரென்றறிக; லக்ஷ்மணசப்தம் ஸ்ரீவுடையவரிடத்திலும் வர்த்திக்கின்றமையின், ஆசார்ய ஸமுதாயத்தையும், தாற்பரிய லக்ஷணையால் அறிவிக்கின்றது; அன்றியும், பெருமாளைச் சரணமடைவோர் ஆசார்யாளை முன்னிட்டுக்கொண்டே தன்னைச் சரணமடைய வேண்டுமென்பதை யறிவிப்பதற்காக அங்கே இளையபெருமாளை முன்னே செல்லவிட்டுத் தாம் பின்னெழுந்தருளினர். இங்கே ஆசிரியரா லுபதேசஞ் செய்யப்படு மூலமந்திரத்தின் முதலெழுத்தின் பொருளி தில்லைய வெளி இடுவதன் பொருட்டு முன்னே எழுந்தருளினரெனவும் உணர்க; ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகரால் இக்குற்ற சுலோகமே எட்டெழுத்தின் முதலெழுத்தின் பொருண் முறைக்குத் திருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்யப் பட்டது.

பகவானை நோக்கி, ஆசிரியரே! தாசரதிகளாகிய ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்கள் ஸீதாபிராட்டியாருடன் வந்திருக்கின்றனர்கள்; தேவரைக் கண்டு பணிய விரும்புகின்றனர்கள்; இதைத் திருச்செவிசாத்தி மேலே நடக்க வேண்டியதை யருளிச் செய்க வென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். அகஸ்தியபகவானும் பெருமாளெழுந்தருளியதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, அஹோ! ஸ்ரீராமபிரான ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் தண்டகாரண்யத்திற்கெழுந்தருளி நெடுநாளாகியும், இப்பொழுதே எமது நல்வினையினா லிங்கெழுந் தருளினர்; யானும் அவர் எப்பொழுது இங்கெழுந் தருளுவரோ வென்றே யெதிர்பார்த் திருந்தேன்; நீ விரைவாகச் சென்று ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன ஸ்ரீராமபிரானைப பூஜித தெழுந்தருளப் பணணிககொண்டு வருக; ஏன இதுவரையில் எழுந்தருளப பணணிககொண்டு வராமல ஆலஸ்யஞ் செய்தாகளென று அருளிச்செயதனா. சீடரும் அதுகேட்டு ஆசிரியரைப பணிந்து, ஸ்வாமி! அவ்வண்ணமே ஸ்ரீராமாதிகளை எழுந்தருளபபண்ணிக கொண்டு வருவேனென்று கைகுவித்து விண்ணப்பஞ் செய்து விட்டு விரைவாக வெளியில் வந்து இளையபெருமாளை நோககி, லக்ஷ்மணரே! ஸ்ரீராமபிரான் எஙகே? எங்கே? விரைவாக வெழுந் தருளுக; உள்ளே புருக எனறு வினவினர். இளையபெருமாளும் அது கேட்டு அம்முனிவரை யாஸ்ரமததின் வாயிலில் அழைத்துககொண்டு வந்து பெருமாளைக் காட்டினர். அம்முனிவரும பெருமாளைக் கண்டு அகஸ்தியபகவான் அருளிசசெய்த வாககியததை யுரைத்துத் தக்கபடி பூஜைசெயது உள்ளே யெழுந்தருளப் பணணிக்கொணடு சென்றனர். பெருமாளும ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் ஆஸ்ரமததினுடபுகுந்து, அஙகே அகஸ்தியாதிகளினால் பிரதிஷ்டைசெயயபபட்டிருக்கினற பிரஹமா, அககினி, ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு, மஹேந்திரன், விவஸ்வான, ஸோமன், பகன, குபேரன, தாதா, விதாதா, வாயு, திருவநந்தாழவான், காயத்ரி, வஸுதேவாகள, வருணன, கார்த்திகேயன், தர்மன் என்னும் இப்பதினேழு தேவர்களது ஸ்தானங்களைக் கண்ணுறறுக்கொண்டே எழுந்தருளினர். அகஸ்தியபகவானும சீடர்க ளுடன் கூடிய பெருமாளை எதிர்கொண் டெழுந்தருளினர். பெருமாள் அவரைக் கண்டு இளையபெருமாளை நோககிப் பாரடா லக்ஷ்மண! அகஸ்தியபகவான் ஆஸ்ரமததினின்றும் புறபபடுகின்றனர்; இவரிடத்திலுள்ள தேஜோவிசேஷத்தினால் இவரே அகஸ்தயபகவானெனறறிகினறேனென் றருளிச்செய்து, அகஸ்தியமஹாமுனிவரைக் கிட்டித் திருவடிகளைத் தொழுது ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் கைகுவித்து நினறனர். அகஸ்தியபகவானும் இவர்களை யழைத்துக்கொண்டு வந்து அர்கயபாத்யாஸநாதிகளினால் பூஜிதது, நலவரவு வினவிப் பின் புட்கார்கவெனறு அருளிச்செய்து, அக்கினியில் ஹோமஞ் செயது வானப்பிரஸ்த விதியின்படி பூஜித்துப் போஜனமும் அளித்தனர். பின்பு, கைகுவித்து வீற்றிருக்கின்ற பெருமாளை யகஸ்தியமுனிவர் நோக்கி, கேளாய் ஸ்ரீராமா! தவசியாயி

னென முதலில் ஹோமஞ்செய்து, பின்பு அதிதியை யர்க்யாதிகளினால் பூஜிக்கக் கடவன். இவ்வண்ணஞ் செய்யானாகில், தப்புஸாக்ஷி சொன்னவன்போல நரகில் வீழ்ந்து, தன்னுடைய மாமஸங்களையே தானுண்பான்; நீ எல்லா வுலகங்களுக்கும் நாதனும், தரும முடையோனும், மஹாரதனும், யாவர்க்கும் பிரிய முடையோனுமாகி யதிதியாக வந்தமையின், நீ பூஜைக் குரியவனென் றுரைத்துக் காய் கனி மலர் முதலியவற்றால் பூஜித்து, மீளவும் பெருமாளை நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரா! இங்கே பாராய், இந்த வில் விச்வகர்மனா லியற்றப்பட்ட ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினுடைய கோதண்டம்; இந்தக் கணையோவெனில், சூரியன்போல விளக்க முடையது; பிரஹ்மாவினா லளிக்கப்பட்டது, இது ஒருகாலும் பயனற்றதாகாது; எரிகின்ற அக்கினிகள் போன்ற பாணங்கள் நிறைந்த அம்பறாத் தூணிக ளிவை யிரண்டும், தங்கத்தினாற்செய்த உறை யுடையதும், தங்கக் கட் டமைந்ததுமாகிய கூரியவாளிஃது, இந்த வில்லினாலேயே முன்பு ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு போரில் அஸுரர்களை வென்றுகொண்டு, தேவர்களைப் பாதுகாத் தருளினர். இவைகளைத் தேவேந்திரன் உன் பொருட்டு என்னிடத்தில் வைத்துச் சென்றனன், ஆதலின், நீ வெற்றி கொள்வதன் பொருட்டிவைகளைப் பெற்றுக்கொள்க, என்றருளிச்செய்து, அவைகளை யெடுத் தளித்து, மீளவும் பெருமாளை நோக்கி யருளிச்செய்யலுற்றனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பன்னிரண்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இந்தச் சருக்கத்தில் அகஸ்தியாச்ரமத்தில் எல்லாத்தேவாலயங்களும் இருக்கையில், சிவாலயம் மாத்திரம் இருந்ததாகக் கூறாமையின், ஸாத்விகர்களுக்குச் சிவன் பூஜைக் குரியனல்லனென்று விளங்குகின்றது; பூஜைக் குரியனேல் அகஸ்தியமஹாயோகியும் அவனைப் பூஜித் திருக்கவேண்டுமன்றோ? ஆதலின், சிவபூஜை செய்பவர்கள் தாமஸர்களே யாகுவாரென்று அறிஞர் கூறுகின்றனர். ஸாத்விகர் [illegible] மாதிகளைமாத்திரம் பூஜிப்பதாகுமோவெனில், ஸ்ரீமத் பரமவைதிகர்கள் [illegible] தரங்களைத் தொழார்களே யன்றி, அபரர்களைத் தொழுவார்கள். பிரப[illegible] இங்குரைக்கப்பட்ட பதினேழு தேவர்களும், யாகவிசேஷத்தி லுரைக்கப்ப[illegible] னேழு மந்திராக்ஷர தேவர்க ளாதலின், தத்தச் சரீரக பரமாத்ம புத்தியால் [illegible] பார்கள். ஸர்வ பதங்களும் முக்கிய விருத்தியால் ஸ்ரீமந்நாராயண வாசகமென்று ஸூத்ரகாரராலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்வறிக; பெருமாள் ஸ்ரீபரசுராமனிடத்திலிருந்து விஷ்ணுதனுஸ்ஸை வாங்கி வருணனிடத்தில் கொடுத்ததாகப் பாலகாண்டத்திலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது; இந்திரன் அந்த வில்லையே வாங்கிக்கொண்டு வந்து அகஸ்திய பகவானிடத்தில் வைத்தனன்; இதனையே பெருமாள் அங்கீகரித்தனர். ஜனஸ்தான யுத்தத்திலே இதற் குபயோகமாதலின், இதுவரையில் சுமைபோ லென்று பெருமாள் முன்னே வருணனிடத்தில் கொடுத்தருளினரெனவுணர்க.

பதின்மூன்றாவது சருக்கம்

பெருமாள் அகஸ்தியமுனிவரிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு பஞ்சவடிக்குப் புறப்பட்டது.

கேளாய் ஸ்ரீராமா! யான் மிகவும் மகிழ்வுகொண்டேன்; என்னைக் காண்பதன் பொருட்டே ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் இங்கெழுந்தருளினை யல்லையோ? வழிநடந் தச்ரமம் உங்களை மிகவும் வருத்துகின்றது; இந்த ஸீதையும், ஜனகராஜன் திருமகளும், காட்டுவாகைப் பூவினும் மெதுவாகிய திருமேனி யுடையவளும், இதுவரையில் துக்க முறாதவளு மாதலின், அவள் பெரும்பாலும் வருத்த முறுவாள், வன மென்பது பற்பல தோஷங்களை யுடையது; பார்த்தாவினிடத்திலுள்ள ஸ்நேஹத்தி னால் இத்துன்பங்களைப் பொறுத்தும் இங்கெய்தினள்; இவள் இவ் வண்ணம் உன்னுடன் வந்ததென்பது மிகச் செயற்கரியது; ஆதலின், இவள் துன்புறாவண்ணம் செய்யக் கடவை.—

ఏషాహిప్రకృతిస్త్రీణా మాసృష్టేరఘునన్దన
సమస్థమనురజ్యన్తి విషమస్థంత్యజన్తిచ॥

ஏஷாஹிப்ரக்ருதிஸ்த்ரீணா மாஸ்ருஷ்டேரகுநந்தந
ஸமஸ்தமனுரஜ்யந்தி விஷமஸ்தந்த்யஜந்திச.

கேளாய் ஸ்ரீரகுநந்தனா! ஸ்திரீகள் பர்த்தா செல்வமுற்றிருக்கையில், அவனை முற்றுஞ் சேர்கின்றனர்கள், ஆபத்துறுகையில், துறக்கின்றனர்கள், இதுதான பெண்களுக்கு இயல்பாயுள்ள பண்பு, பெண்கள் மின்னின் நிலை யில்லாமையினையும், வாளின் கூர்மையினையும், கருடாநிலர்களின் வேகத்தை யும் அநுஸரிக்கின்றனர்கள்; உன் பாரியையாகிய இச்சீதையோவெனில், இத்தன்மையனவாகிய தோஷங்களின்றி, அருந்ததிபோலப் புகழத்தக்கவ ளென்றனள், ஸ்ரீராமா! நீ ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் இங்கெழுந்தருளி யிருக்கின்றமையின், இவ்விடம் அலங்காரஞ் செய்யப்பட்டதுபோல விளங்குகின்றது; என்றிவ்வண்ணம் அகஸ்தியமுனிவர் பெருமாளை நோக்கி யருளிச் செய்தனர். பெருமாளும் எரிதழல்போன்ற அம்முனி வரை நோக்கிக் கைகுவித்து, அகஸ்தியமஹாயோகியே!—

ధన్యోస్మ్యనుగ్రహీతోస్మి యస్య మేమునిపుంగవః
గుణైస్సభ్రాతృభార్యస్య వరదఃపరితుష్యతి॥

தன்யோஸ்மயநுக்ரஹீதோஸ்மி யஸ்யமேமுநிபுங்கவ:
குணைஸ்ஸப்ராத்ருபார்யஸ்ய வரத:பரிதுஷ்யதி.

முனிவர் கோமானாகிய தேவரோ ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் [illegible]
அடியேனிடத்தில் அன்புகூர்ந்து மகிழ்கின்றமையின், யான் தன்யனும்
அருள்செய்யப் பட்டவனுமாகின்றேன் ; அடியேன் வாஸஞ் செய்வதற்
குரிய நீர்வளமுள்ள இடம் எங்குள்ளதோ அதனை யருளிச் செய்க , அவ்
விடத்தில் யான் பர்ணசாலை கட்டிக்கொண்டு வாழ்வேனென் றருளிச்
செய்தனர். அகஸ்தியபகவானும் பெருமாளருளிச்செய்த வாக்கியத்தைக்
கேட்டு முகூர்த்தகாலம் தியானம் செய்து, முன்பு நடப்பதை ஞானக்
கண்ணினால் கண்டு பெருமாளை நோக்கி, ஸ்ரீராமா ! இதற்கிரண்டுயோஜனை
தூரத்தில் பஞ்சவடியென்னும் பெயருற்ற ஒரு ஸ்தானமுள்ளது , அது
காய் கனிகளுடையதும், நீர்வளமுற்றதுமாக விளங்குகின்றது ; அவ்
விடத்தில் நீ பர்ணசாலை கட்டிக்கொண்டு ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன்
பிதாவின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்துகொண் டிருக்கக்கடவை.
காகுத்தா ! தந்தை யுனக் குரைத்த காலமும் பெரும்பாலும் சென்று
விட்டது , இனி யற்பகாலமே யுளது ; ஆதலின், நீ விரைவில் பிரதிஜ்
ஞையை முடித்துவிட்டுச் சுகமாக ராஜ்ஜியத்தையடைந்து மகிழ்வாய்.
உன் தந்தை யொருவரோ யல்லரோ ? நல்வினையினர் , அவர் மூத்தகுமார
னாகிய உன்னால் யயாதிபோலக் கடையேற்றப்பட்டு மகிழ்வுற்றனரல்லரோ ?
யான் தபோமகிமையினாலே நீ பிறந்தது முதல் இதுவரையிலும் நிகழ்ந்த
சரிதங்களையும், உன்னுடைய திருவுள்ளத்திருக்கின்ற பாவத்தையும்
அறிந்திருக்கின்றேன் , ஆகிலும், இங்கே என்னுடன் சிலநாள் வாஸஞ்
செய்து, பின்பு பஞ்சவடிக் கெழுந்தருள லாகுமேயென றிவ்வண்ண
முரைத்தேன் , உன் பாவத்தை யான் அறிகின்றமையாலேயே பஞ்சவடிக்
கெழுந்தருளுகவென்று உரைக்கின்றேன் , அந்தப் பஞ்சவடியும் மி
வழகியதாதலின், ஸீதாபிராட்டி யங்கே மகிழ்வுறுவள் ; அந்த இட
கோதாவரிநதியினருகி லிருக்கின்றது ; அதில் காய் கனிகள் நிறைந்தும்
பலவகைப் பறவைக ளொலித்தும் விளங்குகின்றன , அவ்விடம் ஒருவரு
மின்றி, ஏகாந்தமாயுள்ளது ; அவ்விடத்தில் தீமை நேரின், அதனை
போக்கிக்கொள்ள நீயே வல்லவன் , ஆகிலும், இங்கே வாழ்ந்து தாபஸ
களைப் பாதுகாத் தருளாயென் றுரைத்தேன்; இப்பொழுதே யங்
கெழுந்தருளவேண்டுமென்று திருவுள்ள முளதாயின், இதோ இலுப்
மரக் காடு தோற்றுகின்றதே ? இதற்கு வடக்காக அதோ பெரிய ஆ
மரத்தைச் சேரும் வழிபற்றிச் செல்வீர்களாகில், அந்த மலையின் ஸமீ
பத்தில் பெரியமேடு எதிர்படும், அதன்மேலேறிச் செல்க ; அவ்விடத்தி
லேயே பஞ்சவடியென்பது இருக்கின்றது ; அது எப்பொழுதும் மல
கள் மலர்ந்தும், கனிகள் பழுத்தும், தளிர்கள் தளிர்த்தும், தழைத்தும்
விளங்குமென் றுரை செய்தனர். பெருமாளும் அந்த வாக்கியத்தைக்
கேட்டுமகிழ்ந்து, அவரைநோக்கி, முனிவரோ! எங்களுக்குப் பஞ்சவடிக்குச்
செல்வதன்பொருட்டு விடைகொடுத்தருள்கவென்று விண்ணப்பஞ்செய்து

விடை பெற்றுக்கொண்டு, ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் அவரைப் பணிந்து, அந்த ஆஸ்ரமத்தை விட்டுப் பஞ்சவடியை நோக்கிப் புறப்பட்டருளினர். இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்க ளிருவரும் வில்லைக் கையிலேந்தி அம்பறாத் தூணிகளைக் கட்டிக்கொண்டு, அச்சமின்றி, தீரமுற்றுப் பிராட்டியாரோடு உத்ஸாகமுடையாராய்ப் பஞ்சவடியை நோக்கி எழுந்தருளினார்கள். *

ஆரண்யகாண்டத்தில் பதின்மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினான்காவது சருக்கம்.

பெருமாள் பஞ்சவடிக்குப் போகும் வழியில்

ஜடாயுவைக் கண்டது.

அநந்தரம் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்க ளிருவரும் பிராட்டியாருடன் பஞ்சவடிக்கு எழுந்தருளுகையில், நடுவழியில் பெரிய ஆலமரத்தின்மீது உட்கார்ந்திருந்த கிருத்திர ராஜனாகிய ஜடாயுவைக் கண்டு, மிகப் பெரிய உருவமுற்றிருந்தமையின், அரக்கனே இவ்வுருவங்கொண்டிருப்பதாக வெண்ணி, அவரை நோக்கிப் புள்ளிறையே! நீயாரென்று வினவினர்கள், ஜடாயுவும் இவர்களை நோக்கிக் குமாரர்களே! யான் உங்கள் தந்தைக்குத் தோழனென் றுணர்கவென்று இனியமொழியினாலேயே இவர்களை மகிழ்வித்தனர். பெருமா ளதுகேட்டுத் தந்தைக்குத் தோழனென்று மதிப்புக்கொண்டு, பின்

* அகஸ்தியமஹாமுனி பெருமாளைத் தம்முடன் வாஸஞ்செய்யும்படி உரைசெய்கையிலும், பெருமாள் அதனை மறுத்து, வேறிடம் காட்டும்படி கேட்டதினாலும், அகஸ்தியபகவானும் இவர் நம் வார்த்தையை ஏன் மறுக்கின்றனரென்று தியானஞ்செய்து பார்த்து, ஞானத்தினால் இவர் திருவுள்ளத்தையறிந்து, சினமுறாமல் மகிழ்ந்து புகழ்ந்தமையாலும், பெருமாள் ஸ்ரீமந்நாராயணனே யென்றும், கராதிராக்ஷஸ ஸம்ஹாரம் ஸமீபித்திருந்தமையின், அகஸ்தியாஸ்ரமத்தில் வாசஞ்செய்ய உடன்படாமல் மறுத்துக்கேட்டனரென்றும்,இந்தஎண்ணத்தை யவரும் ஞானத்தினாலுணர்ந்தே பஞ்சவடிக்குப் போவென்று உரைக்கின்றேனென்று பெருமாளை நோக்கி யுரைத்தமையின், இவர் திருவுள்ள மிதுவே யென்றும் நன்கு விளங்குகின்றது; ஆதலின், பெருமாள் தான் பரதெய்வமென்பதை மறைப்பதற்காகவே மனுஷ்யபாவனையால் ஆங்காங்குச் சோக முற்றவர் போலவும், சினங் கொண்டவர் போலவும், மூடர்களுக்குத் தோற்றுகின்றனர், தத்துவ முணர்ந்த அகஸ்தியர் முதலானோர்களுக்குப் பரதெய்வமாகவே விளங்கினர். இவரே பரப்பிரஹ்மமென்பதுவும், அங்கங்கே நன்குக விளங்குகின்றது, ஆதலின், முற்றும் நன்குக வுணர்ந்தையந்தீர்ந்து மகிழ்க,—

பவனை நோக்கிக் குலத்தையும், நாமத்தையும் வினவினர். ஜடாயுவும் ஸ்ரீராமபிரானுடைய வாக்கியத்தைக் கேட்டு அவனை நோக்கி, ஸ்ரீரகுநந்தனா! கேளாய் முற்காலத்தில் கர்தமர், விக்ரீதர், சேஷர், ஸம்ஶ்ரயர், ஸ்தாணு, மரீசி, அத்திரி, க்ரது, புலஸ்தியர், அங்கிரா, பிரசேதா, புலஹர், தக்ஷர், விவஸ்வான், அரிஷ்டநேமி, காஶ்யபரென்னும் பிரமாக்கள் உலகினைப் படைத்தனர்கள். அவர்களுள் தக்ஷருக்கு அறுபது பெண்கள் பிறந்தனர்கள். அவர்களுள் எட்டுப்பெண்களைக் காஶ்யபர் விவாஹஞ்செய்துகொண்டனர். அவர்கள் அதிதி, திதி, தனு, காளிகை, தாம்ரை, க்ரோதவசை, மனு, அநலை என்னும் பெயருடையார்கள்; காஶ்யபர் இவர்களை நோக்கிப் பத்தினிகளே! மூவுலகங்களுக்கும் இறைவர்களாகத் தக்க பிள்ளைகளைப் பெறுகவென்று கட்டளையிட்டனர். இதில் அதிதி திதி காளிகை என்பவர்களே விரும்புற்றனர்கள். இதரர்கள் விரும்புகின்றிலர்கள், ஆதலின், அதிதி ஆதித்தர்கள் பன்னிருவர், வஸுதேவர்கள் எண்மர், ருத்ரர்கள் பதினொருவர், அஶ்விநர்கள் இருவர்கள், ஆக முப்பத்துமூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றனள், திதி தைத்யர்களைப் பெற்றனள், முன்பு இப்பார் முழுதும் அவர்களுடையதாகவே யிருந்தது, தனுவென்பவள் அஶ்வக்ரீவனைப் பெற்றனள், நரகன் காலகன் என்பவர்களைக் காளிகையும் பெற்றனள்; தாம்ரை என்பவள் க்ரௌஞ்சி, பாஸி, ஶ்யேனி, த்ருதராஷ்ட்ரீ, சுகி என்னும் ஐந்து பெண்களைப் பெற்றனள், அவர்களுள் க்ரௌஞ்சி உலூகங்களையும், பாஸி பாஸங்களையும், ஶ்யேனி பருந்துகளையும், க்ருத்ரங்களையும், த்ருதராஷ்ட்ரீ ஹம்ஸகள ஹம்ஸ சக்ரவாகங்களையும், சுகி நதையையும் பெற்றனர்கள். இந்த நதைக்கு விநதை பிறந்தனள், க்ரோதவசை என்பவள் மருகி, மிருகமந்தை, ஹரி, பத்ரமதை, மாதங்கி, சார்த்தூலி, ஶ்வேதை, ஸுரபி, ஸுரஸை, கத்ரு என்னும் பத்துப் பெண்களைப் பெற்றனள். மருகி என்பவள் மிருகங்களையும், மிருகமந்தை என்பவள் கரடி, சமரம், ஸ்ருமரம் என்பவைகளையும், ஹரி என்பவள் சிங்கம் வானரம் இவைகளையும், பத்ரமதை என்பவள் இராவதியையும் பெற்றனர்கள். இராவதி ஐராவதத்தைப் பெற்றனள், மாதங்கி யானைகளையும், சார்த்தூலி என்பவள் புலி கோலாங்கூலங்களையும், ஶ்வேதை என்பவள் திசாகஜங்களையும் பெற்றனர்கள். ஸுரபி என்பவள் ரோஹிணி கந்தர்வி என்பவர்களையும் பெற்றனள்; ரோஹிணி பசுக்களையும், கந்தர்வி குதிரைகளையும் பெற்றனர்கள், ஸுரஸை பல தலையுடைய நாகங்களையும், கத்ரு ஒரு தலையுடைய பன்னகங்களையும் பெற்றனர்கள். மனு வென்பவர்கள் மனுஷ்யர்களைப் பெற்றனள்; அநலை என்பவள் புண்யகரமாகிய கனிகளையுடைய விருக்ஷங்களை யுண்டுபண்ணினள்; அந்தக் கத்ருவென்பவளே பூமியைத் தலைமிசை வந்திக்கொண் டிருக்கின்ற ஆயிரம் படங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வானைப் பெற்றனள்; விநதை புத்திரர்கள் அருணன் பெரிய திருவடி யென்னு மிருவர்கள், அந்த அருணன் பிள்ளையே நான்; ஜடாயுவென்னும்

பெயருடையோன்; என் தமையன் ஸம்பாதி; எங்களுக்குத் தாய் ஸ்யேநி யென்பவள். இத்தன்மையனாகிய யான் கொடிய மிருகங்களும், ராக்ஷஸர்களும் திரிகின்ற இக்காட்டி லுனக்குத் துணையாக இருந்து, நீ லக்ஷ்மண னுடன் புறத்திற் செல்லுங் காலையில், யான் ஸீதையைப் பாதுகாப்பே னென்று உயிர்களின் உற்பத்தியுடன் தன் பிறப்பினையு முரைத்தனர். பெருமாளும் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து, ஜடாயுவைத் தழுவி வணங்கித் தன் தந்தைக்குத் தோழனென்பதைப் பலமுறைகேட்டுப் பிராட்டியாரைப் பாது காத்தருளும்படி யொப்புவித்து, ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடனும், அந்த ஜடாயுவுடனுங் கூடப் பஞ்சவடிக் கெழுந்தருளினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பதினாலாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது சருக்கம்.

பெருமாள் இளையபெருமாளால் பஞ்சவடியில் கட்டப்பட்ட பர்ணசாலையில் பிராட்டியாருடன் எழுந்தருளி யிருந்தது.

அநந்தரம் பெருமாள் பஞ்சவடி சேர்ந்தருளி, இளையபெருமாளைநோக்கித் தம்பி லக்ஷ்மணா! அகஸ்தியமஹாயோகியால் அருளிச்செய்யப்பட்ட பஞ்சவடி வந்து சேர்ந்தோம்; இவ்விடத்திலெங்குங் கண்ணுற்றுப் பாராய், எவ்விடம் நாம் பர்ணசாலை கட்டிக்கொண்டு வாழ்வதற் குரியதாகின்றது; அந்த இடம் ஸீதை நீ நான் மூவரும் மகிழ்வுறத்தக்கதாகவேண்டும்; அந்த இடமும் அழகுற்றதாகவேண்டும்; அதனைச்சார்ந்த காடும் மிகவழகுற் றிருக்கவேண்டும்; தர்ப்பபுல், ஸமித்து, மலர், காய், கனி, கிழங்குகளும் நிறைந் திருக்கவேண்டும்; நீரும் அருகி லிருக்கவேண்டும், இப்படிப் பட்ட இடத்தைத் தேடாயென் றருளிச் செய்தனர் இளையபெருமாளும் அதுகேட்டுக் கைகுவித்துக்கொண்டு, ஸீதாபிராட்டியாரக் கெதிரிலே பெருமாளை நோக்கி, எம்மையனே! தேவர் நெடுநாள் எழுந்தருளியிருந்து அடியேனுக்கு ஆஜ்ஞை செய்துகொண் டிருக்கையில், அடியேன் தேவர் கட்டளையின்படி நடப்பவனே யன்றி, ஸ்வதந்தரனல்லேன்; தேவரே இவ்வி டத்தில் பர்ணசாலை கட்டென்று சுட்டிக் காட்டிக் கட்டளை செய்தருளவீ ராகில், யான் அவ்வண்ணமே செய்வேன், ஆதலின், தேவரே ஆஜ்ஞை செய்தருளுக வென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். பெருமாளும் அதுகேட்டு மிகவு முகந்தருளி, தாமே ஆராய்ந்து, நல்ல தோரிடத்தைக்கண் டங் கெழுந்தருளி, இளையபெருமாளுடைய இரண்டு கரங்களையும், தமது திருக்

கரத்தினைப் பற்றி, அவரை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா ! இந்த இடம் மேடு பள்ளமின்றிச் சமமாகவும், மலர்ந்த மரங்கள் சூழ்ந்தும், குளிர்ந்து மிருக்கின்றது, ஆதலின், இவ்விடத்திலேயே பர்ணசாலை கட்டக்கட்வை இத் அருகில் மலர்ந்து, மணங்கமழ்ந்து, மதுதோய்ந்த கமலங்களையுடைய புஷ்கரிணியும் விளங்குகின்றது, அகஸ்தியமுனிவரா லுரைக்கப்பட்ட கோதாவரி நதியும் அருகில் பெருகி யோடுகின்றது, இதுவும் மலர்ந்த கமலங்க நிறைந்தும், ஹம்ஸஸாரஸாதி நீர்ப்பறவைக ளொலித்தது தளிர்த்துப் பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்துத் தழைத்த மரங்களடர்ந்த கரைகள் பொருந்தியும் விளங்குகின்றது, நெடுந்தூரத்திலு மிருக்கின்றிலது, மிக வருகிலும் இருக்கின்றிலது, மான்களின் கூட்டங்கள் நிறைந்தும், மயில்களினுடை கேகாதொனி செய்யப்பட்டதும், பற்பல குகைகள் பொருந்தியும், உயர்ந்த முள்ள மலைகள் சுற்றிலுமுள்ளன, வெள்ளி தங்கம் முதலிய தாதுக்களினுல் சூழப்பட்ட யானைகள் ஜாலகங்களுடையனபோல விளங்குகின்றன; ஸாலதாலதமால கர்ஜூரபநஸாம்ரக நீவாரதி மிசநாகபுந்நாகரஸால தமாலசோகதிலக சம்பககேதக சந்தனஸ்பந்தன நீபபனஸலிகுசதவா வகாண கதிரஸமீகிம சுகபாடலாதிகளா லடர்ந்து குளிர்ந்துள்ள இவ்விடத்திலேயே இந்த ஜடாயுவுடன் கூடி வாஸஞ் செய்வோம், ஆதலின், இவ்விடத்திலே பர்ணசாலை இயற்றுகவென் றருளிச் செய்தனர் இளையபெருமாளும் அது கேட்டு உடனே சுவரெடுத்துத் தூண்கள் நாட்டித் தூலங்களையேற்றி, மூங்கில்களைப் பரப்பிக் கயிறுகளா லிறுக்கி, வன்னித் தழைகளை நிரைத்து, தருப்பம், நாணல், விழல்களை நிரப்பிக் காற்றும் புகாவண்ணம் வேய்ந்து, தரையைச் சமமாக நிரவிக் கட்டினைசெய்து, கோதாவரிக்குச் சென்று நீரிலாடி மலர் காய் கனிகளைப் பறித்துக் கொண்டுவந்து, விதியின்படி புஷ்பபலியும், சாந்தி ஹோமமுஞ் செய்து, சிங்காரித்துப் பெருமானை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வந்து காட்டினர், பெருமாளும் பிராட்டியாருடனெழுந்தருளிப் பர்ணசாலையின் அழகினைக் கண்டு, திருவுளமுகந்து, இளையபெருமாளைத் தழுவிக்கொண்டு அவரை நோக்கி, அடா தம்பி ! நீ இந்தப் பர்ணசாலையை மிகவும் அழகாகக் கட்டி யிருக்கின்றனை, இதனுல் யான் மிக மகிழ்வுற்றேன், நீ செய்த இந்தச் செயலுக்கு வெகுமதி கொடுக்கவேண்டு மாதலின், இந்த ஆலிங்கனமே வெகுமதியாகக் கடவது, பாவமுணர்ந்தவனும், தரும முணர்ந்தவனும், நன்றி யுணர்ந்தவனுமாகிய உன்னால் என் தந்தை இறந்திலரென்று அருளிச்செய்து, அவ்விடத்திலே ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் கூடி விண்ணுலகில் சசியுடனும், உபேந்திரனுடனும் கூடிய தேவேந்திரன்போலச் சிறிதுகாலம் வாஸஞ்செய்து மகிழ்ந்தினபுற்றனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பதினைந்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினாறாவது சருக்கம்.

பெருமாள் ஹேமந்த காலத்தில் பரதாதிகளை நினைந்துகொண்டு கோதாவரியில் நீராடியது.

பெருமாளிவ்வண்ணம் பஞ்சவடியில் எழுந்தருளியிருக்கையில், சரத்காலம் சென்று, பனிக்காலம் நிகழ்கையில், ஒருநாளிரவு நீங்கிய பொழுது விடிந்த பின்னர், நீராடுவதன் பொருட்டுக் கோதாவரி நதிக்கெழுந்தருளினர்; இளையபெருமாளும் கலசத்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டு பிராட்டியாருடன் பின்றொடர்ந்து செல்லுங்காலையில், பெருமாளை நோக்கி, எம்மையரே! தேவரீர்க்கு மிகப் பிரியமுள்ள ஹேமந்தருது தோன்றிற்று, இதனாலேயே வருஷம் அலங்கரிக்கப்பட்டதுபோலத் திகழ்கின்றது; இக்காலத்தில் உலகம் பனியினால் கொடியதாகின்றது, பூமி பயிர்களால் செறிந்து விளங்குகின்றது, ஜலங்கள் பரிசிப்பதற்கு அரியன, செழுந்தீ மிக இனியது, இக்காலத்தில் இல்லறத்தோர்கள் ஆக்ரயணமென்னும் யாகஞ்செய்து, தேவர்பித்ருக்களைத் திருப்தியுறுவித்து மகிழ்கின்றனர்கள்; நாட்டிலுள்ளோர்கள் பெருகிய காமுடையோர்களாகின்றனர்கள், அரசர்களும் பகைவர்மேல் படையெடுத்துச் செல்லுகின்றனர்கள், வெய்யோன் தென்றிசையினைச் சேர்ந்து திகழ்கின்றமையின், வடதிசை நன்கு விளங்குகின்றிலது, இப்பொழுது வெய்யோன் இமயமலைக்கு நெடுந்தூரத்திலிருப்பதினால், இமயமலை இப்பொழுதே ஹிமவானென்னும் பெயரை யதார்த்தமாக்கிப் பனியைப் பெருக்கி விளங்குகின்றது, பகல்கள் நடப்பதற்குரியனவும், இனிய வெயிலை யுடையனவும், இனிய அக்கினியை யுடையனவும், பிரியமல்லாத நீர் நிழல்களை யுடையனவு மாகுகின்றன, பனி மிகுந்தும், சீதம் வளர்ந்தும், காற்றுப் பெருகியு மிருக்கின்றன; இரவுகளும் புறத்திற் துயில்வதற்றும், பனிகள் தோய்ந்தும், பகலினும் வளர்ந்தும் நிகழ்கின்றன, திங்களும் ஆதித்தனிடத்தில் பற்றிய அழகினையுடையவனும், பனியினால் மலினமடைந்த மண்டலமுடையவனுமாகி நெட்டுயிர்ப்பினால் அழுக்கடைந்த கண்ணாடிபோல விளங்குகின்றிலன்; பௌர்ணமாஸியிலும், நிலவு பனியினால் மலின மடைந்து, நன்கு நிலவுகின்றிலது; நிலவுற்ற இரவும் வெயிலில்வாடிய பிராட்டியாரைப்போலவே காணப்படுகின்றது, இயல்பாகவே குளிர்ச்சியுள்ள மேல்காற்றும், பனியினாலிருமடங்குற்ற குளிர்மை யுடையதாக வீசுகின்றது; வெய்யோன் உதிக்கையில், காடுகள் தூமங்களினால் மறைக்கப்பட்டுள்ளன, சம்பாப் பயிர்களும், கர்ஜூர புஷ்பங்கள்போன்ற நுனிகளில் முதிர்ந்த கதிர்கள் திகழ்ந்தும், சாய்ந்தும், கநிறமுற்றும் விளங்குகின்றன, கதிரவனும், பனி தோய்ந்த கிரணங்களையுடையனாகிச் சந்திரன்போலக் காணப்படுகின்றனன்; அவன் காலையில்

வெப்பமற்றும், மத்தியானத்தில இனிமையாகிய வெப்பம் பொருந்தியு மிருக்கின்றனவே, செவ்வபுறமும, கொஞ்சம் வெண்மைபொருந்திய மிருக்கின்ற வெயிலும் பூமியில விளங்குகின்றது, உத்யான பூமியும, பனி படிந்து நனைந்த இளமபுற்களை யுடைய தாகின்றது, காட்டு யானை மிகவும பிபாஸையுற்றும, நீர குடிக்குமபடியாகத துதிக்கையை நீரில நீட்டி மிகத் தண்மையால நீரைக் கொள்ளாமலே துதிக்கையை வாங்கிக் கொள்ளுகின்றது; இந்த ரீப பறவைகளும, குளிரினால அசசமுடையோர போரில் புகாமைபோலே நீரில புகுகின்றில, வநராஜிகளும, பனியினால் மறைக்கப் பட்டும, மலர்களின்றியும உறங்குகின்றனபோலும், ஜலதாமத்தினால மூட்டப் பட்ட நீருடையனவும, தொனியாலே அறியத்தக்க ஸாரஸ பறவைகளை யுடையனவும, பனியினால நனைந்த மணலுள்ள தீரங்களுடையனவுமாக நதிகளும விளங்குகின்றன, பனி படிவதினாலும, வெய்யோன் விளங்காமையினாலும, குளிர்மையினாலும, மலை நுனியிலுள்ள நீரும விஷமபோலாகின்றது, கமலங்கள பனி படிந்து, மடலுதிர்ந்து, நாளமமாத்திரம மிகுந்திருக்கின்றமையின, தாமரை யோடைகளும விளங்குகின்றில, இக்காலத்தில ஸ்ரீபரதாழவான தேவரிடத்தில பக்தியால தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றனர; அவர் ராஜ்ஜியங்களையும, போகங்களையும் துறந்து, தவமுற்றுக குளிர்மை பொருந்திய சிலாதலத்தில படுத்திருக்கின்றனர, அவரும இப்பொழுது பிரகிருதிகளினால சூழப்பட்டு ஸரயூநதிக்குச செல்வர, மிகவும ஸுகமாக வளர்ந்தவரும, ஸுகுமாரருமாகிய அவரினி மாலைகளில் எவ்வண்ணங் குளிர்ந்த ஸரயுவில மூழ்குவர, செந்தாமரைபோன்ற கண்களை யுடையாரும், வீரரும, நீலமேகமபோன்ற திருமேனியரும, தாம மறிந்தவரும, ஸத்தியவாதியும, நாணமுற்றவரும, புலன்களை வென்றவரும, இனியவை மொழிபவரும், தீர்க்கபாகுவும, மதுரருமாகிய அவர தேவரிடத்திலுள்ள பத்தியால போகங்களைத் துறந்து, தேவரையே தஞ்சமடைந் திருக்கின்றனர்; தேவர் பிராதாவாகிய ஸ்ரீபரதாழவானாலன்றோ?விண்ணுலகம ஜயிக்கப் பட்டது; தேவர காட்டி லெழுந்தருளி யிருக்கையிலும, அவர நாட்டி லிருந்தே தேவர்போலத் தவசியாகித் தேவரை யநுஸரிக்கின்றனர்; உலகினில புத்திரர்கள தாயைக் கொள்வார்களே யன்றித் தந்தையைக் கொள்ளார்களென்று பழைமொழியுளது; ஸ்ரீபரதாழவானால் அது பொய்யாக்ச் செயயப்பட்டது; ஸ்ரீபரதாழவானுக்குத தாயும், ஸ்ரீதசரதசக்கரவர்த்திக்குப் பத்தினியுமாகிய கைகேயி! இவ்வண்ணம் கொடுமைகொண்டதேனோ? என்றுரை செய்தனர். பெருமாள்துகேட்டுக் கைகேயியை இகழ்ந்ததைப் பொறாமல் இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி! நீ கைகேயியை யொருபொழுது மிகழற்க; பரதனுடைய குணங்களையே பெருபாலும் புகழ்ந் துரையாய்; யான் வனவாஸம் தீர்ந்த பினபே திருவயோத்திக்குச் செல்லவேண்டுமென்று நிச்சயங்கொண் டிருக்கையிலும், பரதனிடத்திலுள்ள அன்பினால் இப்பொழுதே போவோமென்று மனங் கல

ரூறுகின்றது; மிகவும் பிரியமுள்ளனவும், மதுரமுள்ளனவும், மனத்தை மகிழ்விக்கத் தக்கனவும், அமிழ்தம் போன்றனவுமாகிய பரதனுடைய வாக்கியங்களையே யான் நினைந்து மகிழ்கின்றேன்; யான் பரதனுடனும், சத்துருக்கனனுடனும், உன்னுடனும் கூடி மகிழ்வேனோ? என்றிவண்ணம் முறைத்துப் புலம்பி, கோதாவரியை யடைந்து நீராடி, தேவரிஷி பிதிராக்களைக் குறித்துத் தருப்பணஞ்செய்து, ஸூர்யோபஸ்தானஞ்செய்து தேவர்களையுந் துதித் தருளினர். இவ்வண்ணம் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் நீரிலாடித் தூய்மையராகிய பெருமாள், பார்வதி நந்திகளுடன் ஸ்நானஞ் செய்த சங்கரன்போல விளங்கினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பதினாறாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இந்தச் சருக்கத்தில் ஸ்ரீராமபெருமாள் ஹேமந்தருதுவை வர்ணனை செய்கிற வியாஜத்தால் ராவணனால் உலகம் மிகப் பீடிக்கப் படுகின்றமையின், அவனை விரைவில் கொலைசெய்ய முயற்சி கொள்ளவேண்டுமென்று பெருமானுடன் ஸூசனை செய்கின்றனர், அதெங்ஙனே யெனின், (ஹிமஸகாலஃ) என்றதனால் காலன் போன்ற ராவணன் என்றும், (அலங்கருதஃ) என்றதனால் அவனால் அழிக்கப்பட்டதென்றும், பனி மூடியிற் றெனபதனால், உலகம் மோகமுற் றிருக்கின்றதென்றும், பூமி (ஸஸ்ய மாலினீ) என்பதினால் பாரம் மிகுந்ததென்றும், (ஜலாந்யநுபபோகயானி) என்பதினால் போகங்கள் நீக்கப்பட்டன வென்றும், அக்கினியும் ராவணபயத்தால் வெப்பம் நீங்கினனென்றும், (நவாக்ரயணபூஜாபிஃ) ஸூ, ஆ, என்று பத மாதலின், ஸாதுக்கள் யாகாதிகளை செய்கின்றிலர்களென்றும், எல்லோரும் காமமே மேற்கொண்டனர்களென்றும், ராஜாக்கள் அலைகின்றனர்களென்றும், வெய்யோனும் தென்றிசையிலிலங்கையில், ராவணஸேவை செய்கின்றனனென்றும், ஆக்காக்கள் பயமற்றுப் பகலிலும் திரிகின்றனர்களென்றும், வீரர்களடங்கினர்களென்றும், தீயர்கள் ஓங்கினர்களென்றும், காடுகளும் முனிவர்களின்றிச் சூனியமாயினவென்றும், இரவில் தேவர்களும் போகந் துறந்தனர்களென்றும், ராவணன் வெய்யோன்போலத் திகழ்கையில், சந்திரன்போல நீர் விளங்குகின்றிலீரென்றும், நிலவுற்ற ராத்திரிபோலச் சீதையும் விளங்குகின்றிலளென்றும், கான்மேல் காற்றுப்போல வீசுகின்றன னென்றும், காட்டிலுள்ள முனிவர் கண்ணீர் விட்டழுகின்றனர்களென்றும், அவர்கள் சம்பாப் பயிர்கள்போலத் தலை வணங்கி யும்மைச் சரணமடைந் திருக்கின்றனர்களென்றும், ராவணனைக் கொலை செய்யாமல் சந்திரன்போல ஏன் ஒளிகுன்றி இருக்கின்றீரென்றும், பனித்துளிபோல முனிவர்கள் கண்ணீர்பெருக்கி யழுகையில், தேவர் கருணைகொண்டு கடாக்ஷித் திருக்கின்றீரோ யென்றும், காட்டு யானைபோன்ற இதுகிறனும் ஆசைகொண்டும் பயத்தால் போகிக்கின்றிலனென்றும், நீர்ப் பறவைகள் போன்ற முனிவரும் நிஷ்டை குலைந்தனர்களென்றும், வநராஜிபோன்ற வநிதையர்களும், ராவணனால் வருத்தப்பட்டுக் கண்ணீர் பெருக்கி மோக மடைந்தனர்களென்றும், நதிகள்போலவும் நாரிக ளிருக்கின்றனர்களென்றும், ராவண னிவ்வண்ணம் செய்தினும், தேவர் வீரங்கொள்ளாமல் வெய்யோன்போல ஒளிகுன்றி இருக்கின்றமையின், ரிஷிகள் மிக வருந்துகின்றனர்களென்றும், மூப்பினர்களும், பொருளுள்ள

பதினேழாவது சருக்கம்

சூர்ப்பணகை பெருமாளைக் கண்டு காமுற்றுப் பதியாகும்படி வேண்டியது

பெருமாளிவ்வண்ணம் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் கோதாவரியில் ஸ்நாநஞ்செய்து, ஆச்ரமத்திற் கெழுந்தருளி நித்யகாமங்களை முடித்துக் கொண்டு பர்ணசாலையில் வீற்றிருந்து, பற்பல கதைகளை யருளிச் செய்து கொண்டு, பிராட்டியினுடன் சித்திராநக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய சந்திரன்போல விளங்கினர். அத்தருணத்தில் ராக்ஷஸ ராஜனாகிய ராவணனுக்கு உடன் பிறந்தாளாகிய சூர்ப்பணகை யென்பவள் தற்செயலாய் அங்கு வந்து தேவ குமாரர்களுக்கு நிகரானவரும், அகன்ற மார்பினையும், ஜாநுவளவும் நீண்ட திருத்தோள்களையும், செந்தாமரை இதழ்போன்ற திருக்கண்களையும், முழு மதிபோன்ற திருமுகமண்டலத்தையு முடையவரும், மிகவும் காணப்தற் கினியவரும், மதயானைபோன்ற நடை யழகினை யுடையவரும், ஜடை தரித்துக்கொண் டிருப்பவரும், காட்டுவாழைபோன்ற ஸௌகுமார்ய முற்ற வரும், சிறந்த பல முடையவரும், ராஜலக்ஷணங்கள் பொருந்தியவரும், கருநெய்தல்போன்ற திருமேனி யுடையவரும், கந்தர்ப்பனுக்கு நிகராகிய அழகினை யுடையவருமாகிய ஸ்ரீராமசந்திரனைக் கண்டு, வடிவழகிலீடுபட்டு மயங்கி, ஸுமுகனைத் துர்முகியாகியும், நுண்ணிடையனை மஹோதரியாகி யும், தாமரை மடல்போலக்கண் ணழகிய திருக்கண்களை யுடையவனை இடுங்கி யாழ்ந்து கோரமாகிய கண்ணுடையளாகியும், கறுத்து நீண் டழகிய கேசத்தை யுடையவனைச் சிவந்து சுருண்டு விரிந்த தலைமயிரை யுடையவ ளாகியும், இனிய ரூப முடையவனைக் கொடிய ரூப முடையவளாகியும், செவிக் கினியமொழி யுடையவனைக் கழுதை குரல்போலப் பயங்கரமாகிய த்வனி யுடையவளாகியும், யௌவனமுடையவனை மிக்க கொடிய மூப்பின ளாகியும், பேசுந்திறமையினனைப் பிதற்றுபவளாகியும், நல்லொழுக்க முடையவனைத் தீயொழுக்க முடையவளாகியும், பிரியமுடையவனை யப் பிரிய முடையவளாகியும், பெருமாளை நோக்கி, மஹாபுருஷா! நீர் ஜடை

வாகளும், எல்லாவற்றையுந் துறந்து தனியே நின்றனாகளென்றும், பரதகுண வா[illegible] நத்தால் விபீஷணனுழ்வான உம்மிடத்தில் பத்திகொண் டிருக்கின்றன னெனவும், கைகேயி நிந்தையினால் ஸீதையை ரக்ஷிக்கின்ற ராக்ஷஸீ நிந்தையும், சூர்ப்பண[illegible] யின் நிந்தையும், பரதகுணற மோதநத்தால், விபீஷணகுணற மோதன[illegible], பெருமாள் கோதாவரியில் அபிஷேகங் கொண்டதினாலும், ருத்ரோபமானத்தா[illegible], ராவணனை ஸம்ஹாரஞ் செய்து பட்டாபிஷேகங் கொள்வாரென்றும் நனகு வி[illegible] கின்றது; அன்றியும், ராவணன் சாங்காலம் கிட்டிற்றென்றும், இவைகள[illegible] சகுனக் குறிகளெனவும் தோற்றுகின்றது;—

திரித்துத் தவசிவேஷம் பூண்டும், மனையாளுடன்கூடி வில்லுங் கணையும் கையிலேந்திக்கொண்டு ராக்ஷஸர்கள் திரிகின்ற இங்கெழுந்தருளியதற்குக் காரணம் யாது ? உண்மையாக உரை செய்கவென்று வினவினள். பெருமாளும சூர்ப்பணகையா லிவ்வண்ணம் வினவப்பட்டவராகிக் கபடமற்றவ ராதலின், உண்மையாக மொழியலுற்றனர். இவர் எப்பொழுதும் பொய்யுரைக்கத் திருவுளா முறுகின்றில ராதலின், தாபஸவேஷத்தில் பெண்களுடன் பொயயுரைத் தருள்வரோ ? கேளாய் பெண்ணே ! தசரதரென்னும் மஹாராஜர் தேவேந்திரனுக்கு நிகராக எழுந்தருளி யிருந்தனர். யான் அவாககு மூத்தகுமாரன், ராமனென்னும் பெயருடையேன், என் பாரியையாகிய இவளும ஜனகமஹாராஜன திருமகள், ஸீதையென்னும் பெயருடையாள், யாங்கள் தாய தந்தையாகளாதுகட்டளையினால இக்காட்டை யடைந்து தருமம் செயகின்றோம் , நீ யாவள ? யார் பெண் ? யாருடைய பாரியை ? இவற்றைக் கேட்டுணர விரும்புகின்றேன , உனனுருவம் மிக வழகுற்றிருக்கின்றமையின, நீ யரக்கியலலளென வெண்ணுகின்றேன் ; ஆதலின், நீ இவவிடத்திற் கேன வந்தனை ? நீயும உண்மை யுரையாயென்று பெருமாள வினவியருளினா. அவ்வாறு வினவப்பட்ட சூர்ப்பணகையும பெருமாளை நோககிக காமமோஹிதையாகி, கேளீர் மிக வழகரே! உண்மையாக உரைசெயவேன் , யான சூர்ப்பணகையென்னும் ராக்ஷஸி ஆதலின, யான் அச்சமின்றிக கணடோர் அச்சமுறும்படி காமரூபணியாகி இககாட்டில் திரிகினறேன், எனக்குடன்பிறந்தவன ராவணனெனனபபட்டவன், அவன் அரக்கர்கணெல்லோாககும் ராஜன், மிகப் பராக்கிரம முடையவன், அவன் பெயரை நீரும் செவியுற்றிருத்தலாகும், அவன தம்பி கும்பகர்ணன், எபபொழுதும் உறககமுடையோன, அவன தமபி விபீஷணன, இவனமாத்திரம் ராக்ஷஸசேஷ்டை யுடையோனல்லன ; மிக நலலோன் ; அன்றியும், கரதூஷணர்களென்னு மிருவர்கள் ஸஹோதராகளிருககின்றனர்கள் ; உம்மை யான் கணடதுமுதல யான் அவர்களை மீறி ஸ்வதந்தரையாகின்றேன் ; ஆதலின், உம்மைக் கண்டு புருஷோத்தமராகிய உம்மையே பர்த்தாவாக எண்ணி வந்தடைந்தேன் ; யான் மிக மகிமை யுற்றவள், சிறந்த பல முற்றவள், வேணடுமிடத்திற்குச செல்ல வலலவள்; ஆதலின், நீர் எனக்கு பர்த்தாவாகி நெடுநாள் வாழ்ந் திருபபீராக ; இந்தத் திறமையற்ற சீதையா லென்னபயன் ? இவள் மிகவும் விகாரமுற்றவள் ; ஆதலின், இவள் உமக்குத் தககவளல்லள் ; யானே உமக்கு மிகவுந் தகுதியுற்றவள், என்னை நன்றாகக் கண்ணுற்றுப் பாரீர் ; உமககுத் தகுதியற்ற இவளையும்,

உம்முடைய தம்பியையும், யான் புக்ஷித்து விடுகின்றேன், பின்பு, நீர் பகையற்று என்னுடன் கூடி இன்புற்றுப் பற்பல மலைகளையும், காடு களையும் கண்ணுற்று மகிழ்ந்து வாழ்க வென்று பிதற்றினள். பெரு மாளும் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு நகைத்து, அவளை நோக்கி, மேற் கூறுமாறு மொழியலுற்றனர்.

ஆரணியகாண்டத்தில் பதினேழாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது சருக்கம்.

ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்கள் சூர்ப்பணகையை யலைத்து மூக்குச் செவிகளை யரிந்தோட்டிவிட்டது.

அநந்தரம் பெருமாள் காமவேட்கைகொண்ட சூர்ப்பணகையை நோக்கி, அடி சிறந்த வழகுடையாளே! யானிந்தச் சீதையை மனைவி யாகக் கொண்டிருக்கின்றேன், உன்னைப் போன்றவர்களுக்குச் சக்களத்தி யிருப்பது மிகத் துன்பத்திற் கிடமன்றோ? என் தம்பியாகிய இந்த லக்ஷ்மணனும், மிக வழகினனும், சீல முடையோனும், திறமையுடைய வனு மாகின்றனன், யௌவனமுடையவன், மனைவியில்லாதான், ஆதலின், மனைவியும் கோருகின்றவன், கண்ணுக்கு மினியவன், அவனே யுனக்குத் தக்க பர்த்தா வாகுவான், ஆதலின், நீ யவனை யடைந்து சக்க ளத்தியின்றி, வாழ்க வென்று நகைத் துரைத்தனர். சூர்ப்பணகையும் அதனை யுண்மையெனவே யெண்ணிப் பெருமாளைவிட் டிளையபெருமா ளிடம் வந் தவரை நோக்கி, லக்ஷ்மணரே! உம்முடைய அழகினுக்கும்,

* சூர்ப்பணகை காமரூபிணி யாதலின், பெருமாளைக் கண்டவுடன் காமுற்று, அவர் தன்னைக் கண்டு காமுறவேண்டுமென்று நல்லுருவங்கொண்டனளென்றறிக; கவி யவளுக் கியல்பாயுள்ள உருவத்தையே வர்ணனை செய்தனரென்றனர். வியாக்கி யாதா, சூர்ப்பணகை காமாதிசயத்தால் மதிமயங்கி, ராக்ஷஸபுத்தியால் தன்னையே அழகினளாக வுண்கண்ட வேம்பினையே மதுரமாக வெண்ணுவதுபோல் எண்ணி, அவ் வுருவத்தோடே வந்தனள். ராக்ஷஸரூபத்தையே தீதென்றறிந்தவளாயின், பிராட்டி யாரை இகழ்வளோ? இவளும் அவளைப்போலன்றோ? உருவங்கொண்டிருப்பள (ரஹிதாவனமனோஜ்ஞாங்கீ ராக்ஷஸீபரதிபாதிமே) என்பதற்கு நீ யழகிய உருவ முடையாளல்லை, ஆதலின், நீ எனக்கு ராக்ஷஸியாகவே தோற்றுகின்றனையென்று பொருள் கூறவேண்டும்; இவள் தன்னை இகழாது துறவாமைக்காகவும், தன்னுடன் பிறந்தோர்களைப் புகழ்ந்தனள். சூர்ப்பணகை என்பது, முறம்போன்ற நகமுடையா ளென்று காரணவிடுகுறிப்பெயராகின்றது;—

என்னுடைய அழகினுக்கும், மிகத் தகுதியாகின்றது; ஆதலின், யான உமக்கு மனையாளாகின்றேன, நீர் என்னுடன் கூடி இன்புற்று வாழ்கவென் றுரைத்தனள். இளையபெருமா ளதுகேட்டு நகைத்து, சூர்ப்பணகையை நோக்கி, அடி பெண்மணியே! யான் ஸ்ரீராமபிரானுக்குத் தொண்டனாகிப் பணிவிடை செய்கின்றே னாதலின், அடிமைபூண்ட எனக்கு நீ பாரியை யாகுவது தகுமோ? ஆதலின, மிகச் சிறந்த உருவமுடைய நீ எமையருக்கே பாரியை யாகக் கடவை மிகவுங் குரூபியும், மூப்பினளுமாகிய சீதையை விட்டுவிட்டு, இளையாளாகிய உன்னிடத்திலேயே மோகமுற்றின்புறுவர்; ஆதலின, அவரை மணஞ்செய்துகொள்வாய், சிறந்த வலிமைகொண்ட இந்த ராக்ஷஸரூபத்தை விட்டுவிட்டுத் திறமையற்ற மானிடரூபத்தில் யாவன் விருப்புறுவானென றுரைத்தனர். சூர்ப்பணகை பரிஹாஸமெனபதை யறியாமல, இந்த வாக்கியமும உண்மையெனவே எண்ணி, மீளவும பர்ணசாலையில வீற்றிருக்கின்ற பெருமாளிடம வந்து, காமமோஹிதையாகி, மீளவும் அவரை நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரரே! இந்தச் சீதை மிகவும் குரூபியா யிருக்கையிலும், இவளிடத்தில் ஆசையுற்று என்னை மணஞ்செய்துகொள்ளுகின்றிலீர்; ஆதலின், இவளை இப்பொழுதே பக்ஷித்து விடுகின்றேனென்றுரைத்து, தூமகேது ரோஹிணி நக்ஷத்திரத்தைப் பிடிக்கச் செல்வதுபோல ஸ்ரீசீதாபிராட்டியாரைப் பக்ஷிக்கும்படி யோடினள். பெருமா ளவளைக் கண்டு ஆவென்றதட்டி இளையபெருமாளை யழைத்து, அடா லக்ஷ்மணா!—

క్రూరైరనార్యైస్సౌమిత్రే పరిహాసః కథంచన
నకార్యః పశ్య వైదేహీం కథంచిత్సౌమ్య జీవతీమ్ ॥

க்ரூரைரநார்யைஸ்ஸௌமித்ரே பரிஹாஸ: கதஞ்சந
நகார்ய:பஶ்யவைதேஹீம கதஞ்சித்ஸௌமயஜீவதீம்

கொடுமையுற்றவர்களுடனும், மூடர்களுடனும், ஒருபொழுதும் பரிஹாஸமுஞ் செயலாகாது; யாம இவளைப்பரிஹாஸஞ்செய்து உபேக்ஷையா யிருந்ததினாலன்றோ? இவள இவ்வண்ணஞ் சீதையைக் கொலைசெய்ய முயன்றனள். சீதையைப் பாராய், நல்வினையால இவளிடத்தில தப்பிப் பிழைத்தனள். ஆதலின், கொடிய இவ்வரக்கியைக் கொலைசெய்யாமல் நாசியையறுத் தோட்டாயென் றருளிச்செய்தனர். இளையபெருமா ளதுகேட்டு மிகச் சினமுற்று வாளையுருவிச் சூர்ப்பணகையின செவிநாசிகளை யரிந்து, வெருட்டி யோட்டிவிட்டனர். அவளும் செவி நாசிகளி லறுபபுண்டு, கோரமாக வீறிட்டழுது ரத்தத்தை வழியில பெருக்கிக்கொண்டே வந்தவழியே யோடிக் கைகளை யுயரவெடுத்துக் கூவி யழுது

ராக்ஷஸர்களால் சூழப்பட்ட கரனிடஞ்சென்று, விண்ணினின்றும் இடி வீழ்ந்தாற்போலத் தரையில் வீழ்ந்து, ஸ்ரீராமபிரான் ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் இங்கு வந்திருப்பதையும், தன் செவி நாசிகளை யரிந்ததையும், கரனுக்குக் குருதி பெருகப் பெருக மொணமொணவென் றுரைத்தனள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பதினெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

சூர்ப்பணகை பெருமாளிடத்துக்குப் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களை அழைத்துக்கொண்டு வந்தது

அநந்தரம் கரன் இவ்வண்ணம் மூக்கறுப்புண்டு, குருதியைப்பெருக்கித் தரையில் வீழ்ந்து புலம்பிய சூர்ப்பணகையைக் கண்ணுற்றுக் கடுஞ்சினங்கொண்டவளை நோக்கி, அடி ஸஹோதரி! எழுந்திராய், நிகழ்ந்தவா றுரைசெய்யாய், பதைபதைப்பை விடுக, நீ யாவனு லிவ்வண்ணம் அங்கவீன முற்றனை, வெளிப்பட உரைசெய்க, யாவன் பகையினறிப் படுத்திருந்த கொடிய கருநாகத்தை வலுவில் விரலினால் தூண்டி எழுப்புகின்றனன், யாவன் மதிமயக்கினால் காலபாசத்தைத் தானே கழுத்தில் சுற்றிக்கொள்ளுகின்றனன், யாவனொருவ னிப்பொழு துன்னை யணுகிக் கொடிய நஞ்சினை யுண்டனன்; பல முற்றவனும், பராக்கிரம முடையவனும், நினைத்தவிடஞ் செல்ல வல்லவனும், நினைத்தவா றுருவந் தரிப்பவனும், யமனுக்கு நிகராகியவனுமாகிய நீ யாவனால் இவ்வகையாகத் துயருற்றனை, உன்னை இவ்வகையாகச் செய்தவன் தேவர்களுள் சிறந்த தோள்வலி யுற்றவனோ? அல்லது, கந்தருவனோ? அல்லது, பூதமா? அல்லது, ரிஷியா? என்னுடன் பகைத் திவ்வண்ணந் தீங்குசெய்ய வல்லவன் ஆயிரங் கண்ணனே யாகுவானல்லது, வேறொருவனு மாகான், உனக்குத் தீங்கு செய்தவன்மேல் கூரிய கணைகளைத் தொடுத்து, அன்னப்பறவை நீரினின்றும், பாலைப் பிரித் தெடுப்பதுபோல அவன் உடலினின்றும், உயிரைப் பிரித் தெடுப்பேன்; அவன் என் கணையினா லடிபட்டு, நுரையுடன் குருதியைக் கக்க, அது தரையில் படியக் காண்பாய்; என்னா லடிபட்ட யாவனுடைய மெய்யைப் பறவைகள் சூழ்ந்து மாம்ஸத்தைக் கடித் திழுத்துத் தின்னப் போகின்றன; என்னா லெதிர்க்கப்பட்ட வனைத் தேவகந்தர்வ பிசாச ராக்ஷஸாதிகளுள் ஒருவரும் பாதுகாத்தளிக்க வல்லவராகார்; ஆதலின், நீ மனந்தேறி, யாவனால் அவமதிப்புற்றனையோ?

அவனை யுரைசெய்யா யென்று பகைவர்மேல் சினமுற்று வினவினன்; சூர்ப்பணகை அதுகேட்டு அவனை நோக்கிக் கேளப்பா சகோதரா!—

తరుణౌరూపసంపన్నౌ సుకుమారౌమహాబలౌ
పుణ్డరీకవిశాలాక్షౌ చీరకృష్ణాజినాంబరౌ॥

தருணௌரூபஸம்பன்னௌ ஸுகுமாரௌமஹாபலௌ
புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ சீரகருஷ்ணாஜினம்பரௌ.

நிதய யௌவன முடையவர்களும், காமனுக்கு நிகரான ஸௌந்தர்ய முடையவர்களும், காட்டுவாகைப் பூவுக்கு நிகரான ஸௌகுமார்ய முடையவர்களும், சிறந்த பல முடையவர்களும், தாமரை இதழ்போல அகன்ற திருக்கண்களை யுடையவர்களும், மரவுரி மானுரி யுடுத்தவர்களும், காய் கனி கிழங்குகளை யுண்பவர்களும், புலன்களை வென்றவர்களும், தவஞ் செய்பவர்களும், தருமவழி கோணாமல் நடப்பவர்களும், ஸோதரர்களும், ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களென்னும் திருநாம முடையவர்களுமாகிய இருவர் தசரதசக்கரவர்த்திக்குப் புத்திரர்க ளிருக்கின்றனர்கள். அன்றியும், அவர்கள் கந்தர்வ ராஜனுக்கு நிகராகியவர்கள், ராஜலக்ஷணங்கள் நிறைந்துள்ளவர்கள், அவர்கள் தேவர்களோ? மானிடர்களோ? யான் தெளிகின்றிலேன், அவர்களுடைய அருகில் யௌவன முடையவளும், சிறந்த கட்டழகுற்றவளும், பலகலனு மணிந்தவளுமாகிய ஒரு பெண் காணப்பட்டனள் அந்தப் பெண்ணின் பொருட்டு அவ்விருவர்களாலும் நாதனற்றுக் குலங்கெடுத்த பெண்போல இவ்வண்ணம் அங்கவீனஞ் செய்யப்பட்டேன், ஆதலின், அவளுடையவும், அவ்விருவர்களுடையவும், உதிரத்தைப் போர்க்களத்தில் பானஞ்செய்யக் கருதுகின்றேன்; அம்மூவர்களுடைய ரத்தத்தைப் பானஞ்செய்வேனென்பதே என்னுடைய சிறந்த கோரிக்கை; இஃது உன்னாலேதானே நிறைவேற்றக் கடவதென்று கண்ணீர் ததும்ப வழுது உரைத்தனள். கரனும் இவ்வண்ண முரைத்த தங்கையின் மொழி கேட்டு மிக முனிவுகொண்டு பதினாலாயிரம் சேனைகளுக்குந் தனித்தனி ஸேனாநாயகர்களாகிய பதினான்குபேர்களையும் அழைத் தவர்களை நோக்கிக் கேளீர் சேனாநாயகர்களே! மரவுரி மானுரி யுடுத்தவர்களாகியும், ஆயுதந் தரித்தும், பெண்ணொருத்தியை யுடன்கொண்டும், மானிட ரிருவர் தண்டகாரணியம் புகுந்துறைகின்றனர்கள்; நீங்கள் விரைவாகச்சென்று, அவ்விருவரையுங் கொலைசெய்து, அவர்களையும், அப்பெண்ணையும் கொணர்க; அவர்களது சோணிதத்தை இந்த என் தங்கை பானஞ் செய்வாள்; கேளீர் அரக்கர்களே! இதுதான் என் தங்கையின் கோரிக்கை; எனக்கும் இஷ்டம்; ஆதலின், நீங்கள் இவ்வண்ணம் விரைவில் செய்து முடிக்கக் கடவீர்க

ளென்று கட்டளையிட்டனள். அப்பதினால்வரும் அதுகேட்டு காற்றினாலலைக்கப்பட்ட மேகங்கள்போலக் கர்ஜ்ஜித்து, அந்தச் சூர்ப்பணகையுடன் அங்கெய்தினர்கள்; இவர்கள் கூரிய கணைகளை யுடையவர்களும், ராக்ஷஸ ஜாதியர்களும், கொடியர்களுமாகியும், பெருமாள் லீலாமாநுஷ விக்ரஹராகியும், அதிமாநுஷ தேஜோபல பராக்கிரம முடையவ ராதலின், அவர்க ளிவரை வெல்லத் திறமைகொண்டிலர்கள்; காட்டிடையில் மத மேறிப் பிளிறித் திரியுங் களிறுகள் பல கூடியும், மிகப் பற்றி எழுந் தெரியுங் காட்டுத் தீயினை யணைக்க வல்லன வாகுமோ? ஆதலின், அவர்கள் பெருமாளைக் கண்டு அச்சங்கொண்டு நின்றனர்கள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

தனிஸ்லோகி ஸஹிதேவைருத்ராணஸ்ய ராவணஸ்யவதார்த்திபி: ஆர்த்திரே மாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதந:) என்கிறபடியே தசகண்ட குண்டித சக்திகளான தேவர்கள் ராக்ஷஸர்களுடைய ரஜஸ்ஸைப் போக்கும்படி ரஜோ தூஸரமான வடிவுகளும், ராக்ஷஸஸ்த்ரீகள் மாங்கல்யங்கள் வாங்கும்படி கழுத்திலே கட்டின கப்படங்களும், ராவண பந்திகருதைகளான தங்கள் ஸ்திரீகளுடைய விரித்த தலை, (விமுக்தகேஸ்யோ துஃக்கார்த்தா:) என்று ராக்ஷஸிகள் தலையிலே யாம்படி தாங்கள் விரித்த தலைமயிரும், (ஹாபுத்ரேதிசவாதிந்யோ ஹாநாதேதிசஸர்வஸ:) என்கிறபடியேயவர்கள் முகங்களிலே விலாபாக்ஷரங்களாம்படி தங்கள் முகங்களிலே ஸப்புரிக்கிற சாணுக்ஷரங்களும், (உத்தருத்யசபுஜௌகாசித) என்கிறபடியே அவர்கள் கைகளை எடுத்துக் கூப்பிடும்படி தாங்கள் தொடுத்த அஞ்சலி பத்மங்களும், (ஸ்நாயந்திமுகமப்ராஷ்பை ஸஜூஷாணரிவபங்கஜம்) என்கிறபடியே அவர்கள் கண்களிலே கண்ணீர் பாயும்படி தாங்கள் கண்ணுங் கண்ணீருமாய், (சாயாவ்ருக்ஷமிவார்த்தவகா:) என்றும், (சகோரா இவசீதாம்சுஞ்சாதகா இவதோயதம், அநாதா இவதாதாரம்தேவாஜக்முர்ஜநார்த்தனம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அத்தவஸ்ராந்தரானவர்கள் சாயாவருக்ஷத்தைச்சென்று சேருமா போலேயும், சகோரங்களானவை சரச்சந்த்ரனை யணுகுமா போலேயும், சாதகங்களானவை வர்ஷுகவலாஹகங்களைச் சென்று கிட்டுமா போலேயும், தரித்ரரானவர்கள் தாதாவைச் சென்று கிட்டுமா போலேயும், ஸ்ரீய:பதியைச் சென்று கிட்டி, (தமப்ருவன்ஸுராஸ்ஸர்வே ஸமபிஷ்டூயஸநாதா:) என்று ஸதவ பரியனுனவனை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவார்களாகத் தொடங்கி, (ஸதைகரூபரூபாய) என்று அவிக்ருதரான தேவர் நாட்டிற பிறந்து படாதன பட்டு மனிசராய் என்கிறபடியே அழிவுகிட்டு, தரிபாத விபூதியிலே இருக்கக்கடவ தேவர் சதுஷ்பாத்தாய் ஹிரண்யாக்ஷக்ஷபணம் பண்ணுதலும், கேவலம் திர்யக் த்வத்தாலே போராதென்று நரங்கலந்த சிங்கமாய் ஹிரண்ய நிரஸனம் பண்ணுதலும், மஹத்துக்கும் மஹத்தாயுள்ள வடிவைக் குறளுருவாக்கி, அலஸி மலர்மகளோ போக மயக்குகளை மறந்து, பரஹ்மசாரியாய் (தத்யாநன ப்ரதி க்ருஹ்ணீயாத்) என்றும், (கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம்) என்றும், அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை யென்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாத்யநேக பதப்ரதரான தேவர் மஹாபலி பக்கலிலே பத

தாயத்தை யாததித்தும, பிரஹ்ம க்ஷத்ரங்களுக்கு உத்பாதகனென்று ஒதப்பட்ட தேவர் (பித்ரயமமசமுபவீதலக்ஷணம் மாதருகளுசதனுருர்ஜிதம்தத்) என்கிறபடியே ஜமதக்நி ரேணுகைகள பககலிலே பிரஹ்மக்ஷத்திரியராய வந்து தோன்றி இருபத்தொருபடிகால துஷ்ட க்ஷத்திரியரைப் பரசுவுககுப பிராதரசனமாக்கியதும், (பகதாநாம) என்றும, (வரதஸகலமேததஸம ஶ்ருதார்த்தஞ்சகர்த்த) என்றும், அடியோஙகளுக்காகவன்றோவென்று ஸ்தோத்ரமபண்ணி, சாபமானயவென்று கையிலே ஆயுதமெடுக்குமபடி தஙகளுடைய வஜ்ரபரசு தண்டபாசாத யாயுதங்களைப் போகட்டும, அவன் (ஸாகரம சோஷயிஷ்யாமி) என்றும்படி கண்ணீரைக் காட்டி, (ஸுக்ரீவம் சரணஙகதஃ) என்றும, (ஸமுத்ரம்ராகவோராஜா சரணமகந்தமாஹதி) என்றும, அவன சரணம புகும்படி தாஙகள சரணம புக்கும், (அஞ்சலிம்ப்ராங்முகஃக்ருத்வா) என்று அவன அஞ்சலி பண்ணும்படி தாங்கள அஞ்சலி பண்ணியும், (பரஸீதந்துபவந்தோமே) என்று அவன ஸதோத்ரம் பண்ணுமபடி தாஙகள ஸதோத்ரம் பண்ணியும, (ஸர்வேஸந்நிஹிதாஃ) என்று தமையனுன இந்திரனும மூறபாடனும்படி திருவடிகளிலே நமராய, (நநமேயம) என்றிருக்கிறவாசனைத் தலையழித்துத தரவேணடுமென்று விண்ணபபஞ்செய்ய, பரமகாருணிகனுன ஸர்வேஶ்வரனும் நிதயானபாயினியான பிராட்டியாரும, (பித்ரமரோச யஸோஸத்தா தசரதமாருபம) என்றும், (ஜனகஸ்யகுலேஜாதா) என்றும் சொலலுகிறபடியே தாம் தாசரதியாயும், அவள ஜனககுல ஸுந்தரியாயும் திருவவதரித்து, இருவரும இரண்டிடத்திலுமாக வளாநதருளுகிறகாலத்திலே, இமமிதுனம இப்படி யகலவிருககப பெறாது, இப்படி யகல விருநதபோது, ரக்ஷகராகை யன்றிககே (ஜகத்ஸர்வம பரிவர்த்தயாமி) என்றும், (கிநருஸாகரமேகலாம மஹீந்தஹதி) என்றும, இவர்கள தஙகளாலே ஜகத்துக்கு அழிவுவருமென்றும, சேர்ந்தபோது (ஆர்பயாஙகார்மாணிகா தவயாநிபரஜாஶ்ச சோதபாதிதவயாஃ) என்றும, (உபேதமஸீதயாபூயஶ் சிதரயாசசினமயதா) என்றும, ஜகத்துக்கு மஙகளாவஹமாயிருக்கையாலும, இமமிதுனததைச சேர்க்கவேண்டுமென்கிற அபிஸந்தியாலும், (விநாசாய சதுஷ்க்ருதாம) என்றும், (ஸமபவாமி) என்றும், (யஜ்ஞவிகனகரமஹனயாம) என்றும, அவருடைய அவதார ரஹஸ்ய ஸஙகல்பததை யறியொறறினவனுகையாலும, விஶ்வாமித்ரபகவானுனவன தசரதாதனுகரததைக் கிட்டி ராமரததததை யபேக்ஷிக்க, அவனும வாத்ஸல்யத்தாலே மதியெலலா முளகலஙகிப பெருமானை யுளளபடி யறியாதே (ஊநஷோடசவர்ஷோமே) என்றும, இன்னம பதினாறு பிராயம நிரமபிறறிலலை; (பாலஆஷோடசாதவாஷாதபௌகண்டஶ்சேதிகீரத்யதே) என்கிறபடியே அபராப்தவய வஹார ராகையாலே, தனித் தொரு காரியத்துக காளலலா; (சதுரங்கபலாயுக்தம மயாசஸஹதநய) முதுகண்ணுக வென்னையும கூட்டிக்கொணடு போவென்ன, விஶ்வாமித்திரரும இவர் பருவத்திற சிறுமைகணடோ நீர வார்த்தை சொல்லுகிறது; சிறுமையின வார்த்தையை மாவலியிடைசசென்று ஸாக்ஷிபாவித்துப போயககேட்க; முறிததாயாகில், (வஸிஷ்டோபிமஹாதேஜா யேசேமேதபஸிஸததிதாஃ) என்றறியு மவர்களுமாய, ஸந்நிஹிதருமாயப பலருமான இவர்களைக கேட்கமாட்டாயோவென்றீடேறறி இசைவிக்க, இவனு மிசைந்து, (தநௌகுசிகபுத்ராய) என்று இவனுககு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாகப் பிள்ளைகளிருவரையும கொடுகக, அவனும ராம லக்ஷ்மணர்களைக் கொண்டுபோய், காம்ஜ்ஞானஙகளாலே அவித்யையை நிரஸிக்குமாபோலே அவர்களை இடுவித்துத் தாடகையை நிரஸிப்பித்து, அநநதரம அவித்யாசஞ்சிதமாய்ப் புண்ய பாபரூபமான உபயவித கர்மஙகளையும்போலே தாடகாஜனிதரான ஸுபாஹு மாரீசர்களையு மழித்து, அது தன்னில், (உத்தரபூர்வாகயோரஶ்லேஷவிநாசௌ) என்னும

போலே, ஒருத்தனைக்கொன்று, ஒருததனை யகல வடித்து, விஶ்வாமித்ராத் த்வ ரதராணம பணணி, (ஸ்ரீயமிசசேததுதாசனுத) என்று லக்ஷமியைப பெறுமபோது அக்னி புரஸஸரமாகப பெறவேணடுகையாலே, (விஶ்வாமிதரோணஸஹிதோ யஜஞ தரஷடுமேஸமாகதஃ) என்று ஜனகனுடைய யஜஞஸமயததிலே சென்று, அகனிதரயங களையும் உபாஸிதது, விலலிறுதது, மெலலியல தோள தோயநதாயென்றுஞ சொலலு கிறபடியே ரௌதரமான விலலை யழைபபிதது, தேவதாநதரஸபாசத்தாலே வநத அதனுடைய தோஷம போமபடி திருககையிலே வாஙகி குணரோபணம பணணி, பஙகசுலகையான பிராடடியாரையுங கைபபிடிதது, மீணடு வருகிற வளவிலே, ராமதவம் ஈரரசு பட்டதோவென்று அதிகுபிதனாய் வநத பரசுராமனைக கணடு, புதரவதஸலனான சகரவாததி சகிதனாய, (அபயமஸாபூதேபபோததாமி) என்னக கடவ, பெருமாள தமக கதிசஙகைபணணி, (பாலாநாமமமபுதராணா மபயநதாது மாஹமவி) என்று போ வாசிக்கும் பிணஙகி வநதவனுகையாலே, பெருமாள திரு நாமஞசொலல வஞசி, ஸாதாரணமாக என பிளளைகளுககு அபயபரதானம பணண வேணடுமென்றிரகக, இவவாாததையைககேடடும புரவாகயமபோலே கிளாநதெரிகிற இவனைக கணடு தணிய விடுவோமென்று பாாதது, வஸிஷடாதி ரிஷிகளும (தநதரு ஷடவாபீமஸஙகாஶம ஜவலநதமிவபாவகம், ரிஷயோராமராமே திவசோமதுரமபரு வன) என்கிறபடியே உனனை யொழிய ராமாநதர முணடோ வென்று பெருமா ளுடைய ராமத்வததையும, அவன தலையிலே இரடடிககமாடடெறிநது நெருபபிலே நீரைச் சொரிவாரைபபோலே குளிர வாாததை சொனன விடததிலும, அவன ஜாம தகனியாகையாலே யாருமையாலே, பெருமாளும இவன கையிலே இநதக கஷட மிருககை ஃலயிறே இவனெரிகிறதென்று பாாதது மேலெழுநது க்ஷதரதேஜஸ ஸோடே யததை வாஙகி ஸஹஜமான பராஹ்மணயமே சேஷிககுமபடி பணணி, (அக்ஷயம மதுஹநதாரம ஜாநாமிதவாமஸுரோததமம், தநுஷோஸயபராமாஶாத ஸவஸதிதேஸதுபரநதப) என்றவனும தன ஸவாபாவிகமான பராஹமணயததுக கிடாக ஸவஸதி சொலலத தனனுடைய வைஷணவமான விலலை வாஙகுகையாலே, பெருமாளுடைய வைபவம ஸாவ லோகஸிததமாம்படி மழுவேநதிபபோக, பெரு மாளும (பராஹமணோஸீதிபூஜயோமே) என்று இவன ஸவஸதி சொலலுகையாலே, பராஹமணனென றறுதியிடடு, அருகுநதாளியும பறித திவன காலிலே போகடடுக குமபிடடு மாரில நூலே கடகாக விடடு ரக்ஷிதது, மீணடு திருவயோததியிலே புககு, இசசரககுப பெறுகைக குட்பட்ட வருதத மறியுமவ ராகையாலே, இவள சீர்மையை யறிநது (ராமஸதுஸீதயாஸாாததம விஜஹாரபஹூருதூன) என்கிறபடியே பெரு மாளும, பிராட்டியாரும், இனிதமாரதெழுநதருளி இருககககணடு ஸ்ரீபூமி பிராட்டி யானவள (லோகபாலோபமமநாதம அகாமயதமேதினீ) தானும் நாசசியாரோபாதி அம்ஶபாகினியாகையாலும, (யதாதுபாககவோராமஸ ததாபூததரணீதவியம்) என்று தனககு வநதத பரசுராமாவதாரததினுடைய தேஜஸ்ஸு மிகுகே ஸங்க்ர மிககையாலும், தன கூததுககொககப பெருமாளை ஸவயமவரமாக வரிகக, ராஜாவு மிது காநதாவ விவாஹமாக வொண்ணாது, ஸமநதரகமாகக கரகரஹணம் பணணி வைக்க வேணடுமென்று பாாதது, பௌரஜான பதமந்திரி புரோஹிதாதிகளைத திரட்டி மநதரிதது, (மநதரயித்வாததஶ்சகரோ நிஶ்சயஜஞஸஸு நிஶ்சயம்) (ஶ்வஏவ புஷ் யோபவிதாஶ்வோ பிஷிஞ்சாமிமேஸுதம ராமமராஜீவதாம்ராக்ஷம் யௌவராஜ்ய இதிபரபுஃ) என்கிறபடி ஸம்பனன நக்ஷதரமான பூசத்திலே பெருமாளை யபிஷேகம் பண்ணக் கடவதென்று நிஶ்சயிதது, அதுககு வேண்டும் ஸம்விதானங்களைப்பணண, (ஸோஹமவிஶ்ரமமிசசாமி) என்றும், (யௌவராஜ்யேநஸம்யோக்துமைச்சத)

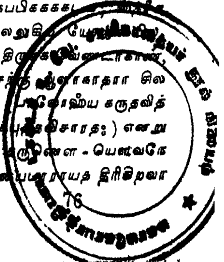
என்றும், நாட்டாரோடு ராஜாவோடு பண்ணின ஆசைப்பாடுகள் தாங்கள் பண்ணின வாகையாலே, எண்ணினவாறாக விகருமங்கள் என்கிறபடியே அவை ஸங்கல்பமாய (ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி ப்ரதிஷ்டமிஹகாநநே) என்றும், (த்பஸ விநாம்ரணேஷு தருன ஹந்துமிச்சாமி ராக்ஷஸான்) என்றும், ஸத்ய ஸங்கல்பரான வர் தம்முடைய ஸங்கல்பமே ஸங்கல்பமாம்படி கைகேயி மந்த்ராந்தர்யாமியாய் நின்று கலக்கிக் காட்டிலே எழுந்தருளி, தண்டகாரண்ய வாஸிகளான பரமரிஷிகளைக் காணும்போது (ரிக்தஹஸ்தேநநோபேயாத்) என்கிறபடியே வெறுங்கை கொண்டு காணலாகாதென்று பார்த்து, விராதவத புரஸ்ஸரமாகச் சென்றுகாண. அவர்களும் மஹாராஜரைப்போலே பெருமாளுடைய வீர்யத்திலே அதிசங்கை பண்ணிப் பரிக்ஷித்துத் தெளிய வேண்டாதபடி விராதவதத்திலே த்ருஷ்டோதாஹரணராகையாலே, விநீதராய் வந்து (பரிபால்யநோராமவத்த்யமாநாந்நிசாசரை:) என்று எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று சரணம் புக, (பவதாமர்த்த ஸித்த்யர்த்தமாகதோஹம்யத்ருச்சயா) என்று ஓம் கொடுத்து, (ஜகாமசாஶ்ரமாம்ஸ்தேஷாம் பர்யாயேணதபஸ்விநாம்) என்கிறபடியே சரபங்க ஸுதீக்ஷ்ணாகஸ்த்ய த்தப்ராத்ருப்ரமுகரான ரிஷிகளாஶ்ரமத்திலே பர்யாயேண எழுந்தருளியிருக்கிற பெருமாள் அகஸ்த்யோபதேசத்தாலே கோதாவரீதீரமான பஞ்சவடீபரிஸரத்திலே பர்ணசாலையும் சமைத்து, (ஸராம:பர்ணசாலாயா மாஸீநஸ்ஸஹஸீதயா, விரராஜமஹாபாஹுஶ்சித்ரயாசந்த்ரமாஇவ, லக்ஷ்மணேநஸஹப்ராத்ரா) என்று நாச்சியாரோடும் இளையபெருமாளோடுங்கூட இனிதமர்ந்தெழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே, (தந்தேசமாராக்ஷஸீகாசித்ராஜகாமயத்ருச்சயா, ஸாதுஶூர்ப்பணகீநாம) என்று ஶூர்ப்பணகியாயிருக்கிற ராக்ஷஸியானவள் யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதமடியாக வந்து கிட்டி, ப்ராப்த விஷயமாயிருக்கச் செய்தேயும், கடகருடைய ஓராசார்யனடியாக விசேஷஜ்ஞானம் பிறவாமையாலும், புருஷகாரம் முன்னாகப் பற்றுதவளவன்றிக்கே அவ்விஷயத்திலே அஸஹ்யாபசாரம் பண்ணி, நக்ஷமாமிக்கிலக்காக (இத்யுக்தோலக்ஷ்மணஸ்தஸ்யா: க்ருத்தோராமஸ்யபஶ்யத:, உத்த்ருத்யகட்கம் சிச்சேதகர்ணநாஸௌமஹாபல:) என்றும், கூராந்த வாளால் கொடி மூக்கு காதிரண்டும் ஈராவிடுத்தென்றும், காதொடு கொடி மூக்கன்றுடனறுத்த கைத்தலத்தாவென்றும் சொல்லுகிறபடியே தக்ஷிணபாஹுவான இளையபெருமாளாலே தான் கைகொட்டாராய் வைரூப்யத்தை விளைப்பிக்க, (விரூபண்ணாசாதம்நிசோணிதோக்ஷிதா சசமஸ்வாவமபகினீகரஸ்யஸா) என்று வார்ந்த மூக்கும், வடிகிற உதிரமுமாய்த் தன் ப்ராதாவான கரனுக்கறிவிக்க, அவனும் குபிதனாய் (வ்யக்தமாக்யாஹிகே நத்வமேவமரூபாவிரூபிதா) என்று உன்னை இப்படிச் செய்தவர்களார்? அவர்களைத் தெளியச் சொல்லென்று கேட்க; அவர்களை இன்னாரென்று அடையாளம் தெரியச் சொல்லுகிறாள். (தருணௌ) என்று தொடங்கி (புத்ரௌதசரதஸ்யாஸ்தாம, ப்ராதரௌராமலக்ஷ்மணௌ) என்று, இன்னாரென்னனென்றும், இன்ன பேரை யுடையவரென்றும் சொல்ல ப்ராப்தமாயிருக்க, (தருணௌரூபஸம்பன்னௌ) என்று பருவத்தையிட்டுச் சொல்லுவது, வடிவழகையிட்டுச் சொல்லுவதாவதென்னென்னில், இவளுக்கு வைரூப்யம் பிறந்த நித்தனைபோக்கி, வைராக்யம் பிறந்ததில்லையிறே; ஆகையாலே, (காமமோஹிதா) என்கிற தன்னபிநிவேசம் வடிவிட்டு ப்ராதாக்கள் முன்னென்று பாராதே தன்னுடைய ஹ்ருதத்தைச் சொல்லுகிறாள். அநுகூலராகிலுமாம், ப்ரதிகூலராகிலுமாம், இவ்விஷயத்தில் அகப்பட்டவர்களுக்குப் பணியிறேயிது; (யாநிராமஸ்யசிஹ்நாநி) என்று அடையாளந் தெரியச் சொல்லென்று பிராட்டியார் திருவடியைக் கேட்க;

(த்ரிஸ்த்ரிஸ்த்ரி:ப்ரலம்பஸ்ச) என்று சொல்லுவதற்கு முன்னே (ராம:கமல பத்ராக்ஷஸ்ஸர்வஸத்வமனோஹர:) என்று சொன்னாளிறே, இவை தனக்கு ப்ரயோஜகரூபநாமங்கள் சொல்ல வென்று முண்டிறே, அதிலே ரூபங்களைத்தேடியே பின்பு பெயரிட்டுச் சொல்லுகின்றனளென்று சுருக்கின கடையில் கூறப்பட்ட க்ரமத்திலே ப்ரதமபாவியான ரூபத்தை முற்படச் சொல்லுகிறாளாகவுமாம், அன்றியிலே, (ஸ்வபத்பரமத்தகுபித்ராநாம பாவஜ்ஞாநமத்ருஷ்டம) என்று குபிதையாகையாலே, ஸ்ருதகத்தரத்தத்தை அவசமாக வெளியிடுகிறாளாகவுமாம்; இதிலே (ராமமிந்தீவரஸ்யாமம் கந்தர்பஸத்ருசப்ரபம், பபூவேந்த்ரோபமம் த்ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸீ காமமோஹிதா) என்கிறபடியே தானவளைக்கண்டு காமுகையாகைக்கடியாயிருப்பதொரு ஆகர்ஷகமான ஆகாரமும், தன் பரிபவத்தாலுண்டான கோபாதிசயத்தாலே (த்ரயோஸ்த்ஸ்யாஸ்ச ருக்ரமபிபேயமஹம்) என்றுஞ் சொல்லுகிறவளாகையாலே, (கோயமேவம் மஹாவீர்ய:) என்றியாகளை அளவிடமாட்டாதே அருக்கிருக்கிற ப்ராதாவான கரனுக்கு (பலரூபாசினௌ தாந்தௌ தாபஸௌ தாமசாரிணௌ) என்றவர்கள் எளிமை சொல்லுகிறதொரு ஆகாரமும், (ராமஸ்ய சமஹத்காமம் மஹாநஸ்த்ராணேஸாபவேனமம) என்றவர்களுக்கஞ்சினவளாகையாலும், அவன் நெஞ்சிலே எரிச்சல் பிறக்கைக்காகவும், (புத்ரயாஹமனுமஸ்யாமி நத்வமராமஸ்யஸம்ப்ரதி, ஸந்தாதுமப்ரதிமுக்கேசகத்ஸ ஸசாபஸ்யமஹாரணே) என்று கையும் வில்லுமாய் அவர்கள் பிள்ளை புறப்பட்டால் நீயோ அவர் முன்னே நிற்கிறாயென்றவர்களுடைய வாண்மை சொல்லுவதொரு ஆகாரமுமாக, ஆகாரத்ரயமும் விவக்ஷிதம், அதில் முற்பட்டவாகாரத்தில் யோஜனையிருக்கிறபடி (தருணௌ ரூபஸம்பன்னௌ ஸுகுமாரௌ மஹாபலௌ, புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ சீரக்ருஷ்ணாஜினாம்பரௌ) அவர்களுடைய பருவமிருக்கிறபடியும், வடிவழகிருக்கிறபடியும், செயலிருக்கிறபடியும், மிக்கிருக்கிறபடியும், கண்ணழகிருக்கிறபடியும், ஒப்பனையழகிருக்கிறபடியும், அவர் இருவருக்கு முண்டித்தனை போகி வேறொருவர்க்குமில்லைகாணென்கிறாள். என்னை இத்தவிளைத்த வீரிரண்டுமால்வரைத்தோளமன்னவனென்றும், என்னை யகப்பட விப்படி யாக்கிறது, அந்த குணஸமுதாயமன்றோ (தருணௌ) யுவா குமார: என்றும், (யவீயஸே) என்றும், (அரும்பினையலரை) என்றும், வேதாந்தசித்தமான அர்த்தத்தை இவளொரு ராக்ஷஸிகை யாட்சியாகச் சொல்லுகிறாளிறே? இதுதான் ராக்ஷஸிகளுக்குப் பணியாயிருந்ததிறே? (வயசுமேஷமஹாயோகீ பரமாத்மாஸநாதந:, தமஸ:பரமோதாதா சங்கசக்ரகதாதர:) என்றாளிறே, மண்டோதரியும் (தருணௌ) முக்தரானவர்களோடு பத்தரானவர்களோடு தசரதவஸு தேவாதிகளோடு வாசியற, கரியானொருகாளை யென்றும், காளை புகுதக்கனாக் கண்டேனென்றும், பரமயினிகளை யகப்படுத்திக்கொள்ளுவது பருவத்தை யிட்டிறே? அப்பருவத்திலே யாயத்திவளும், முற்பட வீடுபட்டது; (தருணௌ) இவள் பத்தபாவையாயத்து பெருமாள் பக்கலிலேயாகில், வைரூப்யம் விளைத்தாள். இளையபெருமாளாகி லிரண்டு பக்ஷத்திலும் ஒருத்தரே யமைந்திருக்க, தவிவசஞ்ஞாநந்தமாகச் சொல்லுவா னென்னென்னில், (அந்யோந்யஸத்ருஸௌவீரௌ) என்றழகுக்கும், ஆண்பிள்ளைத்தனத்துக்கும், ஒருவர்க்கொருவர் குறைபாமையாலும், (க்ருதத்ரோஸ்மிபவதீ பார்யேயமதயிதாமம) என்றும், (ஸ்ரீமாந்க்ருதஸ்ஸ்ச லக்ஷ்மணோநாம வீர்யவான், அபூர்வபார்யப்ராத்தீச தருண:ப்ரியதர்சன:, ஏகமப்ஜவிசாலாக்ஷிபர்த்தாரம்) என்று நான் க்ருதவிவாஹனுமாய ஸந்நித்பார்யனுமாகையாலே, உனக்கு யோக்யனல்லன், இவன் அக்ருதவிவாஹனுமாய் விவாஹம் பண்ணவேணுமென்கிற வாசையையுமுடையனுமிருக்

ஞன். பின்பிவனைப் பார்த்தார்களாகிலென்று பெருமாள் திருவுள்ளமாக, அவ்வழி யாலே இளையபெருமாள் பக்கலிலே இவள் பார்த்தபார்வையாக (கதமேதாஸஸ்யமே தாஸீ பார்யார்த்தமர்ஹஸி, ஆர்ய ஸ்யதமே விசாலாக்ஷீ பார்யாபவ யவீயஸி) என்றவர் அடிமையான வெனக்கு ஸத்ரீயானால் நீயு மடிமையா வாயித்ததோ; அது வண்ணக்கலி லரக்கரான உங்களுக்குச் சேராது, நாச்சியாராக வாழலாம்படி அவர் தமக்கு இளைய நங்கையாராகப் பாரோயென்று இளையபெருமாள் சொல்ல, பெருமாள் பக்கலிலே துவக்குண்டிமாக, இருவர் பக்கலிலுந் துவக்குண்டு இப்படி பார்த்தபார்வை யாகையாலும், ஸ்வரூபய காணுதலிலும் (விரூபயித்துமர்ஹஸி) என்று பரயோஜக காத்தாவாயும், (உத்தருத்யகடஞ்சிச்சேத காணநாஸௌமஹாபலஃ) என்றிளையபெருமாள் சரியாகாத்தாவாயுமாக இப்படி இருக்கையாலே (தாபயாம உபாயயாம ஸம்பூய, பரமதாமதிகருத்தியதாம இமாமஸ்ஸதாமநீதாஹம) என் திருவரையும் கூட்டாகச் சொல்லுகிறவ ளாகையாலும், இங்கிருவரையும் ஒக்கச் சொல்லுகிறாள், (தருணௌள) (இருவராய் வந்தாரோ முன்னே நின்றார்) என்று மாபோலே ஒருவர் இருவராய் வந்தனரோ ! என்னை யீடழித்தது, (தருணௌள) தம்பி தமையனானால் பருவத்திலேயும் சிறிது வேறுபாடு காணலாமிறே? அப்படி யன்றி, ஒருபடியாயக் காணிருக்கிறது, புனர்ப்பூசம் பூசமாய் பின்னும் முன்னுமானால் அத்தனை வாசி தெரியாதிறே? இப்படி பருவத்தையிட்டு மயக்கு மித்தனையாய் வடிவுதனைப் பார்த்தால் போலியா யிருக்குமோ வென்னில், (ரூப ஸம்பன்னௌ) ரூபத்தைப் பார்த்தால் அழகுவேண்டியிருப்பார்க்கு அவர்கள் பக்க லிலே இரந்துகொண்டுபோக வேண்டும்படியாய்க் காண்கூடு குறித்துக்கிடந்தபடி (ரூபஸம்பன்னௌ) காமனார் தாதையென்று அநந்தகாமனகப்பட இவர் திருமேனி யிலேகதேசத்திலே உத்பந்தனுடையனன்றோ? அவ்வழகுதானுண்டாயிற்று, (ரூபஸம் பன்னௌ - உத்பந்நமாத்ரவயம க்ஷணமஸிாகருணமதிஷ்டதி) என்கிறபடியே முற்பட வாஸ்ரயமுண்டாய், பின்பு அவ்வாஸ்ரயத்திலே குணங்களுண்டா கையன்றிக்கே (ரூபதாக்ஷிண்யஸம்பந்நஃப்ரஸூதஃ) என்கிறபடியே ரூபத்தாஸ்ர யங்கள் ஸஹோத்பந்நங்களாய்க் காண், அவர்கள் பக்க லிருக்கிறது; (ரூபஸம் பன்னௌ) வடிவுடையாரோ தலைவனென்றும், அச்சோ வொரு வழகியவா வென்றும், என்முலையாள ஒருநாளுனைக்கலத்தாலாளாயென்றும், (காரார் திரு மேனிக் கண்டதுவே காரணமாப், போரப்பித்தருந் திரிதருவன) என்றும், (ராமேதிராமேதிஸதைவபுத்யா) என்றும், பெண் பிறந்தாரைப் பிச்சேற்றி வாய் வெருவப் பண்ணும் வடிவுகாண் வருவது அவர் தம்பியா ரன்றோ? மற்ற யாவ ரிவர்க் கிருவருடைய வடிவழகிலேகாண் நானுழலுகிறது, இவ்வழகேயாய் ணைத்துப் பார்த்தால் உறைத்திருக்குமோ வென்னில், (ஸுகுமாரௌ) மூரட்டு இராட்சதரான உங்களைப்போலே யன்றுகாண்; அவர்கள் மார்த்தவ மிருக்கிறபடி பூவிலே யணைத்தாப்போலே காணிருப்பது தருஷ்டாந்தஞ்சொல்லு மவர்களும் (அதஸீபுஷ்ப ஸமகாச) மென்றும், (ராமமிந்தீ வரஸ்யாமம) என்றும், பூவைப் பூவண்ணா வென்றும், காயாம்பூ வண்ணா வென்றும், புஷ்பத்தை இட்டிறே சொல் கிறது; (ஸுகுமாரௌ) வடிவினை இல்லா மலர்மகள் மற்ற நிலமகள் பிடிக்கு மெல்லடியென்றும், பூவிற் பரிமளத்தையும், மண்ணில் பரிமளத்தையும், உபாதான மாகவுடைய பிராட்டியாரும் அகப்பட்டவனைக் கையன்றிக்கே அடுத்தடுத்துப் பார்க்கவும் போராதபடியாய்க் காண், அவர்கள் மார்த்தவம் இருக்கும்படி (ஸுகு மாரௌ) நடந்த கால்கணொந்தவோவென்றும், அடியாரல்லல் தவிர்த்த வசைவோ வென்று மிப்படி தான் நீண்டு தாவிய வசைவோவென்றும், தாளா லுலகமளந்த

வசைவேசொலலென்றும, ஸ்வாபாவிகமான வியாபாரம் அகபபடத திருமேனிக குபபொருதெனறு அனுகூலா வயிறுபிடிககுமபடியாயககாண அவாகள மாதாதவ மிருககுமபடி (சுகுமாரௌ) திவயனுன காம னொருவனிறே ? இவாக ளிளமை யைப பாரீா; இரணடு காமராயககாண தோறறுகிறது, (ரூபஸமபனனௌ சுகுமாரௌ) அவனனஙகளுயிறே யிருபபது, (கநதாபப இவமூர்ததிமான) எனகிற படியே ரூபவானகளாயககாணிநதககாமாகளிருபபது (ராமமநமதஸ்ரோணதாடிதா துஸஸஹோநஹ்ருதயேஷிஸ்ராசரீ) எனறு காமனுகவே பரிகரிககுச சொனனு ளிறே ? இபபடி எழிலு மழகுமாயத தூரததிலே யகபபடுததுமளவேயாயக கிட்டி யனுபவிககப பாாததால உடறகொடுகக மாட்டாதபடி தாபபலராயோ விருபபதெனனில, (மஹாபலௌ) வையாதயததில வநதால தோறரும, மட நெஞச மெமபெருமானுரணறகெனறும, வரையெடுதத பெருமானுக கிழநதே னெனவ ரிவளை யெனறும, பெணபிறநதாா தொததெழுதிக கொடுககுமபடியாயக காணிருபபது (மஹாபலௌ - ராமஸதுவஸீதயாஸாாததம விஜஹாரபஹூநருதூன, மைநதனைமலராளமணவாளனை) எனறுஞ சொலலுகிறபடியே ஸ்ருஙகாரததில வநதால அநேக ருதுககளை யொருபடிபபட நடததா நினறுலும, எதிாததலைய பரதானமாயத தாமே பரதானராமபடிகாண, அவாகள பராபலலிய மிருககும படி யனறிககே (மஹாபலௌ) (காதறகடலபுரைய விளைவிதத காரமாமேனிநங கணணன) எனகிறபடி பருவததையும,வடிவழகையும, சிவபபையுமிட்டுப பிறரைப படுகொலைபபடுத்தித துடிககுமபடி பணணிப பினனை யவாக ணிலைவிலோடியும புகுராதபடியாயக காணவாகள அததியவஸாய பராபலலிய மிருககுமபடி என னவுமாம; ஆக இபபடி சமுதாய சோபையிலும அவயவஸ்ரோபை மட்டமா யிருககுமோ வென்னில, (புணடரீகவிஸ்ராலாக்ஷௌ) அது கணணழகைத தபபினு லனறோ ? வேறொரு அவயவததி லிழியவொட்டுவது (புணடரீகவிஸ்ராலாக்ஷௌ) அவையெலலாங கிடடினு லழிககுமவை இனி இது அஙஙனனறிககே தூது செய யக கணகள கொண டொனறு பேசி யெனறும, தாமரைக கணகள கொண டறிதி யாலோ வென்றும, தூதிலே தோறறினபோதே அழிககுமபடியாயககாண கணகளிருபபது, (புணடரீகவிஸ்ராலாக்ஷௌ) புணடரீகம ஸிதாமபோஜமிறே ? (ஸமரக்தநயநாகோராஃ) என்றுஙகளைபபோலே எரிவிழியா யிருக்கை யனறிககே சுப்ரஸநநதவளமான வககணகளிருநதபடிகாண, (புணடரீகவிசாலாக்ஷௌ) ரக்ஷணோபயோகியான கருவிழியும, செவவிழியும, கண பரப்பும, தமோகுணோ தரோகததாலே நிதராகஷாயிதமாதல, ரஜோகுணோ தரோகததாலே கோபஸமரகத மாத லனறிககே, ஸததவபரசுர ராகையாலே, அவாகளுடைய தருஷடி ப்ரஸாத மிருநதபடிகாண, (புணடரீக விசாலாக்ஷௌ) அவா தாம (ஆதமாநம் மாநுஷம் மநயே) எனறு தம்மை மறநதாராகிலும, அகவாயிறகிடநத பரதவததைக கோட் சொலலித தாராநினற தாயிறறுக கணகளதான, (புணடரீக விசாலாக்ஷௌ) பாறகடலபோலே யககணகளுககுளள அகலம ஒருவரால கரை காண வொணணுத படியாயக காணு கணகளிருபபது, (புணடரீக விசாலாக்ஷௌ) கணணிலுணடான தெளிவுககுப புணடரீகததை யொருபோலி சொன்னு மிததனை போககி அகலத தைப பார்ததாலு கடலில புககா, கரைகாண மாட்டாதே மயஙகுமாபோலே புடை பரநது மிளிர்நது செவ்வரியோடி நீணட வப்பெரிய வாய கணகளெனறு மித்தனைபோக்கி நீயுமொரு பாசுர மிட வொணணுதுகாண; (புணடரீக விசாலாக்ஷௌ) உயிாக் கொலலாங தாயாய அளிககினற தணடாமரைக கணணனெனறும் தடஙகொள தாமரைக கண்விழிதது இடஙகொள் மூவுலகுந தொழ விருநதருள

யென்றும் சொல்லுகிறபடியே பத்த முக்த நித்யாத்மகமாய் த்ரிவித கோடியான உபய விபூதியும், ஏகாந்த யோகத்திலே கடாக்ஷிக்க வைத்தாய காண் கணக திருப்பது; (மஹாபலௌ - புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) பலத்தைக் காட்டி யவா ளைத் தோற்பித்து, அவர்களை (ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ) என்றும், தாமரைக் கண் ணனை விண்ணோர் பரவுந் தலைமகனை என்றும், எழுதிக்கொள்வது கண்ணழகை யிட்டிறே? (மஹாபலௌ புண்டரீக விசாலாக்ஷௌ) அவர்களளவிலே யீடுபட்ட வூரன் நேராகக் கைவாங்க மாட்டாதே (அவலோகநதாநே நபூயோமாமபாலய) என்றும், (புண்டரீகாக்ஷாக்ஷமாம) என்றும், தாமரைக் கண்களாலே நோக்கா யென்றும், திரியங்கைபண்ணிக் கால கடும்படி பண்ணுவது இக்கண்களில் தண் ணளிகாண், (புண்டரீக விசாலாக்ஷௌ சுகுமாரௌ) என்கிற பதத்வயத்தாலே ர்மாக்கென்று சொல்லிற்றிறே? ஆறல புஷ்பபாணராகவேணுமே? அப்படிக் கண்ட தென்னென்னில, கண்டக்கொன்றாகு சிறைக்கோலால நெஞ்சு நிரு வே வுண்டு நிலையுந் தளர்ந்து நைவேனை என்னும்படி என்னை நிலைகுலைத்த புஷ்ப பாணராக விருக்கிறபடிகாண், அவயவ சோபாமாத்ரத்தாலேயோ அகப்படுத்துவ தென்னில், (ஸ்ரீகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) ஒப்பனையழகாலும், அழிப்பார்கள் காண் அவர்க்கென்கிறுள், (ஸ்ரீகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) செவ்வாத்த வுடையாடை யதன் மேல்சோர செவ்வளிகைக்கச சொல்லுகிறபடியே உள்ளுடுப்பது மரவுரி, மேற் த்துவது கலைத்தோலுமாயத்திருப்பது, (ஸ்ரீகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) தாருண தியான குணஸமுதாயத்ததப பொதிந்த தொரு கிழிச்சீரை இருந்தபடிகாண், தருணௌ ரூபஸம்பன்னௌ சுகுமாரௌ மஹாபலௌ, புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ ஸ்ரீகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ, கிமிவஹிமதராணும மண்டனநரா கருநீநாம) என்கிற படியே வனமுறுகலான ரிஷிகளு மகப்பட விகருதமாம்படி யிருக்கக்கடவ. அம்மரவுரியுந் தோலும் அவர்கள் வடிவிலே சேர்ந்த வடியாலே அழகுபெற்றிருந்த படிகாண், (ஸ்ரீகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) ஏதேனுமாக வங்கே சாற்ற வமையுமிறே? ஆகாஷகமாகைக்கு (தாஸாமாவிரபூச்சௌரிஸ ஸ்மயமானமுகாமபுஜ:, பீதாம்ப ரதரஸ்ஸ்ரக்வீ ஸாக்ஷான்மன்மதமன்மத:) என்கிறபடியே பீதகவாடையுடைதாழ விருந்தாவனத்தே கண்டோமே யென்றும், செய்யவுடையுந் திருமுகமும், செங் கனிவாயுங் குழலுங் கண்டென்றும், பெண்பிறந்தார் வாய புலாத்தும்படியாய்க் காண், இடையழகிருப்பது (ஸ்ரீகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) உடுத்துக் களைந்த நின பீதகவாடையுடுத்து என்றுஸ்வரூபஜ்ஞராசைப்படுவதும், பெருமாளாயிற் பீதக வண்ணவாடைகொண்டென்னை வாட்டந்தணிய வீசிறே யென்று போகப்ர ராசைப்படுவதும், பரியட்டத்தையாயத்து, (ஸ்ரீகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) (ரூப ஸம்ஹநநமலக்ஷ்மீம் ஸௌகுமார்யம் சுவேஷதாம், தத்ருசாவிஸ்மிதாகாரா:) என்றும், ஸ்வரூப த்யானபரரான ரிஷிகளகப்பட இவ்விக்ரஹகுணத்திலே யுடை குலைப்பட்டார் நின்றார்கள்; (கன்யாகாமயதேரூபம) என்று பெற்றக காலவனுக்கும் பெண்பிறந்தோ முயயோமோ வென்றும், உடம்பை யுகப்பிக்கக்க ராமன் காறபட்ச சொலல வேணுமோ? எளிமை சொல்லுகி தருணௌ) அவர்கள் பக்கலிலே சரக்குண்டாக நினைத்திரு (ஙயுக்தயோகய தாமஸ்யபஶ்யாமி) என்கிறபடியே பூச ஆகாதார சில பாலராயக காணிருப்பது நானேயோ விது சொன்னேன், கருதவித் யஶ் சக்சவேதகி பலாபலம், நசாஸதரபலஸம்பனனோ ந சாரத:) என்று யற்ற தகப்ப னகப்பட நெஞ்சாறல படிலனோ? (ந யெனவநே ஷயைஷிணும்) என்கிறபடியே விஷயபரவணராய் அ ராயத திரிகிறவா

களுக்கும் ஒரு பூசலுண்டோ போருவது; பாலரான விவ்வளவு மன்றுகாண, (ரூபஸம்பன்னௌ) கன்யாகாமயதேரூபம என்றும, ரூபேணவநிதாஜனமென்றும, ஸத்ரீகளகப்படுகைககு மேனி மினுக்கித திரியு மத்தனை போககி, புருஷாக ளகப் படுமபடியான வாணமை யுடையவாக ளல்லாகாண, (ரூபஸம்பன்னௌ) மூங்கி பொந்துபோலே தோலில பசசையித்தனை போககி யநகரியிலுள வீடிலலைகாண, அதுககடி என்னென்னில, (சுகுமாரௌ) ஸ்ரீமத புத்ராக ளாகையாலே, செலவ பிளளைகளாயக காணிருப்பது, (சுகுமாரௌ) (பரஸ்யதஹதஸ்யாதய மநதபார ணஸயபூதலே) என்கிறபடியே கலடககண சிவந்து, நீ யாககும் பாரவையிலே மாயுமபடி இருககு மவாகளோ உன்னுடைய அதயுகரமான வாயுதஙகளைப பொறுககப புகுகிறுள, வடிவைப பாரததால திறவியரலலராகிலும, காரியததில வந்தால் திறவியரா யிராாகளோவென்னில, (மஹாபலௌ) பலஹீநரான வளவே யன்றுகாண, கரமாகதமான ராஜயததைக கொடுககச செயதேயும, அகபபட ஆளமாட்டாதே யொதுஙகிப பெணடாட்டிக கஞ்சிப போகடுப போருமபடி அதயநதம பாலராய காணிருப்பது, அன்றியிலே, (மஹாபலௌ) பலவானகள தானுலும, இவாக ளிருவரு மிததனை போககி, இவாகளுககுமேல பலமாய வரப்புகுகிறாகளுணடோ? (தருஷடாததரமயாநாரீ தயோாமதயே சுமதயுமா) என்கிறபடியே காறகட்டாமபடி குழைசசரகா விருப்பா ளொரு பெணடாட்டி யையும முதுகிலேகொணடு திரிகிறவாகளோ? பூசலாடப புகுகிறாகள, பூசலாட மாட்டாகளென்றும, அறிநதபடி என்னென்னில, (புணடரீக விசாலாகூள) விளைவ தறியாமையாலே இவளுககு வைருபயம விளைததோம, மேலென்னுகப புகுகிறதோவென்று அவாகள வெளுகக வெளுகக விழிக்கிற விழியிலே கணடேன காண, புணடரீகம விதாமபோஜமிறே? (புணடரீக விசாலாகூள) நீரிற் றுமரையை வறளிலே இழுப்பாரைபபோலே தனனிறமான நாட்டுக கவிாகளா ளிததனைபோககி, வெறறு நிலமான காட்டுக காளலலொன்னு மிடம அவாகள கணகளதாமே சொலலித தருகின்றனகாண, அவா தாஙகள சகதராலல ஐஸ்வா யததாலே படையாணடு போரததட்டென்னென றிருககவேணடா? (சீரகருஷணாஜிநாம்பரௌ) உடுககைக கொரு புடைவை யகப்பட வன்றியிலே, காட்டில மரத தோலையும, மான்தோலையுமுடுத்துத திரிகிறவாகளோ? காசு நோநது படையாளப் புகுகிறாகள. (சீரகருஷணாஜிநாமபரௌ) உடுககிற புடைவை இரணடுமே கஜாதிய மாகப் பெறறதோ? உளளுடையொன்றும, மேலுடையொன்றுமாயன்றே யிருக கிறது, (சீரகருஷணாஜிநாமபரௌ) ஸதாவரமொன்று கொடுகக, ஜஙகமமொன்று கொடுகக, இப்படி பலா பககலாக விரநதனன்றே? இது தானு முடுககிறது; பௌருஷோப பாதன யோஜனையில, (தருணௌ-ஊநஷோடஸவாஷ:) என்றும் படியான பிளளைப பருவமு மன்றியிலே, (அநேகவாஷஸாஹஸரோ வருததஸ்தவ மஸிபாாததிவ) என்னுமபடி முதிாநத பருவமு மன்றியிலே, பூசலென்றால காட் காட்டென்று வருமபடியான நலல பருவஙகாண், (தருணௌ - யௌவனே விஷயைஷிணும) என்றும, (ராஜயகாமவிஷயாவிபேதிரோ பவதவிஷயவாஸிநு:) என்றும, விஷயஸ்பிருதம் ராஜயவாசி யாகையாலே, இன்னம் ராஜ்யங கொளள வேணடுமென்று மேலே விஜயை ஷிகளாமபருவஙகாண, (தருணௌ) இப்பருவ முடையாரொருவர் அமைந்திருகக, இருவா கூடினுல இயலாத துண்டோ? இப் பருவமும் யோகயதையு மறிய வடிவு பாரததால் இவாகளென்ன பூசல போரு தென்னுமபடி ஆபாஸமா யிருககுமோ வென்னில, (ரூபஸம்பநநௌ - ஸிஹ்ம ரஸகம் மஹாபாஹு:) என்கிறபடியே வேறொரு ஆயுதம் வேணடாதபடி அவ

ளுடைய தோளையும், மார்பையுங்கண்டபோதே எதிர்கள் காலவாங்கும்படியாயக் காணிருப்பது, (ரூபஸம்பன்னௌ) ரூபமென்னும் மதிப்பாயிப் பருவங்கொண்டு அறுமிகவைகயன்றிக்கே, (கதயாஸௌமித்ரிஸஹிதோ நாவிஜ்ஞாயநிவர்த்ததே) என்றும், (யஶஸ்ஶை கபாஜநம்) என்றும், சொல்லுகிறபடியே அயோத்யா பரிஸரந் தொடங்கி, ஸுபாஹு மாரீசாதி விரோதிவதம் பண்ணினதாலே பெருமதிப்பாயிருப்பவர்களல்லரோ வென்றுகவுமாம், இப்படி விரோதிவதம்பண்ணும்இடத்தில வருத்தத்தோடே கலேசித்தோ பண்ணுவதென்னில், (ஸுகுமாரௌ) அவர்கள் ஆண்மைத் தனத்தில வந்தால ஒரு வகைக்குச் சிறிது சொல்லலாமித்தனை போக்கி வடிவழகைப் பார்த்தால பருமுசமாயப் பொலலாதாயிருக்கை யன்றிக்கே? அத்யந்தமபிரூபமாய காணிருப்பது, (ஸுகுமாரௌ) அவர்களுமாய்ச் சிறிய பார்த்தாராகளாகில, முன்னே வந்த நாலிரண்டுபேரைக் கொன்றுவிடுமளவேயோ? (ஸதேவ கந்தர்வ மனுஷ்ய பன்னகம் ஜகத்ஸசைலம் பரிவர்த்தயாமி) என்றும், (ஸாகர மேகலாம் மஹீம்தஹந்திகோபேந) என்றும், பூமியை இருந்ததே சுடியாக நசிப்பியார்களோ? இப்படி நசிப்பிப்பது எத்தைகமுதலாக வென்னில, (மஹாபலௌ) மஹாசசபத்தாலே கேவலம் பாஹுபலமே யன்று, மநோபலமு முடையவர்கள், கேவலம் மனோபலமே யன்று, பாஹுபலமும், மனோபலமு முடையவர்களென்று இரண்டையும் நினைத்துச் சொல்லுகிறாள். (மஹாபலௌ) உன்னுடைய சதுரங்க பலமும் அஸ்தகலபமாம்படி காண, அவர்கள் பலத்தின் மிகுதி யிருக்கும்படி (மஹாபலௌ) நெடும்போது யுத்தம் பண்ணினாலும், ஶ்ரமந்தட்டாதபடி பலாதிபலைகளென்கிற வித்தைகளை யுடையாராயக் காணிருப்பது, இப்படிக்கு ஶ்ராந்தி தட்டாதென்று அறிந்தபடி என்னென்னில, (புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) வெற்று நிலமான விக்காட்டிலே திரியச் செய்தேயும், தன்னிலத்திலே நின்ற தாமரை போலே, அக்கணிற செவ்விதானே சொல்லா நின்றது காண, (புண்டரீக விசாலாக்ஷௌ) எதிரிகளென்று அவர்கள் பக்கலிலே ஒரு கௌரவத்தைப் பண்ணி, சிறுத்தல பருத்தல செய்கை யன்றிக்கே? அவிகருதமாய கண்கண்களிருப்பது, (புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) பரீதவிஸ்பாரிதேக்ஷணம் என்று எதிரிகளைக் கண்டாலு ராவுகை யன்றிக்கே? மேனுணியபாலே ஒருகாலைக்கொருகால விஸ்த்ருதங்களாயக்காண கண்களிருப்பது, (புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) எதிரிகளைக் கண்டா லிப்படி முகமலருகைக்கடியென்ன? பூசலுக்கென்று கட்டியுடுத்து ஸந்நத்தராகுலன்றோ? அப்படியே இருக்கலாவது, அநவஸரத்திலே வந்து தோற்றிருண்டாகில, செய்யும் தென்னென்னில, (சீரகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) (ஸந்நத்தௌவிசரிஷ்யத:) என்கிறபடியே உள்ளுடையு மிறுக்கி, உடம்புக்கிட்டு மிட்டு, ஸந்நத்தராயக் காண அவர்களிருப்பது, (சீரகருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ) காட்டிலே ஸர்வவித ஸத்வங்களையும் வேட்டையாடித் திரிகிறவர்களாகையாலே, உடைத்தோலும் மரசசடையுமாயக் காணவர்களிருப்பது ஆக விப்படி (ஸத்யே நலோகாஞ்ஜயதி தீநாந்தாநேநராகவ:, குரூன்ஶுஶ்ருஷயாவீரோ தனுஷாயுதி ஶாத்ரவான்) என்கிறபடியே அபலைகளை யழகாலே யழித்தும், அரிகளை யம்பாலே யழித்தும், அகதிகளை யருளாலே யளித்தும, தக்கார்க்குத் தக்க கருவிகளை யுடையராயக் காணவர்களிருப்பது, ஆனபின்பு, (வலலாளன்தோளும்,வாளரக்கன் முடியும், தங்கை பொல்லாத மூக்கும் போக்குவித்தா) னென்கிறபடியே நான மூக்கறுப்புண்டாப்போலே நீயும் முடியறுப்புண்டுபோ மித்தனைபோக்கி, அவர்களோடு புக்கால் பலியாதகாணென்று பரிபவித்துச் சொல்லுகிறாள். ஸ்ரீமதபெரியவாச்சானபிள்ளை யருளிச்செய்த வியாக்கியானம் முற்றிற்று.

இருபதாவது சருக்கம்.

பெருமாள் பதினாலு படைத்தலைவர்களையுங் கொலைசெய் தருளியது

அநந்தரம் கொடியவளாகிய அந்தச் சூர்ப்பணகையும், பெருமாளெழுந் தருளி யிருக்கின்ற பர்ணசாலைக்கு அந்தப் பதினாலு படைத்தலைவர்களையு மழைத்துக்கொண்டு வந்து, பெருமாளையும் இளையபெருமாளையுங் காட்டி, இவர்களே என்னுடைய செவி நாசிகளை யரிந்தவர்களென்று கூறினள். பெருமாளும் பிராட்டியாருடனும், இளையபெருமாளுடனும், அவர்களையும், அந்த அரக்கியையுங் கண்டு, இளையபெருமாளை நோக்கிப் பாரடா லக்ஷ்மணா! நம்மால் மூக்கறுப்புண்ட இந்த அரக்கி இவ்வரக்கர்களை யழைத்து வந்தனள், ஆதலின், முகூர்த்தகாலம் ஸீதையை யருகிலிருந்து பாதுகாவாய், யான் இவ்வரக்கர்களைக் கொலை செய்து வருவேனென் றருளிச் செய்தனர். இளையபெருமா ளதுகேட் டவ்வண்ணமே யாகுகவென் றுடன்பட்டுப் பிராட்டியாரைப் பாதுகாத்து நின்றனர். பெருமாளும் தங்கக்கட்டமைந்து சிறந்த கோதண்டத்தைத் திருக்கையிலேந்தி நாண்கட்டி ஸித்தஞ் செய்துகொண்டு, அந்த ராக்ஷஸர்களை நோக்கிக் கேளீர் பலாசனர்களே! யாங்கள் ஸ்ரீதசரதச்சக்கரவர்த்தித் திருக்குமாரர்கள்; ஆயினும், ஸீதையுடன் காய் கனிகளையுண்டு தவவேஷம் பூண்டு கொடிய இத்தண்டகாவனம் புகுந் துறைகின்றனம், ஆதலின், நீங்கள் எம்மையேன் பீடைசெய்யக் கருதுகின்றீர்கள், முனிவர்களது கட்டளையினால் பாவிகளாகிய உங்களைக் கொலை செய்வதன் பொருட்டே யானிங் காயுதமேந்தித் திரிகின்றேன், ஆதலின், நீங்கள் வீரமுற்றுப் போர்செய்ய விருப்பங் கொள்வீர்களாயின், செல்லற்க; நிற்க, உயிர்வாழ விரும்புவீர்களாயின், மீண்டோடுக, என்று தீரமுற றருளிச் செய்தனர். அந்த வரக்கர்க ளிம்மொழிகேட்டு மிக வெகுண்டு, சூலத்தைக் கையிலேந்திப் பெருமாளை நோக்கிக் கேளடா மானிடப் பயலே! எங்களுக்கிறையாகிய கரனுக்குத் தீங்குசெய்த பின்னும், நீ உயிர்வாழவுறுவாயோ? நீயே எங்களால் அடிபட் டுயிர்மாயத் திறப்பாய்; நீ யொருவனாகிப் பதினால்வராகிய எங்கள் முன்னே நிற்க வாகிலும் வல்லையோ? அங்ஙனமாயின், போர்செய்ய எங்ஙனம் வல்லாய்; ஆண்பிள்ளையாகில், வெளியே வாடா? எங்களுடைய படைகளினா லடிபட்டு உயிர் விடுவாயென வுரைத்து, எல்லோரும் ஒருமைப்பட்டே சூலங்களை யோங்கி எறிந்தார்கள். பெருமாளும் உடனே அந்தப் பதினான்கு சூலங்களையும், பதினான்கு கணைகளைத் தொடுத் தறுத்து விட்டுப் பின்னும் கூரிய பதினான்கு நாராசங்களைத் தொடுத்து, அவ்வரக்கர்களது மார்பைக் குறித்து

டெய்யப் பொன்கட் டமைந்த அக்கணைகளும், இந்திரனால் விடுக்கப்
பட்ட வச்சிராயுதம், மலைகளைப் பிளப்பதுபோல அவ்வரக்கர்களது மார்
பினைப் பிளந்து, குருதி தோய்ந்து, வேகத்தினால் தரையிலும் வீழ்ந் தழுந்
தின; அவ்வரக்கர்களும் வேரில் அறுப்புண்ட மரங்கள் போலத் தரை
யில் சாய்ந்து விழுந்து உயிர்மாய்ந் திறந்தனர்கள். சூர்ப்பணகி இவ்
வண்ண மிவர்க ளிறந்ததைக் கண்டு பெருங்கூச்சலிட்டுச் சினமும் அச்ச
முங் கொண்டு, திரும்பி யோடி வந்து கரனைக் கண்டு கிட்டிக் கொஞ்சம்
உலர்ந்த உதிர முடையா ளாதலின், பால் பெருகிப் புஷின கட்டிய ஆனை
வணக்கி மரம்போல வீழ்ந்து, அடிக்கடி கூவி முகஞ்சுளித்துக் கண்ணீர்
பெருக்கிப் புலம்பி, அந்தப் பதினால்வரும் போரில் மடிந் திறந்ததைக்
கூறலுற்றனள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபதாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

இருபத்தொன்றாவது சருக்கம்

சூர்ப்பணகை கரனை மீளவும் போர்செய்யத் தூண்டியது

இவ்வண்ணம் மேன்மேலும் தீங்குசெய்பவளாகி வந்து வீழ்ந்து புலம்
பிய சூர்ப்பணகியைக் கரன் கண்டு இருமடங்கு வெகுண்டு அவளை
நோக்கி, அடி அருமைத் தங்கையே! உனக்கு நலம் செய்வதன் பொரு
ட்டே சூரர்களும், கொடியர்களும், அன்புடையோர்களும், எக்காலையிலும்
எனக் கிதமே செய்பவர்களும், பிறரைக் கொலைசெய்வோர்களாயினும்,
பிறரால் கொலைசெய்யத் தகாதோர்களுமாகிய பதினால்வரை யுன்னுடன்
கூட்டி இப்பொழுதே யனுப்பி இருந்தே னல்லனோ? மீளவும் ஏன்
தனியே வந்து வீழ்ந் தழுகின்றனை? இதென்னகாரணம்? உன்னைப் பாது
காப்பவன் யான் இருக்கையில், நீயேன் இவ்வண்ணம் அநாதையைப்
போலப் புலம்புகின்றனை? எழுக; எழுக; அஞ்சற்க; துன்புறற்க;
என்று இனிமையாகத் தேற்றி வினவினன். சூர்ப்பணகியும் அது
கேட்டு மனந் தேர்ந்து, கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு கரனை நோக்கிக்
கேளடா அண்ணா! யானிப்பொழுதே மூக்கறுப்புண் டோடிவந்து உன்
னிடத்தில் முறையிட்டு, உன்னாலும் தேற்றப்பட்டு, என்பொருட்டே
பதினான்கு படைத் தலைவர்களையும், என்னுடன் கூட்டி யனுப்பினை
யல்லையோ? அவர்களும் அந்த ராமனுடைய கூரிய கணைகளா லடிபட்
டிறந்தனர்கள்; கணப்பொழுதில் ராமனொருவனாலேதானே யவர்கள்
மடிந்ததைக்கண்டு அச்சமுற்றோடிவந்து உன்னையே தஞ்சமடைந்தேன்;

ஆதலின், துயரமென்னும் முதலை யுடையதும், பேரச்சமென்னும் அலை பொருந்தியதும், கரைகாணப் படாததுமாகிய சோககடலின் மூழ்கிய என்னை ஏன் பாதுகாத் தளிக்கின்றிலை ? என்னைப் பற்றி இப்பதினல் வரும், ராமனுல் கொலைசெய்யப்பட்டு வீழ்ந்திருக்கின்றனர்கள் ; என் மீதும், அவ்வரக்கர்மீதும், உனக்கு கருணை மன்பு முளவென்ப துணமை யாயினும், ராமனுடன் போர்செய்ய உனக்குத் திறமை யுளதாயினும், உனக்குத் தோள்வலியும் வீரமும் தீரமும உளவாயினும், அரக்கர்களுக்குப் பகையாகிய அந்தக் கொடிய ராமனைக் கொலை செய்யாய்; எமக்குப் பகையாகிய அந்த ராமனை நீ இப்பொழுது கொலை செய்யாயாகில், யானிப்பொழுதே உன்னெதிரில உயிரை மாயத் திறப்பேன்; நீ சதுரங்க சேனைகளுடன கூடிப போரில செல்வாயாயினும், நீ ராமனுக கெதிரில நிற்க வல்லமை கொள்ளாயென்று எண்ணுகின்றேன, யான மிகத் தோள வலி யுற்றோனெனவும, வீரமுடையோனெனவும், வாளாச் செருக்குற் றிருக்கின்றனையே யன்றி, நீ யுணமையாகச சூரனுகாய ; மானிடர்க ளாகிய அவவிருவர்களையும், நீ கொலைசெய்யத் திறமை கொள்ளுகின்றிலை யல்லையோ ? ராமனுடன போர்செய்யத திறமையுள்ளாயென்ப துண்மை யாயின், இப்பொழுதே சென்ற றவனை வெற்றி கொள்ளாய ; வீரமும தீரமுமின்றி, அறபனுகிய நீ இவவிடத்தில வாழ்வதென்பதெவ்வண்ணம்? ஆதலின, விரைவாக இனத்தார் சுற்றத்தார்களுடன் கூடி இந்த ஜனஸ் தானத்தை விட்டோடிச் செல்க ; இவவணணம் மியங்கிருப்பாயாகில், ராம னுடைய தேஜஸ்ஸினுல எரிக்கப்பட்டவனுகி, நீ விரைவில் அழிவாய, தசரத்சக்கரவர்த்தித் திருமகனுகிய அந்த ராமன மிகவும் தேஜஸ்ஸுற் றிருக்கின்றனன் ; அவன் தமபியாகிய லக்ஷ்மணனும மிகவும பராக்கிரம முடையோன் ; அவனுலேயன்றோ யான மூக்கறுப்புண்டேன் ; என்றிவ் வண்ணம் பலமுறை மொழிந் திகழ்ந்து, கைகளினுல வயிற்றி லடித்துக் கொண்டு மிக வருந்திப் புலமபி யழுதனள்.

ஆரணயகாண்டத்தில் இருபத்தொன்றுவது சருக்கம
முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது சருக்கம்

கரன் பெருமாளமேல் போர்செய்யப் படை எடுத்தது.

கர னிவ்வண்ணம் சூர்ப்பணகியால் இகழ்ந்து மொழிந்து போர் செய்யத் தூண்டப்பட்டவனுகி, அரக்கர்களது நடுவில தங்கையை நோக்கிக் கேளடி நங்காய் ! உனக்குற்ற அவமானத்தினுல் பெருகிய

எனது கோபம் பொங்கோதம்போலத் தடைசெய் தடக்குவதற கரிய தீாகி மேலெழுகினறது ; தான செய்த தீசசெயலினுலே யாவனொருவன் என்று லிப்பொழுதே யடிபட் டிறக்கப போகின்றனனோ ? அத்தன்மைய னுகிய அமமானிடனுக்கு யான அசசமுறுகினறிலேன ; அந்த ராமன எனக்கு நிகராகுவானோ ? யான அவனைப் போரில மதிககினறி லேன ; ஆதலின, கணணீா விடற்க, பதைப்பை விடுக ; யாணிப் பொழுது தம்பியுடன ராமனே யமனிட மனுப்புவேன், ராமன கோடா லியா லடிபட் டிறந்து தரையில் வீழகையில, நீ யவனுடைய வெப்பம கொண்ட உதிரத்தைப பான்று செயவாய, தேறி எழுந்திராயென் றுரைததனன. சூாபபணகியு மதுகேட்டு மகிழ்ந தவனைப் புகழந் தெழுந்தனள தங்கையினுல தூணடபபட்ட கானும, மீளவும அவளால புகழப்படடவனுகி மகிழந்து, தூஷணனை நோக்கிக கேளாய ஸேநாபதி! என் மனததுக் கிசைநதனவும, கொடிய வேக முடையனவும், போாக களத்தில் வெறறி கொளளாது மீளாதனவும, நீருணட கொணடலவன்ன முடையனவும, தீசசெயலினவும், உயிர்களை வருத்தி மகிழவனவும, சிறந்த தோளவலி யுறறனவும, புலிபோலப பாயுந தன்மையனவும, கொடியனவுமாகிய அரககாகளது பதினுலாயிரஞ சேனைகளையும, சந்நத் தஞசெய்க; விரைவில வில முதலிய படைகளையும, தேரையும கொணாக; வில், கணை, வாள், சக்தி இவவாயுதங்களைப பலவாகத தேரி லேற்றுக; யான் இப்படைகளுககு முனனுக அந்தக கொடிய ராமனைக் கொலை செயவதன பொருட டேகக கோருகினறேனென்று கட்டளையிட்டனன. தூஷணனும் உடனே வெய்யோனபோலத் திகழந்து, பறபல வணணம பொருந்திச சிறநத குதிரைகள் கட்டிய தேரைக கொணாந்து கரனுக கறிவித்தனன். கரனும மேருகிரியின் சிகரமபோல உயாந்தும, சிறந்த பொன்னணிகளால அலங்காரஞ் செயயப்பட்டும, பொனனுலியற்றிய சக்கரம பூட்டியும, நெருககமினறியும, வைடூரியத்தாற செயத ஏாக்கால அமைந்தும, மீன் மலா மரம செடி கொடி மலை இரவி மதி விண்மீன் பறவைகள தங்கத்தினுல்செயது சிஙகாரிககபபட்டும, துவஜம நாட்டியும், சதங்கைகள் கணகணவென் றொலிததும், குதிரை கட்டியும், சித்தமாய நிற்கின்ற அந்தத தேரின்மே லேறினன். சேனைகளும இவனைக கண்டு படை ஏந்தி வந்து, இவனையுந் தூஷணனையுஞ சுற்றி நின்றன ; கரன தேர் நடுவி லிருந்தே எல்லா வரக்கர்களையும் நோக்கிச செல்லுக செல்லுக வென்று கட்டளைசெயகையில், தானைகளுமுடனேபுறப்பட்டுச சிங்காதஞ செயதும், ஈட்டி தடி வாள சூலம் சத்தி பரிகம் கோடாலி வில உலக்கை முதலிய கொடிய படைகளைக கரங்களிலேந்திக கரன் கருத்தின்படி பஞ்சவடியை நோக்கிச சென்றன, இவ்வண்ணம் பதினுலாயிரம் சேனை களும் விரைந்து செல்லுவதைக் கண்டு, கரனுடைய ஸாரதியும் யஜமான னுடைய மனமறிந்து தேரை மெல்ல நடாத்தினன். அப்பொழு தந்தத்

தேரினொலி பத்துத் திசைகளிலு மெழுந் தொலித்தது; இவ்வண்ணஞ் செல்லுகையில், கரன் சினமும் தீரமும் அதிகரித்துப் பகைவரைக் கொலை செய்வதில் விரைவுகொண்டு சிஹ்மநாதஞ்செய்து யமன்போலப் பயந்தருபவனாகி, கற்களையும் வீசி எறிகின்ற பெருங்காற்றாக கருமுகிலைத் தாக்கி யோட்டச் செய்வதுபோலச் சாரதியைத் தூண்டித் தேரை விரைவாகச் செல்ல விட்டனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

கரனுக்கு வழியில் அவசகுனங்களாகியது

இவ்வண்ணம் கரன் பதினாலாயிரம் சேனைகளுடன் போர்செய்யப் புறப்படுகையில், தீமை தருவதும், கண்ணுற்ற கரியதும், கழுதையின் வண்ணம் பொருந்தியதும், கொடுமைகொண் டொலிப்பதுமாகிய மேகம் குருதியைப் பொழிந்தது, மேடுபள்ளமின்றி நறுமலர்தூவிய ராஜவீதியிலேதானே தேர்க்குதிரைகள் கால்மடிந்து வீழ்ந்தன; ஸூரியனைச் சுற்றிலும் கறுத்தும், முனையில் செவந்தும், குறைகொள்ளிபோலப் பரிவேஷ முண்டாயிற்று, தங்கக்காம்புடைய தேர் துவஜத்தின்மேல் கொடிய கழுகுவந் துட்கார்ந்தது; புலாலுண்ணும் பறவைகளும், விலங்குகளும், ஜநஸ்தானத் தருகில் வந்து கோரமாக வொலித்தன; தற்செயலாய் எரிகின்ற தென்திசை நோக்கி, நரிகள் நிரை நிரையாகக் கூடி யூளையிட்டன; இந்திரனால் சிறகுக ளறுப்புண்டு குருதி பெருகிய மலைகள் போன்ற செம்மேகங்களும், ஆகாசமெங்கும் பரவி மறைத்தன; மயிர்க்கூச்செறியத்தக்கதாகிக் காரிருள் மூடிற்று; திக்குகளாயினும், விதிக்குகளாயினும், நன்கு விளக்க முற்றில; ரத்தம்போலச் செவந்த சந்தியுங் காலமல்லாக் காலையில் தோன்றிற்று; கரனுக் கெதிராகப் பறவைகளும், விலங்குகளும், கோரமாகக்கூவின; கழுகு நரி கூளி முதலிய பறவைகள் அச்சமும் தீமையுந் தருவனவாகி யொலி செய்தன; நரிகள் தீயெழுந் தொலிக்கின்ற முகங்களுடன் படைகளை நோக்கி, ஊளையிட்டன; பரிகம் போன்ற தலையற்ற உடல் கதிரவனருகில் காணப்பட்டது; பருவமல்லாத காலையிலும், ராகு ரவியை விழுங்கினன்; பெருங்காற்றெதிர்த்து வீசிற்று; வெய்யோனும் ஒளி யிழந்தனன்; இரவன்றியும், விண்மீன்கள் மின்மினிப் பூச்சிகள்போல வீழ்ந்தன, தாமரை யோடைகளும், அடங்கிய

மீன பறவைகளை யுடையனவும், உலர்ந்த தாமரைமலர்க ளுள்ளனவுமாகக் காணப்பட்டன, மரங்களும் தளிர் மலர் காய் கனிகளை யுதிர்த்தன; காற்றின்றியே செந்தூளி எழுந்தது; சாரிகைகளும் வீசிக் கூசி யென்று கூவின, கொள்ளியும் ஒலியுற்ற சுழல்காற்றுடன் வீழ்ந்தது; மலை செடி காடு கடல்களுடன் கூடிய பாரும் அசைந்தது; கரனுடைய இடது புஜமும் நடுக்குற்றது; ஒலியும் கண்டத்தில் தடையுற்றது, கண்ணும் சோகநீருற்றது, நெற்றியிலும் நோயுளதாயிற்று; இவ்வண்ணம் பல அவசகுனங்கள் காணப்படினும், கரன் மதிமயக்கினால் திரும்பிச் சென்றிலன்; அன்றியும், அவன் அந்த அவசகுனங்களைக் கண்டு கனகனவென்று நகைத்து, தன்னுடன் வந்த அவ்வரக்கர்களெல்லோரையும் நோக்கிக் கேளீர் வீரர்களே! யான் மிகத் திறமையுற்றவனா யிருக்கையில், இவ்வுற்பாதங்களைக் கண்டச்ச முறுவேனோ? ஒருக்காலும் அச்சமுறேன், கூரிய கணைகளினால் விண்மீனையும், விண்ணினின் றறுத்து வீழச் செய்வேன், யான் சினமுறுவேனாகில், யமனையுங் கொலை செய்வேன், ஆதலின், அற்பர்களாகிய இந்த ராம லக்ஷ்மணர்களைக் கூரிய கணைகளினால் கொலைசெய்யாது மீண்டு செல்ல விரும்புகின்றிலேன், என் தங்கையும் அவர்களுடைய ரத்தத்தைப் பானஞ்செய்து கோரிக்கை யீடேறி மகிழ்க, அவ்வாபொருட்டே யல்லவோ? ராம லக்ஷ்மணர்கள் தீமை செய்தனர்கள்; யானிதுவரையி லெங்கும் போரில் தோல்வி யுற்றிலேன், இவ்விஷயத்தை நீங்கள் கண்ணாரக் கண்டிருக்கின்றீர்க ளல்லீரோ? யான் பொய்யுரையேன், வச்சிரமேந்தி யைராவதமூர்ந் தெதிர்க்கு மிந்திரனையும் யான் வெல்வேனாகில், இம்மானிடரிருவரை வெல்லலேனோ? என்று வீரவாதஞ்செய் துரைத்தனன் அப்படைகளும் ஆயுள்மாய்ந்தமையின், அம்மொழிகேட்டு மகிழ்ந்து சென்றன; அப்பொழுது தேவகந்தர்வ ஸித்தசாரணாதிகளாயுள்ள தேவகணங்களும் இவர்களுடைய போரைப்பார்க்கவேண்டுமென்றும் கௌதூஹலங்கொண்டு இங்கு வந்து சேர்ந்து இப்படைகளைக்கண்டு பெருமாள் ஜயமுறுரோவென்னையுற்று,—

స్వస్తిగోబ్రాహ్మణేభ్యోస్తులోకానాంయేభిసంగతాః
జయతాంరాఘవస్సంఖ్యేపౌలస్త్యాన్రజనీచరాన్.

ஸ்வஸ்திகோப்ராஹ்மணேப்யோஸ்து லோகாநாமயேபிஸங்கதா:

ஜயதாமராகவஸ்ஸங்க்யே பௌலஸ்த்யாந்ரஜநீசராந்.

ஆனிரைகளின் பொருட்டும், அந்தணர்கள் பொருட்டும், உயிர்களுக்கு இதங்கருதும் நல்லோர்கள் பொருட்டும், நலமுண்டாகக் கடவது. புலஸ்தியமஹாமுனியின் குலத்தில் தோன்றிய இவ்வரக்கர்களை ரகுகுலதிலகரான பெருமாள் வெற்றிகொள்ளக்கடவர். சக்கரபாணியாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணன் போரில் அஸுரர்களை மடிப்பதுபோலவே இவரும் பகைவரை

வென்று நற்புகழ் பெறக்கடவர். என்றிவ்வகையாக ஆசீர்வசனஞ்செய்து சூழ்ந்து நின்று பார்த்திருந்தனர்கள். அவ்வண்ணம் கரனும் தேரூர்ந்து விரைவாக வருகையில், அவனைச் சேர்ந்த ராக்ஷஸர்கள் எல்லோரும் புறப்பட்டு விரைவாக வந்தனர்கள். அவர்களுள் சியேநகாமீ, பிருதுக்ரீவன், யஜ்ஞசத்துரு, விஹங்கமன், துர்ஜயன், கரவீராக்ஷன், பருஷன், காலகார்முகன், மேகமாலீ, மஹாமாலீ, ஸர்ப்பாஸ்யன், ருதிராசனன் என்னும் பன்னிரண்டு மந்திரிகள் கரனுக்கு நாற்புறங்களிலுஞ் சென்றனர்கள், மஹாகபாலன், ஸ்தூலாக்ஷன், ப்ரமாதீ, திரிசிரன் என்னும் நான்கு சேனாபதிகள் தூஷணனுக்குப் பின்புறத்திற் சென்றனர்கள்; போர்செய்யக் கருதிச் சிறந்த வேகமுற்றுச் செல்லுகின்ற அந்தப் பதினாலாயிரம் அரக்கர் படைகளும், விண்ணிடையில் விண்மீன்கள் சந்திர சூரியர்களைச் சேர்வன போல ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைச் சேர்ந்தனர்கள்.

ஆரணியகாண்டத்தில் இருபத்துமூன்றாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவது சருக்கம்.

பெருமாள் போர்செய்யச் சன்னத்தராகி யருளியது.

இவ்வண்ணம் கரன் போர்செய்யப் புறப்பட்டு வருகையில், அவனுக்கு நேர்ந்த அவசகுனங்களையே பெருமாள் பர்ணசாலையிலிருந்தே கடாக்ஷித்து, இளையபெருமாளை நோக்கி, பாரடா தம்பி! இந்த உற்பாதங்கள் எல்லாவுயிர்களையும் அழிக்கத் தக்கனவும், அரக்கர்களுக்கு மிகவும் தீமை தருவனவுமாகின்றன, இம்மேகங்கள் செவப்புற்றுக் குருதிபொழிகின்றனவாகி, வான் முழுதும் பரவிக் கழுதைபோலக் கடுவொலி வொலிக்கின்றன, என்னுடைய கணைகளும் புகையெழுந்து மினுங்குகின்றன; கோதண்டங்களும் அசைகின்றன; இப்பறவைகளின் ஒலிகளும் நமக்குக் கணப்பொழுதிலேதானே மஹாபயந் தோன்றுமெனச் சூசனை செய்கின்றன; ஆதலின், பெருஞ்சண்டை விளையப்போகின்றதெனபதில் ஐயமிலது; என்னுடைய இந்த வலது தோளும் அடிக்கடி துடிப்புற்றிருக்கின்றமையின், எமக்கு ஜயமும், எதிரிக்குத் தோல்வியும் நேருமென வுரைக்கின்றது, உனது முகமும் ஒளியுற்று விளங்குகின்றது;—

ఉద్యతానాంహియుద్ధార్థం యేషాంభవతిలక్ష్మణ
నిష్ప్రభంవదనంతేషాం భవత్యాయుఃపరిక్షయః.

உத்யதாநாமஹியுத்தார்த்தம் யேஷாம்பவதிலக்ஷ்மண
நிஷ்ப்ரபம்வதநம்தேஷாம் பவத்யாயு:பரிக்ஷய:

போர்செய்ய முயலுங்காலையில், யாவருடைய முகம் ஒளியிழந்து வாடுகின்றதோ? அவர்களே ஆயுள்மாண்டிறப்பார்கள்; எமது முகம் அவ்வண்ணம் ஒளி இழந்திலதாதலின், யாமே வெற்றி கொள்வோம்; ரணபேரியின் முழக்கமும், அரக்கர்களது சிம்ஹநாதமும், கலந் தொலிக்கின்றன, ஆதலின், விரைவில் பெரும்போர் விளையும்,—

అనాగతవిధానస్తుకర్తవ్యం శుభమిచ్ఛతా
ఆపదంశంకమానేన పురుషేణవిపశ్చితా.

அநாகதவிதாநந்து கர்தவ்யம் சுபமிச்சதா
ஆபதம்சங்கமானேன புருஷேண விபச்சிதா

அறிவுடையோன் நன்மைபெற விரும்புவானாகில், துன்பம் வருமென் வறிந்தபின், அத்துன்பம் நேர்வதன் முன்னமே அத்துன்பம் தன்னை யணுகாவண்ணம் முயற்சி செய்யத்தக்கவன்; ஆதலின், நீ இப்பொழுதே வில்லி னாணேற்றிட்டுக் கணைதொடுத்து ஊக்கங்கொண்டு வைதேஹியை யழைத்துக் கொண்டுபோய் மரங்களடர்ந்து நெருங்கிய இம்மலையின் குகையினுட்புகுந்து பாதுகாத் தளிக்கக் கடவை. என்னுடைய இக்கட்டளையை மறுத்துரையற்க; என்னுடைய திருவடிகளின்மேலே ஆணையிட்டிருக்கின்றேன்; தாமஸஞ் செய்யாமல் செல்லுக, நீ மிக்க தோள்வலி யுற்றவனும், வீரமுடையோனு மாதலின், இப்படைகளைக் கொல்ல நீ யொருவனே வல்லை, ஆயினும், யானே இவ்வரக்கர்க ளெல்லோரையுங் கொலைசெய்யக் கோருகின்றேனென்று கட்டளைசெய்த் தனுப்பி யருளினர். இளையபெருமாளு மதுகேட்டு அங்ஙனமே யாகுகவென்று வில்லைக் கையி லேந்திப் பிராட்டியாரையு மழைத்துக்கொண்டு பிறர் புகுதற்கரிய குகையி னுட் புகுந்தனர். உடனே பெருமாளும் இவர்களை நல்லுபாயஞ்செய் தனுப்பி விட்டேனென்று மகிழ்ந்து, கவசம்பூண்டு, நள்ளிருளில் புகைநீங்கி எரிகின்ற செந்தழல்போலத் திகழ்ந்து, கோதண்டத்தைத் திருக்கரத்தி லேந்தி, கூரியகணைகளையும் ஸந்நத்தஞ்செய்து, வில்லின் டங்காரத்தினால் திசைக ளெல்லாவற்றையும் ஒலிக்கச்செய்து நின்றருளினார் முனபுற்ற தேவ கந்தர்வ ஸித்த வித்யாதர சாரண கின்னர கிம்புருஷாதி தேவகணங் களும், தேவரிஷி பிரஹ்மரிஷிகளும் வந்து கூடி, கோ பராஹ்மணர்களுக்கு மங்கல முண்டாகுக வென்றும், ஸ்ரீமந்நாராயணன் அஸுரர்களைப்போலப் பெருமாளும் அரக்கர்களை வெல்லுகவென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்து (தெருச் சண்டை கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி) என்னும், பழமொழியின்படியே இவர்களுடைய சண்டையைக் கண்ணுறக் கருதிச் சுற்றிலும் அடர்ந்து நின்றனர்கள், அவர்களுள் சிலர் அரக்கர் பதினாலாயிரவர்களுடன் ஸ்ரீராம பிரானொருவனே எவ்வண்ணம் போர்செய்து வெற்றி கொள்வானோவென்று வியந்தனர்கள். யுத்தத்திற்குச் சித்தமாகி மஹாவொளிபொருந்திய போர்க்

களத்தின் முன்னிற்கிற பெருமாளைக்கண்டு எல்லாப்பூதங்களும் நடுங்கின; அப்பொழுது பெருமாளுடைய திருமேனியும் ஊழிகாலத்தி லுருத்திரனுடைய உடல்போலத்திகழ்ந்தது, உடனே அவ்வரக்கர்களது சேனைகளும், பற்பல படைகளை ஏந்தியும், சிம்ஹநாதஞ் செய்தும், தனுஷ்டங்காரஞ் செய்தும், வீரவாத முரைத்தும், பேரிகளை முழக்கியும், விரைந்து வந்து சுற்றிக் கொண்டன; அவ்வொலிகள் யாவும் ஒன்றுசேர்ந்து தொலித்தன, அவ்வொலியைச் செவியுற்று, அவ்வனத்திலுள்ள விலங்கு பறவைகள் யாவும் பயந்தோடின, பெருமாளும் தன்மேலெதிர்த்து வருகின்ற அந்தச் சேனை முழுவதும் கடாக்ஷித்துக் கோதண்டத்தில் நாணேகக்கட்டி யம்பறாத் தூணிகளினின்றும் கணைகளை யெடுத்துக் கடுஞ்சினம் மேற்கொண்டு ஊழிகாலத்தீபோலக் கண்ணுறற் கரியராகி விளங்கினர் பெருமாளுடைய அவ்வுருவத்தைக் கண்டு வனதேவதைகளும் அஞ்சி யோடின, அந்த ரூபம் தக்ஷயாகத்தை யழிக்க வந்த பினாகியின் ரூபம்போலக் கோரமாய் விளங்கிற்று, அவ்வுருவத்தை எல்லாப் பூதங்களும் கண்டஞ்சி யோடின, அந்த அரக்கர்களது தானையும், கார்முகங்களினாலும், அணிகளினாலும், துவஜங்களினாலும் சூழப்பட்டதாகி, உதயகாலத்தில் கருமுகில்களின் திரள்போல விளங்கிற்று

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்துநான்காவது சருக்கம் முற்றிற்று

இருபத்தைந்தாவது சருக்கம்

பெருமாளுக்கும் அரக்கர்களுக்கும் தமுலயுத்தம் நிகழ்ந்தது.

அநந்தரம் கரனும் சேனைகளுடன் சூழ்ந்து வந்து, விற்பிடித்துச் சின முற்றுப் பகைவரைக் கொலைசெய்பவராகி நிற்கின்ற பெருமாளைக் கண்டு தானும் வில்லை மேலெடுத்துக் கணைதொடுத்துத் தேரை ராமனுக் கெதிராக நடாத்துகவென்று சாரதியை ஏவினன், சாரதியும் அவ்வண்ணமே தேரை ஸ்ரீராமபிரானுக்கெதிராகவோட்டுகையில், அமைச்சர்களும் அந்தக் கரனைச் சுற்றியே வீரவாதஞ்செய்துகொண்டேகினர், கரனும் அவர்களுக்கு நடுவில் விண்மீன்களினிடையி லங்காரகன்போலத்திகழ்ந்து, ஸ்ரீராமபிரானைக்கிட்டி யாயிரம் கணைகளைத் தொடுத்து, ஸ்ரீராமசந்திரன்மேலே விடுத்துச் சிம்ஹநாதஞ்செய்து நிற்கையில், மற்றுள்ள வரக்கர்களும் பற்பல படைகளினால் பெருமாளையடித்தனர்கள். அவர்களுள் சிலர் தேரிலும், சிலர் யானைகளிலும், சிலர் குதிரைகளிலும் ஏறிக்கொண்டு பெருமாளை எதிர்த்து கருமுகில்கள் பெருமலையைப்போலச் சரமாரி பொழிந்து மகிழ்ந்து கர்ஜ்ஜித்தனர்கள்.

பெருமாளும் அவ்வரக்கர்களது படைகளைக் கணைகளினால் நதிகளின் பெருக்குகளை யாழ்கடல் அலைகளினால் தடுப்பதுபோலத் தடுத்துத் தம்முன்னோட்டக்கி யருளி, யவ்வாயுதங்களினால் பிளக்கப்பட்ட திருமேனியுடையராயினும், துயருற்றிலர்; ஆயினும், பலவகைப்பட்ட ஆயுதங்களினால் அடிபட்டு திருமேனியெங்கும் இரத்தம்பெருகி, வச்சிரங்களினால் பிளக்கப்பட்டுக் காவித் துகளெழுந்து பரவிய மகாமலைபோலவும், மாலைப்பொழுதில் சிவந்த மேகங்களி னிடையில் திகழும் கதிரவன் போலவும் காணப்பட்டனர் இவ்வண்ணம் பதினாலாயிரம் சேனைகள் சூழ்ந் தொருவரையே குறியிட் டடிக்கக் கண்டு தேவ கந்தர்வ ஸித்த சாரண மஹாரிஷி முதலிய யாவரும் துயர மடைந்தனர். பெருமா ளிவ்வண்ண மடிபட்டுக் கடுஞ்சினத்தை மேற்கொண்டு, நூறாயிரம் பதினாயிரமாகப் பாணங்களைத் தொடுத்து விடுத்தருளுதலும், அக்கணைகள் காலபாசங்கள் போலப் பகைவர்களுடைய உயிர்களைப் பற்றி இழுத்துக்கொண்டு அவர்களி னுடலையும் பிளந்து குருதி தோய்ந்து வானிற்சென்று செந்தழல்போலத் திகழ்ந்து வீழ்ந்தன, இவ்வண்ணங் கணக்கிறந்த பாணங்கள் பெருமாளுடைய கோதண்டத்தினின்று மிடைவிடாது புறப்பட்டு வானெங்கும் நிறைந்தன; இவ்வண்ணம் பெருமாள் அந்தக் கணைகளினால், பகைவர்களது வில் கணை துவஜம் கவசம் தலை கை கால் தொடை முதலியவற்றைப் பலவாக வறுத்தும், ஸாரதியுடன் தேர்க் குதிரைகளையும், யானைப் பாகர்களுடன் யானைகளையும், குதிரைக் காரர்களுடன் குதிரைகளையும், காலாட்களையும் கொலைசெய் தருளுதலும், அரக்கர்களெல்லோரும் பலவகைப்பட்ட பாணங்களினா லடிபட்டுக் கூவென்று கதறி, முதுவேனிற்பருவத்தில் தீயினாலெரிக்கப்பட்ட காடுகள்போல மடிந் தழிந்தனர்கள் அவர்களுள் சூரர்களாகிய சிலர் பெருமாளுக் கெதிராக வந்து கூரிய சூலம் வாள் கோடாலி முதலிய வாயுதங்களை யெய்தனர்கள்; பெருமாளும் பாணங்களினால் அவர்களுடைய ஆயுதங்களையுந் தடுத்துத் தறுத்துத் தலைகளையும் அரிந் தருளுகையில், அவர்களெல்லோரும் பெரிய திருவடி எழுந்தருளுங்காலையில், சிறகின் காற்றினால் முறிபட்ட மரங்கள் போலச் சாய்ந்து மாய்ந்தனர்கள். தப்பிப் பிழைத்தோரும், அச்சத்தினால் திரும்பியோடிக் கரனையே தஞ்சமென் றடைந்தனர்கள் தூஷணன் அவர்களைக் கண்டு தேற்றித் திருப்பி யான் வந்து போர்செய்வேன் வாரீர்களென் றழைத்து வந்தனன்; அவர்களும் இவனுதவியினால் வெற்றி பெறுவோமென றெண்ணி, மரம் மலை கல் முதலியவைகளையும், பாணங்களையும், மற்றுள்ள ஆயுதங்களையும், பெருமாள்மேல் சொரிந்து சூழ்நின் றடர்த்தனர்கள். பெருமாளும் இவர்களெங்குஞ் சூழ்நின்று பொருவதைக்கண்டு காந்தர்வாஸ்திர ப்ரயோகஞ் செய்கையில், அதினின்றும் கணக்கிறந்த கணைகள் தோன்றித் திசைகளெங்கும் நிறைந்து, வெய்யோனையும் மறைத்தன; அப்பொழு தவ்வரக்கர்கள் பெருமாள் கணைகளை யெடுப்பதையும், தொடுப்பதையும், விடுப்பதையும் அறியாமல், திகைத்து நின் றடிபட்டு இறந்தனர்

கள். இவ்வண்ணம் இவர்களால் போர்க்களம் முழுதும் நிறைந்து, பற்பல வண்ணங்கள் அணிந்த ரதகஜதுரகபதாதிகளின் அவயவங்களும், சூலம் வாள் முதலிய ஆயுதங்களும் அறுபட்டு, எங்கும் நிரம்பி இருந்தமையினால், கண்டோர் அச்சமுறத்தக்கதாகி விளங்கிற்று,—

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்தைந்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தாறாவது சருக்கம்.

பெருமாள் தூஷணன் முதலிய சேனைகளைக் கொலைசெய்தருளியது

இவ்வண்ணம் சேனைகள் போரில் மடிந்திறந்ததைத் தூஷணன் கண்டு, மிக்க கொடியவர்களாகிய ஐயாயிரம் ராக்ஷஸர்களுக்குப் போர் செய்யும்படி கட்டளையிட, அவர்களும் சுற்றி நின்று, பற்பல படைகளையும், மரம் கல் முதலியவைகளையும், சரமாரியையும், பெருமாள்மேல் சொரிந்து கர்ஜனை செய்தனர்கள். பெருமாளும் பாணவர்ஷத்தினால் அவைகளைத் தடுத்துச் சிலவற்றை மழைமாரியைக் காளைபோலக் கண்களை மூடிக்கொண்டு பொறுத்துடனே சரமாரிபொழிந்து சேனைகளை மடித்துக் கொலை செய்கையில், தூஷணன் மிக முனிந்து, பேரிடிக்கு நிகரான பாணங்களைப் பெருமாள்மேலே சொரிந்து மகிழ்ந்தனன்; பெருமாளும் உடனே மிக வெகுண்டு ஒரு கணையினால் அவன் வில்லை யறுத்து, நான்கு பாணங்களினால் நான்கு தோகுதிரைகளையும், மற்றொரு பாணத்தினால் சாரதியையும் கொன்று, மூன்று சரங்களைத் தூஷணன் மார்பில் நாட்டினார் தூஷணனும் முனிந்தெழுந்து மலையின் சிகரத்தை நிகர்த்ததும், பொன்கட்டமைந்ததும், எஃகின் முளைகள் நிறைந்ததும், பிறரைப் பிளப்பதும், கருநாகத்தைப் போன்றதுமாகிய பரிகத்தைக் கையிலேந்திப் பெருமாளை எதிர்த்தோடி வந்தனன் பெருமாள் அவனைக் கண்டு இரண்டு கணைகளைத் தொடுத்துக் கங்கணங்கதங்களை யணிந்த அவனுடைய இரண்டு புஜங்களையும் அறுத்துத் தள்ளுகையில், அந்தப் பரிகம் அறுபட்ட இந்திரத் துவஜம்போல நழுவி வீழ்ந்து விட்டது; அவனும் இரண்டு தந்தங்களையும் முறித்தடிக்கப்பட்ட மதயானைபோலத் தரையில் வீழ்ந்திறந்தனன், இவ்வண்ணம் அவனிறந்ததைக் கண்டு எல்லாப் பூதங்களும் நலம் நலம் என்று பெருமாளைப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்தன; இதற்குள்ளே தூஷணனைக் கொலை செய்தனரோ வென்று மிகவும் சினங்கொண்டு மஹாகபாலன், ஸ்தூலாக்ஷன், பிரமாதி

என்னு மூவர்களும், முறையே சூலம், பட்டஸம், பாசு என்கிற மூன்று படைகளையுங் கையிலேந்திச் சாகுங்காலங் கிட்டினமையின், ஒரே காலத்தில் பெருமாளை எதிர்த் தோடி வந்தனர்கள், ரணவீரரான ஸ்ரீராமசந்திரரும் அவர்களைக் கண்டு கூரிய கணைகளினால் அதிதிகளைப்போல எதிர்கொண் டங்கீகரித்து, மஹாகபாலனுடைய சிரத்தைப் பாணங்களினா லறுத்து, கனக்கிறந்த பாணங்களினால் பிரமாதியை மாய்த்துக் கொலைசெய்த தருளினர், அவர்கள் வேரி லறுப்புண்ட தழைத்த மரங்கள்போலச் சாய்ந்து வீழ்ந்தனர்கள். ஸ்தூலாக்ஷனுடைய ஆழ்ந்து பருத்தகன்ற கண்களிரண்டையும், சரமாரி பொழிந்து நிரப்பி யமலோகமனுப்பித் தூஷணனா லேவப்பட்ட ஐந்தாயிரம் அரக்கர்களையும், ஐயாயிரம் பாணங்களினாலடித்து, மடித்து, யமபுரி சேர்த் தருளினர் கரன் இவர்களெல்லோரு மிறந்து விட்டதைக் கண்டு, மிக முனிவுகொண்டு, சேனாதிபதிகளை நோக்கிக் கேளீர் அன்பர்களே! இந்தத் தூஷணன் ஒரு அற்ப மனிதனுடன் போர் செய்து மிகுந்த சேனைகளுடன் மடிந்தனன், ஆதலின், நீவிரெல்லீரும் பற்பல படைகளினால் அம்மானிடப் பயலைக் கொலை செய்க வென்று கட்டளைசெய் தனுப்பித் தானும் பெருமாளை எதிர்த் தோடினன்; உடனே சியேனகாமீ, பிருதிக்கிரீவன், யஜ்ஞசத்துரு, விஹங்கமன, துர்ஜயன், கரவீராக்ஷன, பருஷன, காலகார்முகன, மேகமாலீ, மஹாமாலீ, ஸர்ப்பாஸ்யன, ருதிராசனன் என்னும் பன்னிரண்டு பலாத்தியக்ஷர்களும், சேனைகளுடன் பெருமாளையே எதிர்த்துச் சரங்களைத் தொடுத்தெய்தனர்கள். பெருமாளும் கடுஞ்சினம் பூண்டு, வச்சிரத்துக்கு நிகரான கணைகளினால் மிகுந்த சேனைகளெல்லாவற்றையும் அடித்தருளினர் அந்தக் கணைகளும் புகை சூழ்ந்த தீபோலப் பாய்ந்து, பேரிடிகள் சிறந்த மரங்களை எரிப்பதுபோல அவ்வரக்கர்களைப் பற்றி எரித்தன, இவ்வண்ணம் பெருமாளும், அரக்கர் நூற்றுவரை நூறு கணைகளாலும், ஆயிரவரை ஆயிரங் கணைகளாலும் அடித்தருளுகையில், அவ்வரக்கர்கள் பாணங்களினால் பிளக்கப்பட்டு, வில்லறுந்து, கவசம் சிதறிக் கூந்தலவிழ்ந்து, தரையில் வீழ்ந் திறந்தமையின், அப்போர்க்களம் தூப்புல் முதலியவற்றால் பரப்பப்பட்ட யாகவேதிபோலத் திகழ்ந்தது; இவ்வாறு ஒரு கணப்பொழுதில் அவ்வனம் முழுதும் மாமஸ சோணிதங்களினால் நிறைந்து, நரகம்போலாயிற்று, காலாளாகியும், மானிடனாகியு மிருக்கிற ஸ்ரீராமபிரானொருவனாலேதானே கரன, திரிசிரன, இவ்விரண்டு பேர்கள் தவிர மற்றுள்ள வீரர்களும், கொடியர்களுமாகிய பதினாலாயிரம் அரக்கர்களும் அடிக்கப்பட் டிறந்தனர்கள். இவ்வண்ணம் எல்லோரும் இறந்துவிட்டதைக் கரன் கண்டு மிகச் சினமுற்றுப் படையைக் கையிற்பிடித்து, வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேந்தி எதிர்க்கின்ற விண்ணுலகாளிபோலப் பெருமாளை எதிர்த்துத் தேருடனோடி வந்தனன்.

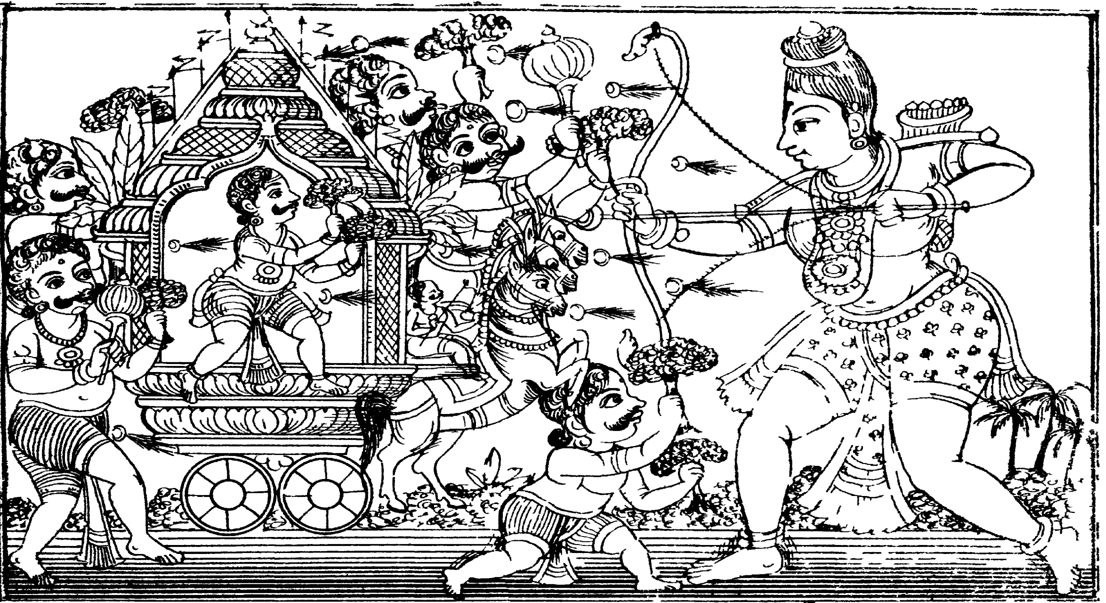
ஆரணயகாண்டத்தில் இருபத்தாறுவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது சருக்கம்

பெருமாள் திரிசிரனுடைய தலைகளை யரிந் தருளியது.

பின்பு, கரன் பெருமாளை எதிர்த்து வருவதைத் திரிசிரன்கண் டோடி வந்து தடுத்துக் கரனை நோக்கி, மஹாபிரபு ! ராமனைக் கொலைசெய்யுந் தொழிலில் என்னை ஏவி நீர் மீண்டு நின்று கண்ணுறுக ; நான் ஒருவனே ராமனைப் போரில் மடிப்பேன் ; யான் படையைக் கையிலேந்திப் பிரதிஜ்ஞை செய்வேன் ; நம்மெல்லோர்க்கும் பகையான ராமனைக் கொல்வேன் , யானே அவனுக்கு மிருத்தியுவோ ? அவனே எனக்கு மிருத்தியுவோ ? இரண்டிலொன்று இப்போழுதே முடிவாகின்றது, யானே வெற்றி கொள்வேனாகில், நீ மகிழ்ந்து ஜனஸ்தானஞ் செல்லுக , அவனே என்னைக் கொன்று வெற்றி பெறுவானாகில், அடாதவனுடன் போர் செய்க; ஆதலின், முகூர்த்தகாலம் சாக்ஷியாக நிற்க, யானே சென்று பொருவேனென்று சாகுங்காலம் கிட்டினமையின், வேண்டி யுரைத்தனன். கரனது கேட்டு மகிழ்ந்து, அவ்வண்ணமே சென்று போர் செய்யாயென்று அனுமதிசெய் தனுப்புதலும், திரிசிரன் சிறந்த குதிரைகள் கட்டிய தேர்மீதேறி, மும்முடியுடைய மாமலைபோலத் திகழ்ந்து, பெருமாளை எதிர்த் தோடி, மஹாமேகம்போலச் சரமாரி பொழிந்து, நீரில் நனைந்த துந்துபிபோலக் காஜ்ஜித்து மகிழ்ந்தனன். பெருமாளும் திரிசிரன் இவ்வண்ணம் ஓடி வருவதைக் கடாக்ஷித்துக் கோதண்டத்தில் கணைகளைத் தொடுத்து, அவனை எதிர்த்து விடுத்தனர். இவ்விருவர்களுக்கும் சண்டை மிக வளர்ந்தது , பின்பு, திரிசிரன் கூரிய கணைகள் மூன்றினால், பெருமாளுடைய நெற்றியில் நாட்டி யடிக்கப் பெருமாள் மிகவும் திருவுள்ளம் சீறி யவனை நோக்கி, அடா திரிசிரனே ! நீ யரக்கர் குலத்திற் பிறந்தோனும், மிகவும் பராக்கிரம முடையோனுமாயினும், மூன்று பாணங்களையும் மலர்கள்போலவே என்னெற்றியில் தாக்கினையே ? அந்தோ ? உன் திறமையே திறமை ; இந்த என்னுடைய கணைகளையும், தாங்கிக்கொள்ளென்று இகழ்ந் தருளிச்செய்து, பதினான்கு கணைகளை யவனுடைய மார்பில் நாட்டி, நான்கு ஸாயகங்களினால் தேர்க் குதிரைகள் நான்கினையும் அடித்து மடித்து, எட்டுப் பாணங்களினால் சாரதியைக் கொலை செய்து, தேர்த் தட்டிலேயே சாய்த்து, ஒரு சரத்தினால் த்வஜத்தையும் அறுத்துத் தள்ளுகையில், திரிசிரன் அந்தத் தேரைவிட் டோடிவந்தனன் ; அது கண்டு பெருமாள் மீளவும், பல பாணங்களை யவன் மார்பில் நாட்டினார். அதனால் திரிசிரன் ஜடனாகித் திகைத்து நிற்கையில், விரைவாக மூன்று கூர் கணைகளை எய்து, அவனுடைய மூன்று சிரங்களையும் அறுத்துத் தள்ளி யருளினர். உடனே யவனும் குருதி பெருக்கச் சாய்ந்து தரையில் வீழ்ந்தனன். மிகுந்துள்ள அரக்கர்களும், இவனிறந்ததைக்

(கரதூஷணன)
(பதினாயிரமராக்ஷசர)
(ஸ்ரீராமன)

கண்டு புலியைக்கண்டஞ்சிய மான்கள்போல நாற்புறங்களிலும் பயந்தோடினார்கள். கரனவர்களைத் தேற்றித் திருப்பி, ராகு சந்திரனைக்கண்டோடுவதுபோல ஸ்ரீராமசந்திரனைக் கண்டு வெகுண்டெதிர்த்தோடினன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

இருபத்தெட்டாவது சருக்கம்

பெருமானுக்கும் கரனுக்கும் போர் விளைந்தது.

பெருமான் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களுடனும், தூஷண திரிசிரர்களையும், ஸம்ஹாரஞ்செய்தருளியதைக் கண்டு, கரன் தானும் அச்சங்கொண்டும் தீரத்தை விடாமல், நமுசி தானவன் வாஸவனை எதிர்ப்பதுபோலப் பெருமானை எதிர்த்து, சீறிய நாகங்கள்போன்ற கூரிய விஷமூட்டிய பாணங்களை வில்லில் தொடுத்தெய்து, மேன்மேலும் ஆயுதப் பயிற்சியின் திறமையினால், பற்பல அஸ்திரங்களையும் தொடுத்து, திக்கு விதிக்குகளெல்லாவற்றையும், சரமாரிகளினால் நிரப்பினன்.

பெருமானும் அது கண்டு தாமும் கோதண்டத்தை இழுத்துச் சரமாரி பொழிந்து வான முழுதும் நிறைத்தருளினர். இவ்விருவர்களுடைய பாணங்களாலும், பத்துத்திசைகளும் ஊசிமுனை நுழையவும் இடமின்றி நிறைந்தமையின், கதிரவனும் கதிர் விரிந்து திகழ்ந்திலன்; அத்தருணத்தில் பலவகைப்பட்ட கூரிய கணைகளைக் கரன் தொடுத்துப் பெருமானைப் பாகன் மாவெட்டியினால் மதக்களிற்றினைப்போல அடித்துச் சினமூட்டினன். அப்பொழுது எல்லாப் பூதங்களும் கரனைக் கண்டு இவனே காலாந்தகனேயென்றச்சங்கொண்டன; ஸ்ரீராமன் இதுகாறும் போர்செய்து இளைப்புற்றிருக்கின்றமையாலும், யான் இளைப்புறாது தோமீ திருக்கின்றமையாலும், வெற்றியே பெறுவேனென்று கரன் நினைத்திருந்தனன். கரன் மிக்க கொடியனாகி எதிர்த்துவரினும், தாம் இளைத்திருக்கினும், பெருமான் அவனைச் சிறிதும் மதித்திலர், சிங்கம் இளைப்புற்றிருக்கினும், அற்ப மிருகங்களைக் கண்டு அச்சமுறுமோ? அனந்தரம் கரன் விரைவாகவோடி வந்து விளக்கு வெட்டுப்பூச்சி செந்தழலை யணுகுவதுபோலப் பெருமானைக் கிட்டி, இவருடைய பாணத்துடன் கூடிய கோதண்டத்தைப் பிடிக்கு மிடத்தில் அடித்திருதுண்டாக வறுத்து, மேலும் ஏழு பாணங்களினால் கவசத்தில் அடித்துச் சிதறுண்டு வீழ்கையில், மேன்மேலும் அநேகமாயிரம் சரங்களை விடுத்துப் பெருமான் மெய் முழுதும்

நாட்டி கர்ஜ்ஜித்தனன். இவவண்ணம் கரனல் பெருமாள் துயருற்று மிகவும் திருவுளஞ் சீறி மிகக் கம்பீரமாக வொலிக்கின்ற வேறு சராஸநத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தி, இந்திரனிடத்தில வாங்கி யகஸ்தியபகவானளித்த அந்த விஷ்ணுவில்லில நாண்கட்டிக் கணை தொடுத்துக் கரனுடைய துவஜத்தை யறுத்துத் தளளுகையில், அது தேவர்களது கட்டளையினுல் ரவியே வீழுவதுபோலப் பொனனொளி திகழ வீழ்ந்தது, கரனது கண்டு முனிந்து, நான்கு பாணங்களினுல் பெருமாளை யடித்து, மேனமேலும பல பாணங்களினுல வருத்தினன. பெருமாளும இவவணணம் வருத்தப் பட்டவராகி, ரத்தம் பெருகித் திருமேனி நனைந்து மிக முனிந்து, ஆறு பாணங்களைத் தொடுத்து, ஒனறினை சிரததிலும், இரண்டினை இரண்டு புஜங்களிலும், மறற மூன்றினை மார்பிலும் நாட்டி, மீளவும் பதின்மூன்று பாணங்களைத் தொடுத்து, ஒன்றினுல் நுகத் தடியையும, நானகினுல நானகு குதிரைகளையும, ஆறினுல் சாரதியின சிரததையும, மூனறினுல் ஏாககாலையும், இரண்டினுல் இருசையும, ஒனறினுல் நாணுடன கூடிய வில்லையும் அறுத்துத் தளளிப பதினமூனருவதான மறறொரு கணையினுல கரனை யடித் தருளினார்.

கரன் உடனே வில் முறிந்து, தேர சலிந்து, குதிரை யிழநது, சாரதி யழிந்து, மெய வருநதித் தேரைவிட் டெழுந்து கதாபாணியாகித் தரையில் நின்றனன. பெருமாளுடைய இசசெயலைத தேவகநதர்வ ஸித்தசாரண வைமானிக பரமரிஷி முதலானோர கணடு, கைகூபபித தொழுது மகிழ்ந்து புகழநதனர்கள.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபததெட்டாவது சருககம முறறிறறு

இருபத்தொன்பதாவது சருக்கம்

பெருமாள கரனுடைய கதையைப் பிளந் தருளியது.

தேரிழநது கதாபாணியாகித் தரையில் நிற்கினற கரனைப பெருமாள கடாக்ஷித்து, இனிமையும் கொடுமையும் கொண்ட வாக்கியங்களினுல் அருளிச்செயலுற்றனர். கேளடா கரா! ரதகஜ துரகபதாதிகள மிகப் புடைசூழந் திருக்கையில், நீ எல்லோரும் அருவருப்புறத்தக்க தீச்செயல்களைப் புரிந்தனை;—

ఉద్వేజనీయోభూతానాంనృశంసః పాపకర్మకృత్
త్రయాణామపిలోకానా మీశ్వరోపినతిష్ఠతి.
కర్మలోకవిరుద్ధన్తు కుర్వాణంక్షణదాచర
తీక్ష్ణంసర్వజనోహన్తి సర్పందుష్టమివాగతం.

உதவேஜநீயோபூதாநாம நருசமஸஃபாபகாமகருத
தரயாணமபிலோகாநா மீசவரோபிநதிஷடதி
காமலோகவிருததநது குாவாணமக்ஷணதாசர
தீக்ஷணமஸாவஜநோஹநதி ஸர்பம்துஷடமிவாகதம்

பூதங்களை யச்சமுறச் செய்பவனும், கொடுமையுடையோனும, பாவச் செயல செய்வோனுமாகிய வொருவன, மூவுலகங்களுக்கு மிறையாயினும அழிவானேயனறி நிலையுறான, உலகததாாகரு விரோதஞ்செயது கொடுமை கொண்டவனை நச்சரவததைபபோலக கணடோ ரெல்லோரும் அடிக்கின்ற னாகள, யாவனொருவன பொருளாசையினலாயினும, பெண்ணாசையின லாயினும், பாவஙகளைச செயதும, இவை நலமலாதனவென வறிகின றிலனே ? அவன கடையி லழிந் திகழவுற்றுத் துனப மடைந்த பின்னே நமக்கே தீஙகு செய்து கொணடோமே யென்று மழையில விழுகிற ஆலங் கட்டிக் கலலைத் தனககு மரணந் தருமென றுணரா துண்ட செயயானைப் போல வருத்த முறுவான ; அடா பாபி ! இந்தத தணடகாவனததில் காய கனிகளை யுண்டு தவஞ்செயதுகொணடிருநத யோகிகளைக கொலை செயது நீ நற்பயன பெறுவாயோ ?—

నచిరంపాపకర్మాణః క్రూరలోకజుగుప్సితాః
ఐశ్వర్యంప్రాప్యతిష్ఠన్తిశీర్ణమూలా ఇవద్రుమాః.

நசிரம்பாபகாமாண க்ரூராலோகஜுகுபஸிதாஃ
ஐசவாயமபராபயதிஷடநதி சீாணமூலா இவதருமாஃ

கொடுமை கொண்டு தீச்செயல் செய்து உலகத்தாரா லிகழபபட்ட பாவிகள முன வினையினல் மிகச் செல்வமுறினும, வேரறுந்த மரங்கள போலத் தாழவுற்றுச் செலவம் நீங்கி யழிவார்களேயனறி, நெடுங்காலம் பொருளுடன வாழாாகள ; பாவிகள தாம் செயத தீச்செயலின் பலனை விளைவி லடைவாாகளே யனறி, அசசெயல் வீண போகாது ; மரஙகள தத்தம் காலங்களில மலரை யுறுகினறன வல்லவோ ? மிகக கொடிய பாவங் களின பலனகள விளைவிலேதானே யடையுமே யன்றித் தாமஸப்படா ? டங்கலந்த சோறறை யுண்டவாகள் உடனே இறக்கின்றனரோ யன்றி, வாாகளோ ? தீசசெயல புரிந்து உலகஙகளை வருத்துபவர்களைக் கொலை ய்வதன பொருட்டே யானிங் கெயதினேன் ; இப்பொழுது என்னல்

விடப்பட்ட பாணங்கள் பன்னகங்கள் புற்றினுட் புகுவனபோல உன்னுடலில் புகப்போகின்றன; நீ முன் இங்கே எவ்வெவர்களைக் கொலை செய்தனையோ? அவ்வவர்களை, நீயு மிப்பொழுது என்னால் கொலை செய்யப்பட்டவனாகி, எல்லாச் சேனைகளுடனும் பின்றொடர்ந்து செல்வாய்; முன் உன்னால் கொலை செய்யப்பட்ட பரமயோகிக ளெல்லோரும், திவ்விய விமானத்திலிருந்து, என்னாலடிபட்டிறந்து நரகில் வீழ்கின்ற உன்னைக் கண்டு மகிழக் கடவர்கள். அடா பாவி! நீ இப்பொழு துன் விருப்பின்படி என்னை எதிர்த்துப் பொருக, உன் தலையைப் பனம் பழத்தைப்போல அரிந்து தள்ளித் தரையி லுருளச் செய்வேன், என்றிவ்வண்ணம் பெருமான் இகழ்ந்துரைத் தருளினார். இவ்வா றிகழ்ந்துரை செய்யப்பட்ட கரனும் மிக முனிந்து, கண்கள் சிவந்து, கோபத்தினால் நகைத்துப் பெருமானை நோக்கி, அடா தசரதன் மகனே! அற்பர்களாகிய சில அரக்கர்களைக் கொலை செய்த மையின், திறமையற்றவனென் றிகழ்ந்து கொள்ளத்தக்க உன்னையே நீ புகழ்ந்து கொள்ளுகின்றனை,—

విక్రాన్తా బలవన్తో వా భవన్తీహ నరర్షభాః
కథయన్తి న తే కించిత్ తేజసా స్వేన గర్వితాః
ప్రాకృతాస్త్వకృతాత్మానో లోకే క్షత్రియపాంసనాః
నిరర్థకం వికత్థన్తే యథా రామ వికత్థసే

விக்ராந்தா பலவந்தோ வா பவந்தீஹ நரர்ஷபா:
கதயந்தி ந தே கிஞ்சித் தேஜஸா ஸ்வேந கர்விதா:
ப்ராக்ருதாஸ்த்வக்ருதாத்மாநோ லோகே க்ஷத்ரியபாம்ஸநா:
நிரர்த்தகம் விகத்தந்தே யதா ராம விகத்தஸே

பல பராக்கிரமமுடைய நரவீரர்கள் யாவருளரோ? அவர்கள் தமது திறமைக்குத் தாமே இறுமாப்புற்று யாதுங் கூறார்கள், விவேகமின்றி யற்பர்களாகிய ராஜாக்களில் கடையோர் யாவருளரோ? அவரே அடா ராமா! நீ பிதற்றுவதுபோலப் பயனின்றிப் பிதற்றுவார்கள், நம்குலத்திற் பிறந்த வீரன் யாவன்றான் தன்னைப் புகழ்ந்து கொள்வான், ஒருவன் தான் மரணமுறுங் காலையிலேயே மதிமயங்கிப் புகழத்தகாத காலத்தில் தானே புகழ்ந்து கொள்வான், அவ்வண்ணமே நீயும் புகழ்ந்து கொள்ளுகின்றனை; நீ இவ்வண்ணம் புகழ்ந்து கொள்வதினாலே யுன்னுடைய திறமையின்மையே நன்கு விளக்கப்பட்டது, திறமையுடையோன் தன்னைப் புகழ்ந்து கொள்வானோ? புல்லிற் பற்றிய தீ பொன்போலச் சிவந்து காணப்படினும், அது தன் மேனியை மினுக்கிக் கொள்ளுமேயன்றிச் சுடுமோ? கதையைக் கையிலேந்திப் பலவகைத் தாதுக்கள் நிறைந்த மாமலைபோல அசைவற்று நின்ற என்னைக் காண்கின்றிலையோ? உன்னைக் கொலை செய்ய யானொருவனே போதுமானவ னல்லேனோ? யமனொருவனே மூவுலகங்களையும்

கொலை செய்கின்றனனல்லனோ? யானும் உன்னை நோக்கி, உரை செய்யத் தக்கன பலவாகவுள, ஆயினும், உரைக்கின்றிலேன், வெய்யோன் மறைந்து விடுவானாகில், சண்டைக்குத் தடை நேருமன்றோ? பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களை நீ கொன்றமையின், உன்னை யான் கொன்று அவர்கள் துன்பத்தைப் போக்கி, மகிழ்வேனென்றுரை செய்து, அந்தக் கதையைச் சுழற்றிப் பெருமாளமேலெறிந்தனன்; அந்தக் கதையும், எரிகின்ற அக்னிபோல மரங்களையும், புதர்களையும் எரித்துக்கொண்டு பெருமாளைக் கிட்டி வந்தது, பெருமாளதுகண்டு பாணங்களை எய்து, அதனைப் பல துண்டுகளாக அறுத்துச் சிதற வடித்தனர். உடனே அந்தக் கதை மணிமந்திரௌஷத பலத்தினால் நச்சரவம் சிதறுண்டு வீழ்வதுபோலச் சிதறுண்டு தரையில் வீழ்ந்தது.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

முப்பதாவது சருக்கம்

பெருமாள் கரனைக் கொலை செய்து ஸாது ஜனங்களைப்

பாதுகாத்தருளியது

பெருமாளந்தக் கதையைக் கணைகளினால் பிளந்து புன்னகை கொண்டு கரனை நோக்கி, அடா பலாசனே! உன் திறமை இவ்வளவேயன்றோ? உன்னுடைய திறமை முழுதும் காட்டப்பட்டதா? திறமையின்றியும் மதங்கொண்டு வாளாப் பிதற்றினையல்லையோ? மொழிவதற்கே திறமைகொண்ட உன்னுடைய இக்கதை என்னுடைய பாணங்களினால் பிளக்கப்பட்டுத் தரையில் வீழ்ந்து கிடக்கின்றதே? உன்னை யான் கொலை செய்து, உன்னால் கொலை செய்யப்பட்ட பதினாலாயிரம் சேனைகளின் துன்பத்தைப் போக்கிக் கொள்வேனென்றுரைத்தனையே அவ்வுரையும் பொய்யாயிற்றன்றோ? நீசனும், அற்பச் செயலினனும், பொய்யனும், அரக்கனுமாகிய உன்னுடைய உயிர்களைப் பெரிய திருவடி யமிழ்தத்தைப்போல அபஹரிப்பேன்; யானிப்பொழுது உன் தலையை யறுக்கையில், நுரை குமிழிகளுடைய உன்னுடைய ரத்தத்தைப் பூமி பானஞ் செய்யப் போகின்றது; நீயுமுடனே துகள் படிந்த மேனியனாகி, அச்சத்தினால் இருகரங்களையுந் தரையிலூன்றி, மனத்துக்கினிய மனையாளைப் போலப் பூமியை யணைந்துகொண்டுறங்குவாய்; நீ இவ்வண்ணம் மீளாத் துயில் கொள்ளின், தஞ்சமின்றி யலைந்த ஸாது ஜனங்களுக்கு இந்தக் காடுகள் தஞ்சமாகக் கடவன; எனது சரங்களினால் நீ இறந்த பின்னர்,

முனிவர்கள் அச்ச மின்றி, ஜனஸ்தானத்தில் உறைவார்கள்; உங்க ளுடைய மனைவியர்களாகிய அரக்கி களெல்லோரும், கைம்பெண்களாகிக் கண்ணீர் பெருக்கிப் புலம்பிக்கொண்டு அச்சங்கொண் டோடப்போகிறா கள்; உனக் கனுரூபர்களாகிய உன் மனைவியர்களும், இது வரையில் துயர மென்பதையே அறியார்களாயினும், இப்பொழுது துயரமென்ப திததனமையதென றுணாந் தனுப விப்பார்கள். அடா நீசா! கொடிய அற்பா!! வேதியர்களுக்குப் பகைவா!!! உன்னிடத்தி லச்சமுற்றே யன்றோ? முனிவர்கள் செந்தீவளர்த்து ஹோமஞ்செய்யவும், ஏகாந்தந் தேடி நாற்றிசைகளையும் நோக்கித் திரிந்தனர்களென் றருளிச் செய்தனர். கர னதுகேட்டுப் பெருமானை வெருட்டி, அடா ராமா! நீ மிகச் செருக்குற் றிருக்கின்றனை; அச்சமுறுங் காலையிலு மச்சமற் றிருக்கின்றனை; ஆதலின், நீ இது உரைக்கத் தக்கது, இது உரைக்கத் தகாததென் றுணர் கின்றிலை,—

కాలపాశపరిక్షిప్తా భవన్తి పురుషా హ్యయే
కార్యాకార్యం నజానన్తి తేనిరస్తషడిన్ద్రియాః

காலபாசபரிக்ஷிப்தா பவந்திபுருஷாஹ்யே

கார்யாகார்யமஜாநந்தி தேநிரஸ்தஷடிந்த்ரியா:

யாவர் சாகுங்காலங் கிட்டிக் காலபாசத்தினால் கட்டுண் டிருக்கின்ற னர்களோ? அறுபுலன்களு மழிந்த அவர்கள் செய்வனவும், செய்தற் கரி யனவு முணரார்களிறே? என்றிவ்வண்ண முரைத்துப் புருவத்தை நெரித் தது, அருகிலுள்ள நெடிய வொரு ஸாலமரத்தைக் கண்ணுற்று, அதனை இருகரங்களினாலும் பற்றி, உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு வேருடன் பிடுங்கிச் ஸிம்ஹநாதஞ்செய்து, ஸ்ரீராமபிரானை நோக்கி, அடா ராமா! நீ இறந்தனையென் றுரைத் தம்மரத்தை எறிந்தனன். பெருமானும் அதனைப் பல பாணங்களினால் முறித் தறுத்துத் தள்ளி, மிகத் திருவுளஞ் சீறி, திரு மேனி புழுங்கிக் கண் சிவந்து, கரனை யாயிரம பாணங்களினால பிளந் தனர். அவனுடலினின்றும் ரத்தங்கள் மலையினின்றும் அருவிகள் போலப் பெருகின; கரனும் கணப்பொழுது திகைத்து நின்று தெளி வுற்று, விரைவாகப் பெருமாளருகி லோடிவந்து விட்டனன்; பெருமா ளும் கோதண்டத்தில் கணைதொடுத் திழுக்க முன்னே இடமின்மையால், இரண்டு மூன்றடி பின்னே எழுந்தருளி, உருக்கொண்ட வேதியர்களது சாபம் போன்றதும், செந்தழல் போன்றதுமாகிய வோர் சரத்தைத் தொடுத்து விடுத் தருளினர். தேவேந்திரனு லளிக்கப்பட்ட அந்தச் சரமும் ஸ்ரீராம கோதண்டத்தி னின்றும் புறப்பட்டு இடிபோல முழங்கிக் கொண்டு கரனுடைய மார்பில் வீழ்ந்து புதைந்தது; கர னுடனே அந்த

பாணத் தீயினு லெரிக்கப்பட்டு சவேதாரணியத்தில் ருத்திரனு லெரிக்கப்பட்ட அந்தகன போலவும, இந்திரனுடைய வச்சிரத்தினு லடிபட்ட விருத்திராஸுரன போலவும், நுரையினு லடிபட்ட நமுசி போலவும், அசனியா லடிபட்ட வலாஸுரன போலவும, தரையில வீழந் திறந்தனன.

அநந்தரம் ராஜரிஷிகள, தேவரிஷிகள, பிரஹ்மரிஷிகள் முதலிய யாவரும் சோந்து, பெருமாளைப புகழ்ந்து மகிழந் தவரை நோக்கி, ஸ்வாமி சக்கரவர்த்தித திருமகனுரே ! இவவரககர்களைக் கொலை செய் விப்பதன பொருட்டே மஹேந்திரன சரபங்காசரமம் வந்து விண்ணப பஞ் செயது சென்றனன ; முனிவாகளும் உபாயத்தினுல் முறையே தேவரை இவ்விட மெழுந்தருளப் பண்ணிககொணடு வந்தனர்கள , எங்க ளுடைய இந்தக் காரியம தேவரால நிறைவேறறப பட்டது, இனிமேல் முனிவர்கள இவ்வனஙகளில அச்சமின்றிச சுகமுறறுத திரிவார்கள்என றுரைததனாகள அத்தருணத்திலே தேவகந்தாவ சித்த சாரணரியா களும ஒன்று சோந்து, தேவதுந்துபிகளையும முழக்கி, வியந்து மகிழந்து பெருமாளமேலே நறுமலா மழை பொழிந்தனாகள. அந்தோ ? மூனறு நாழிகைக்குளளே பதினுலாயிரம சேனைகளுடன் தூஷண திரிசிரர் களையும, கரனையும், பெருமாள கொலை செயதனரோ ? இவருடைய செய்கை மிக வியககத் தக்கதும், செயற கரியது மாகினறது ; இவ ருடைய திறமை யந்தோ ? இவருடைய வலிமை யந்தோ ! ஆராயுங்கால இவர் ஸ்ரீமந்நாரணனுகவே காணப்படுகின்றனரென்று எல்லோரும புகழ ந்து மகிழந்து நிகழந்தனாகள. அபபோழ திளையபெருமாளும பிராட்டி யாரைக் குகையினின்றும், பர்ணசாலைக கெழுந்தருளப் பணணிக கொணடு வந்து, பெருமாளுடன ஆசரமஞ் சேர்ந்தனா.—

తన్దృష్ట్వా శత్రుహన్తారం మహర్షీణాంసుఖావహం
బభూవహృష్టా వైదేహీ భర్తారంపరిషస్వజే.

தநதருஷட்வாசதருஹநதாரம் மஹாஷீணமஸுகாவஹம
பபூவஹ்ருஷடாவைதேஹீ பாதாரமபரிஷஸவஜே

இவ்வணணம் பெருமாள அவவரககர்க ளெலலோரையும கொலை செய்து, முனிவர்களை மகிழவித்துச் சிறிதேனும சிரமமினறி, ஆண சிங்கம்போல வெற்றி கொண்டு வந்து நிறகப பிராட்டியார் கண்டு மிக மகிழ்ந்து, தம் திருக்கரங்களினுல ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு, மீளவும்

அவ்வரக்கர்கள் மடிந்திருப்பதையும், பெருமாள் வருத்தமின்றி நிற்பதை யும், மஹாரிஷிகள் மகிழ்ந்து பெருமாளைப் புகழ்வதையுங் கண்டு மகிழ்வு மிகப் பெருகி, முழுமதிபோலத் திருமுகம் திகழ்ந்து, பெருமாளுடைய சிரமந்தீர ஆலிங்கனஞ் செய்து கொண்டு பெருமகிழ் வுற்றனள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பதாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

தனிஸ்லோகம், (சதுர்தசஸஹஸ்ராணி) இதிபாகரியையாலே ராக்ஷஸவேட்டை யாடின பெருமாளுடைய யுத்தாயாஸசரம பரிஸ்வின்னமான திருமேனியில் ராக்ஷஸ சரவராத வரணாரோபண திவ்யௌஷதமான காடாலிங்கனத்தைப்பண்ணி, பிராட்டி ஸத்தைப் பெற்றாளென்கிறது, (தம) ஸத்ரியம்புருஷவிக்ரஹம, என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய வேணுமெபடி ராக்ஷஸ பூயிஷ்டமான தேசத்தி லுன்னைக் கொண்டுபோக அஞ்சுவேனென்றவரை, (தம) ஸத்ரிய்மபுருஷ விக்ரஹமென்று பிராட்டி வாயாலே அநுமதமாக அன்று தொடங்கித் திருவுள்ளத்திலே கறுவியிருந்து, பதினாலாயிரம ராக்ஷஸரையும் முடியும் உடலுமாகத் தெறித்து, உகிர வெள்ளத்திலே மிதக்க விட்டுப் பிராட்டியாரைக் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு காட்டினவரை, (தம) ஆதித்ய இவதேஜஸ்வீ, இதயாதிப்படியே வீரப்பாட்டுக்குச் சிறுவிரல் முடக்குமபடி அவதீர்ண ரானவரை, (தம) பங்கைத் தலையில் இடு பூ விழுந்து திருமேனி சிவக்கும் ஸௌகு மார்யாதிசயத்தை யுடையவரை, (தம) உகப்பாலே அடுத்தடுப் பார்க்கில் நயமான தேஜஸ்ஸுக்கும் ஸ்தானமான திருமேனி யுடையவரை, (தம) ரிஷிகளுக்குப் பண் ணின பிரதிஜ்ஞையைக் கடலோசை யாகாதபடி தலைக்கட்டுகையாலே, பூர்ணரான வரை, (தம) ரத்னகசிதமான பொன்னரிமாலைபோலே சத்ருசரவராதவரணாங்கித மான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவராயுள்ளவரை, (த்ருஷ்ட்வா) கருமுகை மாலையைப் பனி நீரிலே தோயத் தெடுப்பாரைப்போலே யுத்தாயாஸ பரிஸ்விந்நமான திருமேனியைத் தம பார்வையான பனி நீராலே வழிய வார்த்து (த்ருஷ்ட்வா) ஆதபாபி பூதருடைய சித்தடாகப் ப்ரவேசம்போலே ராட்சஸாசநிகராபி பூதமான திரு மேனியைத் தம பார்வையாகிற பூர்ணதடாகத்திலே தோயத்தெடுத்து, (சத்ருஹந் தாரம்) பரதிபக்ஷ நிரஸனத்தாலே வந்த புகருடைமை, ஸமோஹமஸர்வபூதேஷு, என்கிற பெருமாளுக்குச் சத்ருக்களுண்டோ வென்னில், ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ, மமப்ராணாஹி, இதயாதிகளாலே ஆச்ருத விரோதிகள் தமக்கு விரோதிகளாமித்தனை யிறே, (மஹாஷீணாம சுகாவஹம) யுத்த ப்ராரம்பம தொடங்கி, கிமபவிஷ்யதி, என்று வயிறுபிடித்துத் திகைத்தராயிருந்த மஹரிஷிகளுடைய பயநிமித்த சத்ருக்களைடங்கக் கொன்று அவர்களுக்கு ஸுகாவஹராயுள்ளவரை, (மஹாஷீணாம ஸுகாவஹம) தம் முடைய போஷ்ய குடும்பத்துக்குச் சுகத்தைப்பண்ணித் தம்முடைய ஸத்தைக்கு ஆபாதகரானவரை, (பபூவ) மாலையும் மணமும்போலே அத்யந்தம் சுகுமாரமான விக்ரஹத்தையும், ஸ்வபாவத்தையுமுடைய பெருமாள் கடினகாதரஸ்வபாவரான முரட்டு ராக்ஷஸரோடே யுத்தம் ப்ராரம்பித்தபோது தொடங்கி பரமாதிசயத்தாலே ஸத்தை மாண்டு கிடந்த பிராட்டியார் திருமேனியி லொரு தீங்கின்றி நின்ற பெருமாளைக் கண்டு ஸத்தைப் பெற்றாளென்கிறது, (த்ருஷ்ட்வா) தாமி யுண்டாளுல் தாமம பிறக்கக் கடவதிறே, ராமஸௌந்தர்யத்தை முழுக்கக் கண்டு திருவுள்ள மீடு பட்டபடி (வைதேஹீ) அய்யர் வயிற்றிலே பிறந்திலேனாகில், எனக் கிப்பேறிலலையே (வைதேஹீ) இக்குடியிற் பிறந்திலேனாகில், பெருமாளென்னைக் கைப்பிடியாரோ,

(வைதேஹீ) இங்கிலத்திற பிறந்திலேனாகில, இவவில்லோட்டை ஸௌபராதரம் இல்லையாதே, அவ்விலலோட்டை ஸௌபராதர மில்லையாகில, வீர்ய சுலகையாக விவவாகாரங கூடாதே (வைதேஹீ) தறுாபபஙகமாதததிலே எனனையும், தம் முடைய வமசததையும, பெருமாளுககு அடிமையாக வெழுதிக் கொடுதத அய்யா இதனை யாகாரஙகணடா லெனனபடுகிறுரோ? (வைதேஹீ) (பும்ஸாம்தருஷ்டி சிததா பஹாரிணம) எனகிறபடியே ஸாவலோககஷாகமான விகஙிலையை அய்யனையொழிய நான காணபதெனறு, பிதருஸ்மிருதிபணணுகிறுா. (பாதாரம்) பாணிகரஹணம் ஜீவித் தது, (பரிஷஸவஜே) ஆலிஙகனம பணணினா, பரிபூாணமாகத தழுவினுர், பாயா பதமாகத தழுவினுா, தழுமபு மாறுமளவுங தழுவினுா, சரவரணஙகளாலே வநத தழுமபெலலா மாறுமளவுங திருமுலைத தடததாலே வேது கொண்டாா, தாம் கைககணட மருநதிறே, சரவரணஙகளுக காலிங்கனமாமிடததி லைநதோ டைநறு றேடுவாசி யிலலையே? அநதரங்க ருளளூற வெயத புணணுககு மருநதான விது தோலபுளையெயதப புணணுககு மருநதாகச சொலலவேணடுமே எனறிருநதாா; ஒரு கொடியாகிறது, கொழுகொம்பைத தழுவி யலலது, ஙிலலாதிறே? (பாதாரம் பரிஷஸ வஜே) ஙிதய ஸமயோக ஸதிதிரூபமான பாதருதவாகாரம், ஒரு கொழு கொம்புக் குணடானுல, ததாதாரமாயககொணடு கொழு கொமபை முட்டபபடாநது அதனைச் சிறபபிததுக கொண டலலது, ஸவரூப மிலலையோ? பாாயாதவாகாரமான கொடிககு, (பாதார மவலமபயைவ பாாயாயா ஸதிதிரிஷயதே, அவலமபய தருமமவலலீ ஸதீ யதே நவிநாதருமம) எனனுமாபோலே (சம) எனகிற பதம பெருமாளுடைய ஸா வாசாரஙகளையும காட்டுகிறது, (தருஷடவா) எனகிற பதததாலே பெருமாளுடைய ஸாவாகாரஙகளையும நோககிக காணக கணணுடையாா பிராட்டி யெனகிறது, சதரு ஹநதாரம (மஹாஷீணும சுகாவஹம) எனகிற பதஙகளாலே தனனோடு குடல துவக் குணடான சேதனாககு அநிஷட நிவருததியையும, இஷட பராபதியையும பண ணினபோதலலது, இவனைக காணக கணணிலலை யெனகிறது; (பூவ) அததலைககு அதிசயாவஹமாயஸததைப பெறறபடி (ஹருஷடா) ஸதிதாமிணிதாமாசசிநதயநதே (வைதேஹீ உபகாரஸமருதி பணணுகிறுா) தஙகாாயம சுமநது நடததுகையாவது, பிதாதச குணமமாதா வென கையாலே தம புதரரடசணம் பணணுகையிறே, (பாதாரம் பரிஷஸவஜே) ஆசருத ரடசணததால வநத களிபபுககுப போக்கு வீடு ஆலிங்கனமபோலே யிருநதது, அவருககும் ப்ரயோஜனம் அதுபோலே காணும், (ஆாதாாதேமுதிதேஹருஷடா) எனகிற பதிவரதாலட்சணததிறகு பரதமோதாஹரண பூதை யாகையாலே, பிராட்டி வெறறிகொணடு மோதமடைநத பெருமாளைக கணடு மகிழநது தழுவினா.

பெருமாள இரணடு மூன்றடி பின சென்று, கரனைக கொலைசெய தருளினரோ? இவ்வணணம் முனனிட்ட காலைப பினனிடுவது, வீரததனமைககுக குறைவனறோ வெனில, குறை வனறு; அச்சத்தினுல முனனிட்ட காலைப பினனிட்டோடிவிட்டால் குறைவே யனறிப பகையை வெல்லு முபாயததிறகாகப பின செல்லின், குறை வாகாது; கரனோரடியி லெதிரில வநது விட்டமையில, சரநதொடுதது நாணை இழுப் பதறகு இட மினமையால், பினனடி இட்டனரேயனறி, அசசமுறறு மீணடிலா; இதுவும தோஷமாகுமாயின், மலலாகள பொருங காலையில, முனனும் பினனும் சுற்றியுங திரிநது, எதிரியைச சாயககு முபாயங தேடுவதும், குற்றமே யாகவேணடு மனறோ? ஆதலின, பெருமாள் கரனைக் கொலை செயவதன் பொருட்டுப பின்னெழுந் தருளியது குற்றமாகாதென் றுணர்க.

முப்பத்தொன்ருவது சருககம்

ராவணன கராதிக ளிறந்ததை யகமபனன் சொலலக் கேட்டுச சீதையை யபஹரிப்பதறகு மாரீசனிடஞ்சென்று அவன வாக்கியத்தினுல அதை விட்டு மீணடு லஙகை சேரநதது

இவ்வணணம பெருமாள கராதி ராக்ஷஸ கணஙகளைத தாமொருவரே கொலை செயது வெற்றிகொணடதை அகமபனன கணடு அசசமும ஆசசரியமு மடைநது, விரைவாக லஙகாபுரஞ சேரநது ராவணனைக கணடு, கேளீர அரககர கோமானே! ஜனஸதானததிலுள்ள பதினுலாயிரம் ராக்ஷஸாகளுடன் கரனும போரில் மடிநதிருநதனன், யான மாததிரம தபபிப பிழைத தோடி வநதே னென்றனன ராவணனதைக் கேட்டு மிகச சினததினுல கண சிவந்து, அகமபனனை நோக்கி, அடா யாவனவன? ஆயுள மாணடு மிக வறுகிய எனனுடைய ஜநஸதானததைப பாழாகப படை பொருதான? யாவனவன அநேகதுலகஙகளிலும சுகசம பெறுகின்றிலன? எனககுத் தீமை செயத பினபு, அவன இநதிரனேயாயினும, குபேரனேயாயினும, யமனேயாயினும, விஷ்ணுவேயாயினும, சுகமுறுவானே? யான யமனுககும யமன், தீக்கும தீ, மிருத்யுவுககும மிருத்யு வாகினறேன, யான சினமுறுவேனுகில, தாணி பாவகாக ளிருவரையும எரிபபேன, வாயுவின வேகததையும தடை செயவேன; தீஙகு செயதவன யாவனே? அவனை யுரை செயக வென்றனன அகமபன னதுகேட்டு, இவன சினமுற றிருபபதை யுணாநது, ராவணனை நோக்கி, ராஜரே! யான் யாதுரை செயினும, சினமுறு தருள செயவீராகில, உரை செயவேனென்று வேணடினன். ராவணனும அவவணணமே யாருகவெனறு அபய மளிததமையின, அகமபனன அவனை நோககிக கேளீர மஹாராஜரே! தசரதசககரவாத்தியின குமாரனும், சிறந்த ரூப முடையவனும, யௌவன முற்றவனும, காளைக்கு நிகரான ஸ்கந்தத்தை யுடையவனும, நீணடுருணட திருத்தோளகளை யுடையவனும், வீரததனமையனும, நெடும்புகழ பெறறவனும, ஒபபறற பல பராககிரம முடையவனும, சிறநத ஜஞான பலசவாய முடையவனும, ஸ்ரீராமனென்னும பெயருடையவனுமாகிய ஒருவன வந்திருககினறனன; அவ னொருவனலேதானே ஜனஸ்தானத்திலுள்ள தானைகள் யாவும, கரதூஷணாகளும், கொலைசெய்யப் பட்டனர்களென்று அசசந்தீாந துரை செயதனன். பௌலஸ்தியனும் அகமபனன வாககியத்தைக் கேட்டு, சினமேறிய நசசரவமபோல நெட்டுயிாப்பு விட்டுக் கேளடா அகமபனா! ராமனொருவனே இசசெயல செயதிரான்; அவன்

தேவர்களுடனும், தேவேந்திரனுடனுங் கூடியே வந்து அவர்களைக் கொன்றனனோ? உரைசெய்யாயென்று வினவினன். அகம்பனனதுகேட்டு ராவணனை நோக்கிக் கேளீர் அரக்கர் கோமானே! ஸ்ரீராமனுக்குத் தேவர்களது உதவி வேண்டுவதில்லை, அவனுடைய பல பராக்கிரமங்களை யுரைசெய்வேனென்று மொழியலுற்றனன், மஹாராஜரே! ஸ்ரீராமனென்பவன் மிகவும் பராக்கிரமமுடையோன், வில்லாளிகளெல்லோர்க்குஞ்சிறந்தவன், திவ்வியாஸ்திரங்களை யாவும் உணர்ந்தவன், போரில் புரந்தரனை நிகர்த்தவன், அவனுக்குத் தம்பி யொருவ னிருக்கின்றான், அவனும் இவனுக்கு நிகரான ரூப பல பராக்கிரம முடையோனும், செந்தாமரைக் கண்ணனும், துந்துபி முழக்கம்போன்ற நாத முடையோனும், மதி முகத்தோனும், லக்ஷ்மணனென்னும் நாம முடையோனுமாகின்றனன், ஸ்ரீராமன் அந்தத் தம்பியுடன் சேர்ந்து, தீயுடன் சேர்ந்த பெருங்காற்றுப்போல வெளி யுற்றவனாகி, ஜனஸ்தானத்தி லுள்ளவர்க ளெல்லோரையும் கொலை செய்தனன் தேவர்க ளிவ்விஷயத்தில் சேர்ந்திலர், ஐயமுற்றுக, உண்மையாகக் கூறுவேன், ஸ்ரீராமனால் விடப்பட்ட சரங்களோ வாயைத் திறந்து கொண்டு ஐந்தலை நாகங்களாகி யரக்கர்களை யுண்டன, உன்னைச் சேர்ந்த அரக்கர்கள் ஸ்ரீராம னுக்கஞ்சி எங்குச் செல்லுகின்றனர்களோ? அங்கும் அச்சத்தினால் ஸ்ரீராமன்போலக் கண்டு மற்றோரிடத்திற்கோடித் திரிகின்றனர்கள். அந்த ஸ்ரீராமசந்திரனால் உன்னுடைய ஜனஸ்தானம் நாசஞ் செய்யப் பட்டது, என்றிவ்வண்ணம் மொழிந்தனன் அகம்பனன் வாக்கியத்தை ராவணன் கேட்டு, அடா அகம்பனா! யானிப்பொழுதே ஜனஸ்தானஞ்சென்று, தம்பியுடன் ராமனைக் கொலை செய்வேனென் றுரைசெய்து புறப்படுகையில், அகம்பனன் மீளவும் அவனை நோக்கிக் கேளீர் கொற்ற வேந்தே! ஸ்ரீராமனுடைய பல பௌருஷங்களைக் கண்டவண்ணம் உரை செய்வேன், ஸ்ரீராமன் உள்ளஞ் சீறுவானாயின், பிறரால் வெல்ல வொண்ணான்; மேன்மேலும் நிறைந்து விரைவாகப் பெருகிவரும் மஹாநதியின் வேகத்தையும், சரங்களால் தடை செய்வான், கிரஹங்களுடனும், விண்மீன்களுடனும் கூடிய விண்ணையும் அழிப்பான், இப்பூமி யூழிகாலத்தில் கடல் நீரில் மூழ்கிவிடினும், மேலெடுக்க வல்லான்; கடலின் கரையைப் பிளந்து உலகினை மூழ்த்தினும் மூழ்த்துவான், கடலின் வேகத்தையாயினும், வாயுவின் வேகத்தையாயினும் தடுப்பான், அனைத் துலகங்களையு மழித்து, அவ்வண்ணமே படைக்கவும் வல்லான், கேளீர் தசகண்டரே! ஸ்ரீராமன் உம்மால் வெல்லத் தக்கவனல்லன், மற்றுள்ள ராக்ஷஸ ஸேனைகளாலும், வெல்லத்தக்கவனோ? சுவர்க்கம் பாவிகளால் வெற்றிகொள்ளப்படுமோ? யான் ஸ்ரீராமசந்திரனைத் தேவாஸுரர்க ளெல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து போர்செய்யினும், அவன் தோல்வியுறுவானென யான் நினையேன்; ஆதலின், அவனைக் கொலை செய்யு முபாயத்தை யுரை செய்வேன்; கேளீர் அவ

னுக்குச் சீதையென்னும் மனத்துக் கினிய மனையா ளொருத்தி ; உலகி னின் மிக்காளும், நுண்ணிடையினளும், யௌவன முற்றவளும், இசைந்த திருமேனியளும், பல மணிகளிழைத்த வணிகளை யணிந்தவளுமாகி யிருக்கின்றனள ; அவளுக்கு நிகராகியவள் தெய்வப் பெண்களுள்ளும், கந்தர்வப் பெண்களுள்ளும, அப்ஸரஸர்களுள்ளும், தானவப் பெண்க ளுள்ளும், நாககன்னியர்களுள்ளும், ஒரு பெண்ணு மிலள ; மானிடப் பெண்களுள் அத்தன்மைய ளுளளோ வென்னும ஐயம் யார்க்கேனுந் தோற்றுமோ ? அந்தச சீதையை யவர்களுக்குக் காணுமல எடுத்துக் கொண்டு வந்து விடுக , பின்பு, மனையாளைத் துறந்தும, காமியாகிய ராமன் உய்யான் ; இவ்வண்ணம் துன்புற்றவன இறக்கவேண்டுமே யன்றிப் போரில ஒருவரிடத்திலும் தோலவியுறுனென்று உரைத்தனன். ராவணனு மதுகேட்டு, இதுவே நலலுபாயமெனத் தேர்ந்து, முன்பு தனக்கு ஸநத்குமாரபகவா னருளிசசெய்திருந்த வாக்கியத்தையும நினை ந்து அகம்பனனை நோக்கி, அடா அகம்பனு ! நீ யுரைசெய்தவண்ணம செய்வேன ; நாளைத்தினம் உதயத்தில யான தனியே ரதமேறிச சென்று சீதையைக் கொணாந திருநகரி சேரப்பேனென் றுரைசெய்து, மறுதின முதயத்தில கோவேறு கழுதைகள கட்டிய தேரமீதேறி, விணணிடையில் செல்லுகையில், மேகத்திடையில் தன தோ சந்திரன்போலத் திகழும்படி மாரீசாசரமஞ் சோந்து, அவன செய்த பூஜோபசாரங்களைப பெற்றுக் கொண்டு ஆஸநத்தில உட்காாந்தனன. அப்பொழுது மாரீசன ராவணனை நோக்கி, ராக்ஷஸராஜரே ! உங்க ளெலலோர்க்கும குசலம நன்கமைந் திருக்கின்றதா ? நீர இங்கு விரைவாக வந்தமையின், யாதோ மனத் தில சிந்தையுற றிருப்பதாக நினைக்கின்றேன் ; அதனை யுரைசெய்க வென்று வினவினன. ராவணனும் அதுகேட் டவனை நோக்கிக் கேளடா மாரீசா ! என னுடைய எல்லையைப பாதுகாப்பவர்களாகிய கரன் முதலிய ராக்ஷஸர்களெல்லோரும மிக வீரனுன ராமனென்ருவனுல் கொலை செய்யப் பட்டனர்கள ; ஆதலின, அவன பாரியையை யான பறித்துவரக் கருது கின்றேன் ; நீ யுதவிசெய்யக் கடவை யென்று மொழிந்தனன. தாட கையி னு மவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டு ராவணனை நோக்கி, வேந்தே ! அந்தச் சீதையை யபகரிக்கும்படி யுமக் குரைத்தவன் யாவன் ? அவன மித் திரன்போலிருக்கினும், சத்துருவே யாகுவான , யாவன் உன்னுல திமை யுற்று, நீ வாழந் தின்புறுவதைப் பொறுக்கின்றிலன் ? அவனை யுரை செய்வீர் ; சீதையை யபஹரிக்கும்படி யுரைத்தவனை மாத்திரம் எனக் குரை செய்க ; அரக்கர்க ளெலலோரும் புகழுற்றுச சிறந் திருப்பதை யாவன அழிக்க நினைக்கின்ருனே ? உமமை யாவ னிவ்வண்ண மேவு கின்ருனே ? அவன் உமக்குச சத்துருவே யென்பதி லையமேயில்லை ; உம்மைக் கொண்டு நசசரவத்தின் வாயினின்றும், நச்சுப்பல்லைப் பிடுங்கு விக்க நினைப்பவன் யாவன் ? உம்மை இவ்வண்ணந் தீசெயலில் மூட்டி

யழிப்பவன் யாவன்? பகை நீங்கி, இன்புற்றுத் துயில்கொண்ட உம் தலையில் கோலகொண் டடித்தவன் யாவன்? அடா ராவணா! நின்மலமாகி நறகுலத்தில் பிறப்பென்னும் துதிக்கையையும், தேஜஸ்ஸென்னும் மதத்தையும், உயர்ந்த தோள்களென்னும் தந்தங்களையும் பொருந்திய ராமனென்னும் மதயானையைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவும் தகுமோ? போரில் அசசமுறறேருடாமல நிலைத்திருப்பதென்னும் அங்கஸந்தி வாலங்களை யுடையதும், சிறந்த ராக்ஷஸர்களென்னும் மான்களைக் கொலை செய்வதும், பாணங்களென்னும் அங்கங்க ளமைந்ததும், வாமென்னும் கோரபலமுடையதுமாகிய ஸ்ரீராமனென்னும் சீரிய சிங்கம் படுத்து துறங்குகையில், அதனை யடித்த தெழுப்புவது முமக்குத் தகுமோ? விலலென்னும் முதலையையும், புஜவேகமென்னும் பங்கத்தையும், சரங்களென்னுந் தரங்கங்களையும, பெருஞ்சண்டையென்னும் வெள்ளத்தையுமுடையதாகி, மிக்க கொடிய ராமனென்னும் பாதாளமுகத்தில வீழவது தகுதியற்றது; கேளீர் ராக்ஷஸ ராஜரே! யானிவ்வண்ண முரைத்தேனெனச் சிறறக; அருள செய்க, மனந்தோந்து மீண டெயதி லங்கைசேர்ந் தினபுறுக; நீர் உமமுடைய மனைவியர்களிடத்திலே இனபுறறு வாழக; ஸ்ரீராமனும் தன மனைவியைச சேர்ந தின்புறுக, நீர் ஏன பரவனிதையைக காமுறறுக் கெடுகின்றீர், கெடறக வென்று வேண்டி யுரைத்தனன. ராவணன் அம் மொழிகேட்டு, இதுவும் நலமெனவே கருதி மகிழ்ந்து, மீளவும லங்காபுரி யுறறுத் தன மனை சேர்ந்தனன.

ஆரணயகாண்டத்தில் முப்பத்தொனறுவது சருக்கம் முற்றிற்று

---

*சரணாகதி மந்திர விவரண ரூபமான இந்த ஸ்ரீராமாயணத்தில இதுவரையில அம்மந்திரத்தின உத்தரகண்டத்தின பொருள கூறப்பட்டது, அம்மந்திரத்தை யனுஷ்டிக்கும காலம், பூர்வகண்டார்த்தம முதன்மையா யிருப்பதாயினும், பொருளை யறியுங்கால, உத்தரகண்டார்த்தமே முதனமையாகக கூறத்தக்கது, பலனை யறிந்த பின்பே உபாயத்தில முயறசி கொளவது வழககமன்றே? ஆதலின, உத்தரகண்டத்தின பொருள முதலில விவரிக்கப்பட்டது; எங்ஙனே எனனில், பாலகாண்டத்தில திருமந்திரத்தின உத்தரகண்டத்தினுடைய முதல பதத்தின பொருளாகிய புருஷகார யோகமும், அயோத்தியாகாண்டத்தில இரண்டாவது பதத்தின பொருளாகிய ஸௌலப்யாதிகுண யோகமும, ஆரண்யகாண்டத்தில சூர்ப்பணகை வருவதனமுன வரையில, நானகாவது வேற்றுமையின பொருளாகிய கைங்கர்ய வருத்தியும், அதுமுதல கரவதம வரையிலுள்ள வருத்தாந்தத்தால கடைப்பதத்தின பொருளாகிய விரோதி நிவருத்தியும கூறப்பட்டன; மேல முடியும் வரையில, பூர்வகண்டார்த்தம் கூறப்படுகின்றது, அதனுள் இதுமுதல ஆரண்யகாண்டம் முடியும வரையில, விபீஷணருக்குப புருஷகார ஸாந்நித்யமும், கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நாராயண பதப்பொருளான வாத்ஸல்யமும், ஸுந்தரகாண்டத்தில சரணபதோபாத்த திவ்ய மங்கள விக

முப்பத்திரண்டாவதுசருக்கம்

சூரபபணகை யோடி வநது ராவணனைக கணடது

அநந்தர மஙகே சூரபபணகையும, ஸ்ரீராம னொருவனே பதினா லாயிரம ராக்ஷஸாகளுடன கராதிகளையும கொலை செயது வெறறி கொணடதைக கணடு, நீருண்ட கொணடலபோலக காஜஜிதது, மிக வசச முறறு விரைவாக வோடி வநது லஙகாபுரி சோநது, புஷபகவிமானததின நடுவில மநதிரி புரோஹிதாதிகள சூழந்திருககவீறறிருநது, தேவாகள சூழவீறறிருநத தேவேநதிரன்போலத் திகழந்து, தஙகச சிஙகாஸனத் தில பொனவேதியில செழுந்தீபபோல வொளிகொணடு, தேவகநதாவாதி களால வெறறிகொளளா வொண்ணுமல, வாயைததிறந துலகினை விழுஙகு மநதகனபோல அசசநதநதும, தேவாஸுராகளுடன போா செயது, அவாகளுடைய வசசிரம், அசனி, இவைகளினலடிபபடடுக காயமபொருநத

ரஹ யோகமும, உயுதநககாணடததில சரணுகதியும, உததரகாணடததில சரணுகத ரிஷடையும கூறபபடுகினறன, அகமபநன பெணவேஷமபூணடு தபபிப பிழைதத தோடிவநதனனென வுணாக ,—

இநதசசாககததினபொருளை நனகாராயுஙகால, ஸ்ரீராமபிரானே தசாவதாரஙகு செயதருளிய ஸ்ரீமநநாராயணனெனபதும, ஜகஜஜனமஸதிதிஸமஹாரகாததா வெனபதும நனகு விளஙகும , முனபு கிருதயுகததில ராவணன ஸநத குமாரரைக கணடு பகவானே ! ஸ்ரீமஹாவிஷணுவினுல கொலைசெயயபபடடவாகள எஙகுச செலலுகினருரோ ? அருளிச செயக வெனறு வினவ , அவரும இவனை நோககித தசாநநா ! ஸ்ரீமநநாராயணனுல கொலைசெயயபபடடவாகளெலலோரும நிரதசய வினப வீடடையே யடைநது மகிழவாாகள, பகவானுடைய சீறறமும, வரதனுககு நிகரானவே யறிக; எனறருளிசசெயதனா. ராவண னதுகேடடு எனககும ஸ்ரீமநநாராயணனுடன சணடை நோநது, நறகதி வாயககுமோ வெனறு சிநதையுற , ஸநதகுமாரா அதனை யறிநதவனை நோககி, ராவணு ! நீ சிநதை யுறறக, உனககும அமமுகறபெருநதேவுடன போா விளையும , நெருஙகாலததை எதிாபாாததிருவெனறு அருளிசசெயது, மேலும அடா ராவணு ! அதனை வெளிபபட அறிய விருமபுவாயாயி னுரை செயவேன ; இநதக கிருதயுகஞ்சென று திரேதாயுகததினகடையில, ஸ்ரீதசரதசககரவாததியெனனு மொருவா இக்ஷவாகுகுலததில பிறபபா, அவருககு ஸ்ரீராமபததிரனெனனும திருநாம முடையவராகி, ஸ்ரீமநநாராயணரே அவதாரஞ செயயப போகிருா , நீ யவருடன போாசெயதிறநது, அழிவிலாவீடடைப பெறுவாயென வருளிசசெயதிருநதனா. அநத வாககியததை நினைநதே ராவணன தான நறகதி பெறுவதனபொருட்டுச் சீதையை யபஹரிததனன இவவணணமே உததரகாணடததில பெருமாளை நோககி, அகஸதியமுனி வருளிச செயகிருா. ராவணனும் ஜயனெனனும துவாரபால காமச மாகையால, உணமையறிந திவவணணம செயவதில தடையிலலை, இவன பெருமாள பிராட்டி யாாகளை யுததேசித துரைசெயயும வாககியஙகள தூபபாஷணமாகத தோறறினும், ஆராயுங்கால நறபொருளுளளனவே யாகும், அதனை யஙகங் குரை செயவோம்;—

தியும், ஐராவதத்தின் தந்தத்தினால் மோதப்பட்டு மாறாத காயப்புற்றும், இருபது தோள்களையும், பத்துச் சிரங்களையு முடையவனாகி, வெண் குடை கவிய, வெண்சாமரங்களால் வீசப்பட்டும், அகன்ற மார்பினை யுற்றும், வைடூரியத்தை நிகர்த்தும், சிறந்த பொன்னாற்செய்த குண்டலங் களை யணிந்தும், நீண்டுருண்ட புஜங்களையும், வெண்மை பொருந்திய பற்களையும், பருத்த முகங்களையு முடையவனாகியும், விஷ்ணுவின் சக்கராயுதத்தாலும், தேவர்களுடைய பற்பல படைகளாலு மடிபட்டும், கலக்கமற்ற கடல்களையும் கலக்குந் திறமையுற்றும், எத்தொழிலும் விரைவிற் செய்யும் வல்லமை பொருந்தியும் திகழ்பவனும், மாமலை போன்றவனும், சிறந்த மலைகளையு மசைப்பவனும், தேவர்களையும் அடிப் பவனும், தருமங்களைக் கெடுப்பவனும், பரதாரங்களைப் புணர்பவனும், திவ்வியாஸ்திரங்க ளெல்லாவற்றையும் உணர்ந்தவனும், யாகங்களைத் தடுப்பவனும், போகவதி பட்டணஞ் சென்று, வாஸுகியை வென்று, தக்ஷகனையும் நிராகரித்து, அவனுடைய மனத்துக் கினிய மனைவியைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தவனும், கயிலைமலை சேர்ந்து குபேரனை வென்று புஷ்பக விமானத்தைப் பறித்தவனும், சைத்திரரதம் நந்தனம் முதலிய தேவோத்தியானங்களை யழித்தவனும், உதிக்கின்ற ஸூர்ய சந்திரர்களையும், கைகளினால் தடுப்பவனும், பதினாயிரம் வருஷம் நிலை முகப்பதேவனைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து, தன் தலைகளையே கொய்து ஹோமஞ் செய்த வனும், தேவதானவ கந்தர்வ பிசாசோரகபக்ஷாதி பூதங்களாலும், மிருத் தியுவினாலும், மற்றுள்ள உயிர்களாலும் இறவேனென்ன வரம்பெற்றவனும், அப்பொழுது மானிடரை மதியாதிருந்து உபேக்ஷை செய்தவனும், வேதியர்களால் மந்திர பூர்வமாகக் கலங்களில் பிழியப்பட்ட ஸோமங்களை யுண் டழிப்பவனும், கொடியனும், வேதியர்களைக் கொலை செய்பவனும், தீச்செயலினனும், தயா தாக்ஷிண்ய மற்றவனும், பிரஜைகளுக்குத் தீமை விளைப்பவனும், தனக்குப் பிராதாவுமாகிய ராவணனைக் கண்டு கிட்டி யவனை நோக்கிக் கொடுமை கொண்டு மொழிய லுற்றனள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்திரண்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

சூர்ப்பணகை ராவணனை யரசாட்சி நன்கு செய்கின்றிலையென இகழ்ந்தது

அனந்தரம் மிகவுந் தீனமுற்ற சூர்ப்பணகை யுலகங்களை யெல்லாம் கூவி யழச்செய்யும் ராவணன் மந்திரிகள் நடுவில் வீற்றிருக்கக் கண்டு

அவனை நோக்கிக் கேளடா ஸோதரா! நீ வேற்கணார் கலவி இன்பத்திலே மூழ்கி மயக்குற்றுக் கேடபோரின்றி நீதி தப்பித் தடையின்றித் திரிகின்றனை; இப்பொழுது இத்தீங்கு விளையுமென்று முன்னமே யாராயந்தறிய வேண்டியதை யறியா திருப்பது மன்றி, தீமை நேர்ந்த பின்னரும், அறிகின்றிலை யந்தோ?—

సక్తంగ్రామ్యేషుభోగేషు కామవృత్తంమహీపతిం
లుబ్ధంనబహుమన్యన్తేశ్మ శానాగ్నిమివప్రజాః.
స్వయంకార్యాణియః కాలేనానుతిష్ఠతిపార్థివః
సతువైసహరాజ్యేన తైశ్చకార్యైర్వినశ్యతి.
అయుక్తచారందుర్దర్శమస్వాధీనంనరాధిపం
వర్జయన్తినరాదూరాన్నదీ పంకమివద్విపాః.

ஸசதமகராமயேஷுபோகேஷு காமவருததமமஹீபதிம
லுபதமநபஹுமனயநதே சமசாநாகநிமிவபரஜா:
ஸவயஙகாரயாணிய:காலே நாநுதிஷடதிபாரததிவ:
ஸதுவைஸஹராஜயேநதைச சகாரயைரவிநசயதி.
அயுகதசாரநதுரதாச மஸவாதீநமநராதிபம
வரஜயநதிநராதூராந நதீபஙகமிவதவிபா:

கிராம்யபோகங்களில் ஆசக்தியுற்றவனும், தன மனத்துக்குத் தோன்றினபடிசெய்பவனும், லோபமுடையவனுமாகி, ராஜனைப்பிரஜைகள் முதுகாட்டிலுள்ள தீயைப்போலக் கண்டிகழ்வார்களேயன்றி, உகவார்கள், யாவனொருவன் தக்ககாலத்தில் செய்யத்தக்கன செய்கின்றிலனோ? அந்த ராஜன் அந்த ராஜ்ஜியத்துடனே அந்தக் காரியங்களினாலேயே யப்பொழுதே யழிந்து விடுவான்; சாரர்களை யேவாதவனும், சுளித்தமுகத்தனாகிக் காணற்கரியனும், ஸ்வாதீனனாகாதானுமாகிய ராஜனை யானைகள் நதியின் சேற்றைப்போலப் பிரஜைகள் துறக்கின்றனர்கள்; எந்த அரசர்கள் ஸ்வாதீனம் தப்பித் தேன்மொழியா ரதீனராகிப் பாதுகாக்கின்றிலரோ? அவர்கள் கடலிலாழ்ந்த மலைகளைபோல மேன்மையுற்று விளங்கார்கள்; மிகத் திறமையுள்ள தேவகந்தர்வ தானவாதிகளுடன் பகையுற்றும், சாரர்களை ஏவிச் செய்தி யறிந்து கொள்ளாமல் சபலனாகத் திரிகின்ற நீ எவ்வண்ணம் ராஜ்ஜியத்தை யாள்வாய? அடா நீ மந்தியின்றி, மடத்தன்மைகொண்டு, அறிந்து கொள்ளத்தக்க காரியங்களை யறிந்து கொள்ளுகின்றிலை; ஆதலின், நீ எவ்வண்ண மரசனாகுவாய், எந்த ராஜர்களுக்கு வேவுகாரர்களும், பொருள்களும், நீதிகளும், திட்டங்களும்,

ஸ்வாதீனங்களல்லவோ? ஸ்வாதீனமற்ற அந்த ராஜாக்கள் அறபர்களுக்கு நிகரானவர்களே யாகின்றனர்கள், வேந்தர்கள் சாரணர்களைக்கொண்டு தேசாதேசங்களிலுமுள்ள சமாசாரங்களை யறிந்துகொள்ளுகின்றமையின், அவர்கள் தூரதிருஷ்டிகளென்னப்படுகின்றனர்கள், ஜனஸ்தானத்திலுள்ள கரன் முதலிய யாவரும் அழிந்திருக்கையில், நீ இதுவரையில் தெரிந்து கொள்ளாமையால், அறபர்களான மந்திரிகளுடன் கூடியவனெனவும், சாரணனில்லாதானெனவும், உன்னை யானெண்ணுகின்றேன், பதினலாயிரம் ராக்ஷஸர்களுடன் கரன் முதலானோர்களும், ஸ்ரீராமனொருவனாலே தானே கொலைசெய்யப்பட்டனர்கள் அந்த ஸ்ரீராமன் ரிஷிகளுக்கும் அஞ்சற்க எனறபயங்கொடுத்தனன் ஆதலின், தண்டகாரண்யங்களின்புறமன: இவ்வண்ணம் அந்த ஸ்ரீராமனால் ஜனஸ்தானம் பாழாக்கப்பட்டது, இவ்வண்ணம் தியங்குநோக்கிருக்கையிலும், அதனை யுணராமல் லோபமும், மதமும், காமமும் கொண்டு ஸ்வாதீனமின்றி, மடமைகொண்டிருக்கின்றனை, கொடுமை கொண்டவனையும், அறபமாகக கொடுப்பவனையும், மதமுற்றவனையும், காவமடைந்தவனையும், வஞ்சனைசெய்பவனையும், பிரஜைகள் சேரார்கள், அவனுக்கு இடையூறுவருங்கால நீங்கிச் சென்று மகிழுவார்கள், அகங்காரமுற்றும், நிலைமையற்றும், தன்னைத்தானே புகழ்ந்தும், சினமடைந்தும், கொடுமைகொண்டு மிருக்கின்ற ராஜனைத் தன் ஜனமே ஸமயம்பார்த்துக் கொல்லும், பயம் நோக்கையி லச்சமின்றியும், செயற்குரிய காரியங்களைச் செய்யாமலுமிருக்கின்ற ராஜன் விரைவில் அரசிழந்து, புல்லுக்கு நிகராகுவான், உலர்ந்த கட்டைகளினாலும், உடைந்த சில்லி யோடுகளினாலும், தூளகளினாலும் கூடப் பயன் நேரும், அரசிழந்த ராஜர்களாலேமாத்திரம் ஒரு பயனும் இலது; உடுத்துக் கிழிந்த துணிபோலவும், அணிந்துவாடிய மலாமாலைபோலவும், அரசிழந்த வேந்தன் திறமை யுற்றவனாயினும், திறமை யற்றவனே; ஊக்கமுடையோனும், யாவுமுணர்ந்தோனும், புலன்களை வென்றவனும், நன்றியுள்ளவனும், தார்மிகனுமாகிய ராஜனே நெடுங்காலம் உலகாண்டு வாழுவான், கண்களில் துயிலுற்றவனாயினும், நீதியென்னும் கண்களால் விழித்திருப்பவனும், பயனபடும் சினம், அருள்களை யுடையவனுமாகிய ராஜனே, யாவராலும் கொண்டாடப் படுவான், அடா ராவணா! நீயோ வெனில், மதிமயங்கி யானுரைத்த நற்குணங்களை யிழந்து, தீக்குணங்களை மேற்கொண்டு, சாரர்களினால் கராதிகள் இறந்ததையு முணரா திருக்கின்றனை, பிறர்களை யிகழ்ந்தும், விஷயங்களிலாழ்ந்தும், தேசகாலங்களுக

குரிய செயலகளை யிழந்தும, குணதோஷங்களை யறியு முணர்வைத துறந்து மிருக்கின்றமையின, நீ விரைவில அரசிழந்து துனபுறுவாய், எனறிவவண்ணம சூர்ப்பணகையாலுரைக்கபபட்ட வாக்கியத்தை ராவண னும நன்காராயந்து, செலவமும, செருக்கும், பலமும உற்றவ னாதலின், நெடுநேரஞ் சிந்தையுற்றிருந்தனன

ஆரணயகாணடததில முபபத்துமூனறுவது சருககம முற்றிற்று

முப்பத்துநான்காவது சருக்கம்.

சூர்ப்பணகி ராவணனுக்குப பெருமா னிளையபெருமாள இவர்களுடைய திறமையையும், பிராட்டியின அழகினையு மறிவித்துச சீதையை யபஹரிக்கும்படி யுரைத்தது.

அநந்தரம ராவணன பகைமேல சினமுற்ற தனனை வன்மொழிகளா லிகழ்ந்த சூர்ப்பணகியை நோக்கிச் சொல்லடி சூர்ப்பணகி! ஸ்ரீராமனென பவன யாவன்? எத்திறமையன? எவவுருவததவன? எததன்மையன? அவன புகற்கரிய தணடகாவனத்து ளென புகுந்தனன? எபபடையினன்? அரக்கர் களை எதனால் மடித்தனன்? விரைவி லுரையாயென வினவினன சூர்ப்ப ணகியு மிநத வாக்கியததைககேட்டு ராவணனைநோக்கிக் கேளாய ஸோதரா! நீணடுருணட திருததோள்களும், அகனற திருக்கண்களு முடையவனும, மரவுரி மானுரிகளையுடுததவனும, காமகோடி சுந்தரனுமாகிய ஸ்ரீராமனென பவன தசரதசககரவாததியின திருக்குமாரன, பொன்கடடமைந்த தேவே ந்திரன வில்லை நிகாதத திருககோதணடத்தைக கையிலேந்தி இழுதது நச்சரவங்களபோனற கணைகளை எயகின்றனன; அவன கணைகளை எடுப் பதும, தொடுப்பதும, இழுப்பதும, விடுப்பதும, யாராலும கண்ணுறப் பட்டில; சரமாரிகளாலடிபடடு மடிந்த சேனைகளை மாததிரமே கணடேன; மழைக கல்லுகளினு லடிபட்டு மடிந்த நெற்பயிர்களபோலச் சரமாரிகளால் பதினாலாயிரம ராக்ஷஸசேனைகளும் அடிபட்டு மடிந்து சாயந்தன, இவ வண்ணம மூன்று நாழிகைக்குள அந்த ஸ்ரீராமனொருவனே எலலாப படைக ளுடன் கரதூஷணத் திரிசிராகளையும கொலை செய்தனன. ரிஷிகளுககும் அபயமளித்தனன, யாவருமின்புற்றனாகள. அந்த ஸ்ரீராமனமிகவுமசூரனும், தரும முணர்ந்தவனு மாதலின, பெண கொலை தீதென வுணர்ந் தெனனை யுபேக்ஷைசெயது கொல்லாது விடடுவிட்டனன. ஆதலின, யானொருத்தியே தபபிப் பிழைதது வந்தேன்; அவனுககுத் தமபியு மொருவன மிகவும்

தேஜஸ்ஸுடையவனும், ரூபௌதார்ய பல பராக்கிரமங்களினால் அன்னவனுக்கு நிகரானவனும், அன்புமிக்க பக்தியுடையோனும், பிழையைச் சிறிதேனும் பொறுத்தருளாதானும், பிறரால் வெல்லவொண்ணாதானும், பகைவரை வெல்லுபவனும், கூரிய புத்தியுடையோனும், ஸ்ரீராமனுக்கு வலது திருத்தோளெனவும், வேறுருக்கொண்டு புறத்தில் உலாவுகின்ற உயிரே இவனெனவுமுரைக்கப்பட்டவனும், மிகுந்த தோள்வலியுற்றவனுமாகிய, இலக்ஷ்மணனெனப் பேருபெற்று விளங்குகின்றனன், ஸ்ரீராமனுடைய மனையாளொருத்தியும், அகன்ற திருக்கண்களையும், முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டலத்தையும் பொருந்தி, மிகப் பிரியமுடையாளும், மிக வழகிய சுரிகுழலினளும், அழகுற்ற நாசியுடையாளும், கட்டழகியும், புகழ்பெற்றவளும், அந்த வனதேவதையோவென வெண்ணப்பட்டவளும், மற்றொரு மஹாலக்ஷ்மியோவென ஐயுறத்தக்கவளும், உருக்கிய தங்கம்போன்ற வன்னமுற்றவளும், சிவந்துயர்ந்த நகங்களை யுடையவளும், நுண்ணிடையினளும், சீதையென்னும் திருநாமமுடையவளு மாகின்றனள், தேவகந்தர்வ யக்ஷ ராக்ஷஸ பந்நகோரகாதிப பெண்களுள்ளும், இவ்வண்ணம் வண்ணமழகிய பெண்ணை யெங்கும் கண்டிலேன் ,—

యస్యసీతాభవేద్భార్యాయశ్చ సీతాపరిష్వజేత్
అతిజీవేత్ససర్వేషులోకేష్వపిపురన్దరాత్.

யஸ்யஸீதாபவேத்பார்யா யஶ்சஸீதாபரிஷ்வஜேத்

அதிஜீவேத்ஸஸர்வேஷு லோகேஷ்வபிபுரந்தராத்.

யாவனொருவனுக்குச் சீதை மனையாளாகுவாளோ ? யாவனொருவனைச் சீதை யாலிங்கனஞ்செய்துகொள்ளுவாளோ ? அவ்விருவரோ எல்லோரையும் விடச் சிறந்த பிறப்புடையோரும், இந்திரனினுஞ் சிறந்த போகமுற்றோருமாகி வாழ்வார்கள் , நல்லொழுக்க முடையவளும், உருவத்தி லொப்பற்றவளுமாகிய அந்தச் சீதை யுனக்குத் தக்கவளாகுவாள் , நீயு மவளுக்குத் தக்கவனாகுவாய் , அவளை யானுனக்குப் பாரியார்த்தமாகவெடுத்தோடிவர முயன்றேன் ; அப்பொழுது கொடியனான லக்ஷ்மணன் முனிந்தென்னைச் செவி நாசிகளை யரிந்தோட்டி விட்டனன் ; அவளை நீ கண்ணுறுவாயாகில், மன்மதபாணங்களுக்குக் குறியாகுவாய் , அவ்விஷயத்தி லுனக்கு மனமுளதாயின், ஜயார்த்தமாக வலதுகாலை இப்பொழுதே முன்னெடுத்திடுக , ஸ்ரீராமனைக் கொலைசெய்வதினால் அவ்வரக்கர்களுக்குப் பிரியஞ் செய்க ; அந்த ஸ்ரீராமனையும், லக்ஷ்மணனையும் கூரியகணைகளினாலடித்துப் பதியற்ற சீதையைச் சுகமாகவெடுத்து வந்தின்புறுக , யானுரைசெய்த இவ்வாக்கியம் உனக்கிதமெனத் தோற்றுமாயின், உடனே யவ்வண்ணஞ் செய்க , உன்னுடைய திறமையையும் நன்குணர்ந்து சீதையை எடுத்தோடிவருக ; என

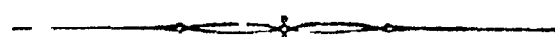
வாக்கியத்தைச் செவியுற்று, ஸ்ரீராமனால கரதூஷணத் திரிசிரர்களும், பதினாலாயிரம் சேனைகளும் அழிந்தனர்களென்பதையறிந்து, மேல்செய்யத் தக்க காரியத்தை நன்காராய்ந்து செய்யக்கட்வைவென மொழிந்தனள். *

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்துநான்காவது சருக்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தைந்தாவது சருக்கம்.

ராவணன் தேரூர்ந்து கடலையும், ஸுபத்திரமெனனும ஆலமரத்தையும், பார்த்துக்கொண்டுபோய மாரீசனைக் கண்டது

அநந்தரம ராவணன சூர்ப்பணகையின் வாக்கியத்தைக்கேட்டு, மந்திரிகளுட னாராய்ந்து தேர்ந்து, மந்திரிகளை யனுப்பிவிட்டுத் தானுந் தனியே

* யஸய எனனும சுலோகத்தின கருத்துரை

எவனுக்குச சீதை பாரியை யாகுவாள ? எவனைச சீதை மகிழ்ந்து தழுவிக கொள்வள ? அவன ஸ்ரீராமனே யல்லனோ ? அவனே எல்லோாககும சிறந்த புருஷோத்தமன, அவனே இந்திரனுககுப பின னவதரித்த உபேந்திரன, ஆதலின, சீதையை லக்ஷ்மியென்றே யுணாக எனபது கருத்து, மேல வாக்கியங்களிலும வேறே யொரு பொருளும தோற்றுகின்றது, அவள நலலொழுக்க முடையா ளாதலின, அவனுக்குத்தக்க பாரியை யாகுவாளோ ? ஒருகாலும ஆகாள, நீதான அவளுக்குப பதியாகுவாயோ ? ஆகாய, நீ பாரியையைத துறந்து, வைராக்யமுற்று விஷயத்தில யானவனை எடுத்துவர முயன்றேன, லக்ஷ்மணன என மூக்கை யரிந்தான, நீ யவனைக கணணுறுவாயாகில, (மனமதஸய) என மூக்கை யரிந்த மாத்தனுசெய்த அந்த லக்ஷ்மணன சரங்களுக்குக குறியாகுவாய, பாரியையைத துறக்கும விஷயத்தில உனக்கபிலாஷையிருக்குமாயின, (ஜயார்த்தம்) முனபோல விஷ்ணுலோகத்தில ஜயனெனனும துவாரபாலனுக்கும விஷயத்தில மகிழ்ந்து வலதுகாலை முனனிட்டாய, கூரிய கணைகளினால பகைவரைப பிளந்து நிற்கிற பெருமானையும, திருவனந்தாழ்வானையும், (ஹ்ருதநாயகாம) அடையப்பட்ட நாயகனையுமுடைய பெரியபிராட்டியாரையும் (அதாவத) முனபோலவே சேர்ந்து சுகமாக வாயில காப்போனாகி இனபுறுவாய; அவ்வரக்கர்களுடைய வதத்தினால (ந்ருசமஸஸய) மனிதர்களால புகழப்பட்ட அந்த ராமனுக்குப பிரியமளிக்கக கடவை என வாக்கியம இதமெனத தோற்றுமாயின, ஸ்ரீராமன, நீ, நுமமிருவருடைய சக்தியை நனகுணர்ந்து, சீதையை எடுத்துவா ? யானுரைத்ததையுங கேட்டு, ஸ்ரீராமனால கராதிகள மடிந்ததையு முணர்ந்து தக்கவணணம செய்யா யென்றும பொருள தோற்றுகின்றமையின, ராவணன் பெருமானை எதிர்த்துப போா செய்யாமல, மறைவில எடுத்தோடிவந்தானெனபது அமைகின்றது ;—

ஆலோசனை செய்து, குணதோஷங்களையும், பலாபலங்களையு மறிந்து, இவ்வண்ணமே செய்யவேண்டுமெனத் தேர்ந்து, யானசாலைக்குட்புகுந்து ஒருவருமறியாமல் சாரதியை நோக்கித் தேரைச் சித்தஞ்செய்யும்படி கட்டளையிட்டு, அவனால் சித்தஞ்செய்யப்பட்ட சிறந்த பொன்னாற்செய்த தேரிமீதேறிப் பிசாசமுகம்போன்ற முகங்களுள்ள கோவேறுகழுதைகளைத் தூண்டி விண்மிசைசென்று, வெண்குடைபிடித்தும், வெண்சாமரங்கள் வீசியும், மற்றும் பற்பல உபசாரங்களுஞ்செய்கின்ற பரிஜனங்களுடன் கூடி, பத்துத்தலைகளை யுடையனாகி வைடூரியத்தை நிகர்த்தமையில், பத்துச் சிகரங்களையுடைய மாமலைபோன்றவனாகி, மின்னலுடன் கூடிய பலாகைகளினால் சூழப்பட்ட மேகம்போலும் விளங்கி, மலையுடன் கூடிய கடற்கரையையும், பலவகை மரங்களடர்ந்து திகழக் கண்ணுற்று குளிர்ச்சியுற்றுப் பாவனமாகிய நீர்களை யுடையனவும், தாமரை மலர்ந்து மணம் வீசுகின்றனவுமாகிய தாமரை யோடைகளினாலும், யாகவேதிகளுடன் கூடிய விசாலமான ஆசிரமங்களினாலும் திகழ்ந்தும், வாழை பலா தேங்கு பனை ஆச்சா பசிலை முதலிய மரங்கள் மலர்ந்து கனிந்துச் சூழ்ந்தும், நாக கந்தர்வ ஸுபர்ண கின்னரர்களும், பற்பற்ற யோகிகளும், வைகானஸர்களும், (பிரஹ்மத்தின் நகத்திற் பிறந்தோரும்) மஷரொன்பவர் குலத்தவர்களும், வாலகில்யர்களும், (பிரஹ்மத்தின் வாலிற் பிறந்தோர்களும்) வெயிலையுண்டே தவஞ் செய்பவர்களும், உணவு நீங்கிய யோகிகளும் நிறைந்தும், சிறந்த ஆடையாபரணங்களை யுடைய அப்ஸரஸர்கள் நிரந்தரம் கிரீடைசெய்தின் புற்றும், தேவர்களும் தெய்வப்பெண்களும் திகழ்ந்தும், மற்றுமுள்ள தேவதானவகணங்கள் நெருங்கியும், அன்னம் கிரௌஞ்சம் நீர்க்கோழி வெண்ணாரை முதலிய நீர்ப்பறவைகள் ஒலித்தும், வைடூரியக் கற்களடர்ந்தும் விளங்குகின்ற காடுகளையும், வெள்ளைநிறமும் நகனறு திவ்விய மாலைகள் பொருந்தி தேவாத்தியங்கள் முழங்கித் திகழும் வைமானிகர்களது விமானங்களையும், கிட்டியங்கங்குள்ள கந்தர்வாப்ஸரர்களையும், மற்றுள்ள விநோதங்களையும் கண்ணுற்றுச் சந்தனக்காடுகளையும், அகிற்காடுகளையும், தக்கோலக்காடுகளையும் கண்டு மகிழ்ந்து, தமால புஷ்பங்களையும், மிளகு புதருகளையும், கரையி லலைகளினா லொதுக்கப்பட்ட முத்துகளையும், சங்குகளின் திரளையும், பவளங்களின் குவைகளையும், பொன்மலை வெள்ளி மலைகளையும், மலையருவிகளையும், மடுவுகளையும், தனதானியங்கள் நிறைந்து, மிக வழகிய பெண்கள் திகழ்ந்து, யானை குதிரை தேர்களடர்ந்துமுள்ள பட்டணங்களையும் கண்டு களித்து, அந்தக் கடலோரத்தில் பருத் துயர்ந்த ஒரு ஆலமரத்தையும் கண்டனன். அம்மரத்தின் கிளைகள் சுற்றிலும் நூற்றுக்காதவழி வளர்ந்துள்ளன; அம்மரத்திலேதானே பெரிய திருவடிகள் கஜகச்சபங்களைக் கால்களி லிடுக்கிக்கொண் டவைகளை யுண்பதின் பொருட்டுப் பறந்து வந் துட்கார்ந்து, உடனே தாமுட்கார்ந்த கிளை •முறியத் தக்ஷணமே அதன் கீழே தவஞ்செய்கின்ற வாலகில்யர் முதலிய

யோகிக ளிருப்பாரகளென வஞ்சி, அந்தக் கிளையினையும் மூக்கில் கொந்தி எடுத்துப் பறந்தெழுந்து நெடுந்தூரமெழுந்தருளி, அந்தக் கஜகச்சபங்களை யும் பக்ஷித்து, நூறுயோஜன நீளமுள்ள அந்தக் கிளையை வேடுவசேரியி லெறிந் தங்குள்ளோரையும் கொலைசெய்தருளி மகிழ்ந்து, முனிவர்களையும் பாதுகாத்தளித் துடனே தேவலோகஞ்சென்று, அங்குள்ள எஃகினுற் செய்த யந்திரங்களை முறித்து, மணிமாடங்களையு மிடித்து, அங்கு ஏகாந்த மாயப் பாதுகாக்கப்பட்ட அமிர்தகலசங்களையு மெடுத்துக்கொண் டெழுந் தருளினார் பற்பல மஹர்ஷிமுனிவர்கள் நிறைந்த ஸுபத்திரமென்னும் அந்த ஆலமரத்தையும் தாண்டிக் கடலின் அக்கரை சேர்ந்து, மிக வழகிய வோராசிரமத்தில் மரவுரி யுடுத்து மானுரி மேலிட்டுச் சடைதரித்து உணவடக்கித் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்ற தாடகா புத்திரனான மாரீ சனைக் கண்டு கிட்டிச் செல்லுகையில், மாரீசனும் இவனைக் கண்டு எதிர் கொண்டழைத்துவந்து, விதியின்படி அர்க்கியபாத்தியம் முதலிய உபசாரங் களினால் பூஜித்து, ராவணனை நோக்கி, அரக்கர்கோனே! இலங்கையி லெல்லோரும் இன்புற்று வாழ்கின்றனர்களா? விரைவாக மீளவும் இங் கெய்திய செய்தி யாதோ? அதனை யுரைசெய்கவென்று வினவினன் பின்பு ராவணனும் மாரீசனை நோக்கி, மொழியலுற்றனன்.

ஆரணியகாண்டத்தில் முப்பத்தைந்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தாறாவது சருக்கம்

ராவணன் மாரீசனை மானுருக்கொண்டு, சீதையைத் தான் எடுத்து வருவதற்கு உதவி செய்யென உரைத்தது.

அநந்தரம் ராவணன் மாரீசனை நோக்கிக் கேளடா என மொழியை! யான் மிகவும் துன்பமடைந்திருக்கின்றேன், இத்தருணத்தில் நீயே எனக்குத் தஞ்சம், எனக்குப் பிராதாவாகிய கரன், தூஷணன், திரிசிரன் முதலிய பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களுடனும், சூர்ப்பணகியுடனும், என் கட்டளையின்படி ஜனஸ்தானத்திலுறைந்து, அங்குள்ள முனிவர்களைப் பீடித்துக்கொண்டிருந்தன ரென்பதை நீ யறிந்தே யிருக்கின்றனை யல்லை யோ? அந்தக் கரன் முதலிய ராக்ஷஸர்க ளெல்லோரும் ராமனால் கொலை செய்யப்பட் டிறந்தனர்கள். இப்பொழுது தண்டகாவனம் அச்சமற்றதாகச் செய்யப்பட்டது, அந்த ராமனும் தந்தையினால் பெண்டாட்டியுடன் அடித் தோட்டப்பட்டுக் காடு சேர்ந்தும், மதியின்றி யாயுளமாண்டு அவ்வரக்கர

களைக் கொலை செய்தனன், ஆதலின், அவன் ராஜாக்களுள் கடையவனும், தீச்செயலினனும், கொடுமைகொண்டவனும், அருளற்றவனும், மடமை கொண்டவனும், லோபமுடையோனும், தவமியற்றிப் புலன்களை வென்ற வனுமாகின்றனன், ஆதலின், அவன் தருமத்தைத் துறந்து அதருமத்தையே மேற்கொண்டு உயிர்களுக்குத் தீமைசெய்யவே முயன்றனன், பகையொன்றுமின்றியே பல மதத்தினால் அவன் என் ஸஹோதரியான சூர்ப்பணகையின் செவி நாசிகளை யரிந்து விட்டனன், ஆதலின், அவன் மனையாளாகிய மிக வழகிய ஸீதையை எடுத்துக்கொண்டுவரப்போகிறேன், இவ்விஷயத்தில் எனக்கு நீ ஸஹாயமாகக் கடவை நீ என்னுடன் வந்துதவி செய்வாயாகில், கும்பகர்ணன் முதலிய தம்பிகளுடனுங் கூடிய யானே போரில் தேவர்களெல்லோரும் எதிர்த்துவரினும் யாவ இலக்ஷியஞ் செய்யேன், ஆதலின், நீ எனக்குத் துணையாகக் கடவை வீரியத்திலும், மத்திலும், உனக்கு நிகரானவனொருவனுமிலன், நீயே உபாயமறிந்தவன், சௌரியமுள்ளவன், மாயைகளெல்லாவற்றையு மறிந்தவன், இதற்காகவே யானிங்கெய்தினேன், நீ செய்யவேண்டிய காரியம் யாதோ? அதனையுமுரைசெய்வேன் கேளாய், நீ வெள்ளிமயமான புள்ளிகளை யுடையதும், பொன்மயமாய் மிக வழகியதுமாகி, மானுருக்கொண்டு அந்த ராம னிருக்கின்ற ஆச்சிரமத்தி லுலாவுக, ஸீதை யுன்னைக் கண்டு மருளுவாளாயின், அவள் வற்று ராம லக்ஷ்மணர்களை நோக்கி, இம்மானைப் பிடித்தளிக்கக் கடவீர்களென உரை செய்வாள்; உடனே யவ்விருவர்களும் மானைப் பிடிக்கும்படி வருவார்கள், அவர்கள் சென்ற பின்னர், தனியே யிருக்கின்ற அந்தச் ஸீதையை யிடையொன்று மின்றியே சுகமாக எடுத்துக் கொண்டு வந்து விடுவேன், பின்பு, பெண்டாட்டியைப் பறிகொடுத்து மிக வருந்தி இளைத்துத் துயருற்ற ராமனைச் சுகமாகக் கொலை செய்வேனென் றுரைசெய்து முடித்தனன்.

மாரீசன் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு, ஸ்ரீராமபிரானுடைய பிரபாவத்தையும் நினைந்து, உதடுகளுலர்ந்து, அவற்றை நாக்கினால் வருடி, இமைகளியங்கா கண்கள் மருள விழித்து, சவம்போல நின்று, துயருற்றுத்தோர்ந்து, ராவணனை நோக்கி, மனங்கலங்கிச் சிந்தைகொண்டவனாகிப் பெருமானுடைய தோள்வலியை யறிந்தவனாதலின், ராவணன் வாக்கியம் நலமற்றதென வறிந்து, கைகளைக் கூப்பி ராவணனுக்கும் தனக்கும் இதமுற்றதாக ஒரு மொழி மொழியலுற்றனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்தாறாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தேழாவது சருக்கம்

மாரீசன் ராவணனுடன் ஸீதாபிராட்டியை யபஹரிப்பாயாகில் எல்லாவரக்கர்களுடனும் நீ யழிவாயாதலி னிவ்வெண்ணத்தை விட்டு வாழென்று இதமுரைத்தது

அநந்தரம் ராவணனுரைத்த அந்த வாக்கியத்தை மாரீசன் கேட்டு ராவணனை நோக்கி,—

సులభాః పురుషా రాజన్ సతతం ప్రియవాదినః
అప్రియస్య చ పథ్యస్య వక్తా శ్రోతా చ దుర్లభః.

ஸுலபா: புருஷா ராஜந் ஸததம் ப்ரியவாதிந:
அப்ரியஸ்ய ச பத்யஸ்ய வக்தா ச்ரோதா ச துர்லப:

கேளீர் ராக்ஷஸர் கோனே! பின்பு, துன்பம் விளைவிக்கத்தக்கனவும், கேட்பதற் கினியனவாகத் தோற்றுகின்றனவுமாகிய மொழிகளை மொழிவோர்கள் உலகினி லெப்பொழுதும் பெரும்பாலு முள்ளார்கள், கேட்பதற் கினியன வல்லனவாயினும், மேலே நலமளிக்கத்தக்கனவாகிய வன்மொழிகளை மொழிவோனும், இவன் மொழிவது நலமேயென மகிழ்ந்து கேட்போனும், நமக்கு மிவன் உபதேசஞ் செய்கிறானென்று செருக்கினால் சினமுறாமல் அவ்வண்ணமே நடப்பவனும், எங்கும் கிடையார்கள், பிரியமலா துரைசெயின், கேட்போர் சுளிப்பார்கள்; இதமும் பிரியமுமாகியது அரிது; ஆதலின், யாவரும் தாக்ஷிணியத்தால் பிரியமே மொழிவார்கள்; நீர் சாரர்கள் முகமாய்ப் பிறர் தன்மையை யறிந்து கொள்ளாமலும், வேற்கணார் வலையில் கட்டுண்டு மிருக்கின்றமையின், ஸ்ரீராமன் பிறரால் வெல்லுதற்கரிய தோள்வலியுற்றவனெனவும், சிறந்த நற்குணமுடையோனெனவும், மஹேந்திரனுக்கும், வருணனுக்கும், நிகரானவனெனவு மறிந்திலீர், அந்தோ? வேந்தே! இவ்வுலகினி லரக்கர்களெல்லோர்க்கும் நன்மை விளையுமா? ஸ்ரீராமன் சினமுற் றுலகினை யரக்க ரற்றதாகச் செய்யா தருள்செய்வனோ; ஜனகராஜன் திருமகளாகிய சீதை யும் குலத்தை யழிப்பதன் பொருட்டுப் பிறந்திலளா? சீதையின் நிமித்தம் யானும் இறக்காம லுய்வேனோ? காம வேட்கையுற்று மரியாதை கெட்டுத் திரிகின்ற உம்மை ராஜனாகப்பெற்று இலங்கை பாழாகாமல் சீருறுமா? உம்மைப்போலக் காமமுற்றுச் சீல மழிந்து தீயோர்சொற்கேட்டு மதிகெட்டுத் திரிகிற ராஜன் தானுமழிந்து, தன்னினத்தாரையு மழித்து, நாட்டையு மழிப்பான், ஸ்ரீராமன் தந்தையினால் துறக்கப்பட்டவனு மல்லன், மரியாதை தப்பினவனு மல்லன்,

லோபியு மல்லன், தீசசெயலினனு மல்லன், ராஜர்களுள் பாவியு மல்லன்,
தருமகுண மற்றவனுமல்லன, கொடியனு மல்லன, உயிர்களுக்கு இதமலாச
செயலினனு மல்லன், அவன் நற்குணங்களெல்லாவற்றாலும் சிறந்தவனே ;
கைகேயி தந்தையை வஞ்சனை செய்து வரம்பெற்றுக் கொண்டமையால்,
பிதாவைப பொய்யினின்றும் பாதுகாப்பதன் பொருட்டே பிதாவின்
வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்வேனெனறே கைகேயிக்குப் பிரிய
முரைத்து, ஆரணியத்துக் கெழுநதருளினன். ஆதலின், ஸ்ரீராமன்
கொடியனுமல்லன், அறிவிலனுமல்லன, புலனகளை யடக்காதானுமல்லன்,
ஸ்ரீராமனிடத்தில நீ பொய்யும், வன்மொழியு மிவ்வண்ண முரையறக ;
ஸ்ரீராமன் உருவங்கொண்ட தருமம்போலும், நற்குணமுடையோனும்,
உண்மையான தோளவலி யுற்றவனு மாகினறனன் ; அவன் தேவர்களுக்
கிந்திரனபோல அனைத் துலகங்களுக்கும் ராஜனாதலின், ஒளி ஸூரியனை
விட்டு நீஙகாததுபோல ஸ்ரீராமனை விட்டுப பிரியாத பிராட்டியை
நீ எவவண்ணம் வலுவில் எடுத்துவரக் கருதுகின்றனை , கணைகளென்னும்
ஜுவாலையுற்று, வில் வாளகளென்னும விறகைச சேர்ந்து, தகதகவெனறு
பற்றி எரிகின்ற ஸ்ரீராமனென்னும் தீயில் வலுவில் வீழந் தழியறக ; வில்
லென்னுந் திறந்தமுகத்தைபபெற்றுக கணையெனனும ஜுவாலைபொருந்திச்
சினங்கொண்டு பகைவர் சேனைகளை மடிக்கினற கோதண்டமென்னும்
யமனுடன் சோநது திகழு மிராமனை ராஜ்யத்தையும், சுகத்தையும் துறந்து
வலுவில் கிட்டி உயிரைவிட்டழியற்க ; அவனுடைய பலம் அளவற்ற
தாதலின, அவனுக்குயிரினும் பிரியமுள்ள பாரியையை யபஹரிகக நீ எவ
வண்ணந் திறமை யுறுவாய ? எரிகினற தீயின் அனல்போலச சுடுகின்ற
சீதையை நீ சேர்வதெனபது, நீ யழிவதறகே ஏதுவாகும , ஆதலின், பய
னற்ற இம்முயற்சியை ஏன் வாளாச்செயகின்றனை ? ஸ்ரீராமன போர்க்
களத்தி லுன்னைக காணுமளவே உன் வாழவு ; பின்பு, உன்னுயிரும், இன்ப
மும், ராஜ்ஜியமும், உனக்கு நிலைப்ப தரிது ; நெடுங்காலம் வாழந் தின்
புறக் கோருவாயாகில், ஸ்ரீராமனுக்குத் தீங்கு செய்யறக ; ஸ்ரீவிபீஷணன்
முதலிய தருமபுத்தியுள்ள மந்திரிகளனைவர்களுடனும் கூடி நனகாராயுந்து,
குணதோஷங்களையும், ஸ்ரீராமன், நீ, இவவிருவருடைய பலத்தி னளவை
யும் நன்குணர்ந்து, இது இதம , இது இதமலாதெனத் தேர்ந்து ; பின்பு,
தககவண்ணஞ் செய்க ; நீ ஸ்ரீராமனுடன் போர் செயவாயாகில், தோல்வி
யுற்றழிவாயென்று யான் நமபுகின்றேன் ; இதமாயும், யுக்தமாயும், மீளவு
மொரு வாக்கிய முரைபபேன் கேளாயெனறு மொழியலுற்றனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவது சருக்கம்.

மாரீசன் ராவணனுடன் விசுவாமித்திரயாகத்தில் தான் பட்ட பாட்டை யுரைத்துப் பெருமானுடன் நீ பகைகொள்வாயாகில் நிச்சயமாக அழிவாயென வுரைத்து மறுத்தது.

கோரிய ராக்ஷஸர் கோமானே! யான் முன்பொருகாலையில், ஆயிரம் யானை பலமுடையேனென்றும், மலைபோலப் பருத்துயர்ந்தேனென்றும் மதங்கொண்டு, நீருண்ட கொண்டல் வண்ணனும், சிறந்த பொற்குழையினனும், உலகங்களை யச்சுறுத்துவிப்பவனும், கிரீட மணிந்தவனுமாகிப் பரிகாயுதத்தைக் கையிலேந்தி, ருஷிகளைக் கொலைசெய்து, அவர்கள் மாமிசத்தைப் புசித்துக்கொண்டு, தண்டகாவனத்திற் றிரிந்துகொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது தருமாத்துமாவான விசுவாமித்திரமஹாயோகி என்னைக்கண்டு அச்சங்கொண்டு, தாமே நேராகத் திருவயோத்திக் கெழுந்தருளித் தசரதசக்கரவர்த்தியைக் கண்டு, வேந்தர் கோமானே! யான் யாகஞ் செய்கையில், மாரீசன் வந்து தடைசெய்து பீடிக்கின்றனன்; ஆதலின், அச்சங்கொண்டோடி வந்தேன், தேவர் திருக்குமாரனாகிய ஸ்ரீராமசந்திரன் என்னுடன் வந்து, யாகத்தை முடிப்பித்து, என்னைப் பாதுகாக்கக் கடவனென்றுரைத்து ஸ்ரீராமனை யாசனை செய்தனர். தசரத சக்கரவர்த்தியும் அதுகேட்டு அவரை நோக்கி, மாதவச் செல்வரே! என் திருமகன் பாலனும், ஆயுதப்பயிற்சி யற்றவனும், பன்னிரண்டு வயதுள்ளவனுமாகின்றனன்; ஆதலால், யானே மிகுந்துள்ள சதுரங்க சேனைகளுடன் வந்து, அரக்கர்களைக் கொலைசெய்து, தேவருடைய யாகத்தை நிறைவேற்றுவேன், இவ்வண்ணம் அருள்செய்க, என வேண்டினர். விசுவாமித்திரமஹாமுனியும் அதுகேட்டு அவரை நோக்கிச் சீர் தசரதசக்கரவர்த்தி! நீர் தானவர்களுடன் போர்செய்து வெற்றிபெற்றுத் தேவர்களையும் பாதுகாத்தளிக்குந் திறமை யுற்றவராயினும், அந்த அரக்கர்களைக் கொலைசெய்யுந் திறமை ஸ்ரீராமபத்திரனை விட்டு மற்றொருவரிடத்திலுமில்லை, நீர் இதுவரையிலும் பிறர் செயற்கரிய செய்கைகளைச் செய்து மூவுலகிலும் நிலைத்த புகழ் பெற்றே யிருக்கின்றீர், ஆதலின், நீர் சேனைகளுடன் இவ்விடத்திலேதானே சுகமாக வாழ்க; இந்த ஸ்ரீராமன் பாலனாயினும், அளவற்ற பராக்கிரம முடையவனாதலின், அவ்வரக்கர்களைக் கொல்ல வல்லவனே யாகின்றனன்; யான் ஸ்ரீராமனையே யழைத்துக்கொண்டு செல்வேன்; உமக்கு மங்கல முண்டாகுக; என்றிவ்வண்ண முரைசெய்து ஸ்ரீராமனை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு தன்னாசிரமஞ்சேர்ந்து யாகதீக்ஷைபூண்டு யாகஞ் செய்யத் தொடங்கினர். ஸ்ரீராமனும் ஸ்ரீகோதண்டத்தில் நாண்கட்டி டங்காரஞ்செய்பவனும், தோன்றுத யௌவன லக்ஷணங்களுடையவனும்,

மிக வழகுற்றவனும், செந்தாமரை இதழ்போன்ற திருக்கண்களை யுடைய வனும், ஒரே வஸ்திரத்தை யுடுத்தவனும், சிகை யுடையவனும், பொன்னா லணிந்தவனாய், தன் காந்தியினாலேதானே அந்தத் தண்டகாவனமெங்குந் திகழச் செய்பவனும், அப்பொழுதே உதயமான பூர்ணசந்திரன் போன்ற வனுமாக விளங்கினன். யானும் அப்பொழுது வரபலத்தினால் ஆயிரம் யானை பலமுற்றிருக்கின்றேனெனச் செருக்குற் றங்கெய்தினேன்; அவனும் என்னைக் கண்டு கணையை வில்லில் தொடுத்தெதிர்த்தனன். யானவனை இளமையுற்றவனென உபேக்ஷித்துப் போய், விசுவாமித்திரனுடைய யாக வேதியை யழிக்கும்படி சென்றேன், ஸ்ரீராமனுடனே ஒரு பாணத்தை எய்து, என்னைக் கொலை செய்ய எண்ணங் கொண்டிலனாதலின், அந்தப் பாணத்தினால் என்னைத் தள்ளிக் கொண்டுபோய் நூறுயோசனை தூரத்திற் கொண்டு வித்து, நடுக்கடலில் விழுத்திவிட்டனன். யானப்பொழுது நெடுநேரம் மூர்ச்சையடைந்திருந்து, பின்பு தெளிந்தெழுந்து வருந்தி லங்காபுரி வந்து சேர்ந்தேன், யானிவ்வண்ணம் அப்பொழுது விடுவிடப்பட்டுய்ந் தேன்; எனக்குச் சகாயமாயிருந்த ஸுபாகு முதலிய அரக்கர் எல் லோரும் அவ்விடத்திலேதானே கொலைசெய்யப்பட்டார்கள், ஸ்ரீராமன் பாலனாகவும், ஆயுதப்பயிற்சி யில்லாமலும், இருக்கும் காலத்திலேயே இவ்வண்ணஞ்செய்திருக்கையில், இப்பொழுது அவன் திறமை எத்தன் மையதாகவேண்டும், ஆதலின், நீ இப்பொழுது பகை யுற்றுக, என் சொற் கேளாமல் பகை கொள்வாயாயின், விரைவில் நாசமுற்றழிவா யென்பதில் சிறிதேனு மையமில்லை, எப்பொழுதும் துயரமுறாமல் இன்புற் றிருக்கின்ற ராக்ஷஸர்களெல்லோர்களுடன் திரளுமையும், மணிமாடங்கள் நெருங்கியும், பற்பல மணிகள் திகழ்ந்தும், மிக வழகிய இலங்கையும் அழியக் காண்பாய், நீ யொருவன் அச்சமயம் பிழைப்பாயினும், உன்னைச் சேர்ந்த பற்பல களத்திரமனைவருமுடன் இறப்பினங்களைப்போல அழிவார்கள்; (ஏகோபாபாநி குருதே பலம்புங்க்தே மஹாஜந:) என் னும் பழமொழியை யுண்மையாய்ச் செய்யுறாய்; உன்னுடைய தோஷத் தினால் திவ்யகந்தம்பூசி நறுமலர் மாலையணிந்திட்டிறப்ப எல்லோரும் அழியக் காண்பாய், இறந்தவர்போக மிகுந்தவர்கள் மனைவியற்றவர் களும், மனையாளுடன் கூடியவர்களுமாகிப் பத்துத் திசைகளிலும் அச்ச முற்றோடக் காண்பாய்; இலங்காபுரியை ஸ்ரீராமனுடைய பாணங்கள் நிறைந்து, தீப்பற்றி எரிந்தழியவுங் காண்பாய்; இதற்கையமில்லை;—

పరదారాభిమర్శాత్తు నాన్యత్పాపతరం మహత్.

பரதாராபிமர்சாத்து நாந்யத்பாபதரம்மஹத்.

உலகினில் பரத்தையர்களைச் சேர்வதைவிடச் சிறந்த பாவமொன்று மிலது; உனக்கு அளவற்ற சிறந்த பெண்கள் காமித்திருக்கின்றனர்;

ஆதலின், தீச்செயலைத் துறந்து உன் மனைவிகளிடத்திலேதானே இன்புற்று நீயும் வாழ்ந்து குலத்தையும் பாதுகாக்கக் கடவை. இவ்வண்ணஞ் செய்வாயாகில், மானம், செல்வம், ராஜ்ஜியம், உயிர், இவை நிலையுறும்; இல்லாவிடின், இவை யழியும்; மனைவியர்களுடனும், நட்பினர்களுடனு மின்புற்று நெடுங்காலம் வாழ விரும்புவாயாகில், ஸ்ரீராமனுக்குத் தீங்கு செயயற்க; இவ்வண்ணம் யான் தகைந்து இதமுரைசெயினும், என் மொழியைக் கேளாமல் சீதாபிராட்டியை யபஹரிப்பாயாகில், உடனே சேனைகளழிந்து, இனத்தார் சுற்றத்தார்களிறந்தும், ஆயுள்மாண்டு யமலோகம் போயச் சேர்வாய; இதில் சிறிதும் சந்தேஹ முறற்க; என்று மாரீசன் ராவணனுக் கித முரைத்தனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்தெட்டாவது சருக்கம் முற்றிறறு.

முப்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்.

மாரீசன் ஸ்ரீராமபிரான பஞ்சவடியிலெழுந்தருளியிருக்கையிலும், இரண்டு ராக்ஷசர்களுடன் மானுருக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானைக் கொலை செய்யமுயன்று, ஸ்ரீராமபாணத்தால் மற்றிருவரிறக்கத் தான ஓடிவந்து விட்டேனென ராவணனுக குரைத்து அவனை மறுத்தது.

மீளவும் மாரீசன் ராவணனை நோககிக் கேளாய் லங்காபுரீ நாயகா இவ்வண்ணம் முனபு ஸ்ரீராமனால் அடிபட்டிறவாமல் தப்பிப் பிழைத்தேன்; இப்போழ்தும் நிகழ்ந்த செயதி யுரைப்பேன்; பதிலுரையாமல் கேட்க; ஸ்ரீராமன்மேல பகைகொண்டு, யானிப்போழ்து இரண்டு ராக்ஷஸர்களுடன் மான்வேஷமபூண்டு தண்டகாவனஞ்சேர்ந்து, எரிகின்ற நாவுடையவனும், பருத்த மேனியனும், கூரிய கோரப்பற்களை யுடையவனும், மாம்ஸத்தைப் புஜிப்பவனுமாகி மிருகவேஷம் பூண்டு ரிஷிகள் ஹோமஞ்செய்யு மிடங்களிலும், நீராடு மிடங்களிலும், நற்சந்தி மரங்களிலும் சென்று, முனிவர்களைக் கொன்று தின்று கோரமாகத் திரிந்தேன்; இவ்வண்ணம் முனிகளைக் கொலைசெய்து மாம்ஸங்களைப் புசித்து, உதிரத்தைப் பானஞ்செய்து, யாவரையு மச்சமுறச் செய்து, மதமேறித் தருமங்களை யழித்துக்கொண்டு, இளையானுடனும், ஜாநகியுடனுங் கூடித் தவசியாகி எழுந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீராமனைக்கண்டு, முன் பகைமை

நினைந்து, இவன் இப்போழ்து தவம்பூண்டிருக்கின்றமையின், கொலைத் தொழில் புரியானென வெண்ணிச் சினமூற்றுக் கிட்டியோடிக் கூரிய கொம்புகளினால் முட்டிக் கொந்திக் கொலைசெய்ய முயன்றேன், ஸ்ரீராமனும் எங்களைக் கண்டு, சினமூண்டு மூன்று சரங்களைத்தொடுத்து விடுத்தனன். யானந்தப் பாணங்களைக் கண்டு அவனுடைய பாணங்களின் பிரபாவத்தை யான் முன்னே யனுபவித்தவனாதலின், உடனே யச்சங்கொண்டு நெடுந்தூரமோடி யொளித்துக்கொண்டு தப்பிப் பிழைத்தேன்; மற்றிருவரும் அவ்விரண்டு பாணங்களினாலடிபட் டிறந்துவிட்டனர்கள். யான் மாத்திரம் அதிகப் பிரயாஸத்தால், அந்தப் பாணத்துக்குத் தப்பிப் பிழைத்து, இனித் தீச்செயல் புரியேனென உறுதிகொண்டு பற்றற்றுத் தவசியாகித் துறவறம் பூண்டு நியமங்கொண் டிருக்கின்றேன்; யான் அச்சத்தினால் மரஞ் செடி மலை முதலிய காணுமிடங்கள்தோறும் ஸ்ரீராமனைச் சீரகிருஷ்ணாஜினதாரியாகிக் கோதண்டத்தைத் திருக்கரத்திலேந்திப் பாசத்தைக் கையிற்கொண்ட யமன்போல எதிரில் நிற்பதாகக் காண்கின்றேன்; எங்கும் ஆயிரவர் பதினாயிரவராக ஸ்ரீராமனைக் கணானுறுகின்றேன்; இக்கானகமெல்லாம் ராமமயமாகவே காணப்படுகின்றது; துயிலுங்காலையிலும் கனவில் ஸ்ரீராமனையே கண் டச்சங்கொண்டு திடுக்கிட்டு விழித் தெழுகின்றேன் ;—

రకారాదీనినామానిరామ త్రస్తస్యరావణ
రత్నానిచరథాశ్చైవ త్రాసంసంజనయన్తిమే.

ரகாராதீநிநாமாநி ராமத்ரஸ்தஸ்யராவண

ரத்நாநிசரதாச்சைவ த்ராஸம்ஸம்ஜநயந்திமே.

கேளாய ராவணா! ஸ்ரீராமனால் அஞ்சுகின்ற எனக்கு ரத்நம், ரதம், ராவணன் என்பவை முதலிய ரகரத்தை முதலிலுள்ள பதங்களில் முதலெழுத்தைச் செவியுறும் காலையிலே, ராமனென்னும் பெயர் நினைவில் தோன்றச் செய்கின்றமையின், அப்பதங்கள் அச்சத்தைப் பெருகச் செய்கின்றன; யான் அவனுடைய பிரபாவத்தை நன்கறிவேன்; ஆதலின், நீயவனுடன் போர்செய்வது மிகவும் தகுதியற்றது; ஸ்ரீரகுநந்தனன் பலிசக்கரவர்த்தியையாயினும், நமுசியையாயினும், போரில் கொலைசெய்வான்; இனி நீயவனுடன் போர் செய்யினுஞ்செய்க; க்ஷாந்திவதத்தைப் பொறுக்கினும்பொறுக்க; என்னை நீ காண விரும்புவாயாகில், என்னுடன்மாத்திரம் ஸ்ரீராமன் கதையை யுரையற்க; உலகினில் ஒருவனுடைய தீச்செயலினால் பற்பல நல்லோர்களும், இனத்தாருடன் அழிந்தனர்கள்; அவ்வண்ணம் யானும் உன்னுடைய தீச்செயலினா லழிவேன்; ஆதலின், யான் உன் மதப்படி இசைந்து பின்னெய்தேன்; நீ யுன் மனத்துக் கிசைந்தவண்ணஞ் செய்க; ஸ்ரீராமன் அளவற்ற தேஜஸும், தோள்வலியும்,

மனோபல காயபலமு முடையவன்; அவன் அரக்கர்களெல்லோர்க்கும் மிருத்திபுவாகாதவாறு செய்வாய், மேலும் ஒன்று கேட்கின்றேன், பதி லுரையாய; சூர்ப்பணகை முதன் முதல ஸ்ரீராமனிடஞ்சென்று பகைத்த மையின, அவன அவளுடைய செவி நாசிகளை யரிந்தனன; கரனவனுக் காகப பரிந்து படையெடுத்து வந்தமையின், அவன அவாகளையும கொலை செய்தனன. இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீராமனமீதென்ன பிழையுளது? அதனை யுரையாய, உனக்கு இத சிந்தையின் ஒவவணண முரைக்கின்றேன; இதனை நீ கேட்டு நலமெனவுண்ரா துன்மனப்படியே செயவாயாகில, விரைவில் விளைத்தார சுற்றத்தார்களுடன் கூரிய ராமபாணங்களினு லடி பட்டு, ஆயுமாண ம்யிரைவிடடழிவாயென்று பலவாறாக உரைததனன.

ஆரணியகாண்டத்தில் முப்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

நாற்பதாவது சருக்கம்

ராவணன் மாரீசனை இகழ்ந்து வெருட்டித் தன் மதப்படி

துணையாகும்படி யுடன்படுத்தியது

அநந்தரம் ராவணன் இவ்வண்ணம் மாரீசனுரைத்த வாக்கியத்தை யாயுளமாண்டவன் மருந்தைப்போல மனங்கொள்ளாமல, இதமுரைத்த அம்மாரீசனை நோக்கி, அயளமானரோதலுகி கிட்டினமையின், வன்மொழி மொழியலுற்றனன்; கோரய மாரீசா! நீ என்னிடத்தி லெனக்குப பிரியமல்லாச சொறகளை இப்போது மொழிவது ஊஷரபூமியில விதை விதைப்பதுபோலப் பயனற்றதாகும; உன்னுடைய வாக்கியங் கணினால, யான ராமனுக்கு அஞ்சி மீளுவேனோ? அவன் பாப சீலனும், மூர்க்கனும, மானிடனும, சஹாய மற்றவனு மாதலின், அவன் போரி லெனக்கு நிகராகுவானோ? அவன் ஒரு பெணவார்த்தை கேட்டு ஆராயாமல, தாய் தந்தை ராஜ்ஜியம நட்புளர் முதலிய வெல்லாவரையுந் துறந்து, விரைவாகக் காடு வந்து சேர்ந்தனனோ? அவன் மூர்க்கனே யல்லனோ? அன்றியும், அவன் கரனையுங் கொலை செய்தமையின், அவனுக்கு உயிரினுமினியவளான சீதையை யான உனனெதிரில் அவசியமாய் எடுத்தோடிவருவேன்;- இவ்வண்ணம் யான் மனத்தி லுறுதிகொண் டிருக்கின்றேன்; அவ்வுறுதியை இந்திரன் முதலிய தேவாஸுரர்களாலும் விடுவிக்க முடியாது; யான் இவவண்ணஞ் செய்வது நலமா? தீதா?

என்று வினவி இருப்பேனாகில், நீ இவ்வண்ண மெனக் குபாயத்தையோ? உபாயத்தையே உரைசெய்யவேண்டும்; யான் விதித் திவ்வண்ணஞ் செய்யென வுரைசெய்கையில், நீ இவ்வண்ணமே யொழிந்து யதிப்பிரமுறு; யாவனொருவன் செல்வமுற்று வாழ்வுற விரும்புகிறானோ? அவன் வேந்தன் கேட்டதற்குக் கைகுவித் துடன்பட்டு, பதிலுரைக்கவேண்டுமே யல்லது, இவ்வகையாக மொழியத் தக்கவனல்லன், உரைசெய்யுமிடத்திலும் வேந்தனுக் கனுகூலமாகவும், இதமாகவும், இனிதாகவும், மெதுவாகவும், உபசாரத்துடன் மரியாதையாக உரைக்கவேண்டும், ஸ்ரீராஜக்குரிய ராஜன் தன்னை எதிர்த்துரைத்த மொழியைச் செவிகொடுத்துக் கேட்டு, மகிழ்ந் ததரஞ்செய்யான்; அடா மாரீசா! ராஜாக்கள் அக்கினியின் வெம்மையினை யும், இந்திரனுடைய விக்கிரமத்தையும், சந்திரனுடைய தண்மையையும், வருணனுடைய தண்டத்தையும், தருமனுடைய அருளையு மடைந்து சிறப்புற்றிருக்கின்றனர்கள், ஆதலின், அரசர்கள் எல்லாத் தருணங் களிலும் ஆதரஞ்செய்து பூஜிக்கத்தக்கவர்கள், நீயோவெனில், தருமத் தைத் துறந்து, மோகமடைந்து, அதிதியாக வந்த என்னைத் துன்மார்க்க மாகிய வன்மொழிமொழிந் திகழ்ந்துபேசினை; யானுன்னை இவ்விஷயத்தில் குணதோஷங்களையாயினும், யான்செய்யின் தகுமென்றாயினும், வினவி னேனில்லேன்; யான் உரைத்தது என்னுடைய சிறந்த இக்காரியத்தில் துணையாயிருந் துதவிசெய்யவேண்டுமென்பதேயன்றோ? அந்த உதவி யாவது எத்தன்மைத்தோ? அதனை மொழிகின்றேன் கேளாய், நீ ரஜதமய மான புள்ளிகளையுடைய பொன்மானுருவாகி அந்த ஆசிரமத்தில் சீதையி னெதிரி லுலாவுக; அங்குச் சீதையை யாசையுறும்படி செய்து, ராம லக்ஷ்மணர்களைப் புறப்படுத்தித் தொலைவுள்ள வனப்படி செல்லுக; பொன் மானுருவமடைந் தழகிய உன்னைச் சீதை கண்ணுற்று, இதனைப் பிடித் தளிக்கவென்று ராமனை ஏவுவாள், அவ்வண்ணமே ராமனு முன்னைத் தொடர்ந்து வருகையில், நெடுந்தூரஞ் சென்றபின்னர், அந்தோ! சீதா! அந்தோ? லக்ஷ்மணா! என்று ராமனுடைய தொனிபோ லுரைசெய்; அம் மொழியைச் சீதைகேட்டு ராமனுக்கேதோ தீங்கு நேர்ந்ததென் றெண்ணி, லக்ஷ்மணனைப் போய்ப் பார்த்துவரும்படி ஏவுவாள், லக்ஷ் மணனும் அவ்வண்ணமே அண்ணன்மீதுள்ள நேசத்தினால் செல்வான்; இவ்வண்ண மிருவரு மின்றிச் சீதை தனித்திருக்கையில், இந்திரன் சசி யைப்போல யானவளைக் கொணர்ந்து விடுவேன்; இவ்வண்ணம் நீ யுதவி செய்து பின்பெங்கேயாகிலும் செல்லுக; என்னுடைய ராஜ்ஜியத்தில் பாதிராஜ்ஜிய முனக்களிப்பேன், ஆதலின், இக்காரியம் நிறைவேறும்படி நல்வழிபற்றிச் செல்லுக; யானும் உன்னைப் பின்றொடர்ந்தே தேரூர்ந்து தண்டகாவனம் வந்து சேர்வேன், யானிவ்வண்ணம் போரின்றி, ராமனை வஞ்சனை செய்து சீதையைப் பறித்துக்கொண் டுன்னுடன் கூடி லங்காபுரி சேர்வேன்; நீ இதற் குடன்படாயாகில், யானிங் கிப்பொழுதே யுன்னைக்

கொலை செய்வேன்; ஆதலின், இக்காரியத்தைப் பலாத்காரத்தினலாவது செய்யப் போகின்றனே; ராஜனை எதிர்த்து நடப்பவன் ஒருக்காலும் இன்பமுறுன்; நீ மானுருக்கொண்டு ராமனுக் கெதிரில் செல்வாயாகில், நீ இறக்கினும் இறப்பாய்; உய்யினும் உயவாய்; நீ இப்பொழு தெதிர்த் துரைப்பாயாகில், யானுன்னை யுடனே கொல்வ துண்மை; நீ என் சொற்படி கேட்கி னிறப்பதோ சந்தேஹம்; என் சொல்லை மறுக்கின் இறப்பதோ நிச்சயம்; இவ்விரண்டில் எது நலமோ நீயே மதியினல் நன்காராய்ந்து, எது நலமாகுமோ? அதனையே நீ செயக;' என்றிவ்வனையாக ராவணனல் மாரீசன் உரைதநுப் பயமுறுத்தப்பட்டனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாற்பதாவது சருக்கம் முற்றிறறு.

நாற்பத்தொன்ருவது சருக்கம்.

மாரீசன் மீளவும் ராவணனை நோக்கித் துயர்ந் துரைத்தது.

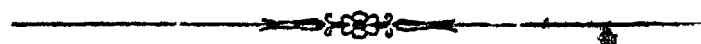
ராவண னிவ்வண்ணம் வேந்தன்போலப் பிரதிகூலமாக மொழிகையில், மீளவும் மாரீசன் ராவணனை நோக்கிக் கோரய ராக்ஷஸர் கோமானே! எந்தய பாவி யுனக் கிவ்வண்ணம் தீசெயல புரிக தழியும்படி யுபதேசம் செய்தனன்? இதனுல புத்திர மித்திர களத்திராதிகளுடன் நீ யழிவாய்; எந்தப் பாவி நீ இனபுற்று வாழ்ந்திருப்பதைப் பொறுக்கினறிலன்? எவன் உபாயமாக யமலோகத்தின் வழியை நல்வழியென மொழிந்தவன்? உன்மீது பொருமையும, பகையும் கொண்டவர்கள் தாம் நேராக வெதிர்த் துன்னை வெல்ல வொண்ணுமல், இதஞ் செய்பவர்போலப் பலவாறுடன் உனக்குப் பகைமூட்டி, உன்னைக் கொலவிக்க நினைக்கின்றனர்கள்; நீ யுன்னுடைய தீசெயலினுலேதானே யழியும்படி எந்தப் பகையாளி யுனக் கிதம்போ லுரைசெயதான்? நீ இவ்வண்ணம் நலவழி கடநது செல்லுகையிலும், இதமுரைத் துன்னைத் திருப்பாமல் அழிந்திறககினு மிறக்கவென றன்னை யாவர் உபேக்ஷை செயகின்றனர்களோ? அந்த மந்திரிகள் கொலைக் குரியாகளாயினும், கொல்லபபடுகின்றிலர்கள்; அமைசசர்கள் நல்லோர்களாயின், தன்னிசசையாய்த் தீச்செயல் புரிய முயன்ற உன்னைத் தடுக்காம லிருந்தனர்க ளெங்ஙோ? ஸசிவர்கள் அறம்பொருளின்பம் புகழ்களையும், ராஜனருளினுலேதானே யடைகின்றனர்களல்லரோ? ராஜனருளிலலானுயினும், தன்னிச்சையாய்த் தீச்செயல் புரிவானுயினும், அவர்களுக் கவையெல்லாம் பயனற்றன வாகின்றனவல்லவோ? அரசனுடைய தீச்செயலினுல் மற்றுள்ள ஜனங்களும் துன்

புறுகின்றனர்கள்; தருமம் புகழ் முதலிய யாவும் அரசனடியாக வருவன வாதலின், ராஜாக்கள் திச்செயல் புரியாதிருக்கும்படி யாவரும் செய்யக் கடவர்கள். ராஜன் கொடியனாயினும், பிரதிகூலனாயினும், விநயமற்றவனாயினும், அரசுசெய்ய வல்லவனாகான், எந்த மந்திரிகள் கெட்ட ஆலோசனை யுறறவர்களோ? அவர்கள் துன்பம நேருங்காலையில், வேந்தனுடன் கூடிக் கடுவேகமுள்ள குதிரைகள் திறமையற்ற பாகர்களுடன் கூடி மேடு பள்ளமுள்ள விடங்களிற்போல வீழ்ந்தழிவார்கள், உலகினில் பற்பல நல்லோர்களும் பிறர் செய்த பிழையினா லழிந்திருக்கின்றனர்கள், பிரஜைகள் கொடிய ராஜனால் பாதுகாக்கப் படுகின்றவர்களாயினும், நரியினால் பாதுகாக்கப்பட்ட ஆடுகள்போல அழிவார்கள், ராக்ஷஸர்கள் யாவரும் விரைவி லழிவார்களென்பதில் சிறிதேனும் ஐயமிலது, அவர்களுக் கிறையாகிய நீ கொடியனும், கெடுமதியினனும், காமுகனு மாயினை யல்லையோ? யானு மிங்குனனால் மரணமுறுகின்றேன்; காகதாளீயமாக (காகம்வரவும் பனம் பழம் விழவும் காகந் தற்செயலாய வீழ்ந்துடைந்த அப்பழத்தை யுண்டது போல) யானிங்கிருக்கத் தற்செயலாய் உன்னா லெனக்கிந்த ஆபத்து நேர்ந்தது, யானிறக்கின்றேனேயென்று யான் சிறிதுந் துன்புறுகின்றிலேன்; நீ சேனைகளுடன் விரைவி லழிவாயே யென்றே மிகவும் துன்புறுகின்றேன்; ஸ்ரீராமன் என்னைக் கொலைசெய்துவிட்டவுடனே யுன்னையும் கொல்வான்; யான் ஸ்ரீராமனா லடிபட்டு இறக்கின்றமையின், தீவினை யழிந்து நல்வினையனாகிப் பொன்னுலகமடைவேன்; யான் ஸ்ரீராமனுக்குக் கட்புலனாகுமளவே எனக் காயுளென வுணர்க; அவனைக் கண்டவுடனே யானழிந்தேனென்று நம்புக; சீதையைப் பறித்து வந்த பின்பு, நீ யுன்னையும், இனத்தார் சுற்றத்தார்களுடன் அழிந்தவனாகவே எண்ணுக, நீ என்னுடன் சீதையைக் கொணர்வாயேயாகில், நீயு முய்யாய்; யானுமுய்யேன்; இனத்தார் சுற்றத்தார்களு முய்யார்கள்; இலங்கையு மழியும், யானிவ்வண்ண முனக்கிதங்கருதி யுரைத்த இந்த என் வாக்கியத்தை நலமெனக் கேட்டு மகிழ்கின்றிலை; சுளிக்கின்றனை, ஆயுள்மாண்டவர்கள் நட்பினர்களுரைக்கு மிதத்தைக் கேட்கின்றிலார்களன்றோ? என்று பலவகையாகப் பயமுறுத்தியும், இதங்காட்டியும், கூறி முடித்தனன்.

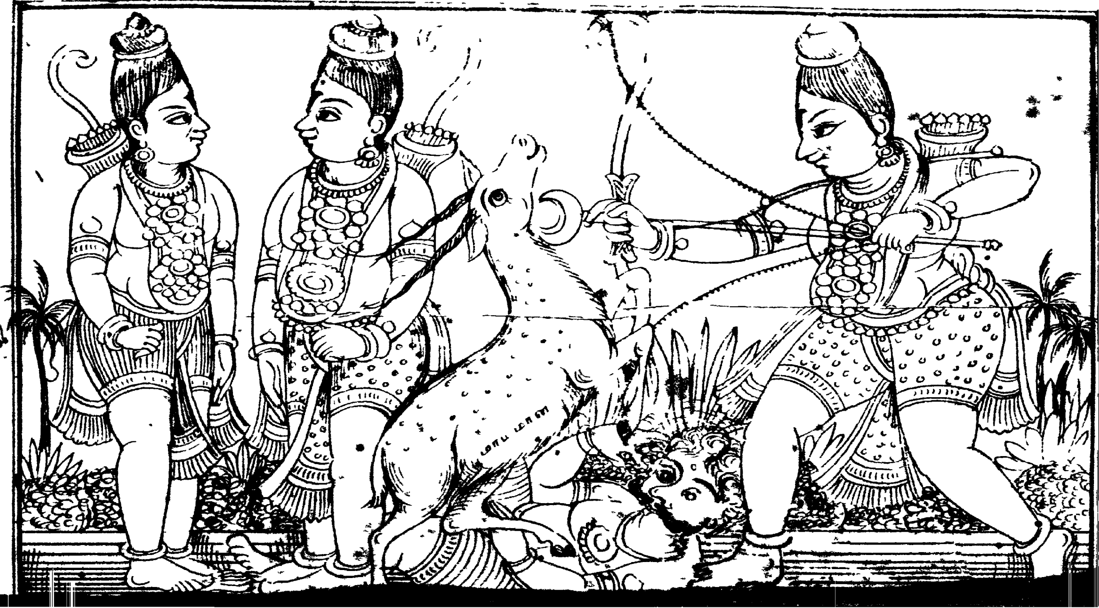
ஆரண்யகாண்டத்தில் நாற்பத்தொன்றாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்திரண்டாவது சருக்கம்.

மாரீசன் மானுருக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானிட மேகியது.

இவ்வண்ண முரைத்த மாரீசன் மீளவும் ராவணனை நோக்கி, அவன் வாக்கியத்திற் கிசையாவிடின், இப்பொழுதே கொலை செய்வானேயென்றும், செல்லின், அங்கு ராமன் கொல்வானேயென்றும் நினைந்துகொண்டும், வேறு கதி யின்மையால், செல்வோம் வாராயென்றுரைத்து, மேலும் 'கேளாய் ராவணா ! யான் மீளவும் ராமன் கண்ணில் தென்படுவேனாகில், உடனே என்னுயிர் மாய்ந்ததே ? ஸ்ரீராமனைச் சினமுறுத்தி எதிர்த்தபின்னொரு வனும் பிழைத்து மீளான் ; ஆயுள் மாண்ட உனக்கு யானும் நிகராயினேன் ; நீ இவ்வண்ணம் தீயோனாகுகையில், யான் என்செய்யத் தக்கது ; யானிப் படியே செல்வேன், உனக்கு நலமுண்டாகுக; என்று கடையில் உடன் படவுரைத்தனன் ராவணனு மதுகேட்டு மகிழ்ந் தவனைத் தழுவி, அடா மாரீசா ! இப்பொழுதென் மனப்படி வீரத்தன்மையுற்று மொழிகின்ற மையின், இப்பொழுதே மாரீசனாகினாய் ; இதற்கு முன் வேறோரரக்க னாயினை ; மணிகளிழைத்தும், பிசாசங்கள்போன்ற முகங்களையுடைய கோவேறு கழுதைகள் கட்டியும், அழகிய என்னுடைய இத்தேர் மீதேறுக ; என்னுடன் அங்குச் சென்று, சீதையை யாசையுறுவித்து, வஞ்சனை செய்த பின்பு, உன்னிச்சையின்படி செல்லுக ; ராம லக்ஷ்மணர்களின்றிச் சீதை தனியே யிருக்கையில், யானும் அவளை எடுத்தோடி இலங்கை சேர்வே னென்றனன். அநந்தரம் ராவண மாரீசர்க ளிருவரும் தேவவிமானம்போல விண்ணிடையில் செல்லவல்ல அத்தேர்மீதேறி, அங்கிருந்து புறப்பட்டு விரைவாகச்சென்று, பற்பல நாடுகளையும், நகரங்களையும், வனங்களையுந், நதிகளையும், மலைகளையும், பட்டணங்களையும், கிராமங்களையும், அக்கிர ஹாரங்களையும் கண்ணுற்றுக்கொண்டே தண்டகாரணியஞ் சேர்ந்து, ஸ்ரீராமாச்சிரமத்தைக் கண்டு தேரினின்று மிறங்கினார்கள் ; அப்பொழுது ராவணன் மாரீசன் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு அவனை நோக்கி, அடா மாரீசா ! இதோ புரா வாழைகளடர்ந்த ராமாச்சிரமங் காணப்படுகின்றது : யாமிங்கெதன்பொருட்டு வந்தோமோ ? அக்காரியத்தை நிறைவேற்றக் கடவை ; என்று மீளவும் வேண்டி யுரைத்தனன். உடனே மாரீசனும் இந்திரநீலமயமான கொம்பு நுனி யுடையதும், வெண்மையுங் கருமையுஞ் சேர்ந்த முகவொளியுற்றதும், செந்தாமரைபோலவும், உற்பலம்போலவும் விளங்கும் முகமுடையதும், இந்திரநீலம்போன்ற வண்ணமும், உற்பலம் போன்ற [illegible]ழமைந்த செவியுற்றதும், கொஞ்சமுயர்ந்த கந்தரமுடை யதும், இந்திரநீலம்போன்ற கீழுதடு பொருந்தியதும், குந்தம் சந்திரன் வச்சிரம் இவைகள்போன்ற வயிற்றை யுடையதும், இலுப்பைப்பூவினுக்கு

மாய மான

ரான பார்சுவங்களையுடையதும், தாமரைமலர்த்தாதுகளுக்கு நிகரான ம், வைடூரிய ரத்தினத்தை நிகர்த்த குரங்களையுடையதும், நுண்ணிய ழுங்கால்களை யுடையதும், மிகவு மிசைந்த அவயவங்களை யுடையதும், ந்திராயுதத்தை நிகர்த்த புச்சத்தைமேலசைப்பதும், மனதைக இனிய ண்ண முடையதும, பறபல மணிகளை பொருந்தியதுமாகிய மானுருவங் கொண்டு, தனனொளியினு லந்த ஸ்ரீராமாசிரமமெங்கும விளங்கச்செய்பவ இப் பிராட்டியை யாசைப்படுத்தி வஞ்சிப்பதன் பொருட்டுப புறகளை மயந்துகொண்டும், மரங்களின் தளிர்களை முறித் துண்டும் திரிந்து, ழைததோட்டத்திலும், கோமகுமரங்களிலும், அங்கு மிங்குமாகச சஞ்ச ந்து, மெதுவாக நடந்து ஸ்ரீராமாசிரமத்தினருகில் முனசெனறும், ண்டும விரைவாக வோடியும், மீண்டெழும்பியும, சிலவிடத்தில் குதித் ம், சிலவிடததில் துளளியும, சிலவிடத்திலுடகார்ந்தும், சுற்றுமோடியும், சீதாபிராட்டி தனனைக காணுமபொருட்டுப பலவிதமாக விளையாடினன்; ம்மானுருவை யங்குளள மானகளெல்லாம கண்டு, அருகிலோடிவந்து மாந்துபார்த துடனே யச்சங்கொண்டு, பததுத் திசைகளிலு மோடின; ம்மானுரு வமைந்த மாரீசனும அவைகளைக கொனறு தின்பவனாயினும், ன் தன்மையை மறைப்பதனபொருட்டு, அவைகளைத் தினனுமல் பார்த் ருந்தனன், அந்தத தருணததிலேதானே சீதாபிராட்டியார நறுமலர்களைக் ாயவதன பொருட்டுப பூந்தோட்டததில வந்து, மலர்களைக கொய்து, ாண்டு வருகையில, மிகவும அழகுறற அம்மாய மிருகத்தைக கண்டு, யப்படைந்து, பெரும்பாலும் பார்த்து நின்றனர்; அம்மாய மிருகமும் வரைக கண்டு மிக விநோதமாக விளையாடி யவ்விடத்தைத் திகழுவித்துப் ாட்டியையும் மகிழுவித்துத தனமீது விருப்பமுறச் செய்தது; பிராட்டி ரும் காணுதுகணட அம்மானைநோககி, மிக வியப்பும, மகிழுவுமகொண்டு தனைப் பிடிப்பித்துத தம்மாசிரமத்திலே தாமே வைததுககொளள வண்டுமென்று விரும்பினர்.

ஆரணயகாணடததில நாறபத்திரணடாவது சருககம

முறறிறறு.

நாற்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

இளையபெருமாள் அம்மானை மாரீசனே யாகவேண்டுமென்றுரைசெய்தும்,
பெருமாள் பிராட்டியாரது சொற்படி யதைப்பிடிக்கத் திருவுள்ளங்
கொண்டு, பிராட்டியாரைப் பாதுகாத்திருக்கும்படி
திருத்தம்பிக்குக் கட்டளையிட்டருளியது.

அநந்தரம் நறுமலர் கொய்துகொண்டிருந்த பிராட்டியும் அந்த மானைக் கண்டு, ராமலக்ஷ்மணர்களைக் கூவி அழைத்துக் காட்டி விரும்பினர் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும் அங்கெய்தி அம்மானைக் கண்டனர்கள் அப்பொழுது இளையபெருமாள் பெருமாளை நோக்கி, எம்மையரே! முன்பு மானுருக் கொண்டு வந்து தப்பிப் பிழைத்தோடின மாரீசனே இப்போதும் இம்மானாக வந்திருக்கின்றானென்று யான் எண்ணுகிறேன்; பற்பல ராஜாக்கள் வேட்டையாடக் காடு சென்று மானுருக்கொண்ட இப்பாவியினால் கொலைசெய்யப் பட்டிருக்கின்றனர்கள்; இம்மாரீசன் மிகவும் மாயை செய்பவன்; இம்மான் மாரீசனுடைய மாயையேயன்றி, வேறன்று, இது கந்தர்வ புரத்துக்கு (வானிடையில் பல உருவாகக் காணப்பட்டுக் கணத்தில் அழியும் மேகத்திற்கு) நிகரானதேயன்றி, உண்மையன்று, இத்தன்மையதாகிய மான் இப்புவியிலேயே யில்லை, ஆதலின், இது மாயை யென்பதற்குச் சிறிதுஞ் சந்தேகமில்லையென்று உரைசெய்தனர். பிராட்டியார் அதுகேட்டு இளை பெருமாளைத் தகைந்து மைத்துன! உன் சொல்லிங்கமையாதென்று மறுத்துப் பெருமாளை நோக்கி, எம்பிராணநாதரே! இம்மான் மிக வழகியது; என் மனத்துக் கினியது, இதனைப் பிடித்துக்கொண் டெழுந்தருளுக; இது யாம் விளையாடுவதற் குபயோகமாகும்; இவ்வாச்சிரமத்தில் மிருகம், சிறுமரம், சமரம், கரடி, புள்ளிமான், குரங்கு, கின்னரம் முதலிய விலங்குகள் மிக வழகுற்றனவாகத் திரிகின்றன, ஆயினும், இந்த மானுக்கு நிகரான மானை யான் முன் எங்கும் கண்டிலேன், இஃது ஒளியினாலும் பொறுமையினாலும், தேஜஸ்ஸினாலும், மற்ற மிருகங்களினுஞ் சிறந்தது இதனது ரூபமும், காந்தியும், ஒலியும் மிக வினியன, இது என் மனத்துக்கு மிகவு மினியதாகி, என் மனத்தைக் கவர்கின்றது; இதனைத் தேவ உயிருடனே பிடித் தெழுந்தருளுவீராகில், மிகவும் ஆச்சரியமுறத்தக்தாகும், யாம் வனவாஸந் தீர்ந்து திருவயோத்திக்குச் செல்லுங்காலும் இதனை யுடன் கொண்டுபோனால், அங்குள்ளோரெல்லோருங் கண்டு வியப்புறுவார்கள்; இதனை யுயிருடன் பிடிப்பது அரிதாயினும், இதனைக் கொ செய்து இதன் தோலைக் கொணர்க; தருப்பாஸனத்தின்மே லிந் தோலைப் பரப்பி வீற்றிருக்க விரும்புகின்றேன்; குலமகளிர்கள் க

னுக்குக் கட்டளை செய்வது மிகத் தகாச்செயலாதலின், யான் தேவரை இவ்வண்ணம் மேவுதல் மிகக் கொடியதும், தகாததுமாகின்றது ; ஆயினும், இதன் அழகினைக் கண்டு வியப்படைந்து இவ்வண்ணம் மொழிந்தேன் ; இம்மான் பொன்னின் வண்ணம் பொருந்தியதும், இந்த்ரநீலம்போன்ற கொம்புகளையுடையதும், பாலசூரியன்போல் வொளிசெய்கின்றதும், விண்மீன்களைப்போன்ற புள்ளிகளுள்ளதுமாகி யிருக்கின்றதன்றோ? என்று மொழிந்தேவியார் பெருமாளும் அம்மானைக் கண்டு வியப்படைந்து ஸ்ரீபிராட்டியாரது வாக்யத்தையுங்கேட்டு ஆராய்ந்து இளையபெருமாளை நோக்கிப் பார்! லக்ஷ்மணா! சீதையோ இம்மானை விரும்புகின்றனள் ; இம்மானோ மிகச் சிறந்த உருவமமைந்திருக்கின்றமையின், மாயையேயன்றி, உண்மையெனத் தோற்றாது ; இதற்கு நிகரான மான் நந்தவனத்திலுமில்லது ; சைத்ரரதத்திலுமில்லது ; ஆதலின், இப்புவியிலுள்ளதாகுமோ ? நேராகவும் எதிராகவுமுள்ள இதன் மயிர்கள் முழுதும் பொன் புள்ளிகளினாலும், வெள்ளிப் புள்ளிகளினாலும், சித்திரமாக விளங்குகின்றன ; இது கொட்டாவி விடுகையில், வாயினுள் எரிகின்ற தீச்சுடர்போலவும், நீருண்ட மேகத்திடையில் மின்னுகின்ற மின்னற்கொடிபோலவும் நாவொளிவிடுகின்றது, முகம் இந்திரநீலக் கிண்ணிபோன்றது ; சங்கு முத்துக்களுக்கு நிகராகி வயிறு விளங்குகின்றது ; இம்மானைக் கண்ணுற்ற எவர்தாம் வியப்புறார்கள் ? இஃது எவனைத்தான் வியக்கச்செய்யாது ? அரசர்கள் மாம்ஸத்தின் பொருட்டாயினும், விநோதத்திற்காயினும், வேட்டையில் மானை யடிக்கின்றனர்களன்றே ? இவ்வண்ணம் நவமணிகளும், பொன்னுமமைந்த மிக அழகிய இம்மானைப் பிடிப்பதற்குக் கேட்கவேண்டுமோ ? மணிகளையும், தங்கம் வெள்ளி முதலியவற்றையும் மதிக்கத்தக்க பலவகை தாதுக்களும், காட்டில் மிக்க முயற்சியால் கிடைக்கப்படுகின்றன ; நாட்டிலுள்ளவைகளைவிடக் காட்டிலுள்ளவை அரியனவாதலின், சிறந்த பொருளாகின்றன வல்லவோ ? கோரப்பட்ட பொருள்களைச் சுக்கிரன்போலப் பெறுவதென்பதும் சிறப்புற்றதன்றோ ? ஒரு பொருளை யொருவன் எப்பொழுது கோருகின்றனனோ ? அப்பொருளை யப்பொழுதே முயற்சிசெய்து பெறுவானாயின், அப்பொருளே சிறந்ததெனவும் நீதியுணர்ந்தோர் மொழிகின்றனர்கள், சிறந்த பொன்மயமாகிய இம்மானின் அழகினால் சீதை என்னுடன் வீற்றிருந்து மகிழுவாள், மெதுவும், நுட்பமும், உயர்வும், பலவகை வண்ணமும், கரிய புள்ளியுமுள்ள மயிருண்டாகிய கதளி யென்னும் மானின் தோலும், மெதுவும், உயர்வும், பருமனும் பொருந்திய மயிருள்ள பிரியகமென்னும் மானின் தோலும், பிரவேணியென்னும் மான் தோலும், அவியென்னும் ஆட்டின் தோலும், மெதுவில் இம்மானின் தோலுக்கு நிகராகாவென்று யான் நினைக்கின்றேன் ; புவியில் சிறந்த இம்மானும், விண்ணில் விண்மீன்களுள் சேர்ந்த மிருகசீர்ஷமென்னும் மானும், ஆகிய இவ்விரண்டுமே உலகங்களிற் சிறந்தன ; [illegible] லக்ஷ்மணா ! ஒருகால் நீ யுரைத்தவண்ணம் மாரீசனே மாயையினா

விவவுருக்கொண்டு வந்திருப்பவனாயினும், இதனைக் கொலைசெய்யவேண்டு வது அவசியமன்றோ? இந்தக் கொடிய மாரீசனாலேதானே முன்பு பல யோகிகள் மாயையால் கொலைசெய்யப்பட்டனர்கள், மற்றும் பற்பல வேந்தர்களும வேட்டையாடுகையில், இவனால கொலைசெய்யப் பட்டனர்க ளன்றே? ஆதலின், இவனைக் கொலைபுரியவேண்டுவதே முக்கியம; இவவிடத் திலேதானே முன்பு வாதாபியானவன் ஆட்டுக்கடாவாகிய பிறரால புஜிக்கப் பட்டு, அவர்களுடைய குக்ஷியையடைந்து, தேளின் கருவு தான பிறக்கும் போது தாயைக் கொலவதுபோலப பற்பல வேதியர்களைக் கொலைசெய் தனன். இவவன்ன மிருகமையி லொருநாள அந்த வாதாபி யகஸ்தியபகவா னால் புஜிக்கப்பட்டு, அவரைப் பிளந்து வெளியில்வர முயலுகையில், அவர் இதனை யறிந்து நகைத்து, அவனை நோக்கி, அடா வாதாபி! நீ சிறிதும் லக்ஷியஞ் செய்யாமல பல போகங்களைக் கொன்றனை யாதலின், நீ இப்பொழு திறக்கின்றனை; என்றருளிச்செய்து, ஜரிக்கச்செய்தருளினா. இம்மாரீ சனும் அவவன்னம் எனனை வஞ்சனை செய்வானாகில், இவனும் அவன் போலவே பிழையாதிறப்பான, ஆதலின், நீ இவவிடத்திலேதானே மிகவும் ஊக்கத்துடன சீதையைப பாதுகாத்திருக்க; நாம் செய்வதற்குரிய செயல் கள (ராவணாதிகளைக் கொலை செய்வது முதலியவைகள) யாவும் இந்தச் சீதையின அதீனங்களே யல்லவோ? இம்மான் மாரீசனாயின, கொலைசெய் வேன; மானேயாயின், பிடித்து வருவேன்; யானிதனைப பிடிக்கச் செல்வ தன முன்னமே இந்தச் சீதை இம்மான தோலின மிக விருப்பங்கொண் டிருக்கின்றனள், பாராய இதனது தோல் மிகச சிறந்திருக்கின்றமையின், இது மானாகாது; ஆதலின், நீ சீதையுட னிங்கிருந்து மிகவும் ஊக்கங் கொண்டு வாழாய, யானு மொரு கணையினா லிதனைக் கொனறு தோலை யுரித் தெடுத்துக்கொண்டு விரைவாக வருவேன, நீ மிகத் திறமை யுள்ள வரும், நடபினரும, மதியுடையோருமாகிய ஜடாயுவுடன்கூடிக் கணப் பொழுதாயினும் ஊக்கமற்றிராமல், நாறபுறங்களைபும் பாாத்துக்கொண்டு சீதையைப் பாதுகாத்துக்கொணடிருக்கக் கடவையென றருளிச்செய்தனர்.

ஆரணயகாணடத்தில நாற்பத்துமூன்றாவது சருக்கம

முற்றிற்று

இந்தச சருக்கத்தில பெருமாளுடைய வாக்கியங்களாலும், இளையபெருமா ளுடைய வாக்கியங்களாலும், மாரீசனே மாயாமிருகமாக வந்திருப்பதை யவர்கள் ணர்குணாந்தார்களெனவும், ராவணாதிகளைக் கொலைசெய்வதனபொருட்டே சீதையின் வாக்கியத்திற குடனபட்டனர்களெனவும ஙனகுவிளங்கும, சீதாபிராட்டியாரு மிதனை யறிந்தே யதனைப பிடித்துவரும்படி ஏவினளெனவும் ஙனகு தோனறும்; எங்ஙனே யென்னில, சீதை இளையபெருமாள வாக்கியத்தைக்கேட்டுப் புன்னகையுடன் நகைத் தது, பெருமாளை நோக்கி, (ஆகயைசம்மாஹாபாஹோ கரீடார்த்தம்நோபவிஷ்யதி)

நாற்பத்துநான்காவதுசருக்கம்.

பெருமாள் நெடுந்தூரம் தொடர்ந்து மானுருக்கொண்ட மாரீசனைக் கொலைசெய்து மீண்டருளியது.

பின்பு பெருமாளிளையபெருமாளுக்கு இவ்வண்ணங் கட்டளையருளிச்செய்து, பொன் பிடியுள்ள வாளைக் கச்சையி லிறுக்கிக் கட்டி, மூன்று வளைவுள்ள கோதண்டத்தையுந் திருக்கரத்திலேந்தி, அம்பறாத்தூணிரங்களையு மிருபுறத்திலு மிறுக்கி, விரைவாக மானைத் தொடரந் தெழுந்தருளினர். மானுருக்கொண்ட அந்த மாரீசனும், பெருமாளை வஞ்சனைசெய்யபலனுக்கியும், பெருமாளைக்கண்டச்சங்கொண்டு மறைந்தும், மறுபடியும் கட்புலனுக்கியும், தன்னைக்கண்டோடிவரும் பெருமாளைக் காணுந்தோறும் நெடுந்தூரமோடியும், பின்பு கிட்டியும், சிலவிடத்தில் பாணம் பாயுந்தூரங் கடந்தும், சிலவிடத்தி லகப்படுவான்போல வாசையுறுவித்தும், அச்சங்கொண்டு கடலோரம் வரையில் துள்ளிப் பாய்ந்தும், கண்டயக்கூட்டமாயுள்ள மேகங்களினிடையில் வருஞ் சந்திரன்போல அடிக்கடி மறைந்தும், கட்புலனுக்கியும், இவ்வண்ணமே முகூர்த்தமாத்திரத்தில் பெருமாளை நெடுந்தூர மிழுத்துக்

மிகத் தோள்வலியுற்ற பெருமாளே இதனை (இம்மாரீசனை) கொண்க, இது விளையாட்டின்பொருட்டு (நோபவிஷ்யதி) ஆகாது; நாம் விளையாடுவதற்கு இக்காட்டில் பற்பல மிருகங்களுள, ஆயினும், இதைப்போன்ற மிருகங்களைக் கண்டிலோம், இது உண்மையான மானன்றாதலின், இதனை யுயிருடன் பிடித்துவரின், மிக வியப்பாகும்; நம்மெதிரில் போலவே ஸ்ரீபரதாழ்வான் கோஸலையார் முதலானோர்களுக்கும், நாட்டார்களுக்கும் எதிரில் இவ்வண்ணம் மாயை செயினும் செய்யும்; ஆதலின் இஃ துயிருடன் அகப்படாவிடினும், இதனைக் கொலை செய்து தோலைக் கொண்க; அதன்மீதுட்காரவேன், (காமவ்ருத்த மிதம் ரௌத்ரம் ஸ்த்ரீணாமஸத்ருசம்மதம்) (இதம்) இம்மான் (ரௌத்ரம்) கொடியது, (காமவ்ருத்தம்) நீதியற்றுப் பாவச் செயல் புரிவது, (ஸ்த்ரீணாம்) பெண்களுக்கு (அஸத்ருசம்) தகாதது, ஆயினும், இந்த ஸத்வத்தின் சரீரத்திலுள்ள எனக்குக் குதூஹல முண்டாயிற்று, இதனைத் தேவர்களு மாராய்ந்து செய்க; என்று மொழிந்தன ரல்லரோ? ஆதலின், இம்மூவர்க்கும் இதனது உண்மை தெரியுமெனவும்.—

கடையில் பெருமாளும் இளையபெருமாளை நோக்கி, (பச்யலக்ஷ்மண வைதேஹீம் ம்ருகத்வசிகதஸ்ப்ருஹாம்) அடா தம்பி! சீதையை இம்மான் தோலில் (கதஸ்ப்ருஹாம்) ஆசையற்றவளாகவே (பச்ய) அறி, என்று சீதையின் பாவத்தையும் வெளிப்படவருளிச்செய்தனரெனவும், முடிவில் (பரதக்ஷிணோநாதிபலோபக்ஷிணோ ஜடாயுஷாபுத்திமதாச) என்று ஜடாயுவின் பெயரை யெடுத்தமையாலும், நாம் தூரத்திற்சென்றபின், ராவணன் சீதையை எடுத்தோடுகையில், ஜடாயு ராவணனுடன் போர் செய்வா ரென்பதும், பெருமாள் முன்புணர்ந்தே அருளிச்செய்தனரெனவு முணர்க.

கொண்டு போயினன், பெருமாளு மிவ்வண்ணம் மாரீசனால் வெகுதூர மிழுக்கப்பட்டுத் திருவுளஞ்சீறி, இலைநிழலுற்ற புற்றரையில நின்றருளினர். அம்மானும் காட்டிலுள்ள மிருகங்களினால சூழப்பட்டுப் பெருமாளருகில் மீளவும் வந்தது, பெருமாள் பிடிக்க வருகையில், விரைவாகவெழும்பித் தூரஞ்சென்றும், பயங்கொண்டு மறைந்தும், மீளவும் மரங்களினிடையி னின்றும் தோன்றிக் கட்புலனாகியும், பெருமாளை யலைத்தது; பெருமாளும இவ்வண்ணம் இது அலைப்பதைக்கண்டு முனிந்து அதனைக் கொலைசெய்ய நிச்சயித்து, இரவியின் கிரணம்போல வொளிவிடுகின்ற கூரிய கணையை வலிய வில்லில தொடுத்து, பிரஹ்மாஸ்திர மந்திரத்தால் அபிமந்திரித்து வலுவாக இழுத் தெய்தனர். உடனே யந்த அஸ்திரமும அந்தப பொய்மமானினுடலைப பிளந்து கொண்டு மாரீசனுடைய மார்பினில் பாய்ந்து பிளந்து புதைந்தது; உடனே யவன பனைமரவுயர மெழும்பித் தரையில வீழ்ந்து கோரமாகக் கூவி யானிப்பொழுது யாதுபாயஞ்செயின், சீதை விரைவாக லக்ஷ்மணனை இங்கனுப்புவாள், தடையின்றி, ராவணனும சீதையை யெடுத்தோடுவானென்று ஆலோசனைசெய்து தோந்து, அந்தோ ? சீதையே! அந்தோ ? லக்ஷ்மணா ! என்று ஸ்ரீராமபிரானே ஆயுஷ்மான் டழுதாப் போலக் கூச்சலிட்டு, ஆயுஷ்மான்டு மானுருவை விட்டு நவமணிகளிழைத்த புஜகீர்த்தி யுடையதும், பலகலனு மணிந்ததும, பொன்மாலை பூண்டதும், நீண்ட கோரபபல்லுடையதும, மிகப பயந்தருவதுமாகிய தன்னுடைய நிஜரூபத்தை யடைந்து, பாணவேதனையினால துடித்து, மாண மடைந்தனன். பெருமாளும இவன இவ்வண்ண மிறந்ததைக் கண்டு சீதையைச் சிந்தித்து, இம்மான உண்மை யன்று, மாரீசன் செய்த மாயையே ! ஆதலினிம்மானைப பிடிக்க வேண்டுவதில்லை, என்று முன்பு லக்ஷ்மணன உரைத்த வாக்கியமே யதார்த்த மாயிற்றேயென்று எண்ணி, என்னே யிவ்வண்ணமே கொலைசெய்யப்பட்ட இந்த மாரீசனும என்னுடைய கண்டவொலிபோலக் கூவி யழுதனனே ? இதனைச் சீதையும் லக்ஷ்மணனுங்கேட்டு என்செய்வார்களோ ? என்றெண்ணி, அச்சத்தினால் மயிர்க்குச்செறிந்து கடுந்துயருற்று, மற்றொருமானையும அடித்துத் ததன மாமஸத்தை யெடுத்துக்கொண்டு மீண்டு ஜனஸ்தானத்தை நோக்கி, விரைவாகப புறப்பட டெழுந்தருளினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில நாற்பத்துநான்காவது சருக்கம்

முற்றிற்று

இந்தச் சருக்கத்திலும் சீதை லக்ஷ்மணனை யனுப்பாளோ வெனவும், லக்ஷ்மணன அவள சொற்படி வாரானோ வெனவும, பெருமாள் சிந்தித்துத் துயருற்றன ரெனவே யுணர்க

நாற்பத்தைந்தாவது சருக்கம்.

பிராட்டி இளையபெருமாளை முனிந்தவள்போல வன்மொழிமொழிந்தப்ப இளையபெருமாளும் பிராட்டியைத் தனியே விட்டுப் பெருமாளை நோக்கி, எதிர்க்கச் செல்லுதல்

இங்கே பிராட்டியும் மாரீசனிட்ட கூக்குரலைக் கேட்டுப் பெருமாள தொனிக்கு நிகராக விருப்பதை யறிந்து, இளையபெருமாளை நோக்கி, மைத்துனரே! நீர் விரைவாகச் சென்று உம்மையரைக் காண்க, மிக்க துயருற்றுக் கூவுகின்ற உம்மையரின் தொனியைக் கேட்டபின்னர், என்னுயிர் என்னிதயத்தில் நிலைக்கின்றிலது, நீர் சென்று உம்மையரைப் பாதுகாத்தருள்க, உம்மையர் தஞ்சம் வேண்டிக் கூவினமையின், நீர் விரைந்தோடுக, காளை சிங்கங்களின் வசத்தில் அகப்பட்டாற்போல உம்மையர் அரக்கர்களது வசத்தில் அகப்பட்டனர்போலும், என்று செல்லும்படித் தூண்டி ஏவினர். இளையபெருமாளிதுகேட்டுப் பெருமாளுடைய திறமையையும், பிராட்டியையே பாதுகாத்திருக்கும்படி யவர் தமக்குச் செய்த கட்டளையையும், மாரீசன் கபடத்தையும் ஆராய்ந்து, செல்லாது நின்றனர், பிராட்டி யதுகண்டு மிக்கச் சுளித்து, இளையபெருமாளை நோக்கி, மைத்துனரே! நீரிதுகாறும் நட்பினர்போலிருந்தும், உம்மையர்க்கு நீர் மாற்றுத்தாய் குமாரராதலின், பகையாளிபோலக் காணப்படுகின்றீர், அல்லீராகில், உம்மையரிவ்வண்ணந் துன்புற்றிருக்கையிலுஞ் செல்லீரோ? நீரென்னை யடைவதன்பொருட்டு ஐயரிறக்கவே நினைக்கின்றீர் போலும், என்மீதுமக்கு வேட்கையிலதாயின், நீரிப்பொழுதும் செல்லீரோ? என் பர்த்தா துன்புறுவதே யுமக்குப் பிரியமென நினைக்கின்றேன்; அவர்மீதுமக்கன்பேயிலது, ஆதலாலேதானே நீரசிந்தையின்றி, இங்கு நிற்கின்றீர், என் பிராணநாயகர் இறந்தபின், இங்கென்னுமக்கு யாதுபயன் கிடைக்கும்? என்று கடுமொழிகள் கூறினர். இளையபெருமாளும் இவ்வண்ணந் துயருற்றுக் கண்ணீர்பெருகக் கொடுமைகொண்டுரைத்த வாக்கியத்தைக் கேட்டுப் பிராட்டியாரை நோக்கிக் கேளீர் அன்னையே! உமது பர்த்தாவாகிய என்னையர் பன்னகாசுர கந்தர்வ தேவமானுஷ ராக்ஷஸாதிகளெல்லோரும் ஒன்று கூடி எதிர்த்த நடர்க்கினும் வெல்லப்படுவரோ? இவ்விஷயத்தி லையமேயிலது? போரில் என்னையரை எதிர்த்து நிற்பவன், தேவர்களுள்ளும், மனிதர்களுள்ளும், கந்தர்வர்களுள்ளும், பறவைகளுள்ளும், ராக்ஷஸபிசாச கின்னராதிகளுள்ளும், மிருகங்களுள்ளும், தானவர்களுள்ளும், ஒருவனு மிலன்;

என்னையர் போரி லொருவராலும் கொலைசெய்யப்படுபவரல்லர், ஆதலின், நீர் இவ்வாறு மொழியற்க; பெருமானை விட்டுத் தேவர் தனியே எழுந்தருளியிருக்கையில், யான் விட்டுச் செல்லேன், என்னையரது பலம் ஒருவராலும் தடைசெய்யத்தக்க தன்று, மூவுலகத்தோரெல்லோரு மொன்று சேரினும், என்னையரே வெற்றி யுறுவாரல்லது, தோல்வி யுறார்; நீர் துயருறற்க, மகிழ்ந்திருக்க, உமது பர்த்தா! அம்மாரீசனைக் கொலைசெய்து விரைந் தெழுந்தருளுவர் பாரீர், அந்த வொலியும் என்னையரது கண்டத் தொனியே யன்று, யான் நன்குணர்வேன், வேறொருவன் மாயையா லவ்வண்ணங் கூவினன். அந்த மாரீசனுடைய மாயையே யிது, கந்தர்வநகரம் போன்றது, உண்மை யன்று; என்னையர் உம்மை என்னிடத்தில் வைப்பாக அளித்து விட் டெழுந்தருளினர், ஆதலின், யான் உம்மைத் தனியே விட் டேகேன்; என்னையர் கரன் முதலிய அரக்கர்களைக் கொலைசெய்தமையின், மற்றுள்ள அரக்கரெல்லோரும் நம்மேல் பகைகொண்டு ஸமயம்பார்த்திருக்கின்றனர்கள், அவ்வரக்கர்களே கொடுமைகொண்டு பலபோக்காது தொனிபோலக் கூவுகின்றனர்கள்; நீர் இவ்வண்ணஞ் சிந்தையுறற்க, என இவ்வண்ணம் பலவாறாக மொழிந்து தேற்றினர்; பிராட்டியார் அதுகேட்டும் மனந்தேறும லிருமடங்கு முனிவுகொண்டு கண்கள் சிவந்து இளையபெருமானை நோக்கி, அடா நீசா! அருளற்றவனே? கொடியவனே? குலங்கெடுப்பவனே? பெருமானிறப்பதே யுனக்குப் பிரியமென வெண்ணுகின்றாய்: என் பதி இறக்குகவென்றே நீ இவ்வண்ணம் ஸ்யாதானம்போல உரைக்கின்றனை? நீ யவர்க்குச் சக்களத்திமகனாதலின், நீ இவ்வண்ணம் நினைப்பதும் வியப்புறத்தக்கதன்று, உன்னைப் போன்றவர்கள் உள்ளத்திற் கொடுமை கொண்டும், புறத்தில் நட்பினர்போல இருக்கின்றனர்களல்லரோ? நீ என் பொருட்டே காட்டில் தனியே பெருமானைப் பின்றொடர்ந்து வந்தனை; ஒருவேளை பரதனே பெருமானைக் கொலைசெய்து என்னை எடுத்துவரும்படி யுன்னை ஏவி யிருக்கின்றனன்போலும், இவ்வண்ணம் உன்னெண்ணமும், பரதன் எண்ணமும், முடியுமெனக் கருதற்க; கருநெய்தல்போன்ற திருமேனி யுடையவரும், தாமரையிதழ்போன்ற திருக்கண்களை யுடையவருமாகிய என் பர்த்தாவைச் சேர்ந்தபின், மற்றொருவனை யான் காமுறுவேனோ? அடா லக்ஷ்மணா! உன்னெதிரிலேதானே யான் உயிரை விட்டு விடுவேனல்லது, பெருமானின்றிக் கணப்பொழுதும் பிழையேனென்று மிகக் கொடுமையாக மொழிந்தனர். ஐம்புலன்களையும் வென்ற இளையபெருமாளும் சீதாதேவி மொழிந்த அந்த வன்மொழியைச் செவியுற்றுப் பிராட்டியாரைநோக்கிக் கைகுவித்துக் கேளீர்பிராட்டியாரே! நீர் மொழிந்த வல்லுரைக்குப் பதிலுரைக்க விரும்புகின்றிலேன்; நீர் எனக்குத் தெய்வ மல்லீரோ? நீரிவ்வண்ணம் மொழிந்ததும் வியக்கத் தக்கதன்று; நீரும் பெண்ணாகின்றீரல்லீரோ?—

స్వభావస్త్వేష నారీణామేవం లోకేషు దృశ్యతే
విముక్తధర్మాశ్చపలాస్తీక్ష్ణా భేదకరాః స్త్రియః.

ஸ்வபாவஸ்த்வேஷநாரீணாமேவம்லோகேஷுத்ருச்யதே
விமுக்ததர்மாச்சபலாஸ் தீக்ஷ்ணாபேதகராஸ்த்ரிய꞉.

இவ்வண்ணம் வன்மொழி மொழிவது பெண்களின் இயல்பே யன்றோ? இவ்வாறே யுலகங்களிலும் காணப்படுகின்றது; பெண்கள் தருமத்தைத் துறந்தவர்களும், சபல முடையவர்களும், கொடுமை யுற்றவர்களும், மித்திரபேதஞ் செய்பவர்களுமே யாகின்றனர்களல்லரோ? நீருரைத்த இம்மொழியைக் கேட்டு யான் பொறுக்கின்றிலேன், அம்மொழி என் செவிகளிரண்டிலும் காய்ச்சின நாராசம்போலப் புகுந்தது. இக்காட்டிலுள்ள எல்லாப் பூதர்களும் கேட்கக் கடவர்கள்; யான் உண்மையாக நியாயத்தை யுரைத்திருக்கையிலும், இவரென்னை நோக்கி, நீதி தப்பி மொழிந்திருக்கின்றனர்; ஜனகராஜன் திருமகளாரே! நீர் இகழத்தக்கவராயினீர்; இப்பொழுதே நீர் கெடுதி யுறுக; என்மீதும் இவ்வண்ணஞ் சங்கைகொண்டு மொழிந்தீரல்லீரோ? பெண்மையென்பதே கொடியது, அது இயல்பாகவே தகாச்சொற்களை யுரைக்கச்செய்கின்றது; என்னையர் எங்கெழுந்தருளி யிருக்கின்றனரோ? அங்கே யான் செல்லுகின்றேன்; உமக்கு மங்கல முண்டாகுக; வனதேவதைகளெல்லோரும் உம்மைப் பாதுகாத்தளிக்கக் கடவர்கள் மிகவும் கோரமான அபசகுனங்களாகின்றனவே? யான் மீளவு மிங்கெய்தி, ஐயருடன் கூடி நீர் வீற்றிருக்கக் காண்பேனோ? என்று துயருற்று மொழிந்தனர். பிராட்டியார் மீளவும் இளையபெருமாளை நோக்கி, லக்ஷ்மணா! நீ செல்லாதிருப்பாயாகில், யான் கோதாவரியில் விழுவேன், உடசுருக்கையாயினும் போட்டுக் கொள்வேன்; மலையினுச்சியினின்றாயினும் விழுவேன்; கடுவிஷத்தையாயினும் உண்பேன், தீயிலாயினும் குதிப்பேன்,—

న త్వహం రాఘవాదన్యం పదాపి పురుషం స్పృశే.

நத்வஹமராகவாதன்யம பதாபிபுருஷமஸ்ப்ருசே.

பெருமாளை விட்டு மற்றொரு புருஷனைமாத்திரம் காலினாலும் தொடேன்; என்றிவ்வண்ண முரைத்துக் கைகளினால் மார்பிலடித்துக் கொண்டழுதனர். இளையபெருமாளும் இவ்வண்ணம் பிராட்டியார் வருந்தி யழுவதைக் கண்டு, பலவாறாக இனிய வாக்கியங்களினால் தேற்றினர்; ஆகிலும், பிராட்டியார் மனந்தேறாமலும், இவரை நோக்கி, யாது முரை செய்யாமலும், வருந்தி யழுதனர். பின்பு, இளையபெருமாள் இனி

யிருப்பது தகாதென்றாராய்ந்து, பிராட்டியார்க்குக் கைகூப்பித் தண்டம் ஸமர்ப்பித்துப் புறப்பட்டுக் கண்மறையுமளவும், பிராட்டியாரைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு திரங்கொண்டு, பெருமாளெழுந்தருளியிருக்கும் இடம் நோக்கிச் சென்றருளினார் *

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாற்பத்தைந்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று

நாற்பத்தாறாவது சருக்கம்

பிராட்டியார் முனிவேஷம் பூண்டு வந்த ராவணனை முனியெனவே எண்ணிப் பூஜைசெய்தருளியது

இளையபெருமாளிலக்ஷ்மணன் பிராட்டியாரால் வன்மொழியுரைத்தேவப்பட்டுச் சென்றுற்றுப் பெருமாளை நோக்கி, விரைவாகச் செல்லுகையில், இங்கே ஸமயம்பார்த்திருந்த ராவணனும் இதுவே நல்ல ஸமயமென்று மெதுவான காஷாயத்தை யுடுத்துச் சிகைபொருந்திக் குடைபிடித்துப் பாதுகையேறி, இடதுதோளில் திரிதண்டத்தையும், கமண்டலுவையும் பூட்டித் துறவறத்தோன் வேஷங்கொண்டு, சந்திர ஸூர்யர்களின்றித் தனியே நின்ற சந்திப்பொழுதை நள்ளிருள் கிட்டுவதுபோல ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களின்றித் தனியே யிருக்கின்ற பிராட்டியாரைக்கிட்டி, இயகளை விட்டுப் பிரிந்த ரோஹிணியைக் கொடிய அங்காரகன் காண்பதுபோலக் கண்டான். அப்பொழுது ஜனஸ்தானத்திலுள்ள மரங்களும், அவனைக் கண்டு அசைந்தில, காற்றும் வீசிற்றிலது, விரைந்து பெருகு

* இளையபெருமாள் யாவு மறிந்தவராயினும், பெண்கள் கொடியவர்களென்பதை வெளிப்படுத்துவதற்காகவும், ராவணன் வந்தெடுத்துக்கொண்டு போனபின்பு, இவர் மனம் எவ்வண்ணமாகுமோவென்றெண்ணி, அவருடைய மனவுறுதியை யறிவதன் பொருட்டும், பெருமாளுடைய மாஹாத்ம்யத்தை வெளியிடுவதன் பொருட்டுமே காம பிராட்டியாரை விட்டுச் செல்லேனென்றனர். பிராட்டியாரும் தம்முடைய வுறுதியை யவர்க்கறிவிப்பதன் பொருட்டும், ஒருவேளை இவர் செல்லா திருப்பாராகில், இலங்கை யழிவதற் கிடமில்லையே யென்றும் கருதிச் சினமுற்றவர் போலவும், துயருற்றவர் போலவும் பாவித்து, வன்மொழி மொழிந்தனர். அதனால் இலக்ஷ்மணரை வியாஜமாகக்கொண்டு, ராவணனை யுத்தேசித்தே இக்கூறினரென்னு [illegible] கருதத இவ்வண்ணமன்றாயின், இளையபெருமாள் ஏன் பிராட்டியார் வசனத்தை மறுத்தனர்; பிராட்டியாரும் ஏன மறுத்துரைத்தனர்; இளையபெருமாளும் பிராட்டியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு ஏன் ஸ்ரீராமபிரானிடஞ் சென்றிலர்; ஆதலின், இவை யாவும் மனுஷ்யபாவனையெனவே யறிக;—

இன்ற கோதாவரிநதியும், அவனைக்கண்டஞ்சி, மெல்லெனப் பெருக முயன்றது; மிகவுந்தீயனான ராவணனும மிகவும் நல்லாராகிய சீதாபிராட்டியாரை முனியுருவங்கொண்டு கிட்டி, சனி சித்திராநக்ஷத்திரத்தை எதிர்த்துச் செல்வதுபோல வெதிர்பட்டுப் புல மூடிய பாழங்கிணறுபோல உளத்தில் தீமைகொண்டு, புறத்தி லினிமை பூண்டு, மிகப் புகழுற்றவரும், நல மளிப்பவரும, அழகிய தந்தோஷ்டங்களையுடைய முழுமதிபோன்ற முகத்தவரும, துயருறறுக் கண்ணீர பெருக்கி யழுபவருமாகிப் பர்ணசாலையில வீற்றிருக்கின்ற பிராட்டியாரைககண்டு தீயொழுகக முடையோனாதலின, காமவேட்கைகொண்டு திகைத்து நின்று, பின்பு தேர்ந்து, வேதாந்த வாக்கியஙகளை யுரைதது்க் கொண்டு, அருகில் வந்து, பிராட்டியாரை நோககிப பெண மணியே! நீ தாமரைமலரை நீங்கிய மலர்மகள போலத் திகழ்கின்றனை; இவவுலகினில் உனக்கு நிகரான பெண் ஒருத்தியு மிலள்; நீ யாவள ? தஙககொடி போன்றனை; பீதகவாடையுடுத்தனை, தாமரையோடைபோலத் தாமரைமலர்மாலைபொருந்தி யிருக்கின்றனை; நீ நிலமகளோ? பூமகளோ? நாமகளோ? ரதியோ? காந்தியோ? கீர்த்தியோ? அப்சரசோ? நறசெல்வமோ? நீ யாவள்? நன்னிசசையாய இஙகெய்தினை, உன்னுடைய பற்கள ஏற்றத்தாழவற்றனவும், நுனியுள்ளனவும், நயமுற்றனவும, வெண்மை கொண்டனவு மாகின்றன, கணகளே அகன்றனவும, அழுககற்றனவும், செவ்வரி படர்ந்தனவும், கருமையுற்றனவுமாகிவிளங்குகின்றன, தொடைகளிரணடும் யானைத்துதிக்கைகள் போன்றன; குசங்களும் பனமபழம் போன்றன, மணிவடங்களணிந்தன; அழ்ழ யழகிய புன்னகையினளே! அழகிய கண்களை யுடையவளே! நீ என் மனததை நதிகரையைபபோல அழிக்கின்றனை; பிடிக்குளடங்கிய நுணணிடையினளே! நீ அழகிய கூந்தலுடையவளும், பெண்ணிலககணங்கள யாவும பொருந்தியவளு மாகின்றமையின, உன்னைப போன்ற பெண்ணைத தெய்வப் பெணகளுள்ளும், கந்தர்வப் பெண்களுள்ளும், யக்ஷப பெணகளுள்ளும, கின்னரர்களுள்ளும், ஒருத்தியையும இப்புவியில் யான் கண்டிலேன், உன்னுடைய சிறந்த அழகும், அங்கங்களின் மென்மையும, நறபருவமும, இககாட்டில நீ தனியே வாஸஞ்செயவதும், என் மனத்தை மயககுகின்றன, அத்தனமையளாகிய நீ கொடிய அரக்கர்கள் வாழ்கின்ற இவவிடத்தில் வாழத்தக்கவளல்லை; ஆகலின், இங்கிருந்து மீளுக; உனக்கு மங்கல முண்டாகுக; அழகிய மேனமணிமாடங்களிலும், நகரங்களினருகிலுள்ள உத்தியான வனஙகளிலும், மணங்கமழ்ந்து மலர்ந்த பூந்தோட்டங்களிலும், நீ வாழவது தகும், நீ யணிந்த மாலை! நீ யுண்ட உணவு! நீ யுடுத்த ஆடை! நீ மகிழந் தணைந்த பர்த்தா! இவ்வெல்லாம் சிறப்புற்றனவென யான் நினைககின்றேன்; நீ ருத்திரர்களுள் சேர்ந்தவளோ? மருததுகளுள் சேர்ந்தவளோ? வஸுக்களுள் சேர்ந்தவளோ? யாவள் உரையாய; நீ தேவதையெனவே யான் நினைக்கின்றேன்;

இவ்விடத்தில் தேவகந்தர்வ கின்னராதிகள் ஒருவரும் வருகின்றிலர்கள்; இராக்கதர்களே பெரும்பாலும் திரிகின்றனர்கள்; இவ்விடத்தில் நீ தனியே எவ்வண்ணம் வந்தனை; இங்குக் குரங்குகளும், சிங்கங்களும், ஓநாய்களும், வேங்கைப் புலிகளும், மானகளும், கரடிகளும், நரிகளும், மற்றும் கொடிய விலங்குகளும், கழு முதலிய பறவைகளும் உலாவுகின்றன; அவைகளைக்கண்டும் நீ எவ்வண்ணமும் அஞ்சுகின்றிலை; மதமேறித் திரிகின்ற காட்டு யானைகளைக்கண்டும் நடுங்குகின்றிலை; நீ யாவள்? யாருடையவள்? எங்கிருந் தெய்தினை? இங்குறைவதற்குக் காரணம் யாது? ஏன் தனியே யிருக்கின்றனை? இவைகளை முற்று முறைசெயா யென வினவினன். பிராட்டியாரிவ்வண்ணம் ராவணனால் புகழ்ந்து வினவப்பட்டு, அவனை யுண்மையாகவே வேதியனென வெண்ணி, அர்க்கியம் பாத்தியம் முதலிய பூஜோபசாரங்களினால் பூஜிப்பதற்காக முதன்முதல் தவிசுதந்தளித்து, பாத்தியங்கொடுத்து, அநுக்ரஹ சித்தமாக இருக்கின்றதென வுரைத்து, அவன் அஞ்சாமைக்குரிய முனிவேஷம்பூண்டிருக்கின்றமையின், அமுதுசெய்ய வாரீரென மொழிந்து, காய் கனிகள் முதலிய நலலுணவுகளையும் தந்தளித்தருளினர். பிராட்டியாரிவ்வண்ணங் கசட்டற்று மொழியினும், ராவணன் தான் தனினத்தாருடன் மடியுங்காலம் கிட்டினமையின், அவளை எடுத்தோடவேண்டுமென்றே நிச்சயங்கொண்டனன். பிராட்டியாரும் காடெங்கும் திரும்பித்திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனராயினும், ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைமாத்திரம் கண்டிலராயினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாற்பத்தாறாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தேழாவது சருக்கம்

ராவணன் பிராட்டியார் வாக்கியத்தைக் கேட்டு முனிந்து, தன் திறமையினையும், உறைவிடத்தையும், நற்செல்வத்தையுங்கூறி, அவளைத் தனக்கு மனைவியாகும்படியும் மொழியப் பிராட்டியாரும் அவனைச் சீறி இகழ்ந்தது.

துறவறத்தோன் வேஷங்கொண்ட ராவணனா லவ்வண்ணம் வினவப்பட்ட பிராட்டியாரும் இவன் தவசியும், அதிதியு மாகின்றமையின், யான் உண்மை கூறாவிடின், சாபமிடுவானோவென்று அஞ்சி, முகூர்த்தகாலந் திருவுளத்தில் எண்ணிப் பின்பு, ராவணனை நோக்கிக் கேளீர் மாயோகி! யான் மிதிலைக் கிறைவனாகிய ஜனகசக்கரவர்த்தியின் திருமகள்; சீதையென்னும்

பெயருடையேன; உனக்கு மங்கல முண்டாகுக; ஸ்ரீராமபிரான மனையா ளாகின்றேன, யான் திருமணஞ் செய்துகொண்ட பின்னர், திருவயோத்தி யில் பன்னிரண்டாண்டு பதியுடன கூடிச் சிறந்த போகங்களை யனுபவித்துக் கொண்டு வாழ்ந்திருந்தேன; பதின்மூன்றாவது வருஷத்தில் என் மாம ஞர் என பர்த்தாவுக்குப் பட்டங்கட்டும்படி ஆலோசனைசெய்து, அதற்குரிய பண்டங்களைச சேர்க்கையில், கைகேயி யென்றும் எனக இளைய மாமியார் அச்செய்தியைககேட்டுத் தம் பாத்தாவாகிய என மாமனாரைக் கண்டு, அவர் தமக்கு முன்பளித்திருந்த இரண்டு வரங்களுக்கும், என பர்த்தாவைக் காட்டி லனுப்புவதையும, தம்புத்திரராகிய பரதாழ்வானுக்குப பட்டங் கட்டுவதையும் கோரி, இவ்விரண்டுவரங்களையும் நீர் எனக் களித்தருளீ ராகில், யானிப்பொழுது உணவும உணணேன, உறங்கலுஞ் செய்யேன்; நீர் பருகலுஞ் செய்யேன, ராம னிப்பொழு தபிஷேகங் கொள்வானாகில், இதுவே என்னுயிர் வாழக்கையின் முடிவாகும, என்று விரும்பி யுரைத்த னர். என் மாமனாரும ஸத்தியவாதி யாதலின, அவரைப பலவிதமாக வேண்டியும், அவருடன் படாமையினால, மிகச் சிந்தையுற்று நின்றனர். அப்பொழுது என் பர்த்தர்! இருபத்தைந்து திருநக்ஷத்திர முடையவர்; யான் பதினெட்டு வயதுடையாளெனப்பட்டேன. அப்பொழுது என் பர்த்தர்! ஸ்ரீராமன் ஸ்ரீராமனென்று எங்கும புகழப் படடவரும, நற்குண முடையோரும், ஸத்திய முடையோரும, தூய்மை கொண்டவரும், அகன்ற திருமார்புற்றவரும, செந்தாமரை இதழ்போன்ற திருக்கண்களை யுடை யோரும, நீண்டுருண்ட திருத்தோள்களை யுடையோரும, எல்லாவுயிர் களுக்கும் இனியரும், மிகத் தோள்வலி யுற்றவருமாகி விளங்கினர். ஆயினும், என் மாமனார் காமுகராகிக் கைகேயியாரகுப் பிரியஞ்செய்வதன் பொருட்டுத் தாம் அவரை நிராகரித்து, என் பர்த்தாவுக்கு அபிஷேகஞ் செய் வித்திலர், அபிஷேகத்தின் பொருட்டே என் பர்த்தா! தந்தந்தையினருகிற் செல்லுகையில், கைகேயி என் பாத்தாவை நோக்கி, அடா ராமா! உன் தந்தை கட்டளையிட்டதை யானே மொழிகின்றேன கேளாய, இந்த ராஜ்ஜி யம் பரதனுக் களிக்கககடவது. நீ ஒன்பதும் ஐந்துங்கூடிய வருஷங்களில் வனத்திலுறைக; இவ்வண்ணம் நீ செய்து தந்தையைப் பொய்ம்மையி னின்றும் பாதுகாத் தளிக்க; என்று நாணமற்று, மண்ணாசையுற்று மொழிந்தனர். என் பர்த்தாவாகிய ஸ்ரீராமபிரானாரும் அச்சமற்றவரும், தோள்வலி பெற்றவருமாதலின், அவ்வண்ணமே யாகுகவென்றுடன்பட்டுக் கைகேயியாரின் வாக்கியத்தின்படி விரதம் பூண்டு தண்டகாரணியமடைந் தருளினர்:

దద్యాన్న ప్రతిగృహ్ణీయాత్సత్యం బ్రూయాన్న చానృతం ।
ఏతద్బ్రాహ్మణ రామస్య ధ్రువం వ్రతమనుత్తమం.

தத்யான்ன ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத்ஸத்யம் ப்ரூயான்ன சாந்ருதம்
ஏதத்ப்ராஹ்மண ராமஸ்ய த்ருவம் வ்ரதமனுத்தமம்.

கேட்டருளீர் அந்தணரே ! என் பர்த்தா வொருவர்க்கு வேண்டியவை களைக் கொடை செய்வாரே யல்லது, ஒருவரிடத்தினின்றும், தாம் ஒரு பொருளைக் கோரிக்கை கொள்ளார் ; உண்மை யுரைப்பாரே யன்றிப் பொய் யுரையார், என் பர்த்தாவுக்கு இதுவே சிறந்த அளவற்ற விரதமாகும் ; இவர்க்குத் தம்பியும், மாற்றுத்தாய் குமாரரும், மிக்க தோள்வலி யுற்ற வரும், இலக்குமணனென்னும் திருநாம முடையோருமாகிய என் மைத்து னர், இவர்க் கெக்காலைகளிலும் துணையாகி யிருக்கின்றனர், ஆதலின், யாங்கள் மூவரும் கைகேயியார் பொருட்டு, ராஜ்ஜியத்தைத் துறந்து, இக் கானகஞ்சேர்ந்து, திறமையினு லச்சமின்றித் திரிகின்றனம், என் பர்த்தா வும் தம்பியுடன் காட்டிலுள்ள உணவுகளை மிகுதியாகச் சேர்த்துக்கொண்டு கணப்பொழுதில் இங்கெழுந்தருள்வார், தேவரீர்க்கு முகூர்த்தகாலம் இளைப்பாறுக, இவ்விடம் நும்மைப் போன்றவர்க ளிளைப்பாறுவதற் குரிய தே ? நும்முடைய திருநாமத்தையும், மரபினையும், திருமாளிகையையும் அருளிச்செய்க ; நீர் ஒருவராக இந்தத் தண்டகையி லேன் திரிகின்றீர், உண்மையாக மொழிக, என்று இனிமையாக வினவினள். கபடவேஷம் பூண்ட அக்கொடிய ராவணனும், அம்மொழி கேட்டுப் பிராட்டியாரை நோக்கிக் கேளடி பெண்மணி ! யாவனால் தேவாஸுர பன்னகர்களுடன் கூடிய மூவுலகங்களும், அச்சமுற்றுத் தவிக்கும்படி செய்யப்பட்டனவோ ? யாவன் அரக்கர்க ளெல்லோர்க்கு மிறைவனோ ? அவனே யான் ராவண னென்னும் பெயருடையேன், குற்றமேதுமற்ற கட்டழகி, பொன்னின் வண்ண முடையவளும், வெண்பட்டுடுத்தவளும், இனியாளுமாகிய உன்னைக் கண்ணுற்ற பின்னர், என் மனைவிகளிடத்தில் ஆசையுறுகின்றி லேன், யான் எல்லாவுலகங்களினின்றும், சிறந்த பெண்களை எடுத்துவந் திருக்கின்றேன் ; அவர்களெல்லோர்க்கும் எனக்கும் ராணியாகி, எனக்குப் பட்டமஹிஷி யாகுக, உனக்கு மங்கல முண்டாகுக, கடலினிடையில் இலங்கையெனனும் நகரியே யானுறையும் இடம், அது கடலினால் சூழ் படும், திரிகூட மலையினுச்சியில் கட்டப்பட்டு மிருக்கின்றது ; அவ்வி தில் பற்பல உத்தியான வனங்களில் என்னுடன் கூடி விளையாடுக ; விடத்தை நீ கண்ணுறுவாயாகில், இக்காட்டிலுறைய விரும்பிறாய் ; கலன்களையுமணிந்தழகிய ஐயாயிரந்தாதிகள் உனக்குப் பணிவிடை செ வார்கள் ; ஆதலின், நீ எனக்குப் பாரியை (ஒளியிற் சிறந்தவள்) ஆகு என்று வன்மையாகக் கூறினன். பிராட்டியாரும் அம்மொழியைக்கேட்

முனிந்து, அவனை எதிர்த் திகழ்ந்து, அவனை யுத்தேசித்துக் கோடா
ராவணா! மாமலைபோல அசைக்க வொண்ணாதவரும், மகேந்திரனுக்கு
நிகரானவரும, பெருங்கடலபோலக் கலக்க வொண்ணாதவரும், ராஜ
லக்ஷணங்களெல்லாம நிறைந்தவரும, ஆலமரமபோல உயர்ந்து படர்ந்து
தழைத்துத் தண்மையுறறு, எல்லாககாலையிலும எலலாவுயிர்களுககும்
இனியவரும, ஸத்தியந்தவறாதவரும், சிறந்த பாககியமுடையவரும்,
நீணடுருணட திருததோளகளை யுடையவரும, அகன்றுயாந்த திருமார்
புறறவரும, சிஙகத்தை நிகாத்த பராககிரம முடையவரும், மானிட
ரெலலோாககும் சிறந்தவரும, முழுமதிபோனற திருமுகமண்டல
முடையவரும, புலன்களை வென்றவரும, சிறந்த புகழுறறவரும், மஹா
த்துமாவும, முதல தேவுமாகிய ஸ்ரீராமசந்திரனையே சோந்து, மறறொரு
வனையும் கனவிலுங கருதேன், நீயோவெனில, நரி பெண சிஙகததைக்
கோருவதுபோல எனனைக கோருகின்றனை, யாறுனக்கு வாயபபேறு?
கதிரவன ஒளிபோல யான உனனால தொடுவதறகு முரியளாகேன;
நீ யாயுளமாளுஙகாலம் கிட்டினமையின, ஒரு மரத்தைப் பல மரங்க
ளாகவும, பொனனிற முடையதாகவும காணகினறனைபோலும, இவ்
வணண மலலையாயின், ஸ்ரீராமபிரானுக கினிய மனையாளாகிய எனனை
எடுத்தோட விருபபுறுவாயோ? இவவெணணங்கொண்ட நீ பசியுற்
றுச சினங்கொண்டு படுததிருககினற சிஙகம, நச்சரவம் இவறறி
னுடைய பறகளை வாயினினறும பிடுங்கி எடுக்க முயலுகினறனை
போலும், சிறந்த மநதரமலையைக கையிலேந்தக கருதுகினறனை; கால
கூட விஷததை யுணடும் பிழைதது நலமுற விரும்புகினறனை; கண்களை
யூசியினால துடைத்துககொளளுகினறனை; கூரிய வாளினை நாவினால
நக்குகினறனை; பெருங கலலைக கழுத்தில கட்டிககொண்டு ஆழ்கடலைக
கடந்து செலல நினைககின்றனை; ஸூரிய சந்திராகளிருவரையும் இரண்டு
கைகளினால பறறி எடுக்க நினைககினறனை; சூழ்ந்தெரிகின்ற தழலைத்
துணியில சுறறி எடுக்கத் துணிகினறனை, எஃகினால் செயயப்பட்ட
கூரிய சூலங்களின நுனிகளின்மீதோடக கருதுகின்றனை; ஸ்ரீராம
னுககு மிக இனியளும், கற்பினளும், நனனடககையினளுமாகிய என்னை
யபஹரிகக நீ நினைககின்றனை யலலையோ? சிஙகததிறகும, நரிக்கும்,
எவ்வளவு ஏறறததாழவோ? சிறந்த மதகியசதிறகும், கழுநீர்க்கும, எவ்
வளவு ஏற்றததாழ்வோ? சிறநத தங்கததிறகும, ஈயத்திறகும், எவ்வளவு
ஏற்றத்தாழ்வோ? சந்தனக்குழம்புக்கும, சேறறுககும, எவ்வளவு ஏற்றத்
தாழ்வோ? யானைக்கும், பூனைக்கும, எவ்வளவு ஏறறததாழவோ? கலுழ
னுககும், காக்கைககும், எவ்வளவு ஏறறததாழவோ? மயிலுக்கும், நீர்க
காக்கைக்கும், எவவளவு ஏற்றத்தாழவோ? அன்னப்புளளுககும், கழு
குக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? அவ்வளவு ஏற்றத்தாழவு என்
பர்த்தாவுக்கும், உனக்குமுளது; அத்தன்மையராகிய என் பர்த்தா

கோதண்டத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தி, இந்திரனுக்கு நிகரான பிரபாவ முடையராய எழுந்தருளி யிருக்கையில், நீ என்னை வலுவில் திருடிக் கொண்டோடினையாயினும், என் கற்பினை யழிக்க நீ வல்லவனாகாய; அரிசியென்று வச்சிரமணியை எறும்புகள் மொய்த்துக்கொள்ளினும், அது அதனைப்புஜித்து ஜரிப்பித்துக் கொள்ளுமோ? கொள்ளா; ஈயுடன் நெய்யைக்குடித்தாலும், அது வமனமாகிவிடுமே யன்றி, ஜீரணிக்குமோ? என்றிவ்வண்ணமாக அவனை நலமுறுமாறு கூறி, அவன் யாது செய்வானோ வென்று காற்றினலசைக்கப்பட்ட வாழைமரம்போல நடுங்கித் துயருற்ற னர். ராவணனும் இவர் இவ்வண்ணம் அச்சங்கொண்டு நடுங்குவதைக் கண்டு மேன்மேலும் அச்சமுறுத்துவதன்பொருட்டுத் தனது குலத்தை யும், பலத்தையும், பெயரையும், செயலையும், மொழியத் தொடங்கினன்.

ஆரணியகாண்டத்தில் நாற்பத்தேழாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தெட்டாவது சருக்கம்.

ராவணன் சினமுற்றுத் தன் திறமையை யுரைத்துத் தன்னைத் தானே புகழ்ந்து, தன்னைச் சேருமபடி யுரைக்கையில், பிராட்டியாரும் இருமடங்கு முனிந்து, அவனை எதிர்த்துரைத்து இகழ்ந்தது.

பிராட்டியார் இவ்வண்ணம் மொழிசெய்கையில், ராவணன் கேட்டுச் சினங்கொண்டு புருவத்தை நெரித்துப் பிராட்டியாரை நோக்கிக் கேளடி ஜானகி! என்னை நீ யாரென்று நினைத்தனை? யான் குபேரனுக்குத் தம்பி யும், ராவணனென்னும் பெயர் பெற்றவனும், பத்துத்தலைகளை யுடை யோனும், மிகத் தோள்வலி யுற்றோனுமாகின்றேன், தேவகந்தர்வபிசாச பதகோரகாதிகளும் என்னைக் கண்டு அச்சங்கொண்டோடுகின்றனர்கள்; முன்பொருக்கால் குபேரனும் என்னுடன் போர்செய்து தோல்வி யுற்ற னன். அதுமுதல் என்னிடத்தில் அச்சத்தினால் லங்காபுரியையும் விட்டு விட்டுக் கைலாஸமலைசேர்ந்து சங்கரனுக்கருகில் வாஸஞ்செய்கின்றனன்; அவனுடைய புஷ்பகமென்னும் திவ்விய விமானத்தையும் யான் பறித்துக் கொண்டேன்; அதன்மீதேறிக்கொண்டே யான் நினைத்த விடங்களுக் கெல்லாம் ஆகாசமார்க்கமாகச் செல்லுகின்றேன், இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், யான் சினங்கொள்ளுங்காலையில் கண்டு, அஞ்சி யோடி யொளித்துக்கொள்ளுகின்றனர்கள்; யான் எவ்விடத்திலிருக்கின்றேனோ?

அவ்விடத்தில் வாயுவும் அச்சத்தினால் மெதுவாக வீசுகின்றனன் ; கதிரவனும் வெம்மையுற்ற கிரணங்களைத் தணகதிராக்கி நிலவுகின்றனன் ; மரங்களும் அசைவற்று நிற்கின்றன ; ஆறுகளும் வேகமின்றி, மெதுவாகப் பெருகி வருகின்றன ; எனக்கு நடுக்கடலில் லங்கையென்னும் ராஜதானி யரக்கர்களால் நிறைந்து, இந்திரனுக் கமராவதிபோல விளங்குகின்றது ; அது வெள்ளியாலும், தங்கத்தினாலும் செய்யப்பட்ட கோட்டைச் சுவர்களை யுடையதும், வைடூரிய ரத்தினங்களால் செய்த தோரணங்களை யுடையதும், ரதகஜதுரகபதாதிகளினால் நிறைந்ததும், நிருத்தகீத வாத்தியங்களினொலி பரவியதும், கோரியவைகளையெல்லாம் அளிக்க வல்ல கற்பகமரங்கள் செழித்த தோட்டங்களை யுடையதுமாகி யிருக்கின்றது ; அவ்விடத்தில நீ என்னுடன கூடி விநோதமாயிருப்பாயாகில், இவ்விடங்களையும், மானிடப்பெண்களையும், கனவிலுங்கருதாய , அன்றியும், அங்கே திவ்விய போகங்களையும, மானுஷபோகங்களையும் நுகர்ந்து மகிழ்வாயாகில், அற்பனான ராமனையும்பின்னையாய; தசரதமஹாராஜன தனக்குப் பிரியனான பரதனுக்குப் பட்டங்கட்டுவித்து, மூத்தோனாயிருந்தும் ராமனைக காட்டிலோட்டிவிட்டன னன்றோ ? ஆதலின், அரசிழந்தும், நேசர்துறந்தும், உறவோரிகழ்ந்தும, காட்டடைந்தும், துன்பம் நிகழ்ந்தும் வருந்துகின்ற ராமனாலுனக்கு யாது பயனாயக்கும ? அவன் முற்றுந் துறந்து தவசியாகிக் காட்டில் திரிகின்றனனே ? ஆதலின், அரக்கர்களெல்லோர்க்கும் வேந்தனும, மிகச செல்வமுற்றோனும், புகழ மலிந்தவனுமாகிய யானே உன்னைக காமித்து வந்திருக்கையில், இப்பொழுது நீ என்னை யுபேக்ஷைசெய்வது தகுதியற்றது ; என்னை நீ இப்பொழுது நிராகரிப்பாயாகில், துன்புறுவாய் , புரூரவனை யூர்வசி காலினாலுதைத்து மிகத் துன்புற்றனனல்லவோ ? ராமன போரில் என் சுண்டுவிரலுக்கும் நிகராகான் ; யான அரக்கனும், அவன் மானிடனுமல்லோமோ ? யானவலுவில் வந்து வேண்டுகிறது, உனது பாக்கியமே யென்று எண்ணி, என்னைச சேர்க்கடவை என்று தன்னைப் புகழ்ந்துரைத்தனன். பிராட்டியாரும் ராவணனிவ்வண்ணமுரைத்த வாக்கியத்தைக் கேட்டுச சினமதிகமாகி யவனை நோக்கி, ஒருவருமின்றித் தனியேயிருக்கினும அச்சமின்றிக் கேளடா ராவணப் பயலே ! எல்லோர்க்கும இதஞ்செய்பவனும், நற்குண நற்செய்கை யுடையோனுமாகிய வைசிரவணனை எனக்கு அண்ணனென்று உரைக்கின்றாயே ? நீ யவன தம்பியாகியும், இவ்வண்ணந் தீச்செயல் புரிய எவ்வண்ணம் நினைக்கின்றனையோ ? அடா அரக்கர்களெல்லோரும் விரைவில அழிவார்களென்பதில சிறிது மையமில்லை ; மிகக் கொடியனும், காமுகனும், தீசசெயலினனுமாகிய நீயே யவர்களுக் கீரசனாயினை யல்லையோ ? இந்திரன மனைவியாகிய இந்திராணியை எடுத்துக்கொண்டு போயினும், நீ யொருவேளை பிழைக்கினும் பிழைப்பாய் ; ஸ்ரீராமபத்திரன் தேவியாகிய என்னை எடுத்தும் பிழைப்பாயோ மூடா ?

பிழையாய்; நீ என்னை எடுத்தோடி யமிழ்தத்தை யுண்பாயாயினும், நீ பின்பு, கணமும் பிழையாய்; இதனை யுறுதியாக நம்புக; என்று இகழ்ந்துரை செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாற்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

நாற்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

ராவணன் நிஜரூபங்கொண்டு பிராட்டியாரை எடுத்தோடுகையில், பிராட்டியார் நடுவழியில் ஜடாயுவைக்கண்டு ஸ்ரீராமனுக் கறிவிக்கும்படி யருளிச் செய்தது.

இவ்வண்ண முரைத்த பிராட்டியாரது வாக்கியத்தை ராவணன் கேட்டு மிகவும் முனிந்து, கையைத்தட்டி முறுக்கித் தனதுருவத்தைப் பெரிதாக்கிக்கொண்டு பிராட்டியாரை நோக்கி, வைதேஹி! நீ உன் மதங்கொண்டு யானுரைத்த என்னுடைய பல பராக்கிரமங்களைக் கேட்டிலைபோலும், யான் விண்ணிடையில் நின்று பூமியையும் கைகளினால் மேலெடுக்க வல்லேன்; கடல்நீரையும் முற்றும் குடிப்பேன்; மிருத்தியுவையும் அடிப்பேன்; கணைகளினால் கதிரவனையும் தகைவேன், பூதலத்தையும் பிளப்பேன், மலைகளையும் அசைப்பேன்; யான் காமரூபியும், காமித்தவைகளையெல்லாங் கொடுப்பவனுமாகின்றேன்; என்னைக் கண்ணுறுக; (யான் நித்திய ஸூரிகளுள் சேர்ந்தமையின், காமரூபியும், கோரினவைகளை யளிக்கவல்ல திவ்விய தம்பதிகளை யுடையவனு மாகின்றேன் பாரீர்) என்றுரைத்தனன். அப்பொழுது அவன் கண்கள் சூரியாக்கினிகள்போல ஜொலிக்கின்றனவாயின, உடனே யவன் கபடஸன்யாஸி

---

* ராவணன் வாக்கியத்தில் தோற்றும் பொருளாவன, (மானுஷஸ்ய) லீலா மானுஷரூபியான பெருமாளால் (நஃ) எமக்கு (கதாயுஷஃ) ஆயுள்மாண்டவர்களாக நினைப்பீர்; ஸ்ரீராமனுடன் சேர்ந்த மனமுடன் கூடினவராதலின், உமக்கு அற்பமான ராஜ்ஜியத்தினால் ஒரு பயனுமில்லது, உக்ரமான கடாக்ஷத்தை ஸ்ரீராமனுடன் செய்வீரோ யன்றி, என்போன்றவர்களைப் பார்ப்பீரோ? காமத்தினால் மன்மத பாணங்களுக்குக் குறியாகிய என்னைக் குறித்து, நீர் மொழிவதற்குத் தக்கவரல்லீர்; என்னை யொரு பொருளாகக் குறித்துரைசெய்தபின், (பரிதாபம்) லங்காதீவை யடைவீர்; ஸ்ரீராமனை (த்வம்) ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவென்றே (துல்யாஃ) (ஞ்ர்யாஃ) என்னுக; ஸ்ரீராமன் (நஸமஃ) ஒப்பற்றவர்; என்னுடன் போர்செய்வதன் பொருட்டே அவர் மானிடராயினர்; உம்முடைய பாக்கியங்களுடன் கூடிய லங்காநகரியை யடைக; என்பது முதலியனவாகவறிந்து கொள்ளுக;—

வேஷத்தை விட்டுக் காலாந்தகனுக்கு நிகரான தன்னுடைய நிஜரூபத்தை யடைந்து, செவந்த கண்களையும், பொன்மணிக் குழைகளையணிந்த காதுகளையும், பத்துத் தலைகளையும் பொருந்தி, வில் கணைகளைக் கையிலேந்தி, நீருண்ட மேகம்போலக் கறுத்து விளங்கிப் பிராட்டியாரை நோக்கிக் கேளீர் மைதிலி! மூவுலகிலும் சிறப்புற்ற பதியை நீ விரும்புவீராகில், என்னைச் சேர்க; யான் உமக்குத் தக்க பதியாகின்றேன்; (யான் உம்மைப் பாதுகாத்துப் பெருமாளிடத்திலளிப்பேன்) யானுமக்கு மிகப் பிரியஞ் செய்வேனே யன்றி, ஒருகாலையிலும் தீமை செய்யேன்; மானிடனிடத்தில் விருப்பைத் துறக்க; (மானிடபாவத்தைத் துறந்து தெய்வத்தன்மையை மேற்கொள்ளுக) (மயி, மே, அயி) சீதையே! என்னுடைய உண்மை யறியப்படக் கடவது. அரசிழந்து, ஆயுள்குறைந்த ராமனிடத்தில் என்ன குணங்களைக் கண்டு ஆசையுற்றிருக்கின்றனை? (அரசிழவாதவனும், தன்னுடைய ஸங்கல்பசித்தமான பலன்களை யுடையவனும், பிறர்களினாயுளைக் கணக்கிட்டவனுமாகிய ஸ்ரீராமனை (பரி) துறந்து, மடமையும், அகங்காரமுங்கொண்ட என்னிடத்தில் எந்தக் குணங்களைக் கண்டு நீர் ஆசையுறுவீர்) அந்த ராமன் பெண்ணின் வாக்கியத்தைக் கேட்டு ராஜ்ஜியத்தைத் துறந்து, இந்தக் கொடிய கானகத்தை யடைந்தனனல்லனோ? என்றுரைசெய்து, பிரியஞ்செய்வதற் குரியாரும், பிரியமுரைப்பவருமாகிய பிராட்டியாரைக்கிட்டிக் காமமோகிதனாதலினால்,

జగ్రాహరావణస్సీతాంబుధః ఖేరోహిణీమివ
వామేనసీతాంపద్మాక్షీం మూర్ధజేషుకరేణసః
ఊర్వోస్తుదక్షిణేనైవ పరిజగ్రాహపాణినా

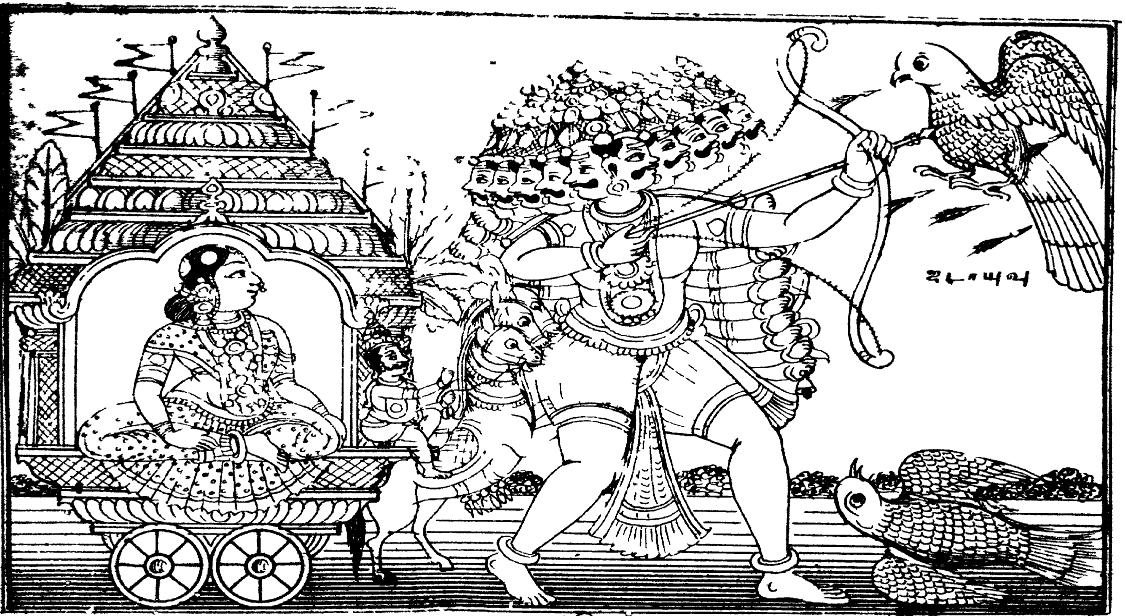
ஜக்ராஹராவணஸ்ஸீதாம் புத꞉கேரோஹிணீமிவ
வாமேநஸீதாம்பத்மாக்ஷீம் மூர்த்தஜேஷுகரேணஸ꞉
ஊர்வோஸ்துதக்ஷிணேநைவ பரிஜக்ராஹபாணிநா.

அந்த ராவணன் செந்தாமரை யிதழ்போன்ற திருக்கண்களையுடைய பிராட்டியாரை ஆகாயத்தில் புதன் ரோஹிணியைப்போலப் பிடித்தனன். பிடிக்கையிலும், இடதுகையினால் தலைமயிர்களையும், வலதுகையினால் தொடைகளையுஞ் சேர்த்துப் பிடித்தெடுத்தனன். அப்பொழுது வன தேவதைகளும் அச்சங்கொண்டோடின; இதுவரையில் கண்ணுக்குக் காணப்படாமலிருந்த கோவேறுகழுதைகள்கட்டி, நவமணிகளிழைத்துத் திகழ்கின்ற அந்த ராவணனுடைய தேரும் கட்புலனாயிற்று; ராவணனுடனே பிராட்டியாரைத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டனன். அப்பொழுது பிராட்டியாரும் ராமா! ராமா! என்று கூவினர். நெடுநேரமாகியும் ராமலக்ஷ்மணர்கள் எழுந்தருளாமையின், கருடனால் பிடிக்கப்பட்ட நாககன்னிபோலச் சீதாபிராட்டியார் நடுங்கித் துயரங்கொண்டு ராவணனை

நோக்கி, அடா ராவணா ! நீ ராஜனாதலின், தீத்தொழில் செய்பவர்களையும் தண்டித்து அடக்கவேண்டியவனல்லையே; அவ்வண்ணமாயின், நீயே இவ்வண்ணந் தீத்தொழில்செய்வது தகுமோ? என்றிகழ்ந்து, பெருமாளை யுத்தேசித்து, என் பிராணநாதரே ! தேவர் லோகநாதரும், தருமத்தின் பொருட்டே ராஜ்ஜியபோகங்களைத் துறந்தவருமாகின்றமையின், கொடிய இந்த ராவணனை ஏன் தண்டனை செய்கின்றிலீர், தேவர் என்னை ஏன் காண்கின்றிலீர்; தீச்செயல் உடனே தன் பலனை யளிக்கவேண்டுமன்றோ? காலமும் கூடின பயிர்களும் முதிர்வனபோலக் கொடியர்களுக்குக் காலமும் ஒத்துவருமன்றோ ? ஆதலின், இந்த ராவணனும் தானழியத்தக்க காலத்திற்குத் தக்கபடியே தீச்செயல் செய்தனன் என்று கூவி மீளவும் ராவணனை நோக்கி, அடா ராவணா ! நீ இப்போது ஸ்ரீராமனால் அழிவாயன்றோ ? என்று புலம்பி, மீளவும் அந்தோ ? இப்பொழுதுதான் கைகேயியாரது எண்ணம் நிறைவேறிற்று, யானிப்பொழுது ராவணனாலே பறிக்கப்படுகின்றேனல்லேனோ ? பாரீர் கோங்கு மரங்களே ! நீங்களெல்லீரும் யான் ராவணனால் பறிக்கப்பட்டேனென்று விரைவாகப் பெருமானுடனுரைக்கக் கடவீர்கள் மால்யவந்தமலையையும், பிரஸ்ரவண கிரியையும் தொழுது வேண்டுகின்றேன் ; நீங்களும் ராவணனென்னை எடுத்தோடினானென்று விரைவாக ஸ்ரீராமனுக் கறிவிக்கக்கடவீர்கள். ஹம்ஸகாரண்டவாதிகளான நீர்ப்பறவைகள் நிறைந்த கோதாவரிநதியினையும் வணங்குகின்றேன் ; அம்மா ! நீயும் ஸ்ரீராமனுடன் சொல்லாய் ; இவ்வனத்திலுள்ள தெய்வங்களெல்லோரையும் தொழுகின்றேன் ; நீங்களும் ஸ்ரீராமனுக்குரைமின், இக்காட்டிலுள்ள உயிர்களெல்லோரையும் சரணமடைகின்றேன்; நீங்களும் பெருமானுக் கிச்செய்தியைத் தெரிவிக்கக் கடவீர்கள். என் பர்த்தாமாத்திரம் இச்செய்தியை யுணர்வாராகில், ராவணன் என்னை விண்ணுலகிற்குக் கொண்டேகினும், யமபுரிக்கேகினும், அவனைக் கொன்று என்னை யழைப்பித்துக் கொள்வார் ; என்றிவ்வண்ணந் தீனமாகப் புலம்பிக்கொண்டு செல்லுகையில், பருத்துயர்ந்த ஓர் மரத்தின்மேலே ஜடாயு உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டு, கேளீர் ஜடாயுவே ! என்னை ராவணன் பறித்தோடுகின்றான் பாரீர் ; இவன் மிகக் கொடியனும், தோள்வலி யுற்றவனு மாதலின், இவனைத் தடுப்பது உம்மால் முடியாது; ஆதலின், நீர் பெருமானையும், இளையபெருமாளையுங் கண்டு, என்னை ராவணனெடுத் தோடிவிட்டானென்பதை யுரைசெய்யக் கடவீரென்று கூவி யருளிச் செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாற்பத்தொன்பதாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

ராவணன் ஸீதாபிராட்டியாரைத் தலைவணங்கி வேண்டித் தொடாமலே எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு போனானென்றும், அவன் பிராட்டியாரைப் பிடித் தெடுத்

ஜடாயுவ

துக்கொண்டு போனுனென்றும, சுலோகத்திறகே பொருளுரைக்கின்றனர்கள்; சிலர், அத்தியாத்ம ராமாயணத்தில மாரீசன்வருவதன்முன்னமே, சீதாபிராட்டியார தன்னைப்போல ஒரு மாயா சீதையை யுண்டுபண்ணி அவகே வைத்துவிட்டுத் தான் அக்கினிப்பிரவேசம் செயது விட்டதாகவும், உயுததகாண்டத்தில் கடையில், இநத மாயா சீதையாரோ தீயில வீழ்நதுவிட, நிஜமான சீதையாரோ வெளியேவநது பெருமா ளுடன் சேர்நதாரெனவு மிருககின்றது; சீதாதேவியாரை மணணுடன் பேர்த்தெடுத் துககொணடு போனதாகக் கம்பநாட்டாழவான சொனனுர். மற்றுஞ் சில கவிகள் மே கத்திலுல மறைததெடுததுககொணடேகினதாகவுமுரைததார்கள். இவாகளெல்லோரும் குலமகளைப பரபுருஷன் தொட்டமாததிரமே கறபழியுமென்னும் எணணததாலும், பிராட்டியாாமேலுள்ள பத்திமையாலும, உரைததனாகளெனவே தோற்றுகினறது; ஏனெனில், ஸுநதரகாணடததில் சிறிய திருவடி பிராட்டியாரை நோககி, அமமா! தேவரை யடியேனே முதுகிலேறறிககொண டொருவரும் அறியாவணணம் பெருமா ளருகிலெழுநதருளபபணணிககொணடுபோயச்சோபபேனெனறுபிரார்த்திததறகுப பிராட்டியார் அதுகேட்டு அவரை நோககி, அனுமானே! யான மனமறிநது பரபுரு ஷன்மேல்படேன; ராவணன என்னைத் தொடடெடுததுவநதானே யெனின், அவன பலவானும், யான அபலையு மாதலால, அவன எனனைப பலாதகாரமாய எடுத்ததறகு யான் யாதுசெய்வேன; எனனுடைய தேஹம் பராதீனமாதலின, அவன தொடும்படி சோ்நதது; என மனம எனவசததிலிருநதமையின, அபபோதும அது அவனைச சேர்நதிலது; ஸ்ரீராமனிடத்திலேதானே நிலைகொணடிருநதது, ஆதலின, யான உன்னுடன வர உடனபடேன, எனறு அருளிச்செயதிறபடியால, ராவணன தொட்டே எடுத்துக்கொணடு போனுனெனறு நனகு தோற்றுகினறது, சாயாகிரஹண சத்தி யுடையனுகலின், நிழலைபபிடிததெடுததானெனவும, சிலா கூறுவாாகள். தமயநதி தனனைச சோ்வநத வேடனை எரிததிருககப பிராட்டியாா மாததிரம ஏன ராவணனை எரிததிலா; அததிறமையே பிராட்டியாாககிலதோவெனறு சிலா ஆக்ஷேபிபபாாகள, பிராட்டியாா திறமையுடையாராயினும, (அனுகரஹமயீம்வநதேநித்யமஜ்ஞாதநிக்ர ஹாம்) எனறிறபடியே கருணைகூாநத திருவுள முடையாராதலின், ராவணனை எரித திலரெனவறிக; மகன துஷ்டனுகித் தாயாரைப பிடிககினும, தநதையுடன சொல்லி யுன்னைத தணடிககுமபடி செயவேனெனறு தாயாா மிரட்டுவாரோ யலலது, கருணை யுள்ள தாயார் மகனை யடிபபாரோ? அடியாா; ஜகனமாதாவல்லரோ பிராட்டியாரும், பிராட்டியார்க்குத திறமையுளதெனபது முதலானவை; சுநதரகாணடத்தில், பிராட் டியார் ராவணனை நோககி யுரைதத (அசநதேசாததுராமஸய தபஸசசானுபாலநாத, நத்வாம்குர்மிதசகரீவ பஸ்மபஸ்மாாஹதேஜஸா) எனகிற சுலோகததிலுல நனருக விளஙகுமெனவுணாக.

ஐம்பதாவது சருக்கம்.

ஜடாயு ராவணனுக் கிதமுரைத்தும் கேளாமையால,

போாசெயயத் தகைக்கது.

குறைத்தூக்கமாயப் படுத்திருந்த ஜடாயுவும், [illegible] கூக்குரலைக்கேட்டெழுந்து, ராவணனையும், [illegible]

றுக் கூரிய மூக்குடையோரும், மலையின் சிகரம்போலப் பருத்துயர்ந்த வரும், மிகத் தோள்வலி யுடையவருமாதலின், மரத்தின்மேலிருந்தே ராவணனை நோக்கி, அடா ராவணா! என்னை யாரென்று நினைத்தாய்? யான் தொலலையாயுள்ள தருமத்தில் நிலைகொண்டவனும், சத்தியந்தவறாத வனும், கழுகுகளுக்கெல்லாம் அரசனும், அளவற்ற தோளவலி யுடையோனுமாகிய ஜடாயுவாகின்றேன்; மகேந்திர வருணர்களுக்கு நிகரான வரும், எல்லாவுலகங்களுக்கும் அதிபதியும், எல்லாவுயிர்களுக்கும் இதஞ் செய்பவரும், ஸ்ரீதசரதசக்கரவர்த்தியாரது திருக்குமாரருமாகிய ஸ்ரீராமன் இங்கே எழுந்தருளி யிருக்கிறார்; யாவளொருத்தியை நீ யபஹரிக்க நினைக்கின்றனையோ? அந்த இப்பெண்மணி! அந்த லோகநாதனான ஸ்ரீராமனுடைய தாமபத்தினி! மிகவும் கற்புடையாள்; மிகப் புகழமைந்தவள்; ஸீதையென்னும் திருநாமமுடையாள்; தார்மிகனான ராஜன் பரதாரையிலசச் சேர எவ்வண்ணம் விருப்புறுவான்? ராஜாகள் பரத்தையல்களையே பாதுகாக்கவேண்டும்; ராஜபாரியைகளையோவெனில், பெருமபாலும் பாதுகாக்கவேண்டுமன்றே? ஆதலின், நீ இந்தக் கெடு மதியைத் துறந்து, நன்மதியுற்று வாழ்க; மதியுடையோன் பிறர் கண்டு இகழ்ந்து நகைசெய்யத்தக்க செயலைச் செய்வானோ? மதியுடையோன் தன் மனைவிகளைக் கற்பழியாது பாதுகாப்பதுபோலவே, பரதையல்களையும் கற்பழியாது பாதுகாக்ககடவன். ராஜாகள் தர்மசாஸ்திரத்தில் கூறப்படாத அறமபொருளின்பங்களையே அனுபவிக்க விரும்பார்கள்; இகழப்பட்டதை எவ்வண்ணம் கோருவார்கள், அரசனே தருமம், அரசனே காமம், அரசனே பொருள், நன்மையாயினும், தீமையாயினும், அரசனடியாகவே உலகில் நிகழுமன்றே? அடா ராவணா! நீ இவவண்ணம் பாவியும், காமியும், கொடியனுமாகியும், பெருஞ்செலவத்தை எவவண்ண மடைந்தனையோ? பாவிகள் விண்ணேடு சேர விமானம பெற்றுப்போலாயிற்றே?—

కామంస్వభావోయోయస్యనశక్యః పరిమార్జితుం
నహిదుష్టాత్మనామార్య మావసత్యాలయేచిరం.

காமம்ஸவபாவோயோ யஸயநசக்யஃபரிமார்ஜிதும்

நஹிதுஷ்டாத்மனுமார்ய மாவஸத்யாலயேசிரம.

எவனுக்கு எந்தப் பண்பு இயல்பாகவே உளதோ? அதனைப் போக்க வொருவராலும் முடியாது; ஆதலின், நீசர்களின் இதயத்தில் நலலெண்ணம் நிலையுற்று நெடுநாள் நிற்காது; அடா ராவணா! தர்மாத்துமாவாகிய ஸ்ரீராமன் உன்னுட்டிலேயாயினும், நகரிலேயாயினும், யார்க்காயினும் தீமை செய்தனனே? அவன் விஷயத்தில் நீயேன தீமைசெய்கின்றனை? சூர்ப்பணகையின் பொருட்டுக் கான் தூர்மார்க்கமாக எதிர்த்திறந்தனனே

யன்றி, ஸ்ரீராமனை வலுவிற்சென்றடித்தனனோ? நீ இப்போது ஸ்ரீராமன் பத்தினியைக் களவாடியோடுகின்றனை; இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீராமனிடத் தில் குற்றம் யாதுளதோ? உரையாய்; விரைவாகப் பிராட்டியாரை விட்டு விடாய், விடாமற்செல்வாயாகில், விருத்திராஸுரனை இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தினால் எரித்தாற்போலப் பெருமானுனைத் தீக்குறிகராகக்கண்களை முனிந்து விழித்தெரிப்பார்; சீதையாரை நீ எடுத்தோடுவது நச்சரவத்தை யுத்தரீயத்தில் மறைத்தெடுத்தோடுவதுபோலவும், காலபாசத்தைக் கழுத்தில் பூட்டிக்கொண்டோடுவதுபோலவுமாகும். இதனை நீ யறிகின்றிலையே? எந்தச் சுமையை யொருவன் சுமந்தால், அது தன்னை அழுத்தி யழிக்காம லெளிதாகுமோ? அந்தச் சுமையையே யவன் சுமக்கவேண்டுமே யன்றி, சுமப்பதற்கரிய சுமையை எடுப்பது தகாது, எவ்வளவு அன்னம் புசிப்பா னாகில், மந்தஞ்செய்யாமல் ஜீர்ணமாகுமோ? அவ்வளவு அன்னமே புசிக்கக்கடவன். எந்தச்செய்கைச்செயின், தருமமாகாதோ? கீர்த்திவிளையாதோ? இகழ்வேவிளையுமோ? மெய்யுமவாடித் துன்புறுமோ? அத்தன்மையதாகிய செய்கை எவன்தான் செய்வான், அடா ராவணா! நான் பிறந்து தேவ மானத்தால் அறுபதினாயிரம் வருஷமானபடியால், மிகவும் மூப்புற்றிருக்கின்றேன், பிறப்புமுதல் குலமுறையாகவந்த பக்ஷிராஜ்ஜியத்தை நீதிவழுவாமல் பாதுகாத்து மீளத்தேன், நீயோ யௌவனமுடையோனும், வில்லாளியும், கவசம்பூண்டவனுமாகின்றனை, ஆயினும், யான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், என்னை நிராகரித்து, வைதேஹியை எடுத்துக் கொண்டு துன்பமுறச் செல்ல வல்லமை கொள்ளாய், வேதாந்தங்களை முற்றுமுணர்ந்தவனொருவனிருக்கையில், அவன் எதிரில் நிலைகொள்ளாத ஹேதுவாதங்களினால் பிரமாணமான சுருதியை யழிக்க முடியுமோ? அடா ராவணா! நீ சூரனானால் என்னுடன் போர்செய்க; முகூர்த்தகாலம் நிற்க; கணப்பொழுதில் என்னால் கொல்லப்பட்டவனாகிக் கரனைப்போலவே தரையில் வீழ்வாய்; அடிக்கடி தைத்தியதானவர்கள் எவரால் கொல்லப் பட்டனர்களோ? அந்த ஸ்ரீராமசந்திரனே உன்னையும் விரைவில் கொல்வார்; இப்போழ்தந்த ராஜபுத்திரர்களிருவரும் நெடுந்தூரஞ் சென்றனர்களோ? யானிப்பொழுது யாது செய்வேன்; அவர்களைக்கண்டச்சங்கொண்டே நீ விரைவிலிறப்பாயென்பதிலு மையமில்லை; யான் பிழைத்திருக்குமளவும், இவளை நீ எடுத்தோட வல்லவனாகாய்; உயிரை வழங்கியாயினும், மஹாத்துமாவாகிய அந்த ஸ்ரீராமபத்திரனுக்கு உபகாரஞ்செய்வேன், தசரதசக்கரவர்த்தியும் எனக்குத் தோழராதலின், இவ்வண்ணம் அவசியம் செய்

வேன்; இல்லடா ராவணா ! கணப்பொழுது பாரடா ! யானுனக்குப் போரென்னும் பூஜையை யளித்து மகிழவிப்பேன்; காமபினினறும் பனம்பழங்களை யுதிர்ப்பதுபோல உன்னை இதநேரினின்றும் கீழேதளளி யுருடடுவேன், என்று தீரங்கொண்டு கெட்டியாகக்கூவி யுரைசெயதனா *

ஆரணயகாண்டததில் ஐம்பதாவது சருககம

முறறிறறு.

ஐம்பதொன்றாவது சருக்கம்

ஜடாயு ராவணனைப பலவாறாக வருத்தித தான் அவனாலறுபபுணடு பிராட்டியாரால் சோகிககப்பட்டது.

ஜடாயு இவ்வண்ணம் நீதிபபடி யுரைசெயகையில, ராவணனகேட்டு மிக முனிந்து, இருபது கணகளிலுந தீபபொறிகளெழ விழிததுக கணகள செவந்து ஜடாயுவை எதிர்ததோடிவந்து போர் செய்தனன இவவிருவர் களுக்கும் அந்தப் போர மிகவும் காணபோாக்கசசநதருவதாகி, கீழகாறறு மேலகாற்றிரணடினாலும், ஒனறுகொனறு மோதப்பட்ட மேகஙகளின சேர்க்கை போலவும, சிறகுகளுடன் கூடிய மாலியவந்தங்களென்னும் இரண்டு மலைகளும போாசெயதாப போலவும் விளஙகிறது; பின்பு, ராவணன் கூரிய பலவகைப்பட்ட கணைகளினால் ஜடாயுவை யடித்தனன். ஜடாயுவும் அவைகளைப பொறுத்துக்கொணடு மூக்கினாலும், கால்களி னாலும, ராவணனைக் கடித்துக் கீறி வருத்தினர். பினபு, ராவணன் முனி ந்து மிகவுங கொடிய பத்துச சரங்களினால ஜடாயுவைப பிளந்து மகிழ்ந்த னன். ஜடாயுவும பிராட்டியார் ராவணன் தேர்மீது அழுது வருந்து வதைக கண்டு, அந்த பாணங்களையும லக்ஷியஞசெயயாமல விரைவாக வோடிக் காலகளினாலேதானே ராவணனுடைய விலலையும், கணையையும்

* ராவணன் ஐம்பதுலக்ஷம வருஷங்களுககுக் குறையாமல ஜீவிததானென்பு தறகுப பல திருஷ்டாநதங்களிருப்பதினால், ஜடாயு தனக அறுபதினாயிரம் வயதே ஆயிறறெனறும், தனனைவிட ராவணன் சிறியவனெனறும் உரைத்தது பொருநதா தெனறு, தேவமானததால ஜடாயு அறுபதினாயிரம வயதுடையேனெனறுரைதத தாகப பொருள கொள்ளப்பட்டது அவருடைய வயது மனுஷியமானததால் இரண்டு கோடி பதினாறுலக்ஷம் வருஷஙகளாகினறமையின, தன்னைவிட ராவணன் சிறியவ னென்பது அமையுமெனக் கொளக. இதுவும் இநத வைவஸ்வத மன்வநதரத்திலேயே பிறநதாரென்னும் பக்ஷத்திலேதான் அமையும; இநத மனவநதரத்துக்கும முனபு பிறநதாரெனனும் பக்ஷததிலதான அரசாட்சிசெய்த காலமே இவவளவென்றுரைததா ரெனப பொருள கொள்ளவேண்டும;—

முறித்துத் தள்ளினர். ராவணனும் வேறுவில்லை எடுத்துக்கொண்டு
சினம் மூண்டு, ஆயிரம் பதினாயிரமாகக் கணக்கிறந்த பாணங்களை எய்து
ஜடாயுமேலே நிறைத்தனன். ஜடாயுவும் கூட்டினிடையிலுறையும் பறவை
போல விளங்கி யந்தப் பாணங்களைக் கால்களாலும், துண்டத்தினாலும்,
சிறகுகளாலும் தடுத்து துகைத் துதறி, விரைவாக அந்த வில்லையும், கால
களினால முறித்துப் பக்ஷங்களினால உதறித தள்ளிவிட்டு, பிசாசம்போன்ற
முகங்களையுடைய தேரில் கட்டிய கோவேறு கழுதைகளையும் கொன்று,
சிறந்த அத்தேரையும் முறித்து, வெண்குடையையும், வெண்சாமரைக
ளுடன முறித்துத்தள்ளித் தன்னைப் பிடிக்க வந்த ராக்ஷஸர்களையும்
கடித்துக் கீழேதள்ளிமிதித்து, சாரதியின பருத்ததலையையும் மூக்கினால
கடித் தறுத்துத்தள்ளி, ராவணனை யச்சமுறச் செய்தனர். ராவணனும்
தேர் முறிந்து, வில்லொடிந்து, வாஹனமிழந்து, சாரதியிழந்து, சீதையை
மடியிலேந்திக்கொண்டு, (தான தொடாம லெடுத்துக்கொண்டு) தரை
யில் வீழ்ந்தனன். இவ்வண்ணம் ராவணன வீழக்கண்டு, எல்லாப் பூதங்
களும நன்கு நன்கென்று, ஜடாயுவை மகிழ்ந்து புகழ்ந்தன, ஜடாயு
வும மூப்புடையராதலின, இவ்வண்ணம் போர்செய்து இளைப்புற்று உட
கார்ந்தனர். ராவணனதுகண்டு மகிழ்ந்து, ஸீதாதேவியை யங்கத்தில
வைத்துக்கொண்டு விரைவாக வோடினன. ஜடாயுவும் அவனோடுவதைக்
கண்டு, பறந்தோடி எதிர்த்துத்தகைந்து, அவனை நோக்கி, அடா ராவணா!
வச்சிராயுதத்தையொத்த பாணங்களையுடைய ஸ்ரீராமனுடைய பாரி
யையை நீ யழிவதன்பொருட்டே யன்றோ? எடுத்தோடுகிறாய்; நீ புன்
மதி யுடையோனாதலின், அறிகின்றிலை, பொறை யுண்டானால விஷ
பானஞ் செய்வதுண்டோ மூடா? நீ இந்தச் சீதையை எடுப்பது புத்திர
மித்திர களத்திராதிகளுடன் விஷபானஞ் செய்வதை யொக்கும்; தாம்
செய்யும் வினைகளினால விளையும் பலனை யறியாதார்கள விரைவி லழிவார
கள. இப்பொழுது நீயே அவர்களுக்கு உதாரணமாகின்றனை, இப்
பொழுது நீ காலபாசத்தினால் கட்டுண்டமையின, நீ எங்கே செல்லின்
விடுபடுவாய்; மீனானது தானழிவதை யறியாமலே பசையூட்டிய தூண்டு
முள்ளைக் கவ்வி யழிகின்றதன்றோ? மிகவும் சூரர்களாகிய ஸ்ரீராமலக்ஷ்
மணர்கள் நீ செய்த இந்த அபகாரத்தைப் பொறுப்பார்களோ? நீ யவர்
களுக்கு அச்சங்கொண்டே கள்ளன்போலக் களவாடினை; இது மான
மற்றோர்கள் செயற்குரியதேயன்றி, சூரர்கள இவ்வண்ணம் செய்வார்
களோ? நீ சூரனாகில் போர் செய்க; சற்றுப்பொழுது நிற்க; கரன
போலவே நீயும் அடிபட்டிறப்பாய்,—

పరోక్షకాలే పురుషో యత్ర కర్మ ప్రతిపద్యతే
వినాశాయాత్మనో ధర్మ్యం ప్రతిపన్నోసి కర్మతత్

'பரோக்ஷகாலேபுருஷோய த்ர கர்மப்ரதிபத்யதே
விநாசாயாத்மநோ'தர்ம்யம் ப்ரதிபந்நோஸிகர்மதத்

(விநாசகாலே விபரீதபுத்தி:, யானைவருமபின்னே மணியோசைவரு முன்னே கேடுவருமபின்னே மதிகெட்டுவருமுன்னே) எனகிறபடியே மானிடா ஆயுள்மாளுங்காலையில, தாமழிவதற்கே ஹேதுவான தீசசெயல்களையே நற்செயல்களெனச்செய்வார்கள்; அத்தன்மையதான தீசசெயலையே நீ இப்போது செய்தனை, எந்தசசெயல்செயின், தீமைவிளையுமோ? அச்செயலை லோகாதிபதியாயினும்செய்வாரோ! எனறிவவண்ணம் இதமுரைத்தும் அவன் கேளாமையின, அவனது முதுகில பாயந்து நகங்களினிடுக்கிக்கொண்டு கடித்துக கீறிக கிழித்து, மதமேறி வசபபடாத யானையை யதனமேலேறிய கஜபாலன்போலபபிடித்துத தலைமயிர்களைக கவ்வி யிழுத்துப்பிடுங்கி வருத்தினார் ராவணனிவவண்ணம அவமானத்தையும, பீடையையும், மனவருத்தத்தையுமடைந்து, கோபத்தினால உதடு துடித்துச சீதையை இடதுதொடையிலவைத்துககொண்டு கைகளினாலணைத்து, வலதுகைகளினால ஜடாயுவையறைந்தனன் ஜடாயுவும அவனைச சுற்றிப்பறந்து கடித்து, இடதுகைகள பத்தையும கடித் தறுத்துத தள்ளினார் உடனே அக்கைகளும் புற்றிலிருந்து பாமபுகள் புறப்பட்டாற்போல முளைத்தன, பினபு, ராவணன் சீதாபிராட்டியாரைத் தரையில விட்டுவிட்டு முட்டிகளாலும, காலகளாலும, ஜடாயுவைக குத்தி யுதைத்து மிதித்து வருத்தினன, பினபிருவருககும முகூர்த்தகாலம் பெருஞ்சணடை விளைந்தது; அநந்தரம ஸ்ரீராமபத்திரனுககு உபகாரஞ்செய்வதன்பொருட்டே போர்செய்கின்ற ஜடாயுவினுடைய சிறகுகளையும, பாரசுவங்களையும், பாதங்களையும, வாளினால அரிந்து தளளிவிட்டனன். உடனே ஜடாயு ஆயுள்மாண்டு தரையில விழுந்தனர். இவ்வண்ணம பொருது குருதியில நனைந்து விழுந்த ஜடாயுவைப் பிராட்டியார கணடு தன தந்தை விழுந்தாற்போல மிகவும் துன்புற்றோடி வந்து, நீருணட கொண்டல்போன்றவரும், மூப்பினால வெளுத்த மார்பினை யுடையவரும, மிகவும் சூரமுடையவருமாகிய அவரைக் கிட்டி யோடிவந்து தழுவிககொணடு கூவி யழுதனர்.

ஆரணயகாணடத்தில் ஐமபத்தொன்றாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

இந்தச சருககத்தினும ராவணன சீதாதேவியாரைத தொட்டே எடுத்துக கொண்டோடினனெனபது நனகு விளங்கும், குலமகளிறகுப பலாத்காரமாய் ஒருவன தொட்டமாத்திரத்தால் கறபழியாது, பெண்கள பிறனைச சேரக கருதினும, கறபழியுமென வுணர்க.

ஐம்பத்திரண்டாவது சருக்கம்.

பின்பு ராவணன் ஸீதாபிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டு செல்லு கையில், எல்லாவுயிர்களும் துன்பமடைந்து வருந்தியது.

பின்பு, ராவணன் ஜடாயு தரையில் வீழ்ந்து மரணதசையை யடையக் கண்டு மகிழ்ந்தனன். முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டலத்தையுடைய பிராட்டியார் அவ்வண்ணமே ஜடாயுவைத்தழுவிப் புலம்பிப் பெருமானைக் குறித்து, என் பிராணநாதா !—

నిమిత్తంలక్షణజ్ఞానంశకునస్వరదర్శనం
అవశ్యంసుఖదుఃఖేషునరాణాం ప్రతిదృశ్యతే.

நிமித்தம்லக்ஷணஜ்ஞாநம் சகுநஸ்வரதர்சநம்
அவச்யம்ஸுகதுக்கேஷு நராணாம்ப்ரதித்ருச்யதே

கண் துடிப்பது முதலிய அங்கக்குறிகளும், கன்னிகை மோர் முதலியவைகள் எதிரில் வருவதும், காக்கை முதலிய பறவைகள் தொனிசெய்வதும், மனிதர்களது இன்பதுன்பங்களையே உண்மையாக வறிவிக்கின்றன வல்லவோ ! தேவா எனக்குற்ற இத்துன்பத்தை யறிகின்றிலீரோ ? என்பொருட்டே இப்பறவைகள் தேவரை நோக்கிக் கூவிப் பறக்கின்றனவே ? என்னைப் பாதுகாப்பதன் பொருட்டே இந்த ஜடாயுவும் இந்தப் பாவியுடன் போர்செய் தடிபட்டுத் தரையில் வீழ்ந்தனரோ ? காகுத்தரோ ! என்னைப் பாதுகாத்தருள்க ; லக்ஷ்மணா ! என்னைக் காத்தருள் ; என்று கூவி யழுது புலம்பினர். இவ்வண்ணம் மாலை வாடி யுதிர்ந்து வருந்தி அநாதைபோலப் புலம்புகின்ற பிராட்டியாரை எடுப்பதன்பொருட்டு ராவணனோடிவந்து, கூவி யழுதுகொண்டு, கொடிபோல மரங்களைத் தழுவிக்கொண்டு வருந்துகின்ற பிராட்டியாரை விடுகவிடுகவென்றுரைத்துத் தலைமயிரைப்பற்றி யிழுத்துப் பிடித்தெடுத்தனன். பிராட்டியாரும் ராமாராமாவென்று கூவி யழுது புலம்பினர் ; அப்பொழுது உலகமெல்லாம் நிலைகடந்து தவித்தன ; எங்கும் இருளெழுந்து பரவிற்று , காற்றும் வீசிற்றிலது , கதிரவனும் ஒளியிழந்தனன்; சத்தியலோகத்தில்திசைமுகத்தேவனும் ஞானக்கண்ணால் இந்தச் செய்தியை யறிந்துகொண்டு இனித் தேவகாரியம் நிறைவேறிற்றென் றுரைத்தனர். அங்குள்ள பரமயோகிகளெல்லோரும் துன்பமும் மகிழ்வுங் கொண்டனர்கள் ; ராவணனும் ராமாராமா ! லக்ஷ்மணா லக்ஷ்மணா ! என்று புலம்புகின்ற பிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்திற்சென்றனன் ; பிராட்டியாரும் அணிமணியொளிபொருந்தி மின்னற்கொடிபோலத் திகழ்பவரும், பீதகவாடை யுடுத்தவருமாகி, ராவணனை யனலபற்றி எரி

கின்ற மாமலையைப்போல விளங்கச்செய்தன ; அவளணிந்த மாலையி னின்றும் தாமரையிதழ்களுதிர்ந்து ராவணனைச் சுற்றிலும் வீழ்ந்தன ; காற்றினலசைக்கப்பட்ட பொன்படடும் கதிரவனது கதிரொளிபொருந்திய மேகம்போலத் திகழ்ந்தது ; அப்பொழுது பெருமானைப் பிரிந்தமையின், பிராட்டியாரது திருமுகமண்டலம் காம்பினைக்கிள்ளிக் கரையிலெறிந்த கமலம்போல விளங்கியது, அழகிய நெற்றியும், அழகிய குந்தளங்களும் பொருந்திக் கமலத்தை நிகர்த்து வெண்மைபொருந்திய பற்களையுடைய தாகிய பிராட்டியாரது திருமுகமண்டலமும, வானில் மேகத்திடையிற செல்லுகின்ற முழுமதிபோலத் திகழ்ந்தது ; ஆகிலும், ராவணனல் பீடை செய்யப்பட்டமையில், பகலிலதோன்றிய சந்திரன்போலக் காணப்பட்டது ; கரிய ராவணனருகில் பொன்னெளிகொண்ட பிராட்டியார் மேகத்திடையில் மின்னல் போலவும, யானை யணிந்த பொன்மாலை போலவும், பசிலை மரத்தில் படர்ந்த பொற்கொடிபோலவும விளங்கினர். பிராட்டியார் சார்த் திய மாலைகளினின்றும நறுமலர்களுதிர்ந்து வரிசையாகத் தரையில் வீழ்ந் தன ; அப்பொழுது திருவடியினின்றும மணிகளிழைத்து மின்போல மின்னுகின்ற சதங்கைத்தண்டையும, இனிமையாக வொலித்துக்கொண்டு வீழ்ந்தது ; பிராட்டியாரணிந்த மணியணிகளும், விண்மீன்கள்போலச் சிதறி வீழ்ந்தன ; திருமார்பில் சாத்திக்கொண்டிருந்த முத்துவடமும், விண்ணினின்றும் கங்கைபோல வீழ்ந்தது ; அப்பொழுது உற்பாத வாயு வின லசைக்கப்பட்டும, பலவகைப் பறவைகளின லொலிக்கப்பட்டுமுள்ள மரங்கள் பிராட்டியாரை நோக்கி, அஞ்சேலென வுரைத்தனபோலவும், அசைக்கப்பட்ட கமலங்களை யுடையனவும், அச்சங்கொண்டு தவிக்கின்ற மீன் முதலிய ஜந்துக்களை யுடையனவுமாகிய தாமரையோடைகளும், தோழிகள்போலப் பிராட்டியாரைக்கண்டு துன்புற்றனபோலவும் விளங்கின ; புலி கரடி முதலிய விலங்குகளும், பிராட்டியாரது நிழலைத் தொடர்ந்து பின் னேடி ராவணனைக் கடிக்க மேலெழும்பின ; மலைகளும் அருவிகளென்னும் கண்ணீர்பெருக்கிச் சிருங்கங்களென்னும் கைகளை மேலெடுத்துப் பிர திதொனிகளினல் கூவி யழுதன ; கதிரவனும் பிராட்டியாரைக் கண்டு ஒளிகுன்றி வெண்மைகொண்டு வெப்பந்தணிந்தனன் ; ராவணன் தருமம, சத்தியம, கசடின்மை, அருள், இவை முதலிய நற்குணங்களுள் ஒன்று மிலாதானதலின, பிராட்டியாரைப் பறித்தானென்று எல்லாப் பூதங்களும் குவைகுவையாகக் கூடி யழுதன ; மான் குட்டிகளும் அச்சங்கொண்டு தீனமுற்றுக் கூவின ; வனதேவதைகளும் பிராட்டியாரைப் பார்த்துப்பார் த்துக் கண்ணீர்பெருக்கி மெய்நடுங்கி வாடி யழுதன · இவ்வண்ணம்

ராவணனும், தலையிழந்து, திலகமழிந்து, மனங்குன்றி, நாற்புறமும் நோக்கி, ஸ்ரீராமா! லக்ஷ்மணா! என்று கூவிக் கண்ணீர்பெருக்கி யழுகின்ற பிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டோடினன். பிராட்டியாரும் பெருமா னிளையபெருமாள் இருவருமின்றித் தனியே யிருந்தமையின், ராவணனு லெடுக்கப்பட்டு, தம்மவரைக்காணுமல் முகவொளிகுன்றி யச்சங்கொண்டு சிந்தையுற்று வருந்தினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பத்திரண்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

பிராட்டியார் ராவணனை இகழ்ந்தது.

இவ்வண்ணம் ராவணன் கோரரூபமுடையனாகிப் பிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்திற்செல்லுகையில், பிராட்டியார் அச்சமும், துன்பமும், சினமுங்கொண்டு ராவணனை நோக்கி, அடா சண்டாளப் பயலே! நீ இவ்வண்ணம் நீசத்தொழில் புரிந்தும், நாணமுறுகின்றிலை யந்தோ? யான் தனியே யிருப்பதையறிந்து, கள்ளனைப்போலக் களவாடி யோடுகின்றனையே? அடா நீசா! நீ என்னை யபஹரிப்பதன்பொருட்டே ஸ்ரீராமபத்திரனுக்கஞ்சி, மாயையினால் மான்செய்து, என்பர்த்தாவை நெடுந்தூர மோட்டினைபோலும், என் மாமனருக்குச் சகாவும், மிகவும் மூப்புடையாருமாகிய இந்தச் சடாயுவும், என்பொருட்டுப் போர்செய்து கொல்லப்பட்டனர். நீ மிகச் சூரன்போலும், ஆகிலும், இவ்வண்ணம் கபடம் செய்யாமல் யான் ராவணனென்றுரைத்து எதிரில் நின்று என் பர்த்தாவுடன் போர் செய்து வெற்றிகொண்டு என்னை எடுத்துவருவாயாகில், சூரனே யாகுவாய்; இவ்வண்ணம் என்னைக் களவுசெய்தும் நாணுகின்றிலையே? பர்த்தாவின்றித் தனியேயிருக்கையில், பரத்தையலை எடுத்துவருவதென்பது மிகத் தீதென யாவரு முரைக்கின்றிலரோ? மிகக் கொடுமைகொண்டதும், தருமமற்றது மாகிய உன்னுடைய சௌரியத்தையும், பலத்தையு மிகழக; நீ யுன்னை என் முன்னுகப் பொய்யாகவே புகழ்ந்து கொண்டனையே; பல குலத்தோர் அழிந்தழும்படியான உன்னுடைய இச்செய்கையைச் சுடுக; நீ இப்பொழுது ஓட்டமாகவே ஓடுகின்றமையின், யாதுசெய்யக்கூடும்; நீ யொரு கணப்பொழுதாயினும் நிற்க; பின்பு, நீ பிழைத்துச் செல்ல மாட்டாய்; நீ ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு முன்பாகப் படைகளுடன் கூடிப் போர்செய்வாயினும், பிழைத்து மீளமாட்டாய்; பற்றி யெரிகின்ற காட்டுத்தீயின் வெம்மையைப் பறவை பொறுக்காததுபோல அவ்விருவர்களது பாண

வேகத்தை நீ பொறுக்க வல்லவனல்லை; நீ நன்காராய்ந்து என்னை விட்டு விட்டு உய்யும் வழி தேடிக் கொள்ளாய்; என்னை நீ எடுத்துக்கொண்டு போவாயாகில், என் பர்த்தா முனிந்து தம்பியுடன் கூடி யுன்னைக் கொல்வார், நீ என்ன எண்ணங்கொண்டு என்னை எடுத்துக்கொண்டோடு கின்றனையோ? அந்த எண்ணம் ஒருகாலும் நிறைவேறுதென வுணர்க; தேவர்க்கு நிகராகிய என் பர்த்தாவைக் காணாமல் பகைவர்களுக்கு வசமாகிக் கணப்பொழுதும் உயிரை வைத்துக்கொள்ள விரும்பேன்; நீ மாளுங்காலங் கிட்டினமையின், இது நலமெனவும், இது தீதெனவும் உணர்கின்றிலை;—

మృత్యుకాలే యథా మర్త్యో విపరీతాని సేవతే
ముమూర్షూణాం హి సర్వేషాం యత్పథ్యం తన్న రోచతే.

மருத்யுகாலே யதா மர்த்யோ விபரீதாநி ஸேவதே
முமூர்ஷூணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் யத்பத்யம் தன்ன ரோசதே

மனிதரெல்லோரும் மரணகாலத்தில் தீமைகளையே செய்வார்கள், அக்காலையில், அவர்களெல்லோர்க்கும் யாது நலமோ அது தோற்றா தன்றே? இப்பொழுது உன் கழுத்தில் யமன் காலபாசங்களைப் பூட்டிக் கட்டுகின்றனனென்று நம்புகின்றேன்; இப்பொழுது அச்சமுறவேண்டு கையிலும், அச்சமுறுகின்றிலை யல்லையோ? விரைவில் மரணமுறுவார்களை போல நீயும் எல்லாமரங்களையும், பொன்மயமுள்ளனபோலக் காணுகின் றனைபோலும், விரைவில் குருதிகளைப்பெருக்குகின்ற வைதரணீநதியையும் பலவகைப்பட்ட கோரமான நரகங்களையும் கண்ணுறுவாய்; இவ்வண்ணந் தீமைசெய்தும் பிழைப்பாயோ? விடத்தை யுண்பவனும், வாழவுற்று மகிழ்வானோ? அடா ராவணா! நீ காலபாசத்தினால் கட்டப்பட்டமையின், நீ எங்கே ஓடி யொளித்துக்கொள்ளினும், தப்பாய்; ஒரு முகூர்த்தகாலத் திலேதானே என் பர்த்தாவினால் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களுடன் கர தூஷணாதிகள் கொல்லப்பட்டனர்களல்லரோ? அவ்வண்ணம் மிக்க சூரரா கிய என் பர்த்தா உன்னைக் கொலைசெய்யாரோ? என்றிவ்வண்ணம் பலவா றாகவுரைத் திகழ்ந்து தீனமாகப் புலம்பினார். ராவணனும் அந்த வார்த்தை களை யொன்றும் கேளாமல் நடுக்குற்றுப் புலம்பி யழுகின்ற பிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டோடினன்.

ஆரணியகாண்டத்தில் ஐம்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்து நான்காவது சருக்கம்.

பிராட்டியார் மஹாராஜா முதலிய ஐந்து வானரர்களைக்கண்டு ஆபரணங்களைக் கட்டி நழுவவிட்டதும், ராவணன் பிராட்டியாரை யசோக வனத்தில் வைத்து ராக்ஷஸிகளைப் பாதுகாக்கும்படி கட்டளையிட்டதும்.

இவ்வண்ணம் ராவணனால் அபஹரிக்கப்பட்ட பிராட்டியாரும் தஞ்சமொருவரையும் காணாமல் மிகத் துன்பக்கடலில் மூழ்கிச் செல்லுகையில், ஒரு மலையின் உச்சியில் ஐவர் வானரர்கள் வீற்றிருக்கக்கண்டு தம் முத்தரியமான வெண்பட்டையும், நல்லணிகளையும், இவர்கள் இதனை எடுத்துவைத்திருந்து பெருமாளுக்களித்துச் செய்தி யுரைப்பார்களென வெண்ணி, அவர்களிடையிலவிழ நழுவவிட்டனள். ராவணன் வேகத்தாலும், அச்சத்தினாலும், அதனை யுணர்ந்திலன்; அந்த வானரர்களும் பிராட்டியார் கூவி யழுவதைக் கேட்டுக் கண்டனர்கள். ராவணனும் பிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டு பம்பாநதியைத் தாண்டி மகிழ்ந்து லங்கையை நோக்கிச் சென்று மடியில் நச்சரவத்தைக் கட்டிக்கொண்டேனென்பதை யறியாமல், காடுகளையும், ஆறுகளையும், மலைகளையும், தடாகங்களையும், ஆகாயமார்க்கத்தினால் கடந்து, வில்லினின்றும் புறப்பட்ட பாணம்போல விரைவாகச் சென்று, திமிதிமிங்கிலாதிகள் சூழ்ந்தாழ்ந்த ஸாகரத்தையும் தாண்டினன். அப்பொழுது ஸாகரமும் கரைபுரண்டு மேலெழுந்த அலைகளை யுடையதும், தடையுற்ற மீன் முதலை களை யுடையதுமாயிற்று; வி[illegible]ணிடையிலுள்ள சித்தசாரணாதியர்களும், ராவணனுக்கு ஆயுள் இவ்வளவேயென்று மொழிந்தனர்கள்; மிருத்தியுவே உருவங்கொண்டதோவென்று ஐயுறத்தக்க பிராட்டியாரை ராவணன் மடமையினால் எடுத்துக்கொண்டு இலங்காபுரி சேர்ந்து, அந்தப்புரத்தினுட்புகுந்து, மயன் மாயையைப்போலப் பிராட்டியாரையங்கெழுந்தருளப்பண்ணி, அங்குள்ள பிசாசங்களை நோக்கிக் கேளீர் பெண்களே! இந்தச் சீதையை மற்றொரு ஆணாயினும், பெண்ணாயினும், கண்ணுறுவண்ணம் பாதுகாத்தளிக்க; அணிகளையோ? ஆபரணங்களையோ? எவற்றை இவள் கோருகின்றனளோ? அவைகளை யளிக்க; அறிந்தாயினும், அறியாமையினாலாயினும், இவளை நோக்கி, யாவள் வன்மொழி மொழிவாளோ? அவள் உடனே கொலை [illegible]யப்படுவாள்; என்றிவ்வண்ண முரைத்துவிட்டு, அந்தப்புரத்தினின்றும் [illegible]டு இனி யாதுசெய்யத்தக்கதெனச் சிந்தைசெய்து, எட்டு அரக்கர் [illegible]ண்டு வரதானத்தினால் அகங்காரமுற்றவனாதலின், அவர்களை நோக்[illegible]ர் அன்பர்களே! நீங்கள் பற்பல படைகளையுமேந்தி இங்கிருந்து

புறபபட்டு முன்பு கராதிகளிருந்திறந்த ஜனஸ்தானஞ்சேர்ந்து வாழக; அங்கே ராமனென்பவன் அவர்களைக் கொலை செயதமையின், அவன்மேல் மிகச சினங்கொண்டிருக்கின்றேன்; அந்தப பகையையும விரைவில நீக்க முயல்கின்றேன்; அவனைக் கொல்வதன்முன்னம யான துயிலுங் கொள்ளேன; பொருளற்றவன பொருளையடைநதாற்போல யான அந்த ராமனைக் கொலைசெய்தின்புறுவேன; நீங்களங்கிருந்துகொண்டு அடிககடி எனககுச் செய்தி யனுப்புவதுமன்றி, மிகவும் ஊக்கத்துடன ராமனைக் கொலலும வழியையே தேடுக; நீங்கள மிகவும சூரமுடையோர்களாதலின், உங்களது திறமையையறிந்தே ஏவுகின்றேனென்று புகழ்ந்துரைத்தனன. அந்த எட்டு ராக்ஷஸர்களும அதனைககேட்டு மகிழ்ந்து அவவண்ணமே யாகுகவென் றுடனபட்டு ராவணனைத தொழுது விடைபெற்றுககொண்டு புறப்பட்டு ஒருவர்க்குங்காணமல் ஜனஸ்தானம வந்து சேர்ந்தனர்கள, ராவணனும பிராட்டியாரைப் பறிததுப் பெருமாளுடன பகைத்தும, மடமையினல் மகிழ்ந்திருந்தனன்

ஆரணயகாண்டததில ஐமபதநானகாவது சருககம

முற்றிறறு

ஐம்பத்தைந்தாவது சருக்கம

ராவணன தன் செலவங்களைப பிராட்டியாரக்குக காட்டித தன்னைச் சேருமபடி வேணடியது

ராவணன மிகச சூரர்களாகிய அந்த எட்டு ராக்ஷஸர்களையும அனுப்பி விட்டு, தன்னுடைய காரியஙகள யாவுங் கைக்கூடினவென மகிழ்ந்து வைதேஹியை நினைந்து காமவேட்கைகொணடு மறுபடியும் அந்தப்புரஞ்சென்று ராக்ஷஸிகளின நடுவில் எழுந்தருளியிருந்த பிராட்டியார சோகங்கொண்டு, கண்ணீர்பெருக்கி, ஒளிகுன்றி, அலைகடலில் வாயுவினலலைத்து மூழ்த்தப் பட்ட மரககலமபோலவும, தன இனத்தை விட்டு நாய்களின இடையிலகப் பட்ட மான்பேடுபோலவும் துன்பமடைந்து தலைகுனிந்து சிந்தையுற்று வருந்தக்கண்டு, பலாதகாரமாய அழைத்துக்கொணடுபோய் மாடம் மேல் மாடஙகள அடர்ந்து, பறபல உயர்ந்த பெண்கள நிறைந்து, பற்பலவுறவைக ளொலித்துப் பற்பல மணிகளிழைத்து, பொன, வெள்ளி, படிகம், வை[illegible] யம், வைரம, இவைகளினல் செய்யபபட்ட கம்பங்கள நாட்டி, தேவ[illegible] களை முழக்கி, தங்கத்தோரணங் கட்டிக் காணறகினிய தன் வி[illegible] புகுந்து தஙகப்படியேறிப் பிராட்டியார்க்குச் சுட்டிக் காட்டினன்,

சில கவாக்ஷங்கள் தந்தங்களாலும், சில கவாக்ஷங்கள் தங்கங்களாலும், சில வெள்ளிகளாலும் செய்யப்பட்டுள்ளன; தளைகள் நவமணிகளிழைத் தொளி கொண்டன; நடவாபிகளும், தாமரையோடைகளும், மலர்கள் மலர்ந்து, சுற்றிலும் மரங்களடர்ந்து திகழ்ந்தன; இவ்வண்ணம் பற்பல விநோதங் களையும், ராவணன் பிராட்டியார்க்குக்காட்டி யாசையுறச்செய்யவேண்டு மென்னும் எண்ணத்தினால் பிராட்டியாரை நோக்கிக் கேளாய் பெண்மணி! மிகவுங் கொடியர்களாகிய முப்பத்திரண்டுகோடி ராக்ஷஸர்கள் என் வசத்தி லிருக்கின்றனர்கள், அவர்களெல்லோர்க்கும் யானொருவனே இறைவன்; மூப்புடையோரும், வாலிபர்களுந்தவிர வவ்வொரு வேலைக்கும் ஆயிரம் ஆயிரம்பேர்களிருக்கின்றனர்கள்; இத்தன்மையதாகிய இந்த ராஜ்ஜியமும், என்னுயிரும், யாவும் இனி யுன்னதீனமாயின; நீதான் எனக்குயிரினும் சிறந்தவள்; இந்த அந்தப்புரத்தில் எனக்கு அநேகமாயிரம் பெண்கள் மனைவியர்களாயிருக்கின்றனர்கள், அவர்களெல்லோர்களுக்குங்கூட நீயே இறைவியாகக்கடவை வேறெண்ணத்தைத் துறந்து என்மொழியைமகிழ்ந்து என்னை யங்கீகரித்தருள்க; அநேகமாயிரம் அரக்கர்களால் சூழ்ந்து காக்கப் பட்டுக் கடலிடையிலிருக்கின்ற இவ்விலங்கையும், இந்திரன் முதலிய தேவாஸுரர்களாலும் புகழப்படுமோ? தேவயக்ஷகந்தர்வ பக்ஷிபன்னகாதி களிலும், என்னை யெதிர்ப்பவனொருவனையுங் கண்டிலேன்; அரசிழந்து, தீன்முற்றுத் தவம்பூண்டு, ஆயுள் குன்றி, அற்பமனிதனான ராமன் என்னை யெதிர்ப்பானோ? இனி யவனால் யாதுசெய்வாய்? ஆகலின், என்னையே யடைக, யானே உனக்கு நிகராகுவேன்; யௌவனம் நிலையற்றதாதலின், என்னுடன் கூடி மகிழ்க; இனி ராமனைக் காண்பதில் மனமுறற்க; ராமன் இங்கு வரவேண்டுமென்று எண்ணுவதற்காயினும் வல்லனோ? அவனுக் கத்திறமை எங்குளது? காற்றினை யாகாயத்தில் கயிற்றினால் கட்ட முடியு மோ? தீ பற்றியெரிகையில், அதன் ஜ்வாலையைக் கையினால் பிடிக்க முடியுமோ? என்வசத்திலகப்பட்ட உன்னை விடுவிப்பவன் எங்குளன்? மூவுலகிலும் யான் எங்குங்காணகின்றிலேன்; இந்த லங்காராஜ்ஜியம் மிகப் பெரிது, இதனை நீ பாதுகாக்க விருப்புறுக, என்போன்றவர்களும், தேவர் களும், மற்றுள்ள யாவர்களும் உனக்குப் பணிவிடைசெய்வோர்களாகுவார் கள்; நீ திருவபிஷேகம்பூண்டு மகிழ்ந்து, என்னையும் மகிழ்வித்தருள்க; நீ முற்பிறவியில் செய்த தீவினை வனவாஸஞ்செய்ததோடொழிந்தது; இனி நல்வினையின் பலத்தை யனுபவிக்கக்கடவை. இங்குச் சிறந்த மாலைகளும், நற்சாந்தங்களும், நல்லணிகளுமுள; என்னுடன் கூடி இவைகளை யனுப விக்கக்கடவை. என் பிராதாவாகிய குபேரனை வென்றுகொண்டு அவனிட த்திலிருந்த புஷ்பகமென்னும் திவ்விய விமானத்தைப் பறித்துக்கொண் டேன்; அதிலும் என்னுடனேறி விளையாடுக; தாமரைமலர்போல மலர்ந்த உன்னுடைய திருமுகமண்டலம் துன்புறுகையில் திகழ்கின்றிலது; என் ...வண்ணம் பிதற்றினன். பிராட்டியாரதுகேட்டுத் திருமுகமண்டலத்தை

யாடையின் றலைப்பினால் மறைத்துக்கொண்டு கண்ணீர்பெருக்கிப் பெருமானையே நினைந்து ஒளிகுன்றி வருந்தினர். ராவணன் மீளவும் பிராட்டியாரை நோக்கி, அடி வைதேஹி! நீ இனி நாணமுறற்க; இதனால் தர்மலோப மொன்றுமிலது; உனக்கும் எனக்கும் இப்பொழுது தெய்வத்தினாலே சேர்க்கை நேர்ந்தமையின், இதுவுந் தருமமேயாகும்; இஃது ரிஷிகளாலும் உகக்கப்பட்டது; யான் உனது திருவடிகளிரண்டிலும் தலைவணங்கி வேண்டுகின்றேன்; அருள செய்க; யான் உன்னதீனனும், தாஸனுமாகின்றேன்; யான் உன்னைப பணிவேனென்று காமத்தீயினால் எரிக்கபபட்டு வருந்துகின்றமையின், தீனமாகமொழிந்தேன்; ராவணனும் ஒருபெண்ணைத் தலைவணங்கி வேண்டுவனோ? ஒருகாலும் வேண்டியிலன்; இப்பொழுதுன்னைமாத்திரமே வணங்கி வேண்டினேன்; என்றிவவண்ணமுரைத்துமாறுங்காலங்கிட்டினமையின, இவள எனக்கே உரியவளென்றெண்ணினன்*

ஆரணயகாண்டத்தில் ஐம்பதைந்தாவது சருக்கம

முற்றிற்று.

ஐம்பததாறுவது சருக்கம்

பிராட்டியார ராவணனையிகழ்ந்து பெருமானைப்புகழுதலும், ராவணன் பிராட்டியார்க்குப் பன்னிரணடுமாதம் கெடுவிட்டு வெருட்டி யசோகவனத்தில் வாழுமபடி சேர்த்தது.

பிராட்டியார் ராவணனிவ்வணணமுரைத்த வாககியங்களைச் செவியுற்று மிகக கோபங்கொண்டு ஒரு புல்லை நடுவில்போட்டு அச்சமின்றி, யதனையே ராவணனாக எண்ணி, அதனை நோககி, அடா ராவணத்துரும்பே கேளடா! தசரதனென்னும் சக்கரவாத்தியார் தருமத்திறகழிவறற ஸேதுபோன்றவரும், சத்தியந்தவறாதவரும், மிகப் புகழுற்றவருமாகியிருந்தனர். அவருடையதிருக்குமாரரே ஸ்ரீராமபிரானென்பவர்; மூவுலகங்களிலும் புகழ்பெற்றவர்; நீண்டுருண்ட திருத்தோளகளை யுடையவர்; செந்தாமரையிதழ்போன்ற திருக்கண்களை யுடையவர்; அவர்தான என் பதி; என் தெய்வம்; இக்ஷ்வாகுகுலத்திற பிறந்தவர்; சிங்கம்போன்ற தோள்களை

---

* மூலச சாக்கத்திலும், இநதச் சர்க்கததிலும, ராவணன பிராட்டியாரை வேண்டித் தன்னை முன்போலவே தாஸனாகச்செய்துகொள்ளும்படி விண்ணப்பம் செய்து, அவ்வண்ணமே நிறைவேறுமென நினைத்தனனெனவும கருத்துத்தோன்றும்; கூர்மையோர் ஆராயின் இது நன்கு விளங்கும்.

யுடையவர்; சிறந்த தோள்வலியுடையவர், அவர்தான் லக்ஷ்மணனென்னும் தம்பியுடன் கூடிவந்து உன்னுயிரை மாய்க்கப்போகின்றனர்; நீ என்னை யவர் திருமுன்பே எடுத்துவருவாயாகில், கரனைப்போலவே நீயும் அப்பொழுதே யடிபட்டு ஜனஸ்தானத்திலேதானே வீழ்ந்திறந்திருப்பாய்; அநேககோடி ராக்ஷஸர்களிருக்கின்றனர்களென எண்ணற்க; அவர்களெல்லோரும் என் பர்த்தாவினிடத்தில் திறமையற்றவர்களாகுவார்கள்; நச்சரவங்கள் பிறரைக் கடித்துக் கொல்லினும், கருடனிடத்தில் விஷமற்றனவாகின்றனவல்லவோ? என் பர்த்தாவின் வில்லினின்றும் விடப்பட்ட கூரிய கணைகள் உன்னுடைய சரீரத்தில் வீழ்ந்து கங்கையின் வெள்ளம் கரையை மோதி யழிக்கின்றது போல உன் சரீரத்தையும் அழித்தொழிக்கப்போகின்றன; தேவாஸுரர்களைப் பகைத்து நீ வெற்றிகொள்ளினும், இவர்க்குத் தீங்கு செய்தபின்பு, நீ உய்யாய்; உன்னுடைய மிகுந்துள்ள ஆயுளை மாய்ப்பதற்கு என் பர்த்தாவே காரணமாகின்றனர்; யாகவேதியில் யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டிப்போல உனக்கும் இனி உயிர்வாழ்தலரிது; என் பர்த்தா உன்னை இப்பொழுது சிறிக் கடாக்ஷிப்பாராகில், நீயுடனே எரிந்தழிந்து விடுவாய்; என் பர்த்தா சந்திரனை விண்ணினின்றும் தரையில்விழச்செய்யினும் செய்வார், அழிக்கினும் அழிப்பார், கடலை உலர்த்தினும் உலர்த்துவார்; அத்திறமையுடைய அவர் என்னை விடுவிக்கமாட்டாரோ? நீயரசிழந்து வமொடுங்கி, வலிமைகுலைந்து, மதிமயங்கி, ஆயுள்யாவும காலங் கிட்டினமையின், என்னைப் பறித்தோடிவந்தனை; உன்னால் இவ்விலங்கையே கைம்பெண்ணாகப்போகின்றது; நீசெய்த இத்தீச்செயல் ஒருக்காலும் நலந்தருவதாகாது; என்னை நீ பலாத்காரமாக வெடுத்தோடி வந்தனையே? யான் உன்மேல் ஒருகாலும் இச்சைகொள்ளேன்; அந்த ஸ்ரீராமபிரானே எனக்குத் தெய்வமும், பர்த்தாவும் ஆகுவார்; அவர் மிகச் சிறந்த காந்தியுடையவர்; அச்சமற்றவர்; தோள்வலியினாலேதானே தனியே தண்டகாவனத்தில வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றனர், அவர் உன்னுடைய வீரத்தன்மையையும், மதத்தையும், தோளவலியையும, இறுமாப்பையும் போக்கப்போகின்றனர்; எல்லாவுயிர்களும் விநாசகாலத்தில் நற்செயலைத்துறந்து தீச்செயலில் விருப்பங்கொள்ளுகின்றன; என்னை நீ இவ்வண்ணம் அநியாயமாய் எடுத்துவந்தமையின், அந்த விநாசகாலம் உனக்கும் கிட்டியிருக்கின்றது; நீ விரைவில் இனத்தார் சுற்றத்தார் முதலிய யாவருடனும் அழிவாய்; ஹோமத்திரவியங்கள் நிறைந்து, வேதியாகசாலை சூழ்ந்து, மந்திரிக்கப்பட்ட யாகவேதியைச் சண்டாளனால் தீண்ட முடியாததுபோலப் பதிவிரதையான என்னைக் கிட்ட உன்னாலும முடியாது; மலர்ந்ததாமரை மலர்மிசைராஜஹம்ஸத்துடன் கூடி மகிழ்கின்ற அன்னப்பேடே புற்குவியின்மேலிருக்கின்ற நீர்க்காக்கையைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்குமோ? உணர்வற்ற என்னுடைய இந்தச் சரீரத்தைக் கட்டினுங் கட்டுக; கடித்துத் தின்னினும் தின்க; எனக்கு இச்சரீரமும் உயிரும

பாதுகாக்கத்தக்கனவல்ல; இவ்வுலகில் அழிவற்ற புகழென்னும் சரீர மொன்றே இகழவுறாது காக்கத்தக்கது; ஆதலின், யான் ஒருகாலும் பழிக்குரியவளாகேன; என்றிவ்வண்ணம் வன்மொழிமொழிந்து மேலொன்றும் மொழியாது மௌனமடைந்தனர். ராவணனும் அந்த வாக்கியங்களைக்கேட்டு மிகவும் முனிந்து பிராட்டியாரை நோக்கி, கேளாய மிதிலாதிபதியின் திருமகளே! யான் உனக்கு இன்றுமுதல் பன்னிரண்டுமாதம் கெடுவுகொடுத்திருக்கின்றேன், அதற்குள் உடன்பட்டு என்னை நீ சேராயாகில், பின்பு உன்னை யான் தினபதன்பொருட்டுப் பாசகர்கள் வெட்டித் துண்டித்துச் சமைக்கக் கடவாகளென்று முடிவுரைத்து, அருகிலிருந்த அரக்கிகளை நோக்கி, விரைவாக வருக, தாதிமார்களே! நீங்கள் இவளை யழைத்துக்கொண்டுபோய் இவளுடைய தாப்பத்தைப் போக்குக என்று கட்டளையிட்டனன். உடனே அந்தக் கொடிய ராக்ஷஸிகளும் அவ்வண்ணமே செய்வோமென்று கைகுவித்துப் பதிலுரைத்துப் பிராட்டியாரைச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்றனர்கள். ராவணன் மீளவும் அவர்களை நோக்கி, அரக்கிகளே! இவளை யசோகவனிகையின் நடுவில் அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேர்க்கக் கடவீர்கள். அங்கிவளைச் சூழ்ந்து பாதுகாத்து வருக; அங்கிவளை வெருட்டியும், நன்மொழியுரைத்தும், அன்று காட்டினின்றும் பிடித்துவந்த யானைப்பேடையைப்போலப் பழக்கி, எனவசமாகும்படி செய்க; என்று கட்டளையிட்டு, அடிவைப்பினாலேதானே பூமியைப் பிளப்பவன்போல நடந்து தன்மனை சேர்ந்தனன். அவ்வரக்கிகளும் அந்தப் படியே பிராட்டியாரை யழைத்துக்கொண்டு அசோகவனம் சேர்ந்தனர்கள். பிராட்டியாரும் புலிக்கூட்டத்தினுள்ளகப்பட்ட பெண்மான்போல அவ்வரக்கிகளால் சூழப்பட்டு நடுங்கித் துன்புற்றுச் சிறிதும் மனந்தேறியிலர்; அந்த அசோகவனமும் எக்காலையிலும் தளிர்த்துப் பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்துத் தழைத்த பலவகை மரங்களடர்ந்து எப்பொழுதும் மதுவுண்டு மதங்கொண்ட பற்பல பறவைகளினொலிக்கப்பட்டு விளங்கிற்று; அப்பொழுது பிராட்டியாரும் அங்கிருந்து மிகத் துன்புற்றுப் பெருமானையே தியானஞ்செய்துகொண்டு வேறொன்றினையும் கண்ணுறாமலும், நினைக்காமலும், மயக்கங்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பத்தாறுவது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தேழாவது சருக்கம்.

பெருமாள் மாரீசனைக் கொலைசெய்து மீண்டுவருகையில், இளையபெருமாள் வந்துவிட்டதையும், அபசகுனங்களையும் கண்டு பிராட்டியார்க்குத் தீங்குநேர்ந்திருக்குமென்று சிந்தையுற்றது.

அங்கே பெருமாளும் மானுருக்கொண்ட அந்த மாரீசனைக் கொலைசெய்து விரைவாக மீண்டுவருகையில், தன் பின்புறத்தில் நரி கோரமாக ஊளையிடக்கண்டு அந்தோ ? யாதோ தீங்குநேர்ந்திருக்கின்றது ; வைதேஹி ! ராக்ஷஸர்களால் பக்ஷிக்கப்படாமல் இன்புற்று வாழ்ந்திருப்பாளா ? மாரீசன் என்னைப்போலக் கூவி யழுதத்தொனியை லக்ஷ்மணன் கேட்டிருப்பானாகில், ஸீதையை யங்கே விட்டுவிட்டோடிவருவான் ; ஸீதையும் அந்தத்தொனியைக் கேட்டவுடன் மிகத் துன்புற்று லக்ஷ்மணனை யுடனே என்னிடமனுப்பிவிடுவாள் , ஸீதையை யந்தத் தருணம் பார்த்து ராக்ஷஸர்கள் பலர்கூடிக் கொலைசெய்ய நினைப்பார்கள் ; இந்த எண்ணத்தினாலேதானே மாரீசன் மானுருக்கொண்டு என்னை நெடுந்தூரம் இழுத்தலைத்தனன் ; ஸீதாலக்ஷ்மணர்களிருவர்க்கும் மங்களமுண்டாகுமா? கராதிகளைக்கொலைசெய்தது முதல் ராக்ஷஸர்கள் என்மேல் பகைகொண்டு சமயம்பார்த்திருக்கின்றனர்கள்; இப்பொழுது பற்பல அபசகுனங்களும் காணப்படுகின்றன ; என்றிவ்வண்ணஞ் சிந்தை செய்துகொண்டே விரைவாக வருகையில், இளையபெருமாள் தனியே வரக்கண்டு கிட்டி யவனை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா ! ராக்ஷஸர்கள் நிறைந்த இந்தக்கொடிய கானகத்தில் ஸீதையைத் தனியே விட்டு வரலாகுமோ ? நீ இப்பொழுது ஸீதையை விட்டு வந்தது இகழத்தக்கதேயன்றி, உகக்கத்தக்கதாகாது , இனி நமக்கு நல மெவ்வண்ணம் உளதாகும் ? ஸீதை ராக்ஷஸர்களால் கொல்லப்பட்டனளோ? பக்ஷிக்கப்பட்டனளோ ? அல்லது, பறித்தொளிக்கப்பட்டனளோ ? இனி யாம் ஸீதையை யாசிரமத்தில் காணோம் ; இவ்விஷயத்தில் யான் சிறிதும் ஐயமுறுகின்றிலேன் ; மிகவும் அபசகுனங்களே யாகின்றன ; அடா லக்ஷ்மணா ! ஸீதை யழிவற்றிருக்கவும் காணப்போமா ? நரி முதலிய விலங்குகளும், பறவைகளும், கோரமாக நாற்புறங்களிலும் கூவுகின்றனவே ? ஸீதை நலமுற்றிருப்பாளா ? இந்த மாரீசனும் மானுருக்கொண்டு என்னை மோசஞ்செய்து நெடுந்தூரமலைத்துக் கடையில் என்னால் கொலைசெய்யப்பட்டு இறக்கும்பொழுதே அரக்கனாயினன்; என்னுடைய மனமும் மகிழ்வற்று வருந்துகின்றது ; இடக்கண்ணும் துடிக்கின்றது ; அடா லக்ஷ்மணா ! சந்தேஹமேயில்லை ; ஸீதை பறிக்கப்பட்டனளோ ? அல்லது, கொல்லப்பட்டனளோ ? அல்லது, நடுவழியில்

இழுக்கப்படுகின்றளோ ? நாம இனிச சீதையைக காணமாட்டோம் ; நீ சீதையை விட்டு வந்தது தகுதியற்றது ; என்று லக்ஷ்மணருடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு உரைத்து இகழ்ந்து வருந்தினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில ஐம்பத்தேழாவது சருககம்

முற்றிற்று

ஐம்பதெட்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள இளையபெருமாளுடன் திரும்பிவந்து பிராட்டியாரை எங்குங்காணமல மிகவும துயருறறு வருந்தியது.

பெருமாள மீளவும் பிராட்டியாரைவிட்டுத் தனியே வந்த இளைய பெருமாளை நோக்கி, அடா தமபி லக்ஷ்மணா ! யான திருவயோத்தியை விட்டுத தண்டகாரணியத்துககுப புறபபடுகையில, யாவளொருததி முற்றுந்துறந்து என்னையே நமபிப பின்றொடர்ந்தனளோ ? அந்தச சீதை இப்போது எஙகிருககின்றனள உரையாய; யான அரசிழந்து தீனமுற்றுக காடுறைந்து வருந்துகையில, யாவள துணையாயினளோ ? அந்த என் தருமபத்தினி எங்கே ? எவளைப பிரிநது யான கணபபொழுதும் இன் புறறு வாழேனோ ? அந்த நாயகி எங்கே ? இந்தப் பார் முழுதும் ஆளுகை யாயினும், இந்திரன்படடத்தையாயினும், யான அந்தச் சீதையின்றி விரும்பேன் , எனக்குயிரினும் பிரியமுள்ள அந்த ஜானகி ! பிழைத்திருக் கின்றனளா ? யான பதினுலாண்டு வனவாஸஞ் செயவேனென்று செயத பிரதிஜ்ஞை பொய்யாகாமல் நிறைவேறுமா ? (சீதையைக் காணேனாகில், உடனே இறப்பேன ; அபபோது பதினான்குவருஷம் பூர்ணமாகாமல போய்விடுமே) அடா லக்ஷ்மணா ! சீதையை யிழந்து, யானிறந்து, நீ மாததிரம் படைவீடுபோய்ச் சேரவாயாகில், கைகேயி மனமகிழ்ந்து இன் புற்று வாழ்வாள ; தனமகன் பாராளுகின்றனனெனச் செருக்குற்றிருக் கினற கைகேயியை மகனையிழந்த என் மாதா ! தினந்தோறும் வந்து வந்து பணியவேண்டும் காலம் நேருமன்றோ ? அவ்வண்ணம் நேராமல் நலம் விளையுமா ? சீதை யாசிரமத்தில பிழைத்திருக்கின்றனளாயின், ஆசிரமத்திற்கு வருவேன் ; இறந்திருப்பளாயின், யான் இவ்விடத்திலே தானே உயிர் விடுவேன் ; யான் ஆசிரமத்திற்குச் செல்லுகையில், சீதை புன்னகையுடன் இனியமொழி மொழியாளாயின், உடனே இறப்பேன் ; அடா லக்ஷ்மணா ! நீ யுண்மை யுரையாய்; சீதை பிழைத்திருக்கின்றனளா? இல்லையா ? ஒருவேளை நீ பூககமற்றிருக்கையில், அரக்கரால் பக்ஷிக்கப் பட்டனளோ ? அவள் மிகவும ஸுகுமாரமுடையவளும், இளமையுற்ற

வனும், துன்புறத்தக்காதவனுமாதலின், என்னைப் பிரிந்ததனால் மிகவும் துன்புற்றே யிருப்பானென நம்புகின்றேன், அந்தக்கொடிய மாரீசன் இறக்கும் சமயத்தில் என்னைப்போலக் கூவி யழைத்தமையான், அதைச் செவியுற்று நீயும் அச்சமுற்றிருப்பாய்; சீதையும் அந்தத்தொனியைக் கேட்டுத் துன்புற்று உன்னை யனுப்ப நீயும் அந்த வாக்கியத்தைத் தவறாமைக்காக அவளை விட்டு வந்தனையென எண்ணுகின்றேன்; எவ்விதத்திலும் நீ சீதையை விட்டு வந்ததனால் மிகவும் கஷ்டம் நேர்ந்தது, அந்தக் கொடிய ராக்ஷஸர்கள் நம்மேலுள்ள பகையைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கிடங்கொடுத்துவிட்டனை; கராதிவதத்தினாலே துன்புற்றுப் பகைகொண்டிருந்த ராக்ஷஸர்கள் இத்தருணத்தில் சீதையைக் கொலைசெய்திருப்பார்களென்பதிலையமில்லை; அடா லக்ஷ்மணா! இனி யான் துன்பக்கடலில் மூழ்கினேன்; இனிச்செய்யத்தக்கதென்ன? விதிவசம் இத்தன்மையதெனவே எண்ணுகின்றேன்; என்றிவ்வண்ணமுரைத்துச் சீதாதேவியையே நினைந்துகொண்டும், இளையபெருமாளை இகழ்ந்துகொண்டும், பசியினாலும், சிரமத்தினாலும், சோகத்தினாலும், பெருமூச்செறிந்துகொண்டும், முகம்வாடி, ஒளிகுன்றி, விரைவாக வாசிரமத்திற்கு வந்து சீதையைக்காணாமல், மற்றும் பற்பல இடங்களிலும் தேடி எங்குங்காணாமையினால், இதுதான் அது (யான் எண்ணியபடியேயாயிற்று) இதுதான் (யான் இங்குவந்ததற்கு மூலம்) என்று நினைந்து மயிர்க்கூச்செறிந்து துன்புற்று வருந்தினார்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்.

பெருமாள் இளையபெருமாளை நோக்கி, ஏன் சீதையைவிட்டுத் தனியே வந்தனையென்று வினவியருள, இளையபெருமாள் பிராட்டியாருரைத்த வன்மொழியால் வந்தேனென உரைத்தருளியது.

இது முன்பு சுருக்கி யுரைத்ததையே மீளவும் விரிவாக வுரைத்தது.

அநந்தரம் ஆசிரமத்தினின்றும் பிராட்டியாரைவிட்டுத் தனியேவந்த இளையபெருமாளைப் பெருமாள் நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா! நீ சீதையைத் தனியே விட்டு விட்டு ஏன் வந்தாயடா? உன்னை நம்பியே நான் அவளை

விட்டு வந்தேனே? நீ தனியே வந்ததைக்கண்டு என்மனம் மிகவும் நடுங்குகின்றது; என்னுடைய இடக்கணணும், இடத் தோளும, இதயமும் துடிக்கின்றன; சீதையை ஏன் விட்டு வந்தனை யுரையாயென வினவுதலும், இளையபெருமாள பெருமானை நோககி, ஸ்வாமி எம்மையரோ! யான் சுயமாகவே பிராட்டியாரை விட்டு விட்டு வநதிலேன்; பிராட்டியார் மிகவும் கொடிய வனமொழிகளினுலென்னை இகழ்ந்தேவினமையின் வந்தேன்; தேவரைப்போல அந்த மாயா மாரீசனுல் அநதோ? லக்ஷ்மணா! அந்தோ! வைதேஹி! காத்தருளக; எனறு கூவின கூககுரலைப் பிராட்டியார செவியுறறு, தேவருககே தீங்குநோநததாக எண்ணி, மிக வருந்தி, அச்சங்கொணடு, கணணீரபெருக்கி யழுது போபோவென்று என்னை ஏவினர். அதறகு யான் உடன்படாமல அம்மா! இது பெருமானுடைய தொனியேயன்று; யாரோ வஞ்சனைசெய்வதன்பொருட்டுக கூவுகின்றனர்; அஞ்சறக; என்று யான் பெருமபாலும தேறறி மறுத்துரைத்தேன்; தேவர்களையும் பாதுகாககவலல எம்மையா இவ்வணணம அறபன்போலக கூவுவாரோ? என்றும, உறுதியாகவுரைதது வேணடினேன்; பிராட்டியார் அதனைக்கேட்டும் தேறுருமல மீணடும ஏவினா, மீணடும யான் அவரை நோககி, அம்மா! நீா வுன் வீணுகததுயருறுகின்றீா; தேவரும இவ்வண்ணம துன்புறலாகுமோ? யாவனே ஒரு அரககனே எம்மையர் போலக் கூவினன்

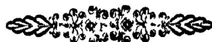
నసో౽స్తి(త్రిషులోకేషు పుమాన్ వైరాఘునందన।
జాతోవాజాయమానోవా సంయుగేయఃపరాజయేత్॥

நஸோஸ்தித்ரிஷுலோகேஷு புமானவைராகவமரணே
ஜாதோவாஜாயமானோவா ஸமயுகேயஃபராஜயேத

எனனையவரைப் போரில எதிாத்து வெற்றிகொளளததக்க திறமையுடையோன மூவுலகஙகளுளளும, பிறந்தவாகளுளளும, பிறக்கினறவர்களுளளும, ஒரு ஆண்பிளளையுமிலன; இநதிரன முதலிய தேவர்களாலும் வெற்றிகொள்ளப்படாரென்று பலவிதமாகவுந் தேற்றினேன், அதற்கும் மனந்தேருமல் மனஙகலங்கிக கணணீரபெருககி எனனை நோககி, மைத்துனு! நீ என்மீது மிக விருப்பஙகொண்டிருக்கின்றனை; ஆதலின், அண்ணன இறக்கவேணடுமெனவே நீ நினைக்கினறனை; என்னை நீ யொருபொழுதும் அடையாய்; சமயமபார்த்து ராமனைக் கொலைசெய்து என்னைக கொண்டுவரும்படி பரதன் சங்கேதஞ்செய்தே உன்னையனுப்பியிருப்பான; ஆதலாலே, என பிராணநாயகர் துன்புறறுக கூவுகையிலும், நீ விரைந்தோடிப் பாதுகாககின்றிலை; என்னைப் பெறுவதன்பொருட்டே நீ கபடங்கொண்டு உடன் வந்தனை; ஆதலின், நீ பகைவனே யாகின்றனை; என்றிவ்வண்ணம் பிராட்டியார் என்னைப் பழித்துரைத்தமையின், யான்

சினங்கொண்டு, கண்சிவந்து, உதடுதுடித்து, வெறுப்புற்றோடிவந்தே னென்று மொழிந்தனர், பெருமாள அம்மொழியைக்கேட்டு மீளவும் இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தமபி! நீ யாதுகாக்கினும் சீதையைத் தனியே விட்டுவந்ததென்பது குற்றமேயாகும்; எல்லாவரக்கர்களையும் யான கொலைசெயவேனென்பதை யறிந்தும், சீதையின் கோபவாக்கியத் தைக்கேட்டு வந்தது தகுதியற்றது, நீ சீதையை விட்டு வந்ததை யான் தகுமென வுகவேன; பெணகள சினமுறுவதும், வன்மொழி மொழி வதும் இயல்பேயாதலின், அதறகாக நீ வந்தது தகாது; சீதை முனிந் துரைத்த வன்மொழியைக்கேட்டு நீயும் முனிவுகொண்டு என கட்டளையை மீறிவந்ததென்பது உனது குற்றமேயாகும; மான்வேஷங்கொண்டு யாவ னொருவன் என்னை நெடுந்தூரமலைத்தனனோ? அந்த மாரீசன என் கணை யினு லடிபட்டு இதோ வீழ்ந்திருக்கின்றனன் பாராய; யான வில்லைப் பிடித்து நாணையிழுத்துக் கணைதொடுத்தெய்கையில, உடனே இவன் மானுருவைவிட்டுக் கேயூரகுண்டலாதியாயுள்ள வணிகளை யணிந்த ராக்ஷஸசரீரத்தையடைந்திறந்தனன; அவனே என்னைப்போலத் தீனங கொணடு கூவினன், அதைக்கேட்டு நீயும சீதையைத் தனியேவிட்டு வந்தனையன்றோ? என்றருளிச்செய்தனா

ஆரணியகாண்டத்தில ஐமபத்தொன்பதாவது சருக்கம் முற்றிற்று

அறுபதாவது சருக்கம்

பெருமாள பிராட்டியாரைக்காணாமல தேடி யலைந்து வருந்துதல.

அநந்தரம் பெருமாளிளையபெருமாளுடன விரைவாக எழுந்தருளு கையில, இடக்கண்துடித்துக் கால்தடுமாறி மெய்நடுங்கி மனங்குன்றினை மையின், இந்த அவசகுனங்களினால் யாதோ தீதுநேர்ந்ததென எண்ணி, சீதைக்கு க்ஷேமமுமம நேருமாவென்று உரைத்துக்கொண்டே வந்து ஆசிரமத்தில பிராட்டியாரைககாணாமல் வருந்தி, வேகத்தினால மேலெழு பவர்போலவும், கைகளை யுயரவெடுத்துக்கொண்டு எங்கெங்கே பிராட்டி யார் வீற்றிருக்கின்றாரோ? அங்கங்கே எழுந்தருளிப பிராட்டியாரைக காணாமல பனிககாலத்திலசோபையிழந்துமடலுதிர்ந்ததாமரைபோலவும், வாடி வருந்திய பூ பறவை விலங்குகளையுடைய மரங்களினால அழுகின்றது போலவும் ஒளியிழந்து, வனதேவதைகளினால துறக்கப்பட்டும், அங்கு இறைக்கப்பட்ட தருப்பை, மரவுரி, தவிசு, பாய முதலியவற்றை யுடை

யதுமாகிப் பாழுடைந்த பர்ணசாலையைக் கண்டு புலம்பலுற்றனர். அந்தோ ? வைதேஹி ! அரக்கர்களால பறிக்கப்பட்டனளோ ? அல்லது, கொல்லப்பட்டனளோ ? அல்லது, வழிதப்பி எங்கேயாயினும் சென்ற னளோ ? அல்லது, பக்ஷிக்கப்பட்டனளோ ? அல்லது, அச்சமுற்று மறைந்திருக்கின்றனளோ ? அல்லது, காய கனி மலர தளிர்களைக் கொய்ய வதனபொருட்டுக் கானிடைச்சென்றனளோ? அல்லது, தீர்த்தங் கொணர் வதனபொருட்டுக் கோதாவரிக் கேகினளோ ? என இவ்வண்ணம எண் ணிப புலம்பி யங்கங்குச்சென்று தேடியும் பிராட்டியாரைக்காணுமல சோகத்தினல் கண்சிவந்து பித்தேறினவனபோல ஒரு மரத்தினின்றும் மற்றொருமரத்துக்கும், மலையினின்றும மலைக்கும, நதியினின்றும நதிக்கு மாகவோடி யலைந்து, கடப்பமரத்தை நோக்கி, அடா கதம்பா ! சீதை யுன மேல் மிகப பிரியமுடையாளாகுவாள , அவளை நீ எங்கேயாயினும் கண் டாயா ? அறிவாயாகில, உரையாயென்று வினவி ; பிலவமரத்தையுங் கிட்டி அடா பில்வா ! என் பாரியை உன்னுடைய இளந்தளிர்போலக் கோமளதமமான திருமேனியுடையாள், பீதாம்பரமுடுத்திருப்பாள், உன் கனியையொத்த கொஙகையுடையாள், அவளை யறிவாயாகில், உரையா யென்று வினவி ; வெண்பாலைமரத்தையும கிட்டி, அடா வெண்பாலை மரமே ! உனது மலர்மேல் மிகப்பிரியமுடைய என்னுயிர் ! பிழைத்திருக் கின்றனளோ ? இல்லையோ ? உரையாயென்று வினவிக் கருப்பமரத்தையுங் கிட்டி அடா மருதமரமே!உன்னைப்போன்ற தொடையையுடைய என் பத் தினியை யறிவாயல்லையோ ? எங்கிருக்கின்றனளுரையாய என்று வினவி யொன்றும பதிலுரையாமையின், மஞ்சாடிமரத்தைக்கிட்டி யது தளிர்த் துப் பூத்து வண்டுகளொலித்து விளங்கினமையின், இது சீதையை யறிந் ததுபோலும் என்று நினைந்து அதனை நோக்கி, அடா திலகமரமே ! திலகப்பிரியையான என் பிரியையை நீ யறிவாயாகிலுரையாயெனவினவி; அசோகமரத்தைக்கிட்டி அசோகமரமே ! சோகத்தைப போக்குகின்ற மையின், அசோகமென்னும் பெயருடையோய; என் பிரியையைக்காட்டி என்னையும உன்னைப்போல அசோகனுக (சோகமற்றவனுக) விரைவில் செயயாயென்று வினவிப் பனைமரத்தையும் நோக்கித் தாலமரமே ! என் பாரியை உன்னுடைய பழம்போன்ற கொங்கையுடையாள் ; அவள் எங் கிருக்கின்றனள் ? என்மீதுனக்கருளுளதாயின், உரையாயென்று வினவி ; ஜம்பூமரத்தை நோக்கி, நாவலமரமே ! என்னுயிர் உன்னுடைய பழம் போலத் தாதுவென்று மின்னும் திருமேனியுடையள் ; அவளை யறிவா யாகில, ஐயமின்றி யுரையாயென்று வினவிக் கோங்குமரத்தை நோக்கிக் கர்ணிகாரமே ! உனது மலர்மேல் மிகவும பிரியமுடைய என்னுயிரையைக் கண்டனையாகிலுரையாயென்று வினவி; இவ்வண்ணமே மா, கடம்பு, ஆச சா, பலா, மருதாணி, மாதளை, வேஙகை முதலிய மரங்களையும் வினவி ; அவ்வண்ணமே மல்லிகை, சிறுமல்லிகை, சம்பகம், தாழை முதலிய

செடிகளையும் வினவி; ஒன்றும பதிலுரையாமையின், விலங்குகளையும நோக்கி, அடா மானே! உன்னைப்போலவே கண்ணோக்குடைய என மனையாளைக் கண்டனையோ? அடா யானையே! உனது துதிக்கைபோன்ற தொடையையுடைய என பாரியையைக கண்டனையோ? அடா புலியே! என்னுயகியுன்னைககண்ணுயின,அசசமடைவாள, அவளை நீ கண்டனையோ என்று வினவி; உளமத்தங்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் தேடி யலைந்து அதுவே சிந்தையாயிருந்தமையின், எங்கும பிராட்டியாரிருப்பார்போலக் கண்டு அடி நாயகி! நீயேன் நெடுந்தூரமோடுகின்றனை; உனனை யான் கண்டுகொணடேன; மரங்களின் இடையில மறைந்து மறைந்து ஓடறக; நிறக நிறக; உனககெனமீதருள் இல்லையா? ஏன பதிலுரைககினறிலை; நீ நெடுங்காலம பரிஹாஸஞ் செய்ததில்லையே? ஏன் என்னை யுபேக்ஷை செய்கின்றனை; சீதாயபராததினால அறிந்துகொண்டேன்; என்மீதனபுளதாயின், ஓடாது நிறக; அந்தோ? இவள் சீதை யலலளபோலும், அரக்கா களால கொலைசெயயபபடடனளபோலும், பிழைத்திருப்பாளாயின, இவ் வண்ணம யான வருநதுகையிலும உபேக்ஷைசெய்வாளோ? யானிலலாம இருககையில, அரககர்கள சீதையின் அவயவஙகளைப பங்குபோடடுக கொணடு பக்ஷித்தாரகள. அப்பொழுது முழுமதிபோனற நாயகியின் திருமுகமண்டலம ஒளியிழநதிருககுமநதோ! சமபகமபோனற நாயகியின் கணடத்தை அவள கூவி யழுகையில, அரககாகள கடிததுப் பக்ஷித்திருப பாரகள, தளிாபோனற கைகளும முறிககபபட்டுப் பக்ஷிககப்பட்டிருககு மந்தோ? என பிராணநாயகி! அரக்காகளுக் குணவாவதனபொருட்டே என்னை விட்டுப் பிரிந்து, லக்ஷ்மணனாலும, மறறுள்ள வழிப்போககர்களா லும் துறககபபட்டு, இனத்தார் சுறறததார் பலபேர்களை யுடையாளாகியும், அநாதையாகிப் பக்ஷிககபபட்டனள. அடா லக்ஷ்மணா! என பிராணநாயகி யைக் காண்கினறனையா? அடி சீதாதேவி! நீ எனனைவிட்டெஙசெய்தினை யோ? என்றிவவகையாக அடிககடிக் கூவி யழுது, ஒரு காடடினினறு மறறொருகாட்டுககோடியும, சில விடஙகளில வேகததினால் சுழனறும, சிலவிடத்தில மயஙகியும, சிலவிடத்தில் பித்தேறினவனபோலவலைந்தும், பிராட்டியாரையே தேடிக்கொண்டு காடுகளையும், நதிகளையும், மலைகளை யும், அருவிகளையும, சுனைகளையுஙகடந்து, எங்கும் நிலைகொளளாமல் காடெங்குந்திரிந்தும பிராட்டியாரைககாணாமல மேன்மேலும தேட முயன்று மிக வருந்தினர்

ஆரணியகாண்டத்தில் அறுபதாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

அறுபத்தொன்றாவது சருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியாரைக்காணுமல் புலம்பியதும், இளையபெருமாள தேற்றியதும்.

சக்கரவர்த்தித்திருமகனுரிவ்வண்ணம் தேடிப் பிராட்டியாரை யாசிரமத்தில காணுமல் எங்குமலைந்து கூவிக கைகளை யுயரவெடுத்து, அடா லக்ஷ்மணு ! சீதை எங்கே யிருக்கின்றனள ; இங்கிருந்து எங்கேயாவது சென்றனளோ ? யாவனுயினும எடுத்தோடினனே ? எவனுலேயாவது பக்ஷிக்கப்பட்டனளோ ? அடி வைதேஹி ! என்னைப பரிஹாஸஞ் செய்வதனபொருட்டு மரத்திடையில் மறைந்திருக்கின்றனையோ ? அடி என பிராணநாயகி ! என்னைப் பரிஹாஸஞ்செய்ததுபோதும எதிரில் வருக ; நீ எந்த விலங்குகளுடனும், பறவைகளுடனும விளையாடுவாயே ? அவை யெல்லாம இங்கே உன்னைக காணுமல கண்ணீர்பெருக்கிச சிந்தையுற்றிருக்கின்றன ; அடா லக்ஷ்மணு ! சீதையின்றி, யான பிழையேன் ; சீதா சோகத்தினுலிறந்த என்னை வானுலகில சக்கரவர்த்தியார காண்பார்; அப்பொழுதவர் என்னை நோக்கி, அடா ராமா ! பதினுன்குவருஷம வனவாஸம செய்வேனெனறுடனபட்டுப் பின்பு, அதனைத் தீர்க்காமலே இங்கெய்தினை யலலையோ ? இவவண்ணம பொய்யனுன உன்னை யிகழ்க ; என்று என்னை நோக்கி யுரைப்பார , அந்தோ ? அடி வைதேஹி ! மிகவும் சோகக்கடலிலாழ்ந்த என்னைப புகழ, கபடமுடையோனைத் துறப்பது போலத துறந்து எங்கெய்தினை ? என்னைத துறவறக ; யான உன்னைப் பிரிவேனுகில, உயிரையே விட்டு விடுவேன ; எனறிவ்வண்ணம புலம்பிப் பிராட்டியாரைககாணுமல் துன்புற்றுச் சேற்றில புதைந்த குஞ்சரமபோல வருந்துகையில், இளையபெருமாள நோக்கி, எமமையபோ ! இவ்வண்ணந் துன்புறற்க ; என்னுடன் கூடி மேனமேலு முயறசிசெய்க , இந்தக் கானகமும பற்பல குகைகளையுடையதும, விஸ்தாரமுடையதுமாகின்றது ; பிராட்டியாரும் காட்டிலுலாவுகையில், மிகப் பிரியமுடையவராதலின், எங்கேயாயினும் சென்றிருப்பார்; அன்றியில, கோதாவரிக்காயினும் சென்றிருப்பார ; அல்லது, பரிஹாஸத்தினபொருட்டு எங்கேயாவது மறைந்திருப்பார் ; அல்லது, மறைந்து நம்மை அச்சமுறச்செய்ய நினைத்திருப்பார ; தேவரையும், அடியேனையும் தேடுவதன்பொருட்டாயினும் சென்றிருப்பார் ; ஆதலின், அவரைத் தேடுவதன்பொருட்டே முயற்சி செய்வோம்; காடெங்குந்தேடிய பிராட்டியாரிருக்குமிடத்தை யறிவோம்; சீதாபிராட்டியாரைத் தேடத் திருவுளமுறுவீராகில, துன்புறற்க ; என்று ரைத்துத் தேற்றினர். பெருமாளும் அதுகேட்டுச் சோகத்தையடக்கித் திருத்தம்பியாருடன காடு மலை யாறு குளங் குட்டை மலைத்தாழ்வரைகள்

குகைகள் சிகரங்கள் முதலிய எல்லாவிடங்களிலுந்தேடியும் பிராட்டியாரைக் காணாமல் தம்பியை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா ! இவ்விடங்களிலெங்கும் ஜானகியைக் காணகின்றிலேனே? இனி யாதுசெய்வோமென வினவினர். இளையபெருமாளும் அதுகேட்டுத் துன்புற்றுப் பெருமாளை நோக்கி, ஐயனே! மீளவும் தேடுவோம்; தேவர் பிராட்டியாரைக் கண்டு மகிழ்ந்து அவரை எடுத்தோடின பகைவனையும் கணமுற்று, ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு பலிசக்கரவர்த்தியைக் கட்டினதுபோலக் கட்டியருளவீரென்று மொழிந்தனர். பெருமாளும் அதுகேட்டு இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா ! காடெங்குந்தேடினோமே? இமமலையும், தாமரையோடையும் தேடப்பட்டன; என்னுயிரினும் பிரியமுடைய வைதேஹியைமாத்திரம் கண்டிலேன்; இனித்தேடவேண்டுமிடம் எங்குளது; என்றிவ்வண்ணமுரைத்தருளிச் சோகக்கடலில்மூழ்கி முகூர்த்தகாலம் மோஹங்கொண்டு வெப்பமாகநெட்டுயிர்ப்பெறிந்து தீனமடைந்துட்கார்ந்து,மீளவும் மோகந் தெளிந்து, அந்தோ? பிராணநாயகி ! எங்குறைகின்றனையெனக் கூவிப் புலம்பி வருந்தினர். பின்பு, இளையபெருமாளும் பலவிதமாக விநயம் பூண்டு வணக்கமாகக் கைகூப்பி வேண்டி இனியனமொழிந்து தேற்றினர். பெருமாள் அதனைக் கேளாமலே பிராட்டியாரைக்காணாமல் அடிக்கடிக் கூவி யழுதனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தொன்றாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியாரைக்காணாமல் சோகக்கடலில்மூழ்கிப் பலவாறாகப் புலம்பி உயிரைவிடுவேனென வருளிச்செய்ய, இளைய பெருமாளும் மிகத் துன்புற்றது.

பெருமாளிவ்வண்ணம் தேடியும் பிராட்டியாரைக்காணாமல் பலவிதமாகப் புலம்பி சிந்தையினால் பிராட்டியார் எதிரில் நிற்பதாகவெண்ணியாராய்ந்து, பின்பு காணாமல் வருந்திக் காமவேட்கையால் வருந்தி அடி நாயகி ! நீ மலர்மேல் மிகப் பிரியமுடையை யாதலின், அசோகமரத்திடையில் மறைந்தனையோ ? உனது தொடைகள் வாழைத்தண்டுகளுக்கு ஒப்பானவையாதலின், வாழைமரத்திடையில் மறைந்தனையோ? உன்னால் மறைய முடியாது; யான் கண்டு கொள்வேன்; அடி வைதேஹி ! பரிஹாஸஞ் செய்வதன்பொருட்டுக் கோங்குமரத்திடையில் மறைகின்

றனேயே ? பரிஹாஸஞ்செய்ததுபோதும், எனக்குத் துன்பம் வளர்கின்ற தே ; அடி பிராணநாயகி ! பரிஹாஸஞ்செய்வதினால் யாதுபலன் ? யான் மிக வருந்தி யிருக்கின்றேனல்லேனோ? என்னுடன பரிஹாஸஞ்செய்வதே தகுதியற்றது ; அன்றியும், தவசியாகிக காட்டிலுறைகையில், இது மிகவுந் தகுதியற்றது ; உன்னுடைய இயல்பும பரிஹாஸஞ்செய்வதிலே மிக விருப்பமுடையதெனவுமறிவேன் ; அடி யகன்றகண்களையுடைய நாயகி ! நீயின்றி, இவ்வாசிரமம் பாழடைந்திருக்கின்றது ; விரைவாக இங்குவருகுவாய் ; அந்தோ ? சீதை ராக்ஷஸர்களால பக்ஷிக்கப்பட்டனளோவென்பதில் ஐயமிலது ; அல்லது, பறித்தொளிக்கப்பட்டனளோ ? அடா லக்ஷ்மணா ! அவள இங்கே பிழைத்திருப்பாளாயின் யானிவ்வண்ணம் கூவி யழுகையி லும், இங்குவாராதிருப்பளோ ? இம்மான்கூட்டங்களும் கண்ணீர்பெருக்கி வருந்துகின்றமையின், சீதை ராக்ஷஸர்களால பக்ஷிக்கப்பட்டனளென உரைக்கின்றனபோலும், அந்தோ ! என் பிராணநாயகி ! எங்கெய்தினை ; அந்தோ ! உன்னால கைகேயியார மனம் ஈடேறிற்று ; சீதையுடன் புறப் பட்டுத் தண்டகாவனஞ்சேர்ந்தேனே ? இப்போழ்து சீதையின்றிக் தனியே எவ்வண்ணம மீளவும் திருவயோத்தி கெய்துவேன் ; யான் சீதையை இழந்தமையின், திறமையற்றவனெனவும், அருளற்றவனென வும், அச்சமுடையோனெனவும், யாவரும் என்னை இகழுவாராகலாந்தோ ? யான வனவாஸந்தீர்ந்து மீண்டெய்துவேனாகில, ஜனகசக்கரவர்த்தியார் என்னை நல்வரவு வினவுவாராயின், யான் யாதுரைப்பேன் ; எவ்வண்ணம் அவரைக் காண்பேன ; சீதையை யிழந்து தனியே வந்து நின்ற என்னை யவர் கண்டவுடனே மோஹமடைந்து வருந்துவாரந்தோ ? ஆதலின், யான் இனிப் பரதனால் காக்கப்பட்ட திருவயோத்திக்குப் போய்ச் சேரேன் ; சீதையின்றி எனக்குப் பொன்னுலகும் பாழேயாகின்றது ; அடா லக்ஷ்மணா ! நீ என்னை இவ்விடத்திலேதானே விட்டு விட்டுத் திரு வயோத்திக்குச் சென்று வாழுக, யான் சீதையின்றி, ஒருபொழுதும் பிழையேன் ; நீ யங்கே பரதனைக்கண்டு தழுவி யான் அனுமதிகொடுத்த மையின், நீயே பாராளுடு வாழுக ; என்று யான் உரைத்ததாக வுரையாய்; கைகேயி சுமித்திரை கோஸலையார் முதலிய மாதாக்களையும், யான் வண ங்கி வந்தனஞ்செய்ததாக வுரையாய ; கோஸலையாருடன் இங்குற்ற செயல்களையெல்லாம விரிவாகவுரைத்து, அவர் துனபுற்று வருந்தா வண்ணம் தேறறிப் பாதுகாத்து வருக ; எனறிவ்வண்ணமொழிந்து புலம்பி வருந்துகையில், இளையபெருமாளும் அதுகேட்டு மிகவும் துன் புற்று வருந்தினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில அறுபத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்துமூன்றாவது சருக்கம்.

இதுவும் பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் பலவிதமாகப் புலம்பி வருந்தியது.

அந்தச் சக்கரவர்த்தித்திருக்குமாரர் இவ்வண்ணம் மங்கையர்க்கரசி யாரையிழந்து காமத்தினாலும், சோகத்தினாலும் வருந்தித் தம்பியும் மிகத் துயருறும்படியாகப் பெரும்பாலும் துன்பக்கடலில் மூழ்கி நெட்டுயிர்ப்பு விட்டு இளையபெருமாளைநோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா! எனக்கு நிகரான தீவினையோர் இவ்வுலகினில் வேறொருவருமிலரென நம்புகின்றேன; துன்பங்கள் மேன்மேலுந்தோன்றி இடைவிடாது என்னிதயத்தைப் பிளக்கின்றனவே? முற்பிறப்பில் யான் பற்பல தீவினைகள் செய்தேன்போலும், அத்தீவினைகளின் பலன்களே இப்பிறப்பில் மேன்மேலும் விளைகின்றன; ராஜ்யத்தையிழந்தேன்; இனத்தார் சுற்றத்தார்களைப் பிரிந்தேன்; தந்தையாரு மிறந்தனர்; தாயாரும் பிரிந்தனர்; மனையாளையும் பறிகொடுத்தேன்; அடா தம்பி! இத்துன்பங்களை நினைக்கையில், சோகக்கடல் கரைபுரண்டெழுகின்றது; முன்புற்ற சோகங்கள் யாவும் என் சரீரத்தைப்பற்றி எரிந்தணைந்திருந்து, இப்பொழுதுற்ற சீதையின் விரஹத்தினால் உலர்ந்த கட்டையைப் பற்றிக் காட்டுத்தீ மீளவும் எழுந்தெரிவதுபோல எரிகின்றது; என் பத்தினியாகிய அந்தச் சீதையும், அரக்கனால் பறித் தாகாயத்திலெடுத்தோடுகையில், இனிமையாகவும், கொடுமையாகவும் புலம்பி, அடிக்கடி யச்சங்கொண்டு வருந்தி யிருப்பாளன்றோ? இவ்விஷயத்திலையமிலது; சிறந்த செஞ்சாந்தம் அப்புவதற்குரிய என்னாயகியின் கொங்கைகளும், குருதி பெருகி விளங்கிரா? இனிமையாகவும், மெதுவாகவும், ஐயமற்றும் மொழியப்பட்ட நன்மொழியை யுடையதும், சுரிகுழல் பொருந்தியதுமாகிய என் பிராணநாயகியின் திருமுகம் ராக்ஷஸனெடுத்தோடுகையில், ராகுவினால் பிடிக்கப்பட்ட சந்திரன்போலத் திகழ்ந்திராது; சிறந்த முத்துவடங்கள் அணிவதற்குரிய சீதையின் கண்டத்தை யரக்கர்கள் பிளந்து குருதியைப் பானஞ்செய்திருப்பார்களையயோ? அவள் நாமொருவருமின்றித் தனியேயிருக்கையில், அரக்கர்களால் பிடிக்கப்பட்டு, அச்சமுந் துன்பமுமுற்று நாற்பக்கங்களிலும் நோக்கித் தஞ்சமின்றி, அழுகுரல் பறவைபோலக்கூவி யழுதிருப்பாளே? அடா லக்ஷ்மணா! இந்தச் சிலையின்மேலே யன்றோ? சீதை என்னுடன் வீற்றிருந்து புன்னகையுடன் உன்னை நோக்கிப் பற்பல இனியமொழிகள் மொழிந்தனள்; அடா லக்ஷ்மணா! இந்தக் கோதாவரிநதி என் மனையாளுக்கு மிகப் பிரியமுடையதாதலின், அங்கே சென்றிருப்பாளோ என்று எண்ணுகின்றேன்; அவள் என்னை விட்டுத் தனியேயொருகாலும் சென்றிலளே? தாமரைமலர்போன்ற திருமுகமண்டலத்தை

யுடையாளும், செந்தாமரையிதழ்போலகன்ற திருக்கண்களை யுடையாளும், தாமரைமலர்மேல மிக விருப்புடையாளுமாகிய என் சீதை என்னைவிட்டு மலர்கள கொய்யவு மேகாளோ ? இநத வனமும் தளிர்த்துப பூத்துக் காய்த்துப பழுத்துத் தழைத்தடாந்த பறபல மரங்களை யுடையதாயினும், அங்கும் என்னைவிட்டுத் தனியே யுலாவாள, மிக நாணமும் அசசமும் உடையாளல்லளோ அவள, அடா கதிரவனே ! நீ கடவுளது கட்டளையினுல் எல்லாவுயிர்களுடைய நற்செயல் தீச்செயலகளுககுச சாகூதியாகி நிரந்தரம் திரிகின்றனையே ? என பிரியை எஙகெயதினள்; பறிக்கப்பட்டனளோ? மரணமுற்றனளோ ? உண்மையாக வுரையாய ; யான் மிகவும் துன்புறுகின்றேன் ; ஓ வாயுபகவானே ! அனைத்துலகங்களிலும் நீ அறியாசசெயலொன்றுமிலது ; ஆதலின, என் மனைவி பறிககபபட்டனளோ ? மரித்தனளோ ? நடுவழியிலலைகினறனளோ ? உரைசெயக ; எனறிவ்வகையாகப் புலம்பித் துனபககடலிலழுநதி, மெய்வாடி மூாசசையடைந்து வருந்துகையில, இளையபெருமாள கண்டு சோகத்தையடக்கித தீரங்கொண்டு பெருமாளை நோககி, ஐயரே ! தேவரும இவவண்ணம் துன்புறலாகுமோ ? சோகத்தைத்துறக்க ; தீரமுறுக ; சீதாபிராட்டியாரைத்தேடுகையில், உற்சாகம் கொளக ; உற்சாகமுடையோர்களே யலலரோ ? எவவிதக கொடிய துனபங்களிலும் வருந்துகின்றிலர், என்று அககாலத்திற்குத்தக்கவண்ணம் விண்ணப்பம்பண்ணியருளினா. பெருமாளதுகேட்டும் சோகந்தணியாமலும், தீரமுறாமலும், மிகத துனபுற்று வருந்தினர்

ஆரண்யகாண்டததில அறுபத்துமூன்றாவது சருககம

முறறிறறு.

அறுபத்துநான்காவது சருக்கம்.

பெருமாள பிராட்டியாா போனவழியை யுரைக்கும்படி கோதாவரி பறவை விலங்கு முதலியவறறைவினவ, விலங்குகள தென்திசையைநோக்கிச செலல, இளையபெருமாள் அதையறிநது, பெருமாளுடன் அத் திசையிறசெல்லுகையில, ராவண ஜடாயுக்கள் போாக் களத்தைககண்டு நிறக ; பெருமாள் சீதை இறந்த தாக நினைந்து சிறி யருளியது.

பெருமாள் இவ்வண்ணந துயரங்கொண்டு இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி ! சீதை யொருவேளை தாமரைமலர்கள கொணர்வதன பொருட்

டீக் கோதாவரிக்குச் சென்றிருப்பாள்; நீ யங்கே போய்ப்பாரென்றருளிச் செய்தனர். இளையபெருமாள் அதுகேட்டு விரைவாகக் கோதாவரிக்குச்சென்றெங்குந் தேடித் திரிந்து வந்து பெருமானை நோக்கி, ஐயரே! நான் கோதாவரியெங்குந் திரிந்து கூவினேன்; பிராட்டியாரை எங்குங் கண்டிலேன்; அவர் எங்கிருக்கின்றனரோ? அறியேனென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். பெருமாள் அதுகேட்டு மிக வருந்தித் தாமே நேராகக் கோதாவரிக்கெழுந்தருளித் தேடியும், பிராட்டியாரைக்காணாமல் அந்நதியை நோக்கி, அம்மா கோதாவரி! சீதை எங்கிருக்கின்றனளோ? உரையாயென்று வினவினர். அதுகேட்டும் அங்குள்ள பூதங்களும், கோதாவரியும், ராவணனுக் கச்சமுற்றுச் சீதையின் செய்தியை யுரைத்தில; பூதங்களெல்லாவற்றாலும் ஏவப்பட்டும் கோதாவரி யுரைசெய்திலது; ராவணனுடைய அந்தக் கொடிய ரூபத்தையும், செயலையும் நினைந்து, அஞ்சி நடுங்கிற்று; பின்பு, பெருமாள் ஆசையற்று இளையபெருமானை நோக்கி, லக்ஷ்மணா! இந்தக் கோதாவரிநதியும் பதிலுரைத்திலது, யான் யாதுசெய்வேன்? ஜனகசக்கரவர்த்தியார்க்கு யாது சமாதானமுரைப்பேன்? சீதையை விட்டு யான் தனியேபோய்க் கோஸலையாரை எவ்வண்ணங்காண்பேன்; யான் வனத்தில் காய் கனிகளையுண்டு வருந்துகையிலும், சீதையே யுடன்வந்து துயரைத் தீர்த்து மகிழ்வித்துக்கொண்டிருந்தனளே? இனத்தார் சுற்றத்தார் மனையாள் ஒருவருமின்றித் தனியேயிருக்கின்ற எனக்கு இரவுகள் இனிக் கல்பகோடிகாலமாக வளருமே! சீதையைக் காணுமளவும் கோதாவரியிலும், ஜனஸ்தானத்திலும், இந்தப் பிரஸ்ரவணமென்னும் மலையிலும், மற்றுள்ள எல்லாவிடங்களிலும் சீதையைத்தேடுவேன், இந்த மிருகங்களும் என்னையடிக்கடி நோக்கி நோக்கிச் சீதையின் செயலுரைக்க முயலுகின்றனபோலிருக்கின்றன; என்று புலம்பி, அம்மிருகங்களை நோக்கி, அன்பர்களே! சீதை எங்கே உரைசெய்க, என்று கண்ணீர்ததும்ப வருந்தி வினவினர். அம்மிருகங்களும் அதுகேட்டவுடனே எழுந்து, தென்றிசையாக ஆகாயத்தை நோக்கிக்கொண்டே ஓடி யடிக்கடிப் பெருமானைப்பார்த்தன; இளையபெருமாள் அம்மிருகங்களின் இங்கிதங்களையறிந்து, பிராட்டியார் இந்தவழியாலேதானே போயிருப்பாரென்று ஊகித்து, பெருமானை நோக்கி, ஐயரே! இம்மிருகங்கள் தேவரால் வினவப்பட்டு, உடனே தென்றிசையை நோக்கியோடுகின்றன; ஆதலின், நாமும் அவ்வழியே செல்வோம், சீதாதேவியையாயினும் காண்போம், செய்தியையாயினுங் கேட்போமென்று மொழிந்தருளினர். பெருமானும் அவ்வண்ணமே யாகுகவென்று இளையபெருமானுடன்கூடித் தென்றிசையை நோக்கிப் பிராட்டியாரைத்தேடிக்கொண்டு எழுந்தருளுகையில், பிராட்டியாரணிந்த மலர்களுதிர்ந்து வழியில் வரிசையாக வீழ்ந்திருக்கக்கண்டு, அன்புற்று இளையபெருமானை நோக்கிப் பாரடா லக்ஷ்மணா! இந்த மலர்கள் சீதை யணிந்தனவே? என்னுடலேதானே வெள்ளர்ந்தளிக்கப்பட்டன; இவைகளை வாட்டாமையால் வெய்யோனும்,

துற்றுமையால் வாயுவும், அழுந்தாமலேநதிகொண்டிருக்கின்றமையின் மேதினியும் பாதுகாத்து, என்பொருட்டு உபகாரஞ்செய்தனர்களபோலு மெனறுரைததருளி, அருவிகளினுல் ஒலிககின்ற அந்தப் பிரஸ்ரவண மென்னும் மலையை நோககி,—

కచ్చిత్క్షితిభృతాంనాథ దృష్టాసర్వాంగసున్దరీ
రామారమ్యేవనోద్దేశే మయావిరహితాత్వయా.

கச்சித்க்ஷிதிப்ருதாம்நாத த்ருஷ்டாஸர்வாங்கஸுந்தரி
ராமாரம்யேவனோத்தேசே மயாவிரஹிதாதவயா.

மலைகளுக்கிறையாகிய பிரஸ்ரவணமே ? ஸர்வாங்கஸுந்தரியும், என்னுல் பிரிககபபட்டவளுமாகிய (என்) பத்தினி ! உனனுல் (உனனுடைய) அழகிய வனத்திடையில காணப்பட்டனளோ ? என்று வினவ ? தம்முடைய வினுசுலோகமே பிரதிதொனியாக வொலிக்க ; அதைக்கேட்டு ராஜர்களுக்கிறையாகிய ஸ்ரீராமசநதிரரே ! அங்கமெங்கும் அழகுற்றவளும, உம்மால் பிரிக்கப்படடவளுமாகிய (உமமுடைய) பத்தினி ! (எனனுடைய) அழகிய வனத்திடையில, எனனுல காணபபட்டனள ; உமமால பிரிக்கப் பட்டனளோ ? எனறு பதிலுரைத் திகழநததாக எண்ணிச் சினமுற்று, சிஙகம் அறபமிருகத்தைப பாரபபதுபோலபபார்தது, மீளவும அதனை நோக்கி, அடா மாமலையே ! பொன்னிறமுடைய என மனையாள எங்கிருக் கின்றனளோ விரைவாகக காட்டாய் ; தாமஸஞ்செயவாயாகில, உன் தாழவரைகளை முறறும் பிளந்தழிப்பேனென்றுரைததருளினர். அதுகேட்டும் அம்மலை பிரதித்தொனியினுல் பதிலுரைப்பதுபோலிருந்தும பிராட்டியாரைக் காட்டியதிலது ; பெருமாள மீளமை வெகுண்டு அதனை நோககி, அடா மலையே ! என் பாணததீயினுல் எரிககப்பட்டு நீருகுவாய; புல் புதல் மரஞ் செடி குளங குட்டைகளொனறுமின்றி, ஒருவரும் சோவதற்கரியதாகி யழிவாய் ; அடா லக்ஷ்மணு ! இந்த நதியையாயினும் சுண்டும்படி செய்வேன் ; இது ஏன் சீதையை யுரைககின்றிலது ; என்றிவ்வண்ணம் உரைத்துக் கொண்டே தேடுகையில், மிகக் கொடிய அரக்கனுடைய பெரிய காலடியையும், அவனுக்கஞ்சி நாலுபக்கங்களிலும் ஓடித்திரிந்த பிராட்டியாரது திருவடிகளையும், முறிந்து வீழ்ந்த வில் அம்பறுத்தூணிகளையும், பலபிளவாகச் சிதறுண்டு முறிந்த தேரையும் கண்டு, மிகவும அச்சங்கொண்டு தம்பியை நோககிப பாரடா லக்ஷ்மணு ! சீதை யணிந்திருந்த திருவாபரணங்களினின்றும் உதிர்ந்த பொன் தகடுகளும், அவிழ்ந்த மாலைகளுமிருக்கின்றன ; இவவிடமெங்கும் செங்குருதி படிந்துளது ; ஆதலின், ராக்ஷஸர்கள் பலர் கூடிச் சீதையைக் கண்டங்கண்டமாகத் துணித்துப் பகிர்ந்து பக்ஷித்தார்களென்றெண்ணுகிறேன ; அவள பொருட்டு இரண்டு ராக்ஷஸர்கள் இங்கே கோரமுகப் போர்செய்தனர்போலும், முத்துவடங்களினுல் அலங்கரிஞ

செய்யப்பட்ட சிறந்த வில்லிங்கே முறிக்கப்பட்டுளதே; இது யாவனுடையதோ? அப்போதுதித்த ஸூரியனைபோன்றதும், வைடூரியமணிகளிழைத்ததுமாகிய கவசமும் பிளக்கப்பட்டுளது; நூறு சலாகைகள்பொருந்தி, திவ்விய மாலைகளணிந்து திகழ்ந்த வெண்குடையும் முறிக்கப்பட்டுளது; யாவனுடையதோ? தங்கக்கவசம் பூண்டனவும், பிசாசமுகமுள்ளனவும், மிகப் பெரிய உருவமுடையனவுமாகிய கோவேறுகழுதைகளிறந்திருக்கின்றனவே? இவை யாவனுடையன, செழுந்திக்கு நிகராகிய சிறந்த தேரும் முறிந்து கிடக்கின்றது; தங்கக்கட்டமைந்த கணைகளும் முறிக்கப்பட்டன; அம்பறாத்தூணிகளும் ஒடிந்து கிடக்கின்றன; சாரதி கசையையும், கடிவாளத்தையும், கையில் பிடித்துக்கொண்டே மடிந்து கிடக்கின்றனன்; பலவகை மணியணிகளையுமணிந்த இரண்டு சாமரம் வீசுவோரும் இறந்திருக்கின்றனர்; இந்த அடிவைப்பும் அரக்கனுடையதேயாகும், அரக்கருக்கே நம்மேல் மிகப் பகையுள்ளதன்றோ? ஆதலின், கொடிய ராக்ஷஸர்களே சீதையைப் பறித்துக் கொன்று பக்ஷித்திருப்பார்களோ? இவ்வண்ணம் சீதை துன்புறுகையிலும், தருமம் தலைகாத்திலதே? எனக்குத் தீமைசெய்ய யானவரும் திறமைகொள்ளார்களே? யான் எல்லாவுலகங்களுக்குங் கர்த்தனும், அழித்தளிக்க வல்லவனுமாயினும், கருணையினால் பொறுமைகொண்டிருக்கின்றமையின், எல்லோரும் மடமையால் மதிக்கின்றிலர்; அடா லக்ஷ்மணா! நான் புலன்களை யடக்கித் தயைபொருந்திச் சாந்தகுணமுற்றிருக்கின்றமையின், தேவர்கள் என்னைத் திறமையற்றவனெனவே நினைக்கின்றனர்போலும், அடா லக்ஷ்மணா! நற்குணமும் என்னைச்சேர்ந்து தோஷமாயிற்று பாராய்; எல்லாவுயிர்களையும், எல்லா அரக்கர்களையும் கொலைசெய்வதன்பொருட்டுப் பொறுமை முதலிய நற்குணங்களையுள்ளடக்கிப் பராக்கிரமத்தையே மேற்கொள்வேன்; கதிரவன் சந்திரனுடைய குளிர்ந்த நிலாவை யுள்ளடக்கியே தன் தேஜஸ்ஸை விரித்து விளங்குகின்றனனல்லனோ?—

నైవయక్షానగన్ధర్వానపిశాచానరాక్షసాః
కిన్నరావామనుష్యావాసుఖంప్రాప్స్యన్తిలక్ష్మణ
మమాస్త్రబాణసంపూర్ణమాకాశంపశ్యలక్ష్మణ
నిస్సంపాతంకరిష్యామిహ్యద్యత్రైలోక్యచారిణాం.

நைவயக்ஷாநகந்தர்வா நபிசாசாநராக்ஷஸா:
கின்நராவாமநுஷ்யாவா ஸுகம்ப்ராப்ஸ்யந்திலக்ஷ்மண.
மமாஸ்த்ரபாணஸம்பூர்ண மாகாசம்பச்யலக்ஷ்மண
நிஸ்ஸம்பாதம்கரிஷ்யாமி ஹ்யத்யத்ரைலோக்யசாரிணாம்.

கேளடா லக்ஷ்மணா! என் சீதையைக் கொடார்களாயின், தேவகந்தர்வ பிசாசராக்ஷஸ யக்ஷகின்னரமனுஷ்யபந்நகோரகாதிகளுள் ஒருவரும் இன்

புளூர்கள்; என்னுடைய பாணங்களினுலும், அஸ்திரங்களினுலும், உலக மெங்கும் நிரம்பி மூவுலகத்தவரும் அழியும்படி செய்வேன்; விண்மீன் சந்திரன் முதலானேரையும தகைந்து, தீ வாயு சூரியர்களது வெம்மை வேகங்களையும் அழித்து, மலைகளைபபிளந்து, நீரையும் சுண்டச்செயது, மாஞ் செடி கொடி புதல் முதலியவறறையும் அழித்து, கடலையும் வறறச செய்து, மூவுலகினையும் அழிபபேன; இறைவர்கள ஏன் சீதையை யளிக் கின்றிலர்; இப்பொழுது எனது திறமையை யாவரும் கண்ணுறக்கடவர்கள. இனி யொரு பூதமும் மேலெழாது; என கோதண்டத்தினின்றும் புறப படட பாணங்களினல் மடிககப்படடு, அச்சமுற்று நடுங்குகின்ற பசு பகூி களை யுடையதாகிய மூவுலகினையும நிலைகெட்டலையசசெயவேன பார்த்திராய்; சீதையினபொருட்டே இவவுலகினை பிசாசராக்ஷஸப்பூண்டறறதாக்குவேன; யான சீறறங்கொண்டு பாணங்களை எயவேனுகில், அதன வேகத்தைத தேவாதிகளெல்லோரு மொனறுசேர்நதும பொறுப்பாரகளோ? என பலத்தை எலலோரும் பாரக்க; யான சீற்றத்தால மூவுலகினையும் அழிக கையில, ஒருயிரும உயயாது; தேவதானவயக்ஷராக்ஷஸாதியா லோகங்களை யும, கணைகளினல் சிதறவடிபபேன, நிலையை யழிபபேன்; சிறிதும வாட்ட மினறிச சீதை முனபோலவே மகிழ்ந்து திகழுமாறு கடவுளர்கள என கொணர்ந்தளிககினறிலா, எனறிவவண்ணமுரைத்தருளிக கோதண்டத்தை க்கையில்பிடித்துக கூரியகணையைத்தொடுத்து, ஊழிகாலத்தீப்போல வெரி ந்து கேளடா லக்ஷ்மணா! மூபபு, மிருததியு, காலம, விதி, இவை எவவண் ணம தடுககப்படாவோ? அவவண்ணமே யான சினமுறுவேனுகில, ஒருவ ராலும் தடைசெய்தெதிரககப்படேன், முனபோலவே புனனகைகொண்டு மகிழ்ந்த சீதையை வானவர்கள அளியாரகளாயின, எல்லாவுயிர்களுடனும் கூடிய ஜகத்தையெலலாம அழித்து விடுவேனெனறு அருளிசசெயதனர்.

ஆரண்யகாண்டததில அறுபத்துநான்காவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

அறுபத்தைந்தாவதுசருக்கம்.

இளையபெருமாள பெருமாளைச் சமாதானப்படுத்திச

சினந்தணியச்செய்தது.

பெருமாளிவ்வண்ணம் பிராட்டியாரையிழந்து, சோகமும் சினமும் கொண்டு, ஊழிகாலத்தீப்போல மூவுலகங்களையும் எரிக்கும்படி விளங்கிப் பெருமூச்செறிந்து அடிக்கடி கையிலேந்திய கோதண்டத்தைக்கண்ணுற்று,

காலாந்தகன்போலத்திகழ்கையில், ஸ்ரீராமாநுஜர் இவ்வண்ணம் ஒருகாலத்து மின்றி, இப்போழ்தே பெருமாள் மிகத் திருவுளங்கலங்கி யுலகத்தையழிக்க நினைத்ததற்கு ஆச்சரியமடைந்து, பெருமானை நோக்கிக் கைகூப்பி ஐயரே! தேவர் இதுவரையில் எல்லாவுயிர்களுக்கும் இனியராகிச் சாந்தகுணம்பொருந்தியிருந்தருளி, இப்பொழுது சினமடைந்து, இயல்பாயுள்ள நற்குணத்தைத்துறப்பது தகுதியற்றது; சந்திரனிடத்தில் நிலவும், கதிரவனிடத்தில் வெயிலும், காற்றினிடத்தில் கதியும், பூமியினிடத்தில் பொறுமையும், எப்போதும் மாறாது நிலைத்திருப்பனபோலத் தேவரிடத்திலும் சிறந்த நற்புகழ் நிலைகொண்டிருக்கின்றது, ஒருவன் செய்த குற்றத்திற்காக எல்லாவுயிர்களையும் கொலைசெய்வது நீதியற்றது; முறிக்கப்பட்ட இந்தத் தேரும் எவனுடையதோ? எவனால் முறிக்கப்பட்டதோ? என்னகாரணத்தால் போர் நடந்ததோ? ஒரு செய்தியையும் அறிகின்றிலேன், இவ்விடமும் குருதிதோய்ந்து, தேர்ச்சக்கரம் புதைந்து கோரமாகி விளங்குகின்றது; இங்கே ஓரோகாலடியாயிருக்கின்றதேயன்றி, பலர் நடந்திலர்; சேனையும் சென்றிலது; ஆதலின், ஒருவனுக்காக லோகங்களையெல்லாம் அழிப்பது தகாதது; ராஜாக்கள் பக்ஷபாதமின்றி, அவரவர்க்குத்தக்கபடி தண்டனைசெய்வார்களே யன்றிக் குற்றமற்றவர்களை வருத்தார்கள்; தேவரோ எல்லாப்பூதங்களுக்கும் தஞ்சமாகின்றீர்; ஆதலின், எவன்தான் பிராட்டியாரைப் பறித்துக்கொண்டுபோனவனை யுகப்பான்; தேவர்க்குத் தீமைசெய்ய ஆறு மலை யலைகடல் தேவ கந்தர்வதானவாதியர்களும் துணியார்கள்; யாகதீக்ஷைகொண்டவனுக்கு நல்லோர்கள் தீமை செய்யார்களல்லரோ? ஆதலின், பிராட்டியாரைப் பறித்தவன் யாவனோ? அவனைத் தேடுக; யாம் ரிஷிகளையும் துணையாகக்கொண்டு கடல் காடு மலை குகை யாறு குளங் குட்டைகளிலும், தேவகந்தர்வாதிகளது உலகங்களிலும் போய்த்தேடுவோம்; தேவர்களைக்கண்டும் கேட்போம்; நல்வார்த்தையில் அவர்கள் பிராட்டியாரைக்கொணர்ந்து கொடாராயின், பின்பு, தேவர் திருவுள்ளத்தின்படிச் செய்தருள்க; சீலத்தினாலும், நல்வார்த்தையினாலும், விநயத்தினாலும், நீதியினாலும், தேவர் பிராட்டியாரைப் பெற்று மகிழ்வுறீராகில், அநந்தரம் தங்கக்கட்டமைந்த கூரிய கணைகளினால் உயிர்களை வருத்திப் பிராட்டியாரைப் பெறுக; என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வேண்டிச் சினந்தணியச் செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தைந்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தாறாவது சருக்கம்.

இதுவுமது.

இளையபெருமாளிவ்வண்ணம் வேண்டியும், சோகமும் சினமுந் தணியாமல், திறமையற்றவர்போலப் புலம்பி மோஹமடைந்து வருந்துகின்ற பெருமாளை நோக்கித் தன்னடிகள் சமர்ப்பித்து, ஐயரே! சக்கரவர்த்தியார் பற்பல தவங்களினாலும், பற்பல தானதருமங்களினாலும், தேவர்கள் அமிழ்தத்தைப் பெற்றாற்போலத் தேவரைப்பெற்றனர். அவர் தேவருடைய திருக்கல்யாணகுணங்களிலீடுபட்டும், சத்தியந்தவறாமைக்காக ராஜ்ஜியத்தைப் பரதாழ்வானுக்களித்துத் தேவரைவிட்டுப் பிரிந் திறந்து வானேறினர். அளவற்ற பராக்கிரமமுடையாரும், மஹானுபாவருமாகிய தேவரே இத்தன்மைத்தாகிய துன்பத்தைப் பொறுத்திரீராயின், திறமையற்ற மற்றுள்ள உயிர்கள் தத்தந்துன்பங்களை எவ்வண்ணம் பொறுப்பார்கள். தேவர் துன்புற்றுச் சினத்தினால் உலகங்களை எரித்து வருத்துவீராயின், குற்றமற்ற உயிர்களெல்லாம் எங்குச்சென்று நலமுறும்; எவ்வளவுச் சிறப்புற்றவராயினும், துன்புறுவது பண்பே? நஹுஷன், இந்திரபட்டத்தையடைந்தும் பாம்பாயினன்; யயாதி இந்திரனுடன் ஒரு ஆசனத்திலிருந்தும் வீழ்ந்தனன்; ஆதலின், நீ திகைப்புவது ஒருவர்க்கும் தகாது; நம் தந்தைக்குப் புரோகிதராகிய வசிஷ்டபகவானும், ஒரு தினத்திலேதானே நூறு பிள்ளைகளைப்பெற்று, பின்னொருதினத்திலேதானே அவர்களிறக்கக்கண்டனர். எல்லாவுயிர்களுக்கும் தாயாகிய இந்தப் பூதேவியும் அசைவுற்று நடுங்குகின்றது; மிகச் சிறந்த சூரிய சந்திரர்களும், ராகு கேதுக்களினால் பிடிக்கப்படுகின்றனர்கள்; எவ்விதப் பெரிய பூதங்களாயினும், தேவாதியர்களாயினும், ஸ்ரீபகவானுடைய சங்கல்பத்தைக் கடந்து நிற்க வல்லமை கொள்ளார்கள்; தேவாதியர்களும் இன்பமும் துன்பமுமடைகின்றனர்கள்; ஆதலின், தேவர் துன்புறற்க; பிராட்டியார் பறிக்கப்படினும், இறக்கினும், தேவர் தீரமுற்றிருக்கவேண்டுமல்லது, அற்பர்போலத்துன்புறுவது தகாது; தேவர்போன்ற தீரர்கள் எவ்விதத் துன்பம் நேரினும் வருந்தார்களல்லரோ? தேவர் புத்தியால் நன்காராய்க; ஆராய்பவர்களே நன்மை தீமைகளை நன்குணர்வார்கள்; முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினை தீவினைகள் தத்தம்பலன்களினாலறியப்படுமே யன்றி, முன்புணரப்படா? இவ்வண்ணம் அடியேனுக்குத் தேவரே பலமுறைகளில் உபதேசஞ்செய்தருளினீரே? தேவகுருவாயினும், தேவருக்கு நிகராகுவாரோ? தேவருக்கும் உபதேசஞ்செய்பவன் யாவனுளன்? தேவருடைய திருவுளமும் தேவர்களாலும் அறியப்படாது; சோகத்தினால் உள்ளடங்கிய தேவருடைய தெய்வத்தன்மையை யான் நினைவூட்டுகின்றேனேயன்றி, உபதேசஞ்செய்கின்றிலேன்;— .

దివ్యఞ్చ మానుషఞ్చ త్వ మాత్మనశ్చ పరాక్రమం
ఇక్ష్వాకువృషభావేక్ష్య యతస్వ ద్విషతాం వధే.

திவ்யஞ்சமாநுஷஞ்சத்வ மாத்மனசசபராக்ரமம்
இக்ஷ்வாகுவ்ருஷபாவேக்ஷ்ய யதஸ்வதவிஷதாம்வதே.

இக்ஷ்வாகு குலதிலகரே ! தேவருடைய தெய்வத்தன்மையையும், மானிட பாவனையையும், தோள்வலியையும் நன்காராய்ந்து, பகைவர்களைக் கொலைசெய்யும்பொருட்டு முயலுக; எல்லோரையும் கொலைசெய்வதினால் தேவர்க்குப் பயன் யாது ? பிராட்டியாரைப் பறித்தவன் யாவனோ ? அவனையே தேடிப் பிடித்துக் கொலைசெய்தருள்க ; என்று வேண்டிச் சினத்தை யாற்றியருளினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தாறுவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்தேழாவது சருக்கம்.

பெருமாளிளையபெருமாளுடன்திரிந்து ஜடாயுவைக்கண்டு பிராட்டியாரது விருத்தாந்தத்தையறிந்து துன்பப்பட்டருளியது.

இவ்வண்ணம் இளையபெருமாள செய்த விண்ணப்பத்தைப் பெருமாள் திருச்செவிசார்த்தி, ஸாரத்தை யறிபவராதலின், மிகவும் ஸாரமான அந்த வாக்கியத்தை ஏற்றுககொண்டு, தாம் வருவித்துக்கொண்ட கோபத்தையடக்கி, கோதண்டத்தைத் திருககரத்தில் பிடித்துக்கொண்டருளி, இளையபெருமாளை நோககி, அடா லக்ஷ்மணா ! நாம் இப்போது எங்கே செல்வோம்? யாது செய்வோம? எந்த உபாயத்தால்-சீதையின் சரிதத்தை யறிவோம் ? நன்றாக ஆராய்ந்து சொல்லாய் ; எனறு வினவி யருளினர். இளையபெருமாளதுகேட்டுப பெருமாளை நோககி, ஐயரே ! இந்த ஜனஸ்தானத்திலேதானே மறுபடியும்தேடியருள்க; இவ்விடத்தில் பற்பல ராக்ஷஸர்களும் நிறைந்திருக்கின்றனர்கள் ; காடும் அடர்ந்திருக்கின்றது ; மலைகளும் பல்வாகவுள ; பிலவுகளும், குகைகளும், பள்ளங்களும், பலவகைகளாயிருக்கின்றன; கின்னர கிம்புருஷ கந்தர்வாதிகளும் வந்து வாழ்கின்றனர்கள்; அங்கெல்லாம் என்னுடன் கூடித் தேடியருள்க ; தேவர்போன்ற மஹாத்மாக்கள் எவ்வகைத் துன்பம்சேரினும் கலங்கார்கள் ; பெரும்

காற்றிலும் மாமலைகள் அசையுமோ என்று விண்ணப்பம பண்ணினர் பெருமாளதுகேட்டு இளையபெருமாளுடன் கூடி யவ்விடங்களில தேடிக் கொண்டு வருகையில், ஜடாயு மலையின் சிகரம்போலத் தரையில வீழ்ந்து குருதிபடிந்து படுத்திருக்கக்கண்டு, இளையபெருமாளை நோககிப் பாரடா தம்பி ! இந்தப் பெரிய பறவையினலேதானே சீதை பகூிக்கப்பட்டிருப் பாள் ; இவ்விஷயத்தில் ஐயமேயிலது; இக்கானகத்தில் கழுகின் உருவம் பூண்டு ஒரு அரக்கனே இங்குப் படுததிருககினறனனபோலும், இதுவே சீதையைப் பகூிததுச சுகமாகப் படுததிருக்கினறது; ஆதலின், இதனைக் கூரிய கணைகளினல கொலைசெயவேனெனறுரைத்துக கோதண்டததில கணையைததொடுதது, ஜடாயுவைக கிடடிவருகையில், ஜடாயு பெருமாளைககண்டு நுரையுடன குருதியைக் ககிக்கொணடே கூவி யழைத்து அடா ஸ்ரீராமபத்திரா ! நீ திவ்விய மூலிகையையபபோல எந்தப் பிராட்டியை இககாட்டில தேடுகினறனையோ ? அவளும், எனனுடைய உயிர்களும, ராவணனல பறிககபபடடன, நீங்களிருவருமினறித தனியே யிருநத சீதையை ராவணன் வந்தெடுததோடினன ; அபபொழுது நான அவனைக கண்டு சீதையைக காபபதன்பொருட்டு ராவணனைத தகைந்து போசெயது, அவனுடைய வில் தோ முதலியவற்றையும முறித்து, அவனையும் தரையில விழசசெய்தேன ; என்னல முறிககபபட்ட வில், அம்பறுத்தூணிகள, பாணங்கள, தோ முதலியவை இங்கே கிடக்கின்றன பாராய ; தோபபாகனும கொலைசெயயபபடடனன் , குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன ; அவவண்ணம யான் ராவணனுடன போசெய்து இளைததிருககையில், அவன் எனனுடைய சிறகுகளை யறுத்துத்தள்ளி விட்டுச சீதையை எடுததுககொணடோடிவிட்டனன இவ்வண்ணம் ராவணனல் கொலைசெயயப்பட்ட என்னை நீயும கொலலறக ; எனறுரைத் தனர் பெருமாள அந்த வாககியத்தைக கேட்டவுடன துனபம் இருமடங்குபெருகி, வில்லைத தரையில போடடுவிடடு, ஜடாயுவைத் தழுவிக் கொணடு தரையில் வீழ்ந்து, இளையபெருமாளுடன கூடிக் கூவியழுது புலம்பிச சரமதசையையடைந்து களைத்து மிக வருந்தி, மூசசொடுங்கிப் பிராணனைவிடுகினற ஜடாயுவைககண்டருளி, பெருந்துயரமடைந்து, இளையபெருமாளைநோக்கி, அடா லக்ஷ்மண ! நாம ராஜ்ஜியத்தையுமிழந்தோம், காட்டிலும் உறைந்தோம, சீதையையும்பறிகொடுததோம, ஜடாயுவையும் துறந்தோம், எனனுடைய தீவினை இத்தனமையதாயிற்றே ? இது பெருந் தீயையும்பற்றியெரிக்கும்; யான் இப்பொழுது ஆழ்ந்து நிறைந்த பெருங் கடலில் வீழவேனுயினும், என்னுடைய தீவினையால் அதுவும் வற்றி யுலர்ந்துவிடும் ; என்னிலும் தீவினையோர் இவ்வுலகினில் வேறொருவருமிலர் ; இத்தன்மையதாகிய பெருந்துயரொன்றும் வலையுள மற்றெவராயினும் அகபபட்டார்களோ ? இந்த ஜடாயு என் தந்தைக்குத் தோழரும், மூப்பினரும், அன்புடையோருமாயிருந்தும், என் தீவினையாலிறந்தனரன்றோ ?

ஜடாயு வானேறுவது ஜடாயுதஹனம்) ஸ்ரீராமா இலக்ஷ்மணர்

என்றிவ்வண்ணமுரைத்தருளிப் புலம்பி, ஜடாயுவைத் தந்தையைப்போ லெண்ணித் தழுவித் தந்தையின் தோழரோ! மைதிலி எங்கிருக்கின்ற ளோ? உரையீரென்று கூவித் தரையில் வீழ்ந்து வருந்தினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்தெட்டாவது சருக்கம்.

ஜடாயு சீதாபிராட்டியாரது சரிதத்தைச் சுருக்கமாக விடையுரைத்து மரணமடைகையில், பெருமாள் அவர்க்கு நல்லுலகங்களில் வாழும்படி அருள்செய்து, ஸம்ஸ்காரஞ் செய்து முடித்தருளியது.

பின்பு, பெருமாள் கொடிய ராவணனால் அடிக்கப்பட்ட ஜடாயுவைக் கடாக்ஷித்து, மீளவும் இளையபெருமாளை நோக்கிப் பாரடா லக்ஷ்மணா! எனபொருட்டே இந்த ஜடாயு போர்செய்து ராவணனால் அடிபட்டு, விடுவதற்கரிய உயிரை விட்டுப்போகின்றனர்; உயிர் இவரது சரீரத்தில் இன்னு மிருக்கின்றது; ஒளிகுன்றிய தீனமாயும் நோக்குகின்றனரென்றுரைத்து, ஜடாயுவை நோக்கிப் பெருந்தகையோரே! மொழியுந்திறமை யுடையீராயின், மொழியீர்; சீதையை ராவணன் ஏன் பறித்தனன்? அவன் விஷயத்தில் யான் யாதுபிழைசெய்தேன்? அப்பொழுது சீதை எவ்வண்ணமிருந்தனள்? யாது மொழிந்தனள்? அந்த ராவணனுடைய தோள்வலி, திறமை, உருவம், செயல், இவை எத்தன்மையுடையன? அவன் வாழும் வீடு எவ்விடத்திலுளது? இவைகளை யுரைசெய்கவென்று வினவினர். ஜடாயு அதுகேட்டுப் பெருமாளை நோக்கிக் கேளாய ஸ்ரீராமா! மிகவும் கொடிய ராவணன் மாயையினால் காற்றுமழை பொழியச்செய்து சீதையை எடுத்துக்கொண்டாகாயத்திலோடினன்; யான் அவனுடன் வெகுநேரம்போர்செய்து இளைத்திருக்கையில், அவன் என்னுடைய சிறகுகளை யறுத்துவிட்டுச் சீதையை எடுத்துக்கொண்டு தென்திசையை நோக்கிச் சென்றனன். ஐயா ராமா! இனி வார்த்தைசொல்லத் திறமையில்லை; உயிர்தடுமாறுகின்றது; கண் சுழலுகின்றது; யானிப்பொழுது மரங்களைப் பொன்மயங்களாகவும், குருவேர்களால் செய்யப்பட்ட தலைமயிர்களையுடையனவாகவும் காணுகின்றேன்; முடிவொன்று கூறுகின்றேன்

கேளாய்; ராவணன் சீதையை எடுத்தோடின முகூர்த்தம் விந்தமென்னும் பெயருடையது; அதில் பறிகொடுத்த பொருளை யஜமானன் மீளவும் பெறுவான்; ராவணன் அதனை யறியாமல் சீதையைப் பறித்தனன்; தூண்டிமுள்ளைக்கவ்விய மீன்போல அவன் விரைவில் இறப்பான்; ஆதலின், பிராட்டியாரைக்குறித்து துன்புறற்க; அவனை நீ விரைவில் போரில் மடித்துச் சீதையுடன் கூடி மகிழுவாயென்றுரைத்துகொண்டிருக்கையில், வாயினின்றும் மாம்ஸத்துடன் ரத்தம் பெருகிற்று, அப்போதும் அவர் அடா ராமா! அந்த ராவணன் விச்ரவசுமஹாரிஷியின் புத்திரன்; குபேரனுக்குத் தம்பி என்று மொழிந்துகொண்டே உயிரை விட்டுவிட்டிறந்தனர். அப்பொழுது பெருமாள் கைகுவித்துககொண்டு உரையீர் உரையீரென்று வினவிக்கொண்டிருந்தும், ஜடாயுவின் உயிர்கள் சரீரத்தைவிட்டாகாசத்திலேறின; உடனே ஜடாயு தலையைத் தரையில் சாயத்துக் காலைப்பரப்பி துள்ளித் தரையில வீழ்ந்திறந்தனர். இவ்வண்ணம ஜடாயு இறந்ததைப் பெருமாள் கண்டு, மிகச சோகங்கொணடு, இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா! மிகக கொடிய ராக்ஷஸர்கள நிறைந்த இந்தத் தண்டகாரணியத்தில ஜடாயு நெடுநாளாய துனபமினறி, இன்புறறு வாழநது, இப்போழ்திறந்துவிட்டனர். இவர் அநேகமாயிரம வருஷம் பிழைத்திருந்தும் இப்போழ்திறந்துவிட்டனரயயோ? காலமெனபது ஒருவராலும் கடக்கத்தக்கதன்று; பாரடா லக்ஷ்மணா! இவா எனபொருட்டுபகாரஞ்செய்ய வந்து மடிந்தனர். எவ்விடங்களிலும், எந்தசசாதியிலும், எவ்வுயிரிலும், சூரர்களும், தர்மமுடையோரும், நன்றி செயபவரும், கருணை கூர்ந்தவருமிருப்பார்கள;—

సీతాహరణజన్దుఃఖం నమేసౌమ్యతథాగతం
యథావినాశోగృధ్రస్యమత్కృతేచపరన్తప.

ஸீதாஹரணஜநதுக்கம் நமேஸெளம்யததாகதம
யதாவிநாசோக்ருத்ரஸ்ய மத்க்ருதேசபரந்தப.

அடா லக்ஷ்மணா! யான் சீதையைப் பறிகொடுத்த துன்பம் அத்தன்மையதாகவில்லை; எனபொருட்டே இவர் இறந்தனரோ என்னும் துன்பமே எனக்கு மிகுந்துளது; நமக்கிவர் சக்கரவர்த்தியார்போலவே பூஜிப்பதற்கும், மரியாதை செய்வ்தற்கும் உரியவர்; ஆதலின், நீ விரைவாகக் கட்டைகளைக் கொணர்க. கட்டையைக் கடைந்து தீ வளர்த்து, என்பொருட்டே மரணமுற்ற இவர்க்குத் தகனஸம்ஸ்காரஞ் செய்வேனென்றுரைத்துக் கட்டளையிட்டனுப்பி, ஜடாயுவை நோக்கிப் புள்ளினத்தரசே! சக்கரவர்த்தியார் தோழரே!—

యాగతిర్యజ్ఞశీలానా మహితాగ్నేశ్చయాగతిః
అపరావర్తినాంయాచ యాచభూమిప్రదాయినాం
మయాత్వంసమనుజ్ఞాతో గచ్ఛలోకాననుత్తమాన్
గృధ్రరాజమహాసత్వ సంస్కృతశ్చమయావ్రజ.

யாகதிர்யஜ்ஞசீலாநா மாஹிதாக்னேச்சயாகதிஃ
அபராவர்திநாம்யாச யாசபூமிப்ரதாயிநாம்.
மயாத்வமஸமநுஜ்ஞாதோ கச்சலோகாநநுத்தமான்
க்ருத்ரராஜமஹாஸத்வ ஸம்ஸ்க்ருதச்சமயாவ்ரஜ.

மஹாபலமுடைய மஹாத்துமாவே! நீர் என்பொருட்டுயிரை விட்டமையின், என்னாலேதானே ஸம்ஸ்காரஞ் செய்யப்பட்டவராகி, பற்பல யாகங்கள் செய்தவர்கள் அடையும் லோகங்களையும், ஆகிதாக்கினிகள் (அக்கினி யணையாமலே தாம் சாமளவும் தினந்தோறும் ஹோமஞ்செய்து கொண்டு அக்கினியை வளர்ப்பவர்கள்) அடையும் லோகங்களையும், போரில் பயந்தோடாமல் தீரங்கொண்டு போர்செய்பவர்களும், அவ்வண்ணம் போர்செய்திறப்பவர்களும் அடையும் லோகங்களையும், பூதானம் செய்தவர்கள் அடையும் லோகங்களையும் அடைந்து, கடையில் மிகச்சிறந்த என்னுடைய நித்திய நிர்விகார நிரதிசயாநந்தரூபமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தையும் அடையக்கடவீர். இவ்வண்ணம் யான் அநுக்கிரகஞ் செய்கின்றேனாதலின், தடையின்றி யடைந்து மகிழ்க, என்றுரைத்துச் சிதையடுக்கி ஜடாயுவை யதன்மேல்வைத்துத் தம்மினத்தாரைப்போல எண்ணித் தீமூட்டி ஸம்ஸ்காரஞ்செய்து, தம்பியுடன் சென்று, பருத்த பெரு மிருகங்களையடித்து ஜடாயுவைக்குறித்துத் தர்ப்பங்களைத் தரையிற் பரப்பி, மாம்ஸங்களை யறுத்தெடுத்துப் பிண்டமபிடித்து, இளம்புல்முளைத்த பூமியில் பிண்டப்பிரதானஞ்செய்து, இறந்தவர்களை வானேற்றத்தக்க யாம்யஸூக்தம் முதலிய மந்திரங்களை ஜபித்து, கோதாவரிக்குச்சென்று, தம்பியுடன் நீரிலாடி ஜடாயுவைக்குறித்துத் தருப்பணஞ்செய்து முடித்தருளினர். அந்த ஜடாயுவும் பிறர்செய்தற்கரிய செய்கைகளைச்செய்து, புகழ்பெற்றிறந்து, மாதவர்க்கு நிகரான பெருமாளால் விதிப்படி ஸம்ஸ்காரஞ்செய்தநுக்கிரகிக்கப்பட்டமையின், அப்பொழுதே நற்கதியையடைந்து மகிழ்ந்தனர். பின்பு, பெருமாளிளையபெருமாளிருவரும் ஜடாயுவுக்குச் செய்கடன்களை முடித்து ஜடாயுவின் வாக்கியத்தையே நம்பிப் பிராட்டியாரைத்தேடுவதில் முயற்சியுற்று, இந்திரோபேந்திரர்கள்போலத் திகழ்ந்து அங்கிருந்து புறப்பட்டருளினர்கள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்தொன்பதாவது சருக்கம்.

பெருமாளிளையபெருமாள் இருவரும் பற்பல காடுகளில் திரிந்து, அயோமுகியென்னும் அரக்கியைச் சூர்ப்பணகையைப் போலச்செய்து, கபந்தாசுரனுடைய கைகளின் நடுவில் அகப்பட்டுக்கொண்டது.

இவ்வண்ணம் பெருமாளிளையபெருமாளிருவரும் ஜடாயுவுக்குத் தருப்பணஞ்செய்து முடித்துப் புறப்பட்டுக் காடெங்கும் பிராட்டியாரைத் தேடிக்கொண்டே சிறிது தூரம் மேற்றிசையாகச்சென்று, தெற்கே திரும்பி ஜனஸஞ்சாரமின்றி, மரஞ் செடி கொடி புதர்கள் அடர்ந்து மிகவும் அச்சந்தருவதும், புகற்கரியதுமாகிய வழியிற்சென்று, புலி கரடி முதலிய கொடிய விலங்குகள் நிறைந்த அக்காட்டை வேகமாகத்தாண்டி, ஜனஸ்தானத்துக்கு ஒரு காதம் தூரத்திலுள்ள நீருண்டகொண்டல்போன்றதும் எங்கும் மலர்களால் மலிந்தது போன்றதும், பற்பல பறவைகளும், விலங்குகளும் நிறைந்ததும், அடர்ந்ததுமாகிய கிரௌஞ்சாரணியமென்னுங்காடெங்கும் பிராட்டியாரைத்தேடி, அங்கிருந்து காதவழித்தூரம் கிழக்காகச்சென்று, அந்தக் கிரௌஞ்சாரணியத்தையும் தாண்டி, இதற்கும் மதங்காசிரமத்துக்கும் நடுவில் மிக்க கொடிய பலவகைப் பசு பக்ஷிகளுடையதும், பற்பல ஜந்துக்கள் நிறைந்ததும், புகற்கரியதுமாகிய காட்டில் மிகவும் ஆழ்ந்த பெருங்குகையைக்கண்டு, அது பாதாளம்வரையில் ஆழ்ந்திருப்பதையும், காரிருள் சூழ்ந்திருப்பதையுமறிந்து, அதற்கருகில் பருத்துயர்ந்தவளும், கோரமான முகத்தை யுடையவளும், அற்பர்களுக் கச்சந்தருபவளும், வெறுப்புறத்தக்கவளும், கோரரூபமுடையவளும், கூரிய கோரப்பற்களை யுடையவளும், பருத்து மடிந்து தொங்குகின்ற வயிற்றினளும், கடினமான தோலை யுடையவளும், கொடிய மிருகங்களைத் தின்பவளும், விரித்த தலையினளும், மதங்கொண்டவளுமாகிய ஒரு ராக்ஷஸியைக் கண்டனர்கள். அவளிவர்களைக் கண்டவுடனே ஓடிவந்து பெருமாளுக்கு முன்னெழுந்தருளிக்கொண்டிருந்த இளைய பெருமாளைப்பற்றித் தழுவிக்கொண்டு, அவரை நோக்கிக் கேளீர் மஹா புருஷரே! வாரீர் நாமிருவரும் புணர்ந்தின்புறுவோம்; யான் அயோமுகி யென்னும் பெயருடைய ராக்ஷஸி! யானுமக்கு வாய்த்தேனென்பதே உமக்கு மிகுந்தலாபம்; நீரெனக்குப் பிரியராகின்றீர்; மலைச்சிகரங்களிலும், ஆறுகளின் மணற்குன்றுகளிலும், நீர் என்னுடன் கூடி யின்புற்று ஆயுளின் மிகுதி காலங்களைப் போக்கி வாழ்கவென்றுரைத்தனள். இளைய பெருமாள் அம்மொழியைக் கேட்டவுடனே மிக முனிந்து, வாளையுருவி

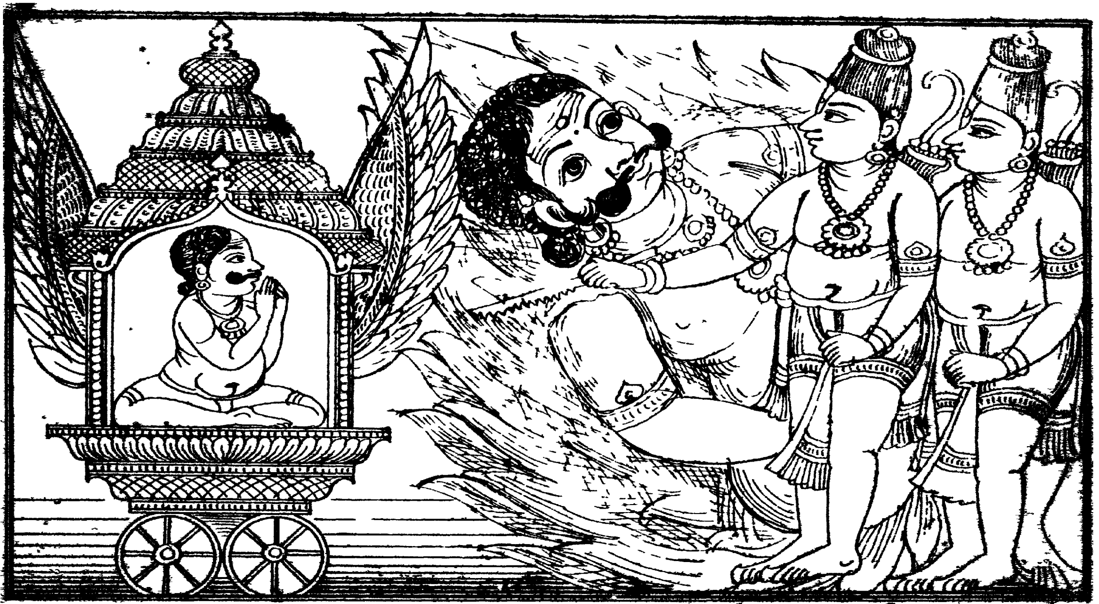
அவளுடைய முலை மூக்குச் செவிகளை யரிந்து, வெருட்டி யோட்டி
விட்டனர். அவளும் கூவென்று கூவி வீறிட்டுக்கொண்டு வந்தவழிபற்றி
யோடினள். பின்பு, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் மிக்ககொடிய மற்றொரு
காட்டினுட்புகுந்து செல்லுகையில், இளையபெருமாள் பெருமாளை
நோக்கிக் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு எம்மையனே ! என்னுடைய இடது
தோள் மிகவும் துடிக்கின்றது; என் மனமும் நடுங்குகின்றது; மற்றும்
பலவகையான கெட்ட சகுனங்களுமாகின்றன; இந்த அபசகுனங்கள்
உடனே தீங்குவருமென வுரைக்கின்றன; ஆதலின், தேவர் மிகவும் ஊக்க
முற்றெழுந்தருளுக, வஞ்சுளமென்னும் இப்பறவை போரில் நாம் ஜயம்
பெறுவோமென உரைக்கின்றதுபோலக் கூவுகின்றது; எனவிவ்வண்ணம்
உரைத்துக்கொண்டே செல்லுகையில், அக்காடடையெல்லாம் முறிப்பது
போல மிக்க கொடிய ஒரு பேரிரைச்சலுண்டாயிற்று; ஊழிகாலத்திற்
போலப் பெருங்காற்றுண்டாயிற்று; இவ்வொலி எங்கிருந்து தோன்றிற்
றென்று சுற்றிப்பார்க்கையில், நெடுந்தூரத்தில் ஒரு புதரில் மிகப் பருத்த
வயிற்றினனும், மிகவும் கோரரூபியுமான ஒரு ராக்ஷஸனைக் கண்டு ஸ்ரீராம
லக்ஷ்மணர்களிருவரும் எதிர்க்கச்சென்று அவன் தலையின்றி, வயிற்றில்
வாயுடையவனாகிக் கபந்தனென்னும் பெயர் யதார்த்தமாகி, மிக்க கூரிய
மயிர்களை யுடையவனாகி, மாமலைபோலுயர்ந்து, கார்மேகம்போலக் கறுத்
துக் கோரமாகக்கர்ஜித்து, நெற்றியில் அக்கினி ஜ்வாலைபோல எரிகின்ற
ஒரு கண்ணும், மார்பில் ஒரு கண்ணுமாகப் பொருந்தி, நீண்ட கோரப்
பற்களையுடைய அந்த வாயினை யடிக்கடி நாவினால் துழாவி நக்கிக்
கொண்டு, சிங்கம் கரடி புலி மான் யானை முதலியவற்றைப் பக்ஷித்துக்
கொண்டும், ஒவ்வொரு காததூரம் நீண்ட இரண்டு கைகளையுஞ் சேர்த்
தணைத்துப் பற்பல பசுபக்ஷிகளையும் பிடித்துப் பற்றி யிழுத்துக்கொண்டி
ருப்பதை யொரு கோசதூரத்திற் கண்டனர்கள். அத்தருணத்தில்
அந்தக் கபந்தனும் கைகளை நீட்டி இவ்விருவர்களுடன் கூடவே நடுவி
லுள்ள எல்லாவற்றையும் வலுவாகப் பற்றி யிழுத்தனன். அப்பொழுதும்
பெருமாள் மூத்தவராதலாலும், மிக்க சூரத்தன்மையினராதலாலும்,
சிறிதும் அச்சமுற்றிலர்; இளையபெருமாள் பெருமாளுக்கெங்கே தீங்கு
நேருமோவென்று மிகத் துன்புற்றனர். அப்பொழுதவர் பெருமாளையும்
நோக்கி, ஐயனே ! யான் ராக்ஷசனுக்கு உணவாகுவேன்போலும்,
ஆதலின், தேவரைப் பாதுகாக்கத் திறமைகொண்டிலேன்; தேவர்க்குந்
துன்பம் நேர்ந்ததேயென்று யான் மிகத் துயருறுகின்றேன்; கடாக்ஷித்
தருள்க; ஆதலின், தேவர் அடியேனை இவ்வரக்கனுக்குப் பலியாகக்
கொடுத்துவிட்டருளித் தேவர் தப்பிச்சென்றருள்க; தேவர் விரைவாகவே
பிராட்டியாரை யடையப்போகின்றீர்; ஆதலின், தேவர் பிராட்டியாரைப்
பெற்று, வனவாஸமுந்தீர்ந்து, திருவயோத்திசேர்ந்து, திருவபிஷேகம்
பூண்டு, அடியேனை நினைத்தருள்கவென்றுரைத்தனர். பெருமாள் அது

கேட்டிளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி ! நீ சிறிதும் அச்சமுறற்க ; உன்னைப்போன்ற சூரர்களும் அசசமுறுவார்களோவென்று தைரிய முரைத்தருளினர். அந்தச்சமயத்தில் அந்தக்கபந்தன் இவர்களைநோக்கிக் கேளீர் மானிடர்காள் ! நீங்கள் எவாகள் ரிஷபம்போன்ற தோள்களை யுடையார்களும், சிறந்த வில் வாள்களை யுடையார்களுமாகிக் கோரமான இக்கானகத்தில் ஏன் வந்தீர்கள்? எனக்கு நீங்கள் இரையானீர்கள்? நீங்கள் இங்கெய்தியகாரியம் யாது ? அதனை யுரையீரகள ; மிகவும பசித்துள்ள என் வாயிலகப்பட்ட பின்பு, நீங்கள் பிழைப்பதரிதென்று உரைத்தனன். பெருமாள் அதுகேட்டு முகம்வாடித் துன்புற்று இளையபெருமாளை நோக்கிப் பாரடா தமபி ! துன்பத்திலும் மிகத் துனபமே நேர்ந்தது ; அந்தச சீதையைமாத்திரம் அடைந்திலோம் ; காலமென்பது மிகத் திறமையுடையது ; அதனை வெல்ல வொருவராலும் முடியாது ; நீயும் நானும் ஒருசேரத் துன்பங்களினால் மோகமுறறோமலலோமோ ? காலம் செய்வதறகரிய செயலொன்றுமிலது, சூராகளும, பலவான்களும், ஆயுதப் பயிற்சி யுடையார்களும், மிகச சேனை யுடையோர்களாயினும், கெடுங் காலத்தில் போர்ககளததில் மணலணைகள்போல அழிந்திறக்கின்றனர்க ளலலரோ ? என்றிவ்வணணம் அருளிச்செயததும், இளையபெருமாள் பௌருஷமுறறிருககக்கண்டு, தாமும தமக்கியல்பாயுளள தீரத்தையும, மதியையும் மேற்கொண்டு உறசாகத்துடன நின்றருளினர்.

ஆரணியகாண்டத்தில அறுபத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

எவவளவு தீரமுடையோாகளும சோகமாயினும், கோபமாயினும் நேருங்காலை யில், தீரத்தையும், பொறுமையையும, தருமததையும விட்டு விடுவாாகளென்பதையும், அப்படி நேரினும், தருமததைத துறபபது தகாதெனபதையும், யாவாககும் அறிவிப்ப தன்பொருட்டே பெருமாளிளையபெருமாளிருவரும சோகமுறறவாபோலவும், சின முறறவாபோலவும் பாவனைசெய்தனாகளே யனறி, அவர்களவவணணம் செய்த தன்மையன்று ; உண்மையாயின, இருவாகளும் ஓரோகாலததில் சினமுறறுலகங்களை யழித்தாவதிருக்கவேண்டும, சோகமுறறுத தாமே யழிநதாவதிருக்கவேண்டும், அப்படியின்றி, இளையபெருமாள் சினமாவது சோகமாவது கொள்ளுங்காலையில், பெருமாள் தேறறியும், 'பெருமாள கோபசோகங்களை யுறுங்கால் இளையபெருமான் தேறறியும், தருமததைததவறாமல் பாதுகாதது 'வநதனர்களல்லரோ ? மேலேயும் இவ்வண்ணமே யிருக்கின்றது ; இவர்கள சோகமுறுவதுண்மையாயின், இநதச் சருக் கத்தில் கபநதனைக்கண்டே அச்சமும் சோகமுங்கொண்ட இளையபெருமான் மேல் சருக்கததில் தீரமுற்றுப் பெருமானைத் தேற்றுவதும், இச்சருக்கத்தில் தீரமுற்றுத் தம்பியைத் தேற்றிய பெருமானே மேல் சருக்கத்தில் அச்சமும் சோகமுமுற்று வருந்துவதும் எவ்வண்ணம் ஒக்கும், ஒருக்காலும் ஒவ்வாது ; ஆதலின், இவர்கள் துன்புற்றது மாயையெனவே யுணர்க.

அ· கபந்தன் பரமபதமடைந்தது·

கபந்தன் · ஸ்ரீராமர் · லக்ஷுமணர்

எழுபதாவது சருக்கம்.

பெருமாளிளையபெருமாளிருவரும் கபந்தனுடைய தோள்க ளிரண்டினையும் வாளகளினலரிந்தருளியது.

பின்பு, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் சிறிதும் அசைவின்றி நிற்பதைக் கபந்தன் கண்டு, மீளவும் இவர்களை நோக்கிக் கேளீர் மானிடர்களே! யான் பசித்துக் கைகளினால் பற்றிப் பிடிக்கையிலும், சிறிதும் அசைவின்றி நிற்கின்றீர்களோ? நீங்கள் யாவர்? நீங்கள் அரசர்களைப்போலும், தெய்வமெனக் குணவாக உங்களை யான் பிடித்துவிட்டது, இனி நீங்களுயிர்களென்று மொழிந்தனன். அதைக்கேட்டுப் பெருமாள் சிந்தையுற்றிருக்கையில், இளையபெருமாள் நோக்கி, ஐயரே! இனி யாம் சோகத்தை மேற்கொண்டு சிந்தையுறுவது தீது, விரைவில் இந்த ராக்ஷஸன் தேவரையும், என்னையும், விரைவில் விழுங்கி விடுவான், ஆதலால், விரைவாகவே வாள்களினா லிவனது தோள்களிரண்டினையும் அரிந்து விடுவோம், இவன் மிகக் கொடியவனும், கைகளாமாத்திரத்திலேதானே திறமையுற்றவனுமாகின்றனன்; இதுவரையில் பற்பல ஜனங்களையும் கொலைசெய்து, இப்பொழுது நம்மையுங் கொலைசெய்ய முயலுகின்றனன், ஒரு தீச்செயலுமின்றி, அடங்கியிருப்பவர்களைக் கொலைசெய்யவேண்டாமென்பதே க்ஷத்திரியர்களுக்கு அசுவமேதயாகத்தில் கட்டி வைக்கப்பட்ட யாகத்துக்குரிய தாகாத பசுக்களைக் கொல்வதுபோலவே தீதாகும்; கொடியவர்களைக் கொல்வது யாகபசுவைக் கொல்வதுபோலவே தருமமாகும்; என்று அக்காலத்திற்குத்தக்கபடியுரைத்தனர். கபந்தன் அம்மொழியைச் செவியுற்றுச் சினமுற்று வாயைத்திறந்து, இவர்களை விழுங்க முயன்றனன். உடனே காலதேசங்களை யறிந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் முறையே அவ்வரக்கனுடைய வலத்தோளையும், இடத்தோளையும், வாள்களை யுருவி யோரோர் வெட்டாக வெட்டித் துணித்துவிட்டருளினார்கள். உடனே யவ்வரக்கன் கைகளற்றுக் காற்றினால் மேகம்போலக் கர்ஜனைசெய்து மூவுலகிலும் ஒலியெழச்செய்து, தரையில் வீழ்ந்து, தனது கைகளறுபட்டு வீழ்ந்து குருதி பெருகக்கண்டு துயருற்று, இவர்களை நோக்கி, மகானுபாவர்களே! தேவர்களோ யாவரோ? அருளிச்செய்கவென்று வினவினன். அதுகேட்டு இளையபெருமாளவனை நோக்கிக் கேளடா ராக்ஷஸா! இவர் இக்ஷ்வாகு குலத்தவர்; ஸ்ரீராமனென்னுந் திருநாமமுடையோர்; யான் இவருடைய தம்பி! லக்ஷ்மணனென்னும், பெயருடையேன்; இவருடைய பத்தினியாகிய சீதாபிராட்டியாரை யோரரக்கன் களவுசெய்துகொண்டு ஓடிவிட்டனன்; அவளைத் தேடிக்கொண்டே யாங்களிங்கெய்தினோம்; யானுமுன்னை வினவுகின்றேன் உரையாய்; நீ யாவன்? ஏன் தலையின்றிக்

கபந்தமாக இக்காட்டிலுறைகின்றனை ? நீ கணுக்கால் முறிந்து, வயிற்றில வாயினைப் பொருந்திப் புரளுகின்றனையென்று வினவினா. கபந்தன் அந்த வாக்கியததைக்கேட்டவுடன் தேவேந்திரன் தனக குரைத்திருந்த வாககியம் நினைவில தோன்றி மகிழ்வுறறு இவர்களை நோக்கி, மஹா பாகர்களே ! தேவர்களுக்கு நலவரவாகக கடவது. எனது தீவினைகள் தொலைந்து நல்வினைப்பயன் கைக்கூடினமையின், தேவர்களைக கணணுறு கின்றேன் ; எனது நலவினையினுலேதானே தேவர்கள எனது தோளகளை வாளினுலறுத்தருளினீர்களா ; என்னுடைய நலல ரூபமும அழிந்து இந்தக கோரரூபமும எனது தீசசெயலினல நோந்தது ; அதனை யுண்மையாக விணணபபஞசெயவேன் கேட்டருளக ; என்று மொழிந்து மகிழந்தனன்.

ஆரணியகாண்டததில் எழுபதாவது சருககம
முற்றிறறு.

எழுபத்தொன்றுவது சருககம்

கபந்தன் தன முனவினையை யுரைசெய்தது

அநந்தரம கபந்தன சககரவர்ததித்திருமகனை நோக்கிக கேட டருளீர மஹாபல பராக்கிரமமுடைய ஸ்ரீராமசந்திரரே ! யான முறகாலத தில் சூரிய சநதிரர்களபோல மிகசசிறந்த ரூபமுடையனுயிருந்தேன்; அப போதும பல மதத்தினுல இந்தக கொடிய ரூபததை யெடுத்துககொண்டு காட்டிலுள்ள முனிவாகளெலலோரையும பீடைசெயதுகொண்டு வரு வேன் ; ஒருநாள ஸ்தூலசிரசெனனும மஹாரிஷி ! காய கனி முதலிய பண்டஙகளை மிகுதியாகச சேகரததுவைத்திருக்கையில், அவைகளை யான கெடுத்துவிட்டேன் , அதுகணடு அவா எனனை நோககி, அடா தனுவின் புத்திரனை கொடியா ! நீ எனககு இவ்வணணம தீங்குசெயதமையின், உனக்கெப்போதும் இந்த ரூபமே நிலைததிருக்ககடவது. என்று முனி ந்து சாபமிட்டனா. உடனே நான அவரை வணஙகி வேணடுகையில், மீளவும அவர் எனனை நோககி, அடா அஸுரா ! ஸ்ரீராமசந்திரர் எப் பொழுதிஙகெழுந்தருளி உனனுடைய தோளகளை யறுத்து உன்னைத் தீயிலிட்டெரித்தருளவாரோ ? அபபொழுதுதான் இந்தக கோரரூபத்தை விட்டு முன்போலச சிறந்த ரூபத்தை யடைவாய ; எனறு அருளிச்செய் தனர். பின்பிந்திரனுடன்போர்செய்து இவ்வண்ணம் கபந்தனுயினேன் ; அதற்குமுன்னமே யான்கொடியதவஞ்செய்து நாமகள் நாதனைச் சாக்ஷாத் தாகக்கண்டு நெடுங்காலம் வாழும்படி வரம்பெற்றுக்கொண்டு இனி எனக்

குச் சாவின்மையால், இந்திரன் என்னை யாதுசெய்யவல்லானென்று கர்வமடைந்து தேவேந்திரனைச் சண்டைக்கிழுத்துப் பொருதேன்; இந்திரன் கடுஞ்சினமுற்று வச்சிராயுதத்தால் என் தலைமேலடிக்கையில், எனது தலையும் நிதம்பங்களும் சரீரத்தினுள்ளடங்கி யழுந்திவிட்டன; அப்பொழுது என்னுடைய யாசனையாலும், பிரஹ்மதேவன் வரத்தினாலும், என்னை இந்திரன் யமலோகத்திற்கனுப்பியிலன்; மேலும் யான் இந்திரனை நோக்கி, விண்ணவர் கோமானே! யான் வேதாவின் வரத்தினால் நெடுங்காலம் உய்வேனே? காலுந்தலையுமின்றி, எவ்வண்ணம் பிழைப்பேனென்று வேண்டினேன், அப்போதிந்திரன் என்மீதருள்செய்து, வயிற்றில் வாயினையும், ஒவ்வொருகாதம் நீளமுள்ள கைகளையும் வரமளித்து, என்னையும் நோக்கி, அடா தானவா! ஸ்ரீராமபத்திரா உனது தோள்களை எப்பொழுதறுத்தருள்வாரோ? அப்பொழுதே நீ வானேறுவாயென்றுமுரைத்தனன். ஆதலின், யான் கைகளிலகப்பட்ட சிங்கம் புலி கரடி முதலிய எல்லாவுயிர்களையும் பக்ஷித்துக்கொண்டிருந்தேன்; இக்கொடிய ரூபத்துடனிருக்கையில், கண்ணிற்காணப்பட்டவைகளையெல்லாம் பிடித்துத் தின்னல்வேண்டுமெனத் தோற்றுகின்றது; இந்தக் கபந்தரூபம் எப்போது நீங்குமோவென்றும், தேவா எப்போது எழுந்தருளுவீரோவென்றும் எண்ணிக்கொண்டே அகப்பட்டவைகளையெல்லாம் பிடித்து வந்தேன்; தேவா அந்த ஸ்ரீராமரோ ஆகின்றீர்; மற்றொருவராலும் யான் கொலைசெய்யப்படேன்; அவ்வண்ணமே அம்முனிவரருளிச்செய்திருக்கின்றனர், தேவர்க்கு மங்களமுண்டாகக்கடவது. என்னை நீங்கள் சிதையிலிட்டு எரிப்பீர்களாகில், பின்பு, யான் தேவர்களுக்குப் புத்தியினால் ஸஹாயம் செய்வேன்; தேவர்கள் நேசஞ்செய்வதற்குரிய தோழனையும் உரைக்கின்றேனென்றுரைத்தனன். பெருமாள் அம்மொழிகேட்டவனை நோக்கி, அடா தானவா! யானும் தம்பியும் புறத்திற்சென்று ஜானகி மாத்திரம் தனியேயிருக்கையின், ராவணன் அவளைப் பறித்தோடிவிட்டனன்; என்றிம்மாத்திரமே யறிவோம்; அவன் எங்கிருக்கின்றானோ? அவனது ரூபபலபராக்கிரமங்கள் எத்தன்மையனவோ? அறியோம்; ஆதலின், சோகமுற்றிவ்வண்ணந்திரிகின்றோம்; எங்கள்பொருட்டு உபகாரஞ்செய்ய நினைத்த உன்னைக் காட்டில் குஞ்சரங்களினால் முறிக்கப்பட்ட கட்டைகளைக் கொணர்ந்து பள்ளம் வெட்டித் தீவளர்த்துன்னை எரிக்கின்றோம்; சீதையை எவன் பறித்தனனோ? எங்கிருக்கின்றனனோ? அறிவாயாகில், இவ்வுபகாரத்தை நீ செய்யக்கடவையென்று ஆவலினால் வினவியருளினர். கபந்தன் அதுகேட்டுப் பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி! யான் சாபமடைந்தமையின், திவ்யஜ்ஞானத்தை யிழந்திருக்கின்றேன்; ஆதலின், சீதையை யறிகின்றிலேன்; என்னைத் தேவர் எரித்த பின்னர், நிஜரூபத்தை யடைந்து, சீதையை யாவனறிவானோ? அவனை யுரைசெய்வேன்; எரிப்பதற்கு முன்பு அறிவதற்கு எனக்குத் திறமையிலது;

சாபத்தினால் எனது ஞானமழிந்திருக்கின்றது ; கதிரவன் மேற்றிசையில் மறைவதன்முன்னமே எனனைக குழியிலதளளி எரித்தருளக; விதிபபடி தேவரால ஸமஸ்காரஞ் செயயபபட்ட பின்பு, யான் அசசீதையை யறி பவனை யுரைககின்றேன் ; அவன நல்லொழுக்கமுடையோனுதலின, அவனுடன் நட்புசசெயது கொளக; அவன் முன்பு வேறொருகாரணத தால் லோகமுழுதும சுறறித்திரிந்திருக்கின்றமையின், அவன் அறியாத இடமேயிலது ; அவன தேவரிடததில நன்றியுடையனுகித தேவர்ககுச சகாயஞ்செயவானென்றுரைசெய்தனன.

ஆரணயகாண்டத்தில எழுபத்தொனறுவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

எழுபத்திரண்டாவதுசருக்கம்.

கபந்தன் பெருமானால் கொளுததபபட்டு, திவ்விய ரூபத்தையடைந்து சுக்கிரீவனுடன நடபுசசெயதுகொணடருளிப பிராட்டியாரைத் தேடியடையுமபடி பெருமானுக குரைத்தது.

சககரவாத்தியின் திருமகனாகளிருவரும இவ்வண்ணம கபந்த னுரைசெயத வாக்கியததைககேட்டு அஙகே மலேயின்பளளத்தில் கட்டை களைசசேர்த்துத் தீயைமூட்டி அநதககபநதனுடைய சரீரததை யதில தள

ஜடாயு கபநதன இவவிருவரும பெருமா டன ராவணன இருபபிடம முதலிய சஙகதிகளைச் சொலலாதேன ஒழிநதனாகளெனின, சிவனுடைய சஙகறபததாலே தான எனறு அபபயதீக்ஷிதன சொனனுன, இநத ஸ்ரீமதராமாயணததுக்குள எஙகும் சிவனுடைய செயலினுல ஒரு காரியமும நடநததாக கூறபபடடுமிலது ; அவவண ணங் கருததுரைபபதறகும இடமிலது ; ராவணன சரிதஙகளை முறறும தாம முன னமே யறிநததாக பாவிததால ஒருவா தனையுமினறி நேரோகவே இலஙகைககுச சென்று ராவணனைக கொலைசெயயுமபடி நேரும , அபபோது சபரீமோக்ஷமும, வாலி நிககிரஹமும, ஸுககிரீவஸக்கியமும, நோவதறகிடமிராது ; ஆதலின, அப போது தம்முடைய சஙகறபததுககுப பஙகம நேருமெனறு அதைச சொலவதனை முன்னமே ஜடாயுவை மரணமடையும்படி செயதனர் முற்றும் உரைசெயின, தனக் குத தகனம செயயாகளெனறு கபநதன முதலில மறைத்தனன் , பினபு, திவ்வியஜ ஞானத்தால் ஸுககிரீவஸக்கியததை யறிநதமையின, பெருமாள திருவுளததின்படி அதைமாத்திரமே யுரைத்து, ராவணனசெயதியை மறைத்தனன. பெருமாளே ராம தாரகமந்திரத்தைத் தான் செபிபபது மலலாமல, உமைக்கும் உபதேசிதத சிவனே விடச் சிறந்தவரென்பது பாலகாண்டததிலும விளஙகும் ; உயுததகாண்டததிலும் சிவனே சொலலுகிறார் ; ஆதலின், வாதியின வாதம பயனபடாதென வுணாக.

ளியருளினர்கள். அப்போழ்திளையபெருமாள் கொள்ளிக்கட்டைகளினால
அச்சிதையின் நாற்புறங்களிலும் தீயைமூட்டினர். மஜ்ஜை, வசை, கொழு
ப்பு முதலியவற்றால நிறைந்த அந்தக கபந்தனுடைய சரீரமும், தோய்த்த
நெய்போல எரிந்தமையினால, அத்தீ மிக வொளிகொண்டது ; ஆயினும்,
உடலிலுள்ள சவிர தண்ணீரினால் அணைந்தணைந்து மெதுவாக எரிந்தது ;
உடனே அந்தக கபந்தன் அச்சிதையினின்றும புகையற்ற அக்கினி
போன்றவனாகி, *திவ்வியரூபமுற்று, ஆகாசத்திலெழும்பி, சிறந்த ஆடையா
பரணங்களை யுடையனாகி, திவ்வியமாலைபூண்டு, திவ்விய விமானத்தின்மே
லேறித் தன் ஒளியினால பத்துத்திசைகளையும் விளங்கச்செய்பவனாகிப்
பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் பேரருளாளரே ! தேவர் பிராட்டியாரை
எவ்வண்ணம பெறுவீரோ ? அவ்வுபாயத்தை யுரைக்கின்றேன் ; உலகத்
தில சந்தி, விக்கிரகம, யானம, ஆசனம, ஸமாசரயம, துவைதீபாவம என்
னும ஆறு யுத்திகளையும நன்குணர்ந்தே பகைவர்மேல படையெடுத்து
வெற்றிகொள்ளப்படுகின்றது; ஈனதசையை யடைந்திருப்பவன் தன்னைப
போலவே ஈனதசையையடைந்த மற்றொருவனோடு நட்புசெய்து
கொண்டு, இருவரும ஒன்றுசேர்ந்து படை யெடுத்தாலதான் ஜயமபெறப்
படும ; சகாயமின்றிச் செல்பவன வெற்றியுறான், தேவரும இப்போழ்து
அரசிழந்து, பாரியையைப பறிகொடுத்து, ஈனதசையை யடைந்திருக்
கின்றீர் ; ஆதலின். தேவரும அவசியமாக மித்திரர்களைத் தேடிக்கொள்ள
வேண்டும் ; யான திவ்வியஜ்ஞானத்தினால நன்காராய்ந்து பார்க்கின்,
மித்திரர்களைத தேடிக்கொள்ளாமல தேவர்க்குப பிராட்டியார் வாய்ப்ப
தரிதாகின்றது , தேவர் நேசங்கொள்ளத்தக்க தோழனையும கூறுகின்
றேன் கேட்டருள்க ; சுக்கிரீவனென்னும வானரகோமான் தமக்கு மூத்த
தோனும, இந்திரன புத்திரனுமான வாலியினால் துரத்தி யோட்டப்பட்டு
நான்கு வானரர்களுடன ரிசியமூகமலையில பம்பாசரசினருகில் வாழ்கின்
றனன ; அவன மிகத் தோள்வலியுற்றவன் , மஹாபலமுடையவன் , மிக
வொளிகொண்டு திகழ்பவன; சத்தியம தவறாதவன; விநயமுடையவன ;
தீரமுடையவன ; நன்மதி பூண்டவன் ; மொழிவதிலும், செய்வதிலும்,
மிகச் சிறப்புடையோன ; அவன ராஜ்ஜியத்தின்பொருட்டுத் தமையனால
துரத்தப்பட்டு ஈனதசையை யடைந்திருக்கின்றனன ; அவன தேவருடன்
நேசமுற்றுப்பிராட்டியாரைத்தேடியளிப்பன்; ஆதலின,தேவர் துன்புறற்க;
ஈசசெயல் எவ்வண்ணம் ஆகவேண்டுமோ ? அச்செயல அவ்வண்ணமே
யாகவேண்டுமல்லது, அதனை மாற்றுவதரிது ; காலத்தை யொருவரும்
மீறி • நடக்கக்கூடாதன்றோ ? தேவர் இங்கிருந்து விரைவாக வெழுந்
தருள்க ; அந்தச சுக்கிரீவமஹாராஜனைக்கண்டு நேசம்பாறி மோசம்
செய்யாமலிருப்பதற்காக அக்கினிசாக்ஷியாக அவனுடன் தோழமை
கொள்ளுக; அவன் குரங்கேயாதலின், அவனால் எமக்கு யாதுபயனென்று
இகழ்ந்து அவமதி செய்யற்க ; அவன் நன்றி யுடையவனும், நினைத்தபடி

ரூபந்தரித்துக்கொள்ள வல்லவனும், தேவரைப்போலவே ஈனதசை யுற்றுச் சகாயத்தைக் கோருபவனும், வீரமுடையவனுமாகின்றனன்; அவனுடைய காரியத்தை இப்போழுதே முடித்துக் கொடுக்கத் தேவர்களும் வல்லீர்கள்; அவன் தேவர்களுடைய காரியத்தையும், தான் நன்றி பெறினும், பெறாவிடினும், தப்பாமல் செய்வான்; அவன் ரிக்ஷராஜசு என்பவர் குமாரன், சூரியபகவானுடைய புத்திரன், வாலியினால் பகைக்கப்பட்டு அவனுக்கஞ்சிப் பம்பைக்கருகில் திரிந்துகொண்டிருக்கின்றான்; ஆதலின், ஆயுதங்களை மறைத்துக்கொண்டுபோய் அவனைக்கண்டு உண்மையாக நேசங்கொள்க; அவன் தேவ,தானவராக்ஷஸாதிகளது லோகங்களை முற்று முணர்வான்; அவன் அறியாத இடமேயிலது; ஆதலின், அவன் வானரர்களுடன் கூடித்தேடி சூரியகிரணம் செல்லுமளவுஞ்சென்று பிராட்டியாரைக்கண்டு கொணர்ந்தளிப்பான்; நாற்றிசைகளுக்கும் வானரர்களையும் தேடும்படி யனுப்புவான்; பிராட்டியார் ராவணன் வீட்டிலிருக்கினும், மகாமேருவிலிருக்கினும், பாதாளத்திலிருக்கினும், அவனறிந்து அரக்கர்களைக்கொன்று தேவர்க்குக்கொணர்ந்து சமர்ப்பிப்பான்; ஆதலின், அவனைத் தோழனுக்கிக்கொள்க; என்று முடிவாக மொழிந்தனன்.

ஆரணயகாண்டத்தில் எழுபத்திரண்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

கபந்தன் பெருமானுக்கு நல்வழிகாட்டித் தானும் வானேறியது.

கபந்தனிவ்வண்ணம் சுக்கிரீவருடன் தோழமைகொள்ளும்படி யுரைத்து, மீளவும் பெருமானை நோக்கி, கேட்டருளீர் ஸ்ரீராமபத்திரரே! தேவரீர் ரிச்யமூகத்தம் கெழுந்தருளவேண்டிய மார்க்கம் இங்கே செல்லுகின்றதே பார்த்தருள்க; இங்கே மேலதிசையில் நாவல், பாதா, பலா, அரசு, பலாசு, ஆல், கோங்கு, மருதம், மா, திலகம், நெல்லி, கடம்பு, அசோகம் முதலிய பற்பல மரங்களடர்ந்து மலர்ந்திருக்கின்றனவே? அவ்வழியாகவே சென்று அங்குள்ள கனிகளை யடித்தாயினும், பறித்தாயினும், புஜித்துக்கொண்டெழுந்தருளுக; அக்காட்டைத் தாண்டிச்செல்லின், உத்தரகுருக்ஷேத்திரம்போல மிக அழகிய மற்றொருகாடிருக்கின்றது; அவ்விடத்தில் ஆறு பருவங்களும் எப்பொழுதும் விளங்குகின்றன; சைத்திரரதமென்னும் குபேரனுடைய உத்தியானவனம்போன்ற அந்தக் காட்டிலுள்ள மரங்கள் மேகம்போலவும், மலைபோலவும் விளங்கும்; அவ்விடங்களிலும் இளைய பெருமாள் அமிர்தம்போன்ற கனிகளை யடித்தாயினும், பறித்தாயினும்

ஸமர்ப்பிப்பார்; அங்கிருந்து தேசங்களையும், காடுகளையும், மலைகளையுங் கடந்து பம்பையென்னும் புஷ்கரிணியைச் சேர்க; திருவடிகளை வருத்தத் தக்க சிறிய கல்லுகளின்றியும், களைகளழியாமலும், பாசியின்றியும், இறங்குந்துறைகளில் ஆழமின்றியும், நொய்யமணல்கள் படிந்தும், செந்தாமரை, வெண்டாமரை, செங்குவளை, வெண்குவளை முதலிய மலர்கள் மலர்ந்தும், ஹம்ஸகாரண்டவ ஸாரசம் முதலிய நீர்ப்பறவைகள் ஒலித்தும் விளங்கும்; அப்பறவைகள் தேவர்களைக்கண்டும் அச்சமுறா; அப்பறவைகளையும், பலவகை மீன்களையும் கண்டு மகிழ்க; அங்கே இளையபெருமாள் தாமரையிலையில் வெள்ளிபோலும், படிகம்போலும் விளங்குகின்ற அந்தப் பம்பா தீர்த்தத்தைக் கொணர்ந்து தேவர்க்குச் சமர்ப்பிப்பார்; அங்கு நீர் குடிப்பதன்பொருட்டு மலைக்குகையினின்றும் வந்த பற்பல வராகங்களையுங்கண்டு மகிழ்வீர்; மாலைப்பொழுதில் அக்காட்டிலுலாவுவீராகில், மிக மகிழ்ந்து சோகத்தை மறந்து விடுவீர்கள், அங்குள்ள மலர்களைக் கொய்பவரும் ஒருவருமிலர்; அம்மலர்களும் வாடுவதும், வதங்குவதும், உதிர்வதுமின்றி, நிரந்தரம் விளங்கும், அவ்விடத்தில் முன்பு, மதங்கமஹாமுனிவர் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர், அவர் சீடர்கள் அக்காட்டில் காய் கனி கிழங்குகளை மிகுதியாகக் கட்டிக்கொண்டுவருகையில், அந்தச் சுமை சுமந்து வருந்தத்தால் சரீரத்தில் வேர்வைவிட்டு, அந்நீர்த்துளிகள் தரையில் விழுந்தன; அத்துளிகளே அவர்களது தவத்தின் மகிமையினால் நறுமலர் மாலைகளாயின; அம்மாலைகள் ஒருக்காலும் அழிகின்றில; அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருந்த தாதி சபரி என்பவள் இப்பொழுதும் அங்கிருக்கின்றனள், அவள் துறவறம்பூண்டு நெடுநாளாய்ப் பிழைத்திருக்கின்றனள், அவள் தேவரைக்கண்டு தண்டம் சமர்ப்பித்துவிட்டே பொன்னுலகம் பெறவேண்டுமென்று காத்திருக்கின்றனள்; அந்த ஆசிரமமும் அந்தப் பம்பா புஷ்கரிணியின் மேற்குக்கரையைச் சார்ந்திருக்கின்றது; அக்காட்டிலும், அங்குள்ள மலைகளிலும், ஆனைகள் மிகுதியாகவுள்ளன; ஆயினும், அவ்வாசிரமத்துக்குள் புகுகின்றில, இவ்வண்ணம் மதங்கமஹாமுனிவர் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர்; அவ்வாசிரமத்திற்குத் தேவர் எழுந்தருளுவீராயின், நந்தனவனத்தில் வாழ்வதுபோல எண்ணி யானந்தமுறுவீர்; ரிசியமூகமலையும் அந்தப் பம்பையின் கீழ்த்திசையிலிருக்கின்றது; அங்கு யானைகள் மிகுந்துளவாதலின், அதன்மேலேறுவது வருத்தம், அது முன்பு நான்முகத்தேவராலே தானே இயற்றப்பட்டது; அம்மலையின்மேல் படுத்துத் துயில்கொண்டு ஒருவன் கனவில் எப்பொருளைக் காணுகின்றனனோ? அதனை யவன் விழித்தவுடன் பெறுவான்; அதன்மேல் தீவினையோர்கள் ஏறார்கள்; ஒருக்கால் ஏறித் துயில்வாராகில், அரக்கர்கள் வந்து கொலைசெய்து விடுவார்கள்; அவ்விடத்திலேதானே யானைக்குட்டிகளின் பிளிறல்கள் பலவாறாகக் கேட்கப்படும்; அங்குத்திரிகின்ற யானை கரடி புலி மான் முதலியவைகளைக் கண்டும் மகிழ்வீர்கள்; அம்மலையி லொருபெரிய குகையும் கல்லினால்

மூடப்பட்டுள்ளது; அதனுள் புகுவது மிகவும் அரிது, அக்குகையின் கீழ்ப் புறத்தில் ஒரு பெரிய தடாகமுமிருக்கின்றது; அவ்விடத்திலேதான் சுக்கிரீவன் நால்வருடன் வாழ்கின்றனன், ஒருக்கால் அம்மலையினுச்சியிலு மிருப்பான் அங்கெழுந்தருளுக, என்றிவ்வண்ணமுரைத்து விடைகொடுத்துத் தானும் அவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு மீளவும் சுக்கிரீவனுடன் தோழமைகொள்ளுகவென்றுரைத்து மகிழ்ந்து வானேறினன். ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து அவனுக்கு விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தாமும் புறப்பட்டருளினார்கள்

ஆரணியகாண்டத்தில் எழுபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

எழுபத்துநான்காவது சருக்கம்.

பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் சபரியினால் பூஜிக்கப்பட்டு

அவளை வானேற்றியருளியது

அநந்தரம் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் கபந்தன் காட்டியவழியைப் பற்றி மேல்திசை நோக்கி நடந்து, காய் கனிகள் நிறைந்த பற்பல மரங்களையும் பார்த்துக்கொண்டே அங்குள்ள மலைமேல் அன்றிரவைப்போக்கி, மறுநாளுதயத்திலெழுந்து நடந்து பம்பாபுஷ்கரிணியின் மேற்புறத்திலுள்ள சபரியின் ஆசிரமத்தைச்சேர்ந்து, சபரியைக் கண்டருளினார்கள், சபரியும் இவர்களைக்கண்டவுடனே கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டெழுந்து எதிர்கொண்டு வந்து, இவ்விருவர்களுக்கும் தண்டமசமர்ப்பித்து அர்க்யபாத்தியாசமனீயம் முதலிய பூஜைகளை விதிப்படிசெய்து மகிழ்ந்தனள், பெருமாளும் அந்தச் சபரியை நோக்கி, மாதவமுடையாளே! உனக்கு விக்கினங்கள் நீங்கித் தவம் வளர்கின்றதா? உணவு சுருங்கிச் சினமும் அடங்கியுள்ளதா? விரதங்கள் இடையூறின்றி முடிந்தனவா? உன் மனம் மகிழ்கின்றதா? நீ ஆசிரியர்க்குச்செய்த பணிவிடைகள் பயன்பெற்றனவா? என்றிவ்வண்ணம் குசலம் வினவியருளுதலும், மாயோகினியாகிய அந்தச் சபரியும் பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி தேவதேவோத்தமா! தேவதாஸார்வபௌமா! லீலாமானுஷவிக்கிரகா! மாயோகிகளினால் உபாசிக்கப்பட்ட பரப்ரஹ்மமாகிய ஸ்ரீராமா! தேவரீர் அடியாள் தன்னிடமசமர்ப்பித்துப் பூசைசெய்தேனாதலின், இன்றுதான் தவமும் சித்தித்தது; இன்றுதான் எனது தவமும் பயன்பட்டது; இன்றுதான் ஆசிரியர்களும் பூஜிக்கப்பட்டனர்கள்; இன்றுதான் என் பிறப்பும் நற்பயன் பெற்றது; மீளவுதலின்றி, நித்திய நிரவத்திய நிரதிசயமான தனிவிசும்பும் வாய்க்கின்றது;—

லக்ஷமணர்
சபரி

చక్షుషాతవసౌమ్యేన పూతాస్మిరఘునన్దన
గమిష్యామ్యక్షయాఀల్లోకాఀ త్వత్ప్రసాదాదరిన్దమ.

சக்ஷுஷாதவஸௌம்யேந பூதாஸ்மிரகுநந்தந
கமிஷ்யாம்யக்ஷயாந்லோகாந் த்வத்ப்ரஸாதாதரிந்தம.

கருணைகூர்ந்து குளிர்ந்த தேவருடைய கடாக்ஷத்தினால் யான் தீவினைகள் முற்றுந்தீர்ந்து தேவருடைய அருளினாலேதானே அழிவற்ற பற்பல பொன்னுலகங்களையும்பெற்று, பரமானந்தமுற்றேன், தேவர் திருச சித்திரகூடத்திற் கெழுந்தருளுங்காலையிலே மதங்கமாமுனிவரது சீடர்களாகிய என்னாசிரியர்கள் திவ்விய விமானத்தின்மீதேறி வானேறினார்கள்; அப்போதவர்கள் அடியாளை நோக்கி, அடி சபரி! உன்னுடைய இந்த ஆசிரமத்திற்குப் பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் எழுந்தருளுவார், நீ யவரைக்கண்டு தண்டம் சமர்ப்பித்துப் பூசைசெய்து, அவருடைய அருளினால் வைகுந்தம்பெறுவாயென்று உரைத்துச் சென்றனர்கள்; யான் அதுமுதல் தேவர்பொருட்டுப் பம்பாதீரத்திலுண்டாகிய பற்பல காய் கனிகளைச் சேர்த்துவைத்திருக்கின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனள். பெருமாளும் அதுகேட்டவளை நோக்கி, மாயோகினி! உன்னுடைய மகிமையைக் கபந்தாசுரன் உரைசெய்யக் கேட்டிருக்கின்றேன், அதனை இப்போழுது நேராகக்கண்டு மகிழ விரும்புகின்றேன், உனக்கிஷ்டமுளதாயின், காட்டுவாக்குக என்று அருளிச்செய்தனர். சபரி யதுகேட்டு ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை யவ்வனத்திற் கெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுசென்று, அங்கங்குச் சுட்டிக்காட்டிப் பெருமாளை நோக்கிக் கடாக்ஷித்தருள்க, ஸ்ரீராமசந்திரரே! நீருண்ட கொண்டல்போன்றதும், பற்பல பசுபக்ஷிகள் நிறைந்ததுமாகிய இவ்வனத்திற்கு மதங்கவனமென்றே பெயர், இவ்விடத்திலேதான் எம்மாசிரியர்கள் விதியின்படி யாகஞ்செய்தனர்கள்; அவர்கள் மிகவும் மூப்புடையர்களாகி, அங்கெழுந்தருளும் வலிமையற்றமையின், எழுகடல்களையும் தியானஞ்செய்தனர்கள் உடனே அக்கடல்களேழும் வந்து வீழ்ந்தன; இங்கே கடாக்ஷித்தருள்க, எம்மாசிரியர்களால் அங்கே ஸ்நானஞ்செய்து மரங்களின்மேல் உலர்த்தப்பட்ட மரவுரிகள் இப்போழுதுங்காணப்படுகின்றன; தேவபூஜார்த்தமாக அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட தாமரை நெய்தல் முதலிய மலர்களும் வாட்டமுறுகின்றில; இவ்வனத்தை முன்பு கேட்டும் அருளினீர்; இப்போழ்து கடாக்ஷித்தும் அருளினீர்; இனித் தேவரிடத்தில் அனுமதிபெற்று, இச்சரீரத்தை விட்டுவிட்டு, எம்மாசிரியர்களுக்குச் சமீ

பத்திறசேர்ந்து மகிழவுறககோருகின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனள். பெருமாளும் இளையபெருமாளுடன அவவாசசரியத்தைக கேட்டும கண்டும் மகிழ்ந்து சபரியை நோககி, மாயோகினியே! நான உன்னால் நன்கு பூஜை செயயப்பட்டு மிக மகிழ்ந்தேன், இனி யுனது விருபபின்படிச் செயக; எனறருளிசசெயதனர். சபரியும் உடனே மகிழ்ந்து தீயை வளர்த்து அதில் வீழ்ந்து மூப்புற்ற அச்சரீரத்தைத் துறந்து திவவியரூபமடைந்து, திவவிய மான ஆடையாபரணங்களையும், நறுமலா மாலைகளையும, நறசாந்தங்களையு முடையளாகி, மின்னற்கொடிபோல அவவிடங்களை எஙகும விளங்கச செய்து, தம்மாசிரியாகள மகிழ்ந்து வாழும் ஸ்ரீவைகுநதத்தையடைந்து மகிழ்ந்து வாழ்ந்தனள

ஆரணயகாண்டததில எழுபததுநான்காவது சருககம

முற்றிறறு

எழுபததைந்தாவது சருககம்

பெருமாளிளையபெருமாளுடன சபரியின ஆசிரமத்தினினறும் பமபா புஷ்கரிணிக கெழுந்தருளியது.

இவவண்ணம அந்தச் சபரி வானேறின பின்னர், பெருமாள கணப்பொழுதாராய்ந்து, அமமுனிவாகளது மகிமையை நினைந்து வியப்படைந்து இளையபெருமாளை நோககி, அடா தமபி! இவவாசிரமமெஙகும நனறுகப பார்த்தோம; இது மிகவும் ஆசசரியமுறததககது; இவவிடத்தில பசு பக்ஷிகள பகையினறி, அசசமறறுக் கூடி வாழகினறன, இந்த ஏழுகடலுங் கூடிய தீர்த்தத்தில ஸ்நானமுஞ்செய்தோம்; பிதிரர்களுக்குந் தருப்பணமுஞ் செய்தோம்; ஆதலின், நமது தீவினைகள தொலைந்தன; நல்வினைகள வாய்த்தன; என் மனம் கலக்கமற்று மகிழ்கினறது; இனி நமககு நலமே விளையும்; விரைவாகப பம்பாஸரோவரத்தைச் சேர்வோம் வருக; அதனருகிலுள்ள ரிசியமூகத்திலேதான சுக்கிரீவன நானகு மந்திரிக ளுடன வாழ்கினறான்; அவன வாலியின பயத்தினால் வருந்துகினறனன்; அவனை விரைவில் காணவேணடுமென என் மனம் துடிக்கின்றது; நமது காரியமாகிய சீதையைத் தேடுவதும் அவனாலேயன்றோ? எனறருளிச்

ஸ்ரீராமஜயம்.

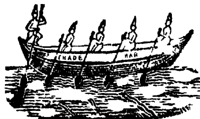
ஆரண்யகாண்டத்தின் அட்டவணை.

அட்டவணை.

ஆரணியகாண்டத்தின் அட்டவணை

முற்றிற்று

செய்தனர். இளையபெருமாளதுகேட்டு அவரை நோக்கி, எம்மையரே! செல்வோம எழுந்தருளுக, என மனமும துரைபபடுகின்றது; என்று விண்ணபபமபண்ணினா. உடனே பெருமாள அவவாசிரமத்தினின்றும புறபபட்டு எழுநதருளி, நல்வினை தருவதும, ஆழ்ந்து நிர்மலமான தீர்தத்தை யுடையதும, பறபல மரஞ் செடி கொடிகள் சூழநததும், செந்தாமரை செங்கழுநீர் மலாகளினுல செவந்தும, வெணடாமரை வெண்குவளைகளினுல வெளுத்தும, கருங்குவளை கருநெயதலகளினுல் கறுத்து மிருபபதால சித்திராஸனம போனறதும, நீரைப பெருக்குவதுமாகிய அநதபபமபையைத் தூரத்திலிருநது கடாக்ஷித்துககொண்டே நடுவிலுளள மதங்கஸரஸ்ஸில ஸ்நானஞ்செயதருளி, கமல குவலய குமுத புண்டரீக கலஹாரஙகள் மலாநதும, ஹம்ஸஸாரஸாதி நீாபபறவைகள் ஒலித்தும விளங்கிய அபபமபைககு நாறபுறஙகளிலும மலாநத மாஞ்சோலையுறறதும, மயில் குயில்களொலிப்பதும, திலகாமல காசோகபாலதீ குருக்கநதக நாகபுநநாக சமபக சாமபேய நிசுள வகுள தாலத மால ஹிநதால கரவீர பீஜபூர காவீர காணிகார பாலைமர ஸபதபான பாடலீகுட ஜகேதகி முதலிய மரஞ்செடி கொடிகள் மலாநதும, தளிர்த்தும, கனிந்தும, தழைத்தும, சுகசாரிகாதி பறவைகள் கூவியும திகழுகினற சிறந்த வனத்தையும கடாக்ஷித்துககொண்டே பமபாநதியைச சோநது மகிழ்நது பல பறவைகள் ஒலித்தும, பல மரஙகளடாநதுமுள்ள பறபல சாலைகளையும, தடாகஙகளையும பாாததுகொண்டே அபபமபையைகிட்டி, பறபல மலாகள் மலாநதும, வண்டுகளொலிததும, படிகமபோல நிர்மலமான தீர்தததை யுடையதாகியும, நொயயமணல் உறறும திகழுநத அநதபபமபையை நன்றாககடாக்ஷித்துக காமவேட்கையுறறு இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தமபி! இதனருகிலே தான ரிசியமூகமிருககினறது, அங்கேதானே ரிக்ஷராஜஸூனு புத்திரனான சுககிரீவன வாழுகினறனன, ஆதலின, நீ யநதச சுககிரீவனிடம செல்லுக; நான ராஜ்ஜியததையுமிழநது, சீதையையும பிரிந்து, யான எவவணணம உயவேனெனறருளிச்செயது பமபையிலிழிநதருளினா

తతోమహద్వ్రత్యసుదూరసంక్రమ క్రమేణగత్వాప్రతికూలధన్వనం
దదర్శ పంపాం శుభదర్శకాననాం అనేకనానావిధపక్షిజాలకాం.

ததோமஹத்வாதமஸு-ஜாஸஙகரம: கரமேணகதவாபரதிகூலதனவனம

ததாசபமபாமசுபதாசகானனும அநேகநாநாவிதபக்ஷிஜாலகாம.

இவ்வண்ணம பெருமாளிளையபெருமாளுடன நீர் பறவை மரஞ் செடி கொடிகளினறிக் கோரமான பெருவழியைக கடந்து காணறகினிய காடுகளையுடையதும, பறபல பசு பக்ஷிகளை யுடையதுமாகிய ஆபபமபா ஸரோவரத்தைக கண்டருளினா

ஆரணயகாணடத்தில எழுபதஞதாவது சருககம

முற்றும்

ஆரணியகாணடம்

முற்றுபபெற்றது.

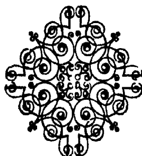
ஸ்ரீராமஜயம்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தின் அட்டவணை.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தின் அட்டவணை

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீரகுநந்தன பரபரஹ்மணேநம:

ஸ்ரீமத்வால்மீகிராமாயணவசனம்

கிஷ்கிந்தாகாண்டம்.

தயானஸ்லோகம்

పశ్యన్పుష్కరిణీం ప్రసన్నసలిలాం పంపాం ప్రహృష్యద్ద్విజాం
హృష్యన్ముగ్ధదృశం స్మరన్ మహీభువం ముహ్యన్ సలక్ష్మణం
స్నిహ్యన్ సూర్యభువే సురేశ్వర భువే ద్రుహ్యన్ ఘరాభస్మనం
స్నహ్యన్ రౌద్రవపూరణాయ సహరిస్సుహృత్త్వమస్తాం శ్రియం.

பசயனபுஷகரிணீமபரஸனனஸலிலாம பமபாமபரஹருஷயததவிஜாம
ஹருஷயனமுகததருசமஸமரன மஹீபுவமமுஹயனலபனலக்ஷமணம
ஸநிஹபனஸூாயபுவேஸுரேசவர புவேதருஹயனதாண்பஸமஸம
நஹயனரௌதரவபூரணாய ஸஹரிஸஸநுஹயதவமஸதாமசரியம

முதலாவது சருக்கம.

பெருமாளும் இளையபெருமாளும பமபா புஷகரணியின் கரையில எழுந்தருளி யிருககககணடு, மகாராஜர் அசசமுறறு நடுஙகியது.

அநந்தரம் பெருமாள இளையபெருமாளுடன பறபல மலர்கள மலர்நத அந்தப் பம்பையைககணடு, காமவேடகை மிகுந்து, புலனகள நடுங்கி, இளையபெருமாளை நோககி, பாரடா லக்ஷமணா ! இநதப் பமபை வைடூரியமபோல நின்மலமான நீருடையதும, மலாநத தாமரை நெயதல முதலிய மலாகளை உடையதும, பறபல மரம, செடி, கொடிகளினல சூழபபட்டதுமாகி விளங்குகின்றது ; இதைச சுறறிலுமுள்ள காட்டிலும் மலைகளபோல உயர்நத மரங்கள வளர்நதிருககின்றன , வசந்தருது சீதையைப் பிரிந்த என்னை வெறுககின்றது ; பரதனுடைய துன்பத்தி னலும்; சீதையைப பிரிந்ததினலும, மிக வருநதுகின்ற எனககும இப

பம்பை விளங்குகின்றது ; இது பற்பல மலர்கள் மலர்ந்தும், குளிர்ந்த நீர் நிறைந்தும், தாமரைகளினால் மறைந்தும், காணற்கினியதாகின்றது ; பாம்பு முதலிய கொடிய ஜந்துக்களும், பசு பக்ஷிகளும் அடர்ந்து, கறுத்தும், பசுமையாயுமுள்ள இந்த இளம்புல் உள்ள பூமி பற்பல மலர்கள் உதிர்ந்து சித்திராசனம்போல விளங்குகின்றது , மலர்ந்த மலர்களினால் நிறைந்த மரங்களின் நுனிகளும், மலர்ந்த கொடிகளினால் சூழப்பட்டுள ; இக்காலம் மிகவும் இனிய மந்தமாருதமுள்ளதாதலின், காமம் மிக வளர்கின்றது ; இச்சித்திரைமாசத்தில் எல்லாமலர்களும் மலர்ந்தமையின், மணம் மிக கமிழ்கின்றது , மலர்களை உதிர்க்கின்ற இம்மரங்களும், மழை பொழிகின்ற மேகங்கள்போலக் காணப்படுகின்றன , அவைகளினின்றும் உதிர்ந்து காற்றினால் தூற்றப்பட்ட புஷ்பங்களைப்பார், எங்கும் பரவியிருக்கின்றன ; விழுந்தனவும், வீழ்கின்றனவும், வீழ்வனவுமாகிய மலர்களுடன் காற்று விளையாடுகின்றதுபோலும், மலர்ந்த மரங்களின் கிளைகளை அசைத்து வீசுகின்ற காற்று வண்டுகளினால் பின்தொடர்ந்து கானம் செய்யப்பட்டு, மதமேறிய குயில்களின் தொனிகளினால் மரங்களை ஆட்டுவிக்கின்றதுபோலும், குகைகளின் பிரதிதொனிகளினால் கானம் செய்கின்றதுபோலும், அதனால் அசைக்கப்பட்ட மரங்கள் ஒன்றுடனொன்று சேர்ந்து தொடுக்கப்பட்டனபோலும், இது சந்தனம்போலக் குளிர்ந்து, மணம் கமிழ்ந்து, மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து, சிரமத்தைப்போக்குகின்றது; வாயுவினால் அசைக்கப்பட்ட இம்மரங்கள் வண்டுகளினால் கூவுகின்றனபோலும், உயர்ந்த மரங்களினால் இம்மலைகளும் மிக உயர்ந்து தோற்றுகின்றன ; மலர்கள் நிறைந்த நுனி உள்ளனவும், காற்றினால் அசைக்கப்பட்டனவுமாகிய இம்மரங்கள் வண்டுகளினால் பாடுகின்றனபோலும், இந்தக் கோங்குமரங்களும், மலர்கள் நிறைந்து, பொன் அணிகளணிந்து, பீதகவாடை உடுத்த மனிதர்கள்போலத் திகழ்கின்றன , இந்த வசந்தகாலம் சீதையைப் பிரிந்த என்னை வெறுக்கின்றது , மன்மதன் என்னை பீடிக்கின்றான் ; மகிழ்ந்த இக்குயில் என்னைக் கூவி அழைக்கின்றதுபோலும்; இந்த வானகோழியும், மலை அருவியில் மகிழ்ந்து கூவி என்னை வருத்தமுறச்செய்யும் , முன்பு, பஞ்சவடியில் இதன் தொனியை ஜானகி செவியுற்று, என்னை அழைத்து மிக மகிழ்ந்து புகழ்ந்தனள் , இவ்வண்ணம் பற்பல பறவைகளும், பலவிதமாகக் கூவி, மரம், செடி, கொடி, புதல்களில் தத்தம் இனங்களுடன் கூடி, தத்தம் மனைவிகளுடன் புணர்ந்து மகிழ்கின்றன , இவைகளின் தொனிகளால் இம்மரங்கள் எனது வேட்கையை வளர்க்கின்றன ; வசந்தமென்னும் அக்கினி, அசோகங்களின் பூங்கொத்தென்னும் தணலையும், வண்டுகளின் தொனி என்னும் இரைச்சலையும், தளிர்கள் என்னும் செவ்விய சுவாலைகளையுமுடையதாகி என்னை எரிக்கும் ; அடர்ந்த இமைகளையுடைய குவலயம்போன்ற கண்களையும், சுரிகுழலையும், இனிய மொழியையுமுடைய சீதையைக் காணாமல் யான்

பிழைப்பதில் யாது பயன்? இக்காலமும், இவ்விடமும், அவளுக்கு மிக
வினியனவாகும், காமவேட்கையினால் தோன்றி, வசந்தத்தினால் வளர்க்கப்
பட்ட என்னுடைய இத்துன்பமென்னும் தீ என்னை விரைவில் எரிக்கும்,
அந்தோ? சீதையைக்காணாமல் இவைகளைக் காண்பதினால் எனது துன்
பம் பெரும்பாலும் வளரும்; சீதை கட்புலனாகாமல் வருத்துகின்றனளோ?
இவ்வசந்தருதுவோவெனில், காணப்பட்டே வருத்துகின்றது; இந்தத்
தென்றல் சீதையைப்பார்த்து மிக சிந்தையுடனிருக்கும் என்னையின்னம்,
தவிக்கச்செய்கின்றது, இம்மயில்களும் சிறகைவிரித்துக்கொண்டு தங்கள்
பேடுகளினால் சூழப்பட்டு மகிழ்ந்தாடுகின்றன; அடா லக்ஷ்மணா! ஆண்
மயில் ஆடக்கண்டு, பெண்மயில் வேட்கைகொண்டு, அதற்கு எதிரில்
ஆடுகின்றது பாராய், அதைக்கண்டு இம்மயிலும் வேட்கைகொண்டு
ஓடிச் சிறகுகளை விரித்து, தொனிகளுடன் மயக்குகின்றதுபோலும், இக்
காட்டில் சீதை ராவணனால் பறிக்கப்பட்டிராள், ஆதலின், இது காந்தை
யுடன் கூடி ஆடுகின்றது; இக்காலத்தில் பசு பக்ஷிகளும், மிக வேட்கை
கொண்டு புணர்ந்து மகிழுகின்றமையின், சீதை அன்றி நான் இங்கிருப்பது
மிகவும் கடினம், சீதை இருப்பாளாயின், இப்பெண்மயில் ஆண்மயிலை
மகிழ்விக்கின்றதுபோல என்னையும் மகிழ்விப்பாளல்லவோ? பாரடா
லக்ஷ்மணா! இம்மலர்ப் பலாசமும், என் விஷயத்தில் பயனற்றன
வாகின்றன, இம்மலர்கள் விருக்ஷங்களினின்று தரையில் உதிர்ந்து
விழுகின்றன, பக்ஷிகளுடன் கூடிக் கூவுகின்ற இப்பறவைகளும்,
எனது காமவேட்கையைப் பெருக்குகின்றன, சீதை இருக்குமிடத்திலும்
இந்த வசந்தகாலமிருக்குமாயின், என்னைப்போலவே அவளும் வருந்துவா
ளல்லவோ? இது அவ்விடத்திலிராது, இருக்குமாயின், என்னை விட்டு
அவள் எவ்வண்ணமிருப்பாள்? ஒருகால் இந்த வசந்தமிருக்குமாயின்,
பிறகாலால் வெருட்டப்பட்ட அவள் யாது செய்வாள்? யௌவனமுடைய
வளும், தாமரை இதழ்போன்ற கண்களையுடையவளும், இனிதாகவும்,
மெதுவாகவும், முன்பு மொழிபவளுமாகிய என் நாயகி! இக்காலத்தில்
உயிரையே விட்டு விடுவாள், இவ்விஷயத்தில் என் மனம் சிறிதும்
ஐயமுறுகின்றிலது,—

మయిభావస్తు వైదేహ్యా స్తత్వతో వినివేశితః
మమాపిభావస్సీతాయాం సర్వథా వినివేశితః

மயிபாவஸ்துவைதேஹ்யா ஸ்தத்வதோ விநிவேசித:

மமாபிபாவஸ்ஸீதாயாம ஸர்வதா விநிவேசித:

வைதேகிக்கு என்னிடத்திலும், எனக்கு அவளிடத்திலும், ஆசையும்
அன்பும் உண்மையாக உள அல்லவோ? மணம் கமழ்ந்தும், குளிர்ந்தும்
வீசுகின்ற இக்காற்றும், அவளைப்பிரிந்து வருந்துகின்ற எனக்குத் தீப்போ

லத்தோறறுகின்றது, யான சீதையுடனிருக்கையில், இக்காறறை எப்பொ ழுதும் குளிர்ந்தே யிருக்குமென நினைத்திருந்தேன்; இப்பொழுது அது சீதையின்றி, தீப்போலத் தீக்கின்றதே? இக்காக்கையும், முனபு வன்மை யாகக் கூவி இப்பொழுது இனிமையாகக் கூவுகின்றது; இக்காக்கையே முன்பு சீதையினல் ரக்ஷிக்கப்பட்டு, இப்பொழுது பிரதி உபகாரம செய்கின்றதுபோலும், ஆதலின, இது என் நாயகியின் சமீபத்தை அடைவிக்கும, மலாநத மலாகளின்மேல மகிழ்ந்து கூவுகின்ற இப்பறவை களைப பாராய், காறறினல அசைக்கப்பட்ட திலகமரத்தின பூங்கொத்தை இந்த வண்டு மததத்தினல மயக்குகின்ற நாயகியைப்போலச சேர கின்றது; காமிகளை மிகச சோகமுறச்செய்கின்ற இந்த அசோகமரமும் காற்றில அசைகின்ற பூங்கொததுகளினல, என்னை வெருட்டுகின்றது போலும்; அடா லக்ஷ்மணு! தளிர்த்து மலாந்த இம்மாஞ்சோலையும மகிழ்ந்து செருக்குறறு, நறசாந்தமபூசிய மனிதாபோல விளங்குகின்றது கின்னரங்களும, இப்பம்மையின் நாறபுறங்களிலும உலாவுகின்றன மலாந்த செந்தாமரைகளும, அப்பொழுது தோனறிய சூரியனபோல விளங்குகின்றன, இப்பம்மையும நிர்மலமான ஜலமுடையதும, தாமரை செயதலகள நிறைந்ததும, அன்னம முதலிய நீாப்பறவைகள ஒலிப்பதும சுரும்புகள அருந்திய மகரந்தங்களையுடைய செ[illegible]ாமரை திகழவதுமாகிக் காணப்படுகின்றது; யானை, மான முதலிய விலங்குகளுமிறங்கி நீர் குடிக் கின்றன, கடமபகளும காறறினலுயாந்த அலைகளினல மோதப்பட்டு அசைகின்றன, தாமரை இதழபோலவகன்ற கணகளையுடைய நிரந்தரம் தாமரைமீது விருப்புற்ற சீதையைககாணமல், என உயிர வாழ்க்கையை நனகு மதிக்கிலறிலேன, அந்தோ? காமனது கொடுமையை எனனென உரைப்பேன், நெடுநாளாயப்பிரிந்து பாரக்கவரிய நாயகியை அவன் நினைக் கச செய்கின்றனனே? இந்த வசந்தருது மலாந்த வனங்களையுடையதாகி என்னை வருததாதாயின, காமனை வெலவேன, சீதையுடன் கூடி யிருக் கையில், எவை எனக கினியன வாயினவோ? அவை எலலாம இப் பொழுது இனியன ஆகினறில, தாமரை இதழ்களை என் கண சீதையின் கணகளென எண்ணுகின்றது;—

పద్మకేసరసంస్పృష్టో వృక్షాన్తరవినిస్సృతః
నిశ్వాసఇవసీతాయా వాతివాయుర్మనోహరః

பதமகேஸரஸம்ஸருஷ்டோ வருக்ஷாந்தரவிநிஸ்ருத:
நிசவாஸஇவஸீதாயா வாதிவாயுர்மனோஹர:

தாமரை தாதுக்களுடன் கூடி இனியமரங்களின் இடையினின்று தோன்றிய இக்காற்று, சீதையின்மூசசுக்காற்றுபோல வீசி என் மனதை எரிக்கின்றது; பாரடா லக்ஷ்மணு! பம்பையின் தென்கரையில் மலை

தாழ்வரைமேல் மலர்ந்த கர்ணிகாரமரம் மிகத் திகழ்கின்றது; அம்மலையும் பற்பல தாதுக்கள் நிறைந்து, வாயுவினால் மோதப்பட்டு, பற்பல நிறமுள்ள தூளிகளைப் படைக்கின்றது; மலையின் தாழ்வரைகளும், மலர்ந்தனவும், இலை உதிர்ந்தனவுமாகிய பலாச மரங்களினால் எரிகின்றன போலக் காணும்; பம்பையின் கரையில் முளைத்த ஜாதிமல்லிகை, அரளி, தாழை, நொச்சி, சிறுமல்லிகை, பெருமல்லிகை, குருக்கத்தி முதலிய பூஞ்செடிகளும், புன்னாகம், இருப்பை, வஞ்சுளம், வகுளம், சண்பகம், திலகம், புன்னை, கடம்பு, காசகூரம், மாதவிலதைகை, அசோகம், ஆனைவணங்கி, அதிமுத்தசில, மா, பாதிரி, மலை அகில், வஞ்சி, காட்டுவாகை, சிம்சுபம், மருதாணி, சந்தனம் முதலிய பற்பல மரங்களும் மலர்ந்து, தேன் பொழிந்து, மலர்ந்த கொடிகளினால் சூழப்பட்டு, அடர்ந்து விளங்குகின்றன, தூரத்திலிருக்கின்றனவும், காற்றினால் அசைந்து அருகிலிருக்கின்றனபோலக் காணப்படுகின்றன; காமிகள் காமினிகளைப்போல இம்மரங்கள் கொடிகளைத் தழுவுகின்றன, இக்காற்றும் மரத்தினின்றும் மற்றொருமரத்திற்கும், மலையினின்றும் மலைக்கும், வனத்தினின்றும் வனத்திற்கும் சென்று பற்பல ரசங்களையும் முகர்ந்து கமழ்ந்து வீசுகின்றது; சில மரங்கள் மிகுதியும் மலர்ந்து மதுவைப்பெருக்குகின்றன, சில முகிழ்த்துக் கருமையாகத் தோற்றுகின்றன, இது காயுற்றினியது, இது ருசியுள்ளது, இது மலர்ந்தது, என்று பேராசைகொண்ட வண்டும், அங்கங்குத்திரிந்து அலைந்து உட்கார்ந்து, உடனே எழுந்து வேறு இடத்திற்கு நிகழ்கின்றது, இந்தப் பூமியும் தானே மலர்ந்து உதிர்ந்த மலர்களினால் பரப்பப்பட்டுப் படுக்கைபோல விளங்குகின்றது, வெவ்வேறு வண்ணமுள்ள மலர்கள் நிறைந்த சிலைகள் தனித்தனிக் காணப்படுகின்றன, இந்த வசந்தகாலத்தில் மலர்ந்த மலர்கள் எவ்வண்ணம் நிறைந்திருக்கின்றன பாராய், மரங்கள் யாவும் ஒன்றுக்கொன்று பகையினால் முற்றும் மலர்ந்து வண்டுகளின் ஒலியினால் ஒன்றுக்கொன்று கூவி அழைக்கின்றனபோலும், இந்த நீர்க்காக்கை நீரில் மூழ்கிய பேடுடன் புணர்ந்து மகிழ்கின்றது; இவைகளைக் காண்பதினால் என்னைக் காமத்தீப்பற்றியெரிக்கின்றது, இந்தப் பம்பை எவ்வளவு அழகுற்றிருக்கின்றதோ? மந்தாகினியும் இவ்வளவும் அழகுற்றதே? ஆதலின், அது உலகினில் புகழப்படுவது தகும், அடா லக்ஷ்மணா! என் பிராணநாயகியும் காணப்பட்டு, இவ்விடத்திலும் வாழ்வோமாகில், யான் இந்திரன் பட்டத்தையும் விரும்பேன், திருவயோத்தியையும் நினையேன், மிகவும் அழகிய இவ்விடங்களில் சீதையுடன் கூடி மகிழ்வேனாகில்; வேறு சிந்தை எவ்வண்ணந்தோற்றும்? தளிர்த்து மலர்ந்த இந்தச் சோலைகளும், சீதையைப் பிரிந்த என்னைப் பேதைமை செய்கின்றனவே?

லக்ஷ்மணா! இந்தப் பம்பை மலர்ந்த தாமரை முதலிய மலர்களா ...வுகின்ற அன்னம் முதலிய பறவைகளாலும், சுற்றிலுமுள்ள மான் ...லிய விலங்குகளாலும், பெரும்பாலும் விளங்குகின்றது; மகிழ்ந்து

கூவுகின்ற இப்பறவைகளும், எனது காமத்தை வளர்க்கின்றனபோலும்; முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டலத்தையும், தாமரை யிதழ்போன்ற திருக்கண்களையுமுடைய என் நாயகியை நினைக்கையில், சோகம் வளா கின்றதே? பற்பல வண்ணமுற்ற அழகிய தாழ்வரைகளில், மான்கள் பெண்மான்களுடன் கூடிப் புணர்ந்து, சீதையையிழந்த என்னைத் துய ருறச் செய்கின்றன; இவ்விடத்தில் யான் சீதையைக் காண்பேனாகில், உய்வேன்; வைதேகி என்னுடன் கூடி இந்தப் பம்பையின் கரையைச் சேர்ந்து மகிழ்வாளாயின், யான் பிழைப்பேன், அடா லக்ஷ்மணா! தாமரை செங்கழுநீர் முதலிய நறுமலர்களின் மணங்கமழ்ந்தும், குளிர்ந்தினபந் தருவதும், காந்தையர்களுடன் சேர்ந்தோர்க்குத் சோகத்தைப் போக்கு வதுமாகிய இப்பம்பாசரோவரத்தையும், அருகிலுள்ள சோலைகளையும் தாக்கிவருகின்ற மந்தமாருதத்தை நல்வினையாளரல்லரோ? மகிழ்ந்தெதிர் பார்த்து அனுபவிக்கின்றனர்கள், ஜனகராஜன் திருமகளும், யௌவன முடையவளும், தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண்களையுடையவளும், கற் புடையாளுமாகிய என் பிராணநாயகி! இக்காலையில் எவ்வண்ணம் இறக் காமல் வாழ்வாள்? யான் சீதையைப் பறிகொடுத்து வனவாஸந்தீர்ந்து உரியவீடு சேர்ந்து வாழ்கையில், ஜனகசக்கரவர்த்தியாரெழுந்தருளி என்னைக்கண்டு என் மகள் எங்கேயென்று கேட்டருள்வாராயின், யான் யாது மறுமொழி யுரைப்பேன்? யான் தந்தையினாலோட்டப்பட்டு அர சிழந்து காடு சேர்கையிலும், நல்வழிபற்றி நம்மைத் தொடர்ந்து வந்த என் நாயகி! இப்போதெங்கிருக்கின்றனள்? அடா தம்பி! யான் அவளை விட்டெவ்வண்ணம் உய்வேன்? மிகவும் அழகிய அவளுடைய திருமுக மண்டலத்தைக்காணாமல் என் மனம் மிகவும் வருந்துகின்றது, புன்னகை யுடன் இனிதாகவும், இதமாகவுமுரைக்கப்பட்ட என்னுயகியின் வாக்கி யத்தை யான் கேட்டின்புறுவதெக்காலம்? யான் காட்டடைந்து திரிந்து வருந்துகையில், அவள் வருத்தமுற்றினும், வருத்தமற்றவள்போலவும், மகிழ்வுற்றவள்போலவும், என்பால் இன்மொழிகள் மொழிவாளல்லளோ? யான் மீளவும் படைவீடு சேர்கையில், என் சீதை எங்கேயென்று கோஸலையார் கேட்பாராயின், யான் யாது பதிலுரைப்பேன், ஆதலின், அடா லக்ஷ்மணா! நீயே திருவயோத்திக்குச்சென்று என்மீது மிகப் பக்தி யுள்ள ஸ்ரீபரதனுக்குச் செய்தி கூறுக; யான் சீதையின்றி, உய்யேன், என்று இவ்வண்ணம் மஹாத்துமாவாகியும், திறமையற்றவன்போலப் புலம்பி யழுதனர். இளையபெருமாள் அதுகேட்டவரை நோக்கிக் கேட் டருளீர் எம்மையரோ! தேவர் சோகத்தையுள்ளடக்கி யருள்க; தேவர்க்கு மங்கலமுண்டாகுக; துன்புறற்க; தேவர் புருஷோத்தமரல்லீரோ? தேவர்போன்ற பற்றற்ற தூயோர்களது திருவுள்ளம் இவ்வண்ணம் குறுமோ? உலகத்தில் ஒருவர்க்கொருவர் பிரிவதும், அதனால் துன் புறுவதும் இயல்பேயாகுமென்றெண்ணி, இஷ்டர்களிடத்திலும் நேசத்

மேற்கொள்ளாமல் துறந்தருள்க; ஸ்நேஹம் (எண்ணெய்—அன்பு) மிகுதியாயிருப்பதினாலன்றோ? திரியிரமாயினும், எரிக்கப்படுகின்றது; அந்த் ராவணன் பாதாளத்திற்காயினும், மற்றெங்கேயாயினும் ஓடி யொளித்துக்கொள்ளினும், அவன் நமக்குத் தப்பிப் பிழையான்; முன்பு அவனது செய்தியைமாத்திரம் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்; அவன் பின்பு பிராட்டியாரையாயினும் விடுவான், அல்லது, உயிரையாயினும் விடுவான்; பின்பு, அவன் அதிதியின் கர்ப்பத்தில் ஒளித்துக்கொள்ளினும், அங்கும் அவனைக் கொல்வேன், ஆதலின், தேவர் தீரமுற்று நிலைகொண்டு தீனத் தைத் துறந்து மகிழ்க; ஒரு பொருளும் முயற்சியின்றிப் பெறப்படாது, எம்மையரோ! உற்சாகமென்பதே சிறந்த பலமுடையது; இதற்கு நிகரான பலம் ஒன்றுமில்லது; உற்சாஹமுடையோர்க்கு இவ்வுலகினில் பெறற் கரிய பொருளொன்றுமில்லது, உற்சாகமுடையோர்களோ ஒரு விஷயத் திலும் சிந்தையுறுகின்றிலர், ஆதலின், யாம் உற்சாஹத்தையே மேற் கொண்டு பிராட்டியாரைப் பெறுவோம், ஆதலின், தேவர் சோகத்தைப் பின்னடக்கிக் காமத்தையும் வென்று தீரமுறுக, தேவர் மஹாதீர முடையோரென்பதையும், பெரியோர்களுடன் பழகிய மதியுடையோ ரென்பதையும், பரமபுருஷரென்பதையும், மாயாமானுஷவிக்கிரகரென் பதையும் அறிகின்றிலீரோ? என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தேற்றினர். உடனே பெருமாள் சோகத்தையும், மோகத்தையும் துறந்து தீரங் கொண்டு, மிகவும் அழகிய அந்தப் பம்பா புஷ்கரிணியைத்தாண்டி எழுந் தருளிப் பற்பல மரங்களையும், மலையருவிகளையும், குகைகளையும் கடா க்ஷித்துக்கொண்டே இளையபெருமாளுடன் கூடிப் புறப்பட்டருளினர். இளையபெருமாளும் இவ்வண்ணம் மிகவும் ஊக்கத்துடன் தருமத்தினா லும், பலத்தினாலும், புத்தியினாலும், பெருமாளைக் காத்துக்கொண்டிருந் தனர். இவ்வண்ணம் எழுந்தருளுகின்ற இவ்விருவரையும் ரிச்யமூகமலையி னருகில் உலாவிக்கொண்டிருந்த மஹாராஜர்கண்டு, வியப்பும், மயக்கும், ஐயமுமுற்று நடுங்கித் திகைத்து நின்று, நம்மைக் கொலைசெய்வதன் பொருட்டு வாலியே அனுப்பியிருப்பானென்று மஹாபயமடைந்து மிகவுந் துயருற்று வருந்தினர். மற்றுமுள்ள வானரமுதலிகளும், இவர் களைக்கண்டஞ்சி நாற்றிசைகளிலும் ஓடினார்கள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முதலாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆரண்யகாண்டத்தில் தீனஜனபரிபாலன ரூபமான தருமம் அனுஷ்டிப்பிக்கப் பட்டது; இக்காண்டத்தில் மித்திரஸம்ரக்ஷணரூபமான தருமம் அனுஷ்டிப்பிக்கப்படு கின்றது; முன்காண்டத்தில் மோக்ஷபரதத்வரூபமான பாரதத்வசிஹ்னம் அருளிச

செயயபபடடது; இதில் அலங்கயேய கலயாண குணகாதவம் அருளிசசெயயபபடு கினறது, அனறியும, சரணகதிமநதிரததின உததரகணடததின், ஸ்ரீமச்சபதாாததம பாலகாணடததிலும், நாராயணசபதாாததம, ஸாவஜனவியாமோஹகாதவ பரதிபாதகமான அயோதயாகாணடததிலும, சதாததயாததம, பஞசவடவாஸபாயநதமாக முனிஜனகருதகைஙகாய பரதிபாதகமான ஆரணயகாணடததின பூாவபாகததிலும, நமசசபதாாததம, கராதிவத பரதிபாதகபாகததிலும கூறபபடடன; அதன மேல சேதனாகள உஜஜீவிககும வகை கூறபபடுகினறது; அதனுள மாரீசதாசனவருததாநததால் ஸ்ரீபகவானுடைய நிரநதரானுபவததுககுரிய சேதனாகள அதைததுறநது விஷயஙகளில காமுறறலவாகளெனபதும, ராவண விருததாநததால அதனால மோகம மேறகொளவதும, ஜடாயு வருததாநததால காமமாததிரததால ராவணனபோல ஸமஸாரம நீஙகாதெனபதும, லஙகையில புகுநததினால சீராநதரபராபதியும, ராக்ஷகராக்ஷஸீ வியாபாரஙகளினால தாபதரயாதிதுககமும, பெருமாள தேடுவதினால பெருமாளுககு ஆசிரிதாபாலுளள அவியாஜகாருணயமும, ஆக ஆரணயகாணடததில உரைககபபடடன, இநதக காணடததில ஆசாாயமுகததாலே சேதனாகளுககுந தமமேல பததியுணடாககசசெயது வீடேறறுவதனபொருடடு, பெருமாள அதைத தேடுவது கூறபபடுகினறது, உசனுள முதலசாககததில பெருமாள நிததியகைஙகாயம்பணணும நிததிய ஸூரிகளைககணடு இவாகளைபபோலப பததாகளும எனனை யடைநது மகிழகினறிலரொனறு கலேசிபபது கூறபபடுகினறது,—

இதில வஸநத வாணன வியாஜததால ஆசாாயலக்ஷணஙகளும, சிஷயலக்ஷணஙகளும, வாஞசரமோசித வியாபாரஙகள அவா ஜனியஙகளெனபதும, ஞானபராகளுடையோாகளது தனமையம, நிததிய விபூதியிலும, லீலாவிபூதியிலும், அவாவிருககும பிரகாரஙகளும, மறறும பறபல ரஹஸயஙகளும, காமுகாகளது செயலகளும சூசனை செயயபபடடன, மதியுடையோாகள வாககியஙகளதோறும இவவாததஙகளைக கணடு கொளவாாகள, விரிவாக உரைசெயின, கிரநதம வளருமாதலின, கூறுகினறிலேன,—

த னி ச் லே ா கி .

(பதமகேஸரஸமஸருஷடஃ) எனபதினால ஸாவபராணிகளுககும பராணஹேதுவான காறறுததானே நமமை ஸாவஸவாபஹாரம பணணுகினறதெனகிறா; (பதமகேஸரஸமஸருஷடஃ) இககாறறின காரியம தூளியெழுநது செலலாநினறது, தாமரையாள கைவிடடபடியாலே தாமரைததாதும பிரதிகூலிததது; (பாதாருநதத மேவபஙகஜராஜஃ)எனறு அவளதனககு மகப்படப பாதகமானது நமககுப பாதகமாகச சொலலவேணடாவிறே? இதினுடைய ராஜஸம் இருககுமபடி நமமையும மதிககிறதிலலையே? இதுககு அடி கணடகிகளோட்டை ஸமஸாககமிறே? இததைக காறறென்றிருநதோம; இது கேஸரியாயிருநத தீ? தனககு மேலே கூடடுபபடையுந தேடி வாராநினறது; ரூபவானகளிறே அசகாய சூராாயிருபபாா, இது ரூபஹீனமாகையாலே துணைதேடுமிறே? இபபடி பாதகமாய வநததாகில, அறிநதருகவே பரிஹரிககததட்டெனனெனன? (வருக்ஷாநதரவிநிஸஸருதஃ) தூரததிலே கணடு பரிஹரிக்கவொணணாதபடி குனறுடுபொழில நுழைநதேனெனகிறபடியே மரஙகளிலே வநது பதிகிடநது கடுவே புறபபடக கணடிததனை, செலவபபிளளைகள வெயில்பொருமல் நிழலிலே வருமாபோலே இதுவும மரதது நிழலிலே வாராநினறது; கீழே பதம கேஸரஸம்ஸ்ருஷடஃ, எனறு ஸௌரபயஞசொலலிறறு; விருக்ஷாநதரவி நிஸஸருதஃ,

என்று மரத்திலே தேங்கி இடைவெளியாலே யொழுகப் புறப்படுகையாலே மாந்த்யஞ் சொல்லிற்று, மரத்து நிழலிலே வருகையாலும், தாமரையிலுள்ள தேனிலளாவி வருகையாலும், சைத்தியஞ்சொல்லிற்று, ஆகசைத்தியமும், ஸௌரப்யமும், மாந்தியமும் சொல்லிற்று; (வருக்ஷாந்தரவிநிஸ்ருத:) விடாய்த்த நம்மை மரத்தடியிலே யொதுங்கவொட்டுகிறதில்லை; இப்படி பாதகமாய் வந்தால் நம்மைக்கொண்டகலு மித்தனையன்றோவென்ன, (நிச்வாஸ இவஸீதாயா:) முகம்பழகினாற்போலே யிருக்கையாலே யதுவுஞ் செய்யப்போகிறதில்லை, மைதிலியுடைய மூச்சுக்காற்றுப்போலே யிருக்கையாலே, அவள்தானிம்மரத்தடியிலே யொளித்து நின்று வருகின்றாளோ? என்கின்ற நசையாலே போகப்போகிறதில்லை; ஆமோதசம்பந்திகரந்தென ஸ்வநிச்வாஸாநுவாதி னம், என்று நிச்வாஸத்துக்குப் பரிமளமுண்டாகச் சொல்லக்கடவதின்றே? ஸ்பர்சனமாய் நலிகிறதுக்குமேல் ஸௌமாரமாயும் நலியாநின்றது, இப்படிக்கொத்த காற்று தோன்றினவளவோவென்னில், (வாதி) சாபி தன் பரப்புந்தானுமபடி யுலாவாநின்றது; அன்றியிலே, வாதியென்று பாதகமென்று கொண்டுபோக வொண்ணாதபடி தான் சம்பாதித்த கந்தத்தாலே துவக்காநின்றது, ஒருதான் கந்தவாஹமிறே? இப்படி பாதகமாக வந்து தோற்றி யுலாவுகிறதுதானே தென்னில், (வாயு:) ஸர்வோஜ்ஜீவநஹேதுவான காற்றுக் கெடுபடிப் பாதகமாகிறது, பரப்ரஹ்மமான இவருக்கு அஞ்சித் திரிகிற காற்றின்றே? இவர் தம்மை யஞ்சப்பண்ணித் திரிகிறது; இப்படி யஞ்சப்பண்ணுகிறபடி என்னென்னில், (மநோஹர:) மேலெழுந்தனத்தியும், உள்ளுள்ள பதார்த்தங்கட்கு உபகரியாநின்றது; இது லோகத்திலே ஒருவழிப்பறிகாரர் ஸம்பியாய நடக்கிறது, (பத்மகேசரஸம்ஸ்ருஷ்ட:) என்கையாலே தங்களை இன்னாரென்று அறியாமைக்கும், கண்டால் பயப்படுகைக்குமாகவும், அவர்களுமுளாநமயலாளி வருகிறாப்போலே யிருக்கிறது, (வருக்ஷாந்தரவிநிஸ்ருத:) என்கையாலே, அவர்கள் வழிப்போகிறவர்களை வருத்துவையும், மரத்தடிகளிலே பதுங்கிடந்து அவர்கள் அறுகவந்தவாறே பற்றப்பிடிமாப்போலே யிருக்கிறது, (நிச்வாஸ இவஸீதாயா:) என்கையாலே, அவர்கள் கைசலிப்பபோகாமே நலக்குமபடி பண்டுகண்டறியுமாபோலே யிருந்து உம்முடைய ஊர்சொல்லீர், பேர் சொல்லீர், என்றுப்போலே முகமறிவுசொல்லி யுகப்பிக்குமாபோலே யிருக்கிறது, (வாதி) என்கையாலே காரியம் கைப்புகுருந்தனையும், அவர்கள் நின்றவிடத்திலே நில்லாதே பரக்குபரகென்று சஞ்சரிக்குமாபோலே யிருக்கிறது, (வாயு:) என்கையாலே, யாரோடுங்கூடாது பிடிக்கப்புக்கால் உடம்போடுடம்பு தாக்காநிற்கச்செய்தேயும், கைக்குப் பிடிகொடாதே யிருக்குமபடியைச் சொல்லுகிறது, (மநோஹர:) என்கையாலே, மேலெழுந்த கிழிச்சினையன்றியிலே, உள்ளுள்ள தடைய அபகரிக்கும்படி சொல்லுகிறது,—

இரண்டாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் பெருமாளை இளையபெருமாளையும் இன்னாரென்று அறிவதன் பொருட்டுச் சிறிய திருவடியை யனுப்பியது.

அந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் சிறந்த ஒளியுள்ளவர்களும், சிறந்த படைகளைக் கையிலேந்தியவர்களும், மிக வீரமுடையவர்களுமாக அங்கே உலாவினமையின், மஹாராஜர் கண்டு ஐயமுற்றுப் பத்துத் திசை

களையும் சுற்றிப்பார்த்து, எங்கும் நிலைகொள்ளாமல் நடுங்கி, மனம்பதைத்து, மிகச் சிந்தைகொண்டு, தன்னுடனே தொடர்ந்திருக்கின்ற வானரர்களைக் கூட்டி யவர்களை நோக்கிக் கேளீர் நட்பினர்களே! இவ்விருவரும் புகற்கரிய இக்காட்டில் நம்மைக் கொலைசெய்வதன்பொருட்டே வாலியினாலேவப்பட்டு வந்தனர்களென்றே நம்புகின்றேன், ஆதலின், கபடத்தினால் மரவுரி யுடுத்து முனிவர்போலத் திரிகின்றனர்களென்றனன். அவ்வானரர்களும் அம்மொழிகேட்டு அவர்களையும் பார்த்துச் சந்தேகங்கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டு மற்றொருவரை வந்து புகற்கரிய சிகரத்தின்மேற்சென்று மஹாராஜனைச் சூழ்ந்து நின்றனர்கள். அவர்கள் ஓடின வேகத்தில் மரங்களும் முறிந்தன, அங்குள்ள விலங்குகள் அச்சங்கொண்டோடின, இவ்வண்ணம் யாவரும் பயந்தோடி யொளித்துச் சிந்தையுறுகையில், மஹாபல பராக்கிரம முடையவரும், புத்திநுட்பமுடையவரும், மொழிவல்ல சிறந்தவருமாகிய சிறியதிருவடி மஹாராஜனை நோக்கி, வானரர் கோமானே! வாலிக்கு அஞ்சி ஏன் ஓடி யொளித்துக்கொள்ளுகின்றீர்கள், அச்சமுறற்க, இது ரிசியமூகமலையாதலின், இங்கு வாலியின் பயமில்லையே? நீங்கள் அஞ்சத்தக்க வாலியையும், இங்கே காண்கின்றிலேன், ஆதலின், நீர் அஞ்சத்தக்க காரணம் ஒன்றுமில்லை, இன்னும் குரங்கு தன்மையே நன்கு வெளிப்பட்டது; சஞ்சலித்த புத்தியுடையவராகையால், மனத்தை அடக்கித் தீர்மானத்தை மேற்கொள்ளுகின்றிலிர், தேவர் அரசராதலின், புத்தியினால் இங்கிதசேஷ்டைகளை அறிந்து எல்லாக்காரியங்களையும் செய்யவேண்டுமன்றோ? புத்தி குறைவன அரசனாகி அரசாட்சிசெய்யான், ஆதலின், அச்சம் துறந்து, தீரம்பூண்டு, நன்கு ஆராய்ந்து, இனி நடக்கவேண்டுவதை உரையீரென மொழிந்தனர்.

மஹாராஜரும் இவ்வண்ணம் சிறியதிருவடி மொழிந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு அவரை நோக்கி, கேளீர் அனுமானே! நீண்டுருண்ட திருக்கைகளை யுடையவர்களும், செந்தாமரைமலர்போலக்கண்ற திருக்கண்களை யுடையவர்களும், வில், கணை, வாள் முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்தவர்களும், தேவகுமாரர்கள் போன்றவர்களுமாகிய இருவர் எழுந்தருளுகின்றனர் பாரீர், இவர்களைக் காணின், எவர்க்குத்தான் அச்சம் தோன்றாது, வாலியினால் ஏவப்பட்டு நம்மைக் கொலைசெய்யும்பொருட்டே இவர்கள் இங்கே வருகின்றனரென்று நம்புகின்றேன், அரசர்கள் பற்பல வீரர்களுடன் நட்புகொண்டிருப்பார்களல்லரோ? ஆதலின், நாம் இவர்களை நம்பியிருத்தல் தீது, ஆதலின், மாறுவேஷங்கொண்டு இவர்களின் எண்ணத்தை அறியவேண்டும், நாம் நம்பியிருக்கின், சமயம்பார்த்து இவர்கள் நம்மை கொலைசெய்து விடுவார்கள்; ராஜகாரியங்களில் வாலி மிகவும் ஊக்கமுடையவன், ராஜாக்களென்றால், பற்பல உபாயங்களையும் அறிந்தவர்களல்லரோ? ஆதலின், கபட வேஷத்தினாலேயே இவர்கள் தன்மையை அறியவேண்டும்; ஆதலின், நீர் அற்பமனிதன்போல வேஷம்பூண்டு அவர்களிடம்சென்று இங்கிதங்களினாலும், வியாபாரங்களினாலும், வாக்கியங்களினாலும், அவர்களுடைய கரு

த்தை நன்கு அறிந்து கொள்க; நல்ல எண்ணமுடையவர்களாயின், அவர்களை பலவாறாகப் புகழ்ந்து விசுவாசத்தை உண்டுபண்ணி, அவர்கள் குலகோத்திரங்களையும், இங்கே வந்ததற்குக் காரணத்தையும், நான் கேட்பதாகக்கேட்டு அவர்கள் உரைக்கும் பிரதி உத்தரத்தினால் உண்மையை நன்கு அறிந்துகொண்டு வாரீரென்று மொழிந்தனன். சிறிய திருவடியும் மஹாராஜரால் ஏவப்பட்டு அவ்வண்ணமே யாகுகவென்று மொழிந்து, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டனர் *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இரண்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று

மூன்றாவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி, பெருமாள் இளையபெருமாளைக் கிட்டிப் புகழ்ந்து குலகோத்திரங்களை வினவ, இளையபெருமாள் பெருமாளால் ஏவப்பட்டு விடை அருளிச்செய்தது

பின்பு சிறியதிருவடி, மஹாராஜா வாக்கியத்தின்படி ரிசியமூகபர்வதத்தினின்று எழுந்து வாநரரூபத்தை விட்டு ப்ரஹ்மசாரிரூபந்தரித்து, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களெழுந்தருளியிருக்குமிடம் வந்து அவர்களுக்கு தண்டம் சமர்ப்பித்து அவர்களை நோக்கி, இனிதாகவும், மெதுவாகவும் மொழியலுற்றனர் மஹாநுபாவர்களே! தேவர்கள் ராஜரிஷிகளோ? தேவரிஷிகளோ? தாபசவேஷம்பூண்டிருக்கின்றீர்கள், மிகவும் அழகுடைய தேவர்கள் இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளிய காரியம் யாதோ? தேவர்களைக் கண்டு மான் முதலிய விலங்குகள் அஞ்சுகின்றன; பம்பாதீரத்திலுண்டாகிய பற்பல மரங்களையும் கடாக்ஷித்துக்கொண்டு இவ்விடமெல்லாம் நிகழச்செய்கின்றீர்கள், தீரமுடையவர்களும், தங்கம்போன்ற திருமேனியையுடையவர்களுமாகியும், மரவுரி உடுத்திருக்கின்றீர்கள், தேவர்கள் யாவரோ! சிங்கம் போன்ற நோக்குடையவர்களும், மஹாபல பராக்கிரமங்களை யுடையவர்களும், இந்திரதனுஸ்ஸுபோன்ற கோதண்டத்தையுடையவர்களும், காளை

---

* முதல் சருக்கத்தில் சில சேதனர்கள் விழுப்பாதத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதைக் கண்டு, பெருமாள் சிந்தைகொண்டது உரைக்கப்பட்டது, இரண்டாவதில் சேதனர்கள் தாம் செய்த அபராதத்திற்கு குரூரதண்டம் கிடைக்குமென்று அச்சமுற்றதும், அப்படி அஞ்சாமல் தம்மையே சேரும்படி தாம் அபிமுகம்கொண்டு எழுந்தருளினதும் உரைக்கப்பட்டது, இனி பெருமாளை அடைவதற்குக் காரணமான ஆசாரிய கிருத்தியம் இத்தன்மையதென்று உரைக்கப்படுகின்றது.

போன்ற நடை யுடையவர்களும், யானை துதிக்கைபோன்ற திருத்தோள்களை யுடையவர்களும், பூமண்டலத்தை ஆளத்தக்கவர்களுமாகிய இங்கு எவ்வண்ணம் எழுந்தருளினீர்கள்; மிகவும் சூரர்களும், ஜடாதாரிகளுமாகியும் ஒருவர்க்கொருவர் நிகராகி, காந்தியினால் தேவலோகத்து நின்றும் தற்செயலாய் வந்த சந்திர சூரியர்கள்போல விளங்குகின்றீர்கள், அகன்ற திருமார்பும், தேவர்போன்ற திருமேனியும், சிங்கத்தின் தோள்போன்ற திருத் தோள்களும், உற்சாகமுங்கொண்டு தேவர்கள் மதமேறிய காளைகள்போல விளங்குகின்றீர்கள், நீண்டுருண்ட திருபுஜங்களும், பரிகம்போல விளங்குகின்றன, இவை பற்பல அணிகளை அணிவதற்குரியனவாகியும், ஏன் அணிந்தில? தேவர் இருவரும் இப்பாருழுதும் பாதுகாக்கவல்லீர்களென என்றெண்ணுகின்றேன், இவ்விரண்டு கோதண்டங்களும், தங்கத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இந்திரன் வச்சிராயுதம்போல விளங்குகின்றன; கொடியபாம்பு விடுகின்ற நச்சரவம்போன்ற நாராசங்கள் நிறைந்த அம்பறாத்தூணிகளும், மிக வொளிவிடுகின்றன, நீண்டகன்ற தங்கப்பிடி அமைந்த இவ்விரண்டு வாள்களும், அன்று புரைவிட்ட பாம்புகள்போலத் திகழுகின்றன; இவ்வண்ணமாக யான் வினவியும், ஏன் மறுமொழி அருளிச்செய்கின்றிலீர்? சுக்கிரீவனென்னும் வானரராஜன் தமையனால் துரத்தப்பட்டு உலகமெங்குந் திரிந்து வருந்தியிருக்கின்றனன், மகாத்துமாவான அந்தச் சுக்கிரீவனால் ஏவப்பட்டு யான் இங்கு எய்தினேன்; அநுமான் என்னும் பெயர் உடையேன்; அந்தச் சுக்கிரீவன் தேவர்களுடன் நேசங்கொள்ள விரும்புகின்றான், அந்தச் சுக்கிரீவமஹாராஜனுக்கு யான் மந்திரி, வாயுபகவான் மைந்தன், சுக்கிரீவனுக்கு இதம் செய்வதின்பொருட்டு எனது நிஜரூபத்தை மறைத்து, இந்த பிரமசாரிரூபத்தைத் தரித்து வந்தேன், யான் வேண்டுமிடம் செல்லுவேன், வேண்டிய ரூபங்களையும் தரிப்பேன், என்றிவ்வண்ணம் முறைசெய்து மௌனமடைந்தனர். பெருமாள் அம்மொழியைக் கேட்டு இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி! நாம் சுக்கிரீவனையே தேடி வந்தோமே? அவருடைய மந்திரியே தற்செயலாய் நம் ஸமீபத்திற்கு வந்தனர், இந்த மந்திரியும் மொழிவதில் மிகவுஞ் சிறந்தவர்; ருக்கு யஜுஸ் ஸாமம் என்னும் மூன்று வேதங்களையும் ஓதாதவன் இவ்வண்ணம் நன்றாக வார்த்தை சொல்லான்; ஒன்பது வியாகரணங்களையும், இவர் நன்கோதி யுணர்ந்திருக்கின்றனர்போலும், வெகுவாக இவர் மொழிந்திருக்கினும், சிறிதேனும் பிழைமொழி யுரைத்திலர்; முகத்திலாவது, கண்களிலாவது, நெற்றியிலாவது, புருவங்களிலாவது, மற்றுமுள்ள எந்த அங்கங்களிலாவது மொழியுங்காலையில், சிறிதேனும் விகாரந்தோன்றியிலது; மிகவும் விஸ்தாரமின்றியும், சந்தேஹமின்றியும், விரைவின்றியும், மெதுவின்றியும், வாக்கியங்கள் மார்பில் தோன்றிக் கண்டத்தில் ஒலித்து மத்யமஸ்வரத்தில் மொழியப்பட்டன; நன்றாகப் பழக்கங்கொண்டு பிழை சிறிதுமின்றி, மெதுவும் வேகமுமில்லாமல் நடுத்தரமாக மிகவும் இனிமையாக

மொழிந்தனர் உச்சநீசஸ்வரிதங்களுடன் மிகவு மினிதாகவுரைத்த இவருடைய வாக்கியத்தைக் கேட்கின், கொலைசெய்வதன்பொருட்டு வாளை யுருவிக்கொண்டெதிர்த்து வருகிற பகையாளிக்கும் சினந்தணிந்து, பெரு மகிழ்வு மேலெழுந்து பெருகாதோ? அடா லக்ஷ்மணா! இவ்வண்ணம் மிகத் திறமையுள்ள தூதன் எந்த அரசனுக்கில்லையோ? அவனுடைய காரியங்கள் எவ்வண்ணங் கைக்கூடும், இவர்போன்ற தூதர்கள் எவர்களுக்கு இருப்பார்களோ? அவர்களுடைய காரியங்களெல்லாம் தடையின்றிக் கடையேறும்; ஆதலின், இவருடன் நீ மிகவும் அன்புடனும், ஸ்நேகத்துடனும், பதில் உரைசெய்க, என்று மிக மகிழ்வுகொண்டருளிச்செய்தனர். இளையபெருமாளும் அவ்வருளிச்செயலைக்கேட்டு, சிறியதிருவடியை நோக்கிக் கேளீர் அநுமானே! யாங்கள் மஹாராஜருடைய நற்குணங்களையெல்லாம் கேட்டுணர்ந்திருக்கின்றனம், யாங்களும் அவரைத் தேடிக்கொண்டே இங் கெய்தினோம், மஹாராஜா உரைசெய்ததாக நீர் உரைத்தபடியே செய்ய யாங்களும் விருப்பங்கொண்டிருக்கின்றனம், இவ்விஷயத்தில் சிறிதும் ஐயுறத்தக்கதில்லை, என்று அருளிச்செய்தனர். சிறியதிருவடியும் அம் மொழியைக்கேட்டவுடனே பெருமகிழ்வுகொண்டு இனி நம்காரியமெல்லாம் நிறைவேறியதென்று நிச்சயமுற்று இவர்களுடன் மஹாராஜாக்கு நட்புச் செய்விக்கவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

சிறியதிருவடி பெருமாள் இளையபெருமாள்களுடைய திருவுள்ளத்தையறியும்படி மாறுவேஷம்பூண்டு வந்தும், அதை யறிந்துகொள்ளாமலே தாமே யவர்களுடன் தான் மாறுவேஷங்கொண்டு வந்தேனென்று உரைசெய்ததென்னெனில், பெருமாள் மாயாமானுஷவிக்கிரஹருளுலும், நித்திய நிர்விகார நிரஞ்சன நிர்மாய ஸச்சிதானந்த பரிபூர்ண பரமபுருஷருகையால், இவர் சேவித்தவுடன் சிறியதிருவடிக்கு ஸத்துவத்தையெடுத்து, மனந்தெளிவுற்று விளங்கினமையின், பொய்மொழிய வாயெழாமையாலும், மிகவும் புத்திநுட்பமுடையவராதலின், அவர்களின் கருத்தை யறிந்துவிட்டபடியாலும், தாமே முன்னதாகத் தான் வந்த செய்தியை யுரைத்துவிட்டனரென் றுணர்க.—அனுமார் மஹாராஜருக்குத் தூதாகவந்தமையால், வேந்தர்கள் தூதர்களுடன் மந்திரிமுகமாக வார்த்தைசொல்வார்களே யன்றித் தாமே நேராகப் பேசார்களாதலின், பதிலுரைப்பதற்கு இளையபெருமாளை ஏவினரென் றறிக;—

ஆசாரியமுகத்தாலேயே எம்பெருமானைச் சேரவேண்டுமென்பதை வெளிப்படுத்துவதற்காக மஹாராஜா பெருமானைச் சேர்வதற்குச் சிறியதிருவடியை யாசாரியராக்கினார்; பெருமாள் வேதவேதாங்கங்களையும், அனுமார் அறிந்திருப்பாரென்றருளிச் செய்தமையால், ஆசாரியகுணபூர்த்தி சொல்லப்பட்டது; இந்த அனுமான் போன்றவர்கள் தூதராயிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் சித்திக்குமென்றதனால், சிஷ்யனிடத்தில் சிஷ்யகுண பூர்த்தியில்லாவிட்டாலும், ஆசாரிய மாஹாத்மியத்தால் சிஷ்யன் சித்தி யடைவானென்பது அறிவிக்கப்பட்டது,

நான்காவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி, இளையபெருமாள் தங்கள் குலகோத்திரங்களையும், முறையே இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளிய காரணத்தையும் அருளிச்செய்ய ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களைத் தம் திருத்தோள்களில் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்து மஹாராஜரிடஞ் சேர்த்தது.

அநந்தரம் மிகவும் மனமகிழ்வுகொண்ட சிறியதிருவடி இளையபெருமாளருளிச்செய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு, மனதில் மஹாராஜனை நினைத்து, இனி யவர்க்கு கிஷ்கிந்தாராஜ்ஜியம் கிடைக்குமென்று நிச்சயங்கொண்டு பெருமாளை நோக்கி, ஸ்வாமி! தேவரீர் மிக்க கொடிய இந்தப் பம்பாரண்யத்திற்குந் திருத்தம்பியாருடனே ஏன் எழுந்தருளியது, என்று வினவுதலும், பெருமாளதற்குப் பதிலுரைக்கும்படி இளையபெருமாளை ஏவியருளினர். இளையபெருமாளதுகேட்டு மாருதியை நோக்கிக் கேளீர் அனுமானே! கோஸலநாட்டில் திருவயோத்திமாநகரந்தனிலே மஹாபலபராக்கிரம ரூபலாவண்ய சௌர்யாதிகுணங்கள் நிறைந்தவரும், தருமவழி வழுவாதவரும், நான்குவர்ணங்களையும், தருமமாகப் பாதுகாத்தளிப்பவருமாகிய தசரதனென்னும் சக்கரவர்த்தியார் வாழ்ந்திருந்தனர் அவர் ஒருவனையும் பகைத்திலர், அவர்மீதும் ஒருவரும் பகைகொண்டிலர், அவர் எல்லாவுயிர்களுக்கும், மற்றொரு பிதாமஹதேவர்போல இனியராகி, அக்கினிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்களை விதிப்படி செய்து முடித்தனர் இவர் அந்தத் தசரதசக்கரவர்த்திக்கு மூத்த திருமகனார், ஸ்ரீராமனென்னும் திருநாமமுடையோர், எல்லாவுயிர்களுக்குஞ் சரணம், பிதிர்வாக்கிய பரிபாலனத்தில் மிகவும் சிரத்தை யுடையவர், மிக வீரமுடையவர், சக்கரவர்த்தித்திருக்குமாரர்களுள்ளும், இவர் திருக்கல்யாணகுணங்களாலும் மிக்க சிறப்புற்றவர், ராஜலக்ஷணங்கள் யாவும் பூரணமாயுள்ளவர், மிக்க செல்வமுடையவராகியும், பிதாவின் வாக்கியத்தின்படி ராஜ்ஜியத்தைத் துறந்து, புலன்களை யடக்கிக் கானகத்தில் வாழ விருப்புற்று, என்னுடனும், சீதையெனனும் பிராட்டியாருடனும் கூடிப் புறப்பட்டிங்கே தண்டகாவனத்திற்கெழுந்தருளினர். காந்தி கதிரவனை எப்பொழுதும் விட்டுப் பிரியாததுபோலப் பிராட்டியாரும் இவரை விட்டுப் பிரியார்; யானும் இவருக்குத் தம்பி; இலக்ஷ்மணனென்னும் பெயருடையேன்; இவரது திருக்கல்யாண குணங்களிலீடுபட்டு, போகங்களையுந் துறந்து, தொண்டுபூண்டு, உடன் வந்து, பணிவிடைசெய்து வருகிறேன்; மிக்க சிறந்தவரும், இன்புறுவதற்கே தக்கவருமாகியும், அரசிழந்து, காடுசேர்ந்து வாழ்கையில், யாவனோ வொரு

ராக்ஷஸன் நாங்கள் ஒருவருமின்றித் தனியேயெழுந்தருளியிருந்த பிராட்டி யாரைப் பறித்தோடி யொளித்துவிட்டவன், அவன் யாவனோ? எங்கிருக்கின்றவனோ? எத்தன்மையனோ? அதனையும் யாங்களறியோம்; பின்பு, நாங்கள் பிராட்டியாரைத் தேடிக்கொண்டு வருகையில், தனுவென்னும் அஸுரன் சாபத்தினால் ராக்ஷஸனுக்கு கபந்தனென்னும் பெயர்பெற்று அக் காட்டில் வாழ்ந்த அவ்வஸுரன் எங்களால் கொலைசெய்யப்பட்டுச் சாபந் தீர்ந்து மகிழ்ந்து எங்களை நோக்கி, மஹானுபாவர்களே! ஸுக்ரீவனென்னும் வானரராஜன் ரிச்யமூகமலையில் வாழ்கின்றனன், அவனுடன் நட்புக் கொள்வீர்களாயின், அவன் ஸீதை யிருக்குமிடத்தைத் தேடி யறிவான்; ஆதலின், அங்கெய்துகவென்று உரைத்து விட்டு வானேறிவிட்டனன்; ஆதலின், யாம் மஹாராஜனைத் தேடிக்கொண்டே இங்கெய்தினோம், இவ் வண்ணம் யாங்கள் இங்கெய்தியதற்குக் காரணம் முதலிய யாவும் உரை செய்தேன், யானும் எம்மையரும் மஹாராஜனையே தஞ்சமடைந்தோம்,

ఏష దత్త్వా చ విత్తాని ప్రాప్య చానుత్తమం యశః
లోకనాథః పురా భూత్వా సుగ్రీవం నాథమిచ్ఛతి.
పితా యస్య పురా హ్యాసీచ్ఛరణ్యో ధర్మవత్సలః
తస్య పుత్రః శరణ్యశ్చ సుగ్రీవం శరణం గతః.

ஏஷதத்வாசவித்தாநி ப்ராப்யசாநுத்தமம்யச:
லோகநாத:புராபூத்வா ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி.
பிதாயஸ்யபுராஹ்யாஸீ ச்சரண்யோதர்மவத்ஸல:
தஸ்யபுத்ரச்சரண்யச்ச ஸுக்ரீவம்சரணங்கத:

இந்த எம்மையர் முன்பு, ஸகல லோகநாதனும், ஸர்வாந்தர்யாமியு மாகித் தன்னைச் சார்ந்தோரெல்லோர்க்கும் நற்செல்வங்களையளித்து மிகப் புகழ்பெற்றும், இப்போழ்து சுக்ரீவனைத் தமக்கு நாதனாகக் கோருகின்றன ரன்றோ? யாவருடைய தந்தை எல்லோருந் தஞ்சமடையத்தக்கவரும், மிகவும் தருமமுடையவருமாயினரோ? யாவர் தந்தையைப்போலவே எல் லோருந் தஞ்சமடையத்தக்கவராகிச் சக்கரவர்த்தித்திருமகனு மாயினற னரோ? அந்த எம்மையரோ இப்போழ்து சுக்ரீவனைத் தஞ்சமடைகின்றன ரய்யோ? இவர் முன்பு, எல்லாவுலகங்களுந் தஞ்சமடையத்தக்கவராகியும், எனக்குத் தமையனாகியும், மஹாராஜனைத் தஞ்சமடைகின்றனர்;—

యస్య ప్రసాదే సతతం ప్రసీదేయురిమాః ప్రజాః
స రామో వానరేన్ద్రస్య ప్రసాదమభికాంక్షతి.

யஸ்யப்ரஸாதேஸததம் ப்ரஸீதேயுரிமா:ப்ரஜா:
ஸராமோவாநரேந்த்ரஸ்ய ப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதி.

யாவருடைய அருளினால் மூவுலகங்களிலுமுள்ள இவவுயிர்களெல்லாம் மகிழ்ந்து வாழ்வுறுமோ ? அந்த எம்மையரோ வானரங்களுக்கு ராஜனுடைய அருளைக் கோருகின்றனா ; எவருடைய தந்தையைப் பாரிலுள்ள தார்வேந்தர்களெல்லோரும் பணிந்து மகிழ்ந்து இன்புற்றனர்களோ ? அந்த எம்மையா உலகினில் மிகப் புகழ்பெற்றும், வானரராஜனைச் சரணமடைகின்றனா ; எம்மையா மிகத துயரமடைந்து தஞ்சமெனச்சேர்ந்தமையின், மஹாராஜர் இவர்மேல அருளசெயயக்கடவா. எனறிவ்வணணம் கண்ணீர் பெருகத் தீனமடைந்து வருந்தி மொழிநதனா சிறியதிருவடி இவ்வண்ணம இளையபெருமாளருளிசசெய்த வாககியத்தைககேட்டு மிக மகிழ்ந்து அவனை நோககிக கேட்டருளீா இளையபெருமாளே ! மிகவும் நன்மதி பூண்டும, சினத்தையடக்கியும, புலனகளைவென்றும, திவ்விய சத்தியுற்றும் விளங்குகின்ற தேவர்களைபபோன்ற மஹாநுபாவர்கள் தறசெயலாயிருக்குமிடந்தேடி எழுந்தருளுகையில், மஹாராஜா தேவர்களைககணடு சேவித்து தனனியராகததக்கவராகாரோ ? மஹாராஜரும அரசிழந்து, வாலியினால பகைககபபட்டு, மனைவியையும் பறிகொடுததுக காட்டிலலைந்து வருந்துகினறனர் , கதிரவன திருமகனான அந்த சுககிரீவமஹாராஜர் அபபடி துன்புற்றவராயினும, எஙகளுடன் கூடித தேவர்களுக்குத் தடையின்றி யுதவி செய்வார் ; ஆதலின், நாமெல்லோரும் மஹாராஜர் இருக்குமிடத்திற்குச் செல்வோம எழுந்தருளுக , என்று இனிமையாக விண்ணபபுஞ் செயதனர். இளையபெருமாள அதைககேட்டு மகிழ்நது அவனைப் புகழ்ந்து பெருமாளை நோககி, எம்மையரே ! இந்த மாருதி மகிழவுடன கூறுகின்றமையின், இவா உரைபபது உண்மையே யாகும , ஸுக்கிரீவர் சீதாதேவியைத் தேடுவதறகுத துணையாகுவாரென்பதில ஐயமிலது ; ஆதலின, தேவா காரியம் முடிந்ததெனவே எண்ணுக , இவர் வாயுபகவான புததிரராதலாலும், மகிழவினால முகமலர்ந்து, ஒளிதிகழ்ந்து மொழிந்தமையாலும், பொய்யுரைத்திலா , இனியும பொய்யுரையாா ; ஆதலின், நாம இவருடன் செல்லுவோமெழுந்தருளுக , என்று விண்ணப்பம் செயதனர். உடனே சிறியதிருவடி மகிழ்ந்து அந்த பிரஹமசாரிரூபததை விட்டு நிஜரூபத்தைத் தரித்து, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரையும தமது தோளகளின்மேலேற்றி எழுந்தருளப்பணணிக்கொண்டு இனி எலலாககாரியங்களும் முடிந்ததென நிசசயித்து, மஹாராஜர் வீற்றிருந்த அந்த ரிசியமூக மலையை நோக்கி, எழுந்தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நான்காவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

ஐந்தாவது சருக்கம்.

பெருமாள் மஹாராஜருடன் அக்கினிஸாக்ஷியாக நட்புசெய்துகொண்டு வாலியைக்கொலைசெய்து உனக்குப பட்டங்கட்டுவிப்பேனென்று முன்னமே பிரதிஜ்ஞைசெய்து அபயங்கொடுத்தருளியது.

பின்பு, சிறியதிருவடி, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு ரிசியமூகமலை சேர்ந்து, அவ்விடத்திலே இவர்களை யிறக்கி யோரிடத்திலெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்து, இவர்களைக்கண்டு அச்சங்கொண்டு ஓடி மஹாராஜர் ஒளிந்திருந்த மலயமலைக்குச்சென்று மஹாராஜனை நோக்கிக் கேளீர் வானரராகோமானே! ரகுமஹாராஜாவின் திருவம்சத்திலவதரித்து மிகச்சூரமுடையவர்களும், தசரதசக்கரவர்த்திதிருக்குமாரர்களும், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களென்னும் திருநாமமுடையவர்களுமாகிய இவ்விருவரும் மிகவுந் தருமகுணமுடையவர்களுமாகிப பிதாவின வாக்கியத்தைப பரிபாலனஞ்செயவதனபொருட்டுத் தண்டகாவனத்தில் வாழ்கையில், ராவணன ஸ்ரீராமபத்தினியாகிய சீதையெனனும் பிராட்டியாரைத் திருடிக்கொண்டோடிவிட்டான்; ஆதலின், அவளைத தேடிககொடுப்பதனபொருட்டு உம்மைத் தஞ்சமென வந்தடைந்தனர்கள; பற்பல யாகங்களசெய்து அளவற்ற தானங்களபண்ணிப் பாரமுழுதும ஒரு குடைககீழாண்ட சக்கரவர்த்தியாரின் திருக்குமாரர்களாகியும், சீதாபிராட்டியாரினபொருட்டு உம்மைச சரணமடைந்தனாகள; உம்முடன தோழமைகொளளவுங் கோருகின்றனர்கள; யாவராலும் பூஜிககத்தக்கவர்கள; ஆதலின, நீர அவர்களைக் கண்டு பூஜைசெயது நட்புசெய்து கொளளுக; என்று மொழிந்தனர். மஹாராஜா அம்மொழிகேட்டு மிக மகிழ்ந்து அச்சம் நீங்கி, மனந்தேர்ந்து, மானிடரூபம்பூண்டு, ரிசியமூகமலைசேர்ந்து பெருமாளைக்கண்டு ஸ்வாமி! தேவர் மிகவும தருமமுடையீரெனவும், ஒப்பற்ற தனிவீரரெனவும், ஸர்வபூத தயாபரரெனவும், மற்றும் பற்பல திவ்விய கல்யாண குணாகரரெனவும், மாருதி யுரைசெயயக் கேட்டு மகிழ்ந்தேன்; தேவர் ஸர்வலோக சரண்யராகியும, அறபவானரனுன அடியேனுடன் நட்புச்செய்யத் திருவுளங்கொண்டதென்பது, அடியேனுடைய பாககியமே? இதுவே அடியேனுக்குயர்ந்த மரியாதை? தேவரீர்க்கு இவ்வண்ணந் திருவுளமிருபபது உண்மையாயின், அடியேன் இதோ வலதுகையை நீட்டினேன்; தேவர் இதன்மேல் கைபோட்டுப் பிடிததுக்கொண்டருள்க; தக்க ஏற்பாடுஞ்செய்தருள்க; என்று மொழிநது கையை நீட்டினர். பெருமாளும் மகாராஜர் இவவண்ணமுரைசெய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு,—

సప్రహృష్టమనా హస్తం పీడయామాస పాణినా
హృద్యం సౌహృదమాలంబ్య పర్యష్వజత పీడితం

ஸப்ரஹ்ருஷ்டமனாஹஸ்தம் பீடயாமாஸபாணினா
ஹ்ருதயம்ஸௌஹ்ருதமாலம்பய பாயஷ்வஜதபீடிதம.

மிகவும் மகிழ்ந்தவராகித தமது திருக்கரத்தினல் மஹாராஜருடைய காத்தைப் பிடித்துத திடமாக அணைததாலிஙகனஞ்செயதுகொன்டு மகிழ்ந் தருளினா. உடனே சிறியதிருவடியும் பிரஹ்மசாரிவேஷத்தை விடடுவிட்டு மறுபடியும் நிஜரூபத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, இரணடரணிக்கட்டைகளைக் கடைந்து தீயை யுன்டுபண்ணி வளர்த்து மலாகளினல் பூஜித்து எரிகின்ற அத்தீயை மஹாராஜர் பெருமாள இவவிருவர்களின் நடுவில கொணர்ந்து வைத்தனர். உடனே ஸ்ரீராம ஸுககிரீவாகளிருவரும அச்செழுந்தீயை வலம் வந்து ஒருவாககொருவா நட்புசசெயதுகொணடு ஒருவர்ககொருவர் பாாத்து மகிழ்ந்தும், தழுவியும், புகழநதும், நீரோ எனககுததோழரும், இனி யருமாகினறீர் ; இனி நமககுத் துனபமும ஒனறே ? இனபமும ஒன்றே ? என்று சொல்லிககொண்டு மகிழ்ந்தனர்கள. அபபொழுது மஹாராஜர் தாமே ஸாலமரததினது மலர்ந்த கிளைகளை முறித்துத் தரையில் பரப்பிப் பெருமாளுடன வீற்றிருந்தனா. உடனே சிறியதிருவடியும சநதனமரத்தின் மலர்ந்த தழையைமுறித்துத தரையில பரப்பி இளையபெருமாளை எழுந் தருளியிருககச்செயதனர். அபபொழுது மஹாராஜா பெருமாளை நோக்கி, ஸ்வாமி ! அடியேன தமையனை வாலியினல் ராஜ்ஜியத்தையும், மனையாளையும், அபகரிததுக்கொண்டு வெருடடப்பட்டு பாரெஙகும் அலைந்திங்கே திரிந்துகொண்டிருககினறேன ; அநத வாலி எனமீது தீராப்பகைகொன் டிருககின்றமையின், துயிலுமினறி, நிரந்தரம் அசசங்கொண்டு வருந்து கின்றேன் ; மஹாபாகராகிய தோழரே ! அந்த வாலியினபயம் எனக்கு எவ்வண்ணம் நீங்குமோ ? எவவண்ணம் யான் இன்புறறுச சிந்தையினறி வாழவேனே ? தேவர் அவவண்ணஞ் செய்து அடியேனைக் காத்தருள்க ; இவ்வண்ணம அடியேனுக் கபயமுந்தந்தருளக ; அடியேன் தேவரையே தஞ்சமடைந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனா. இவவண்ணம் மஹா ராஜா உரைசெய்த வாக்கியத்தைப் பெருமாள் திருச்செவிசாத்தித் தரும முணர்ந்தவரும், தருமத்தில விருப்புடையவருமாதலின், கருணைகூர்ந்து புன்னகைசெயதுகொண்டே மஹாராஜரை நோககி,—

ఉపకారఫలం మిత్రం విదితం మే మహాకపే
వాలినం తం వధిష్యామి తవ భార్యాపహారిణం.

உபகாரபலம்மித்ரம் விதிதம்மேமஹாகபே
வாலினம்தம்வதிஷ்யாமி தவபார்யாபஹாரிணம்.

கேளீர் வானரராஜரே!எனக்குத்தோழராயினவர்கள்; என்னால் செய்யப் பட்ட உபகாரத்தையே நறபலனாகவுடையார்; என்பது எங்கும் வெளிப் பட விளங்குகின்றதன்றோ? ஆதலின், உம்முடைய பாரியையைப் பறித்த அந்தக் கொடிய வாலியை யான் விரைவில் கொலைசெய்வேன்; யான் எவ் வண்ணம் அவனைக் கொலைசெய்வேனோவென்று ஐயமுறற்க; என்னுடைய இக்கணைகள் குறி தப்பாதவைகளும், கதிரவனை நிகர்த்தனவும், கூராகத் தீட்டப்பட்டனவுமாகி விளங்குகின்றன; இவை யந்த வாலியின்மேலே விரைவாகப்பாய்ந்து அவனைக் கொலைசெய்யப்போகின்றன; இந்தக் கணை கள் கழுகின் இறகுகள கட்டியும், கூரிய முனை பொருந்தியும், கோணுமல் நீண்ட கணுக்கள அமைந்தும், ஒலித்துச் செல்லுகையில், சினங்கொண்ட நச்சரவங்களபோல விளங்கும்? அந்த வாலி இந்தக் கணைகளினால் அடி பட்டு வச்சிராயுதத்தினலடிபட்ட மாமலைபோலத் தரையிலவீழ்ந்து கிடக் கையில், விரைவில நீர கண்ணுறறு மகிழ்வீர்; என்று அருளிச்செயதனர். மஹாராஜர் இவவண்ணம் பெருமாள அருளிசசெய்த வாக்கியங்களைக் கேட்டுப் பரமாநந்தமடைந்து பெருமாளை நோக்கி, ஸ்வாமி ராகவகுல துரந்தரா! புருஷோத்தமா! தேவருடைய திருவருளினால் அடியேன் மனையாளையும், ராஜ்ஜியத்தையும், இபபோழுதே பெற்று மகிழ்வேன்; என் அண்ணனான அநதப் பகைகொண்ட வாலி இப்பொழுதே எவவண்ணம் மரணமுறுவானோ? அவவண்ணஞ்செயது அடியேனைக காத்தருள்க; என்று விண்ணபபஞ்செயது வேண்டினர். இவவிருவரும் இவவணணம தோழமைகொண்டு ஸம்பாஷணஞ்செயயுங்காலையில், பிராட்டியாக்கும், வாலிக்கும், இராவணனுக்கும, முறையே தாமரை மலரையும், பொனனை யும், தீயையும் நிகர்த்த இடதுகண்கள ஒரேகாலத்தில் துடித்தன;—

கிஷ்கிந்தாகாண்டததில ஐந்தாவது சருக்கம
முற்றிற்று. ஸ்ரீ ஜயது

சிறியதிருவடி மறுபடியும பிரஹ்மசாரிவேஷததை விட்டு நிஜரூபந்தரித்தா ரெனறிருப்பதால ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணாகளை ரிசியமூககிரியில் எழுநதருளபபண்ணி விட்டு மஹாராஜரிடஞ்செலலுங்காலையில, அவா மனந்தெளிவுறுமளவும் அவரெதிரில் அவர் வாக்கியததினபடி மீளவும பிரஹ்மசாரிவேஷந் தரித்தனரெனத் தோறறு கிறது;—

பெணகளுக்கு இடதுகண்துடிக்கின், விரைவில் மங்கலமுண்டாகுமென்றும், புருஷர்களுக்கு இடதுகண துடிக்கின், துனபம நேருமெனறும், சகுனநூலிலிருக்கின்ற மையின், இங்கு பிராட்டியார்க்கு யின்பமும, வாலி ராவணாகளுக்குத் துன்பமும் விளையுமென்பதை துடித்த இடதுகண்கள அவரவாகளுக் கறிவித்தன;—

பெருமாள முன்னமே வாலியைக் கொலைசெயவேனென பிரதிஜ்ஞை செய்த தினால், இவரே மும்மூர்த்திகளுள் முதனமையானவரொனறும், ஒப்பாருமிக்காரும இல்லாதாரொனறும், ஸர்வவல்லமை யுடையரொன்றும், யாவு முணர்ந்தவரொன்றும் நன்கு விளங்கும்;—

ஆறுவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் பிராட்டியார் ஆகாயத்தில் செல்லுகையில், இழேபோட்ட திருவாபரணங்களைக் காப்பாற்றி எடுத்துக்கொண்டுவந்து பெருமாளிடத்தில ஸமாப்பித்தது.

மீளவும் மஹாராஜர் மகிழ்ந்து மாயாமானுஷவிக்ரஹனை பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி எனனினிய தோழரே ! மஹாபலபராக்கிரமமுடையவரும, மிகச சிறந்த புததியுடையவரும், அடியேனுக்கு நன் மந்திரியுமாகிய இந்த ஆஞ்சனேயா என்னை நோககித் தேவர் பிதாவின வாக்கியத்தைப பரிபாலனஞ்செயவதனபொருட்டுத் திருவயோத்தியை விட்டுத் தண்டகாவனஞ்சேர்ந்து தேவியாருடனும, இளையபெருமாளுடனும் எழுந்தருளியிருககையில, ராவணன கபடஞ்செயது ஸ்ரீஜனகராஜன் திருமகளாகிய ஸ்ரீஸீதாபிராட்டியாரைப பறிததுககொண்டோடிவிட்டதாகவும்; அந்த ராவணன் நடுவில ஜடாயுவையும கொனறுவிட்டதாகவும், அந்தப பிராட்டியாரைத் தேடிக்கொணடே தேவாகள் இங்கெழுந்தருளியதாகவும தெரிவித்தாா. இது உண்மையாயினும், துயரறக; விரைவில் துயரநீங்கி பிராட்டியாரைசசேர்ந்து மகிழ்ந்தருள்வீர் ; மதுகைடபர்களினல் வேதசருதியைப்போல ராவணனல் ஒளிக்கபபட்ட அந்தப் பிராட்டியாரை யான் விரைவில் தேடிப பிடித்தெழுந்தருளப் பண்ணிககொண்டுவருவேன ; பிராட்டியார் பாதாளத்திலாயினும், விண்ணுலகிலாயினும, மற்றும் எவ்விடததிலாயினும் எழுந்தருளியிருந்தாலும், யான் தேடிககணடெழுந்தருளப்பண்ணி வருவேன் ; அன்றியிலே, அடியேன் ஒரு விண்ணப்பஞ்செயகிறேன ; இதனை யுண்மையென்றே அறிந்தருளக ; தேவர் தேவியாராகிய பிராட்டியாரை இந்திரன் முதலிய தேவாகளும், தானவாகளும் கூடிக கெடுககமுயலினும், திறமைகொள்ளார்கள் ; அவருடைய கற்பு யாவரையும் பறறி யெரிககும ; ஆதலின, தேவர் துன்பததைத் துறநதருளக ; அவரை யான் எவவிததததிலும தேடி எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வருவேன் ; அடியேன முனபொருநாள் இவ்விடத்தில் இந்நானகுமந்திரிகளுடன உடகார்ந்திருககையில், ராவணன் ஒரு பெண்ணைபெடுத்துத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு ஆகாயததில சென்றனன். அப்பெண்ணும் ராமா ! ராமா ! எனறும, லக்ஷ்மணா ! லக்ஷ்மணா ! என்றும், கூவி யழுதுகொண்டே சென்றனள். அந்தப்பெண் பிராட்டியாராகவேயிருக்கவேண்டுமென் றிப்போழ்து ஊஹிக்கிறேன் ; அப்போழ்தவா எங்களைக்கண்டு உத்தரீயத்தையும், திருவாபரணங்களையும் கட்டிப்போட்டனர். அவைகளை யாங்களும் எடுத்துவைத்திருக்கின்றனம் ; இப்போழ்தவைகளை யழைப்பித்து ஸமர்ப்பிக்கின்றேன் ;

கடாக்ஷித்து அறிந்துகொண்டருள்க; என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பெருமாளும் அம்மொழியைக் கேட்டவுடனே மஹாராஜரை நோக்கித் தோழரே! ஏன் இன்னும் ஆலஸியம் செய்கின்றீர்; விரைவாக அந்த ஆடையாபரணங்களைக் கொணர்க; என்று நியமித்தருளுதலும், மஹாராஜர் உடனே எழுந்து புகறகரிய அம்மலையின் குகைக்குட்புகுந்து பிராட்டியாருடைய அந்த உத்தரீயத்தையும், திருவாபரணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டுவந்து பெருமாளைக்கிட்டி ஸ்வாமி! இதோ கொணர்ந்தேன்; கடாக்ஷித்தருள்க; என்று காட்டியளித்தனர். பின்பு பெருமாள் அவைகளைக் கைக்கொண்டு பனிநீர்த்துளிகளினால் சந்திரன் தடையுண்டு ஒளி குலைவதுபோலச் சோகநீர்களினால் சூழ்ந்து தடுக்கப்பட்டு அந்தோ? என் பிராணநாயகி! என்று கூவித் தீரத்தை விட்டுச் சோகத்தை மேற்கொண்டு தரையில் வீழ்ந்து அந்த அணிகளைத் தமது திருமார்பின்மேலே வைத்துக்கொண்டு கோலினால் தூண்டிச் சினமுறுத்தப்பட்டுப் புற்றிலுறைகின்ற நச்சரவம்போலப் பெருமூச்செறிந்து கண்ணீரைத் தாரை தாரையாகப் பெருக்கி அருகிலிருந்த இளையபெருமாளை நோக்கிப் புலம்பலுற்றனர். பாரடா லக்ஷ்மணா! வைதேஹி ராவணனால் பறிக்கப்படுகையில்; இவைகளைக் கீழே யெறிந்தனள்; இந்த ஆடையாபரணங்கள் பசும்புல்லுள்ள இடத்தில் போடப்பட்டனபோலும், ஆதலின், பச்சை நிறமுற்றிருக்கின்றன; இவை சீதையின் ஆடை யணிகளே யல்லவோ? என்றிவ்வண்ணம் பெருமாள் புலம்பி யழுது வினவுகையில், இளைய பெருமாள் பெருமாளை நோக்கி, எம்மையரே!—

నాహంజానామి కేయూరే నాహంజానామికుణ్డలే
నూపురేత్వభిజానామి నిత్యంపాదాభివన్దనాత్.

நாஹம்ஜாநாமிகேயூரே நாஹம்ஜாநாமிகுண்டலே
நூபுரேத்வபிஜாநாமி நித்யமபாதாபிவந்தநாத்.

அடியேன் கேயூரங்களையும், (வங்கிகளையும்) அறியேன்; அடியேன் குண்டலங்களையும் அறியேன்; தினந்தோறும் திருவடிகளில் தண்டம் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருந்தமையின், பிராட்டியாரது நூபுரங்களை (கச்சை கொலுசுகளை) மாத்திரமே நன்றாக அறிந்துணர்கின்றேன்; இவைகள் பிராட்டியார் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்திருந்தவைவே? என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பின்பு, பெருமாள் தீனமடைந்து மஹாராஜரை நோக்கி, மந்திகளின் கோமானே உரையீர்; எவ்விடத்தில் சீதையை ராவணன் எடுத்தோடுகையில் நீர் கண்டீர்; அவள் எனக்கு உயிரினும் இனியளாயினளே? எனக்கு மிகவும் துயரமளித்த அந்த அரக்கன் எங்கு உறைகின்றனன்; அவனொருவன் பொருட்டே யன்றோ? யான் எல்லா அரக்கர்களையும் கொலைசெய்யப்போகின்றேன்; அவன் சீதையைய்

பறித்து யான் வினைமுறச்செய்ததென்பது தான் இறப்பதன்பொருட்டு வலுவில மரணமுறும் வழியைத் திறந்து கொண்டதுபோலாயிற்று; எந்த அரக்கன் என்னுடைய மிகவும் இனியளான மனையாளை மோசஞ்செய்து பறித்து வந்தனனோ? அவன் யாவன்; எங்குறைகின்றனன்; விரைவிலுரையீர்; உடனே யவனைக் கொலைசெய்து யமலோகத்திற் கனுப்பிவிடுவேன்; என்று முனிந்தருளிச் செய்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஆறுவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஏழாவது சருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியாரைத் தேடும்படி மஹாராஜர்க்குக் கட்டளையிட்டு
வாலியைவென்று உம்மை ராஜனாக அபிஷேகஞ்செய்விப்பே
னென்று பிரதிஜ்ஞைசெய்துகொடுத்து மஹா
ராஜரை மகிழ்வித்தருளியது.

இவ்வண்ணம் பெருமாள் வருந்திக் கண்ணீர்ததும்ப வினவக்கேட்டு மஹாராராஜா தாமும் தோழமையினால் வருந்திக் கண்ணீர்பெருகக் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு பெருமாளை நோக்கி, ஸ்வாமி! அடியேன் இப்பொழுது அந்தக் கொடிய ராவணனுடைய இருப்பிடத்தையும், பல பராக்கிரமங்களையும் நன்றாக அறிகின்றிலேன்; நீசகுலத்தில் பிறந்த அவனுடைய குலத்தையும் அறிகின்றிலேன்; ஆயினும், அடியேன் தேவருக்கு உண்மையாக ஒரு பிரதிஜ்ஞை செய்துகொடுக்கிறேன்; தேவர் துயரத்தைத் துறந்தருள்க; தேவர் எவ்வண்ணம் பிராட்டியாரைப் பெற்று மகிழ்ந்தருளுவீரோ? அவ்வண்ணம் அடியேன் முயற்சிசெய்வேன்; யான ராவணனைக் கூண்டுடன் கொலைசெய்து எனது தோள்வலியைப் பயன்படுத்தி விரைவில் தேவர் திருவுளம் மகிழுமாறு செய்வேன்; இது

---

* பிராட்டியாருடைய நூபுரமும், முத்துவடமும், நடுவழியில் நழுவி வீழ்ந்து விட்டன; மற்றுள்ள அணிகளையே பிராட்டியார் கழற்றிக் கீழேயெறிந்தனர்; சிறிய திருவடி முதலானோர் காட்டில் திரிந்த நூபுரத்தையும், முத்துவடத்தையுங்கூடக் கண்டெடுத்து வைத்திருந்தனர்கள்போலும்; ஆதலின், இங்கே நூபுரத்தையும், மஹாராஜா தந்தளித்தனரென்றறிக;—

ஆபரணதர்சன வ்யாஜத்தால் பகவான், யாத்ருச்சிக ப்ராஸங்கிக ஸுக்ருதர்களைத்தாலும், சேதனஸம்ரக்ஷணத்தில் உத்யுக்தனாகுவானென்பது ஸூசிக்கப்பட்டது; மேல்சருக்கத்திலும் இதுவே கூறப்படுகின்றது.

வரையில் தீனமடைந்ததுபோதும், இயல்பாய் அடங்கியுள்ள தீரத்தை நினைந்தருள்க; இவ்வண்ணம தீனமுறுவது தேவர்போன்றவர்களுக்கு உரியதன்று; யானும் பெண்டாட்டியைப்பறிகொடுத்து மிகவுந் துயர மடைந்தேன்; ஆகிலும், யான் இவ்வண்ணந் தீனமுறுகின்றிலேன்; தீரத்தையுந் துறந்து வருந்துகின்றிலேன்; யான் அறபவானரனாயினும், மனையாளை நினைந்து சோகமுறுகின்றிலேன்; தேவர் மஹாத்துமாவும், பறபல நூலகளைப் பயின்று குருகுலவாஸஞ்செய்தவரும, தீரமுடைய வருமாகியும் இவவண்ணம் வருத்தமுறுவது தகாதெனபது விளுவல் வேண்டுமோ? ஆதலின், தீரத்தை மேற்கொண்டு மேலெழுந்த கண்ணீரை யடக்கி யருள்க; திறமையும், வலிமையும் கொண்டவர்களுக்கு எல்லையா யுள்ள தீரத்தைத்துறந்து வருந்தற்க; துன்பம் நேரினும், பொருளழி யினும், அச்சம் வாயக்கினும், உயிர் மாயினும, தீரமுடையோன் தன் புத்தியினாலேதானே நன்காராயந்து மேன்மைகொணடு மகிழ்வானே யன்றித் தீமையுறான்; யாவனொருவன் எப்பொழுதும் தீனமுறுகின்றானோ அவன் மடையனெனனபபடுவான; அவன் சுமப்பதறகரிய பாரமேற்றிய படகு கடலில் மூழ்கிவிடுவதுபோல சோகககடலில் மூழ்கி யழிவான்; அடியேன நட்பினால இவ்வண்ணங் கைகூபபி வேண்டி யுரைக்கின்றேன்; சோகத்திறகிடங்கொடாமல் பௌருஷத்தை மேற்கொண்டருளக; சோகத்தையே மேற்கொளபவர்களுககு ஒருக்காலையிலும் இன்பமிலது; அவர்களுககுத் திறமையும் அழிந்துவிடும்; ஆதலின், தேவர் துயருறற்க; மிகவும் சோகமுற்றவன் பிழைப்பதிலும் ஐயமே? ஆதலின், சோகத்தைத துறந்து தீரத்தையே மேறகொண்டருளக;—

హితంవయస్యభావేన బ్రూమినోపదిశామితే
వయస్యతాంపూజయన్మే నత్వంశోచితుమర్హసి.

ஹிதம்வயஸ்யபாவேந ப்ருமிநோபதிசாமிதே
வயஸ்யதாம்பூஜயனமேந த்வமசோசிதுமர்ஹஸி.

அடியேன் தேவர்க்குத் தோழனென்பதினால் இதத்தை விண்ணப் பஞ்செய்து அறிவிக்கின்றேனே யன்றி, யுபதேசமாவது, கட்டளையாவது செய்கின்றிலேன்; தேவரும அடியேன்மேல் அருள்செயது தோழமையை விளங்குவிப்பதன்பொருட்டு இவ்விண்ணப்பத்தைத் திருவுளம்பற்றித் துயரத்தைத் துறந்து தீரத்தை மேற்கொண்டருள்க; என்றிவ்வண்ணம் விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பெருமானும் இவ்வண்ணம் மஹாராஜர் இனிமையாகத் தேற்றின வாக்கியங்களைத் திருச்செவிசார்த்தி உத்தரீ யத்தின் முனையினால் சோகநீர்த்துளிகளைத் துடைத்துக்கொண்டு மனந் தேர்ந்து தீரமுற்று மஹாராஜரை மகிழ்ந்தாலிங்கனஞ்செய்துகொண்

டவனைநோக்கிக் கேளீர் வானரர் சிமானே! நேசமும், அன்பும், பிரியமும், இதமுமுடையோர்கள் தோழருக் குரைப்பதுபோலவே தகுதியுற்றதும், காலத்திற்குத் தக்கதும், இனியதுமாக நீர் உரைத்ததைக்கேட்டு மகிழ்ந்தேன்; அவ்வண்ணமே யான உம்மால் தேற்றப்பட்டு இயல்பாயுள்ள தீரத்தை மேற்கொண்டேன்; இத்தருணத்தில இவ்வண்ணம உம்மைப் போல இதமுரைக்கத்தக்க தோழர் வாய்ப்பதரிது; அன்றியிலே, சீதையைத் தேடும் விஷயத்தில் நீர் மிகவும் முயற்சிசெயல்வேண்டும்; எனனுழுமக்கு ஆகவேண்டிய காரியம் யாதோ? அதனையும் ஐயமும், கூச்சமுமின்றி, யுரைசெய்க; மழைகாலத்தில் நலல நிலத்தில விதைத்த எல்லா விதைகளும், தப்பாமல் முளைப்பதுபோல என்னிடத்தில் இறக்கப்பட்ட எக்காரியமும் கைககூடுமென்றே நமபுக; இபபோது யானுரைத்த இந்த வாக்கியம் அபிமானத்தினுலாவது, அன்பினுலாவது, கசடினுலாவது உரைக்கப்பட்டதாக நினையறக; யான உரைபபதெல்லாம் உண்மையெனவே நம்புக;—

అనృతం నోక్తపూర్వం మే న చ వక్ష్యే కదాచన
ఏతత్తే ప్రతిజానామి సత్యేనైవ చ తే శపే

அந்ருதம்நோக்தபூர்வம்மே ந சவக்ஷ்யேகதாசந
ஏதத்தேப்ரதிஜாநாமி ஸத்யேநைவசதேசபே.

யான் இதுவரையில பொய்மொழி மொழிந்தேயிலேன்; இனியும ஒருக்காலும் மொழியேன; இவ்வண்ணம் உமக்கு யான் பிரதிஜ்ஞை செய்துகொடுக்கிறேன்; எனது ஸத்தியத்தின்மேலும் ஆணையிட்டுக் கொடுக்கிறேனென்று தாமே பரப்ரஹ்மமென்பது விளங்க அருளிச் செய்தனர். மஹாராஜரும் மந்திரிகளுடன் பெருமாளிவ்வண்ணம் அருளிசசெய்ததையும் பிரதிஜ்ஞைசெய்துகொடுத்தருளியதையுங் கேட்டுப் பரமானந்தமடைந்து திகழ்ந்தனர். இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராம ஸுக்ரீவர்கள் மிக நட்புக்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் துனபவின்பங்களை மொழிந்துகொண்டு மகிழ்ந்தனர்கள். மஹாராஜரும் பெருமாள் அருளிச் செயல்களை முற்று முணர்ந்து தன் மனதில் தன் காரியம் முழுதும் முடிந்துவிட்டதாகவே எண்ணி மிகவும் மகிழ்வுகொண்டனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஏழாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இந்தச்சருக்கத்திலே ஆபரணதர்சன வியாஜத்தினுலே சேதனனுடைய யாத்ருச்சிக ப்ராஸங்கிக ஸுக்ருததர்சனத்தினுலே பகவானுக்கு அந்தச் சேதனனை யடையும் விஷயத்திலுண்டாகிய த்வரை புரைக்கப்படுகின்றது; இதில் மஹாராஜர் ராவண

னுடைய இருப்பிடத்தையாவது பலப்ராக்ரமங்களையாவது அறியேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். மேலே பிராட்டியாரைத்தேடுவதற்கு வானரர்களை யனுப்புங்காலையில், தென்கடலின்நடுவில் நூறுயோஜனம் அகன்ற இலங்காத்தீவுயிருக்கின்றது; அதுதான் ராவணன் உறையுமிடமென்று சொல்லுகிறார்; ஆதலின், இது எப்படி பொருந்துமென்னில், பொருந்தும்; முதலில் பெருமாளுக்கு ராவணன்செய்திகளை யறிவித்துவிட்டால் உடனே ராவணனைக்கொலைசெய்யும்பொருட்டுத் தாமே இளையபெருமாளைத் துணையாகக்கொண்டு எழுந்தருளிவிடுவரோ என்று எண்ணி, அப்படியானால் தான் உதவிசெய்து பெரும்புகழ்பெற்று க்ருதார்த்தனாவதற்கில்லையே யென்று மறைத்தனர் மஹாராஜரென்றுணர்க. வாலி மரணமுறுமளவும் தான் மதங்காசிரமத்தை விட்டுப் புறப்படஅசக்கொண்டிருக்கின்றமையின்,இப்போது எவ்வண்ணம்பெருமாளுக்கு உதவிசெய்வார்; வாலியைமுதலில் கொல்லுவித்துத்தான் அபிஷேகங்கொண்டபின்பானால் அநேககோடி வானரர்களைக்கொண்டும் தாமும்பெருமாளுக்கு உதவியென்னும் கைங்கர்யஞ்செய்து தன்யராகுவாரல்லரோ? ஆதலின், மறைத்தனர்; ஆதலாலேதானே இதுமித்திரத்ரோஹமாகாதெனவுணர்க. முன்பு மஹாராஜா ராவணனுடையசெய்தியை யறிந்தேயிலர், பின் தாரை இளையபெருமாளுடன் விண்ணப்பஞ்செய்த வாக்கியத்தைக் கேட்டே தெரிந்துகொண்டனர்; என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். அது பொருந்தாது; முன்னே தான் வாலியினால்வெருட்டப்பட்டு லோகாலோகமலைவரையில் எங்கும்ஓடியலைந்ததாக மகாராஜா உரைக்கின்றமையாலும், ராவணன் வாலியுடன் பகைத்துத்தோல்வியுற்றுப் பின்பு நட்புக்கொண்டிருந்தமையாலும், ராவணன்செய்தியை மஹாராஜா அறியாரென்றுரைப்பதுவே அறியாமை; மஹாராஜர் அறிந்தே தனக்குக் கைங்கர்யம் நேராமல் போகுமோ என்று மறைத்தனர், ஆகையாலேதான் எவ்விடத்தில் சீதை ராவணனால் பறிக்கப்பட்டனளோ உரையீரென்று பெருமாள் வினவியதற்கும் மஹாராஜா விடையுரைத்திலர்; சிலர், ராவணன் இருப்பிடம் முதலியவற்றை நன்கறியேன்; சிறிது அறிவேன்; என்று மஹாராஜா உரைத்ததாகப் பொருள் கூறுவார்கள்;

அதுவும் பொருந்தாது, ஆங்காயின் அறிந்தவரையிலுமாவது உரைத்திருக்கவேண்டுமன்றே? சிறிதும் உரைத்திலரே, ஆதலின் அறிந்தேமறைத்தனரென்றேயுணர்க. இவ்வண்ணமாயின் பெருமாளுக்கு இவர்மீது பொய்யனென்னும் மித்திரத்ரோஹஞ் செய்பவனென்னும் அவிசுவாஸம் தோற்றுதோவெனில், தோற்றாது; பெருமாள் ஸர்வஜ்ஞஸர்வசக்த ஸத்தியஜ்ஞானாநந்தஸ்வரூபியும், ஸர்வாந்தர்யாமியுமாகிய பரப்ரஹ்மமேயாதலின், தாமே ஸங்கல்பானுகுணமாக மஹாராஜாக்கு புத்தி ப்ரதானம் செய்தருளியிருக்க அவிசுவாஸம் தோற்றுவதெவ்வண்ணம், ஆதலின், பெருமாளுக்கும் இதுதான் திருவுளமெனவறிக, மஹாராஜர் ராவணன் இருப்பிடத்தை யறிவாராயின், பிராட்டியைத்தேட நாற்றிசைகளிலும் வானரர்களை யனுப்பியதென்னெனில், ராவணன் மாயாவியாதலாலும், பிராட்டியைப்பறித்தோடி நெடுங்காலமாயினமையாலும், ஒருகால் வேறிடங்களில் ஒளித்துவைத்திருப்பானென்று ஐயுற்று அனுப்பினனெனவறிக;

ஒருவருஷம்வரையில் ராவணன் பிராட்டியைக் காவலில்வைத்து வருத்தாவிட்டால் அவன்செய்த சிவபூஜையினாலுண்டாகிய தபோமகிமை குறையாது, அதுகுறையாவிட்டால் பெருமாளால் ராவணன் கொலைசெய்யப்படான், ஆதலின் அதுவரையில் மஹாராஜருக்கு ராவணன் செய்தி தோன்றாமலிருக்குமாறு சிவசங்கல்பமிருந்ததென்று அப்பய்யதீக்ஷிதர் சொன்னார், இது மிகவும் மடமையினாலுரைசெய்தது, அத்தன்மையதாகிய தபோமகிமை ராவணனுக்குளதாயின் சிவனார் ஏன் பிராட்டியைப்பறிக்கும்படி செய்தார்; அதற்கு ஒரேவருஷமென்று என்ன ஏற்பாடு, அதுஉண்மையாயின் இதற்குமுன்னமே பற்பலபாதகங்களைப் பதித்து வருத்தியதினாலேதானே அந்த[illegible]

எட்டாவது சருக்கம்

மஹாராஜர், பெருமாள் வாலியைக் கொலைசெய்வேனென்று பிரதிஜ்ஞை செய்தபின்னர், தான் யுவராஜாவாக விருந்ததையும், பின்பு, வாலி தன் மனையாளை யபகரித்துக்கொண்டு தன்னை வெருட்டியதையும், வாலியுடன் பகைநேர்ந்த காரணத்தையும் உரைசெயலுற்றது.

இவ்வண்ணம் பெருமாள் அருளிச்செய்த வாக்கியத்தை மஹாராஜர் கேட்டு மிக மகிழ்ந்து, இளையபெருமாளுக்கெதிராகப் பெருமாளை நோக்கிக் கேட்டருளீர் என்னருமை நட்பினரே! திருக்கல்யாணகுணங்கள் யாவும் குறைவின்றி நிறைந்துள்ள தேவரீர் அடியேனுக்குத் தோழராயினமையின், தேவர்களும், தெய்வங்களும், என்மேல் அருளுடையர்களாயினர்கள்; இவ்விஷயத்தில் ஐயமென்பதேயில்லை, தேவரீர் திருவுள்ளத்தில் கருதின் அடியேனுக்குத் தேவேந்திரன்பட்டமும் பெறலரிதாகாது; அவ்வண்ணமாயின், இந்த கிஷ்கிந்தாராஜ்யத்தைப்பெற்று மகிழ்வேனோ? அடியேன் அக்கினிஸாக்ஷியாக தேவருடன் நட்புக்கொண்டமையின், இனத்தார், சுற்றத்தார், தோழர்கள் யாவரும் இனி என்னைச் சேர்ந்து மகிழ்வார்கள்; அடியேனும் தேவர்க்குத் தகுதியான தோழனென்று தேவரீர் விரைவில் அறிந்தருளுவீர்; என்னுடைய குணங்களை யான் இப்போ புகழ்ந்துகொள்ளேன்; பிரஹ்மஜ்ஞானமுடையவர்களுக்குத் திரம் ஒருக்காலும் அழியாததுபோல தேவரீர்போன்ற மஹானுபாவர்களினுடைய அன்பும் ஒருக்காலும் அழிவுறாது; வெள்ளி, தங்கம், ஆடையாபரணம் முதலிய யாவும் தோழர்களுக்குப் பகுதியற்றவென்றே தோழர்கள் நினைக்கின்றனர்கள்;—

மையழித்திராதோ? இதனால் மூடர் மயங்கினும் உணர்ந்தோர் மயங்குவாரோ? மயங்கார்; ஆனால் அவன்செய்த சிவபூஜைக்குப் பயனியாதெனில், பிருகுமஹாமுனிவர் சாபமிட்டபடி பரத்தையர்களைப்பற்றுவதும் பெரியோர்களைப் பகைப்பதும் நல்லொழுக்கத்தைத்துறந்து தீச்செயல்புரிவதும் பாஷண்டியாகித் திரிவதுமே பயனென வுணர்க, இப்பிறவியில் பயன்நேரின் மறுபிறவியில் பயன் தரப்பிக்கக்கூடாதென்று மீமாம்ஸாதி நியாயமிருப்பதால் இதுதான் நன்கு அமையும், மஹாராஜா இதற்குமுன் பெருமாளுடன் வார்த்தையுரைசெய்கையில் கைகளைக்கூப்பாமல் இப்போது கைகளை யுங்கூப்பிக் கண்ணீர்பெருகி யுரைசெய்யத்தொடங்கினமையின், தாம், உண்மையை மறைத்துப் பொய்யுரைப்பதைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்னுங் கருத்துடையரென்று நன்குவிளங்கும்; ஆகையாலேதான் உடனே இரண்டாவதுசுலோகத்தில் பிரதிஜ்ஞையும் செய்தார்; இவைகளை நன்காராயின், பொருந்துமென்றே யுணர்வினர்க ளுணர்வார்கள்.

ఆఢ్యో వాపి దరిద్రో వా దుఃఖితస్సుఖితోఽపి వా
నిర్దోషో వా సదోషో వా వయస్యః పరమా గతిః
ధనత్యాగస్సుఖత్యాగో దేహత్యాగోఽపి వా పునః
వయస్యార్థే ప్రవర్తన్తే స్నేహం దృష్ట్వా తథావిధం.

ஆட்யோவாபிதரித்ரோவா துக்கிதஸ்ஸுகிதோபிவா
நிர்தோஷோவாஸதோஷோவா வயஸ்ய: பரமாகதி:
தநத்யாகஸ்ஸுகத்யாகோ தேஹத்யாகோபிவாபுந:
வயஸ்யார்த்தே ப்ரவர்த்தந்தே ஸ்நேஹந்த்ருஷ்ட்வா ததாவிதம்.

தோழன் செல்வமுடையவனாயினும், செல்வமற்றவனாயினும், துன்புற்றவனாயினும், இன்புற்றவனாயினும், தீக்குணமுடையவனாயினும், நற்குணமுடையவனாயினும், அவனே தஞ்சமாகக்கடவன். நல்லோர்கள் தோழர்களின்பொருட்டுப் பொருளை யிழந்தாவது, போகங்களைத் துறந்தாவது, உயிரை விட்டாவது அவர்களைக் கைவிடாமல் பாதுகாத்தளிப்பார்கள் ஆதலின், இனி யடியேனுக்கு சிறிதுங் குறையிலது; என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பெருமாளும் அதைத் திருச்செவிசாத்தி யது அவ்வண்ணமே யாகுமென்று உடன்பட்டு, எதிரிலுள்ள இளையபெருமாளுடன் உகந்தருளிச்செய்து மகிழ்ந்தருளினர்.

அநந்தரம் மஹாராஜா பிராட்டியாருடைய திருவாபரணங்களை வாங்கிக் கடாக்ஷித்ததுமுதல் நின்றுகொண்டிருக்கின்ற பெருமாளைப்பார்த்து அவரை எழுந்தருளப்பண்ணுவதற்காக நாற்புறமும் நோக்கி, யருகில் தளிர்த்து மலர்ந்திருந்த ஆச்சாமரத்தின் கிளையை முறித்துக் கீழேபரப்பிப் பெருமாளை எழுந்தருளியிருக்கச்செய்து தாமும் உட்கார்ந்தனர். உடனே சிறியதிருவடி இளையபெருமாள் நிற்பதைக்கண்டு மற்றொருகிளையை முறித்துக் கீழேபரப்பி யவரையும் வீற்றிருக்கச் செய்தனர். இவ்வண்ணம் அம்மலையின்மிசையில் கலக்கமற்றுத் தெளிந்த ஆழ்கடல்போல கம்பீரமாக வீற்றிருக்கின்ற பெருமாளை மஹாராஜர் நோக்கிப் பெருமகிழ்வினால் வாய் தழுதழுத்து மொழியலுற்றனர். கேட்டருளீர் மஹாநுபாவரே! அடியேன் தமையனான வாலியினால் வெருட்டப்பட்டு அச்சங்கொண்டிங்கே திரிந்தலைந்துகொண்டிருக்கின்றேன்; பாரியையும் இழந்து, மகிழ்வுகுன்றித் துன்பக்கடலில் மூழ்கி யிருக்கின்றேன்; அனைத்துலகங்களுக்கும் அபயங் கொடுத்துக் காத்தருளும் அருளாழியம்மானே! அடியேனையும் இந்த வாலியினின்றும் காத்தருள்செய்க; என்றிவ்வண்ணம் மஹாராஜா விண்ணப்பஞ்செய்ததைப் பெருமாள் கேட்டருளித் தாம் தருமமறிந்தவரும், ஆச்ரிதபரிபாலனஞ்செய்யவல்ல திவ்விய தேஜஸ்ஸை யுடையவரும், ஆச்ரிதவாத்ஸல்ய முடையவருமாதலின், மந்தஹாஸத்துடன் மஹாராஜரை நோக்கிக் கேளீர் தோழரே! தோழமைக்கு உபகாரமும், பலைக்கு

அபகாரமும் அடையாளமாதலின், யான் இப்போழ்தே அந்த வாலியைக் கொலைசெய்து உம்மை மகிழச்செய்வேன்; என்னுடைய இந்தக் கணைகள் மிக வேகமுள்ளனவும், இறகுடையனவும், கொடிய வொளி யுடையனவும், கார்த்திகேயவனத்திலுண்டாயினவும், தங்கக்கட்டமைந்தனவுமாகி விளங்குகின்றன; இவை பகைவர்மேல் நச்சரவம்போலவும், வச்சிராயுதம்போலவும் பாய்ந்து கொலைசெய்யும்; உமக்கு அண்ணனென்னும் மாறு பெயருள்ள சத்துருவை இக்கணையினால் அடிபட்டிறந்தனனெனவே எண்ணுக; இக்கணையினால் அவன் சிதறுண்ட மாமலைபோல வீழ்ந்திறப்பனேயன்றி, உய்யானென்றருளிச்செய்தனர். மஹாராஜா இம்மொழியைக்கேட்டு மகிழ்ந்து நன்குநன்கென்று புகழ்ந்து அவரை நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரரே! அடியேன் மிகவும் சோகத்தினால் வருந்தி யிருக்கின்றேன்; சோகமடைந்தோர்களுக்குத் தேவரோ தஞ்சம்; தேவர் தோழராயினமையின், அடியேன் தேவரிடத்தில் முறையிட்டழுகின்றேன்; தேவர் அக்கினிஸாக்ஷியாகக் கைகொடுத்தமையின், அடியேனுக்குத் தோழராயினரல்லிரோ? ஆதலாலும், மிகவும் பலபராக்கிரமமுடையீரென்பதாலும், அச்சமின்றி யுரைக்கின்றேன்; இவ்விஷயத்தில் சத்தியத்தின்மேல் ஆணையிட்டுத்தருவேன்; துன்பத்தை இதுவரையில் உள்ளே யடக்கிவைத்திருந்தமையின், என் மனதை யறுத்துக்கொண்டிருந்தது; என்றிவ்வண்ணமுரைத்துக் கண்ணீர்ப்பெருக்கினால் மேலே கட்டியாகக்கூறுவதற்குத் திறமையற்றவராயினும், தீரத்தினால் சோகத்தையும், கண்ணீர்ப்பெருக்கையும் உள்ளே யடக்கிக்கொண்டு, பின்பு, கண்ணீரையுந் துடைத்துக்கொண்டு பெருமூச்செறிந்து மனந்தேறி, மீளவும் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் இனியதோழரே! முன்னே வாலி என்னை வன்மொழிகள்மொழிந்து நாட்டினின்றும் வெருட்டி யோட்டிவிட்டனன்; என்னுடைய இனிய மனையாளையும் பறித்துக்கொண்டனன்; என்னுடைய தோழர்களையும் சிறையில் வைத்தனன்; என்னைக் கொலைசெய்வதிலும் மிக முயற்சிகொண்டிருக்கின்றனன், பல தடவைகளில் என்னைக் கொலைசெய்வதன்பொருட்டு அவனாலேவப்பட்டு வானரர்கள் இங்கெய்தி என்னுடன் போர்செய்து மடிந்தனர்கள்; தேவரும் வாலியினாலேவப்பட்டவரோ என்று எண்ணியே தேவரைக்கண்டவுடன் எதிரில் வாராமல் ஒளித்திருந்தேன்; அச்சமுற்றகாலையில், யாவரும் எதைக் காணினும் அச்சமுறுகின்றனர்களல்லரோ? இந்த அனுமான் முதலிய நால்வரே எனக்குத் துணையாகி யிருக்கின்றனர்கள்; ஆகையாலேதான் இவ்வண்ணம் மிகவும் துன்புற்றும் இறக்காமல்பிழைத்திருக்கின்றேன்; இவர்களே என்னை விட்டுப் பிரியாமல் சென்றவிடத்தில் சென்றும், இருந்தவிடத்திலிருந்தும், என்னைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு வருகின்றனர்கள்;—

என் தோழரே! இதுதான் என்னுடைய விண்ணப்பத்தின் சுருக்கம், விரிவாக உரைப்பதினால் யாதுபயன்; மிகவும் சிறந்த பலமுடைய என் தமையனான அந்த வாலியே எனக்குச் சத்துரு? அவன் இறந்தொழிய

என் துன்பம் தீராது; எனக்கு இன்பமும், உயிர்வாழ்வும், அவன் அழிந்த பின்புதான் நிலைக்கும்; இதுதான் என்னுடைய துன்பத்தின் முடிவு; தோழனுக்குத் துன்புற்றவனாயினும், துன்புறாதவனாயினும், தோழனே தஞ்சமாதலின், உரைசெய்தேன்; என்று மொழிந்து மௌனமடைந்தனர். பெருமாளும் அம்மொழியைக்கேட்டு மஹாராஜனை நோக்கி, வானராசிமானே! உமக்கும் வாலிக்கும் பகைமேலுண்டாயிற்று, அதை யான் கேட்டுணர விரும்புகின்றேன்; அதைக்கேட்டபின் பலாபலங்களை எளிதாக வுணர்ந்து தேர்ந்து, மேலே நடக்கவேண்டியதை நடத்துவேன்; உம்மை இவ்வண்ணந் துன்புறுத்தியதைக்கேட்டு வாலியின்மேல் எனக்குக் கடுஞ்சினந்தோன்றி, மழைகாலத்தில் ஆற்றின்வேகம்போல என் மனத்தைப் பிளந்து மேலெழுகின்றது; ஆதலின், யான் கோதண்டத்தில் நாண்கட்டுவதற்குள் அதனை மகிழ்ந்துரைசெய்யீர்; யான் கணையைத் தொடுத்தெய்வேனாகில், உடனே வாலி இறந்தனனெனவே நம்புக; என்று வினவியருளினர். மஹாராஜா அதுகேட்டு நான்கு வானரர்களுடன் மிக மகிழ்ந்து பெருமானை நோக்கி, வாலியுடன் தமக்குப் பகைநேர்ந்த காரணத்தை மொழியலுற்றனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் எட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர், மாயாவியுடன் வாலி பகைகொண்டு போர்செய்தது

முதலிய செய்தியைப் பெருமானுக்கு அறிவித்தது.

கேட்டருளீர் ஸ்ரீராமசந்திரரே! வாலியென்கிற என் தமையன் மஹாவீரமுடையவனும், எம் தந்தைக்கும், எனக்கும், மிகவும் இனியனுமாகி யிருந்தனன்; பின்பு, தந்தை பொன்னுலகமடைகையில், மந்திரிகளெல்லோருஞ்சேர்ந்து மூத்தவனென்பதினால், வாலிக்குப் பட்டங்கட்டுவித்தனர்கள். பின்பு, அவன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில், யான் எப்பொழுதும் பிரியாமல் விநயம்பூண்டு தொண்டன்போல அருகிலேதானே யிருந்து கொண்டிருந்தேன்; துந்துபிக்கு மூத்தவனும், மயாஸுரன் பிள்ளையுமாகிய மாயாவியென்பவன் அப்பொழுது ஒரு பெண்ணின் நிமித்தமாக வாலியுடன் பகைகொண்டிருந்து ஓர்நாள் அர்த்தராத்திரியில் எல்லோரும் உறங்கினபின், கிஷ்கிந்தையின் கோபுரவாயிலில் வந்து கோரமாகச் சிங்கநாதஞ்செய்து வாலியைப் போர்க்கழைத்தனன்; அதனைக்கேட்டுறங்க

வாலியும், அந்தக் கூக்குரலைக்கேட்டுத் துயிலுணர்ந்து அதனைப்பொறுமல் விரைவாகவெழுந்து அவ்வஸுரனுடன் போர்செய்யும்படி புறப்படுகையில், அந்தப்புரத்திலுள்ள வனிதையர்களும், யானும் பலவாறாகத் தடைசெயி னும் கேளாமல் சினங்கொண்டு புறப்பட்டு வந்தனன்; யானும் அவன்மீ துள்ள பத்திமையினால் அவனுடன் புறப்பட்டுச்சென்றேன்; அந்த மாயாவி எங்களிருவரையுங்கண்டு அச்சங்கொண்டு மிகவும் வேகமாக ஓடிப்போயி னன் அப்பொழுது சந்திரனெழுந்து வழியெங்கும் பிரகாசமாக விளங்கின மையின், யாங்களும் அவனை வெருட்டிக்கொண்டோடினேம்; அந்த அஸுரனும் புலலெழுந்து மூடிய பூமியிலுள்ள ஒரு பிலத்தினுள்ளே புகு ந்து மறைந்தனன் யாங்களும் அங்கே சென்று நிற்கையில், வாலி மிகவுஞ் சினமுடையவனாகி என்னை, மீளாமல் என்னை நோக்கி, அடா தம்பி! யான் வருமளவும் இவ்விடத்திலேயிருந்து மிகவும் ஊக்கத்துடன் இவ்வாயிலைக் காத்துக்கொண்டிரு? யான் இதனுள்ளே புகுந்து அந்த அஸுரனைத்தேடிக் கொலைசெய்து வருவேனென்று மொழிந்தனன். யான் அம்மொழிகேட்டு யானும் உடன் வருவேனென்று பலவாறாகவேண்டினேன்; அவன் அதற் குடன்படாமல் ஆணையிட்டுத் தகைந்துவிட்டு பெரிய அக்குகைக்குள்ளே புகுந்தனன் யான் அவன் கட்டளையின்படி அக்குகையின் வாயிலைக் காத் துக்கொண்டிருக்கையில், ஒருவருஷமாகியும் அவன் வாராமையால், அந்தோ! அண்ணன் இறந்துவிட்டனனோவென்று ஐயமுற்று மிகவுந் துயரமடைந்திருந்தேன்; பின்பு, நெடுநாளைக்கு அக்குகைக்குள்ளே அநேகமாயிரம் அசுரர்களின் இரைச்சலும், வாலியின் கூக்குரலும் கேட்கப் பட்டன; உடனே நுரையுடன் கூடிய குருதியும் வெகுவாக அக்குகையி னின்றுந் தோன்றிற்று; யான் இக்குறிகளினால் வாலியே இறந்துவிட்டன னென்று நிச்சயித்து மிகவும் துன்பமடைந்து அந்த அசுரன் மீளவும் இங் கெய்தி எம்மையும் கொலைசெய்வானோ என்கின்ற எண்ணத்தினால் மலை போன்ற பெரிய குண்டுக்கல்லை அந்தக் குகையின் வாயிலில் அடைத்து மூடிவிட்டு நீரிலாடி வாலியைக்குறித்துத் தருப்பணஞ்செய்து சோகத்தை யடக்கி இதன் உண்மையை அறியுமளவும், யார்க்கும் அறிவித்தலாகா தென்று இதனை யொருவர்க்கும் கூறாமல் மறைத்திருந்தேன்; ஆயினும், மந்திரிகள் இதனை எப்படியோ அறிந்துகொண்டு எல்லோருஞ்சேர்ந்து ஆலோசனைசெய்து என்னை நிர்ப்பந்தித்து அபிஷேகஞ் செய்வித்தனர்கள். பின்பு, யான் நீதிவழுவாமல் சிறிதுகாலம் அரசாட்சி செய்துகொண்டிருக் கையில், வாலி அந்த அஸுரனைக் கொலைசெய்துவிட்டு யான் அடைத்து வந்த கல்லினையுந்தள்ளி, யந்தக்குகையாலேதானே வந்து யான் அபிஷேகங் கொண்டு அரசாட்சிசெய்வதையுங்கண்டு கடுஞ்சினம்பூண்டு கண்கள் சிவந்து என்னுடைய மந்திரிகளையுங்கட்டிச் சிறையில்வைத்து, என்னையும் நோக்கி, வன்மொழிகள் மொழிந்தனன்; அப்போழ்து ராஜ்ஜியம் யாவும் என்வசத்திலிருந்தமையின், அவனை வெல்லுந்திறமையுற்றிருந்தேனாயினும்,

அவன்மீதுள்ள அன்பினாலும், பத்திமையினாலும், யான் அந்த எண்ணங் கொள்ளாமல் அவனைக்கண்டவுடனெழுந்து விதியின்படி வந்தனம் செய்தேன்; ஆயினும், அவன் சிரந்தணிந்து மகிழ்ந்து ஆசீர்வாதஞ்செய்யாமலிருக்கையில், மீளவும் யான் வணங்கி வேண்டுகையிலும் சினந்தணியாமையால் அருள்செய்திலன் மஹாபிரபுவாகிய என் தோழரே;' என்று மொழிந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஒன்பதாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பத்தாவது சருக்கம்.

மஹாராஜா பெருமாளை நோக்கி, வாலி என் வேண்டுகோளுக் கிரங்காமல் வெருட்டினனென்றுரைத்ததும், பெருமாள் அவனைக் கொலை செய்து உமக்கந்த ராஜ்யத்தை யளிப்பேனென்று அபயமளித்ததும்.

மீளவும் மஹாராஜர் பெருமாளை நோக்கிக் கேட்டருளீர் என் பிரியமுள்ள தோழரே! மறுபடியும் யான் மிகச் சிறப்புடைய வாலியை நோக்கி, எழுந்தருள்க எம்மையரே! என்னுடைய நல்வினையினால் நீர் குசலமுற்றெழுந்தருளினீர்; உம்மால் பகைவனும் கொலைசெய்யப்பட்டனன், யான் அநாதனாயினேனென்று துயருற்றிருந்தேன், எனக்கு நீர் ஒருவரே கருணைகூர்ந்த நாதனாகின்றீர்; இந்த நூறு சலாகைகளை யுடையதும், பூர்ணசந்திரன் போன்றதுமாகிய வெண்குடையினையும், வெண்சாமரங்களையும், உம்மிடத்திலே ஒப்பித்துவிட்டேன், உளமகிழ்ந்தேற்றுக்கொண்டருள்க; என்னையனே! என்னுடைய இவ்விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள்க; யான் உம்முடைய கட்டளையின்படி அந்தக்குகையை யொருவருஷம்வரையில் காத்துக்கொண்டு உம்மை எதிர்பார்த்திருந்தேன்; பின்பு, அதினின்றும் நுரையும் ரத்தமும் மிகுதியாகத் தோன்றிற்று; அதைக்கண்டு உமக்கே தீமை நேர்ந்ததென்று எண்ணி மிகவுஞ் சோகக்கடலில் மூழ்கி பகைவனான் மீளவும் வந்து எம்மையுங் கொலைசெய்வானோவென்று அச்சங்கொண்டு மலையின் சிகரத்தினால் அக்குகையை மூடி யங்கிருந்து புறப்பட்டிங்கெய்தினேன்; பின்பு, யான் துயரங்கொண்டிருந்தமையின், மந்திரி முதலானோர்கள் யானிவ்வண்ணம் எண்ணிவந்ததை யறிந்துகொண்டு வலுவில் அபிஷேகஞ் செய்வித்தனர்கள்; இதில் ஒருமொழியேனும் பொய்யுரைத்திலேன்; ஆதலின், இதனை நன்குணர்ந்து இப்பிழையைப் பொறுத்தருள்க; இனி

நீரே அரசாகிப் பாதுகாக்கக்கடவீர். யான் முன்போலவே தொண்டுபூண்டிருப்பேன்; நீர் இல்லாமையினாலே யான் அரசுசெய்து வந்தேனேயன்றி, வேறில்லை, வைப்பாகவிருந்த இந்த ராஜ்ஜியத்தைப் பகைவின்றிப் பாதுகாத்து மீளவும் உமக்களிக்கின்றேன்; ஆதலின், என்மீது சினமுறாது; இவ்வண்ணம் யான் கைகூப்பி வேண்டுகின்றேன்; அரசற்ற ராஜ்ஜியம் செழிப்புறாதென்று அமைச்சர் முதலானோர் எனக்கு நிர்ப்பந்தம்பண்ணி அபிஷேகஞ்செய்வித்தனர்களேயன்றி, வேறில்லை, என்றிவ்வண்ணம் உரைசெய்து வேண்டினேன்; வாலி இதைக்கேட்டு அருள்செய்யாமல் எதிர்த்து அதட்டி யடா நீசா! சீச்சீ உன்னை யிகழ்க; என்று பலவாறாக வல்லுரையுரைத்து, நாட்டார் நகரத்தோர்களையுங் கூட்டி என்னையுங்குறித்து அவர்களை நோக்கிக் கேளீர்கள் அன்பர்களே! முன்பொருநாள் இரவில் மாயாவியென்னும் அசுரன் கெடுமதிபூண்டு என்னைப் போர்செய்வதன்பொருட்டு அழைத்தனனே? அது உங்களெல்லீர்க்குந் தெரியுமன்றோ? அப்போது யான் அவனது வீரவாதத்தைக்கேட்டுப் பொறாமல் புறப்பட்டேன்; அப்போது இந்தக் கொடிய சுக்கிரீவனும் என்பின்றொடர்ந்து வந்தனன்; அந்த அஸுரன் எங்களிருவரையுங்கண்டு அச்சங்கொண்டோடினன்; யாங்களும் அவனைத் தொடர்ந்தோடினோம்; அந்த அசுரன் விரைவாக ஓடி யொரு பெரிய குகைக்குள் புகுவதைக்கண்டு யான் இவனை நோக்கி, அடா தம்பி! யான் வருமளவும் நீ இந்தக் குகையைக் காத்திரு? யான் அந்த அஸுரனைக்கண்டு கொலைசெய்யாமல் மீளேனென்று உரைத்துவிட்டு இவன் இவ்வண்ணமேயிருப்பானென்றெண்ணி அந்தக் குகைக்குள்புகுந்து சென்றேன்; பின்பு, அவனைத் தேடிப்பிடிப்பதற்கு ஒருவருஷமாகிவிட்டது; பின்பு, அவனைக்கண்டு இனத்தார் சுற்றத்தார்களுடன் எளிதில் கொலைசெய்துவிட்டேன், அப்போது அவனுடைய குருதி அக்குகையின் வாயில் வழியாகப்பெருகிற்று, பின்பு, யான் அவ்வழியைத்தேடிவந்து வழியைக் கல்லினால் அடைத்திருப்பதைக்கண்டு, அடா சுக்கிரீவா என்று பலதடவை கெட்டியாகக்கூவியும் எதிர்மொழி கேளாமையினால், மிகவுந் துயரமடைந்து வெகுவாகக் கால்களினால் உதைத்து அக்கல்லைத் திறந்துகொண்டு அந்த வழியினால் புறப்பட்டு இங்குச்செய்தினேன்; ஆதலின், இவனே ராஜ்ஜியத்தைத் தானே யாளவேண்டுமென்றெண்ணி, யான் இறக்கினும் இறக்குகவென்று கெடுமதிபூண்டு அக்குகையின் வாயிலை மூடிவிட்டு வந்தனன்; இவன் கொடுமைபூண்டு அண்ணனென்னும் அன்பினையும் மறந்து இவ்வண்ணஞ் செய்தனன், என்றிவ்வண்ணமாக இகழ்ந்துரைத்து, மனையாளையும் அபகரித்துக்கொண்டு உடுத்த துணியுடன் வெருட்டி யடித்தோட்டி விட்டனன். அவனால் வெருட்டப்பட்டே இப்பார்முழுதும், காடு மலை யடங்கலும் திரிந்தலைந்தேன்; பின்பு, வேறொருகாரணத்தினால் வாலி இவ்விடத்திற்கு வரக்கூடாமையை யறிந்து இந்த ரிசியமூகமலையைச்சேர்ந்துறைகின்றேன்; கேட்டருளினீரோ எம் தோழரே! யானிவ்வண்ணம் நிதியும் பிறையின்

றியே கடுந்துயரமடைந்தேன்; இவ்வண்ணம் வாலிக்கும் எனக்கும் பகை நேர்ந்ததற்குக் காரணத்தை யுரைத்தேன்; ஆதலின், இனி வாலியின் அச்சந்தீர்ந்து இனபுற்று அடியேன் மகிழ்ச்சியுற்று வாழுமாறு அருள் செய்க; தேவர் அநாதரக்ஷகரும், ஆபத்பந்துவும், இனியதோழருமாகின்றீரல்லீரோ? என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வேண்டினர். பெருமாளும் அம்மொழியைத் திருச்செவிசார்த்தி அஞ்சன்மின் என்று அபயமளித்து, அவரை நோக்கிக் கேளீர் மஹாராஜரே! குறிதப்பாமல் விரைவாகப் பாய்கின்ற என்னுடைய இக்கணைகள் கதிரவன்போல ஒளிகொண்டு வாலியின் மேலே விழப்போகின்றன; மிகவும் தீச்செயல் பொருந்திய அந்த வாலி எனக்குக் கட்புலனாகுமளவுமே பிழைத்திருப்பான், யான் துன்புற்றிருப்பதினாலே நீரும் மிகவும் சோகக்கடலில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றீரென அறிகின்றேன்; உமது பாரியையைப் பறித்துக்கொண்ட அந்த வாலியை விரைவில் கொலைசெய்து உம்மைக் கரையேற்றுவேன்; பின்பு, நீர் கோரிகையீடேறி இன்புற்று வாழ்வீரென்று புன்னகையுடன் அருளிச்செய்து தேற்றியருளினர். மஹாராஜரும் அம்மொழியைக்கேட்டு மிக மகிழ்ந்து பெருமாளை நோக்கி, மொழியலுற்றனர். *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பத்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் பெருமாளுடன் வாலிக்குநேர்ந்த மதங்கமாமுனியின் சாபத்தை யுரைசெய்து அவனுடைய தோள்வலியைப் புகழப் பெருமாள் மாஹாராஜர்க்கு விசுவாஸம் வருவதற்காக துந்துபியின் சரீரத்தை இடதுகால் கட்டைவிரலினால் பத்துக்காதவழி தூரம் தள்ளியருளியது.

அநந்தரம் மஹாராஜர் பெருமாள் அருளிச்செய்த திருவாய்மொழிகளைக் கேட்டதினால் பெருமகிழ்வுகொண்டு டௌருஷம்பெருகப் புகழ்ந்து பூர்த்துப் பெருமாளைநோக்கிக் கேட்டருளீர் அருட்சாழியம்மானே! தேவர் திருவுளஞ் சிறிபருள்வீராகில், கொடிய கூரிய கணைகளினால் மூவுலகங்களையும் ஊழிகாலையில் கொழுந்தெழுந்த செங்கதிரோன்போல

* மாயாவியெனபவன துந்துபிக்கு உடன்பிறந்தோனும் ஒருவனுளன்; இங்கே இவன் துந்துபியின் மகனெனவே தோற்றுகின்றது.

எரித்தருள்வீரென்பதில் சிறிதும் ஐயமிலது ஆயினும், வாலியினுடைய தீரத்தையும், வீரத்தையும், பௌருஷத்தையும், அடியேன் உரைக்கின்றேன்; இதனைக்கேட்டருளிய பின்பு, தக்கவண்ணஞ்செய்தருள்க; வாலி தினந்தோறும் பின் மாலையிலெழுந்து, மேலசமுத்திரத்திலிருந்து கீழச முத்திரத்திற்கும் தென்சமுத்திரத்திலிருந்து வடசமுத்திரத்திற்கும் கதிரவன் உதிப்பதற்குமுன்னமே வருத்தமின்றிச் சுற்றிக்கொண்டு வருவான்; மாமலையின் சிகரங்களைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அம்மானையாடுவான்; காட்டிலுள்ள பற்பல புஷ்பித்த சிறந்த மரங்களையும், வேகத்தினால் முறித்துச் சாய்ப்பான்; ஒருக்கால் துந்துபியென்னும் அசுரன் கயிலைமலையின் சிகரம்போலப் பருத்துயர்ந்த காட்டெருமைக்கிடாவின் வேஷத்தையெடுத்துக்கொண்டு ஆயிரம் யானை பலம் தனக்குளதென்னும் செருக்கினால் மதமேறி வரம்பெற்றிருந்ததினால், ஒருவனையும் மதிக்காமல் சமுத்திரராஜனைக்கிட்டிக் கேளீர் நீரக்கடலுவோ! என்னுடன் போர் செய்யவருக; என்று அழைத்தனன் சமுத்திரராஜனும் எழுந்து அவனைநோக்கி, அடா துந்துபி! யான் இப்போது போர்செய்ய வல்லமை கொள்ளுகின்றிலேன்; உன்னுடன் போர்செய்ய வல்லவன் யாவனோ? அவனையுரைசெய்கின்றேன் கேளாய்; முக்கண்ணனுக்கு மாமனும், மாமலைகளுக்குக் கோமானும், பற்பல சுனை, காடு, ஆறுகளையுடையனுமாகிய வரையரையன் இமயமலையென்கின்றனன், அவன் உன்னுடன் போர்செய்யவல்லவன் அங்குச் செல்லாயென்று உரைசெய்தனன். துந்துபி யதுகேட்டு சமுத்திரராஜன் தன்னைக்கண்டு அச்சங்கொண்டதாக நினைத்து, வில்லினின்றும் விடுக்கப்பட்ட பாணம்போல விரைவாகப் பாய்ந்துவந்து இமயமலையைச் சேர்ந்து வெண்மைநிறமுள்ள சிறந்த சிகரங்களை முட்டிக் கீழேதள்ளிச் சிங்கநாதஞ் செய்தனன். வரையரையனும் அதுகண்டு சீற்றறு வெண்மைபொருந்திய மேகம்போன்ற இனியருபந் தரித்துக்கொண்டு தனது சிகரத்தின்மீதில் வீற்றிருந்து துந்துபியை நோக்கி, அடா தானவா! நீ யென்னையேன் துயருறுத்துகின்றனை; யான் போர்செய்யத் தக்கவனல்லேன்; மாமுனிவர்களெல்லோரும் என்னைச் சேர்ந்து தவம்புரிந்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்கள்; ஆதலின், என்னை வருத்தற்க; என்று மொழிந்தனன். துந்துபி யதுகேட்டுச் சினத்தினால் கண்சிவந்து அவனை நோக்கி, அடா மாமலை மன்னவா! உன்னைப் போரில் சிறந்தவனென்று கூறுகின்றனர்களோ? என்னிடத்தில் அச்சங்கொண்டே இவ்வண்ணம் உரைக்கின்றனையோ? ஆகில், என்னுடன் இப்போது யாவன் போர்செய்யவல்லனோ அவனை யுரைசெய்க; என்று வினவினன். பர்வதராஜன் அதுகேட்டு அவனை நோக்கிக் கேளடா துந்துபி! வாலியென்னும் வானரராஜன் தேவேந்திரனுக்கு நிகரான பல பராக்கிரமமுடையவனாகிக் கிஷ்கிந்தையில் அரசு செய்து வருகின்றனன்; அவன் உன்னுடன் போர்செய்ய மிகவும் வல்லவன், அவன் நமுசிக்கு வாஸவன்போல உனக்குத்தக்கசூரன், உனக்குப்

போர்செய்ய விருப்பமுள்ளதாயின், விரைவாக அங்குச்செல்லுக; என்று உரைசெய்தனன். துந்துபி அதுகேட்டு உடனே புறப்பட்டுக் கிஷ்கிந்தாபுரிசேர்ந்து மழைகாலத்தில நீருண்டகொண்டல்போலப பருத்துயர்ந்து மகிஷவேஷத்துடன் கோட்டைவாயிலிலவந்து ரணபேரிமுழங்கியதுபோலக்கூவினன்; அருகிலுள்ள மரங்களையும முறித்தனன; பூமியையும் கால்களின் குரங்களினால பிளந்தனன; கோட்டைக்கதவினையும யானைபோலக் கொம்புகளினாலமோதி முட்டிக்கொந்தினன்; அந்தப்புரத்தில் படுத்திருந்த வாலி யந்த ஓலியைக்கேட்டெழுந்து சினங்கொண்டு தாரைமுதலிய பெண்களுடன கூடி விண்மீனகளுடன் கூடிய சந்திரனபோலப புறப்பட்டு வந்து துந்துபியை நோக்கி, அடா தானவா! எல்லாவானரங்களுக்கும் வாலி ராஜனாகியிருக்கையில, நீயேன் இவவண்ணம் கோட்டைவாயலில கூவுகின்றனை, அடா உன் செய்தியை யான் அறிவேன்; தப்பிப் என்றுமல் ஓடிவிட்டால பிழைப்பாய; ஏன உயிரை மாயத்துக்கொள்ளுகின்றனை; உயிரைப பாதுகாத்துக்கொள்ளாடா? என்று மொழிந்தனன். துந்துபி யதுகேட்டுச சினங்கொண்டு அவனை நோக்கி, அடா வாலி! நீ பெணகளின நடுவிலிருந்து இவவண்ணம் மொழிவது உன்னுடைய வீரத்திற்குத் தக்கதன்று, என்னுடன் நீ இப்போது போர்செயக; பினபு, உனது பலம இத்தன்மையதென்று யான் அறிந்து கொள்வேன; அனறியில், இன்றிரவுமுழுதும் சினத்தையடக்கிப பொறுத்திருக்கினறேன; அதற்குள நீ இனபங்களை யனுபவித்து, அன்பரகளை யணைந்துகொண்டு, கோரினவைகளை யளித்துவிட்டுத தோழர்களையுங்கண்டு இந்நகரியையும நன்கு கண்ணுற்று, உனக்கு நிகரான மற்றொருவனுக்குப் பட்டமும் கட்டுவித்து, மனைவிகளுடனும புணர்ந்து வாழக; பினபு, நாளையதினம் உதயத்தில உன்னுடன போர்ந்து உன கொழுப்பை யடக்கிக் கொலை செய்து மகிழவேன;—

యోహిమత్తంప్రమత్తంవా సుప్తంవారహితంభృశం
హన్యాత్సభ్రూణహాలోకే త్వద్విధంమదమోహితం

யோஹிமத்தமபரமத்தமவா ஸுப்தமவாரஹிதமபருசம
ஹந்யாத்ஸப்ருணஹாலோகே த்வத்விதம்மதமோஹிதம

கள் முதலியவற்றைக் குடித்து மதங்கொண்டு மயங்கியிருப்பவனையும், ஊக்கமற்றுப் பராக்காயிருப்பவனையும், துயில்கொண்டவனையும், ஆயுதமின்றித் தனித்திருப்பவனையும், உனனைப்போலக் காமவேட்கை கொண்டு மயல்கொண்டவனையும், யாவனொருவன் கொலைசெய்வானோ? அவன் உலகினில் கருவையழித்த பாவத்தையும், வேதியரைக் கொலை செய்த பாவத்தையும் அடைவானென்று தருமமுணர்ந்தோர் மொழிகின்றனரல்லரோ? என்று செருக்குற்று மொழிந்தனன். வாலியும் அம்

மொழியைக்கேட்டு நகைத்துச் சினமுற்றுத் தாரை முதலிய பெண்களை யனுப்பிவிட்டு அவனை நோக்கி, அடடா மூடா! நான மதங்கொண்டிருக்கே னென்றெண்ணுறாக; நீ போரிலே அச்சமற்றவனாயின், எதிரே நின்று இப்போதே போர்செய்யடா? என்னுடைய இந்த மதத்தையும், இந்தப் போர்க்கு வீரபானமென்றெண்ணடா? என்றிவ்வண்ணமுரைத்து தன் தந்தையான தேவேந்திரனால அளிக்கப்பட்ட பொன்மயமான மாலையை தோள்களில உயர எடுத்துக கட்டிக்கொண்டு போர்செய்யச சன்னத்தமாகி நின்றனன். உடனே அந்த துந்துபியும் போர்வதற் கெதிரதுவருகையில், வாலி யவனுடைய இரண்டு கொம்புகளையும் பிடித்துச் சுழற்றிக் கீழேயடித்துச் சிங்கநாதஞ்செய்து மகிழ்ந்தனன அப்போது அந்த துந்துபியின் காதுகளினின்றும் குருதி தாரையாகப்பெருகிற்று; பின்பு இருவரும் மிகச்சினங்கொண்டு கோரமாகச சண்டைசெய்கையில், வாலி முஷ்டிகளினுலும், முழங்கால்களினுலும், குண்டுகக்கல்லுகளினுலும், மரங்களினுலும அடித்தனன். துந்துபியும் கொமபுகளினுலும், கால்களாலும் அடிததலனை. இவ்வண்ணம் போர்கையில், வாலிக்குக் காந்தியும், பலமும், பராக்கிரமமும் வளர்ந்தன; துந்துபிக்கு அவைமுறையே குறைந்தன; அப்போது வாலி துந்துபியைப் பிடித்துச சுழற்றித தரையில் அடித்தனன. உடனே துந்துபி தரையிலவீழ்ந்திறந்தனன். வாலியும் அப்பொழுது அந்த துந்துபியின் சரீரததையெடுத்துக் கைகளால சுழற்றியெறிகையில், அது ஒருகாத வழிதூரந்தாண்டித் தரையில வீழ்ந்தது; வேகமாகத் தரையில் அந்த உடல் வீழ்ந்தமையின், வாயினின்றும் இரததவெள்ளம்தோன்றிக் காற்றினுல்மதங்கமாமுனியின் ஆசிரமமெங்கும்போயப்பாய்ந்தது; அங்கே வீற்றிருந்த மதங்கமாமுனிவர் அதைககண்டு மிகமுனிவுகொண்டு யாவன அவன இவ்வண்ணம் செயதவன்; அவன் எனமீதும் குருதிபடியுமாறு செய்தனனலலனே? எவன் இவ்வண்ணம் மதியற்றவனும், மதிகெட்டவனும், மடமையுடையோனும், பெரியோர்களிடத்தில பழக்கமற்றவனுமாகின்றனன்; என்று அருளிச்செய்து ஆசிரமத்தின புறததிலெழுந்தருளி மாமலைபோல இறந்து வீழ்ந்துகிடந்த காட்டு மகிஷததைக்கண்டு ஞானககண்ணினுல் இவவண்ணம் வாலியினுல செய்யப்பட்டதென்று அறிந்து அவன் மேல் மிகத்திருவுளஞ்சீறி அந்தவாலி இன்றுமுதலிவவிடத்திற்கு வரககூடவனல்லன்; மீறிவருவானுகில உடனே இறக்கக்கடவன். அவன் இந்த துந்துபியின் உடலையெறிந்து மரங்களையும் முறித்து, சோணிதத்தையும் இறைத்து, என்னுசிரமத்தைக கெடுத்தனனல்லனே? அவன் சுற்றிலும் காதவழிதூரமுள்ள இந்த ஆசிரமத்தில் புகுவானுயின், உடனே யவன் இறந்துவிடுவனென்பதில் சிறிதேனும் ஐயமிலது; அவனுக்கு மித்திரர்களான வானரர்கள் யாவருளரோ? அவரும் இவ்விடத்தில் வாழக்கடவரல்லர்; அவர்கள் என்னுடைய இம்மொழியைக்கேட்டு வேறிடந்தேடிப்போகக்கடவர்கள்; இதனைக்கேட்டும் இங்கிருப்பார்களாயின், அவர்கள்

மேலும், சாபமிடுவேன்; யான் அருமையாகப் பிள்ளைகளைப்போல வளர்த்துவந்த என்னுடைய இந்த ஆசிரமத்தை யந்தப்பாவி யழித்தனனே? இன்றுதினம்மாத்திரமே இங்குள்ள வாலியைச் சேர்ந்த வானரர்களுக்குக் கெடுவுகொடுத்திருக்கின்றேன்; நாளையதினம்முதல யான் யாவனையாயினும காண்பேனாயின் அவன் அநேகம் ஆயிரம் வருஷங்கள் கல்லாகிக் கிடக்கக்கடவன; என்று சாபமிட்டருளினர். அங்குள்ள வானரர்கள் எல்லோரும அம்மொழியைக்கேட்டுணர்ந்து உடனே புறப்பட்டுக கிஷ்கிந்தைககோடிச சேர்ந்தனர்கள். வாலியும் அவர்களைக்கண்டு வாரீர்கள் வானரர்களே! நீங்களெல்லீரும் மதங்கவனத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தீர்களே? இப்பொழுது ஏன் இங்கேகூடியோடிவருகின்றீர்கள்; அவ்விடத்தில் உங்களுக்கு நன்மையுளதா? யாதேனும தீமை நேர்ந்ததோ? என்று வினவினன பின்பு, அந்தவானரர்களும வாலியை நோக்கிக் கேட்டருளீர் எமமிறையே! தேவராலே எறியப்பட்ட துந்துபியின் குருதிபாய்ந்து மதங்கமாமுனியின் ஆசிரமமெங்கும் அழிந்தமையின், அவர் முனிந்து தேவரையும், தேவரைச்சேர்ந்த எங்களையும, இவ்வண்ணம் சாபமிட்டனரென்று நிகழ்ந்தவாறு மொழிந்தனர்கள். வாலியும் அம்மொழிகேட்டு விரைவாக வோடிவந்து அந்த மதங்கமாமுனியைககண்டு வணங்கி யந்தச சாபத்தைப போக்கும்படிவேண்டினன். அம்முனிவர் அதுகேட்டும இரங்காமல் அவனை இலக்ஷியஞ்செய்யாமல் நிராகரித்துவிட்டு ஆசிரமத்துக்குள புகுந்தனர். வாலி யதுகேட்டு அச்சங்கொண்டு கிஷ்கிந்தை சேர்ந்து அன்றுமுதல இந்த மதங்காசிரமத்துக்குள் புகுகின்றிலன். பின்பு, அவன் இங்கே வரககூடாதென்பதையறிந்து அச்சந்தீர்ந்து மந்திரிகளுடன் இன்புற்று வாழுகின்றேன்; இதோ கண்டருளீர் அந்த துந்துபியின் எலும்புகளின் குவை காணப்படுகின்றது; இதுதான வாலியினால எறியப்பட்டு மலைபோல வீழ்ந்திருக்கின்றது; இதோ காணப்படுகின்ற இந்தப பருத்துயர்ந்த ஏழு ஆச்சாமரங்களுமிருக்கின்றனவே? இவைகளுள் வாலியொரு மரத்தைப்பற்றி யசைப்பானாகில, அது இலைகளையாவுமுதிர்ந்து மொட்டையாகிவிடும; ஸ்வாமி என தோழரே! வாலியின்பலம் இவ்வண்ணம் ஒப்பற்றதாக யிருக்கின்றதே அத்தன்மையனாகிய அந்த வாலியைப் போரில தேவர் எவ்வண்ணங் கொலைசெய்தருளுவீரென்று மொழிந்தனர். மஹாராஜர் இவ்வண்ணம மொழிந்ததை இளையபெருமாள் கேட்டருளி நகைத்து அவரைநோக்கி மஹாராஜரே! இப்பொழுது எந்தகாரியத்தைச் செய்தால என்னையர் வாலியைக கொலைசெய்வாரென்று நீர் நம்புவீரோ? அதனை யுரைசெய்யென்று வினவியருளினர். மகாராஜர் அதுகேட்டு அவரை நோக்கிக் கேளீர் இளையபெருமாளே! வாலி இந்த ஏழு சாலமரங்களையும் தனித்தனியசைத்துப் பலதடவைகளில் இலையுதிரச்செய்திருக்கின்றனன்; ஆதலின், பெருமான் இவற்றுள் ஒன்றினை யொருகணையினால் அடித்துத்தள்ளினும், இந்த துந்துபியின் எலும்பைப்பெயர்த்து [illegible]

தில் எறிந்தருள்வராயினும், பெருமாள் வாலியைக் கொலைசெய்து விடுவாரென்று யான நம்பி யசசந்தோந்து மகிழவேனென்று மொழிந்து முகூர்த்தகாலஞ் சிந்தையுற்றிருந்து பின்பு, பெருமாளையும நோக்கிக்கேட்டருளீர தோழரே ! அந்த வாலி மிகவுமசூரனும, சூரர்களைகொலைசெய்பவனும், உண்மையாகப புகழப்பட்ட பௌருஷமுடையவனும, சிறந்த பலமுடையோனும, போரில ஒருககாலும் தோலவியுறாதவனுமாகின்றனன் ; அவனுடைய செயல்களில ஒவ்வொன்றும தேவாசுரராலும, வியபபுறத்தக்கதாகின்றது ; அவைகளை நினைந்தேயான மிகவும அசசங்கொண்டு அவனுடன் போர்செய்யாமல் இந்த ரிசியமூகமலையைச சேர்ந்து வாழகின்றேன்; அந்த வாலி வெலலவொண்ணாதவனெனவும, மிகச சினமுடையவனெனவும, எண்ணியே இந்த இடத்தைவிட்டு நீங்காமலிருக்கின்றேன; இங்கே வாழகையிலும, அசசமுறறே யானாககாணினும அவனால ஏவப்பட்டவாகளோ என்று ஐயமுற்று நடுங்குகின்றேன ; இந்த அனுமான் முதலான நனமந்திரிகளினாலேதான நான் இன்புற்றிருககின்றேன; தேவரும அடியேனுக்குச சிறந்த தோழராக நேர்ந்தருளினீர ; தேவரும என்னுடைய சோகத்தை போககியருளத் திருவுளங்கொண்டிருக்கின்றீரென்பதையும் அறிவேன ; என்னுடைய தாபந்தீரும்படி இமையமலையைப் போலத் தேவரைத் தஞ்சமடைந்தேனாதலின், இனி யெனக்குக் குறையிலலை யென்பதையும் அறிவேன் ; ஆயினும், அந்தககொடிய வாலியின் பல பராககரமங்களைக கண்ணாரக கண்டவனாதலின், ஐயுறுகின்றேன ; தேவருடைய பல பராககரமங்களை யடியேன் நேராகக கண்டிலேனலலேனோ ? ஆதலின, யான் இவ்வண்ணம் மொழிகின்றேனே யனறி வேறில்லை ; அடியேன தேவரைப் பரீக்ஷை பாாக்கின்றேனென்றாவது, இகழகின்றேனென்றாவது, அசசமுறறுகின்றேனென்றாவது எண்ணியருளற்க ; அந்த வாலியின செயலகளினால் அடியேன இவ்வண்ணம் விண்ணபபம் செயகின்றேன் ; ராகவகுலதுரந்தரா ! தேவருடைய திருவாய்மொழியும, தீரமும், ஆகாரமும், இம்மூன்றுமே நீறபூதத நெருப்புப் போல திவ்விய தேஜஸ்ஸை தேவரிடத்தில் உளது என்பதை யறிவிககின்றன ; ஆதலின், வேறுவிதமாகத் திருவுளம் பறறற்க ; என்று விஜ்ஞாபனஞ் செய்தனா. இவ்வண்ணம் மஹாராஜா செயத விண்ணப்பத்தைப் பெருமாள் கேட்டருளிப் புன்னகைசெயது மஹாராஜரை நோக்கிக் கேளீர் தோழரே ! உமக்கு நம்முடைய திறமையில் நம்புதல இல்லையாயின நீர் நம்பும்படி செய்வோம பாரீரென்று அருளிசசெயது அங்கே கிடந்த அந்த துந்துபியின் காயத்தைத் தமது இடதுகால் கடடை விரலினாலசைத்துப் பத்துக்காதம் தூரம்போயச செல்லுமாறு எறிந்தருளினார். மஹாராஜர் அதனைக்கண்டும் நம்புதலுறாமல் பெருமாளை நோக்கித் தோழரே ! இந்த துந்துபியின் காயத்தை வாலி எறியுங்காலையில், இது புதியதாய் மாம்ஸங்களுடனும், இரத்தத்துடனும், தோலுடனும் சேர்ந்து

ஈரமாய் மிகவும் பாரமாயிருந்தது ; இப்போழ்தோவெனில், குருதி மாம்சங்களின்றி யுலர்ந்து எலும்புகள்மாத்திரம் மிகுந்து எளிதாகியிருக்கின்றது ; அன்றியிலே வாலி இதனை எறியுங்காலையில், அவனுடன் நெடுநேரம் போர்செய் திளைத்திருந்தனன். தேவர் இப்போழ்திளைப்பின்றி மகிழ்ந்து எறிந்தருளினீர் ; ஆதலின், 'இதனாலே தேவர் வாலியை விடச் சிறந்த பலமுடையீரென்று நமபுவதற்கிடமில்லை ; முன்பு, இது ஈரமாயிருந்ததற்கும், இப்போது உலர்ந்திருப்பதற்கும், கனத்தில வெகுவாக ஏற்றத்தாழ்வுண்டு, ஆதலின, தேவருடைய பலமே உயர்ந்ததோ ? அவனுடைய பலமே யுயர்ந்ததோ ? எனனும ஐயம் அப்படியே யிருக்கின்றதே யன்றித் தீர்ந்திலது ; ஆதலின், இந்த ஸாலமரங்களுள் ஒன்றினைத் தேவர் பிளந்தருள்வீராயின, அப்போது தேவருடைய பலம் விளங்கும் ; ஆதலின, இந்தக் கோதண்டத்தில் கணையைத் தொடுத்து விட்டருள்க; தேவரால எய்த இககணை இந்த மரத்தைப் பிளக்குமென்பதில சிறிதும ஐயமில்லை; ஆதலின, தேவர் ஆலோசனை செய்யற்க; இவ்வண்ணம் அடியேனுடைய வேண்டுகோளைச் செய்தருள்க ; ஒளிகளுள் கதிரவன்போலவும, மலைகளுள் இமயம்போலவும், நாலுகாலுடைய பசுக்களுள் சிங்கம்போலவும், வீரமுடைய மனிதர்களுள் தேவரே சிறந்தவராகின்றீர் ; இவ்வண்ணம் அடியேன் பிரதிஜ்ஞைசெய்து பிரமாணம் பண்ணுவேன; ஆதலின், இவ்வண்ணமே கிருபைசெய்தருள்க ; என்று வேண்டினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில பதினொன்றாவது சருககம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள ஸப்தஸாலங்களையும் பிளந்து மஹாராஜரை வாலியுடன் போர் செய்வித்துப பினபு பேதமதெரியாமையால் தோல்வியுற்றோடி வந்த அந்த மகாராஜருக்கு அடையாளங்கட்டி மீளவும் போர்செய்யத் தூண்டியருளியது.

இவ்வண்ணம மஹாராஜர் உரைசெய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டருளிப் பெருமாள் கோதண்டத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தி மஹாராஜர்க்கு நம்புதலுண்டாவதன்பொருட்டு அதில கூரிய கணை யொன்றினைத்தொடுத்து அந்த ஆச்சாமரங்களைக்குறித் தெய்தருளினர். அந்தக் கணை யுடனே ...ரால்கொண்டு புறப்பட்டு அம்மரங்களேழினையும் பிளந்துகொண்டு ...ன் தாழ்வரையையும் பிளந்து பாதாளத்திற்சென்று உடனே தனா

யைப் பிளந்துகொண்டு மேலெழுந்து பெருமாளுடைய அம்பறாத்தூணி யில் முன்போலச் சேர்ந்து திகழ்ந்தது; மஹாராஜா இதனைக்கண்டு வியப்படைந்து மகிழ்ந்து கைகளைக்கூப்பிப் பெருமாளைத் திருவடித் தொழுது பெருமாளை நோக்கி, ஸ்வாமி! ஸ்ரீசக்ரவர்த்தித்திருமகனான தோழரே!—

సేంద్రానపిసురాన్సర్వాన్ త్వంబాణైః పురుషర్షభ
సమర్థస్సమరే హన్తుం కింపునర్వాలినంప్రభో
యేనసప్తమహాసాలా గిరిర్భూమిశ్చదారితాః
బాణేనైకేనకాకుత్స్థ స్థాతాతేకోరణాగ్రతః.

ஸேந்த்ராநபிஸுராந்ஸர்வாந் த்வம்பாணை: புருஷர்ஷப
ஸமர்த்தஸ்ஸமரே ஹந்தும் கிம்புநர்வாலிநம்ப்ரபோ.
யேநஸப்தமஹாஸாலா கிரிர்ப்பூமிச்சதாரிதா:
பாணேநைகேநகாகுத்ஸ்த ஸ்தாதாதேகோரணாக்ரத:.

தேவர் ஓரே பாணத்தினாலே ஏழு ஆச்சாமரங்களையும், தாழ்வரை யையும், பூமியையும் பிளந்து கணப்பொழுதில் மீளவும் அம்பறாத்தூணி யில் அந்தக் கணையைச் சேர்க்கும் திறமையுடையீராதலின், தேவேந்தி ரன் முதலாகியுள்ள தேவர்களெல்லோரையும் போரில் பாணங்களினால் அடித்து வெற்றிகொள்ளவும் வல்லீர் எனின் இந்த வாலி யொருவனை வெற்றிகொள்ளீரோ? போர் முகத்தில் தேவர்க்கெதிராக நிற்பவன் யாவ னுளன்; இப்போதுதான் யான் ஐயந்தீர்ந்தேன்; துன்பத்தையும் துறந் தேன்; மிகவும் மகிழ்ந்தேன்; இந்திர வருணர்களுக்கு நிகராயுள்ள தேவரே அடியேனுக்குத் தோழராயினமையின், யாது குறையுளது; என்னை மகிழ்விப்பதன்பொருட்டு அந்த வாலியை இப்பொழுதே கொலை செய்தருள்க; அவன் எனக்கு உடன்பிறந்தோனாயினும், பகைவே யல்லனோ? இதன்பொருட்டுக் கைகூப்பி வேண்டுகின்றேன்; என்று மொழிந்தனர். பெருமாளும் அம்மொழியைக்கேட்டருளி மஹாராஜனை மகிழ்ந்து தழுவிக்கொண்டு இளையபெருமாளுடைய அபிப்பிராயத்தை யும் அறிந்து மஹாராஜனை நோக்கித் தோழரே! இங்கிருந்து கிஷ்கிந் தைக்குச் செல்வோம் வாரீர்; நீர் முன்சென்று வாலியைப் போர்வதன் பொருட்டுக் கூவியழையீரென்று அருளிச்செய்தனர். உடனே எல்லோ ரும் விரைவாகக் கிஷ்கிந்தைசேர்ந்து அடர்ந்திருந்த பெருந்துள்ள மரங் களில் மறைந்திருந்தனர். பின்பு, மஹாராஜர்மாத்திரம் முன்சென்று சிங்கநாதஞ்செய்து வாலியைப் போருக்கழைத்தனர். வானெங்கும் நிறை யும்படி யொலித்த அந்த வொலியை வாலிகேட்டு மிகச் சினமுற்று வெய்யோன் அஸ்தகிரியினின்றும் புறப்பட்டாற்போலே பு

ஹாராஜரைக்கிட்டிப் போர்ந்தனன். பின்பு, வாலி சுக்ரீவர்களிருவருக்
ம் பெருஞ்சண்டைவிளைந்து விண்ணிடையில் புதனுக்கும், அங்காரகனு
நம்போலக் கோரமாக நடக்கையில், வச்சிரங்கள்போன்ற கரதலங்களி
லும், கைக்குத்துகளினாலும், இவ்விருவரும் ஒருவாகொருவர் அடித்
க்கொண்டு ஓயாமல் போர்கையில, பெருமாள கடாக்ஷிதது இவ்விரு
நம் ஒருவர்க்கொருவர் பேதமின்றியிருந்தமையின, இவன் வாலி இவர்
ஹாராஜரென்று அடையாளந்தெரியாமல் அசுவினி தேவர்கள்போலவே
ணயாக விளங்கினமையின், தோழனுக்கே ஒருவேளை தீங்கு நேருமோ
யன்று ஐயுற்றுக கணைதொடுக்கத் திருவுளமுறாமல் மயங்கி நின்றருளி
ர்; அததருணத்தில மஹாராஜா வாலியினால் அடிக்கப்பட்டுத்
மைப் பாதுகாத்தருளவல்ல பெருமாளைக் காணமல அச்சங்கொண்
டாடி மீளவும் ரிசியமூகம் சேர்ந்து, மெயமுழுதுங் குருதிபடிந்து வாடி
ங்கி அடிகளினால மெயமுறிந்து வாலியினால் வெருட்டப்பட்டு பெருங்
டடினிடைசோந்து ஒடுங்கி யிருந்தனர். வாலியும் வெருட்டிக்கொண்டு
து மதங்கமாமுனியின் சாபத்தினாலே அவ்வனத்திடையில் செல்லா
ம மீண்டு மஹாராஜரை நோக்கி, அடா சுக்ரீவா! இன்று தப்பி
ட்டனை; மீளவும், என்கையில அகப்படாமல் போவாயோ? ஆருக;
ன்று மிதட்டிவிடடுக கிஷ்கிந்தை வந்து சேர்ந்தனன். பெருமாளும்
ளயபெருமாளுடனும், சிறியதிருவடியுடனும், மீண்டெழுந்தருளி
ஹாராஜரிருக்குமிடஞ் சேர்ந்தருளினர். மஹாராஜரும் பெருமாளைக்
னடு நாணததினாலே தலைகுனிந்து, தரையை நோக்கிக்கொண்டு
வாமி! நீ போய வாலியைச சண்டைக்கழையென்று அருளிசசெய்தனு
விட்டுத் தேவர் பராக்கரமத்தை நன்கு விளங்கசசெய்தீர்; தேவர்
ன்னை வாலியைக்கொணடு கொலவித்ததனால யாது செய்யப்பட்ட
யிற்று; அபபோதே நான் வாலியைக் கொலைசெயயேனென்று உண்
மயை யுரைத்துவிடுவீராயின், நான இங்கிருந்து சென்றிரோனே?
வ்வண்ணம் எனனை வருநதசசெய்வது தகுமோ? என்று சினமும்,
பருங்கொண்டு மொழிந்தனர். பெருமாளும் இவர் இவ்வண்ணந் தீனங்
காண்டுரைசெய்ததைக் கேட்டருளி யவரை நோககி, மஹாராஜரே!
னத்தைத்துறந்து யான இப்போது வாலியைக் கொலைசெய்யாமல
ந்த காரணத்தை யுரைசெயக் கேளீர; அலஙகாரத்தினாலும், வேஷத்தி
லும், உயரம் பருமன்களாலும, நடையினாலும், கண்டவொலியினாலும்,
ந்தியினாலும், கண்ணோககினாலும், மொழிகளாலும், தோள்வலியி
லும், நீரும் வாலியும் ஒரேரீதியாயிருந்தமையின், அடையாளந்தெரி
டன் உமக்கொருக்கால் தீங்குநேர்ந்துவிடப் போகிறதேயென்று அச்
ண்டு குறிதப்பாமல் பாயவல்ல கூரியகணையைத் தொடுத்திலேன்;
வசரப்பட்டு பாணத்தை விட்டுவிடுவேனாகில், நம்மிருவருக்கும்
ாசம்நேருமே? யான் அறியாமையினால் பாணத்தை விடு

தனும், அதனால் நீர் துன்புறுவீராயின், எல்லோரும் என்னை மடையனெனவும், இளமையனெனவும் இகழ்ந்து பழிப்பாரகளே ?

దత్త్వాభయవధోనామ పాతకంమహదుచ్యతే.

தத்தாபயவதோநாம பாதகமமஹதுச்யதே.

ஒருவனுககு அபயங்கொடுத்து நமபுவித்துப பினபு அவனைக் கொலை செய்வதென்பது, கொடுமபாவமென இகழ்ந்துரைககப்படுகினறதன்றே? அன்றியும், யானும், இலக்ஷ்மணனும், சீதையும், யாங்களெள்லோரும் உமக்கே அதீனமாகின்றோம் ? உம்மையே தஞ்சமடைந்திருககினறோம் ? ஆதலின், நீரோ எங்களுக்குத் தஞ்சம், அஞ்சற்க ; மீளவுஞ்சென்று போர் செய்க ; இனி முன்போல இகழற்க ; இந்த க்ஷணத்திலேதானே வாலியொரு கணையினால அடிபபட்டுத தரையிலவிழந்து புரளககாண்பீர் ; ஆனால், நீர் ஒரு அடையாளம மாத்திரம் செயதுக்கொணடு செல்லுக ; அதனால் யான் உம்மை யறிந்துகொணடு வாலியைக கொலைசெயவேன் ; என்று அருளிசசெயது தேறறி இளையபெருமாளைக கடாக்ஷித்து அடா லக்ஷ்மணா ! இந்த மலாந்த கஜபுஷ்பியென்னுங கொடியைப் பேர்த்து இந்த மஹாராஜருடைய கழுத்தில அடையாளமாகக கட்டுமென்று கட்டளையிட்டருளினா ; உடனே இளையபெருமாள அந்த மலையின் தாழவரையில முளைதது முழுதலும மலர்கள் மலாந்த அந்தக் கொடியைக கொணர்ந்து மஹாராஜா கழுத்தில் கட்டினா.

సతయాశుశుభేశ్రీమాన్ లతయాకణ్ఠసక్తయా
విపరీతఇవాకాశే సూర్యోనక్షత్రమాలయా.

ஸதயாசுசுபேஸ்ரீமான லதயாகணடஸகதயா
விபரீதஇவாகாசே ஸூர்யோநக்ஷதரமாலயா.

அந்தமஹாராஜரும் இளையபெருமாளாலே தமது கண்டத்தில் கட்டப்பட்ட அந்தப் பூங்கொடிமாலையினாலே கதிரவன் தான நடுவிலிருக்கவிலும், சுற்றிலும் ஒளிகுன்றாமல் விளங்கும் விணமீன்களினாலே சூழபட்டு விளங்கின லெப்படியிருககுமோ அப்படி விளங்கினா இவ்வண்ண மஹாராஜர் அந்த மாலையினால், பலாகைகளின் நிரையினால, சந்தியின் சிவப்பினால் சிவந்த மேகம்போல விளங்கிப பெருமாளருளிசசெயலின்ப பெருமாளிளையபெருமானுடன் கூடி மகிழ்ந்து கிஷ்கிந்தையை நோக்கி புறப்படடனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பன்னிரண்டாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

சிலர் சூரியன என்பதற்கு விண்மீன்களினிடையில் விளங்குகிற சந்திர பொருளுரைத்து (தாராமத்ய கதச்சந்த்ரஸ்ஸூர்ய இத்யபிதீயதே) என்று

பதின்மூன்றாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் கிஷ்கிந்தைக்குப் போகும்வழியில் ஸப்தஜனர்களி னுடைய ஆசிரமத்தின் மகிமையைப் பெருமா ளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தது.

அநந்தரம் தர்மாத்துமாவான அந்தச்சக்கரவர்த்தித்திருமகனார் இளைய பெருமாளுடன் அந்த ரிசியமூகமலையினின்றும் வாலியினாலே பாதுகாக்கப் பட்ட கிஷ்கிந்தையை நோக்கி, எழுந்தருளத் திருவுளங்கொண்டு கோதண் டத்தையும் திருக்கரத்திலேந்திக் கூரிய கணைகளையும் கையிற்பிடித்து அம் பறாத்தூணிகளையுங் கட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டருளினர். அப்போது முத லில் மஹாராஜரும் அவரைத்தொடர்ந்து, இளையபெருமாளும் அவரைத் தொடர்ந்து, பெருமாளும் அவரைத்தொடர்ந்து, சிறியதிருவடியும் அவரை த்தொடர்ந்து, நளனும் அவனைத்தொடர்ந்து, நீலனும் அவனைத்தொடர்ந்து, தாரனும் சென்றுகொண்டு, மலர்ந்து தழைத்த பற்பல மரங்களையும், தெளி ந்து குளிர்ந்து பெருகுகின்ற நதிகளையும், மலைகளையும், குகைகளையும், கற் பிளவுகளையும், வீடுபோன்ற கந்தரங்களையும், சிறந்த மலைச்சிகரங்களையும், சுனைகளையும், கானாறுகளையும், வைடூரியமணிகள்போல நின்மலமாயுள்ள இலை களையும், மலர்ந்த தாமரைகளையும்பொருந்தித் திகழும் மடுக்களையும், குளங் களையும், அன்னம், நாரை, ஸாரஸம், வஞ்சுளம், நீர்க்கோழி முதலிய நீர்ப் பறவைகள் ஒலித்தும், மெல்லிய இளம்புற்களை மேய்ந்து அச்சமின்றித் திக ழும் மான்கூட்டங்கள் நிறைந்தும் திகழுமிடங்களையும், வெண்மைநிறமுள்ள இரண்டு தந்தங்களையுடைய யானைகள் குளங்களிலிழிந்து கலக்கியும், கரை யை மோதியும், மகிழ்வதையும், சில யானைகள் மாமுகில்கள்போலவும் உருவங்கொண்டு திரியும் மாமலைகள்போலவும் மதமேறித் திரிவதையும், மற்றுமுள்ள பசுபக்ஷிகளையுங்கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டே விரைவாகச் சென்றனர்கள். இவ்வண்ணம் யாவரும் செல்லுகையிலே அடர்ந்திருண்ட தொருகாட்டைப் பெருமாள் கண்ணுற்று மஹாராஜரை நோக்கித் தோழரே! இந்தக் காடு கொண்டல்போலக் கறுத்திருண்டுயர்ந்திருக்கின்றது; சுற்றி லும் மேகமாலைபோன்ற வாழைத்தோட்டங்களினால் சூழப்பட்டுளது; இஃது யாருடையது; என்னபெயருடையது; இதனை யறியவேண்டு

[illegible] கற்பித்து வியாக்கியானம் செய்தனர்கள். அந்த வசனமும் இந்த கோசத்தி [illegible]ன்று குறித்திலர்; எங்கும் கண்டிலோம்; வெயயோனருகில விண்மீன்கள் விங்கா [illegible]லின், இவ்வண்ணம் பொருள்கூறவேண்டுமென்பதே அவர்கள் கருத்து, ஆனால் [illegible]ங்காரசாஸ்திரத்தை யவர்கள் ஆராய்ந்திருப்பார்களாயின், இவ்வண்ணம் கற்பியா [illegible]யார்கள்; ஆனால் அதற்கு என்னவழியெனின், அபூதோபமாலங்காரமென

மென மிக விருப்பங்கொண்டிருக்கின்றேன் ; நன்றாக உரைசெய்கவென்று வினவியருளினர். மஹாராஜரும் அதுகேட்டு நடந்துகொண்டே பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் தோழரே! மிகவும் விசாலமுடையதும், இளைப்பைப்போக்குவதும், மாஞ்சோலை பூஞ்சோலைகள் அடர்ந்ததும், மதுரமான காய் கனி நீர்களை யுடையதுமாகிய இந்த ஆசிரமம் ஸப்தஜனரென்னும் மாயோகிகளினுடையது ; ஏழுவர்களாதலாலே ஸப்தஜனரென்னப்பட்ட அம்முனிவர்கள் இவ்விடத்திலே தலைகீழாக நின்றும், நீரினுறைந்தும், ஏழுதினத்திற்கொருதரம் காற்றைப் புசித்தும் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்து அநேகமாயிரம் வருஷம் வாழ்ந்து கடையில் சரீரத்துடனே பொன்னுடு சேர்ந்தனர்கள். இந்த அம்மாதவர்களின ஆசிரமமாதலின் இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும் அழித்தற்கரியது ; அதனுள்ளே பறவைகளும், மற்றுள்ள வனத்திலுறையும் விலங்குகளும் புகுகின்றில ; யாரேனும் அறியாமல் அதனுளளே புகுவாராயின், மீண்டு வாராகள் ; அவ்விடத்திலே இப்போதும் நிருதத கீதவாத்தியங்களின தொனியும், மணியணிகளினொலியும் கேட்கப்படுகின்றன ; திவ்வியகந்தத்தின் பரிமளமும் வீசுகின்றது ; கார்ஹபத்தியம், ஆஹவநீயம, தக்ஷிணம் என்னும் முத்தீகளும் எரிகின்றன ; அவற்றின் புகையும் மேலெழுகின்றது ; அப்புகை மாடப்புறாக்களின் கண்டம்போன்ற நிறமுடையதாகி மரங்களின சிகரங்களைச் சூழ்ந்து பற்றுவதுபோலத் திகழ்கின்றது; அப்புகைகளினாலே சூழப்பட்ட இந்த மரங்களும் மஞ்சுலாவும் வைடூரியமலைகளைபோல விளங்குகின்றன ஆதலின், அந்தப் பஞ்சஜனமாமுனிவர்களினபொருட்டு இளையபெருமானுடன் விநயம்பூண்டு கைகூப்பித் தலைவணங்கி வந்தனஞ்செய்தருள்க அம்முனிவர்களின்பொருட்டு யார் வந்தனஞ்செய்கின்றனர்களோ? அவர்களுக்குச சரீரத்திலே ஒரு நோயும் உண்டாகாது ; முன்புள்ள நோய்களும் தீர்ந்துவிடுமென்று கூறினர். பெருமானும் இளையபெருமானுடனே அம்மொழியைக்கேட்டு அம்முனிவர்களைக்குறித்துப் பிரணமஞ்செய்தருளினர். பின்பு, மஹாராஜர் முதலிய வாநரர்களும் பிரணமஞ்செய்தனர்கள். உடனே யாவரும் புறப்பட்டு நெடுந்தூரம் நடந்து வாலியினாலே பாதுகாக்கப்பட்ட கிஷ்கிந்தையைக்கிட்டி சுற்றிலும்பார்த்து ஆயுதங்களைக் கையிலேந்தி வாலியைக் கொலைசெய்யும்படி நிச்சயம்கொண்டு நின்றனர்கள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதின்மூன்றுவது

முற்றிற்று.

பதினான்காவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் பெருமாளால் ஏவப்பட்டு வாலியைப் போருக்கழைத்தது.

அந்தப் பெருமாள் இளையபெருமாள் வானரர்கள் எல்லாரும் கிஷ்கிந்தையைச்சேர்ந்து அடர்ந்த காட்டில் மறைந்துகொண்டிருக்கையில், மஹாராஜர் எங்கும் சுற்றிப்பார்த்து வாலிமீதுள்ள பகையினாலும், கோபத்தினாலும், ஆகாசங்கூட பிளக்கும்படியாகக் காற்றினால் மோதப்பட்ட காளமேகம் போலக் கர்ஜித்து, பாலசூரியனைபோன்ற காந்தியும், மதமேறிய சிங்கம் போன்ற நடையும் கொண்டவராகியும், மனதில் அச்சமகொண்டு பெருமாளை நோக்கி, தோழரே! வாலி எனனும் வலையினால் சூழப்பட்டும், பொன்னாற்செய்த தோரணகோபுரம் கட்டப்பட்டும, மணிமாடங்களினால சூழப்பட்டுமுள்ள கிஷ்கிந்தையை வந்து சேர்ந்துவிட்டோம்; இனி வாலியைக் கொலைசெய்வேனென்று தேவரால்செய்யப்பட்ட பிரதிஞ்ஞையைப் பயனுள்ளதாகச் செய்தருளுக என்று வேண்டினர். பெருமாள் அதுகேட்டு மகாராஜரை நோக்கி, கேளீர் தோழரே! கஜபுஷ்பி என்னும் இந்தக கொடி லக்ஷ்மணனாலே அடையாளமாக உமது கழுத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றமையின், இந்தக் கொடியினால் உற்பாதகாலத்தில் சூரியன் விண்மீன்களினால் சூழப்பட்டு விளங்குவதுபோல நீர் விளங்குகின்றீர்; ஆதலின், இப்பொழுது ஓரே பாணத்தினால் வாலியினிடத்திலுண்டாகிய உம்முடைய அச்சத்தையும், பகையையும் போக்கி விடுவேன்; உமக்கு அண்ணன் எனப்பட்ட அந்தப் பகையாளியை என் கட்புலனாகச்செய்வீர்; அவன் என கண்ணில் படுவானாகில், உடனே இறந்து தரையில் விழுந்து துகளபடிந்து துடிப்பானேயன்றி, மீளவும் பிழைத்துச் செல்லான; பின்பு, யான் திறமை அற்றவனென்றாவது, கபடமுற்றவனென்றாவது நினைககமாட்டீர்; ஆதலின், இப்பொழுது இகழற்க; உமககெதிராகவே சப்தசாலங்களையும ஒரு கணையினால் பிளந்தேனன்றோ? அவவண்ணமே வாலியையும் இறந்தனனெனவே எண்ணுக;—

అనృతంనోక్తపూర్వమ్మే వీరకృచ్ఛ్రేపితిష్ఠతా
ధర్మలోభపరీతేన నచవక్ష్యేకథఞ్చన.

அந்ருதம்நோக்தபூர்வம்மே வீரக்ருச்ரேபிதிஷ்டதா
தர்மலோபபரீதேந நசவக்ஷ்யேகதஞ்சந.

நான எவ்வளவு சங்கட்டத்தை அடைந்திருக்கையிலும், பொய்மொழி மொழிந்திலேன்; தர்மத்திற்கஞ்சி இனிமேலும் பொய்யுரையேன்; ஆதலின், என் பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றுவேனேயன்றி, தவிரேன்; நீர் ஐய

முரறக; நீர் விரைவாகசசென்று வாலி உடனே புறப்படடுவரும்படிக்யாக வீரவாதம் செயக; வெற்றியுடையவனும், தோளவலியினுல் செருக்குற்ற வனும், உம்மிடத்தில் தோலவியடையாதவனுமாதலின், உம்முடைய தொனியைக்கேட்டுப் பொறுமைகொண்டு வாலி உடனே எதிர்த்து வருவான்; பகைவர்களின் வீரவாதத்தைச சூரர்கள் ஒருககாலும் பொறுத்திரார்கள். அந்த வாலி தன்பலத்தை நன்கு அறிந்தவனுதலின், ஸ்திரீகளின் நடுவிலிருந்து உம்முடைய தொனியைக்கேட்டு உடனே எதிர்த்து வருவானென்று அருளிச்செய்தனர். மஹாராஜர் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து ஆகாசம் பிளந்து இறும்படியாகக கர்ஜஜனைசெய்கையில், நீதியற்ற இராஜனுடைய தோஷத்தினுல அலைகின்ற குலமகளிர்களபோலப் பசுக்கள அச்சமுங்கொண்டு நடுங்கின; போரில் அடிபட்ட குதிரைகளபோல மானகளும பயந்தோடின; நல்வினை தீர்ந்த விண்மீன்களபோலப் பறவைகளும் தரையில் வீழ்ந்தன; மஹாராஜர் மறுபடியும் உற்சாகத்தினுல சௌரியம வளர்ந்து பெருங்காற்றினுல மேலெழுந்த திரைகளையுடைய பெருங்கடலபோலவும், வானமெங்கும் நிறைந்த நீருண்ட கொண்டலபோலவும கர்ஜ்ஜனைசெய்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதினனகாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது சருக்கம்.

வாலி மஹாராஜர் தொனியைக்கேட்டு தான் சினங்கொண்டு புறப்படு
கையில், தனனைத் தடுத்துப பலவிதமாக இதமுரைத்த
தாரையை நிராகரித்துப புறப்பட்டது.

இவ்வண்ணம் மஹாராஜர் செய்த வீரவாதத்தை அந்தப்புரத்தில் தாரை முதலிய பெண்களுடன கூடியிருந்த வாலிகேட்டு உடனே காமமும் மதமும் தணிந்து பொறுமைகொண்டு சினமூண்டு கேதுவினுல் பிடிககட்பட்ட சூரியன்போல ஒளிகுன்றி, சினத்தினுல் எழுந்தெரிகின்ற தீபோல ஜொலித்து, யானையினுல் கலக்கி வேருடன களைந்த தாமரைபொருந்திய பெருமடுப்போலக் கலங்கி விரைவாக எழுந்து அடிவைப்புக்களினுல் தரையை பிளப்பவன்போலப் புறப்படுகையில், தாரை கண்டு அச்சமும் நடுக்கமும்கொண்டு அன்பினுல் தழுவிக்கொண்டு அவனை நோக்கி, கேளீர் என் பிராணநாயகரே! ஆற்றுவெள்ளம்போல மேலெழுந்த இச்சினத்தை அணிந்த மாலையைப்போலக் காலையில் துயிலுணர்ந்தபின் போக்கியருள்க; இவில் போர் செயற்க; இந்தச் சுக்கிரீவனுடன் பொழுது விடிந்த பின்பு

போர் செய்க ; இதனல் பகையாளிக்கு ஏற்றமும், தேவர்க்கு ஒரு தாழ்வு மிலலை ; இப்பொழுது ஆராயாமல் தேவர் விரைவாகசசெல்வது எனக்குத் தகுமெனத்தோற்றுது ; இவவண்ணம் யான தடுத்துரைப்பதற்குக் கார ணத்தையும கூறுகின்றேன கேளீர ; அநதச் சுக்கிரீவன இன்றையதினமே வந்து உம்மைப போருககழைத்து உம்முடன் போர்செயது உம்மால் சிதற அடித்து வெருட்டப்பட்டு ஓடிவிட்டனனல்லனே ? அவன மறுபடியும் இப் பொழுதே வந்து உம்மைப போருக்கழைப்பதென்பது, சநதேகிப்பதற்கு இடமாகின்றது ; அவனுடைய காஜஜனையினல் மதமும், செருக்கும், மன உறுதியும், ஆடம்பரமும், மிக விளங்குகின்றன; இதற்குச் சிறந்த காரண மிருக்கவேண்டும் ; இவன் இப்பொழுது சிறந்த சகாயத்துடன் வந்தனனே யன்றி, சகாயமின்றி வந்தானென்று நான் நம்புகின்றிலேன் ; அதினல்தான் அவன் இவவண்ணம் கர்ஜ்ஜனைசெயகின்றுன். சுக்கிரீவன இயல்பாகவே திறமையுடையவனும், புத்தியுடையவனுமாதலின், அவன் நன்கு பரீக்ஷை செயயாமல அறபரைத் துணையாகக்கொண்டு இங்கு வரமாட்டான ; அன்றி யிலே குமாரனை அங்கதன் ஒருசங்கதி கேளவியுற்று என்னுடன் சொல்லி யிருக்கின்றுன்; அதை உரைசெயவேன் கேளீர ; அஙகதன் காடெங்கும் திரிகையில், அன்புள்ள சாரர்கள அவனைக்கண்டு திருஅயோத்திக்கு அரசா யிருந்த தசரதசக்கரவர்த்தியாருக்குத்திருக்குமாரர்களும், சௌரியமுடைய வர்களும, போரில் பிறரால வெல்லவொண்ணுதவர்களும், இக்ஷுவாகு குலத்தில் பிறந்தவர்களும், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரகளெனனும் திருநாமங்க ளுடையவர்களுமாகி இரணடு குமாரர்கள் சுக்கிரீவனுடன் நட்புக்கொணடு அவனுக்குப்பிரியமசெய்வதனபொருட்டு வந்திருக்கின்றனர்களென்று உரை த்தனர்களென அங்கதனவந்து சொன்னன. ஆதலின், உமது தம்பிக்கு துணையாகவந்த அந்த ஸ்ரீராமன் போரில கொடுமைகொண்டு பிறரை வெல் லுந்திறமையுற்று ஊழிகாலத்தீபோல ஜொலிபபவரும், நல்லோரகளுடைய தாபத்தைத்தீர்க்கத்தக்க தன்மைகொணட விருக்ஷமபோன்றவரும, துன்புற் றுத்தஞ்சமென அடைந்தவரகளுககுச சிறந்த தஞ்சமாகியவரும், கோருப வர்களுக்கு புகலிடமாகியவரும், புகழுக்குறைவிடமும், ஞானசொரூபியும், ஞானமுடையவரும, பிதிரவாக்கியபரிபாலனம் செயபவரும, பற்பல தாதுக களுக்கு இமயமலைபோலப பறபல நற்குணங்களுக்குப் புதையலிடமாகிய வரும் ஆகின்றனர் ; ஆதலின, மகாத்துமாவும், வெல்லவொண்ணுதவரும், போரில் அளவிடத்தகாத தோளவலியுற்றவருமாகிய அந்த ஸ்ரீராமனுடன் நீர் பகைகொள்வது தகுதியறறது ; ஆதலின, யான் ஒருவாக்கியம் உரைசெய்கின் றேன் ; இகழாமலும், சினமுறாமலும் கேட்டு அவவண்ணமே செய்தருள்க; இப்பொழுது சுக்கிரீவனுடன் போர்செயயாமல் அனபுடன அழைப்பித்து இளவரசுப்பட்டம் கட்டுவித்தருளக ; சிறந்த பலமுடைய அவனுடன் போர்செய்வது தகாது ; பகையைத் தூரத்தில் துறந்து ஸ்ரீராமனுடன் தோழமைகொண்டு தம்பியிடத்தில் அன்புகூர்ந்திருப்பது இப்பொழுது

உமக்குத்தகுமென எண்ணுகின்றேன்; சுக்கிரீவன் உமக்குத் தம்பியாதலால் அன்புசெய்யவேண்டியது தர்மமன்றோ? அவன் அங்கிருக்கினும், இங்கிருக்கினும், எவ்விதத்திலும் அவன் தம்பியேயன்றோ? சோதரனுக்கு நிகரான பந்து உலகத்தில் ஒருவனுமிலன்; ஆதலால், தானமானுதிகளாலே அவனுக்கு மரியாதைசெய்தருளுக; அவனும் பகையைத்துறந்து உம்முடன் சேர்ந்து மகிழ்வான்; ஆதலின், இப்பொழுது சுக்கிரீவனுடன் நேசங்கொள்வதை விட உமக்கு வேறு உய்யும் வகையில்லை; எனக்கு இதஞ்செய்யவேண்டுமென்று உமக்கு இஷ்டமுள்ளதாயினும், யான் உமக்கு இதமே உரைப்பேனென்று நீர் அறிந்திருப்பீராயினும், என்னுடைய வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி இவ்வண்ணம் செய்தருள்க; யான் உரைத்த இம்மொழி இதமெனவே நம்புக, நீர் சென்ற வழியே செல்லற்க; கோபத்தை நீக்குக; தேவேந்திரனுக்கு நிகரான பராக்கிரமத்தையுடைய கோசலராஜன் திருக்குமாரனான ஸ்ரீராமசந்திரனுடன் நட்புக்கொள்வது தகுமல்லது, பகைகொள்வது தகாது, என்று இவ்வகையாகத் தகைந்து வேண்டி இதமுரைத்தனள். வாலி அவ்வாக்கியத்தைக்கேட்டும் மரணகாலங்கிட்டினமையின், மதிகெட்டு அவ்வாக்கியத்தை நலமெனவுகந்து உடன்பட்டிலன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதினைந்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினாறாவது சருக்கம்.

வாலி தாரைக்குச் சமாதானமுரைத்துப் புறத்தில் வந்து மஹாராஜருடன் போர்செய்து பெருமாள் எய்த பாணத்தினால் அடிபட்டுத் தரையில் விழுந்தது.

இவ்வண்ணம் வேண்டி உரைசெய்த முழுமதிபோன்ற முகத்தையுடைய தாரையை வாலி மிரட்டி அவளை நோக்கி, அடி நாயகி! என்னுடன் கடும்பகைகொண்ட இந்த சுக்கிரீவன் வீரவாதம் செய்து என்னைப் போருக்கு அழைக்கையில், யான் அச்சங்கொண்டு அடங்கி அதனை எவ்வண்ணம் பொறுத்திருப்பேன்;—

అధర్షితానాం శూరాణాం సమరేష్వనివర్తినామ్
ధర్షణామర్షణం భీరు మరణాదతిరిచ్యతే.

அதர்ஷிதானாம் சூராணாம் ஸமரேஷ்வநிவர்த்திநாம்
தர்ஷணாமர்ஷணம் பீரு மரணாததிரிச்யதே.

அடி அச்சமுடையவளே! பிறரால் வெல்லப்படாமலும், போர்முகத்தில் பின் செல்லாமலுமிருக்கிற சூரர்களுக்குப் பகைவனுடைய வீரவாதத்தை கேட்டுப் பொறுத்திருப்பதென்பது, மரணமுறுவதினும் சிறந்ததன்றோ? ஆதலின், போர்வதின்பொருட்டுக் கூவுகின்ற சுக்கிரீவனுடைய கூக்குரலைக்கேட்டு யான் ஒருபொழுதும் பொறுத்திரேன்; ஸ்ரீராமர் என் விஷயத்தில் தீங்குசெய்வாரென்று நீ துன்புறற்க; தர்மமுணர்ந்தவரும், நன்றி அறிந்தவருமாகிய அவர் என்விஷயத்தில் ஏன் தீமைசெய்வார்; ஆதலின் பெண்களுடன்கூடி நீ திரும்பிச் செல்லுக; ஏன் மீளவும் பின்றொடர்ந்து வருகின்றனை; என்னிடத்தில் உனக்குள்ள அன்பும், ஆசையும், இதினால் நன்கு வெளியிடப்பட்டது; ஆதலின், நீ அச்சம் தீர்ந்து செல்லுக; யான் சுக்கிரீவனுடன் போர்ந்து அவனுடைய கொழுப்பை அடக்கி வருவேன்; அவனை உயிர்மாளக் கொல்லேன் [illegible]; போரில் மரங்களாலும், குத்துகளாலும், என்னால் பீடிக்கப்படு[illegible] அவன் ஓடிவிடுவான்; அவன் என்னுடைய காலத்தையும், [illegible] பொறுத்திரான்; அடி அன்புடைய நாயகி! புத்தியினால் [illegible] அன்பும் நன்கு வெளியிடப்பட்டது, என்னுடைய [illegible] ஆணையிட்டுத் தடுக்கப்படுகின்றனை, ஆதலின், ஜயத்துடன் மீளுக, யான் போரில் அவனை வெற்றிகொண்டு மீளுவேனென்று [illegible] யதனன். தாரை அதுகேட்டு மெதுவாக அழுதுகொண்டு வாலியை [illegible] வலம்செய்து மந்திரங்களினால் நலங்களை வேண்டி வாழ்த்திப் [illegible]ன் சோகத்தினால் மயக்கம் கொண்டு அந்தப்புரம் சேர்ந்தனள் [illegible], வாலியையும் சீறி நச்சரவம் போலப் பெருமூச்செறிந்து புறத்தில் வந்து நாற்புறங்களிலும் சுற்றிப் பார்த்துப் பொன்னிறவண்ணமமைந்த சுக்கிரீவன் ஓடிவருவதைக் கண்டு ஆடையை இறுக்கிக்கட்டி முஷ்டியை மேல் எடுத்துக்கொண்டு அவனுக்கெதிராக ஓடி அவனை நோக்கி, அடா சுக்கிரீவா! என்னுடைய இந்த குத்தானது உன் பிராணனை உண்டு செல்லப்போகின்றது; என்று உரைத்துக் கையை ஓங்கினன். மஹாராஜரும் அதுகேட்டுச் சினம் கொண்டு அடடா என்னுடைய இந்தக் குத்துதான் உன்னுயிரைப் பருகப் போகின்றது; என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையிலே வாலியினால் குத்தப்பட்டு அருவியைப்பெருக்குகின்ற மாமலைபோலக் குருதியைப்பெருக்கிச்சினமதிகரித்து, ஆச்சாமரத்தை வேருடன்களைந்து வேகமாகச் சுழற்றி அடித்தனன். வாலியும் அதனால் அடிபட்டு வச்சிராயுதத்தினால் அடிபட்ட மாமலைபோலத்திகைத்து நின்று கடலில் மிகவும் பாரத்தையுடைய ஓடம்போல அழுந்தினன். இவ்வண்ணம் சிறந்த பலமுடையவர்களும், கருடனுக்கு நிகரான வேகமுடையவர்களும், அச்சமுறத்தக்க சரீரமுடையவர்களும், சந்திரசூரியரைப்போலக் காந்தியையுடையவர்களுமாகிய இவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டும், சமயம் பார்த்துக்கொண்டும் பொருதனர்கள். அப்பொழுது முறையே வாலி

பலத்தினால் உயர்ந்தும, மஹாராஜர் தாழ்ந்தும் ஆகுகையில, மஹாராஜர் வாலியினால் அடிபட்டு சினமதிகரித்து மரங்களினாலும், கிளைகளினாலும், மலைச்சிகரங்களினாலும், வசிரம்போல் கொடிய நகங்களாலும், குத்துகளாலும், முழங்கால்களாலும், காலகளினாலும், கைகளினாலும், பலமுறை வாலியைச சிதற அடித்தனா. இவ்வண்ணம இருவரும ஓயாமல் விருத்திர வாசவர்கள்போலப போர்செயது குருதிதோய்ந்து மேகங்களபோலக கர்ச்சனைசெய்து அடாகையில, மஹாராஜா இளைத்து நாற்றிசைகளையும் அடிக்கடி நோக்கிக்கொண்டு வருந்துவதைப் பெருமாள கடாக்ஷித்து வாலியைககொலைசெயய சங்கலபித்து, நச்சரவமபோன்ற ஓர் கணையைக் கோதண்டத்திலதொடுத்து காலாந்தகன்காலசக்கிரத்தைப்போல அக்கோதண்டததைபிழுத்தருளுகையில்,நாணின ஒலியினால் சிறந்த பறவைகளும, விலங்குகளும, ஊழிகாலத்தில்போல அச்சமும், மோகமும கொணடு ஓடின ; உடனே அககணை பெருமாளால எயயப்படடு வசிரமபோல ஒலித்துப் பேரிடிபோலஜொலித்து வாலியின் மார்பில பாய்ந்தது. உடனே மதங்கொண்ட வாலியும, அதனால அடிபட்டு ஆசுவயுஜமாசத்தில் பூரணிமைதிதியில உயர்த்திக கட்டபபட்ட இந்திரதுவஜம்போலசசாய்ந்து தரையில்விழுந்து மோகமடைந்தனன். இவவணணம புருஷோத்தமரான ஸ்ரீராமசந்திரன ஊழிகால யமன போன்றதும, பொன்கட்டமைந்ததும, பகைவரைக்கொலவதுமாகிய அந்தசசிறந்த பாணத்தைச சிவன் முகத்து நின்றும் புகையுடன் பயின்ற தீயைபபோல விடுத்துத திகழ்ந்தனர். அந்த இந்திரன் குமாரனை வாலியும் அக்கணையினால அடிபட்டுக குருதி [illegible] மலர்ந்த அசோகமரம தீயினால எரிககப்பட்டது போலவும, இந்திரதுவசம் சாயக்கப்பட்டதுபோலவும தரையில விழுந்து மூர்ச்சை [illegible] கிடந்தனன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதினாறாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது சருக்கம்.

வாலி பெருமாளை இகழ்ந்தது.

இவ்வண்ணம் பெருமான் எயதகணையினால் அடிபட்ட [illegible] வேரில் வெட்டுண்டமரம்போலவும், [illegible] இந்திர[illegible]போலவும் தரையில் விழுந்துகிடக்[illegible], இ[illegible] [illegible] அப்பூதலம் இகழ்ந்திலது; அவன் அடிபட்டுக் [illegible]

தும், இந்திரனலடிக்கப்பட்ட வயிரமிழைத்த பொன்னணிமாலையின் மகி மையினலே அவனுடைய காந்தியும் அழிந்திலது; பலபராக்கிரமங்களும் குறைந்தில; உயிரும் மாயந்திலது; வீரனன அவ்வாலி அம்மாலையின லே சந்தியின் செம்மையினலே சூழப்பட்ட மேகம்போல விளங்கினமை யின, அவனுடைய காந்தி அம்மாலையிலும், மெயயிலும், ஸ்ரீராமபாணத்தி லுமாக மூவகையாகப பிரிந்து தோனறிற்று; வாலிமிககொடியனயினும் ஸ்ரீராமனல் விடுக்கப்பட்டபாணம அவனுக்கு நற்கதியை உண்டுபண்ணி ற்று; இவ்வண்ணம் அடிபட்டு தரையில் வீழந்து தீ அடங்கிய நெருப்பு போலவும், புண்ணியம தீர்நதவுடன விண்ணுலகினின்றும் நழுவிவிழுந்த யயாதிபோலவும், ஊழிகாலத்தில் தரையில் வீழ்ந்த சூரியனபோலவும் திகழ்பவனும், மிகவும சூரரான பெருமாளைககணிசித்துப் பார்ப்பவனும், மகேநதிர மலைபோல அசைக்கவொணணுதவனும், மகேந்திரன்போல வலலவொண்ணுதவனும், பொன்மாலை அணிந்தவனும், சிங்கத்திற்கு நிக ரான மார்பை உடையவனும், நீணடுருணட புஜங்களை யுடையவனும், ஆ கிய அந்த வாலியைப பெருமாள் இளையபெருமாளுடன்கடாக்ஷித்து, அரு கில எழுந்தருளினா. வாலியும மோகந்தெளிந்து பெருமாளையும், இளைய பெருமாளையுமபார்த்து, இனியதும்,கொடியதும்,தர்மமுற்றதுமாக மொழி ந்திகழலுற்றனன். கேட்டருளீர் ஸ்ரீராமசந்திரரே! தேவர் தசரதச்சக்கி ரவர்த்திகளுக்குத்திருக்குமாரரும், தர்மமுடையோரென்று யாவராலும்புகழப் பட்டவரும், இனியரூபமுடையவரும், நற்குலத்தில பிறந்தவரும், சத் துவகுணமுடையவரும், சிறந்த பல பராக்கிரமங்களை யுடையவருமாயி ரும் யான் பராஙமுகனுகத் தமபியுடன் போா செயதுகொணடிருக்கையில், தேவர் இவ்வண்ணம கூரியகணையை மார்பிலநாட்டி என்னை வருத்தியது தர்மமா? சூரருக்குக கருமமா? இதனல் தேவருககு யாதுபயனுண்டு? தேவர் அருளுடையீரெனவும்,உயிர்களுக்கிதஞ்செயபவரென்வும்,பிறரைத் துயருறச்செயயாப பணபுடையீரெனவும், காலமறிந்தவரெனவும், மேற் கொண்ட விரததததைத்தவறுமல முடிப்பவரெனவும. தேவருடைய குணங் களை யாவரும் புகழ்கினறனராகளே!—

దమశ్శమక్షమాధర్మో ధృతిస్సత్యంపరాక్రమః
పార్థివానాంగుణారాజన్ దణ్డశ్చాప్యపరాధిషు

தமசசமக்ஷமாதர்மோ த்ருதிஸ்ஸதயமபராககரமஃ
பார்த்திவாநாம்குணாராஜன தண்டசசாப்யபராதிஷு.

அரசர்களுக்கு [illegible] படக்குவதும, ஐம்புலன்களையும் வெல்லு வதும், [illegible] பொறுப்பதும், தருமம் தவறுமலிருப் பதும், [illegible] தவறுகளைப்போர்செய்து வெல்லுவ

தும், பிழைசெய்தவரைத் தண்டிப்பதும், இயல்பாயுள்ள குணங்களல்லவோ?
அக்குணங்கள் யாவும் தேவரிடத்தில் குடிகொண்டிருப்பதையும் நம்பியே
யான் தாரையினால் தடைசெயயப்பட்டும் அவளை நிராகரித்து வந்து சுக்கி
ரீவனுடன் போர்செய்தேன்; தேவரை நான் காணுமலிருக்கையிலேயும்,
பிறருடன்போர்செய்துகொண்டு ஊக்கமற்றிருக்கையிலேயும், என்மீதுதே
வா கணையை எயயீரென்றே எண்ணியிருநதேனே யல்லது, இவ்வண்ணம்
மனதில் கெடுமதிபூண்டும், புறததில தருமவேஷங்கொண்டும், புல்லெழுநத
பாழ்ங்கிணறுபோலவும், நீறுமூடிய நெருப்புபோலவும, இவ்வண்ணம் தீ
மைசெய்வீரென்று நான் நினைததிலேன்; தேவருடைய நாட்டிலாவது நக
ரத்திலாவது ஒருக்காலும் யாருக்கும தீங்குசெய்திலேன்; தேவரையும்
இகழந்திலேன்; பிழையறற என்னையுன் இவ்வண்ணம்கொலைசெய்தீர்; காய
கனி கிழங்குகளைப்புசித்துக் காட்டில் திரிந்துகொண்டிருககும் வானரனன
நான தேவரையும் எதிர்த்திலேன்; பிறருடனும போர்ந்துகொண்டிருந்
தேன்; இததருணத்தில என்னைக் கொலைசெய்தல் தகுமோ? அன்றியில் பற்
பல நூல்களையும் கசடறக்கற்று தருமவேஷத்தையும மேறகொண்டு,
இவவணணம் உமமைபபோல எவன்தான் தீசசெயலபுரிவான; ஸ்ரீராமா!
நற்குலத்தில பிறந்து, தாமரையைப் போனெனவும் புகழ்பெற்று, கொடு
மைகொண்ட நீரோன் [illegible] ஆலேகினறீர்; இனியமொழி
மொழிதல், பொருளளித்தல, அருள் [illegible], தருமம், சததியம், தீரம்,
தோள்வலி, பிழைசெய [illegible] தண்டித்தல் என்னும் இக்குணங்கள்
அரசர்களுக்கு முக்கியமானவை அல்லவோ? அன்றியிலே யான் காட்டில்
அலைபவன்; நீர் நாட்டில் உறைபவர், யான் காய்கனி உண்பவன்; நீர்
அறுசுவை உண்பவர்; யான வானரன்; நீர் நரர்கோமான்; இவ்வண்ணம்
தேவர்கரும் எனககும் ஏற்றத் தாழவு மிகவுமுளது? உலகத்தில் ஒருவர்க்
கொருவர் பகை நேருவதற்கு மண், பொன, பொருளகளுள் ஏதே
னும் ஒன்று காரணமாகவேணடும்; எனனுடன் நீர பகைகொள்வதற்கு
யாதுகாரணமுளது; யான் உண்ணும கனிகளில் உமக்குவிருபபமுளதோ?
நீதியும் அருளும நல்வேந்தரின தருமங்கள், நீதியின்மையும் கொடுமை
யும் அற்பராஜரின் தர்மம், இவவண்ணம் ராஜதர்மம் ஒன்றுக்கொன்று
சம்பந்தமின்றி, தனித்தனி விளங்குமேயன்றி, அவர்கள் ஒவ்வொரு
வேளை ஒவ்வொருவிதமாக மனமபோனபடி செய்யார்கள். தேவரோ
வெனில், காமத்தை முதன்மையாக வுடையவரும், சினம்பூண்டவரும்,
உறுதி யற்றவரும், ராஜநீதி யற்றவரும், [illegible] கணைதொடுப்ப
வருமாகின்றீர்; தேவர்க்குத் தர்மத்திலும் [illegible]; நீர் இராஜனுமி
ருந்தும், நிலைகெட்டு ஐம்புலன்களினுல [illegible]; காகுத்தா!
நீர இவ்வண்ணம் நீதி தப்பி [illegible]
சூரர்கள் திரளுகையில், அ[illegible]

రాజహా బ్రహ్మహా గోఘ్న శ్చోరః ప్రాణివధే రతః
నాస్తికః పరివేత్తా చ సర్వే నిరయగామినః.
సూచకశ్చ కదర్యశ్చ మిత్రఘ్నో గురుతల్పగః
లోకం పాపాత్మనామేతే గచ్ఛంత్యత్ర న సంశయః

ராஜஹாப்ராஹ்மஹாகோகனச் சோரஃப்ராணிவதேரதஃ
நாஸ்திகஃபரிவேத்தாச ஸர்வேநிரயகாமினஃ.
ஸூசகச்சகதர்யச்ச மித்ரக்னோகுருதல்பகஃ
லோகம்பாபாத்மனாமேதே கச்சந்தேத்ரஸம்சயஃ.

வேந்தனைக் கொலைசெய்தவனும், வேதியனைக் கொலைசெய்தவனும், பசுவைக் கொன்றவனும், பிறர் பொருளைப் பறித்தவனும், உயிர்களைக் கொலைசெய்பவனும், வேதத்தையும், தெய்வத்தையும், பெரியோர்களையும் பழிப்பவனும், தமையன் விவாஹஞ்செய்துகொள்ளாமலிருக்கையில், தான் விவாஹம் செய்துகொள்பவனும், கோளுரைப்பவனும், செல்வமிருந்தும் கொடைசெய்யாத லோபியும், மிகக் கொடிய நரகில் வீழ்ந்து நெடுங்காலம் வருந்துவர்கள். அன்றியும், என் தோலும் உடுப்பதற்குரியதன்று; என் எலும்புகளும், மயிர்களும், ஒரு காரியத்திற்கும் உரியனவல்ல; என்னுடைய மாமிஸமும் உண்ணத்தக்கதன்று;—

పంచ పంచనఖా భక్ష్యా బ్రహ్మక్షత్రేణ రాఘవ
శల్యకశ్శ్వావిధో గోధా శశః కూర్మశ్చ పంచమః

பஞ்சபஞ்சநகாபக்ஷ்யா ப்ராஹ்மக்ஷத்ரேணராகவ
சல்யகச்வாவிடோகோதா சசஃகூர்மச்சபஞ்சமஃ.

ஐந்து நகங்களையுடைய ஜந்துக்களுள் சல்யகமென்னும் சுவாவித்தென்னும் பன்றிகளும், முசல், ஆமை, உடும்பு ஆகிய இவ்வைந்து ஜந்துக்களே அரசர்கள் புசிக்கத்தக்கவைகளல்லவோ? தர்மமுணர்ந்தோர் குரங்காகிய என்னுடைய தோல்களையும், எலும்புகளையும், தொடவும் தோடார்கள்; என் மாமிசத்தையும் புசிக்கார்கள்; இவ்வண்ணம் ஒன்றுக்கும் உபயோகமற்ற ஐந்து நகமுடைய என்னை ஏன் அடித்தீர்; தாரை யான் வருகையில் என்னைத்தடுத்துப் பலவாறுகவேண்டினள். யான் அறியாமையால் அவளை மீறி இங்கெய்தி உம்மால் அடிக்கப்பட்டேன்; கற்புடைய குலமகளிற்கு துர்த்தனை [illegible] போல மிகச் சிறந்த இப்பார்மகளிற்கு நீர் தக்க வேந்தரல்லீர்; [illegible] இவ்வண்ணம் தீமை செய்பவரும், பிறரை வருத்தியே [illegible], பொய்யரும், கபடமுடையவருமாகிய [illegible] எவ்வண்ணம் தோன்றினீர்; அறக்க [illegible] ஒழுக்கமுடையதும், தர்மவழி

யைககடாது நடப்பதும், தர்மமென்னும் அங்குசத்தை மீறியதுமாகிய ராமன் என்னும் மதயானையினால் அனியாயமாகக் கொலைசெய்யப்பட்டேனே ? தீமை தருவதும், தகுதியற்றதும், இகழப்பட்டதுமாகிய இத்தீச்செயலைப் புரிந்து பெரியோர்களால் இகழப்படுவீரோ ? ஊக்கமுற்றிருந்த எனமீது வெளியிட்ட இத்தோள்வலியைப் பெண்டாட்டியைப் பறித்துக்கொண்டோடிவிட்ட பகைவர்கள்மேல செல்லவிடக்காணேனே? இராஜகுமாரரே ! எனக்கெதிரில் நின்று என்னுடன் போர்செய்வீராயின், இப்பொழுதே நீர் யமதர்மராஜனைக் காணுமாறு செய்துவிட்டு இருப்பேனே ? அவ்வண்ணமன்றி, பதிகிடந்து மறைந்திருந்ததினாலன்றோ ? நானும்மால் மதத்தினால் மோகங்கொண்டு மயங்கிக்கிடக்குமானிடன் மதயானையினால்போல கொலைசெய்யப்பட்டேன்; நீர் சுக்கிரீவனைத்தேடி வந்த விஷயத்தை முன்னமே எனக்கு அறிவித்திருப்பீராகில, அன்றுதினமே பிராட்டியைத்தேடி எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்து அளித்திருப்பேன் ; இராவணனை பொருட்டன்றோ ? சுக்கிரீவனுடன் தோழமைகொண்டு எனனைக்கொலைசெயதீர, அசசெயதியை எனனுடன் உரைத்திருப்பீராகில, அந்த இராவணன் கழுத்தில் கைகொடுத்து கெட்டித்தள்ளிக் கொணர்ந்தாவது, போரில கொலைசெய்தாவது, உம்மை மகிழ்வித்திருபபேன்; இவன் பிராட்டியைக கடலிடையிலாவது, பாதாளத்திலாவது, விண்ணுலகிலாவது மறைத்திருந்தாலும் தேவருடைய கட்டளையினால் மதுகைடபாசுராகளினால் பாதாளத்தில் தகையப்பட்ட அசுவதரி என்னும் வேதத்தை ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு அயகிரீவ அவதாரம் செயது கொணர்ந்தது போல் யானும் பிராட்டியாரைக் கொணர்ந்து அளித்திருப்பேன் ; சுக்கிரீவன் யான் இறந்தபின் என்னுடைய ராஜியத்தைப் பெறுவதென்பது தகுதியே?தேவர் என்னைத் தருமமின்றி இவ்வண்ணம் கொலைசெய்ததென்பது மாத்திரம் மிகவும் தகுதியற்றது; உலகினில் பிறந்தவன் இறபபதென்பது இயல்பே ? நீர் இவ்வண்ணம் மறைந்து அடித்தது தகாதது ; இதற்குத் தக்க பதிலுளதாயின் உரைசெய்யீர் ; என்று இவ்வண்ணம் உரைசெய்து ஸ்ரீராமபாணம் மார்பில் நன்றாக தாட்டியிருக்கின்றமையின், வருந்திவாய் உலர்ந்து பெருமானைப்பார்த்துக்கொண்டே பேசாமலிருந்தனன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதினேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது சருக்கம்

பெருமாள் வாலிக்கு சமாதானம அருளிசசெய்ததும், வாலி அபராதக்ஷாபனம செயதுக்கொண்டதும.

இவ்வண்ணம் இனிமையாகவும், அறம்பொருளுடையதாகவும், வாலி உரைசெய்த வாக்கியத்தைப் பெருமாள கேட்டருளியும, ஒளியிழந்த சூரியன்போலவும், மழைபொழிந்து நீரற்ற மேகமபோலவும், எரிந்தணைந்த அக்கினிபோலவும், தரையில வீழ்ந்திருககினற அவ்வாலியை நோக்கி, தர்மார்த்தசகிதமாக அருளிசசெய்யலுற்றனர். அடா வாலி ! அறம பொருள இனபங்களையும், லோகாசாரத்தையும, நன்கறியாமல இளமையினால நீ நமமை இவவணணம ஏன் இகழகினறனை; புத்தியுடையோர்களும் ஞானத்தினாலும, வயதினாலும, மூத்தோாகளும் ஆகிய ஆசிரர்களுடன் பழகாமலும், அவர்களைக் கேளாமலும, குரங்கின் தனமையினால் நீ நம்மை நோக்கி, இவ்வண்ணம் உரைசெயவது தகுமா காடு கடல் மலைகளுடன் கூடிய இப்பார்முழுதும் இக்ஷுவாகுகுலத்தில் பிறந்த எமக்குரியதேயாதலின், இதிலுளள துஷ்டாகளைச சிக்ஷிப்பதும், சிஷ்டர்களை ரக்ஷிபபதும், நமது தொழிலேயனறோ ? இப்பொழுது இந்த பூமியை தர்மமுணாந்தவனும், சததியம் தவறாதவனும, கபடமறறவனும், தர்மகாமார்த்தங்களை அறிந்தவனும, நீதி தவறாதவனுமாகிய பரதன் அரசாக்ஷி செய்து வருகிறான. நீதியும், துஷ்டநிககிரகமும், பொய்யாமையும், தோள்வலியும், எவனிடத்தில் நிலைத்திருககின்றனவோ ? எவன தேசகாலங்களை யறிந்தவனோ ? அவனே இராஜனாககடவன். நாமும மற்றும் பல இராஜர்களும் அந்த பரதன்பொருடடு தர்மஙகளைப பாதுகாப்பதற்காகப் பார்முழுதும் திரிந்துகொண்டு தர்மங்களை வளர்த்து வருகிறோம். மிகவும் தர்மமுள்ள அந்த பரதன் பார்முழுதும் பாதுகாத்து வருகையில், எவன்தான் தர்மத்தைத்துறந்து நடப்பான்; அந்த இக்ஷுவாகுகுலத்தில் பிறந்த நாமும் தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதன்பொருட்டு பரதனுடைய ஆஜ்ஞையை முன்னிட்டு தர்மத்தைத் துறநதவர்களை விதிபின்படி தண்டனைசெய்து வருகிறோம்; நீ தர்மத்தைத்துறந்தவனும், தீச்செயலுடையவனும், காமத்தை முதன்மையாகக்கொண்டவனுமாதலின், நீ இராஜமார்க்கத்திலிருக்கின்றனையா ? நீதிதப்பியன்றோ இருக்கின்றனை;

జ్యేష్ఠోభ్రాతాపితాచైవ యశ్చవిద్యాంప్రయచ్ఛతి
త్రయస్తేపితరోజ్ఞేయా ధర్మ్యేపథిహివర్తినః.
యవీయానాత్మనఃపుత్ర శ్శిష్యశ్చాపిగుణోదితః
పుత్రవత్తేత్రయశ్చిన్త్యా ధర్మశ్చేదత్రకారణం.
సూక్ష్మఃపరమదుర్జ్ఞేయ స్సతాంధర్మఃప్లవంగమ
హృదిస్థస్సర్వభూతానా మాత్మావేదశుభాశుభం.

ஜ்யேஷ்டோப்ராதாபிதாசைவ யச்சவித்யாம்ப்ரயச்சதி

த்ரயஸ்தேபிதரோஜ்ஞேயா தர்ம்யேபதிஹிவர்த்திந꞉.

யவீயாநாத்மந꞉புத்ரச்ச ஷிஷ்யச்சாபிகுணோதித꞉

புத்ரவத்தேத்ரயச்சிந்த்யா தர்மச்சேதத்ரகாரணம்.

ஸூக்ஷ்ம꞉பரமதுர்ஜ்ஞேயஸ் ஸதாந்தர்ம꞉ப்லவங்கம

ஹ்ருதிஸ்தஸ்ஸர்வபூதாநா மாத்மாவேதசுபாசுபம்.

தமையன், தந்தை, நூல்களைக் கற்பிப்பவன் இவர்கள் மூன்றுபெயர்களும் பிதாவென்னப்படுவார்கள்; தம்பி, மகன், சிஷ்யன், இம்மூவரும் புத்திரர்களென்னப்படுவார்கள். தர்மமென்பது மிகவும் நுட்பமானதலின், அது நன்குணர்ந்த பெரியோர்களுக்கும் அறியவொண்ணாததாகும்; சர்வபூதங்களுடைய சுபாசுபங்களையும் சர்வாந்தர்யாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணனே அறிகிறான்; நீ அற்பத்தனமுடையவனாய் அற்பவான்களுடன் கூடிய பிறவிக்குருடர்களுடன் கூடின பிறவிக்குருடன்போல யாதுசெய்யவல்லை; யான் நீ கேட்டதற்கு பதில் நன்குரைப்பேன்; நீ சினத்தையே மேற்கொண்டு இவ்வண்ணம் இகழ்ற்க; யான் உன்னைக் கொலைசெய்ததற்குக் காரணமுரைப்பேன் கேளாய்; நீ தர்மத்தைத்துறந்து மகனுக்கு நிகரான தம்பியின் மனையாளான ருமையைச்சேர்ந்து புணர்ந்து மகிழ்வதுமன்றித் தம்பியையும் வெருட்டினை; ஆதலின், தர்மத்தைத்துறந்து காமத்தையே மேற்கொண்டு தம்பி மனையாளுடன் சேர்ந்த பாவத்திற்காக உனக்கு இந்த சிக்ஷைசெய்யப்பட்டது; தர்மத்தையும் துறந்து உலகவழக்கத்தையும் மீறி மனதுபோனபடிநடப்பவனுக்குத் தண்டனைசெய்வதைவிட வேறு சிக்ஷையில்லை; யான் நற்குலத்தில் பிறந்த இராஜனாதலின், நீ செய்த இப்பிழையைப் பொறுத்திரேன்;—

ఔరసీంభగినీంవాపి భార్యాంవాప్యనుజస్యయః
ప్రచరేతనరఃకామా త్తస్యదణ్డోవధస్స్మృతః.

ஔரஸீம்பகினீம்வாபி பார்யாம்வாப்யநுஜஸ்யய꞉

ப்ரசரேதநர꞉காமாத் தஸ்யதண்டோவத꞉ஸ்ம்ருத꞉.

யாவனொருவன் காம அவஸ்தையினால் பெண்ணையும், தங்கையையும், தம்பி மனையாளையும் சேருவானோ? அவனுக்குக் கொலைசெய்வதே சிக்ஷையென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; இப்பொழுது பரதன் அரசனாகவும், யாங்கள் அவன் கட்டளையின்படி நடப்பவர்களாகவுமிருக்கையில, தர்மத்தைத் துறந்த உன்னை எவ்வண்ணம் உபேக்ஷைசெய்திருபபோம்; பரதன் துஷ்டர்களைச் சிக்ஷைசெய்துகொண்டு உலகத்தைப் பாதுகாதது வருகிறான்; யாங்களும அவன் கட்டளையை விதியாகக் கொண்டு உன்னைப்போனறவர்களைத் தண்டிப்பதன்பொருட்டுத் திரிந்து கொண்டிருககின்றோம்; அனறியிலே, சுக்கிரீவருக்கும எமக்கும் லக்ஷ்மணனுககும எமக்கும்போல அழியாத்தோழமைஉணடாயிறறு; அபபொழுது உனனைக் கொலைசெய்து இராஜ்ஜியத்தையும், மனைவியையும், உன்னுடன் சோப்பேனென்று பிரதிஜ்ஞையும் செயதுகொடுத்திருககிறேன; ஆதலின, யான செயத பிரதிஜ்ஞையைத் தவிர்வேனோ? ஒருககாலும் தவிரேன்; ஆதலின, இது முதலாயுளள சிறநத தர்மமான பல காரணங்களினால் இப்பொழுது உன்னைக் கொலைசெயதேன்; ஆதலின, இதனைத் தருமமெனவே அறிக; அன்றியிலே, மகாராஜர் எனக்குத தோழரானமையின், அவருககுச சதருருவான நீ எனககும் சதருருவலலையோ? இதனாலும் உனனைக கொலைசெய்தது ராஜதர்மமே யாகும்; மனுவினால கூறபபடட இரணடு சுலோகங்களையும, நீ கேட்டிலையோ? அதனைக்கேட்டுணாவாயாகில், யான செயதது தர்மமெனவும, உனககுமது நறகதி விளைப்பதெனவும், நன்கு அறிவாய; பாபம் செயதவர்கள் ராஜர்களால் செய்யப்பட்ட சிக்ஷையை யடைந்து, அதனால பாபம தீாந்து, நல்வினை செய்தவர்கள்போலவே நின்மலராகி நற்கதிபெறுவார்கள்; களவுசெயதவர்களும் ராஜனால சிக்ஷைசெய்யப்பட்டாலும், விடுவிக்கப்பட்டாலும், பாவத்தினறும் விடுபடுவார்கள; பாபத்திறகுத்தக்கபடி ராஜா சிக்ஷைசெயயானாகில, அந்தப் பாபத்தை இவனே அடைவான; முறகாலையில் ஒரு பௌத்தசன்னியாசி உன்னைப்போலவே கொடிய பாபம செயகையில், என் முன்னோர்களாகிய மாந்தாதா இவ்வண்ணமே கொடிய சிக்ஷைசெயதிருககிறார்; மற்றும் பல ராஜர்களும், இதராகளும், உன்னைப்போல கொடிய பாபம செய்கையில், அபபோதுளள நலவேந்தர்கள அதற்கு பிராயசசித்தமாகக கொடிய தண்டனை செய்தாாகள். அதனால் அப்பாவங்களும் தீர்ந்தன; ஆகையால், நீயும் என்னால் சிக்ஷைசெய்யப்பட்டவனாகி பாவம் தீர்ந்து நறகதிபெறுவாய்; ஆதலின, தாபமுற்று வருந்தற்க; அன்றியில், வேறொருகாரணத்தையும் உரைககினறேன் கேளாய; அதைக் கேட்டபின், சினமும் துயாமும் கொள்ளாய்; நீ அறியாமையினாலும, இளமையினாலும், என்னை இகழ்ந்ததற்கு நான் சிறிதும் சினமுறுகின்றிலேன்;—

వాగురాభిశ్చపాశైశ్చ కూటైశ్చవివిధైర్నరాః
ప్రతిచ్ఛన్నాశ్చదృశ్యాశ్చ గృహ్ణంతిసుబహూన్మృగాన్॥
ప్రధావితాన్వావిత్రస్తాన్ విస్రబ్ధాంశ్చాపినిష్ఠితాన్
ప్రమత్తానప్రమత్తాన్ వానరామాంసార్థినోభృశం॥
విధ్యంతివిముఖాంశ్చాపి నచదోషోఽత్రవిద్యతే
యాంతిరాజర్షయశ్చాత్ర మృగయాంధర్మకోవిదాః॥

வாகுராபிச்சபாசைச்ச கூடைச்சவிவிதைர்நரா:
ப்ரதிச்சன்னாச்சத்ருச்யாச்ச க்ருஹ்ணந்திஸுபஹூன்ம்ருகான்.
ப்ரதாவிதான்வாவித்ரஸ்தான் விஸ்ரப்தாம்ச்சாபிநிஷ்டிதான்
ப்ரமத்தாநப்ரமத்தான்வா நராமாம்ஸார்த்திநோப்ருசம்.
வித்யந்திவிமுகாம்ச்சாபி நசதோஷோத்ரவித்யதே
யாந்திராஜர்ஷயச்சாத்ர ம்ருகயாந்தர்மகோவிதா:.

மனிதர்கள் மறைந்தாவது, எதிரிலாவது இருந்து வலைகளினாலும், கயிறுகளினாலும், மற்றும் பற்பல கபடச்செயல்களினாலும், பலவகை விலங்குகளையும் பிடிக்கிறார்கள். அவைகள் ஓடிக்கொண்டிருந்தாலும், அச்சமுற்றிருந்தாலும், நம்பி உட்கார்ந்திருந்தாலும், ஊக்கமுற்றிருந்தாலும், ஊக்கமற்றிருந்தாலும், யாராமல் பராக்காயிருந்தாலும், மாமிசத்திற்காகவாவது, வேடிக்கையாகவாவது, அவைகளைக் கொலை செய்கிறார்கள். இது இராஜர்களுக்குத்தருமமேயன்றிக் குற்றமாகிறதில்லை; தர்மமுணர்ந்த பற்பல ராஜரிஷிகளும், இவ்வண்ணம் வேட்டையாடி இருக்கிறார்கள். ஆகையால், யான் உன்னைக் கணையினால் அடித்தேன்; நீ என்னுடன் போர்செய்யாவிடினும், பிறருடன் போர்செய்துகொண்டிருந்தாலும், நீ குரங்கேயாதலின், உன்னை எவ்வகையிலும் கொலைசெய்தது குற்றமே ஆகாது; ராஜர்கள் பிறர்க்கரிய தர்மத்தையும், இல்வாழ்க்கையையும், இன்பத்தையும் கொடுப்பவர்களாதலின், அவர்களைப் பீடிப்பதும், இகழ்வதும், அவர் கட்டளையைத் தவிர்ப்பதும், பிரியமில்லாத மொழிகளை மொழிவதும், தகுதியற்றது; தேவர்களே இராஜர்களாகப் பூலோகத்தில் அவதாரம் செய்திருக்கிறார்களல்லரோ? இவ்வண்ணம் யான் தொல்லையாயுள்ள தருமத்தில் ஊக்கங்கொண்டு தருமப்பிரகாரம் செய்த என்னை நீ மாத்திரம் தருமத்தை யறியாமல் சினத்தையே மேற்கொண்டிவ்வண்ணம் இகழ்ந்தனையேயன்றி, வேறில்லை; என்றிவ்வண்ணம் பெருமாள் அருளிச்செய்த வாக்கியங்களை வாலி முற்றுஞ்செவியுற்று நன்காராய்ந்து பெருமாள்மீது சிறிதும் தருமக்குறைவைக்காணாமல் அறியாமையினால் *இவ்வண்ணம் பெருமானை இகழ்ந்துரை செய்துவிட்

டேனேயென்று மனம் வருந்திப் பெருமாளை நோக்கிக் கைகூப்பிக் கேட்டருளீர் புருஷோத்தமரே !—

యత్త్వమాత్థ నరశ్రేష్ఠ తదేవం నాత్ర సంశయః
ప్రతివక్తుం ప్రకృష్టే హి నాపకృష్టస్తు శక్నుయాత్ ||

யதவமாததநரசரேஷ்ட தசேவம்நாதரஸமசய:
பாதிவகதுமபரகருஷடேஹி நாபகருஷடஸதுசகனுயாத.

தேவர் அருளிசசெய்த வாக்கியங்கள் தேவர் அருளிசசெயதபடி தருமங்களே யாகின்றன ; இவ்விஷயத்தில் சிறிதேனும் ஐயமிலது ; உயாந்தவாகளிடத்தில் தாழந்தவன் தகுந்த பதிலுரைசெயய வல்லவனுகு வானே ? ஒருபொழுதுமாகான் ; ஆதலின, அடியேன் முனபு, தேவர் விஷயத்தில் அறியாமையினுலே அயுக்தமாகவும், தருமமறறதாகவும், பிரியமலலாததாகவும், தேவரை இகழ்ந்துரைததேன; அந்த அபராதத்தை யும் பொறுத்து உகந்தருளக ; தேவர் தத்துவங்களை யுணமையாக அறிந்தவரும், உலகஙகளுககு இதஞ்செயபவருமாதலின், தேவருடைய புத்தி ஒருவன செய்த பாவங்களை யறிநது அதற்குத்தக்கபடி சிக்ஷை செய்வதில் தெளிவுறறிருககினறது ; அருளாழியம்மானே ! இவ்வண்ணம நற்செயல்களை ததுறந்தும, தீசசெயலகளைப் புரிந்தும் கெட்டழிந்த அடியேனுடைய அபராதங்களைப் பொறுத்தருளினேனென்று அன்பு கூர்ந்து அருளிசசெயது அடியேனுடைய அசசத்தைத்தீர்த்து அடியேனைப் பாதுகாத்தருளக ; சுவாமி தீனதயாளு ! நான் இறந்துவிடுகிறேனே என்று என்னைககுறித்தும், இனிய மனைவியான தாரையைக்குறித்தும், அன்புளள பந்துக்களைக்குறித்தும சோகமுற்றிலேன் ; மிக்க நற்குண முடையவனும, பொனனுறசெயத தோளவளைகளை யுடையவனுமாகிய அங்கதனைக்குறித்தே மிகவும் சோகத்தை அடைகிறேன்; அவன் என்னைக் காணுமல பிறபபுமுதல் அருமையாக வளர்க்கப்படடமையின், மிகவும் சோகமடைந்து நீர்வற்றிய தடாகமபோல் உலர்ந்து வருந்துவானன்றே ? அவன இளமையுடையவனும், நூல்களைக் கற்காமையின நிலையுறாத புத்தி யுடையோனும், ஒரே புத்திரனுமாகையால, அவனைத தேவர் பாதுகாத்து அளித்தருளல்வேண்டும் ; சுக்கிரீவனிடத்துப்போலவே அவனிடத்திலும் சரியான அருள்செய்து ரக்ஷிததலவேண்டும ; தேவரே ஒன்றைசசெய்வதற்கும், தடுப்பதற்கும், தண்டிப்பதற்கும், காபபதற்கும் வல்லவர் ; ஸ்ரீபரதாழ்வானிடத்திலும், இளையபெருமாளிடததிலும, சுக்கிரீவனிடத்திலும், தேவர்க்கு எவ்வளவு அருளுளதோ ? அவ்வளவு அருள் அங்கதனிடத்திலும் வைத்தருள்க ; என்மீதுளள பகையினுல் சுக்கிரீவன் தாரையை வருத்தாமலிருக்குமாறு பாதுகாத்தருளக ; தேவருடைய அனுக்கிரகத்திற்குப் பாத்திரனுகித் தேவருடைய திருவுள்ளத்திற்கு இசைந்தபடி

இருப்பவர்களே அரசாக்ஷிசெய்யத்தக்கவர்களாவார்கள்; தேவரீரை எதிர்ப்பவர்கள் நெடுங்காலம் வாழார்களென்பதை அடியேன் அறிவேனாகிலும், தேவரீர் திருக்கையினால் கொலைசெய்யப்பட்டு நற்கதி பெறவேண்டுமென்று நிச்சயங்கொண்டே தாரை பலவாறாகத் தடைசெய்யினும் கேளாமல் வந்து சுக்கிரீவனுடன் போர்செய்தேன்; என்று இவ்வண்ணம் வேண்டி உரைசெய்து ஆயுளமாளும்காலங்கிட்டினமையின், மொழிவதற்குத் திறமையின்றி, பேசாதிருந்தனன். பெருமாளும் அப்பொழுது அவனை நோக்கிக் கேளாய வானரர் கோமானே! நீ அங்கதன்விஷயமாகச் சோகமுறற்க; எம்மையும் தர்மமறிக் கொலைசெய்தோமென்று எண்ணற்க; நீயும் இறந்துவிடுகிறேனேயென்று அஞ்சற்க; உன்னுடைய பாபத்தைப்போக்கி உன்னை நற்கதி அடைவிப்பதன்பொருட்டே நாம மஹாராஜருடன் தோழமைகொண்டு பிரதிஜ்ஞை செய்துகொடுத்து அவ்வண்ணம் உன்னைக் கொலைசெய்தோம்; யாவனொருவன் தக்கபடி சிக்ஷை செய்கிறானோ? யாவனொருவன் தக்கபடி சிக்ஷைசெய்யப்படுகின்றனனோ? அவ்விருவரும் நற்கதி பெறுவார்களேயன்றி, அழியார்கள்; ஆதலின், நீயும் எம்மால சிக்ஷைசெய்யப்பட்டவனாகிப் பாவந்தீர்ந்து நல்வழிபெற்று பெருவீடு பெறுவாய; ஆதலின், துன்பத்தையும், மோகத்தையும், அச்சத்தையும் தீர்ந்து மகிழ்க; தெய்வத்தை மீறி நடப்பதற்கு உன்னால் முடியுமோ? ஆதலின், தெய்வச்செயலினால நேர்ந்த இவ்விஷயத்தில சிந்தையுறற்க; அங்கதன் உன்னிடத்திலபோலவே சுக்கிரீவனிடத்திலும், என்னிடத்திலும், அன்பும் பக்தியுமகொண்டு நடப்பானென்பதில சந்தேகமில்லை; என்று இனிமையாகவும, தர்மமாகவும அருளிச்செய்து தேற்றியருளினார். வாலியும் பெருமாள அருளிச்செய்த மதுரமான வாக்கியத்தைக்கேட்டுப் பெருமாளை நோக்கி, அடியார்க்கினியராகிய ஸ்ரீராமா! பாணத்தினால் அடிபட்டு மதிமயங்கித் தேவரை அடியேன பலவகையாக இகழ்ந்துரைத்துப பெரும்பாவி ஆயினேன; இந்த அபராதத்திற்கு பிராயச்சித்தம் செய்ய வகையின்மையால, இதனைத் தேவர் பொறுத்து அடியேனை ரக்ஷித்தருளலவேண்டுமென்று பலவாறாக வேண்டினன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதினெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினேழாவது சருக்கத்தில் வாலிகேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் இந்த சருக்கத்தில் பெருமாளே சமாதானம் அருளிச்செய்துவிட்டமையின, நாம் கூறவேண்டுவ தொன்றுமிலது; பெருமாள் வாலியை எதிரில் வந்து ஏன கொலைசெய்திலரெனின், பெருமாளை வாலி காண்பானாகில், பெருமாள் தாடகை ஸுபாகு மாரீசன் விராதன் கபந்தன் கரதூஷணாதி ராக்ஷஸர்கள் முதலானோர்களைக் கொலைசெய்தாரென்பதையும், சிவன் வில்லை முறித்தாரென்பதையும், பரசுராமனையும் வெற்றிகொண்டாரென்பதை

பத்தொன்பதாவது சருக்கம்.

வாலி இறந்ததைக்கேட்டுத் தாரை அங்கதனுடன் அங்கோடி வந்தது.

அந்த வானரராகோமானான வாலியும் பெருமாள் அருளிச்செய்த வாக்கியங்களைக்கேட்டுத் தருமமென உணர்ந்து மகாராஜா எய்த கல்லுகளினாலும், மரங்களினாலும் அடிபட்டு ஸ்ரீராமபாணத்தாலும் வருந்தி உயிர் மாளும் தருணத்தில் மோஹமடைந்தனன். தாரையும் அந்தப்புரத்திலிருந்து பெருமானெய்த பாணத்தினால் வாலி இறந்தனனெனக்கேட்டுக் கூவென்று கதறி பெயர்ந்துங்கி பிள்ளையுடன் விரைவாக விழுந்து அம்மலைக் குகையினின்றும் ஓடி வந்தனள். அங்குள்ள அங்கதனுடைய பரிவாரங்களும் அங்கே வில்லும் கணையும் கையிலேந்திப் பெருமாள் எழுந்தருளியிருப்பதைக்கண்டு அச்சங்கொண்டு ஓடினர்; யூகத்தலைவன் இறக்கையில் அச்சங்கொண்டு ஓடுகிற மற்றுள்ள யானைகளைப்போல ஓடி வருகிற அந்த வானரர்களைத் தாரை கண்டு அவர்களை நோக்கி, சூரர்களே! வானரர் கோமானான வாலிக்கு நீங்கள் முன்செல்லத்தக்கவர்களாகியும் ஏன் அச்சம் கொண்டு ஓடுகின்றீர்கள்; மண்ணாசையினால் சுக்கிரீவன் கொடிய ராமனைக்கொண்டு கூரிய பாணங்களை எய்வித்து என்னையனைக் கொன்றனனே? ஆயினும், அதனால் நீங்கள் அஞ்சுவதேனென்று வினவினள். அவ்வானரர்களும் அவ்வாக்கியத்தைக்கேட்டுத் தாரையை நோக்கி, அம்மா ராணீ! நீ மகனுடன் பிழைத்துத் திரும்பிச் செல்வீர்; அருமையான அங்கதனையும் பாதுகாத்தருளீர்; நமனே ராமனாக வந்து வாலியைக் கொலைசெய்தனன். வாலி சுக்கிரீவனால் போடப்பட்ட கல்லுகளையும், மரங்களையும் தடுத்து அடித்தும், வச்சிரம்போன்ற ராமபாணத்தினால் அடிபட்டு விழுந்தனர். இந்திரனுக்கு நிகரான நம வேந்தர் அடிபட்டு

யுங் கேட்டிருக்கின்றமையின், அவரைக்கண்டவுடன் அவருடைய தோள்வலிக்கு அஞ்சித் தஞ்சமென வந்தடைந்துவிடுவான்; பின்பு, தஞ்சமடைந்தவர்களைக் கொலை செய்யக்கூடாமையின், வாலியைக் கொலைசெய்வேனென்று தாம் செய்த பிரதிஜ்ஞை பொய்யாய்விடும்; இவ்வண்ணம் எண்ணங்கொண்டே பெருமாள் மறைந்து வாலியை யடித்தருளினரேயன்றி, வேறில்லை; வாலியுடன் எதிராகநின்று போர்செய்பவர்களுடைய பலத்தில் பாதி முறையே வாலியைச் சேர்ந்து விடுகிறதென்று வாலிக்கு இந்திரன் வரமளித்துப் பொன்மாலை கொடுத்திருக்கின்றமையின், பெருமாளும் வாலிக்கெதிராகப் போர்செய்தால் பலங்குறைந்து தோல்வி யுறுவாராதலின், மறைந்தடித்தாரென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்; அது சரியன்று, நெடுநேரம் போர்செய்தபின்பே பலங்குறையுமேயன்றி, முதன் முதலில் குறையாதாதலின், முதலிலேதானே ஒரு கணையைத்தொடுத்து அவனைக் கொலைசெய்துவிடலாகுமன்றோ? மஹாராஜரும் நெடுநேரம் போர்செய்தபின்பே பலங்குறைந்து வருந்தினரேயன்றி, முதலில் வருந்திலரே? ஆதலின், நாம் உரைசெய்ததே சரியென வுணர்க.

விழுகையில், மற்றுள்ள சேனைகள் யாவும் அச்சங்கொண்டு நாற்றிசைகளிலும் திரிந்தலைகின்றன ; ஆதலின், கோபுரவாயல்களைக் காவல்கள் வைத்து அங்கதனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்தருளீர் ; வானரர்கள் எல்லோரும் ஆங்கதனையே வேந்தரெனப் பணிவார்கள் ; உமக்கு இந்த கிஷ்கிந்தையில் இருப்பதற்கு மனமில்லதாயினும், வேறு அரணுளத் இடம் தேடிச்செல்லுவோம் ; முன்பு, வாலியினால் துரத்தப்பட்ட சுக்கிரீவாதிகளிடத்தினின்றும் நமக்கு இங்கு மிகவும் பயமுளது; என்று உரைத்தனர்கள். தாரை அம்மொழிகளைக்கேட்டு அதற்கு உடன்படாமல் அவர்களை நோக்கி, அன்பர்களே! வானரர்சிமானென மிகச் சிறந்த என் கணவன் இறந்தபின்னர், எனக்கு அங்கதனாலாயினும், ராஜ்ஜியத்தினாலாயினும், என் உயிரினாலாயினும் யாது பயன் ; ஸ்ரீராமபாணத்தினால் அடிபட்டு விழுந்த என் பிராணநாதனுடைய பாதமூலத்தையே போய்ச்சேருவேன் ; என்று உரைத்துவிட்டுத் துன்புற்றுக் கூவி அழுதுகொண்டு தலையிலும், மார்பிலும், கைகளால் அடித்துக்கொண்டு விரைவாக ஓடிவந்து சிறந்த தானவர்களையும் அடிப்பவனும், உயர்ந்த மலைகளையும் பேர்ப்பவனும், பெருங்காற்றினால் மோதப்பட்ட மகாமேகம்போலக் காஜிப்பவனும், இந்திரனுக்கு நிகரான பராக்கிரமமுடையவனுமாகிய தன் பர்த்தா ஸ்ரீராமபாணத்தினால் அடிபட்டு மழைபொழிந்தொழிந்த மேகம்போலவும், புலியினால் வசைதப்பி அடிபட்டு விழுந்த ஆண்சிங்கம்போலவும், யாவராலும் அர்ச்சிக்கப்பட்டும், குளிகை நாட்டியும், திண்ணை கட்டியுமழகாயுள்ள தோரணவாயில் அடங்கியிருந்த பாம்பைப் பிடிப்பதன்பொருட்டுப் பெரிய திருவடியினால் இடித்துத் தள்ளப்பட்டாற்போலவும், சாய்ந்து படுத்திருக்கக்கண்டு சிறந்த கோதண்டத்தை ஊன்றிக்கொண்டு நின்று கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமாளையும், இளையபெருமாளையும், மகாராஜரையும் தாண்டி வாலியைக்கிட்டிச் சோகத்தினால் மனங்கலங்கித் தரையில் விழுந்து மோகமடைந்து மீளவும் துயிலுணர்ந்த பெண்போலெழுந்து பிராணநாதாவென்று கூவி யமபாசத்தினால் கட்டப்பட்ட பதியை நோக்கிப் புலம்பி அழுதனள். மஹாராஜர் தாரை இவ்வண்ணம் அழுவதையும், அங்கதன் வந்து அழுங்கியிருப்பதையுங்கண்டு தாமும் மிகவும் துயரமடைந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபதாவது சருக்கம்.

தாரை புலம்பி யழுதது

இவ்வண்ணம் பெருமாளுடைய கோதண்டத்தினின்றும் புறப்பட்டதும், ஆயுளை மாயப்பதுமாகிய கணை யொன்றினாலே அடிபட்டுத் தரையில் வீழ்ந்திருக்கின்ற வாலியை முழுமதிபோன்ற முகத்தையுடைய தாரை கண்ணுற்று விரைவாகக்கிட்டி யவனை யணைந்துகொண்டு மதங்கொண்ட யானை போன்றவனும், மஹேந்திரமலைக்கு நிகரானவனுமாகிய அந்த வாலியின் குணங்களை நினைந்து மிகவும் துயரங்கொண்டு கூவி யழுது புலம்பலுற்றனள். என் பிராணநாதரே! போரில் பகைவர்மேல் கொடுமையுடையோரே! மிகச் சிறந்த தோள்வலி யுடையோரே! சிறந்த வீரமுடையோரே! வானரர் கோமானே! மிகவும் சோகக்கடலில் மூழ்கினவளும், தேவரிடத்திலுள்ள நற்குணங்களையே கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டிருந்தவளுமாகிய என்னுடன் இப்பொழுது ஏன் இனியமொழி மொழிகின்றிலீர்; வலீமுகா சீமானே! எழுந்திருந்தருள்க; சிறந்த பஞ்சணை மெத்தையில் படுத்தருள்க; தேவர்போன்ற சிறந்த வேந்தர்கள் இவ்வண்ணம் தரையில் துகள்படியப் படுத்திருப்பார்களோ? தேவர்க்கு என்னைவிட இப்பார்மடந்தையே மனத்துக்கினிய மனையாள்போலும், இப்போழ்து உயிர்மாய்ந்தும், என்னைத் துறந்து இப்பார்மகளை யங்கங்களினால் தழுவிக்கொண்டு படுத்திருக்கின்றீரல்லீரோ? மிகவும் வீரராகிய என் பிராணநாதரே! தேவர் நல்வினையினாலே விண்ணுலகினில் இந்தக் கிஷ்கிந்தைபோன்ற சிறந்த மற்றொருபட்டணத்தைப் படைத்திருக்கின்றீர் போலும், ஆதலாலேதான் மிகவும் இனிய இந்தக் கிஷ்கிந்தையைத் துறந்து விட்டீர்; எங்கெங்கே இடங்களில் தேன்பொழியும் பூஞ்சோலைகளில் எங்களுடன் கூடிக் குலாவி இன்புற்றீரோ? அந்தந்த இடங்களுக்கெல்லாம் தேவரால் அழிவு நேர்ந்தது; தேவர் இவ்வண்ணம் ஆயுளமாண்டழிந்தமையின், யான் ஆசையும், ஆனந்தமும் குன்றிச் சோகக்கடலில் மூழ்கினேனன்றோ? என்னுடைய இந்த இதயம் கல்லினும் கடினமானது போலும், என் பிராணநாதனான தேவர் ஆயுளமாண்டிருக்கையிலும், இந்த இதயம் ஆயிரஞ்சிதறுண்டழிந்திலதன்றோ?—

வானரர் கோமானே! தேவர் முன்னே மஹாராஜருடைய பத்தினியரின் ருமையையும் அபகரித்துக்கொண்டீர்; அந்த மஹாராஜரையும் வெருட்டினீர்; அந்தத் தீச்செயலின்பலம் இப்போழ்து தேவரால் அடையப்பட்டது; தேவருக்கு நன்மையையே கோருகின்ற என்னையும் அறியாமையாலும், மோகத்தினாலும் இகழ்ந்து நிராகரித்தீர்; யான் தேவருக்கு இதத்தைக் கோரியே இப்போழ்து போர் செய்றக என்று தகைத்தேன்;

இனியரூபயௌவனங்களினாலும், காமநூல பயிற்சியாலும் செருக்குற்ற தெய்வபபொதுமடந்தையர்களைச்சேர்ந்து மகிழவீரபோலும, இககாலம் தேவருடைய ஆயுளை மாய்க்குங்காலந்தானபோலும், இல்லாவிடின் இந்த ஸுக்கிரீவனுககு வசமாகி இபபடி யழிந்திறபபீரோ ? இதுவரையிலும் யான் தேவராலே சிறிதுந் துனபமினறி வளர்ககபபட்டமையின், இனி கைம்பெணணாகி காதனினறித் துனபக்கடலில மூழகி வாழநாளை எவவண் ணம் போக்குவேன, இவவாறு தேவரும வானேறிச சிறப்பனுன சுக்கிரீவனும பகைகொண்டு சினமுற்றிருககையில, துயரமென்பதையே அறியாமல் இதுவரையிலும் வளர்த்துச சீராட்டபபட்ட அஙகதன் இனி எப்பாடு படுவானோ ? அறிகின்றிலேன ; அந்தோ ? என்னுடைய பிரிய மூளள பர்ததாவே ! தேவர் மீளாப பிரயாணம புறபபட்டமையின், தேவ ருடைய இந்தப் பெறலரும் புதல்வனைக கணகுளிரக்கண்டு தழுவி யுசசி மோந்து இககுமைததுத தேற்றி யருள்க ; இந்த ஸ்ரீராமன் தேவரையும் கொலைசெயதமையின, யாவரும வியப்புறததககவனாயினா ; சுக்கிரீவன் பொருட்டுச செயத பிரதிஜ்ஞையையுந் தீர்த்துககொண்டனர் என்றிவ் வண்ணம் பதியை நோககிப புலமபி யஙகதனை நோககி, அடா என கண் மணியே ! தந்தையைக கண்ணாரககாணுய , இனி நீ தந்தையைக்காண்ப தரிதாகும ; எனறு புலமபி மஹாராஜனையும நோககி, மைததுனரே! நீரினி மனங்குளிரக ; ருமையையும பெறறு மகிழக, இனி யசசந் தீரந்தரசாக்ஷி செயக ; உம்முடைய அண்ணனா வானேறிவிட்டனரல்ல ரோ ? எனறு புலம்பி மறுபடியும் பாத்தாவை நோக்கி, எனனுயிர்க காவலரே ! யானிவ்வண்ணம் புலம்பி யழுகையிலும என்னுடன் மாறற முரைககின்றிலீரோ ; தேவருடைய மனைவியர்கள யாவரும இங்குவந்து புலம்புகின்றனாகள கணடருளக; என்றிவவண்ணம தாரை புலமபிய புலம பலைககேட்டு மறறுளள வாலியின் மனைவியர்களும அங்கதனைத தழுவிக் கொண்டு கூவென்றுகூவியழுதனர்கள்.. மீளவும தாரை வாலியை நோக்கி, என் பிராணநாதரோ ! தேவருககு மிகவும் இனியனான இந்த அங்கதகுமா ரனை விட்டு விட்டு இவ்வணணம நெடுந்தூரம மீளாமல் செலலல் தகுமோ? யானுயினும், அங்கதனாயினும், தேவா விஷயத்தில் யாதேனும் பிழை செய்தேமோ ? ஏன இவவண்ணம் எம்மைத் துறநது செலலுகின்றீர், ஒருக்கால யான் அறியாமல பிழைசெயதிருப்பேனாயினும், அதனைப் பொறுத்தருளக; தேவர் திருவடியிணையைத் தலைவணங்கித்தொழுவேன்; என்றிவ்வண்ணம் மறுபடியும் சக்களத்திகளுடன் கூடிப புலம்பி வாலியின் சமீபத்திலேதானே பிராயோபவேசம்பண்ணி இறப்பேனென நிசசயங் கொண்டனள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபதாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தொன்றாவது சருக்கம்.

பிராயோபவேசஞ்செய்த தாரையைச் சிறியதிருவடி இனியமொழிகளினாலே தேற்றியது.

தாரை இவ்வண்ணம் உறுதிகொண்டு விண்ணினின்றும் நழுவி விழுந்த விண்மீன்போலத் தரையில்வீழ்ந்து படுத்திருக்கையில், சிறிய திருவடி கண்டு அருகில் வந்து அவளை நோக்கிக் கேளீர் அம்மா!—

గుణదోషకృతం జన్తు స్స్వకర్మఫలహేతుకం
అవ్యగ్రస్తదవాప్నోతి సర్వం ప్రేత్య శుభాశుభం॥
శోచ్యా శోచసి కం శోచ్యం దీనం దీనానుకంపసే
కస్య కో వానుశోచ్యోస్తి దేహేస్మిన్ బుద్బుదోపమే॥

குணதோஷக்ருதஞ்ஜந்து ஸ்ஸ்வகர்மபலஹேதுகம்
அவ்யக்ரஸ்ததவாப்நோதி ஸர்வம்ப்ரேத்யசுபாசுபம்
சோச்யாசோசஸி கம்சோச்யம் தீநந்தீநாநுகம்பஸே
கஸ்யகோவாநுசோச்யோஸ்தி தேஹேஸ்மிந் புத்புதோபமே.

எல்லா உயிர்களும் அறிந்தாவது அறியாமலாவது செய்த நல்வினை தீவினைகளின்படி இம்மையிலும் வாழ்ந்து இறந்த பின்பு, அக்கருமங்களின் பலனை மறுமையிலும் அடைகிறார்கள், ஆதலின், ஒருவன் இறப்பதும், பிறப்பதும், வாழ்வதும், தத்தம் முன்வினைகளினால் வாய்ப்பதேயன்றி, வேறொருவராலும் நேராது, ஆதலின், வாலியை ஸுக்ரீவனே கொலை செய்தனனென்று எண்ணற்க; இவர் நிமித்தமாத்திரமேயன்றி, வாலி தன் முன்வினையாலேதானே இறந்தனர். ஆதலின், அவர்பொருட்டு நீர் துன்புறுவதும் சரியன்று; நாம் எவ்வண்ணம் நற்கதியடைவோமென்று உம்மை நீரே சோகித்துக்கொள்ளவேண்டுமேயன்றி, மற்றெவனைக்குறித்து நீர் சோகமுறுகின்றீர்; கடையேறும் வழி யறியாமல் நீரே தீனமடைய வேண்டியிருக்கையில், திறமையற்ற நீர் மற்றெவரைக்குறித்து அருள் செய்வது; யார்க்கு எவன் சோகிக்கத்தக்கவனாகின்றனன்; ஒருவர்க்கும் ஒருவனும் இலன், எல்லோர்க்கும் இந்த யாக்கை நீரிலெழுங்குமிழிபோல் சஞ்சலமேயன்றோ? அன்றியிலே, நீர் மக்கட்பேறு அற்றவராயின், இவ்வண்ணம் துன்புறுவது தகும், இந்த அங்கதகுமாரனை நீர் பாதுகாத்தல் வேண்டுமன்றோ? இனி இவனுக்கு வாழ்நாள்களில் இதமுறும்படி கனகாராய்ந்து மனந்தேர்ந்தெழுந்திரீர்; எல்லாவுயிர்களும் பிறப்பதும்

இறப்பதும் பிழைப்பதும் நிலையற்றனவென்று நீர் அறிந்திலீரோ? ஆதலின், அறிந்தவர்கள் இம்மையில் நலம் விளையத்தக்க நற்செயல்களைச் செய்ய வேண்டுமேயன்றித் துயருறுவது நலமற்றது; இந்த வாலியையே அடுத்து பதினாயிரம், லக்ஷம், கோடி, நூறுகோடி, என்று மேன்மேலுமுயர்ந்த கணக்குடையதும், கணக்கிறந்ததுமாகிய பற்பல பிரிவாயுள்ள வானரசேனைகள் பிழைத்தனர்கள் அத்தன்மையராகிய வாலி தம்முன்வினையின்படி வானேறினராதலின், அவர்பொருட்டு ஏன் துயருறுகின்றீர், அன்றியிலே, இவர் நியாயமாகவே அரசாக்ஷி செய்ததிலும், தானதானங்களிலும் பொறுமையிலும் ஆவலுடையவருமாதலின், நல்வினையினால் பெறும் பொன்னாடு சேர்ந்து மகிழ்வார்; ஆதலினால், இவர்பொருட்டுத் துயருறற்க. இங்குள்ள வானரசேனைகளும், இந்த அங்கதகுமாரனும், இந்த கிஷ்கிந்தா ராஜ்யமும் உம்முடைய அதீனமேயாகும், ஆதலின், இந்த சோகத்தையும், ஸந்தாபத்தையும் துறந்து மகிழ்க; உம்மால் கட்டளையிடப்பட்டு இந்த அங்கதகுமாரரும் அரசாக்ஷிசெய்யக்கடவர்; உலகினில் யாவரும் மக்கட்பேற்றினைக் கோருவது தாமிறந்தபின்னர், ஈமக்கடன், தர்ப்பணம் முதலானவை செய்வதன்பொருட்டே யன்றோ? இப்போது செய்யவேண்டிய காரியமும் உம்முடைய கணவனுக்குச் செய்யவேண்டிய சரமகைங்கரியமே யன்றோ? ஆதலின், இப்பொழுது பர்த்தாபொருட்டுச் செய்யவேண்டும் கருமங்களை அங்கதகுமாரனைக்கொண்டு செய்விக்கக்கடவீர், இக்காலத்திற்கு இதுவே தகுமன்றி, இவ்வண்ணம் துன்புற்று வருந்துவது தகாது, வானரகோமானுன வாலிக்கு தஹனஸம்ஸ்காரஞ் செய்வித்தபின்பு, அங்கதகுமாரனுக்கும் அபிஷேகஞ்செய்விக்கக்கடவீர். பின்பு, சிங்காஸநத்தில் வீற்றிருக்கும் குமாரனைக்கண்ணுற்றுச் சோகந்தணிந்து மகிழ்வீர்; என றிவ்வண்ணம் இனியமொழிகளை மொழிந்து தாரையைத்தேற்றினர். தாரை யதுகேட்டும் பர்த்தாவின் சோகத்தினாலே மிகவும் வருந்தி எதிரில் நிற்கின்ற சிறியதிருவடியை நோக்கிக் கேளீர் மாருதி! அங்கதன்போன்ற ஆயிரம் பிள்ளைகளைக் காண்பதைவிட வானரர் சீமானுன என்னாயகர் திருமேனியைத் தழுவி மகிழ்ந்திருப்பதே மிகச் சிறந்தது; அன்றியிலே, இப்பொழுது என் பர்த்தாவுக்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்விப்பதற்காவது, அங்கதனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்விப்பதற்காவது, யான் உரியவளல்லேன்; அங்கதனுக்குச் சிறியப்பனாகிய மஹாராஜரே! இனி நடக்கவேண்டிய காரியங்களெல்லாவற்றிற்கும் நியாமகர்; அங்கதனைக்குறித்து நீர் இவ்வண்ணம் எண்ணற்க, தந்தையற்ற மகனுக்குச் சிறியப்பனே பாதுகாவலனல்லவா,

தாய பந்துவாகாள; எனக்கு என கணவனைச்சேர்ந்து செல்வதைவிட இம்மையிலாவது, மறுமையிலாவது, நலநதருவது வேறொன்றுமிலது; ஆதலின், பகைவருடன் போர்ந்திறந்த என் பிராணநாதா படுத்திருக்கின்ற இவவிடத்திலேதானே படுததிறபபது எனக்கு மிகவுந் தகுந்தது; எனறு மொழிந்து வருந்தினள.

கிஷகிந்தாகாணடத்தில இருபததொனறுவது சருக்கம் முறறிறறு.

இருபததிரண்டாவதுசருக்கம்.

வாலி மூாசசைதெளிநது மஹாராஜா அஙகதன் இவாகளுடைய மேலே நடககவேணடிய விதததை யுரைசெயது அவ வணணமே செய்யுமபடி வேணடியது

பின்பு, வாலி மூாசசைதெளிந்து அங்கதகுமாரனுககெதிராகத் தனக கெதிரில நினற மஹாராஜனை முதன் முதல் பாாத்து அவனை நோககிக கேளடா ... யான தீமையை விளைககததகக தீவினையினாலே மதிமயங கிச் செருககுற்று உனனுடைய பாரியையையும அபகரித்துககொண்டு உனனையும வெருட்டினேன; ஆதலின, அபபகையை என்மேல்கொண்டு என்னைத தீயோனெனறு எண்ணி இகழற்க, தலைவிதி யாவரையும்தான் செலலும வழியிலேதானே பற்றி இழுககின்றதன்றோ? உனககும் எனக்கும ஓரே காலததில் கூடி இன்புறும்படி ஸ்ரீமந்நாராயணன ஸங்கற்பித்திலனென வெண்ணுகிறேன்; அடா சுக்கிரீவா! ஆகையாலேதான எனககு அவவண ணம் மதிமயங்கித தீசசெயல புரிந்தேன்; தலைவிதியைத தவிாபபது ஒருவராலும் முடியாதன்றோ? இனி நீ தாமஸஞ்செயயாமல் இபபொழுதே அபிஷேகம்பூண்டு இந்த வானராகளெல்லோாககும ராஜனாகி யரசாளுதி செயக; யான் இபபொழுதே யமதாமராஜன் படடணமடைகின்றேனென் றெண்ணுக; இப்பொழுதே உயிரையும், வாலி யொருவராலும் கொலை செயயப்படானென்னும புகழையுந்துறந்து செல்லுகின்றேன; இக்காலை யிலே யான சொன்னவண்ணம் செயவதென்பது அருமை; ஆயினும், என்மீது அன்புவைத்து இவ்வண்ணமே ... க்கடவை எனனருமைக குழந்தையான இந்த அங்கதன இனபு... ...யவனும், இதுகாறும் துன்பமென்பதை யறியாதவனும், இளை... ...னும, நல்லறிவினால்

பெரியோனுமாகியும், இப்போழ்து துன்புற்றுத் தரையில் வீழ்ந்து வருந்து
கின்றனன் பாராய்; இந்த என்னுயிரினும் பிரியமுள்ள [illegible]
என்னை நினைந்து வருந்தாவண்ணம் உன்மகனாக எண்ணிப் பாதுகாத்தளிக்
கக்கடவை. இனி நீயே இவனுக்கு வேண்டியவைகளை யளிப்பவனும்,
பாதுகாப்பவனும், அச்சமநேருங்கால் அச்சத்தைத்தீர்ப்பவனுமாகின்றனை;
யானிறந்தபின், நீ தவிர வேறொருத்தருமிலர் அன்றோ? அன்றியும்,
தாராகுமாரனான இந்த அங்கதன் உனக்கு நிகரான பலபராக்கிரமமுடை
யோனாதலின், அரக்கர்களுடன் போர்செய்யுங்காலையில் முன்னின்று போர்
செய்வான்; யௌவனமுடைய இம்மைந்தன் போர்க்களத்தில் நாயக
னென்பதற்கேற்ற தக்கபடியே பற்பல செயல்களையும் செய்வான், ஸுக்
ஷேணன் மகளாகிய தாரையும் மேல்விளையும் நன்மை தீமைகளை
ஆராய்ந்தறிவதில் மிகவும் நுட்பமான நன்மதியுடையவளாதலின், இவள்
எந்தச்செயலை நன்றென்று மொழிவளோ? அச்செயலை ஐயுறாமல் விரை
வாகச்செய்க; எதனைத் தீதென்று விலக்குகின்றனளோ? அச்செயலையொ
ருகாலையிலுஞ்செய்யற்க, இவள் ஆராய்ந்து சொன்ன விஷயம் ஒருக்காலும்
மாறுபட்டதில்லை, சக்கரவர்த்தி திருமகனுடைய காரியங்களையும் தடை
யின்றி விரைவாகச்செய்க, நீ செய்யாயாகில், பாவமும் சேரும், பெரு
மானும் சீறி யுனக்குத் தீமை செய்குவர், யான் கழுத்திலணிந்திருக்
கின்ற இந்தப் பொன்மலர்மாலையை யான் இறப்பதன்முன்னமே கழற்றி
யுன்கழுத்திலணிந்துகொள்க, யானிறந்தபின்னர், இதிலுள்ள சிறந்த
திவ்விய காந்தி யழிந்துவிடுமென்று மொழிந்தனன். மஹாராஜரும் தமை
யன் இவ்வண்ணமுரைசெய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு அவன்மீதுள்ள சினந்
தணிந்து மகிழ்வுகுன்றிச் சோகம் அதிகரித்து ராகுவினால் பிடிக்கப்பட்ட
முழுமதிபோல ஒளியிழந்து சாந்தியடைந்து அம்மொழிகளையெல்லாம் நல
மெனவே உடன்பட்டு வாலியின் அநுமதியின்படி அந்தப் பொன்மலர்
மாலையை வாங்கி யணிந்து கொண்டனர். வாலியும் மாலையை யளித்த
பின்பு, பொன்னாட்டுக்குப் புறப்படச் சித்தமாகி எதிரில் தேங்கி நிற்கின்ற
அங்கதனை நோக்கி, அடா என்னருமைப்புதல்வா! காலதேசங்களை யறிந்து
இன்பமுறின் மகிழாமலும், துன்பமுறின் வருந்தாமலும், இரண்டினையும்
பொறுத்து உன் சிற்றப்பனுடைய கட்டளையின்படி நடந்துகொள்ளக்
கடவை. நீ இவ்வண்ணம் இதுவரையில் என்னாலே எப்படியிருக்கினும்
நிரந்தரம் பாதுகாத்தளிக்கப்பட்டு இன்புற்றனையோ? அவ்வண்ணமே ஸுக்
கிரீவன் நீ எப்படியிருக்கினும் உன்னை நன்குமதியான்; ஆதலின், இவ
னுடைய மதப்படியிருந்து இவன் மகிழும்படி நடந்துகொள்வையாகில்,
இவனும் உன்மீதன்புசெய்து அளிப்பான்; ஆதலின், இந்த சுக்கிரீவ
னுடைய பகைவர்களுடனாவது, அவனைச் சேர்ந்தவர்களுடனாவது தோழ
மை கொள்ளற்க; எப்பொழுதும் இவனுடைய இதத்தையே கோரிக்
கொண்டு இவனுக்காட்பட்டிருக்கக்கடவை.

న చాతిప్రణయః కార్యః కర్తవ్యో౽ప్రణయశ్చ తే
ఉభయం హి మహాదోషస్తస్మాదన్తరదృగ్భవేత్॥

நசாதிப்ரணயஃகார்யஃ கர்தவ்யோப்ரணயச்சதே
உபயம்ஹிமஹாதோஷஸ்தஸ்மாதந்தரத்ருக்பவேத

யாருடனும் மிகவும் நெருங்கிய இணக்கம், இணக்கமிலும் தனித்து நிலலற்க; இவவிரண்டும் மிகக தீமைக்கிடமாகும்; ஆகலின், யாருடனும் தக்கபடி நடபுகொண்டு வாழ்ந்து மகிழ்க; என்று மொழிந்து கண்களை மெரளவிழித்துக் கணையினால் வேதனையுற்று நனகுவிழித்து பயங்கரமான பாாவைகளினாலே பாாத்து மேலெழுந்த உயிரையுடையனுமாயினன். பின்பு, தாரை முதலிய வானரமாதாகளும், வானரா படைத்தலைவாகளும் கூவென்று கூவி ஐயையோ இப்பொழுது கிஷ்கிந்தை பாழாயிற்றே? தோட்டங்களும், மலைகளும், காடுகளும் அழிந்தன, வானராகளும் ஒளியிழந்தவாகளாயினாகள், எந்த மஹாவீரருக்கு அருங்கிக காடுகளும் எககாலையிலும் தளிாத்துப பூத்துக காயத்துப பழுத்தனவோ? அவாபோல் இனி யாவன இவவண்ணம செயவான; எங்க மஹானுபாவா கோலபனென்னும் கந்தர்வனுடன பதினைந்துவருஷம ஓயாமல பொாசெய்து, இரவெனனும் பகலெனனும வேறறுமையினறியே போாந்து பதினாறுவது வருஷத்தில அவனை யடித்து வெற்றிகொண்டு நமமெலலோரையும மகிழ்வித்தனரோ? அத்தன்மையரான தனிவீரராகிய இவா எவவண்ணம கொலைசெய்யப்பட்டனராே? எனறிவவண்ணம புலமபி யழுது சிஙகத்தையுடைய பெருங்காட்டில பெருங்காளை இறந்துவிடுகையில், அதனைச சோந்த பசுககளபோல வருந்தினாகளே யனறிச் சிறிதும இன்புறறிலர்கள், அப்பொழுது தாரையும் பதி இவவண்ணம் இறநததைககணடு வெட்டுணடு சாயந்த மரத்தினமேல் படாந்திருந்த வல்லிபோலசசாய்ந்து வாலியைத் தழுவிககொண்டு சோகஸாகரத்தில் மூழ்கி வருந்தினள்.

கிஷ்கிநதாகாண்டததில் இருபத்திரண்டாவது சருக்கம் முற்றிறறு.

இருபத்துமூன்றுவது சருக்கம்.

தாரையின் புலம்பல்.

அநந்தரம் தாரை வானரா கோமானுன வாலியின் முகத்தை மோந்து இந்த அவவாலியைக்குறித்துப புலம்பலுற்றனள் அநதோ? என்னுருயிர்க்

காவலரே ! என்னுடைய மொழிகளைக்கேளாமல் ஏன் இவ்வண்ணந் தரை யில் படுத்திருக்கின்றீர் ; இப்பார்மகள் தேவரீருக்கு என்னினும் பிரியமுடை யாளபோலும், என்னுடன் பேசாமல் இவளையே தழுவிப் படுத்திருக்கின்றீ ரல்லீரோ? அந்தோ தெய்வம் இப்பொழுது சுக்கிரீவனுக்கு வசமாகியதோ? இப்போது ஸுக்கிரீவனேயல்லவோ வீரமுடையவனாயினன், ரிக்ஷவானரத் தலைவர்களெல்லோரும் தேவரீரையே தொழுதுகொண்டிருந்தனரோ ? அவர்க ளெல்லோரும் இங்கே கூடிப் புலம்புகின்றனர்கள், அங்கதனும் வருந்து கின்றனன் ; இவர்களின் புலம்பலையும், என்னுடைய இம்மொழிகளையும் கேட்டும் ஏன் மறுமொழி மொழிகின்றிலீர் , எந்த இடத்தில் பம்பல பகை வீரர்களும் தேவரால் கொலைசெய்யப்பட்டுப் படுத்தனர்களோ ? அவ்விடத் திலேதானே தேவர் இப்பொழுது ஆயுண்மாண்டு படுத்திருக்கின்றீரந்தோ ? நற்குலத்திற்பிறந்தவரும், ஈடற்ற தோள்வலி யுடையவருமாகிய என் பிராணநாதரோ ! என்னை அநாதையாக விட்டு விட்டு மீளாமல் சென்றீ ரயயோ ? உலகினில் ஒருவரும் சூரனபொருட்டுக் கன்னிகையை விவாஹஞ் செய்து கொடுக்கக்கூடவரலலா, யான் சூரனுக்கு மாலையிட்டு மணம்புரிந் திவ்வண்ணம் கைம்பெண்ணாயினேனல்லவோ ? எனது மானமும் அழிந் தது ; நற்கதியும், இன்பமும் தொலைந்தன , ஆழமுடைய சோகக்கடலில் மூழ்கினேன் , என்னுடைய இந்த இதயமும் கல்லினும் கடினமாகியது ; இது கணவனிறக்கக்கண்டும் சிதறுண்டு பிளந்தழிந்திலதன்றோ ? பிரிய முடையோரும், பாதுகாப்பவரும், பிரியஞ்செய்பவரும், போர்க்களத்தில் தோல்வியுறாதவருமாகிய என் பர்த்தா இப்பொழுதிறந்தனரோ ? ஒரு பெண் மக்கட்பேறுடையவளாயினும், பெருஞ்செல்வமுடையாளாயினும், நற் குண நற்செய்கை யுடையவளாயினும் ஆகுக ; அவள் எப்படியிருக்கினும் கணவனற்றவளாயின், கைம்பெண்ணெனவே யன்றோ ? யாவரும் இகழ்ந் துரைசெய்வார்கள் ; வீரமுடைய வென்னுதரே ! தேவருடைய திருமேனியி னின்றும் பெருகிய குருதி பாய்ந்து செவப்புற்ற இவ்விடத்திலே இந்திர கோபம்போல் செவந்த பட்டினுலியற்றிய பஞ்சணைமெத்தைபோலவே படுத்திருக்கின்றீரோ ? தேவருடைய சரீரமும் துகள்படிந்து உதிரம் தோய்ந் திருக்கின்றமையின், கைகளினாலே தழுவிக்கொள்ளத் திறமைகொள்ளு கின்றிலேன் ; இந்த சுக்கிரீவனுடைய தீராப்பகையும், அச்சமும், ஸ்ரீராம னெய்தருளிய ஓரே கணையினாலே தீர்க்கப்பட்டமையின், இவன் மனங் குளிர்ந்தனன் ; அந்தோ ? என் நாயகரோ ! தேவர் இறந்திருக்கையிலும், தேவரைத்தழுவிக்கொள்வதற்கு மார்பில் நாட்டப்பட்ட இந்தக் கூரிய கணை தடைசெய்கிறது என்று புலம்பினள். அப்பொழுது சேனாபதியான நீலன் மலைக்குகையினுள் புகுந்திருந்த நச்சரவம்போன்ற அக்கணையை வாலியின் மார்பினின்றும் பேர்த்தெடுத்தனன். அப்பொழுது அக்கணை அஸ்தகிரியில் மாலைப்பொழுதில் கதிரவனது கதிர்போலத் திகழ்ந்தது ; உடனே வாலி யினது தேகத்திலுள்ள காயத்தினின்றும் குருதியானது மலையினின்றும்

காவிபடிந்த சுனைநீர்போலத் தாரை தாரையாக நாற்புறத்திலும் பெருகிற்று; இவ்வண்ணம் துகள்படிந்து குருதிதோய்ந்த வாலியின் சரீரத்தைத் தாரை கண்ணீர்களினாலே துடைத்து தலைமயங்கின்றவளபோலக் கண்ணீரைப்பெருக்கி அங்கத குமாரனை நோக்கி, அடா என் பெறலரும் புதல்வா ! உன் தந்தை யின் மாணுவஸ்ததையைக் கண்ணுற்று, தீராப்பகையென்னும் பாவச் செயல் இப்போழுது முடிவுபெற்றது ; பாலஸூரியன்போன்ற மேனி யுடையவரும், பொன்னுலகினை நோக்கிப் புறப்படுபவருமாகிய உன்னு டைய தந்தையைத் தலைவணங்கி வந்தனஞ்செய்யடா ? என்று புலம்பி யுரை செய்தனள். அங்கதகுமாரனும் தாரை யுரைசெய்த அம்மொழியைக்கேட் டெழுந்து கைகளைக்கூப்பித் தந்தையைத் திருவடித்தொழுது அபிவாதனம் பண்ணினன். அப்பொழுது தாரையும் வாலியைக்குறித்து என் பிராண நாயகரே ! முன்பு அங்கதன் பணியுங்காலைகளில் தேவர் மகிழ்ந்து நெடுங் காலம் வாழ்க, என்று மகிழ்ந்து வாழ்த்தி யருளவீரோ ? இப்போழுது ஏன் அவ்வண்ணம் ஆசீர்வாதம் செய்கின்றிலீர், அருளிச்செய்க; காட்டிடையில் சிங்கத்தினாலடிபட்ட காளையைச் சேர்ந்து கன்றுடன் கூடிய பசு துன்புறு வதுபோல யானும் அங்கதனுடன் தேவரைச்சேர்ந்து வருந்துகின்றேன் ; என்னனபுள்ள நாயகரே ! உலகினில் யாகஞ்செய்பவர் மனைவியுடன் கூடியே அவபிருதஸ்நானஞ்செய்வார்களே யன்றித் தனித்துச் செய்யார்களல்லரோ ? தேவர்மாத்திரம் போர்க்களமென்னும் யாகசாலையில் போரென்னும் யாகத்தைச்செய்து முடித்து ஸ்ரீராமனுடைய கணையென்னும் தீர்த்தத்தில் தருமபத்தினியான என்னைவிட்டு எவ்வண்ணம் மனைவியின்றியும் அவபிருத ஸ்நானஞ்செய்தீர் ; போர்க்களத்தில் தேவருடைய மேனிவலிமையைக் கண்டு மகிழ்ந்த தேவராஜனால் தேவர் தந்தையினால் அளிக்கப்பட்ட பொன்மலர் மாலையை இப்போழுது காண்கின்றிலேனே ? கதிரவன் மறைந்துவிடினும், வெயிலொளி மேருமலையைவிட்டகலாததுபோலவே தேவர் மரணமுற் றிருக்கினும், ராஜலக்ஷ்மி தேவருடைய திருமேனியைவிட்டகலுகின்றிலது; தேவர் போர்செய்வதன்பொருட்டுப் புறப்படுகையில், யான் வேண்டி யுரை த்த வார்த்தையும் தேவர்க்கு இதமென்று தோன்றியிலது ; ஆதலின், யானும் தேவரைத் தடைசெய்யுந் திறமைகொண்டவளாகியிலேன் ; தேவர் எனது வாக்கியத்தைக்கேளாமல் வந்திறந்தமையின், தேவரால் யானும் மக்களுடன் வருந்திக் கைம்பெண்ணாகி யழகினையும் இழந்தேனன்றோ ? என்று புலம்பி யழுது வருந்தினள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவதுசருக்கம்.

இவ்வண்ணந் தாரை துன்புறுதலைக்கண்டு மஹாராஜா தாமும் சோகமடைந்து தீயில்வீழ்ந்திறப்பேனென்று பெருமாளை வேண்டியதும, பெருமாளதுகேட்டருளித் தாரையைத் தேற்றுவதன்பொருட்டுச் செல்லுகையில், தாரை பெருமாளை நோக்கிப் புலம்பியதும, பெருமாளும் அவளை நன்மொழிகளினால் தேற்றியருளியதும

இவ்வண்ணந் தாரை தீராததுயரங்கொண்டு சோகக்கடலில் மூழ்கி வருந்துவதை மகாராஜா கண்ணுற்றுப் பகை நீங்கித் தமையனை யறியாமையினாலே கொல்வித்தேனேயென்று மிக வருந்திக் கண்களில் சோகநீர்பெருக்கி மகிழ்வுகுன்றிப் பெருமாளெழுந்தருளியிருக்குமிடஞ்சென்று வில்லைக் கையிலேந்தி நச்சரவத்துக்கு நிகரான கணையைக் கையிற்பிடித்து கம்பீரமாய் நிற்கின்ற அந்தப் பெருமாளை நோக்கிக் கேட்டருளீர் நலமுள்ள தோழமீர் ! தேவா பிரதிஜ்ஞை செய்தவண்ணம் நிறைவேற்றி யருளினீர் ; தேவருடைய திறமை கைகண்ட மருந்தாயிற்று, அடியேனுக்கிப்பொழுது போகங்களிலும், உயிர் வாழ்தலிலும, மனம் வெறுப்புற்றிருக்கின்றது ; இந்தத் தாரை இவ்வண்ணம வருந்துகையிலும, அங்கதகுமாரன இவ்வண்ணம துயருறுகையிலும எனக்கு அரசாக்ஷிசெய்யவேண்டுமென்று எவ்வண்ணம மனமுளதாகும ; முன்பு, வாலி காரணமின்றி என்னை வெருட்டியோட்டினமையாலும, வன்மொழிகளை மொழிந்தமையாலும், தீராப்பகைகொண்டு மனையாளையும அபஹரித்துக்கொண்டு மிகவும வருத்தினமையாலும, அவனைக் கொல்லும விஷயத்தில உடன்பட்டுத் தேவரை வேண்டினேன் ; அவனிப்போழ்திறந்தபின்னர், மிகவும் பச்சாத்தாபமடைந்து வருந்துகின்றேன ; இப்பொழுது நான முன்பு ரிசியமூகமலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்ததே நலமென்று எண்ணுகின்றேன ; இப்போதிந்த வாலி இறந்தபின்பு, பொன்னுடைநகரசனைக வாழ்கைதனையும் நனகு மதிக்கின்றிலேன் ; மஹாத்துமாவான என்னண்ணன் என்னுடன் போர்செய்து என்னை வெருட்டுகையிலும, என்னை நோக்கி, அடா சுக்கிரீவா ! யான உன்னை யுயிர்மாய்க் கொலைசெய்யேன , நீ என்னை எதிர்த்தமையின், உனது கொழுப்பைமாத்திரம அடக்கிவிடுகிறேனென்று என்மீது தம்பியென்னும் அன்பினால் உரைத்தனனே ? அவ்வண்ணமுரைசெய்வது பெருந்தகவுடைய அவனுக்கே தகும் ; இவ்வண்ணம அன்பின்றி யவனைக் கொல்விப்பது கொடும்பாவியான எனக்கே தகும, அண்ணனைக் கொலைசெய்து அரசாக்ஷி செய்வதினும், பின்பு நேர்ந்த துயரத்தைப் பொறுப்பது மிகவும் கடின

மென்பதை யறிந்தாராயாமல் மண்ணாசை பெண்ணாசையையே முக்கிய மாகக்கொண்டு கொடும்பாவியான என்னைப்போல் மற்றெவன்தான் இவ் வண்ணம் மிகவுந்திறமையுடைய அண்ணனைக் கொலைசெய்விக்கத் துணிவு கொள்ளுவன்; என் தமையன் மஹாமகிமை யுடையோனாதலின், என் னைக் கொலைசெய்ய நினைத்திலன்; யான் கெடுமதி யுடையோனாதலின், அவனைக் கொலைசெய்விக்க மனந்துணிந்தது; என்னைக் கிளையினலடித்து வருத்தி அடா தம்பி! நீ இனி இவ்வண்ணம் என்னை எதிர்த்துப் போர் செய்யற்க; என்று மதிகூறிக் கொலைசெய்யாமல் விட்டுவிட்டமையின், அவனால் தருமமும், உடன்பிறப்பும், பெருந்தகவுடைமையும், நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டன. என்னாலோவெனில், சினமும், பகையும், காமமும், குரங்கின் தன்மையும் நன்கு விளக்கப்பட்டன. ஸ்ரீரகுநந்தன! நினைத்தற் கரியதும், துறக்கத்தக்கதும், விருப்புறற்கரியதும், காணற்கரியதுமாகிய கடும்பாவத்தை யண்ணனைக் கொலைசெய்வித்தமையின், விசுவரூபனைக் கொலைசெய்த தேவேந்திரன்போல அடைந்து வருந்துகின்றேன்; இந்திர னுடைய பாவத்தையாயினும், பூமி, ஜலம், மரங்கள், பெண்கள், இந்நால் வரும் ஏற்றுக்கொண்டு, வேழமண், நுரை, பிசின், தூமை என்னும் இந் நான்கு விதங்களாக முறையே தாங்கினார்கள். இந்த என்னுடைய கொடும் பாவத்தை எவன்தான் ஏற்றுக்கொள்வான், தருமமின்றிக் குலத்தை யழித் திவ்வண்ணம் வருத்தமுற்ற பிரஜைகள் என்மீது அச்சத்தினாலோ அருளினாலோ அன்பினாலோ செய்யும் மரியாதையையும் விரும்புகின்றி லேன்; இளவரசனாகுவதையும் விரும்பேன், அரசனாகுவதையும் வேண் டேன்; கொடும்பாவஞ்செய்து உலகினில் பெரும்பழியையும், இகழ்வை யுமடைந்து வருந்துகின்றமையின், பெருமழையில் நீர்வெள்ளம் பள்ளத் தாக்கில் பெருகி வளர்வதுபோலச் சோகமென்னும் பெருவெள்ளம் உல கினில் தாழ்ந்த என்மேல் பெருகி வளர்கின்றது. அண்ணன் கொலை யென்னும் பின்புறமும் வாலுமுடையதும், ஸந்தாபமென்னும் துதிக்கை, கண், தலை, தந்தங்களை யுடையதுமாகிய பாவமென்னும் மதயானை நதி யின் கரையைத்தாக்கி இடித்துச் சாய்ப்பதுபோல என்னையும் மோதி இடித்துச் சாய்க்கின்றது; ஸ்ரீரகுகுலதுரந்தரா! நெருப்பில் காய்ச்சின தங்கம் அழுக்குச்சிட்டத்தைவிட்டகலுவதுபோல என் மனதில் விவேகம் பாவத்தைச்சேராமல் அகலுகின்றது. ஸ்ரீராகவா! இந்த அங்கதகுமாரன் இவ்வண்ணம் சோகமடைந்து தவிக்கின்றமையின், இவ்வானரர்களெல் லோரும் மரணமுறுபவர்போலத் தவிக்கின்றனர்கள் உலகினில் நற்குண நற்செய்கையுடைய மகன் பெரும்பாலுமுளனாயினும், இந்த அங்கத னுக்கு நிகரான குமாரன்மாத்திரம் எங்குமிலன்; என்னண்ணனைப் போன்ற சோதரர்களும் எங்குமிலர், இனி அத்தனமையனான அண்ண னுடன் வாழ்வதேது; ஸ்ரீராமசந்திரா! இந்த அங்கதன் சோகத்தினா லிறவாமல் பிழைப்பானாயின், தாரையும் பிழைப்பாள். அங்கதனின்றி

மாத்திரத் தாரை யொருக்காலும் உய்யாளென்று நம்புகின்றேன்; ஆதலின், யான் அண்ணனுடனும், அங்கதகுமாரனுடனும், மறுபிறவியி லாவது நட்பினைக்கோரித் தீயில வீழ்ந்திறப்பேன்; இவ்வானரர் தலைவர் கள் தேவருடைய கட்டளையின்படி பிராட்டியாரைத் தேடி யளிப்பார்கள். யானிறந்துவிடினும், தேவர் எல்லாக்காரியங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளவல்லீர்; ஆதலின், அண்ணனைக் கொலைவித்த கொடும்பாவியான யான் இறப்பதன்பொருட்டனுமதி கேட்கின்றேன்; என் வேண்டுகோளுக் கிரங்கி யனுமதி கொடுத்தருள்க, என்றிவ்வண்ணம் புலம்பி வேண்டினர். பெருமாள் அம்மொழிகளைக் கேட்டருளித் தாமும் கண்ணீர்பெருக்கி வருந்தி முகூர்த்தகாலம் சிந்தையுற்றிருந்து யாவராலும் யாது பதிலரு ளிச் செய்வாரென்று பார்க்கப்பட்டுப் பாமடந்தைபோல மிகப் பொறு மையுடையவராதலினாலும், அனைத்துலகங்களையும் பாதுகாத்தளிப்பவ ராதலாலும், இவ்வண்ணம் இவர்கள் துயருறுவதைப்பொறாமல இவர் களைத்தேற்றி மகிழ்விப்பதன்பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு சோகக் கடலில் மூழ்கி வருந்துகின்ற தாரையைக்கடாக்ஷித்து அவளருகிலெழுந் தருளினர். உடனே அங்குள்ள வானரத்தலைவர்கள் கணவனைத்தழுவிக் கொண்டு புலம்புகின்ற அந்தத் தாரையைப் பெண்களைக்கொண்டு எழுந் திருக்கச்செய்கையில், தாரையும் பதியைவிட்டுத் திரும்பி வில்லும் கணை யுங் கையிலேந்திக் கதிரவன்போலக் காந்திகொண்டு விளங்குகின்ற ஸ்ரீராமபத்திரனைக் கண்டு இவருடைய திவ்விய தேஜஸ்ஸினாலும், ராஜ லக்ஷணங்களினாலும், இவரே ஸ்ரீராமபத்திரனென்றறிந்து துன்புற்றுக் கொண்டே பெருமாளுடைய சமீபத்தையடைந்து சோகத்தினால் மெய் நடுங்கி வருந்திப் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் சக்கரவாத்தித் திருக்குமாரரோ!—

త్వమప్రమేయశ్చదురాసదశ్చ జితేన్ద్రియశ్చోత్తమధార్మికశ్చ
అక్షయ్యకీర్తిశ్చవిచక్షణశ్చ క్షితిక్షమావాన్ క్షతజోపమాక్షః॥

த்வமப்ரமேயச்சதுராஸதச்ச ஜிதேந்த்ரியச்சோத்தமதார்மிகச்ச
அக்ஷய்யகீர்த்திச்சவிசக்ஷணச்ச க்ஷிதிக்ஷமாவான் க்ஷதஜோபமாக்ஷ:.

தேவர் அளவிடத்தகாதவரும், தீவினையோர்கள் அடைவதற்கரிய வரும், புலன்களுக்கு வசப்படாமல புலன்களையே தன் வசமாக்கி யருளிய வரும், தருமமுணர்ந்தோர்களுள்ளும் தருமமுடையோர்களுள்ளும் சிறப் புற்றுயர்ந்தவரும், ஒருக்காலேயிலும் குறைவும் அழிவுமுறாத பெரும்புக ழுடையவரும், உபய விபூதிகளையும் தக்கபடி நடாத்துவதில் மிகத் திறமை யும் வலிமையுமுடையவரும், பார்மகட்கு நிகரான பொறுமையுற்றுத் தஞ்ச மடைந்தவர்களின் பிழைகளைப் பொறுத்துப் பாதுகாத்தளித்தருள்பவரும், உதிரம்போலச் சிவப்புற்றும் செந்தாமரைமலர்போல வியன்றகன்றுமுள்ள

திருக்கண்களை யுடையவருமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஆகின்றீர்; தேவர் அப்ராக்ருதமான சுத்தஸத்துமயமான திவ்விய சரீராவயவங்களை யுடையவராகியும், தீயோர்களை வென்று நல்லோர்களைப் பாதுகாப்பதன்பொருட்டு லீலாமானுஷ திவ்வியமங்கள விக்கிரஹத்தையுடையராக அவதரித்துக் கோதண்டத்தையும் பாணத்தையும் திருக்கைகளிலேந்தி அதிமானுஷ பலபராக்கிரமங்களை யுடையராய அலிகளும், ஆண்பிள்ளைகளும் கூடக்கண்டு மயங்கிப் பெண்ணுருக்கொண்டு புணர விரும்பத்தக்க திவ்வியாவயவ ஸௌந்தரிய முடையவருமாகியும், பின் இவ்வுருவை விட்டு முன்போலவே அப்ராக்ருத திவ்வியமங்களவிக்கிரஹமுடையராகுவீர்; என்று பெருமானுடைய திவ்வியமங்களவிக்கிரஹத்தில் ஈடுபட்டுப் புகழ்ந்து மீளவும் வானர ஜாதியாகையால், மதிகலங்கிப் பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி! தேவர் எந்த பாணத்தினால் என் பர்த்தாவை யடித்தருளினீரோ? அந்தக் கணையினாலே தானே என்னையும் அடித்தருளக; என் பர்த்தா! என்மீது மிகப் பிரிய முடையவராதலின், பொன்னுலகிலும் என்னைப் பிரிந்து மகிழவுறார்; இவர் பொன்னுலகை யடைந்தும் முற்றும் சுற்றிப்பார்த்து என்னைக் காணாராயின், சிறந்த ஆடையாபரணங்களையுடைய தெய்வப்பொதுமகளிர்களைக் கண்ணுறினும், மகிழாந் தவர்களுடன் சேர்ந்தின்புறார்; மிகவும் அழகிய இந்த மலையருகில் தேவர் எழுந்தருளியிருந்தும் பிராட்டியாரைப் பிரிந்திருக்கின்றமையின், எவ்வண்ணம் துன்புற்று வருந்துகின்றீரோ? அவ்வண்ணமே விண்ணுலகிலும் என் பதி! என்னைப் பிரிந்து, மகிழ்வுகுன்றி, யொளியிழந்து, மெய்வாடி, வருந்துவாரய்யோ? தேவர் பெண்டாட்டியைப் பிரிந்தவர்களுறும் துன்பம் மிகவும் பொறுத்தற்கரியதென்பதை நன் கறிந்தருளவீரல்லீரோ? ஆதலின், என் பிராணநாதன் என்னைப் பிரிந்து வருந்தாவண்ணம் என்னைக் கொலை செய்து என் பர்த்தாவிடம் என்னைச் சேர்த்து மகிழ்வித்தருளக. தேவர் என்னைக் கொலைசெய்யும் விஷயத்தில் பெண்கொலைசெய்வது தருமமன்றே என்று எண்ணற்க; என்னை வாலியின் ஆத்துமாவாகவே யெண்ணிக் கொலைசெய்தருளவீராகில், பெண்கொலைத் தீவினை யணுகாது; பதிக்குப் பாரியை பாதி யாத்துமாவென்றும், பத்தினி பதிக்கு வேறல்லளென்றும், முதனூல்களில் குறிக்கப்படுகின்றதன்றோ? பாரியையைப் பதிக்களித்து மகிழ்விப்பதை விடச் சிறந்த தருமம் வேறொன்றுமில்லையென்று தருமமுணர்ந்தோர்கள் உரைக்கின்றனர்களே? ஆதலின், என்னைப் பதியுடன் சேர்த்துச் சிறந்த தருமத்தை யடைந்தருள்க; இவ்வண்ணம் என்னைப் பதியுடன் சேர்ப்பீராகில், இது நல்வினையே யாகுமல்லது, தீவினை யாகாது; கொலைசெய்த பாவமும் சேராது; இவ்வண்ணம் நாதனின்றித் துயருற்று வருந்துகின்ற என்னைக் கொலைசெய்து பதியுடன் சேர்த்து இன்புற்று வாழுமாறு செய்தருள்க, யான் மதயானைபோலுலாவுகின்றவரும், வானரப்படைகளனைத்துக்கும் இறையவரும், மிகவும் புத்தி யுடையோரும், சிறந்த பொன்மணி மாலை யணிந்தவருமாகிய என்

கணவனை விட்டுப் பிரிந்து வருந்தி நெடுங்காலம் வாழவுற விருப்பங் கொள்ளுகின்றிலேன ; எனறிவவண்ணமுரைததுப் புலம்பினள. பெருமா ளும தாரை யுரைசெயத வாக்கியஙகளை யெல்லாங் கேட்டருளி யவளைத தேற்றி யவளை நோக்கிக் கேளாய் வீரபத்தினியாகிய தாரையே ! நீ யுலக வழக்கத்திற்கு விருத்தமாக எணணமுறறக ; எல்லாவுலகங்களும் தெய் வத்திலுைலியற்றப்பட்டு அதன சங்கறபபடி நடபபன வல்லவோ ? ஒருவர்க குத் துன்பம நோவதும, இனபம் நோவதும், தெயவசெயகையேயென்று யாவரும் உரைக்கின்றனர்களல்லரோ ? மூவுலகத்தவா தெயவத்திலுைலளிக கப்பட்ட துன்பத்தையோ இன்பத்தையோபெற்று அதறகு வசப்பட்டிருக் கின்றனர்களே யன்றித் தெயவத்தை மீறி நடபபவர் ஒருவருமிலர் ; ஆதலின், தெய்வத்திலுைல் அளிக்கப்பட்ட முன்போன்ற இன்பங்களையும் அடைந்து மகிழவாய் , உனது மகனும யுவராஜனுகி மகிழவான்; இவ்வண் ணமே தெயவத்திலுைல் ஸங்கற்பிக்கப்பட்டுளது ; ஆதலின, நீ துனபுறற்க; ரணசூரன மனைவியாகள இவவண்ணம வருநதிப புலம்பார்களே ! என்று அருளிச்செய்து தேறறியருளினா. தாரையும இவவண்ணம பெருமாளாலே தேறறப்பட்டவளாகிச் சோகத்தை யுளளடககி மனநதோநது மௌன மடைந்தனள

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்துநானகாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

தனிசலோகி—புஜயுததததாலும, வாகயுததததாலும, வாலியைசசென்று கோ ன்று வெறறிகொணடு பெருமாள நிறகிறவளவிலே பாதருவதஜனிதமான சோகக குரோதஙகளாலே விகருதையாய எனனுணமகனைககொனறவனை வாயாற வெயய வேணுமெனறு கட்டி யுடுதது வநத தாரையானவள பெருமாளைககணடு அவருடைய மகிமையினுலே கோபநதணிநது ஸததுவகுணநதலையெடுதது அதனகாரியமான ஜஞானம்பிறநது தெளிவுறற சிநதையளாகையாலும, அவவஸதவை யொரு போகி யாக ஸாக்ஷாதகரிதது நிரணயமபணணி, வெயயபபுகக வாயாலே வாழததுகிறுள. பகவதஸாக்ஷாதகாரம்பிறநதால பிரதிபநதகம்போய ததுவாநுபவமபணணக குறை வில்லையிறே ? ஸ்ரீவால்மீகிபகவான, அலலாத ரிஷிகளையும், வேதஙகளையுமபோலே தாநதாம் பகவானுடைய பரதவோபபாதனமபணணததுடஙகி வசனாநதரஙகளிலே ஸாமய சஙகை பணணுமபடியாவது, தேவதாநதரஙகளினுடைய ஆதிககியசங்கை பண்ணுமபடியாவது, பூாவாபரவாககியங்களும தாமிகராஹக பரமாணஙகொணடு ஸாமானாதிகரண்ய வாகயஙகளுககும், அநதாயாமி பாயநதானுஸநதானத்தாலே எனறும், அவ்வோதேவதைகளைசசொலலுகிற ப்ரதேசஙகள தானும தத்வபரமனறு ; பரசம்ஸாபரமென்றும், ஆகாச, பராண, வாமதேவேநதர ப்ரஹ்லாதாதிகளுககுப பரத்வம்வரிலாயித்து ; ருத்ராதிகளுககுப பரதவம் வருவதெனகிற துல்யநயாயத் தாலும் உபபாதிக்கவேண்டி கலேசபகுளமாயிராதபடி ஆணபெண்ணடங்கலும் பிர சித்த வைபவமுடையவர் பெருமாளெனறு அறிவிக்கைக்காக தாராங்காதிகளை யிட்டுத் ததவநிர்ணயம் பண்ணுகிருன.—இதில இத்லைதக்கு முனபு கண்டறியா திருக்கச்செயதேயும், திருமேனியில ஸவயம்வரித்துக்கிடக்கிற ராஜலக்ஷணங்களா லும், பெருமாளுக்கு அஸாதாரணமான கண்ணழகாலும், என்னுடைய பர்த்தாவைக் கொன்ற பெருமாள் இவர்தானென்று அறிந்தாளென்று ஸௌலப்யத்தி லொரு

யோஜனையும், ஸௌலப்ய சிஹ்னங்களாலே மறைந்திருக்கச்செய்தேயும், ஊகிக்கத் தக்க பரத்வகுணங்களாலும், பரத்வ ஸூசகமான திருக்கண்களாலும், கண்டவாற்றாற்றனதே யுலகே நின்றனென்னும், நிழலெழுகிற புருஷகார பரார்தான்யத்தாலும், இச்சக்கரவர்த்தித்திருமகனார் அப்பரவஸ்துதானென்று அறிந்தாளென்று பரத்வத்திலே ஒரு யோஜனையுமிறே? அவ்விரண்டையும் சோதத்து யோஜிக்கிறது; (த்வம்) இவளுடைய பாதருபகதியிருக்கிறபடி ராஜாக்களையும் நீயெனகிறாள். (த்வம்) மேலே அப்ரமேயச்ச என்று தொடங்கி ஏறப்புகுகிற குணபாரத்துக்கு அதிஷ்டானமுண்டாம்படி ஆச்ரயந்தன்னைப் பாரிக்கிறாள். (த்வம்) அநவதிகாதிசயாஸங்க்யேய கல்யாண குணங்களுடைய ஒரு சிராங்கையாம்படியான ஸ்வரூபத்தின் கன மிருந்தபடியேன்; (த்வம்) ராவண துந்துபி முதலானோர்களை யகப்படத் தலையழித்த வாலியைக்கொன்று வெற்றிகொண்டு ஒன்றுஞ்செய்யாதாரைப்போலே நின்ற நிலை யென்னென்றாள் (த்வம்) வாலிக்கஞ்சிக் கிடங்கடைந்து கிடந்த மஹாராஜருக்கப்பட வெற்றிகொடுத்த சரணாகதவத்ஸலரான நீர் (த்வம்) பெண்களும், இளையோர்களுமான நாங்களும் அகப்பட மதியாதே வந்து இடும்படியான நீர் (த்வம்) ஒரு வஸ்துவை வேறு வஸ்துவாக்குமாபோலே வாயாற வெய்யவந்த என்னை வாழ்த்தும்படி பண்ணிவைத்த நீர் நீ வாழ்த்துகைக்கு உருப்படாயாகில், அது தன்னைத் தொடங்கலாகாதோவென்ன? (அப்ரமேய:) உம்மையுமறியாதே என்னையுமறியாதே முகங்கொள்ளலாமோவென்று பார்த்தேன்; அது முகங்கொள்ளவொண்ணுததாயிருந்தது; (அப்ரமேய:) நானே யன்று வேதமும் அகப்பட மீளும்படியன்றோ? தேவரை அளவிடக்கூடாமையிருப்பது (அப்ரமேய:) ப்ரமைக்கு விஷயமாவது, ப்ரமேயமிறே? ப்ரமையாகிறதுதான் நன்று அனுபவித்தலிறே? அதாவது, ப்ரத்யக்ஷாநுமானுகமஜன்யஜ்ஞானமிறே? அம்மூன்றுக்கும் விஷயமல்லீராயிருந்தீர், (அப்ரமேய:) ப்ரமாணங்களுக்கு விஷயமல்லீரென்னுமிடஞ் சொல்லவேண்டுமோ? தேவர் மகிமையை யளவிட ஸர்வஜ்ஞரான தேவரால்தான் முடியுமோ? நித்யமாகையால், காலத்தினால் அளவில்லை; விபுவாதலின், தேசத்தினாலும் அளவில்லை; எல்லாவுயிர்களும் தேவர்க்கு சரீரபூதங்களாகையாலே வேறே சேஷியில்லாமையால், வஸ்துவினாலும் அளவில்லை; (த்வமப்ரமேயச்ச) என் கண் முகப்பே நிறக்கச்செய்தேயும் எட்டப்போகிறதில்லை; இவன் என்று சொல்லும்படி கிட்ட இருக்கையிலும், அவனென்று சொல்லும்படி அளவிடவரியராகின்றீர், கண்ணிட்டுப்பார்த்தவாறே எளியீராயிருந்தீர், நெஞ்சிட்டுப்பார்த்தவாறே அறியீராயிருந்தீர்; கையும் விலலுமாய் எளியீராயிருக்கிற நீர் கையும் சங்குசக்கரங்களுமான பரவஸ்துவாயிருந்தீர்; பரத்வம் எட்ட ஒண்ணாதென்றிருந்தோம்; ஸௌலப்யந்தானும் எட்டப்போகிறதில்லை; ஒரு பரிகரமன்றிக்கே தனிமைப்பட்டாப்போலேயிருக்கிற நீர் அபரிமித பரிகரரைப்போலே உள்கொள்ள வொண்ணாதபடியாயிருந்தீர்; பிதாவின் நியோகத்தாலே தாபஸராய் வனவாஸம்பண்ணப்போந்தீர்; விராதகரகபந்த வாலிகளைக்கொன்று திரியாநின்றீர்; உம்முடைய நினைவும் செயலும் அறியிடப்போகிறதில்லை; அந்தஃகரணத்துக்கு கிட்டவொண்ணாதென்றொழிந்தால் பாஹ்யகரணந் தனக்கெட்டலாமோவென்றிருந்தோம்; (துராஸதச்ச) அதுவும் செய்யவொண்ணாதபடியாயிருந்தது; மனஸ்ஸால் கிட்டவொண்ணாததையோ? சரீரத்தால் கிட்டலாகிறது; நல்வழியே போவார்க்குக் கிட்டலாமத்தனைபோக்கி, வழிகெட்டு நின்றவர்களுக்கு ஒருக்காலும் கிட்டவொண்ணாதாயிராநின்றது; (துராஸத:) ஷத்ஸ்விசரணகத்யவஸாதகேஷு, இறே - அப்படிக்கு விசரணார்த்தமாய் பொடியாக்கவென்று பார்த்தால் ஸூக்ஷ்மம் என்று ஸூக்ஷ்மவஸ்துவாகையாலே பொடியாக்கவொண்ணாது; கதியாய் நின்ற விடத்திலும், கடக்க வடிக்கவென்று பார்த்தால் என்

கும் பரநதளுகையாலே கடக்க வடிக்கப்போகாது, அவஸாதகமாய முடிக்க வென்று பாரததால நிததியமாகையாலே நாசம்பணணவொணணுது; வாலி வதருபித ரானவாகளும் வநது அடாநத பிரதி பணணலாமோவெனறிருநதோம்; அப்படி வருவார்ககு அணுகவுங்கூடவொணணுதபடியிருநதீா; இபபடி காவிதராய பாதார ராஜஜியங்களைப பறிததாளுவதாகக கொனறீரொனறிருநதோம; (ஜிதேநதரியசச) அப்படியனறியிலே, மஹாராஜாகருக் கொடுததபடியாலே விஷயசபலரன்றியிலே யிருநதீா; புலன்களும அடஙகாதே கணட விஷயஙகளிலே சபலஙகளாகையன் றிககே அவை உம்முடைய கீழே யடஙகும்படி அமுககி யாள வல்லீராயிருநதீர்; ஆரேனும் ஒரு புருஷனும, ஏதேனும் ஒரு ஸதிரீயைககிட்டினால ஏறிட்டுபபார்க்கக் கடவதாய் வாய்ததிருப்பது; அப்படியிருகக, நான இததனைபோது நிற்கிறவிடத்தில் முகமெடுததுப்பாராதே நிறபதே என்ன விரகதரோ இவா எனகிருள். நாட்டோ பதிககிலை படைததீரததனைபோககி நாட்டாளைபபோலே புலனகளுககு ஆள்பட்டு இருநதீரல்லீர்; இபபடி விரகதராயிருககிறவா நம்மை நலியானேன்; அதார்மிகரோ வென்றிருநதோம; (உத்தமதாமிகஃ) இநத வியாபாரமெலலாம் பரமார்ததமாக உபகரிககையாயிருநதது; தனககெனறு செயயுமவன அதமதாமிகன; தனககும் பிறருககுமெனறு செயயுமவன மதயமதாமிகன, பிறாககெனறு செயயுமவன உத தமதாமிகன, அனறிக்கே, தார்மிகன, உததாமிகன, உததரதார்மிகன, உததமதா மிகன, எனறு தாமிகாகளும் நாலவா, தாமிகராகிறா; வாணுச்ரமோசிததாம முடையவர்கள, உததாமிகராகிறா; பகதிமாககமுடையவா, உததரதார்மிகராகிறர்; எல்லாவுயிாகளுககுந தஞ்சமாயிருபபவா, உததமதாமிகராகிறா; புருஷகார வசீகார்யர், இபபடி உததமதாமிகராயிருநதீா;—ஒரு நோயஸஸாதனமான தாமமே யாய பல பாயநதமனறோவெனறிருநதோம; (அக்ஷயயகீர்திசச) மனனும் பெருழ் புகழாயிருநதீா; ஒருவராலும் மதிககவெணணுத புகழுடையீராயிருநதீா; அதாவது, தனிவீரனை வாலியைககொனறு தேடிபபடைதத புகழுககு, மறைநது கொனறீரொன றும, பிழையினறி கொனறீரொனறும, பயனினறிககொனறீரொனறும, இபபுடைகளிலே அநேகம் கணணழிவுஞசொலலி யழிககலாமோ வெனறு பாாததோம; தேவா என பர்த்தாவுககு அருளிச்செயத உததரஙகளினால அபபடி யழிககவொணணுத புகழுடை யீராயிருநதீா; இபபடி மாறுத புகழபடைககைககடியெனனெனறிருநதோம்; (விச க்ஷணச்ச) ஸாவசகதியுமுடைய தேவாககிதுவும் ஒரு ஏறறமோ? மேனமேலும் பதிலுரைத்து எஙகள வாததையடககவலல பொறிவாளராயிருநதீா; வாலியைக கொனறு மஹாராஜனைக கூட்டினீராகையாலே, நலலாரறிவீா, தீயாரறிவீர், இவ்வுல கத்தெல்லாமறிவீராயிருநதீா, இபபடி விசக்ஷணராகையாலே சததருசேஷங் கூடா தென்று அங்கதனையும முடிபபிபபீரோ வெனறிருநதோம; (க்ஷிதிக்ஷமாவான்) பொறுமையிலும் பூமியாயிருநதீா; வாலிமேலுறற கோபததினால் அங்கதனையும் என் னையுந் தொலையாதிது நிறறறகென்னெனறிருந்தோம்; (க்ஷதஜோபமாக்ஷஃ) உயிர்க் கெல்லாம் தாயாயளிக்கினற தணடாமரைககணணனெனறும், ஸர்வரக்ஷகதவஸூசக மான இக்கணணின்வைலக்ஷிணய மிருநதபடியெனகிருள. வாலிமேலுற்ற சீறறத் தால் தோறறிய கண் சிவப்புமாருதிருககினும் எனனைக்கண்டு கொலைசெய்யாதிருந்த தேன்; இநதக கண் சிவபபு பிராட்டியின பிரிவினாலோ? வாலிமேலுற்ற சீற்றத்தி னாலோ? மஹாராஜாமீதுளள அன்பினாலோ? தெரிகிறதில்லை; இன்குற்ற சகாரங்கள் இஙகு கூறுத திவ்விய கலயாண குணங்களையும சேர்ககின்றன; அபஹதபாப்மத்வ ாதிகளுககு எதிரததடாக வேறொரு எண்குணங்களையுங் காட்டினார். தனிசலோகி யிலே இது மிக விரிந்துளதாகையின், விரிவிற்கஞ்சித் தொகுத்துரைத்தனம்.

இருபத்தைந்தாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் பெருமாளுடைய கட்டளையின்படி அங்கதகுமாரன் முதலானவர்களுடன் வாலிக்கு ஸம்ஸ்காரஞ்செய்வித்து நீக்கடனையும் முடித்துவிட்டுப் பெருமாளருகில் வந்து சேர்ந்தது.

அநந்தரம் பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் கூடி மஹாராஜர் முதலானோர்களுடைய சோகத்தினால் மிக்க சோகமடைந்து மஹாராஜர் தாரை அங்கதகுமாரன் முதலானோர்களை நோக்கிக் கேளீர் அன்பர்களே! சோகமுற்றுப் பரிதாபமுறுவதினாலே பொன்னாடுசேர்ந்த வாலிக்கு நலம் விளைவதில்லது; ஆதலின், சோகத்தையடக்கி மேல் நடக்கவேண்டிய காரியம் யாதுளதோ ? அதனைச்செய்து வாலி நற்கதியடையுமாறுசெய்க; எக்காலையிலும் உலகவழக்கம் யாதுளதோ ? அதனை யாவரும் செயல் வேண்டும்; ஒருவன் இறந்துவிடுகையில், கண்ணீர்விட்டழலவேண்டிய வழக்கமும் செய்யப்பட்டது; ஸர்வலோகநியாமகனான ஸ்ரீமந்நாராயணனை மீறி யொருசெயலும் எவராலும் செய்து முடிப்பதருமை; உலகத்தில் யாவும் உண்டாவதற்குத் தெய்வமே காரணம்; தெய்வமே எல்லாச் செயல்களுக்குந் துணையாகும்; எல்லாவுயிர்களையும் ஒரு செயலைச் செய்யும்படி யேவுதற்கும் தெய்வமே காரணம்; ஒருவனும் எச்செயல் செய்வதற்கும் கர்த்தாவல்லன்; ஒருவனை ஒருசெயல் செய்யும்படி யேவு தற்கும் திறமைகொண்டவனல்லன், எல்லோரும் ஈச்வரனுக்கு வசப் பட்டே யிருக்கின்றனர்கள்; எல்லாவற்றிற்கும் தெய்வமே தஞ்சம்; தெய்வமும் ஒருவர் நல்வினையுறுவதற்கும், தீவினை யுறுவதற்கும், உரிய காலத்தைக் கடந்து நடக்கின்றில்லது; தெய்வம் ஒருக்காலும் அழிகின் றிலது; ஆதலின், தத்தம் முன் வினையை யடைந்து ஒருவனும் தெய் வத்தை மீறி நடவான்; தெய்வமான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு இவர் இனத்தாரென்றாவது, இவர் வீரமுடையோரென்றாவது, இவர் தோழ ரென்றாவது, இவர் சுற்றத்தாரென்றாவது பக்ஷபாதஞ்செய்து தனது சங்கற்பத்துக்கு வேறாக ஒன்றுஞ்செய்தருளார். ஆதலின், பெருமாள் ஒருவர்க்கும் வயப்படார்; ஆகையால், எவரெவருடைய காலம் எப்படி யெப்படி முடிகிறதோ ? அது தெய்வச்செயலெனவே யறிந்து வருந்தா திருத்தல்வேண்டும்; அறம்பொருளின்பம் வீடு என்னும் நால்வகைச் சித்திகளும் ஸ்ரீமந்நாராயணனாலேதான் கிடைக்கும்; ஆதலின், வாலியும் இப்போது தன் முன்வினையின்பயனையடைந்தனன்; அன்றியிலே, அவன் அறம்பொருளின்பங்களையும் சேர்ந்தமையின், நற்கதியையே யடைந் தனன்; தருமத்தையே மேற்கொண்டு போரில் பின்செல்லாது வெற்றி கொண்டு உயிரைத் துரும்பாக நினைத்து மடிந்தமையின், அவன் பொன்

னும் பெறுவதிலும் ஐயமுளதோ? இப்போழ்து வாலி எந்தக்கதியை யடைந்தனனோ? அக்கதி மிகச் சிறந்தது; ஆதலின், வருந்தியதுபோதும்; இனிச் செய்யவேண்டிய கருமங்களைச்செய்க; என்று தேறறி யருளிச் செய்தனர். அப்பொழுதிளையபெருமாளும் சோகமுற்று வருந்துகின்ற மஹாராஜனை நோக்கி, மஹாராஜரே! பெருமாளிவவண்ணம அருளிச செயகையிலும், ஏன் துனபுற்று வருந்துகின்றீர்; உன் தமையனுககுச் சரமகைங்கரியங்களை விரைவாகச் செயவிக்கக்கடவீர். தாரையையும, அங்கதனையும் தேறறி யவர்களுடன சேர்ந்து வாலிக்கு ஸம்ஸ்காரஞ் செய்வதற்குப போதுமான உலர்ந்த காஷ்டங்களை மிகுதியாகக் கொண ருமபடி கட்டளைசெயதழைப்பிக்கககடவீர். அககடடைகளும சிறந்த சந்தனககட்டைகளாகவே யிருப்பது நனறு; மிக வருந்திப்புலமபுகின்ற இவ்வங்கதனையும் தேறறுக; இனி இந்நகரமெல்லாம் உனனதீனமாயின மையின, புன்மதிகொளளாமல பெருமதிபூண்டு தககபடி கட்டளைசெய்க; அங்கதன் சிறந்த மாலைகளையும, பலவகை யாடைகளையும, கந்தங்களையும், எண்ணெய் நெய முதலிய மற்றும வேணடிய திரவியங்களையும் கொணா வான்; வாரீர தாரரே! நீர வாலியை முதுகாட்டிறகுக் கொண்டுபோவ தற்காகச சிவிகையை விரைவாகக கொணர்க; எச்செயலும் விரைந்து செயவதே தகுதியானது; இப்படிபபட்ட தருணததிலே மிகவுந் துரை யுடன செயல்களைச்செயது முடித்தல்வேணடுமே; அச்சிவிகைக்கு வாஹகர்களும் ஸமர்த்தராகக்கடவாகள வாஹகர்கள மிகவும பலமுடை யோராகவேண்டுமே, எனறு அருளிசசெய்துவிட்டுப் பெருமாளுடைய அருகில வந்து நினறருளினா. தாரனென்னும் ஸேநாபதியும விரைவுடன கூடிக் கிஷ்கிந்தாகுகைககுள் புகுந்து சிவிகையை எடுப்பிததுககொண்டு புறத்திலே வந்து சிறந்த தோள்வலிகளுடையவர்களினாலே தாங்கிக கொளளப்பட்டதும், சிறந்த பக்ஷிவகைகளாகவும், செடி கொடி வகைக ளாகவும், சித்திரமெழுதி யலங்கரிக்கபபட்டதும, சிறந்த இனிய பீடங்களை யுடையதும், சிறந்த தேர்க்கு நிகராகியதும, சித்திரங்களின் வரிசைகளி னாலே அடர்ந்ததும், தேவவிமானம் போனறதும், சாளரங்களை யுடைய தும, அகலமாகவும், நீண்டதாகவும, விசுவகாமனாலே இயற்றப்பட்டதும், விளையாட்டுக்குரிய மலைபோன்ற சிகரத்தை யுடையதும், நன்றாகத் துடைத் தலங்காரஞ்செயயபபடடதும், சிறந்த மணியணிகளினாலும், முத்துவடங்களினாலும், சிறந்த மாலைகளினாலும் சிங்காரிக்கப்பட்டதும், குகைகளாகவும், காடுகளாகவும் செய்து இயற்றப்பட்டதும், செஞ்சாந்த மபபியதும், நறுமலர்கள் தூவபபட்டதும், தாமரை மலர்மாலைத் தோரா ணங்கட்டியதும், ஆகியப் பாலசூரியன்போல வொளிவிடுகின்ற தங்கச் சிவிகையைப் பெருமாளுக்கெதிரில் கொணர்ந்து சேர்த்தனன். இத்தன் மையதான சிவிகையைப பெருமாளும் கண்டு மகிழ்ந்து இளையபெரு மாளை நோக்கி, அடா தம்பி! விரைவாக வாலியை இச்சிவிகையிலேற்றி

முதுகாட்டிற்குச சேர்க்கும்படியும், தகனாதி ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்யும் படியும் செயயடா என்று நியமித்தருளினர். உடனே மகாராஜா் வாலியை யெடுப்பித்து அங்கதனுடன் அழுதுகொண்டே அசசிவிகையிலேற்று வித்து, உடனே அருகிலுள்ள தலைமையானவாகளை நோக்கிக் கேளீர் அன்பர்களே ! என் தமையருக்குக் கந்தபுஷ்பாதிகளாயுள்ள அலங்காரங் களினாலே அலஙகாரஞ்செயது அவருக்குத் தககபடி எல்லாசசடங்கு களையும் குறைவறச செயவிக்கக்கடவீர்கள். சிறந்த பலவகை மணிகளை யும மிகுதியாகக் கொடை யளிககக்கடவீர்கள். வானரர்களெலலோரும் ஆசந்திககுச சமீபத்திலே முனனே செல்லக்கடவர்களெனறு கட்டளை செயதனா. உடனே அவாகளும் மிகச செலவமுடைய வேந்தர்களுக்கு எவ்வண்ணம செயவாாகளோ ? அவ்வண்ணமே சடங்குகளையெல்லாஞ் செயவித்தனர்கள. தாரன் முதலிய வானராகளெலலோரும் அங்கதனைப் பிடித்துக்கொண்டு துன்புற்றுக்கொணடே சென்றனர்கள். தாரை முதலிய வாலியின மனைவியர்களும், பலாககணமபாடி யழுதுகொண்டே வாலி யைப் பினறொடர்ந்து சென்றனர்கள. அந்த வானரபபெண்கள் அப்போ ழ்து அழுகையில், அவர்களினுடைய அழுகுரலினாலே அங்குள்ள காடு மலை யாறுகளடஙகலும கூவி யழுதனபோலொலித்தன ; உடனே மலையி னின்றும் பெருகி வருகின்ற மலையாற்றினது மணற்குன்றிலே இவ்விடம் மிகவும் தூயதும், ஏகாநதமுடையதுமாகின்றதென்று அநேகம் வாநராகள் வாலிக்குச சிதை யடுககினர்கள. வாஹகாகளும் சிவிகையை யவ்விடத்தி லிறககி வருந்தி நினறனர்கள். அப்பொழுது தாரை தன் பர்ததா சிவிகை யிலே படுத்திருககககணடு அவன தலையைத் தனது மடிமேலெடுத்து வைத்துக்கொண்டு கடுந்துயரஙகொண்டு ஐயையோ ? வானரர்களெல் லோர்க்கும் நல்வேந்தரோ ! அந்தோ ? என் பிராணநாதரோ ! அய்யோ ? எனமேல் ஆவலும், அன்புமுடைய இனியரோ ! அந்தோ ? மிகச சிறந்த வரோ ! நீண்டிருண்ட திருத்தோள்களை யுடையவரோ ! அய்யோ ? என்னு யிர்க்காவலரோ ! நான் இவவண்ணம் வருந்திப் புலம்பி யழுதுவாக் காணீரோ ? இங்கெல்லோரும் துயர்கொண்டு வருந்துவதைக்கண்டு என் இனியமொழிகளை மொழிந்து தேற்றுகின்றிலீர். அந்தோ ? என் நாயகரோ ! தேவர் உயிர்மாண்டிருக்கையிலும், தேவருடைய திருமுகம் மகிழ்வுற்றதுபோல மலர்ந்து விளங்கி அத்தகிரியை யடைந்த கதிர வனுக்கு நிகரானவண்ணமுடையதாகிக் காணபபடுகின்றது ; அந்தோ ? என்னுயகரோ ! இந்த ஸ்ரீமந்நாராயணரோ ஸ்ரீராமசந்திரருருவங்கொண்டு

தேவரைப்பற்றி யழுகின்றனர்; இந்த ஸ்ரீராமனொருவராலேதானே ஒரு கணையினால் யாங்களெல்லோரும் கைம்பெண்களாயினோமல்லேமோ? அந்தோ என்னுயகரே! தேவர்க்கு மிகவும் பிரியமுள்ள இம்மனைவியர்களெல்லோரும் தேவரைத் தொடர்ந்து நெடுந்தூரம் நடந்து வருந்திப் புலம்புகின்றனர்களே? தேவர் ஏன அறிகின்றிலீர்; இப்போழது மஹாராஜர் வானரர்களெல்லோர்க்கும் தலைவராகி எதிரிலிருக்கின்றாரே? ஏன் காணுகின்றிலீர்; தாரன் முதலிய சேனபதிகளெல்லோரும் நகரத்தார்களுடன் வந்து உம்மைச் சூழ்ந்து வருந்துகின்றனர்களே? இவர்களுக்குத்தக்கபடி மரியாதை செய்து விடைகொடுத்தனுப்புக; பின்பு, நாமிருவரும் மற்றுள்ள தேவர் மனைவியர்களுடனும் கூடித் தேன்பொழியுஞ் சோலைகளிலே இன்புற்று மகிழுவோம், என்று புலம்பினள். இவ்வண்ணஞ் சோகத்தினால் புலம்புகின்ற தாரையை மற்றுள்ள வானரர்கள் பற்றியெடுத்து எழுந்திருக்கச்செய்து வருந்தி நின்றனர்கள்; அங்கதனும் மஹாராஜருடன் அழுதுகொண்டே வாலியைச் சிதையிலேற்றி விதியின்படி அக்கினி ப்ரதானஞ்செய்து சடங்குகளை முடித்து நீரிலாடி நீர்க்கடனை முடிப்பதன்பொருட்டு நன்னீரையுடைய நதியை யடைந்தனன். உடனே மஹாராஜர் தாரை முதலிய யாவரும் அங்கதனை முன்னிட்டுக்கொண்டு நீரிலாடி வாலியினம்பொருட்டுத் தருப்பணஞ்செய்தனர்கள். மஹாராஜர் துன்புற்றிருந்தமையின், பெருமாளும் துன்புற்று வாலிக்குச் செய்யவேண்டிய சரமகைங்கரியங்களையெல்லாம் விதியின்படி செய்வித்தருளினார். மஹாராஜரும் வாலிக்குச்செய்யவேண்டிய சடங்குகளையெல்லாம் முடித்துவிட்டுப் பெருமாளுடைய அருகில் வந்து சேர்ந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தைந்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தாறுவதுசருக்கம்.

மழைகாலம் நேர்ந்தமையின், அது முடியுமளவும் சீதையைத்தேட முடியா தாதலின், இப்போழுது நீர் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொள்க வென்று பெருமாள மகாராஜருக்கு அருளிச்செய்து பட்டமும் கட்டுவித்து, அங்கதகுமாரனு க்கும் இளவரசுப்பட்டங் கட்டு வித்தருளியது.

அநந்தரம மஹாராஜா வாலிக்குச் செய்யவேண்டிய கிரியைகளை முடித்துவிட்டு ராவானையுடன வானராகளெல்லோர்களாலும் சூழப் பட்டுச சோகத்தினல் வருந்தப பெருமாளுடைய அருகில வந்து கைகு வித்து நிற்கையில், மேருமலைபோலப பருத்துயாந்தவரும், பாலஸூரியன் போன்ற முகமுடையவருமாகிய சிறியதிருவடி பெருமாளுக்குத் தண்டம் ஸமர்ப்பித்து அவரை நோக்கி, ஸ்வாமி! தேவருடைய அனுக்கிரஹத் தினல மஹாராஜா தாதை மூதாதை முதலிய குலமுறையாக வந்த வாநர ராஜஜியத்தைப பெறறகரியதாயினுமப பெறறனா. ஆதலின், தேவர் இப் போழுது அனுமதிசெயதருளுமாயின், மஹாராஜா கிஷ்கிந்தைக்குள் சென்று ராஜகாரியங்களையெல்லாம திட்டஞ்செயது குறைவற நடப்பித்து இனத்தார சுற்றத்தார தோழா முதலானோர்களுடன் கூடி விதியின்படி அபிஷேகம்பூண்டு நவமணி யணிகளாலும, நறுமலா மாலைகளாலும், தேவர்க்குப்பூஜைசெயது மகிழ்வாா, ஆதலின், தேவா மஹாராஜருடைய தோழமையைப் பாராட்டியருளித் தேவரும கிஷகிந்தைக்குள்ளே எழுந் தருளி வானராகளெல்லோரையும் மகிழவித்தருளுக; என்று விஜ்ஞா பனஞ்செயதனர் பெருமாளும அதைத் திருச்செவிசார்த்தித திரு வடியை நோக்கிக் கேளீா அன்புள்ள மாருதி! பதினைகுவருஷங்கள் கழியுமளவும யான் நகரிக்குளளாவது, ஊருக்குளளாவது புகேன்; இவ் வண்ணம் எந்தநதையின கட்டளையாதலின, அதனை யொருக்காலும் தவிரேன்; ஆதலின, மஹாராஜர் மிகச செல்வமுடைய கிஷ்கிந்தைக்குட் புகுந்து விதியின்படி விரைவாகப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொள்ளக் கடவர். அவ்வண்ணம நீவிரெல்லீரும சேர்ந்து நடப்பிக்கக்கடவீர்கள் என்று அருளிச்செயது மஹாராஜரையும நோக்கிக கேளீர் தோழரே! உம்முடைய தமையனர் குமாரனும், தோளவலியினல் உமக்கு நிகரான வனும், பெருந்தன்மையுடையவனும், இளவரசுப்பட்டத்துக்கு உரி யோனுமாகிய இந்த அங்கதனுக்கும் இளவரசுப்பட்டங் கட்டுவிக்கக் கடவீர். இப்போது கார்காலமாதங்கள நான்கில முதலாவதான ஆடி

மாதம் இப்போது நேர்ந்துளது; இது முதல் நான்குமாதங்களும் மழை பொழிவதினால் போர்செயவதற் குரியனவல்ல; ஆதலின், யான் இந் நான்குமாதங்களையும் லக்ஷ்மணனுடன் கூடி இம்மலையிலேதானே வாழ்ந்து போக்கிக்கொண்டிருப்பேன; கார்த்திகைமாதம் பிறப்பதன்முன் நீர் ராவணனைக் கொலைசெய்ய முயற்சி செய்க; நம்மிருவர்க்கும் இது தான ஏற்பாடு, இப்போது நீர கிஷ்கிந்தைக்குட்சென்று அபிஷேகஞ் செய்து கொள்க; தோழர்களையும மகிழ்ச்செய்க, என்று அனுமதி செய்தருளினர். மஹாராஜரும் உடனே பெருமாளிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அநேகமாயிரம் வானரர்களினால பணிந்து சூழப்பட்டுக் கிஷ்கிந்தைக்குள புகுந்து தம்மைக்கண்டு தலைவணங்கித்தொழுத நகரத்தாரெல்லோரையும தக்கபடி மரியாதைசெய்து ஆதரித்து வாலியின் அந்தப்புரஞ்சேர்ந்து முற்றும்பார்த்து ஏற்பாடுசெய்து புறத்தில வருகையில, வானரர்களெல்லோரும தேவர்கள தேவேந்திரனுக்குக் கொப்பாக அபிஷேகஞ் செய்யவேண்டுமென்று நிச்சயஞ்செய்து வெண்குடையினையும், வெண்சாமரங்களையும், பற்பல சிறந்த மணிகளையும், நவதானியங்களையும், பற்பல ஔஷதிரஸங்களையும், பாலுள்ள மரங்களின் முளைகளையும், மலர்களையும, வெண்பட்டுகளையும், வெண்சந்தனத்தையும், நன்மணமுள்ள மாலைகளையும், நிலத்தாமரை மலர்களையும, திவ்விய சந்தனங்களையும், பலவகை கந்தங்களையும், அக்ஷதங்களையும், தங்கத்தையும், யவதானியங்களையும், தேன் நெய்களையும, தயிரையும், புலித்தோல்களையும், பன்றித்தோலினால் செய்த பாதரக்ஷைகளையும், பூசிக்கொள்ளுந திரவியத்தையும், கோரோசனத்தையும், மனசிலையையும கொணர்ந்தனர்கள. சிறந்த மகிழ்ந்த பதினாறு கன்னிப்பெண்களும் வந்து சேர்ந்தனர்கள். அநந்தரம் வானரர்களெல்லோரும் ஆடையாபரணங்களாலும, பலவகை யுண்டிகளாலும வேதியர்களை மகிழ்ச்செய்து, தீயை வளர்த்துத் தருப்பங்களைப் பரப்பி விதியின்படி மந்திரத்தினால் ஹவிஸ்ஸை ஹோமஞ்செய்து, தங்கமயமான கால்களை யுடையதும், சிறந்த சித்திராஸனமுடையதும், பலவகை மாலைகளினால் அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டதும், மிக வழகியதுமாகிய மேல் மாளிகையிலே சிறந்த சிங்காஸனத்தைப்போட்டு கடல்களினின்றும், பலவகை நதிகளினின்றும், மற்றுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களினின்றும் தீர்த்தங்களை யழைப்பித்து, தங்ககுடங்களிலவைத்து மந்திரித்து மஹாராஜரை யந்தச் சிங்காஸனத்திலுட்காரச்செய்தனர்கள. அப்போது கஜன், கவாக்ஷன், கவயன், சரபன், கந்தமாதனன், மைந்தன், துவிவிதன, அநுமான், ஜாம்பவான், நளன என்னும்,

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மஹாராஜர் பட்டாபிஷேகம்.

అభ్యంషిఞ్చన్త సుగ్రీవం ప్రసన్నేనసుగన్ధినా
సలిలేనసహస్రాక్షం వసవో వాసవం యథా॥

அப்யஷிஞ்சந்த ஸுக்ரீவம் ப்ரஸந்நேந ஸுகந்திநா
ஸலிலேந ஸஹஸ்ராக்ஷம் வஸவோ வாஸவம் யதா

மந்திரிகள் பத்துப்பேர்களும், நன்மணமுள்ள தெளிந்த புண்ணிய தீர்த்தத்தினால் வஸுதேவதைகள் தேவேந்திரனுக்குப்போல மஹாராஜர்க்கு ஆயிரம் கண்களையுடைய ஸஹஸ்ராரம் என்கிற தட்டினால் அபிஷேகஞ் செய்தனர்கள். அதனைக் கண்ணுற்று வானரர்களெல்லோரும் மகிழ்ந்து புகழ்ந்து களித்தனர்கள். பின்பு, மஹாராஜரும் பெருமாளுடைய வாக்கியத்தின்படி அங்கதகுமாரனை மகிழ்ந்து தழுவிக்கொண்டு இளவரசுப்பட்டங்கட்டுவித்து அன்பு செய்தனர். அதைக்கண்டு வானரர்கள் நன்குநன்கென்று புகழ்ந்து, பெருமாளையும், இளையபெருமாளையும் சிலாகித்துத் துதி செய்தனர்கள். அப்பொழுது மலைக்குகையிலுள்ள அந்தக் கிஷ்கிந்தாபுரியானது, மணக்களிப்பும், மேனியழகுமுற்ற ஜனங்களை யுடையதாகியும், தோரணங்கட்டிச் சூளிகைநாட்டப்பட்டதாகியும், மிக வழகியதுமாகித் திகழ்ந்தது; மஹாராஜரும் இங்கே நிகழ்ந்த செய்திகளை யெல்லாவற்றையும், பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்குமிடஞ் சென்றும் அறிவித்துவிட்டு அவரிடத்தில் விடைபெற்று மீளவும் அந்தப் புரம் சேர்ந்து ராஜ்ஜியத்தையும், மனையாளான ருமையையும் பெற்று விண்ணுலகினில் தேவராஜன்போல மகிழ்ந்தின்புற்று வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தாறாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

கார்காலம் ஆவணி புரட்டாசி இரண்டுமாதங்களே யாதலின், நான்கெனபது எப்படி சரியாகுமெனின், மழைகாலத்துக்கு முன்னொருமாதமும், பின்னொருமாதமும் மழையிருக்குமாதலின், ஆடி ஐப்பசியையும் கூட்டிக் கார்காலமென்றனர்; என்று சிலர்கூறினர்கள். பதினைந்து தினமான ஒருபக்ஷத்துக்கே மாதமென்று வேத

இருபத்தேழாவது சருக்கம்.

பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் மழைகாலத்தை மலைக்குகையில் போக்கிப் பிராட்டியாரை நினைந்து வருந்துகையில், இளைய பெருமாள் சோகந்தணியத் தேற்றி யருளியது.

இப்படி மஹாராஜா பட்டாபிஷேகம்பூண்டு பெருமாளிடத்தில் அனுமதிபெற்றுப் பரிஜன பரிவாரங்களுடன் கிஷ்கிந்தாகுகையை நோக்கிச் சென்ற பின்னர், பெருமாளும் இளையபெருமாளுடன் புறப்பட்டு மான், புலி, கரடி, சிங்கம், குரங்கு, கோலாங்கூலம், பூனை முதலிய விலங்குகளினால் சூழப்பட்டும், காடு, மரம், செடி, புதர்கள் அடர்ந்தும், எந்நாளும் குளிர்ந்தும், மணங்கமழ்ந்தும், தெளிந்தும், தூய்மை கொண்டுமுள்ள நன்னீருடைய குளங்களையுடையதும், நீருண்டகொண்டல் போல நீண்டிருண்டுயர்ந்ததுமாகிய பிரஸ்ரவணமெனனும் மலையை யடைந்து அதன் சிகரத்தில் வியன்றகன்ற தோர் குகையைக் கண்டு இக்கார்

த்தில பெய்ய கூறப்பட்டுளதாயினு, ஆவணி புரட்டாசி இரண்டுமாதங்களும நான்கு மாதங்களெனப்பட்டன; என்று சிலர் கூறினார்கள்

ஐப்பசி மாசத்திலேதானே சீதையைத்தேட முயற்சிசெய்யும்படி பெருமாள் கட்டளைசெய்தனர்; அப்போது வாநரர்களைச் சோபபதற்காகவே கட்டளையிட்டருளினர். சுயம்பரபாபிலத்தினின்றும அனுமான் அங்கதன் முதலிய வாநரர்களெல்லோரும் புறப்பட்டவுடன் இளவேனிற்பருவம் ஸமீபித்ததாகக் கூறுகின்றமையின், இக்காலங்களின் விவரம் முறையே கூறப்படுகின்றது. ஒருபக்ஷத்தில் இளவேனிற்பருவம் பங்குனி சித்திரை இரண்டும் என்று உரைக்கப்பட்டன. பெருமாள் சித்திரைமாஸத்தில் அயோத்தியினின்றும் புறப்பட்டருளியது; அகஸ்தியாசிரமத்திற்கெழுந்தருளுகையில், பத்துவருஷங்களாயினவென்று கூறப்பட்டன பஞ்சவடியில் மூன்றுவருஷம், பதினுன்காவது வருஷம் சித்திரைமாதத்தில் சூர்ப்பணகையின் நாசியை யறுத்ததும், கராதிகளைக் கொலைசெய்ததும், அம்மாசத்திலேதானே ராவணன் பிராட்டியாரைப் பறித்தது. ஆடிமாசத்தில் வாலியைக்கொலைசெய்தது முன் பனிப்பருவத்தில் சேனைகளைச்சேர்த்தது. மார்கழி மாசத்தில் வாநரர்களை யனுப்பியது. பங்குனிமாசத்தில் சுக்லபக்ஷத்திரயோதசியில் சிறியதிருவடி கடலைத் தாண்டியது. மறுநாள் மீண்டு வந்தது. பூர்ணிமையில் பெருமாள் சேனைகளுடன் புறப்பட்டருளியது. என்று முறை யுணர்க. இனிமேல் யுத்தகாண்டத்தில் கூறப்படுகின்றன.

முற்காலத்தில் வாநரர்களும நரர்களைப்போலவே இரண்டுகால்களினால் நடந்து கொண்டிருந்தனவென்று தோற்றுகின்றது. பாஷையும் வடமொழியே? அன்றியில், இவர்கள் தேவாம்சமாகையால், இவர்கள் மாத்திரம் மனிதர்போலிருந்தனர்களெனினும் ஒக்கும்; வாநரர்களுள்ளும பிராஹ்மணாதி ஜாதிகளுளவாகும்; அன்றியில், அங்குள்ள வேதியர்களை யழைப்பித்து அபிஷேகத்திற்கு ததீயாராதனஞ் செய்வித்தனர்களெனினும் ஒக்கும்.

காலத்தைக் கழித்து வாழவதற்கு இஃது தக்க இடமென்று தேர்ந்து, இளையபெருமாளை நோக்கிய பாரடா தமபி ! இந்த மலைக்குகையானது மிக வழகியதும், விசாலமாகியதும, மங்கமாருத முடையதுமாயிருக்கிறது; இக்காரகாலங்களை இங்குறைந்து போக்குவோம; இம்மலைசசிகரமும் மிக வுயர்ந்தும், கறுத்தும, வெளுத்துமிருககின்ற பலவகைச சிலைகள் பொருந்தியும், பற்பலதாதுககள நிறைந்தும், குகை புதா முதலியவைகளுற்றும், பற்பல மரஞ் செடி கொடிகளடர்ந்தும், பறபல பறவைகளொலித்தும், குந்த திந்துக சிந்துவார மல்லிகா மாலதீ குரண்ட கதம்பாரஜுநஸர்ஜ காதிகளான செடி கொடிகள மலாந்தும் திகழகின்றது ; இந்தத் தாமரை யோடையும் மலாந்த தாமரைமலாகள நிறைநது இககுகைக்கு அருகிலே விளங்குகினறது ; இக்குகை இமமலையின மேறகுத்திசையில் தென மேற்குமுகமாக வாயிலை யுடையதாய பினபுறததிலுயாநதிருககின்றமைம யின், கீழகாறறடிக்காமல் கயமெனறிருக்கும, இக்குகையின வாயிலில வியனறகன்ற கலலும், ஏற்றத்தாழவின்றி மழுமழுவென்று வழுழுண்டு பொடிசெயதிழைதத மெயயின குழைவபோல மின் மின எனறு திகழ கினறது; அடா லக்ஷ்மணா ! இம்மலைசசிகரததின் வடபுறத்தைப் பாராய்; அது அஞ்சனத்திரள்போலவும், நீாகொணட கொணடலபோலவும் உயர்ந்து விளங்குகினறது; தெனபுறததிலோவெனில், வெளளைககல்லொன்று கயிலைமலைச சிகரமபோல உயாநதிருககின்றது , இககுகையின் கீழ்புறத்தில் கீழ்த்திசையை நோக்கிய பெருகி விழுகினற இந்நதி மூன்று சிகரங்களையுடைய திரிகூடமலையில் பெருகி விழுகின்ற கஙகைபோல விளங்குகின்றது; சம்பக சாம்பேய திலகா மலக தாலத மால ஸரள வகுளா திமுக்த பதம ககேதக தவ வாநீர திமிச திரிட நீப வேத்ர கருத மால ஹிந்தாலாதியாயுள்ள பலவகை மரஙகளும் அநநதியின் இருகரைகளிலும் செழித்துத் தழைத்து விளஙகுகினறன ; இவைகளினல இந்நதி தனிர் மலர்களையே வஸந்தகாலததில அணியாக அணிந்துகொண்டுலாவுகினற தருணிபோலத்திகழகின்றது; பலவகைப் பறவைகளும, தனிததனி காந்தைகளுடன்கூடி மகிழ்ந்து கூவுகினறன , மனறகுனறுகளும், அன்னப்புள், சாரஸப்புள, சககரவாகம முதலிய நீர்பபறவைகள நிறைந்தொலிக்கின்றன ; ஆதலின, இந்நதி மதமுற்ற மானினி மனமகிழந்து நகைக்கின்றாற்போல விளங்குகின்றது ; இஃது சிலவிடத்தில் கருநெய்தல்களினும், சிலவிடத்தில செந்தாமரை செங்கழுநீர்களினும், சிலவிடத்தில் வெண்டாமரை குமுதங்களாலும் நிறைந்து மறைக்கபபட்டு விளங்குகின்றமையின், பலகலனுமணிந்த காந்தைபோல வொளிக்கின்றது; இது பல வகைப்பறவைகளாலும ஒலிககபபடடும், மாமுனிவர்களினலடையப்பட்டும்; மிக வழகுற்றிருக்கினறது காணய் ; கடமபமரஙகளும், சந்தனமரங்களும், தொடுக்கப்பட்டனபோல அடர்ந்து விளங்குகினறன ; அஹோ இவ்விடம் மிகவும் மனமகிழத்தக்கதாகின்றது; ஆதலின், நாம் இவ்விடத்

திலேதானே நன்கின்புறறு வாழ்வோம்; இவ்விடத்திறகு மஹாராஜர் வாழும் [illegible]கிந்தாபுரியும் நெடுநதூரமனறு; அவ்விடத்தில கூவுகினற வா[illegible]ன் சிங்கநாதமும், தேவாதித்திரகோஷமும் கேட்கப்படுகின்றன வலல[illegible]! மஹாராஜா சிறந்த வாநரராஜ்ஜியத்தையும், மிகுந்த செல்வத்தையும, மனத்துக்கினிய மனையாளையும் பெறறு நனகு மகிழவுற்று வாழவார்; எனறிவ்வணணம் அருளிச்செய்து இளையபெருமாளுடன் அம்மலையெங்குஞ்சுற்றிப பறபல விநோதஙகளையுங் கண்டு அவவிடத்திலேதானே வாழந்தருளினா. இவவணணம அவவிடம பறபல விநோதங்களை யுடையதாகியும், பெருமாளுககுக் கிஞ்சிததாயினும இன்பந்திலது; தம்முயிரினும் பிரியமுள்ள பிராட்டியாரைப் பறிகொடுதது நினைந்து வருந்துகையில், இனபமெனபது எங்குளதாகும; பெருமாள இரவுகளில இனிய சயநத்தில படுததிருககினும, கீழததிசையில் உதிககின்ற சந்திரனைக் கணடு விரஹததீபறறி யெரித்தமையின, இனபுறறுத் துயிலகொணடிலர்; இவவாறு நாடோறும பெருமாள துயிலின்றிச் சோகமுறறு வருந்துகையில், இளையபெருமாளும் மிக வருநதி அய்யனை நோக்கிக் கேடடருளீர் தனிவீரரே! தேவரீர் இதுகாறும் துன்புறறது போதும, தேவரும் இவவண்ணம் சோகிப்பது தகுமோ?—

శోచతోవ్యవసీదన్తి సర్వార్థావిదితంహితే
భవాన్క్రియాపరోలోకే భవాన్దైవపరాయణః
ఆస్తికోధర్మశీలశ్చ వ్యవసాయీచ రాఘవ॥

சோசதோவயவஸீதநதி ஸாவாாததாவிதிதமஹிதே
பவானகரியாபரோலோகே பவானதைவபராவண:
ஆஸதிகோதாமசீலசச வயவஸாயீசராகவ.

சோகமுற்று வருந்துபவர்களுககு எல்லாப்பயனகளும அழிந்துவிடுகின்றன; இவவிஷயம தேவா திருவுளமறிந்ததேயன்றி, வேறில்லையே? அன்றியிலே, தேவர் இவவுலகினில் புருஷகாரத்தை முதன்மையாகவுடையவரும், தெய்வஸங்கற்பமும் அதறகுத் துணையென வறிந்தவரும், மறுமையுளதென்னும் உண்மையை யறிந்தவரும், தருமத்தையே இயல்பாகவுடையவரும், முயறசி யுடையவருமாகின்றீரல்லீரோ? முயற்சியிலாதோர் பகைவரை வெலவதெவ்வண்ணம், மேலும் கபடமுடைய கொடிய அரக்கர்களைத் தேவர் மிக முயற்சிசெய்தே கொலைசெயல்வேண்டும்; தேவர்தான் அவர்களைக் கொலைசெய்யவல்ல தோள்வலியுற்றவர்; ஆதலின், தேவர் இந்தச சோகத்தை வேருடன் களைந்தழித்து அழியாமுயற்சியை மேற்கொண்டருள்க; பின்பு, ராவணனைப் புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளுடன் கொலைசெயதருள்க; தேவர் திருவுளஞ் சிறியருளுவீராயின், காடு

கடல மலைகளுடன் கூடிய இப்பார முழுதையும் வேறுபடுத்தவல்லீர்; எனின் இவவரக்கனைக் கொலைசெய்தலரிதாகுமோ? இப்பொழுது கார்காலம் நிகழகின்றமையின, இககாலங்கழிந்து கூதிர்காலம் வருமளவும் எதிர்பார்த்திருந்தருளக; அநந்தரம, ராவணனை நாடு நகரத்தவர்களுடன் கொலைசெய்தருளவீர்; நீறுபூத்த நெருப்பை நெய்யாகுதிகளினால் ஜொலிக்கும்படி செய்வதுபோல மானிடபாவனையினுல உள்ளடங்கிய தேவருடைய இயல்பான பராக்கிரமமெனனும் பெருந்தீயைத் தகக காலங்களில நினைவூட்டி மேலெழுந்தெரியச்செய்வேன்; எனறிவவகையாக விணணப்பஞ்செய்து பெருமாள சோகந்தணியுமாறு தேற்றியருளினர். பெருமாளும் அன்பும் பத்தியும் ஆவலும் பூணடு தேற்றிய இளையபெருமாளுடைய இவவாக்கியங்களைக்கேட்டருளி மகிழந்து புகழ்ந்து அவனைநோக்கி, அடா எனனன்புள்ள ஸஹோதரா! அன்பும் நேசமும் பிரியமும் இதமும் சத்தியமும் பராககரமமும் உடைய தோழன் சோகமுறுங்கால் எவ்வணணமுறைசெய்து தேற்றுவானே? நீயும் அவ்வண்ணமே யுரைசெய்தாய்; எல்லாக்காரியஙகளையும் அழிககவல்ல சோகத்தை யான் துறந்துவிட்டேன்; விக்கரமங்களில் தடையின்றிச செலலுகினற தேஜஸ்ஸை மேறகொண்டேன; கூதிர்காலத்தையும எதிர்பாரத்திருககின்றேன்; உன்னுடைய வாக்கியத்தினபடியே திரமுறறிருக்கின்றேன்; மஹாராஜருடையவும், நதிகளினுடையவும பிரஸாதததை (அனுககிரஹத்தை—தெளிவை) க்கோரியிருககின்றேன், மஹாராஜா நம்மிடத்தில் உபகாரத்தை யடைந்திருக்கினறமையில, நமககும் அவர பிரதியுபகாரஞ்செய்வார்; உபகாரததை யடைந்தவன் நன்றியை மறந்து பிரதியுபகாரஞ்செய்யானுகில், எல்லாருக்கும பகையாகி எலலோராலும மனம நொந்து பழிக்கப்படுவான்; என்றருளிச்செய்தனர் இளையபெருமாளும இவ்வருளிச்செயலகளைககேட்டு மகிழந்து புகழந்து ஞானககணணினுல முனவருவதையெலலாமறிந்து அதனைப் பெருமாளிடததிலும விஜ்ஞாபனஞ்செய்து மீளவும அவனை நோக்கி, எம்மையனே! தேவா அருளிச்செய்தபடியே மஹாராஜர் தேவர் திருவுள்ளத்தையெல்லாம நிறைவேற்றுவர்; கூதிர்காலத்தை எதிர்நோக்கி, இககார்காலங்கழியுமளவும் சோகததையும் கோபத்தைம் உள்ளடக்கி ஆடி ஆவணி புரட்டாசி ஐப்பசியெனனும் இந்நானகுமாசங்களையும் என்னுடன் கூடி இம்மலையிலேதானே கழிததுப் பினபு பகைவனைக் கொலைசெய்வதில் முயற்சிசெய்தருளக; என்று விண்ணப்பஞ்செயது தேறறிப் பெருமானையும் மகிழவித்துத் தாமும் மகிழந்து வாழந்தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தேழாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் கார்காலத்தை வர்ணனைசெய்தருளியது

அந்தப்பெருமாள் அவ்வண்ணம் வாலியைக்கொன்று மஹாராஜர்க்கு அபிஷேகமும் செய்வித்தருளி மால்யவந்தமென்னும், ப்ரஸ்ரவணமெனவுங் கூறப்பட்ட மலையின் சிகரத்தில் வாழ்கையில், இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தம்பி லக்ஷ்மணா! இப்பொழுது கார்காலம் நன்றாகத் தோன்றிற்று; மலைபோலப்பருத்துயர்ந்த நீருண்ட கொண்டல்களினால் விண்டலமெங்கும் மண்டிதமாய் இருண்டிருக்கின்றது; விண்ணென்னும் ஒண்டொடியாள் கதிரவன் கிரணங்களினால் கடலினின்றும் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட உப்புநீரைக் கார்த்திகைமாதம் முதல் ஆடிமாதமளவாக ஒன்பதுமாதம் கர்ப்பந்தரித்து உருசியுள்ளதாக்கிப் பெறுகின்றது; உலகிலுள்ள வனிதையர்களும் தத்தம் நாயகனுடன் புணர்ந்திவ்வாறே கர்ப்பந்தரித்து நன்மக்களைப் பெறுகின்றனர்களல்லரோ? பிராட்டியும் பிரிந்திலளாயின், இவ்வண்ணமே மக்கட்பேறுடையாளாகுவாளன்றோ? மேகங்களென்னும் படிவழியாய விண்ணின்மிசையேறி கிரிமல்லி முதலிய நறுமலர்களினால் ஸூர்ய மண்டலமத்தியிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற நங்குலதெய்வமான ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பூஜிப்பது தகும்; சந்தியின் செம்மைபடர்ந்து இடையிடையில் வெண்மையையும் பொருந்திக் கண்டங்கண்டமாயுள்ள மேகங்களினால் ஆகாசம் மெய்முழுதும் காயமுற்று அதனை யாற்றுவதன்பொருட்டு மருத்துச்சீலை (ப்ளாஸ்திரி) யுற்றிருப்பதுபோலக் காணப்படுகின்றது; விண்டலம் மந்தமாருதமென்னும் பெருமூச்சுற்றதும், சந்திசெவ்வியென்னும் செஞ்சாந்தமப்பியதும், வெண்மேகங்களினால் மெய் வெளுத்ததுமாகிக் காமாதுரன்போலக் காணப்படுகின்றது; இப்பூமாமகளும் தன் மகளான சீதைபோலவே தாபத்தினால் பீடிக்கப்பட்டும், தாரைதாரையாய்ப் பெருகிவரும் தெளிநீரில் நனைந்தும், பாஷ்பத்தை (கண்ணீரை—ஜலதூமத்தை) விடுகின்றனள்; மேகத்திடையில் தோன்றி செங்கழுநீர்மலர்களில்படிந்து தண்மையுற்று, தாழைமடல்களையுஞ் சேர்ந்து மணமுற்று வீசுகின்ற இக்காற்றுகளும் கைகளினால் வாரியணைந்தெடுத்துப் பருகத்தக்கனவாகின்றன; இந்த மாமலை மஹாராஜர்போல மலர்ந்த மலைமல்லி கடம்புகளையுடையதாகித் தாழை மடல்களினால் மணமுற்றுத் தீர்த்த தாரைகளினால் அபிஷேகஞ்செய்யப்படுகின்றது; இம்மலைகளும் கருமுகிலென்னும் கிருஷ்ணாஜினத்தையுடுத்து, வர்ஷதாரையென்னும் யஜ்ஞோபவீதம் பூண்டு, காற்றினால் பூரிக்கப்பட்ட குகைகளுடையதாகித் தொனியுற்றிருக்கின்றமையின், வேதமோதும் மாணாக்கர்கள்போலக் காணப்படுகின்றன; ஆகாச

மும் மின்னற்கொடிகளென்னும் பொன்னூற்செய்த கசைகளினாலடிக்கப் பட்டு முழங்கும் மேகங்களினால் வேதனையுற்றழுகின்றதுபோலும், கருமுகி லிடையில் துடிக்கின்ற மினகொடியைக்கண்டபின்ன ரென்மனத்திடையில் குடிகொண்ட துடியிடையாளும், கொடிய ராவணனுடைய மடியில் இவ் வண்ணந் துடித்துக்கொண்டே சென்றிருப்பளெனத் தோற்றுகின்றது; மேகங்களினால பூசபபட்டனபோன்ற இப்பத்துத்திசைகளும் காமித்துக் காமினியாகளைப் புணரும் காமுகாகளுக்கு மிகவும் இனியன; சிலவிடத் தில கிரிமலலிகள் ஜல தூமங்களினால் சூழப்பட்டுக கார்காலத்தை எதிர் நோககி மலர்ந்திருக்கின்றமையின், கணவனைப்பிரிந்து கண்ணீாபெருக்கிக் காாகாலம நேர்ந்தமையின், கணவன வருவானெனறு மகிழ்ந்து நகை கொண்ட நாணுதலார்போலிருக்கின்றன; இவைகள விரகமடைந்த எனக் குத துனபந்தருகின்றன;—

రజఃప్రశాన్తం సహిమోద్య వాయుః నిదాఘదోషప్రసరాః ప్రశాన్తాః
స్థితాహి యాత్రా వసుధాధిపానాం ప్రవాసినో యాన్తి నరాః స్వదేశాన్,

ரஜ:பரசாநதமஸஹிமோதயவாயு: நிதாகதோஷபரஸராச்சசாநதா:
ஸ்திதாஹியாதராவஸுதாதிபாநாம் பரவாஸிநோயாநதிநராஸ்வதேசான.

வானம மழைபொழிகினறமையின், தூளிகளடங்கின; காற்று குளிர் ந்து வீசுகின்றது, முதுவேனிற்காலத்திலுணடாகிய வெம்மை வேர்வை முதலிய தோஷஙகளெலலாம அழிநதன; வெறறிததார்வேநதர்கள் பகை வர்மேல படையெடுத்துச் செலலும முயற்சிகள் நின்றன; தூரதேசஞ் சென்றவர்களெலலோரும மீண்டு தத்தமிருப்பிடமபோயச சேர்கின்றனர் கள அனனப்பறவைகள மானஸஸரோவரத்தை நோககிப் புறப்பட்டுச் செலலுகின்றன; சக்கரவாகங்களும் காமவேட்கையினால் பேடுகளுடன் சோநதிருககின்றன; வழிகளெஙகும நிரந்தரம மழைபொழிந்தழிந்திருப் பதினால வணடி முதலிய வாகனஙகள செலலுகின்றில; ஆகாயம மேகங் களினால் பரவபபட்டு சில விடங்களில் பிரகாசமாகவும, சில விடங்களில் பிரகாசமின்றியும், சில விடங்களில் மலைகளினால தகையபபட்டு அலைக ளின்றித தேஙகிய கடலபோலும விளங்குகின்றது; வேஙகை கடமபை களின் பூவினால நன்மணமுறறும், மலைத்தாழவரைகளிலுள்ள தாதுக்களி னால் பறபலவணணமுறறுமுள்ள புதிய மழைநீா மயில்களின் கேகா என்னு மொலியினால் வளர்ந்த பேரொலிகொண்டு மலை யருவிகளில் வீழ்ந்து பெருகுகின்றது; வண்டுகள்போல கறுத்த மதுரமுள்ள நாவல் பழத்தை யாவரும் மிகவும் புசிக்கின்றனர்கள; பறபல வண்ணமுளள மாம்பழங் களும் தரையிலுதிர்ந்து வீழ்கின்றன; போர்க்களத்தில் நிற்கினற யானை கள்போல மேகங்கள் மின்னலாகிற பதாகைகளை யுடையனவும், நாரைப் பறவைகளின் நிரையாகிய மாலையையுடையனவும், மலைச்சிகரங்கள்போன்ற

மேனி யுடையனவுமாகிக் கர்ஜனை செய்கின்றன; பாரடா தம்பி! இந்த வனங்கள் மழைநீரினால் செழிப்புற்ற இளம்புல்லுகளை யுடையனவும். எங்கும் பொன்சிறகை விரித்தாடுகின்ற மயிலினமுடையனவும், பொழிகின்ற மேகங்களையுடையனவுமாகி இப்போழ்து மாலைப்பொழுதில நன்கு விளங்குகின்றன; மேகங்கள நீர்ச்சூலுற்றுக் கர்ஜனை செய்துகொண்டு கருவுடைய பெண்கள்போல மலைசசிகரங்களில இறங்கி யிறங்கி இளைப்பாறிச செல்லுகின்றன; காப்பத்தை தரிப்பதனபொருட்டு மேகத்திற கெதிராக எங்கும் பறக்கின்ற நாரைகளின நிரையானது வானிடையில் கட்டிய காற்றினலசைக்கப்பட்ட சிறந்த வெண்டாமரை மலர் மாலைபோல விளங்குகின்றது; இந்திர கோபங்களுடன கூடிய இளம்புற்களினாலே கிளிபோன்ற காந்தியுள்ள செம்புள்ளிசளையுடைய பட்டுடுத்த பான்மொழியாளபோலப் பார்மகள விளங்குகின்றனள். துயில் மெல்ல மெலல முகிலவண்ணனுனை கண்ணைச சேர்கின்றது, ஆறுகள விரைவாகச சாகரத்தைச் சேர்கின்றன; நாரை நீருண்ட கொண்டலை மகிழ்ந்து தாவிச் சேர்கினறது; காமினியாகள காமவேட்கை மிகுந்து காந்தனைச் சேர்கினறனாகள. காடெங்கும மயிலின மாடுகினறது; கடம்பமரங்களெங்கும முகிழத்தன; காளைகள ஆவலகொண்ட ஆனிரைகளுடன் கூடி வேட்கையுறுகின்றன; பாரெங்கும பயிர்களினுல் செழித்துத் திகழுகினறது; நதி மேகம் மதவேழம் வனம, வநிதையைப் பிரிந்தவா மயில குரங்கு இவைகள முறையே பெருகுகின்றன; மழை பொழிகின்றன; பிளிறுகினறன; செழிப்புறறு விளங்குகினறன; சிந்தை யுறுகின்றனர்கள; ஆடுகின்றன; இளைப்பாறுகின்றன; மதயானைகள் தாழைமடலின் மணத்தை மோந்து மலையருவிகள மலைததாழவரைகளின் வீழுகினற தொனியைச செவியுற்று வெருண்டோடி மயில்களுடன் கூடிக கூவுகினறன; மழைவேகத்தினலடிபட்டு வணங்கிய கடம்பமரங்களின கிளைகள் தாழநதசைகினறன; அதிலிருநத வண்டுகளும மழையினுலடிபட்டு அந்த மரத்தின மலாகளிலுள்ள மதுவைப் பானஞ்செயததனுலுண்டான மதமுமிழ்ந்து அலைகின்றன; கரிகளபோலக் கறுதத பழங்கள நிறைநத நாவல்மரங்கள் வணடுகளினுல சூழப்பட்டனபோல் விளங்குகின்றன; மேகங்கள் முனனே கூறியபடி போாககளத்தில் நிற்கின்ற யானைகளபோலவே விளங்குகின்றன; சிறந்த யானையானது தன் வழிபற்றிச செல்லுகையில், மேக காஜனத்தைக கேட்டுப் பகை யானையென்றெண்ணி, எதிர்ததுச செலலுகினறது, காடுகள் கூவுகின்ற வண்டுகளினுலே சிலவிடத்தில் பாடுகினறனபோலும, மயில்களினுல் ஆடுகின்றனபோலும், யானைகளினுல் மதமுற்றனபோலும காணப்படுகின்றன; காடெங்கும கதம்பாஜுன ஸாஜகந்தளிகளினுலே நிறைந்து, மழைநீர் தேங்கி, மயில்கள் மதமேறிக் கூவி யாடியுமிருக்கின்றமையின், சாராயக்கடைபோல விளங்குகின்றது; மழைநீர் இலைகளினிடையில் வீழ்ந்து முத்துபோல விளங்குகின்றது; பறபலவண்ணமுற்ற சாதகப்பறவைகள் மழைநீரை வானிடை

யிலேயே பானஞ்செய்கின்றன; வண்டுகளாகிற வீணையின் தொனியோங்கியும், தவளைகளின் கண்ட வொலியினால் தாளமுயர்ந்தும், மேகத்தின் தொனியினால் மர்தளம் முழங்கியும் விளங்குகின்றமையின், அவ்வனம் பாடுகின்றதுபோலும், மயில்கள் சில விடங்களில் ஆடிக்கொண்டும், சில விடங்களில் கூவிக்கொண்டும், சில விடங்களில் மரங்களின் நுனிகளிலுட்கார்ந்து சிறகை விரித்துத் தாழ்த்திக்கொண்டுமிருக்கின்றன; மேகங்களினுடைய தொனியைக் கேட்டும், மழை தாரையினாலடிக்கப்பட்டும், தவளைகள் கூவுகின்றன; நதிகளும் நீரில் நீந்துகின்ற சக்கரவாகப் பறவைகளென்னும் கொங்கைகளை யுடையனவும், ஆடை நழுவியதுபோல இடிந்து விழ்ந்த கரைகளை மோதிக்கொண்டும், பற்பல மலர்த்தூளிகளினால் மதங்கொண்டும், நீரில் வீழ்ந்த புதிய பூ கனி முதலியனவென்னும் உபகாரங்களை யலைகளென்னும் கைகளிலேந்திக்கொண்டும், காமவேட்கைகொண்ட காந்தையர்கள் விரைவாக நாயகனிடஞ் செல்வதுபோலத் தம் நாயகனை ஸமுத்திரராஜனை நோக்கி, விரைவாகச் செல்லுகின்றன; நீரைப் பருகிக் கறுத்த மேகங்கள் தம்போன்ற மேகங்களின்மேலே சென்று காட்டுத் தீயினாலெரிக்கப்பட்ட இந்திர நீல மலையின்மேலே வளர்ந்த மலைகள்போல விளங்கின; மதயானைகள் மகிழ்ந்து கூவுகின்ற மயில்களையுடையனவும், பட்டுப்பூச்சிகளுடன் கூடிய இளம்புலலுடையனவும், கடம்பப்பூ முதலியவற்றால் மணமுற்றனவுமாகி யழகிய கானகங்களிலே மகிழ்ந்து திரிகின்றன; வண்டுகள் புதிய மழையினால் மடக்கப்பட்ட தாதுகளையுடைய தாமரை மலர்களை விட்டு விட்டு அன்று மலர்ந்த கடம்பமலர்களைச் சேர்கின்றன; காடுகளில் யானைகளும் மதங்கொண்டன; காளைகளும் மகிழ்ந்தன; சிங்கங்களும் இளைப்பாறின; மலைகளும் அழகுற்றன; வேந்தர்களும் போர் முயற்சியை விட்டடங்கினார்கள், இந்திரனும் மேகங்களுடன் விளையாடுகின்றனன்; மேகங்கள் ஊழிகாலத்திய பொங்கோதம்போல வொலிக்கின்றனவாகி மழையினால் ஆறு ஏரி குளம் நடவாபி கிணறுகளை நிரப்பிப் பாரெங்கும் பெருகச் செய்கின்றன; மழைநீர் வேகமாகப் பருத்து வீழ்கின்றது; காற்று மொலியுற்று வீசுகின்றது; ஆறுகளும் கரைகளை யுடைத்துக்கொண்டு வழிகடந்து வேகமாகப் பெருகுகின்றன; தாரவேந்தர்கள் மனிதர்களினாலே போலச் சிறந்த மலைகள் மேகங்களினாலே அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டனவாகி யழகிய தம்மழகினைக் காட்டுகின்றனபோலும், ஆகாயமெங்கும் அம்புதத்தினால் மறைக்கப்பட்டது; ஸூரியனகண்ணுக்குக் காணப்படுகின்றிலன்; பாரெங்கும் நீர் பாய்ந்து நனைந்தது; திசைகளெல்லாமிருளமூடி விளங்குகின்றில; பருத்துயர்ந்த மலைசிகரங்கள் அருவிநீர்களினாலே முத்துமாலை பூண்டனபோலத் திகழ்கின்றன; அந்த அருவிகளே கற்களில் சிதருற்ற மயில்கள் கூவுகின்ற குகைகளில் தேங்கி அறுபட்டுதிர்ந்த மணிவடம்போலக்காணப்படுகின்றன; நாற்புறங்களிலும் மழை தாரைகளும் புணருங்காலயி லறுந்துவிழ்ந்த விண்ணுலகிலுள்ள

பெண்களின் முத்துவடங்கள்போலவே விளங்குகின்றன ; பறவைகள் கூடு களிலடங்குகின்றமையினாலும், தாமரைமலர்கள குவிகின்றமையினாலும், ஜாதிமலர்கள் மலர்கின்றமையினாலும், கதிரவன் அத்தகிரியை யடைந்தனனென்றறிகின்றேன ; ராஜாகளின் யுத்த யாத்திரை தீர்ந்தமையின், சேனைகள் மீண்டு வருகின்றன; பகை யடங்கிற்று; வழி மழை நீரினால நிரப்பப் பட்டது ; ஸாமவேதிகளுக்கு அத்தியயனாரம்பகாலமான புரட்டாசிமாதம் வந்தது ; பரதன் இப்போது எல்லாச்செயல்களையும் நிறுத்திவிட்டு வேண்டும பொருள்களையெல்லாம் ஸம்பாதித்துச் சித்தஞ்செய்துகொண்டு கோஸலநாட்டிலே சாதுர்மாசிய ஸங்கல்பஞ் செய்துகொண்டு விரதம் பூண்டிருப்பன் ; நான வனவாஸம் புறப்படுகையில, அயோத்தியிலே எவ வண்ணங் தொனியுண்டாயிற்றே ? அவ்வண்ணமே இப்போழ்து ஸரயூ நதியிலே மேல் வெள்ளத்தினாலே பேரொலி யெழுந்திருக்கும் ; இந்த மழை காலங்களில் மஹாராஜரும பகையின்றி யரசுபெற்று மனைவியுடன் சேர்ந்தின்புற்று மகிழ்கின்றனா ; யானொருவனே இப்பொழுது பாரிழந்து, பத்தினியையும பறிகொடுத்து, நதியின் கரைபோலக் கரைந்து நைந்து வருந்துகின்றேன ; அடா லக்ஷ்மணா ! என சோகமும் மிக வளர்ந்தது ; காரபருவமும கழிகின்றிலது ; பகைவனோ கொடிய அரக்கர்கோனான ராவணன் ; ஆதலின், இம்மூன்றும் முடிவற்றதெனத் தோற்றுகின்றது ; இப்போழ்து யுத்த யாத்திரைக்குத்தக்க காலமன்றென்பதையும், வழி யெங்கும் சேறுகி யாறுகளினால தடுக்கப்பட்டுளதென்பதையும் கண்டே மஹாராஜா இப்போழ்தே பிராட்டியைத்தேட முயற்சிசெய்யக் கட்டளை செய்தருளகவென்று வணங்கி வேண்டுகையிலும் உடன்படாமலிருந்து விட்டேன் ; அன்றியும், நெடுநாளாய மிகவுந் துன்புற்று இப்போழ்தே இல்லாளுடன கூடிய மஹாராஜனைச் சிறிதுகாலமாவதின்புறச்செய்யாமல் என காரியத்தையே பெரிதாக நினைந்து வருத்தமுறுவிக்க மனங்கொண்டி லேன ; அவன் இப்போழ்தின்புற்று இளைப்புத்தீர்ந்து சரத்காலம வருகை யில் தாமே யறிந்து நன்றியுடையனாகி என் காரியத்தைச் செய்வனென் பதில் ஸந்தேஹமில்லை ; ஆதலின, யான் அந்தக் காலத்தையே எதிர்பார்த் திருக்கின்றேன ; மஹாராஜரும் நதிகளும் எப்போழ்து தெளிவுறுவார் களோ ?—

ఉపకారేణవీరోహి ప్రతికారేణయుజ్యతే
అకృతజ్ఞో ప్రతికృతో హన్తిసత్త్వవతామ్మనః

உபகாரேணவீரோஹி பரதிகாரேணயுஜ்யதே
அக்ருதஜ்ஞோப்ரதிக்ருதோ ஹந்திஸத்வவதாம்மனஃ. '

சூரனை அவனை நாம் செய்த உபகாரம் ப்ரதியுபகாரஞ் செய்யும் படி செய்யும் தன்மையை மறந்து பிரதியுபகாரம் செய்யாதான் பெரியோர்

கனிலுடைய மனத்தை வருத்தமுறச் செயவானல்லனே ? என்றிவவண்ண*மருளிசசெய்கையில, இளையபெருமாளதைச்செவியுற்று மகிழ்ந்து பெருமானை நோககி, எம்மையனே ! தேவரருளிசசெயதது உண்மையே ? மஹாராஜர் இம்மழைகாலங் கழிந்ததும் பிராட்டியைத்தேட முயறசிசெய்வதில் தடையில்லை; ஆதலின, தேவா சரதகாலத்தையே யெதிாநோக்கி இக்காலத்தைத துன்புறுமல் கழித்தருள்க; என்று வேண்டி விண்ணப்பஞ் செயதனர்

கிஷ்கிந்தாகாண்டததில இருபததெட்டாவது சருக்கம முற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாவதுசருக்கம.

சிறியதிருவடி மஹாராஜர்க்குணாவூட்டிச சேனைகளை யழைபபிக்குமபடி கட்டளை செயவித்தது

அங்கே மஹாராஜர் கார்காலம நீஙகி யாகாசம மேகமின்றி நிமலமாகி அன்னபபறவைகளினெலிகொண்டு சந்தனமபோலக குளிாந்தும் வெண்மைநிறமுற்றுமுளள நிலவினல் திகழந்திருக்கையிலும், காமமயக்கினலறியாமல் தர்மாாததங்களையுந்துறந்து நல்வழிதபபி யெபபொழுதும் அந்தபபுரத்திலேயேயிருந்து மதுபானஞ்செய்து மதங்கொணடு தன் கோரிகையெல்லாமீடேறித தன மனைவியான ருமையையும, மனததுக்கினிய தாரையையும் அடைந்து அசசமதீாந்து அல்லும பகலும இடைவிடாமல விஹாரஞ்செயதுகொணடு நந்தநவனத்தில் தெயவபபொதுமகளிர்களுடன் கூடி விளையாடுகின்ற விண்ணவா வேந்தன்போல மகிழ்ந்து ராஜ்ஜிய காரியங்களை மந்திரிகளாதினஞ்செய்து அவர்கள யாது செயததையும் ஆராயாமல் காமமோகிதனுகியிருபபதைச் சிறியதிருவடி கண்டு மிகவும் ராஜபத்தியுடையவரும், காலதேசவிசேஷங்களையறிந்தவரும், மிகவும் நுண்ணறிவுடையவருமாதலால, இவா இபபொது பெருமானுடைய

---

* இந்த ஸர்க்கததில் பெருமாள் அடைககலமாக அடைந்தவர்களைப் பிரிவதில தமக்குளள துன்பததை அனயாபதேசமாய சுலோகந்தோறும் அருளிச்செயதிருக்கின்றனர் ; அதனை முறையே சுருக்கமாகக் காட்டுகின்றேன , சில சேதனாகளுக்கு புராதன காமபரிணமத்தாலே மடமையைத்தருகின்ற காலம சேர்ந்தது ; மனம் இருளாலே மூடப்பட்டது ; சிலர் நல்வினையினுலே என்னைததொழுகின்றனர் ; சிலர் காமக்குரோதாதிகளாலே பீடிக்கப்படுகின்றனர்கள ; என்றிவ்வகையாகவே நுண்ணறிவினுல உணர்ந்து கொள்க.

காரியத்தில் முயற்சியில்லாமலிருப்பது தகுதியற்றதென்று ஸமயம்பார்த்து மதுரவாக்கியங்களினாலே மஹாராஜனைமகிழ்வித்து தற்காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும் மறுமையிலும் நன்மை விளையுமாறு ப்ரீதி விசுவாஸ பூர்வமாக மஹாராஜனைக்கிட்டிமொழியலுற்றனர். கேளீர் மஹாராஜரே! தாங்கள் கிஷ்கிந்தாராஜ்ஜியத்தைப்பெற்று கீர்த்தியுற்று குலமுறையாகவந்த செல்வத்தையும் அடைந்து மகிழ்ந்தீர்; ஆயினும், மித்திரர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு மகிழ்விக்கவேண்டும்; தங்களுக்கு அந்த காரியமொன்றே யிருக்கின்றது; யாவன் மித்திரர்களிடத்தில் காலத்தை யறிந்து நடந்து கொள்ளுகின்றானோ? அவனுக்கே இராஜ்ஜியம் கீர்த்தி பராக்கரமங்கள் வளரும்; யாவனுக்கு பொருள் சேனை தோழர் செங்கோலிவை சேர்ந்திருக்கின்றனவோ? அவனே நெடுங்காலம் பாராளுவான்; ஆதலின், தாங்களும் நற்குண நற்செயலுடையீரும், நலவழி துறந்திலீரும் ஆகின்றீர்கள்; ஆகையால், முன்னமே யுதவிசெய்த தோழருடைய காரியத்தை முயற்சி செய்து முடிக்கக்கடவீர்கள். யாவனொருவன் எல்லாக்காரியங்களையும் விட்டு விட்டாவது மித்திரகாரியத்தையே மேற்கொண்டு செய்து முடிக்கின்றானோ? அவனுக்கு ஒருக்காலும் தீமைகள் நேரா; இப்போது நமக்கு மித்திரகாரியம் ஸீதாபிராட்டி யெழுந்தருளியிருக்குமிடத்தைத் தேடுவதே யாகின்றது; அந்தக் காரியம் செய்யும் காலமும் நோக்குளது; செய்தற்குரிய காலங் கடந்தபின்பு, யாவனொருவன் மித்திரகாரியங்களில் முயற்சியுறுவானோ? அவன் அக்காரியத்தைச் செய்து முடித்துத்தரினும் உதவி செய்தவனாகான்; பெருமாளுக்கு உடனே பிராட்டியாரைத் தேடுவிக்கவேண்டுமென்று கருத்திருக்கினும் தாங்களோப்படுத்திய காலங்கழிவதன்முன்னம் அவஸரப்பட்டுத் தங்களுக்கறிவித்தருளார், தங்களுடைய குலஞ் செழிப்பதற்குக் காரணமும், நீங்கா நட்புடையவரும், அளவிடற்கரிய பிரபாவமுடையவருமாகிய அந்த ஸ்ரீராமசந்திரருக்குத் தாங்களும் நிகரான தோழராகின்றீர்கள்; அவர் தங்களுக்கு முன்னமே யுதவிசெய்திருக்கின்றமையில், அவர் காரியத்தைத் தாங்கள் ஆவலுடன் செய்க; வானரசேனைகளைச் சேர்ப்பதற்காகத் தூதர்களுக்குக் கட்டளைசெய்தருள்க; பெருமாள் தங்களை ஏவுமளவும் மித்திரகாரியஞ் செய்யவேண்டிய காலங் கழிந்திலதென்றே யெண்ணவேண்டும், ஏவினபின்பு, அந்தக்காலங்கழிந்து விட்டதாகவே யாகும்; முன்னம் உபகாரஞ் செய்யாதவர்களுக்கும் தாங்கள் உபகாரஞ் செய்தவர்களாகின்றீர்கள்; ராஜ்ஜியத்தினாலும், தனத்தினாலும் உபகாரஞ்செய்த பெருமாள் விஷயத்தில் கேட்கவேண்டுமோ? அநேகமாயிரம் ருக்ஷவானர கோலாங்கூலாதிகளுக்கு இறையாகிய தாங்கள் அந்தக் காரியத்தைச் செய்யும் திறமையுடையீராகியும், கட்டளையிட ஏன் தாமஸஞ் செய்கின்றீர்கள்; பெருமாளும்முடைய உதவியின்றியே ஸுராஸுர மஹோரகராக்ஷஸாதிகளையும்கொன்று வெற்றிக்கொள்ளத்திறமையுடையவராகியும், தாங்கள் பிராட்டியிருப்பிடத்தை, யானை வானரர்களைக்

கொன்று தேடுகின்றேனென்று பிரதிஜ்ஞைசெய்திருக்கின்றமையின், அந்தப் பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றுவதன்பொருட்டு எதிர்பார்த்திருந்தருளுகின்றனர்; பெருமாள் தங்களுக்குத் தம்முயிரை விடுவதிலும் அச்சமின்றி மஹோபகாரஞ்செய்தருளினர், ஆகலின், பிராட்டி மண்ணுலகிலோ? விண்ணுலகிலோ? எங்கிருக்கினும் தேடி வருவோம், தேவாஸுர கந்தர்வ யக்ஷகின்னரோரகாதியர்களும் பெருமாளுக்குத் தீமைசெய்யத் திறமை கொள்ளார்களாயின், அரக்கர்கள் எவ்வண்ணந் தீமைசெய்யவல்லவராவார்கள். ஆதலின், அத்தன்மையரான பெருமாளுக்கு உதவிசெய்ய முயற்சி செய்க; தங்களுடைய கட்டளையினாலே யாங்கள் செல்வோமாயின், பாதாளத்திலாயினும், பூமியிலாயினும், ஜலத்திலாயினும், வானிடையிலாயினும், விண்ணுலகிலாயினும் தடையிலது, ஆதலின், கட்டளை செய்தருள்க; யாவன் எவ்விடத்தில் யாது செயல் செய்யக்கடவன், அநேகங்கோடி வானரர்கள் தங்கள் கட்டளையை எதிர்பார்த்திருக்கின்றனர்களல்லரோ? என்றிவ்வண்ணமுரைசெய்த சிறியதிருவடி வாக்கியத்தை மஹாராஜா கேட்டு மனந்தெளிந்து ஸேநாபதியான நீலனை யழைத்து நாற்றிசைகளிலுமுள்ள வானரசேனைகளை யெல்லாம் அழைப்பிக்கும்படி நிச்சயித்து அவனை நோக்கிக் கட்டளைசெய்லுற்றனர் கேளடா நீலா! அங்கங்குள்ள சேனைகள் கட்டளையைக் கேட்டவுடனே சிறிதுந் தாமஸமின்றி எவ்வண்ணம் புறப்பட்டு வருமோ? அவ்வண்ணம் வேகமுள்ள வானரஸேநாந்த பாலர்கள் விரைவாகச் சென்று அழைத்துவரக் கடவார்கள் நீயுமருகிலுள்ள சேனைகளை யழைத்து வருக; பதினைந்து நாளைக்குள்ளே எல்லோரும் இங்கே வந்து சேர்ந்துவிடவேண்டும், அந்நாள் கடந்து யாவன் வருவானோ அவனுக்குடனே விசாரணையின்றி உயிர் வாங்கும் தண்டனை விதிக்கப்படும். ஆதலின், நீ யிப்பொழுதே அங்கதகுமாரனுடன் சேர்ந்து ஜாம்பவான் முதலிய பெரியோர்களைக்கண்டு என் கட்டளையை நன்கு ஆராய்ந்து தடையின்றிச் செய்க; என்றிவ்வண்ணம் மஹாராஜா கட்டளைசெய்துவிட்டு அந்தப்புரத்தினுள்ளே சென்று மகிழ்ந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

முப்பதாவது சருக்கம்.

காரகாலம் கழிந்தும் மஹாராஜா முயற்சியின்றி யிருப்பதறிந்து பெருமாள் திருவுளஞ் சீறி யருளியது.

அங்கே பெருமாளும் காரகாலம் நீங்கி, மேகங்களின் தடையின்றி, யாகாயம் நின்மலமாக விளங்குகையில், காரகாலம நானகு மாதஙகளையும் காமசோகமோக பீடையினுல் வாடி வருந்திக் கழித்து ஆகாயம வெண்மை யுறறிருப்பதையும், சநதிரன் நினமலமாக விளங்குவதையும, சரதகால ராத்திரியும், நிலவென்னும வெண்சாந்தம்பூசி யொளிபபதையுஙகண்டு மஹாராஜா முயறசியினறிக் காமவேட்கைகொண்டிருபபதையும, சீதா தேவி பிரிந்து வருநதுவதையும் நினைந்து மிக வருந்தி மோகமடைந்து பின்பு தெளிந்து பிராட்டியையே நினைந்து கொணடு திரிந்து நாநாவித தாது ராகமுறற அம்மலையின்மிசை யுடகார்ந்து நினமலமான வானை நோக்கி, யன்னப்புளளின் ஒலியையும கேடடு நாயகியை நினைந்து வருநதி யழுததொடஙகினர். அந்தோ ? முன்பு ஸாரஸப்பறவைகளின் தொனிகளை என்னுடன் சேர்ந்து செவியுறறு மகிழந்த பானமொழியளான எனனுயகி இப்போழது அவைகளின் தொனியைககேட்டு எவ்வண்ணம் மகிழவுறு வாள் ; மலாந்த பொன்போன்ற பந்துகமலர்களைககணடும் என்னைக் காணுமல் எவவண்ணம் மகிழவாள : முன்பு யாவள களஹம்ஸஙகளின் கலநாதத்தினுல் துயிலுணர்ந்து மகிழந்தனளோ ? அவள இப்போது எவ் வாறு மகிழவாள் ; மகிழந்தொலிக்கினற சககரவாகபபுளளின் தொனியைக கேடடும் எவ்வண்ணம் என்னைப்பிரிந்து உயவள; அந்த மனததுக்கினிய மனையாளின்றி, வாபீகூபதடாககிரிகானனஙகளைக காணினும் மகிழவுறு கின்றிலேன் ; என்னைப்பிரிந்து வருந்துகின்ற என மனையாளை சரதகால குணஙகளினுல நிறைநத காமன நன்கு வருத்தாது அருளசெய்வன கொலோ ! என்றிவவண்ணம் பெருமாள் நீரின்றிச சாதகம் புலமபுவது போலப் புலம்பி வருந்திக்கொணடிருந்தனா. அப்பொழுது காய் கனிகள் கொணர்வதன்பொருட்டுப் புறததில் சென்றிருந்த இளையபெருமாள் எழுந் தருளிப் பெருமாளிவ்வண்ணம் சோகமுறறு வருந்துவதைக்கணடு பெரு மாளை நோககி, எம்மையனே ! தேவர் இபபொழுது காமனுக்குக்குறியாகி வருந்துவதினுலாயினும், இயல்பாயுள்ள பௌருஷத்தை யிகழவதினுலாயி னும், பிராட்டியைத்தேடுவதில் முயற்சிசெய்யவேண்டுவதைத் துறபபதினு லாயினும் யாது பயன் ; மனந்தேறி யுகந்தருள்க ; காரியத்தில் முயறசி யையும், மனந்தெளிவுற்றிருப்பதையும், தைரியம் உபாயங்களை மேற் கொள்ளத்தக்க காலம் நேர்ந்ததையும், மஹாராஜர் முதலானோர்களின் உதவி செய்யுந் திறமையையும், தேவபூஜை முதலியனவைகளால் வாய்த்த

நல்வினையையும் கண்டு மகிழ்ந்தருள்க; தேவருடன் கூடிய பிராட்டியை மனதினால் விரும்புவதற்கும் வேறே யொருத்தனும் திறமைகொள்ளான்; தீயின ஜுவாலையைக் கிட்டிய எவன்தான எரிந்தழியான்; என்றிவ்வண்ணம இதமாகவும், உண்மையாகவும், இனிதாகவும மொழிந்து தேற்றினர். பெருமானும அதுகேட்டு மனந்தேறி யவரை நோக்கி, அடா தம்பி லக்ஷ்மணா! நீ மொழிந்தவாறு சீதாதேவியைத் தேடுவதில முயற்சிசெயல்வேண்டுமே? போர்செய்வதற்குரிய உற்சாஹாங்களையும மேற்கொளல்வேண்டும்; சீதையைப்பெறும் உபாயம் நன்றாக ஆலோசனை செயல்வேண்டுமே? இவ விஷயத்தில் சிறிதும் ஐயமிலது; என்று அருளிச்செயது பிராட்டியை நினைந்து முகம் முகிழ்ந்து வருந்தி மீளவும் இளையபெருமாளை நோக்கி, அடா தமபி! பாஜன்யதேவனும மழைபொழிந்துலகங்களை மகிழ்வித்து மீண்டுச சென்றனன; மேகங்களும் நாடு நகா காடு மலை முழுதலும பரவி முழங்கி மழை பொழிந்திளைதது மால்யானைகள் மதமேறி யெங்குமலைந்து மதம் நீங்கி யிளைபபுற்றனபோலாயின; மழைக்காற்றுகளும் குளிர்ந்தும், குடஜம, அாஜுனம், கேதகிகளின மணங்கொணடு வீசி யிளைததொழிந்தன; மேகங்களினுடையவும, மதவேழங்களினுடையவும, மயிலகளினுடையவும, மலையருவிகளினுடையவும், மிக்க வொலிகள குலைந்தன; மலைகளும மழையினால் நின்மலமாகிபபற்பல தாதுக்களின் காந்திகொணடு நறசாந்தமப்பின போல விளங்குகின்றன; இககாலததிலாறுகள முதன்முதல் நாயகருடன் புணாகின்ற குலமகளிாகள வெட்கத்தினால் மெலல மெலல ஜகனத்தைக் கட்புலனுக்குவதுபோல மணற்குன்றுகளை வடிவினால் மெல்ல மெல்லக் கட்புலனாககுகின்றன; இபபொழுது இந்த சரத்காலம தன்னுடைய செல்வத்தை யேழிலை வாழைமரஙகளின கிளைகளிலும, ஸூரியன சந்திரன் விண்மீன்களின் ஒளிகளிலும, சிறந்த யானைகளின லீலைகளிலும், பகிர்த்துக்கொண்டு விளங்குகின்றது; இவ்வண்ணம் பற்பல இடஙகளில பலவகைபபட்ட சரத்காலத்தின் செல்வமானது இப்பொழுது கதிரவன்கிரணததினால் மலாக்கபபட்ட தாமரைமலர்களினமேலே மிகவும் அதிகமாக விளங்குகின்றது; ஏழிலம்பாலை மலர்களின் மணஙகொண்டு களிவண்டுகளின் ஒலி மிகுந்து வீசுகின்ற காற்றும் மதவேழஙகளினுடைய திரளை மனம் வெகுண்டு மதம்மிகுந் துலாவசசெயகின்றது; மழைகாலததில் புறததில் போயவந்து அழகிய சிறகுகளையுடைய கமலமலாகளின தூளிகள படிந்து நீரிலுலாவி மஹாநதிகளின் மணற்குன்றுகளிறகூடிய சக்கரவாகங்களுடன் சேர்ந்து அன்னப்பறவைகள் விளையாடுகின்றன, மதங்கொண்டு பிளிறுகின்ற, களிறுகளும், இறுமாப்புற்ற காளைகளும் கலககமினறித தெளிவுற்ற ஆறுகளும் மிகவும் ஒளிகொணடு விளங்குகின்றன, மயில்களும் கருமுகிலினால் விடப்பட்டு நின்மலமான விண்தலத்தைக்கண்டு, தோகைகளையுமுதிர்த்து ஒளிகுன்றி பேடுகளினிடத்திலாவலழிந்து சிந்தைகொண்டிருக்கின்றன; இனியகந்தங்கள் பொருந்தி மலர்களின் பாரத்தினால் முனையில்

வணங்கிப் பொன்னிறமுற்றுக் காணற்கினிய பந்தூகமரங்களினால் காடெங்கும் மிகவும் ஒளிகொண்டு விளங்குகின்றது; வசைகளுடன் கூடினவும், தாமரைகளின் மேல் ஆசையுடையனவும், காட்டிருமலைந்த ஏழிலம்பாலை மலர்களின் பரிமளத்தை மோந்து மதங்கொண்டனவுமாகிய யானைகள் இப்போது மெல்ல மெல்ல நடக்கின்றன; ஆகாசம் மேகங்களினற்று தீட்டிய சஸ்திரம்போன்ற வண்ணமுற்று விளங்குகின்றது, ஆறுகளும் நீர்வற்றி மெதுவாகப் பெருகுகின்றன, காற்றும் செங்கழுநீர் மணம்பொருந்திக் குளிர்ந்து வீசுகின்றது, திசைகளும் இருளின்றி விளங்குகின்றன; பூமியும் கதிரவன் கிரணங் காய்வதினால் சேறுலர்ந்து துகளெழுகின்றது; ஆதலின், ஒருவர்க்கொருவர் பகையும் பொருமையுங்கொண்ட அரசர்களுக்கு இது போர்முயற்சி செய்யுங்காலம் நேர்ந்தது, சரத்காலகுளங்களினால் வளப்பந்த மத்தகங்கியுற்று மகிழ்ந்து தூளிபடிந்து மதங்கொண்டு போருக்கின்ற காளைகள் தம்மினத்திடையில் ஒலிக்கின்றன; காமவேட்கைகொண்டு காட்டிடையில் மெல்ல மெல்ல உலாவுகின்ற மதயானையை யானையுடன் வசைகளும் சூழ்ந்து செல்லுகின்றன, மயில்களும் தம்மழகுக்கணிகள்போன்ற தோகையை யுதிர்த்துவிட்டு அன்னங்களின் ஒலியினால் மிதட்டப்பட்டனபோலத் தீனங்கொண்டு நதிகளின் கரையில் மதமடங்கியிருக்கின்றன, மயக்குற்ற யானைகள் பிளிறல்களினாலே காரண்டவம் முதலிய நீர்ப்பறவைகளை யச்சமுறச்செய்து தாமரைமலர்களமலர்ந்திருக்கிற குளங்களிலிறங்கிக் கலக்கிக் கலக்கி நீர் குடிக்கின்றன, கலக்கந்தெளிந்து மணற்குன்றுகள் தோன்றி உருசியுற்ற நீர் பொருந்திக் கோகுலங்களுடன் கூடி ஸாரஸப்புள்ளின் தொனியும் பொருந்தி விளங்குகின்ற நதிகளில் அன்னப்பறவைகள் மகிழ்ந்து வந்தடைகின்றன; இப்போது நதிகளினுடையவும், மேகங்களினுடையவும், மலையருவிகளினுடையவும், பெருங்காற்றினுடையவும், மயில்களினுடையவும், மண்டூகங்களினுடையவும் ஒலிகள் அழிந்தன, பற்பலவண்ணமுடைய கார்ப்பருவத்தில் புற்றிலடங்கி யிரைதேடாதிருந்த நாகங்களும் பசியினால் சினங்கொண்டு விடமிகுந்து இரைதேடித் திரிகின்றன; சந்திரனென்னும் காந்தனுடைய கிரணங்களென்னும் கைகளின் ஸம்பந்தத்தினால் மகிழ்ந்து மலர்ந்த தாரகை (விண்மீன்—கருவிழி) யுடைய சந்தியென்னும் காந்தை ராக (செம்மை—ஆசை) முற்றுத் தானேயவ்வம்பரத்தை (ஆகாயத்தை—ஆடையை) விட்டுவிடுகின்றனள். அந்தோ! இரவென்னும் வனிதையும், சந்திரனென்னும் முகத்தையும், விண்மீன்களென்னும் கண்களையும், நிலவென்னும் வெண்பட்டும் உடையளாகி விளங்குகின்றனள். பக்குவமான செம்பாகக்கதிர்களைத் தின்று மகிழ்ந்த ஸாரஸப்பறவைகளின் நிரையானது விரைவாக ஆகாயத்தில் பறந்து செல்லுகையில், காற்றினாலசைக்கப்பட்ட தோரணமாலைபோல விளங்குகின்றது; ஓரன்னப்பறவையுறங்குகின்ற குமுதங்கள் மலர்ந்த இக்குளமானது மேகங்களின்றி, விண்மீன்கள் நிறைந்து சந்திரனையுமுடைய விண்ணிடைபோல விளங்குகின்றது;

கும்பலாகக்கூவுகின்ற அன்னங்களைப்பொருந்தி மலர்ந்த கமல குமுத கல்ஹார மலர்களுற்ற சிறந்த வாபிகளின் காந்தி பலகலனுமணிந்த காமினிகளின் காந்திபோல விளங்குகின்றது ; மூங்கில்களின் தொனியிலே தூரியமுழங்கியும், காலையிலேயாகிய காற்றிலே வளர்ந்துமுள்ள கடைகளையுடையர்ப் பானைகளினுடையவும், காளைகளினுடையவும், பசுக்களினுடையவும், மிருதங்கவொலியானது தம்முளொன்றனையொன்று வெல்லுகின்றதுபோலும், நதிகளின் கரைகள் மலர்ந்த மலர்களினாலே வெண்மைநிறமுற்ற நாணல்களினாலே வெண்பட்டணிந்தனபோல விளங்குகின்றன ; காடுகளில் வேகமுற்று மதுவுண்டு மதமேறிய வண்டுகள் மகிழ்ந்து காற்றைப்பின்றொடர்ந்து கமல தூளிகள் படிந்து செல்லுகின்றன , நீர் தெளிவுற்றது , ஆம்பல் மலர்ந்தது ; அன்னமொலிக்கின்றது , செய்பாய்ப்பயிர் கதிர் பழுத்துப் பொன்னிறமுற்றிருக்கின்றது , மந்தமாருதம் வீசுகின்றது , சந்திரனும் நிலவுகின்றனன் ; ஆதலின், கார்காலம் கழிந்ததென்று நன்கு விளங்குகின்றது ; மீன்களுலாவுகின்ற நதிகளின் வேகமும் மந்தமாயிற்று ; அது உதய காலத்தில் காந்தனைப் புணர்ந்தெழுந்து சோம்பலுற்றுச் செல்லுகின்ற காந்தையர்களின் கமனம்போல விளங்குகின்றது ; நதிகளின் முகங்கள் சக்கரவாகம் வெண்பாசி நாணல் மலர்களுடன் கூடியிருக்கின்றமையின், கோரோசனைதிலகம் மகரி காபத்திரம் வெண்பட்டு இவைகளையுடைய காமினி முகம்போல விளங்குகின்றது ; மலர்ந்த பாணம் அசனம் இவைகளின் மலர்களினாலே பலவண்ணம் பொருந்தியும், மதமேறிய வண்டுகளொலித்துமுள்ள வனங்களில் காமன் பாணாசனமுடையனாகிக் கொடுமை கொண்டிருக்கின்றனன் , மேகங்களும் மழையினாலுலகங்களை மகிழ்வித்தும், ஆறு குளங்களை நிறைத்தும் பயிர்களைச் செழிப்பித்தும் மறைந்துவிட்டன ; மடுக்களும் குரரி சக்கரவாகம் முதலிய பறவைகளினொலிக்கப்பட்டுத் தெளிந்து விளங்குகின்றன , மலைத்தாழ்வரைகளிலே அசனம் கோவிதாரம் ஸப்தபர்ணம் பந்துஜீவம் என்னும் இவைகள் மலர்ந்து விளங்குகின்றன , பாரடா லக்ஷ்மணா ! ஹம்ஸஸாரஸ சக்கரவாககுரரங்களினாலே நதிகளின் மணற்குன்றுகள் விளங்குகின்றன , ஆதலின், பகைகொண்ட வேந்தர்கள் படையெடுத்துப் பகைவர்மேல் செல்லும் வேளை நேர்ந்துளது ; ஆதலின், இப்பொழுதே மஹாராஜரும் முயற்சிசெய்ய வேண்டுமன்றோ ? அவரையும் காணகின்றிலேன் ; அவ்வண்ணமான முயற்சியையும் அறிகின்றிலேன் ; கார்காலமான நான்கு மாதங்களும் எனக்கு அநேகமாயிரம் வருஷங்கள்போலக் கழிந்தன ; சக்கரவாகப்பெண் தன் பர்த்தாவை விட்டுப் பிரியாமல் கூடவே செல்வதுபோல என்னையும் கோரமான தண்டகாரணியத்தையும் உத்தியானவனமாக எண்ணி என்னுடன்றொடர்ந்து வந்தனளல்லளோ ? அடா தம்பி ! யான் அத்தன்மையளான மனைவியையுமிழந்து, ராஜ்ஜியத்தையுந்துறந்து துன்புற்றிருக்கையிலும், மஹாராஜர் என்மீதருள்செய்கின்றிலரந்தோ ! யான் அநாதனென்றும்,

ராஜ்ஜியத்தை யிழந்தவனென்றும், பத்தினியைப் பறிகொடுத்தவனென்றும், தீனமடைந்தவனென்றும், பரதேசியென்றும், காமுகனென்றும், என்னையே தஞ்சமடைந்தவனென்றும், இக்காரணங்களினாலேயோ ஸுக்கிரீவன் துர்புத்தியுற்று என்னை மதிக்காமல் இகழ்கின்றனன்; சீதையைத் தேடும் விஷயத்தில் அவன் எனக்குப் பிரதிஜ்ஞை செய்துகொடுத்த அக்காலம் நேர்ந்ததை யறியாமல் மதிகெட்டிருக்கின்றனன்; ஆதலின், நீ இப்பொழுது கிஷ்கிந்தைக்குள்ளே சென்று வானரர்களுட் சிறந்தவனும், மூர்க்கனும், சிற்றின்பங்களில் மயக்குற்றுழல்பவனுமாகிய சுக்கிரீவனை நோக்கி, யானுரைத்ததாக வுரைசெய்க.—

అర్థినాముపసన్నానాం పూర్వంచాప్యుపకారిణాం
ఆశాం సంశ్రుత్య యో హన్తి స లోకే పురుషాధమః

அர்த்திநாமுபபந்நாநாம் பூர்வஞ்சாப்யுபகாரிணாம்
ஆசாம்ஸம்சருத்யயோ ஹந்திஸலோகேபுருஷாதம:

முன்னம் உபகாரஞ்செய்தவர்கள் ஆபத்தை யடைந்து தனக்குதவி செய்யும்படி யாசனைசெய்கையில், அப்படியே செய்வேனென்று அவர்களுக் காசை காட்டிப் பின்பு, உதவி செய்யாமல் எவன் வருத்துகின்றானோ? அவன் உலகினில் எல்லோரிலும் கடையானவன்; பாவமோ புண்ணியமோ யாவனொருவன் தான் சொல்லியபடி தவறாமல் செய்வானோ? அவனே மிகவும் சூரன், யாவரிலுமுயர்ந்தவன், ஒருவரால் உபகாரத்தை யடைந்தபின் அவர்களுக்கு ஸமயத்தில் யாவனொருவன் பிரதி யுபகாரம் செய்கின்றிலனோ? அந்த நன்றி மறந்தவனை இவ்வுலகினில் யாவரும் பழிப்பதுமன்றி, இறந்த பின்னும் அவனுடலைக் கழுகு முதலிய ஜந்துக்களும் தின்னா! அந்த ஸுக்கிரீவன் இப்போது என் காரியத்தில் முயற்சியின்றி யிருக்கின்றமையின், போர்க்களத்தில் பொன்னணியமைந்த என்னுடைய கோதண்டத்தின் கோரமான மின்போன்ற ரூபத்தைக்காண விரும்புகின்றனன்போலும், சீற்றங்கொண்டு கோதண்டத்தில் யான கணையைத் தொடுக்கையில், அதன் நாணின் தொனியைச் செவியுறக் கோருகின்றனன்போலும், உன்னையே துணையாகவுடைய என்னுடைய தோள்வலியை நன்கறிந்திருந்தும், அதனை இலக்ஷியம் செய்யாமலிருப்பானோ? யாம் எந்தப்பயனைக் கோரியே இவ்வண்ணம் அவனுடன் தோழமைசெய்துகொண்டு வாலியையும் கொன்று முடிசூட்டிவித்தனமோ? அந்தப்பயன் விளையும் முயற்சிக்குரிய காலம் நேர்ந்திருக்கினும், தன்னுடைய காரியம் ஆகிவிட்டதென்று இறுமாந்தறியாமலிருக்கின்றனன். மழைகாலம் நான்கு மாதம் மாத்திரம் பொறுத்தருள்க; பின்புடனே முயற்சிசெய்கிறேனென்று பிரதிஜ்ஞைசெய்தும் அக்காலம் கழிந்துவிட்டதை யுணராமல் மயக்குற்றிருக்கின்றனன். அவன் இன்னும் இனத்தார் சுற்றத்தார்களுடன் கூடி மதுபானஞ்செய்து யவ்வி

யிருக்கின்றனனேயன்றி, எம்மேல சிறிதும் தயைசெயகின்றிலன்; ஆதலின், நீ சென்று யான் சினமுறுவேனுகி லெவவண்ணமிருப்பேனே ? அந்த கோரரூபததையும் அவனுககறிவித்து யானுரைத்ததாக மீளவுமிவ்வாறுரை செயாய ,—

నచస్సంకుచితఃపంథా యేనవాలీహతోగతః
సమయేతిష్ఠసుగ్రీవ మావాలిపథమన్వగాః

நசஸங்குசிதஃபந்தா யேந வாலீஹதோகதஃ
ஸமயேதிஷ்டஸுக்ரீவ மாவாலிபதமன்வகாஃ

கேளாய் ஸுக்கிரீவா ! வாலி யென்னாலடிபட்டு எந்தவழியிலே சென்றானே ? அந்த வழி யின்னும் புலலெழுந்து மறைநது குறுகியிலது, ஆகையால், ஸத்தியததிலே உறுதியாய நின்று வாழ்க ; வாலி சென்ற வழிபறறிச செல்ல விருப்பமுறறக ; முன்பு யான் வாலி யொருவனையே கொன்றேன் ; இபபோது நீ சத்தியம் தவறுவாயாகில், உன்னை இனததார் சுறறத்தார்களுடன் கொலை செயவேனேயன்றித தனியே கொல்லேன் , ஆகையால், காரியம இவ்வண்ணமிருககையில் யாது செயின நலமோ ? அதனைச்செயக; என்றுரைதது மேலும் யாது யாது உரைசெயின் தகுமோ ? அவ்வாறு மொழிக ; காலம் கழிகின்றமையின், துரை செயக; மஹாராஜனே ! ஸத்தியம் செய்தபடி செயக; வாலியின் வழியைச சேரறக; என்று மேன்மேலும் உரைசெயக ; என்றிவ்வண்ணம் கட்டளைசெயதருளிப் பெருமாள் சினமும் சோகமும்கொண்டு மனம் வருந்துவதை இளையபெருமாள கண்டு ஸுக்கிரீவனமேல கடுஞ்சினங்கொண்டு அவன விஷயத்தில் கெடுமதிகொண்டு ஜொலித்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டததில் முப்பதாவது சருககம
முற்றிற்று.

முப்பத்தொன்றாவது சருக்கம்.

இளையபெருமாள சினங்கொண்டு கிஷ்கிந்தைக் கெழுந்தருளுகையில்
அங்கதன் அதுகண்டு மஹாராஜருக் கறிவித்தது.

பெருமாளிவ்வண்ணம் காமசோக பீடிதராய்ச சினங்கொண்டதைக் கண்டு இளையபெருமாள் அவரை நோக்கிக் கேட்டருளீர் எம்மையரே ! அந்த ஸுக்கிரீவன் நன்னடக்கைகொண்டு ஸத்தியத்தில் நிலையுறான் ; இது

செய்வினை நன்று, இது செய்வினை தீது என்பதையும் அறியான்; ஆதலின், இந்த வானரராஜ்ஜியத்தையும் நெடுங்காலம் ஆட்சிசெய்து இன்புறான்; அவன் புத்தி இப்போதும் நங்காரியத்தில் ஊக்கங்கொண்டிலதன்றோ? அவனைக் கொன்று வாலியுடன் சேர்த்தல்வேண்டும்; தீக்குணமுடைய இவனுக்கு ராஜ்ஜியமளிப்பதும் தகுதியுடையதன்று; மிகவும் பெருகி வளரும் கோபத்தைப் பொறுக்கவுந் திறமைகொள்ளுகின்றிலேன் யான்; ஆதலின், ஸத்தியம் தவறின அவனை இப்போதே கொலைசெய்து வருவேன்; வாலி புத்திரனை அங்கதகுமாரனை அபிஷேகம்பண்ணி வானரசேனைகளுடன் கூடிப் பிராட்டியானைத் தேடக்கடவன் ஆதலின், இவ்வண்ணம் அநுமதி செய்தருள்க, என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வில்லுங்கணையுங் கையிலேந்தி சினத்துடன் புறப்பட்டனன். பெருமாள் அவர் மிகவும் சினமுற்றிருப்பதைக் கடாக்ஷித்து அவனை நோக்கி, அடா தம்பி லக்ஷ்மணா! உன்னைப் போன்றவர் உலகத்தில் இவ்வண்ணம் பாவஞ்செய்யலையொருவரும் செய்யார், நல்விவேகத்தினாலே இவ்வகையான கெடுமதியை யாவன் போக்கி நற்செயல் செய்வானோ? அவனேயன்றோ சிறந்தவன்; அடா இவ்வண்ணம் கொலைசெய்வதை நற்செயலென்று எண்ணாதே, முன்பு வனமீதுள்ள அன்பினையும், நட்பினையும், ஆராய்ந்தறிந்து செய்க, அவன் காலந்தப்பியிருக்கினும், வன்மொழி மொழியாமல் நன்மொழியாலேயே செய்தியையறிவிக்கக்கடவை என்று இதமுரைத்துத் தேற்றிச் சினத்தைத் தணித்தருளினர் இளையபெருமாளும் இவ்வண்ணம் பெருமாள் மொழிந்ததைக் கேட்டுத் தொழுது விடைபெற்றுக்கொண்டு விரைவாகச்சென்று கிஷ்கிந்தையைக் கிட்டிப் பட்டணத்தினுள்ளே புகுந்து இந்திரன் வில் மலைமுடிகள் போன்ற கோதண்டத்தைக் கையிலேந்திக் காலாந்தகன்போல ஜொலித்து மந்தரமலைபோலசைந்து தேவகுருவுக்கு நிகரான புத்தியுடையாராதலின், தான் சுக்கிரீவனுக்குரைக்கவேண்டிய வசனங்களையும், அதற்கு அவன் இது பதிலுரைப்பான் என்பதையும், அதற்கு பதிலிது உரைக்கவேண்டுமென்பதையும் நன்காராய்ந்து கொண்டு பெருமாளுடைய காமசோக கோபங்களினாலே தாமும் மிகச் சினங்கொண்டு பெருங்காற்றுப்போல எழுந்தருளி ஸால தால தமால அசுவகர்ணம் முதலிய பற்பல மரங்களை வேகத்தினால் முறித்தும், மலைச்சிகரங்களை யுருட்டியும், கால்களினாலே சிலைகளைப் பொடிசெய்துகொண்டும், நெடுந்தூரமாயினும் ஓரடியைப்போல வேகமாக மதயானைபோல நடந்து மலைகளினிடையிலிருக்கின்ற பற்பல வானரசேனைகள் நிறைந்த அந்தக் கிஷ்கிந்தையைக் கண்டு சுக்கிரீவன்மேலுள்ள கோபத்தினாலே உதடுகள் துடித்து அந்தக் கிஷ்கிந்தைக்குப் புறத்திலே திரிகின்ற வானரர்களைக்கண்டு கிட்டிச் சென்றனர். அந்த வானரர்கள் இவர் இவ்வண்ணம் சினங்கொண்டு வருவதைக் கண்டு போர்செய்ய வருவதாக நினைத்து அவர்களும் மரங்களையும், சிலைகளையும் கையிலெடுத்துக்கொண்டு போர்செய்யச் சித்தங்கொண்டு நின்றனர்கள். இளையபெருமாளும், அவர்

கள் இவ்வண்ணம் நிற்பதைக்கண்டவுடனே மிகுதியாக விறகுகளை யுடைய தீபோல இருமடங்கு சினங்கொண்டு ஜொலித்து விளங்கினர். அந்த வாந ராகளும இவர் இவவாறு மிகச சினமுற்றதைக கண்டு அசசங்கொண்டு பிரளயகால மிருத்தியுவாகவெண்ணிப் பததுத்திசைகளிலுமோடி மஹா ராஜர் மனே சோநது இளையபெருமாளிப்படி சினங்கொண்டு வந்திருப் பதை யுரைத்தனர்கள. ஆயினும், சுக்கிரீவன் தாரை முதலிய வனிதையர்க ளுடன் கூடி மதுவுண்டு மதிமயங்கி யிருக்கின்றமையின, அவர்கள் இவ் வண்ணங் கூவி யுரைததனைதச செவியுறாமல அநதபபுரததிலுள்ளே யிருந் தனன். பினபு, மந்திரிகள் எல்லோருமு யோசனைசெயது யானை மலை மேகங்களுககு நிகரான வாநராகளை யேவினாகள் ; அவர்கள எலலோருங கோரரூபமுடையவாகளும், சிங்கம் புலிகளபோன்ற வீரமுடையவாகளும், சிலா பததுயானை பலமுடையவாகளும, சிலா நூறு, சிலா ஆயிரம, சிலா பதினாயிரம், சிலா லக்ஷம, எனறவவணணம் மேனமேலுயாந்த யானை களின பலமுடையவாகளுமாதலின், யாவரும் கோட்டைவாயில் வநது தடுபபவாகளாக நின்றனர்கள. அவாகளிவ்வண்ணங் கறகளையும், கிளைகளை யும, மரங்களையும கையிலேந்தி யெதிாத்து நிறபதை இளையபெருமாள கண்டு, சினம மூண்டு வாநரர்கள இவவணணம உளளும புறமும நிறைந்தி ருபபதையும, சுககிரீவன மதிமயஙகி யூக்கமறறிருபபதையும, பெருமாள காமமும் சோகமுமுறறு வருந்துவதையும் ஆராய்ந்து வெமமைகொண்டு நெட்டுயிாததுக கணசிவந்து புகையுடைய பாவகம்போல மூண்டெரிந்து பாணங்களின் முனைகளென்னும நாவினையும், கோதண்டமென்னும் உட லையும், தேஜஸ்ஸென்னும் விஷத்தையுமுடைய ஐநதலை நாகம்போலச் சீறி எரிகின்ற ஊழிகாலத்தீபோலவும, தூண்டப்பட்ட நசசரவமபோலவும் திகழ்ந்தனர். இவா இவவணணம இருபபதை யங்கதகுமாரன் கண்டு தன் புறறு நினறனன ; இளையபெருமாள அந்த அங்கதனையழைத்து அடா குமாரா! யான உரைத்ததாக மஹாராஜரிடம சென்று லக்ஷ்மணன தஙகளை ககாணபதன்பொருட்டு வந்திருககின்றனன்; அவன் தம்மையரின் துயரத் தினால் மிகத்துயரஙகொணடு வாயிலில நிறகின்றனன்; அவருடைய வாக்கி யத்தில் தங்களுக்கு ஆவலுளதாயின்; தாங்களே யஙகேசெல்வதோ ? அவ னையே இங்கேயழைப்பிபபதோ ? இரணடிலொனறு செய்க ; என்றுரை செயது அவர் அதறகுபதில யாதுமொழிவதையுங கேட்டுணர்ந்து விரை வாக வந்து செயதிசொல்லாய ; என்று உரைசெயதனுபபியருளினர். அங்க தகுமாரன் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு விரைவாக வோடிவந்து மஹாரா ஜர் தாரை ருமை யிவாகளைத்தொழுது பினபு நிகழ்ந்தவணண முரைசெய் தனன். ஸுக்கிரீவன் தூக்கத்தினாலும், மததகினாலும மயக்குறறிருக்கின் றமையின், அதனை யுணராமல் காமமோஹிதனாயிருந்தனன் ; பின்பு, அங் கதன் விரைவாக வராமையினாலே இளையபெருமாள் சினங்கொண்டு வரு வதை யங்குள்ள வாநரர்கள் கண்டு அவரை நல்வார்த்தைகளினால் ஸமா

தானஞ்செய்து யாது செயவரோவெனறு கிலகிலென்று கூவினாகள சிலா பெருவெள்ளமபோல வேகஙகொணடு வசசிராசனிபோல கொலியுற்று வருகின்ற இவரைக்கணடு சிஙகநாதம செயதனாகள இவவளவையாசப பேரொலியெழுநதுபட்டணமெஙகும ஒலிக்கையில சுககிரீவன்அது கேட டுத் திடுக்கிட்டு மலா மாலை மணிவடஙகளெலலாமசைநது எழுநதனன. அததருணத்தில அஙகதன ஓடி யழைகக சுககிரீவனுககு மிகவும இனியா களும, அந்தப்புரததிற சென்று இராணிகளைபபாாககததககவாகளுமாகிய இரணடு மநதிரிகளான பலக்ஷன பரபாவன் என்னும இரணடுபோகளும உளளே சென்று இளையபெருமாளிவவணணம வநதிருககின்றனரெனபதைத யறிவிததனாகள. தேவேநதிரனைபபோல போகமுடைய அநத ஸுககிரீ வனை யவாகள நலவாககியஙகளினல புகழநது தேறறுக கேளீா மஹா ராஜரே! ஸததியந்தவறுதவாகளும, மஹாபாககியமுடையவாகளும, பாரா ளததக்கவாகளுமாகிய ராமலக்ஷமணரெனனுமிருவா தஙகளுடன நடபுச செய்துகொணடு வாலியையும கொலைசெயது கிஷகிநதாராஜஜியததையும தங்களுககளிதது உபகாரஞ்செயதனாகளே? அவாகளுள ஒருவரான இளை யபெருமாள விலலுஙகணையுமாக நஙகோட்டைவாயிலில வநது நிறகினற னர், அவரைககணடு அசசஙகொணடே வாநராகளெலலோரும கூவுகினற னர்கள. அநத லக்ஷமணா பெருமாளுடைய கட்டளையைத தஙகளுககறி விபபதனபொருட்டே வநதிருககினறனா, இநத அஙகதனும அவரால தங களிடம் அனுபபபபட்டிருககின்றனன, இவரோ கணகளாலே வாநராகளை யெரிபபவாபோலச சினஙகொணடு வாயிலில் காததிருககினறனா, ஆத லின், தாஙகளே இனததாா சுறறததாாகளுடன கூடி யஙகுச்சென்று அவ ரைத தலைவணஙகி வேணடிச சினததைததணிததருளக; பெருமாள யாது கட்டளைசெயதனுபபியிருககின்றனரோ? அதனை யவவணணமே செயக; நல்லொழுககஙகொணடு ஸததியததைப பாதுகாததது மகிழக, என்று அங கதனுடன கூடி யுரைதது மனநதெளிவிததனாகள.

கிஷ்கிந்தாகாணடத்தில முபபத்தொனறாவது சருககம் முற்றிறறு.

முப்பத்திரணடாவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி மஹாராஜாக்கு இதமுரை செய்தது.

பின்பு, ஸுக்கிரீவன் இவவண்ணம் அங்கதனும் மந்திரிகளும் உரை செய்த வாக்கியததைக் கேட்டு அறிவுற்று அசசங்கொணடு சினமுற்ற இளை

யபெருமாளை யெவ்வண்ணம் ஸமாதானஞ்செய்வேனென்று சிந்தைகொ
ண்டு ஆஸனத்தை விட்டிறங்கி ஆலோசனையில் மிகவும் புத்தியுடைய மந்தி
ரிகளை நோக்கிக் கேளீர் அமைச்சர்களே! யான் பெருமாள்விஷயத்திலாயி
னும், இளையபெருமாள் விஷயத்திலாயினும், சிறிதும் வன்மொழி மொழி
ந்திலேன், தீச்செயலுஞ் செய்திலேன், ஆயினும், இளையபெருமாள் என்
சினமுற்றனரென்று சிந்தை செய்கின்றேன்; ஒருகாலையில் என்மீது பகை
கொண்ட யாரேனும் எனக்குத் தீங்குசெய்யச் சமயம்பார்த்து என்மீதில்
லாத தோஷங்களையுரைத்து இளையபெருமாள் சினமுறச் செய்தனர்கள்
கொலோ? இவ்விஷயத்தில் நீவிரெல்லீரும் நன்காராய்ந்து, அவர் சினமு
றுவதற்குக் காரணம் யாதாகுமோ? உண்மையாக அறிந்தாயின், பெரு
மாளிடத்திலாயினும், இளையபெருமாளிடத்திலாயினும் எனக்கு அச்சமுற
விரகில்லையே? ஆயினும் காரணமின்றித் தோழமைகொண்டவர் என்சின
முற்றனரென்று எண்ணுகின்றேன், அதனாலேயே நடுக்கமுறுகின்றேன்,
யாவருடனும் தோழமை செய்துகொள்வதென்பது எளிதே? அன்பு, அத்
தோழமை யழியாவண்ணம் பாதுகாத்துக்கொள்வது மாத்திரம் அரிது;
சித்தஞ் சஞ்சலமாதலின், அற்பவிஷயத்திலும் ப்ரீதி யழிந்துவிடுகின்றன
ன்றோ? ஆதலாலேதான் யான் அச்சமுறுகின்றேன், பெருமாள் எனக்குச்
செய்த மஹோபகாரத்துக்கு யான் என்னசெய்தாலதான் ப்ரதியுபகாரமா
கும், என்றிவ்வண்ணம் முறைசெய்கையில், அருகிலுள்ள சிறியதிருவடிகேட்
டுத் தாமே கைகளைக் குவித்து மஹாராஜனை நோக்கிக் கேளீர்மஹாராஜ
ரே! தாங்கள் பெருந்தகவுடையாராதலின், இவ்வண்ணம் நன்றிமறவாமலி
ருப்பதென்பது இயல்பே யாதலின், ஆச்சரியமுறத்தக்கதன்று; பெரு
மாள் தங்களுக் குபகாரஞ்செய்வானபொருட்டே யன்றோ? அச்சமின்றித்
தேவேந்திரனுக்கு நிகரானபராக்கிரமமுடைய வாலியைக் கொலைசெய்தரு
ளினர் எவ்வகையாலோசனை செய்யினும் பெருமாளிப்போது தங்கள்மீது
கொண்டிருக்கின்ற கோபம் ப்ரணயகோபமாகக் காணப்படுகின்றதேயன்றி,
யுண்மையானதாகத் தோற்றுகின்றிலது; தாங்கள் மதிமயக்குற்றிருக்கின்ற
மையின், வர்ஷகாலம் கழிந்து சரத்காலம் புகுந்ததென்பதையும் அறிகி
ன்றிலீரென்று காலத்தை யறிவிப்பதன்பொருட்டே பெருமாள் இளைய
பெருமாளை யிங்கனுப்பியருளியிருக்கின்றனர், மலர்ந்த எழிலம்பாலை மரங்
களினால் அழகுற்ற சரத்காலம் வந்திருக்கின்றதன்றோ? ஆகாசமும் மேக
ங்களின் மறைவின்றி நிர்மலமான விண்மீன்களையுடையதாகி விளங்குகின்
றது, ஆறு குளங்களும் தெளிவுற்றன; திசைகளும் விளங்குகின்றன;
இவ்வண்ணம் உத்யோககாலம் நேர்ந்திருப்பதையும் தாங்களுணர்கின்றி
லீர்; ஆதலின், தாங்களிவ்வண்ணம் ஊக்கமற்றிருப்பதையறிந்தே இளைய
பெருமாளிங்கெழுந்தருளினர் பெருமாள் பாரிழந்து பத்தினியையும் பறி
கொடுத்துத் துயருற்றிருக்கின்றமையின்; அவராலேவப்பட்ட இளையபெரு
மாள் ஏதேனும் வன்மொழி மொழியினும் சினமுறாமல் பொறுத்தருள்க.

కృతాపరాధస్యహి తేనాన్య త్పశ్యామ్యహం క్షమం
అన్తరేణాఞ్జలింబధ్వా లక్ష్మణస్యప్రసాదనాత్

க்ருதாபராதஸ்யஹிதே நாந்யத்பச்யாம்யஹம்க்ஷமம்
அந்தரேணாஞ்சலிம்பத்வா லக்ஷ்மணஸ்யப்ரஸாதநாத்.

தாங்கள் பெருமாள்விஷயத்தில் விஸ்வாஸமில்லாமல் காலந்தப்பினமையின், அபராதஞ்செய்தீராயினீர், ஆதலின், இப்போழுது தாங்கள் கைகூப்பித் தொழுது இளையபெருமாளை இனியமொழிகளினால் சினந்தணியுமாறு தேற்றிச் சமாதானஞ் செய்வதைவிட மற்றொன்றும் தங்களுக்கிப்போது தக்கதாக என்னுகின்றிலேன், மந்திரிகளாயிருப்பவர் கேட்குங்காலையில், இதமுரைக்கவேண்டுவது கடமையாதலின், யான் இப்போது அச்சமின்றி யுரைசெய்தேன்; பெருமாள் சினமுற்றுக் கையில் கோதண்டத்தை யெடுத்து நிற்பாராகில், தேவாஸுரகந்தர்வாதிகளுடன் கூடிய எல்லாவுலகங்களையும் தம்வசம் செய்து கொள்ள வல்லவரல்லரோ? ஆதலின், அவரை இப்போது சினமுறுவிப்பது தகுதியன்று; பின்பும் சமாதானஞ்செய்யும்படியே நேருமன்றோ? அன்றியிலே, நன்றிசெய்தவர் விஷயத்தில் இனியமொழி மொழியவேண்டுமென்பதை விளம்பவேண்டுமோ? ஆதலின், தாங்கள் புத்திர மித்திராதிகளுடன்கூடி யவரை வணங்கிக் கணவனுக்குக் காந்தை யடங்கி யிருப்பதுபோலவே அடங்கியிருத்தலே நன்று, பெருமாளுடையவும், இளையபெருமாளுடையவும், கட்டளைகளைத் தாங்கள் மனதிலும் தவற நினைப்பது தீது; தேவர்கோனுக்கு நிகரான ரூப பல பராக்கிரமமுடைய பெருமாளுடைய திறமையும், தோள்வலியும், தங்கள் சித்தத்துக்கு விசதமே யன்றோ? ஆதலின், அவரை யன்புடனழைத்து வணங்கிச் சமாதானஞ் செய்தருள்க; என்று அமைச்சர்களின் நடுவில் மேன்மையாக மொழிந்து தேற்றி மகிழ்ந்தனர்

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

முப்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்.

சினங்கொண்டு வந்த இளையபெருமாளைத் தாரை இனிய மொழி

களினால் தேற்றிச் சீற்றத்தை யாற்றியது

அநந்தரம் சிறியதிருவடி யுரைசெய்த வாக்கியங்களை மஹாராஜர் கேட்டு அதுவே இதமென்றுணர்ந்து இளையபெருமாளை எழுந்தருளப்

பண்ணிக்கொண்டு வரும்படி கட்டளைசெய்ய அவ்வண்ணமே வானரர்களால் அழைக்கப்பட்ட இளையபெருமாள் பெருமாளுடைய நியமனப்படிக்குக் கிஷ்கிந்தைக்குப் போய்ச் சென்றனர். வாயில் காப்பவரெல்லோரும் இவரைக் கண்டு கைகூப்பி நின்றனர்கள். இவர் பெருமூச்செறிகின்ற நாகம்போல வருகின்றமையினால், வானரர்களெல்லோரும் அச்சங்கொண்டு கிட்டிச் சூழ்ந்துகொள்ளாமல் ஒதுங்கி நின்றனர்கள். இளையபெருமாளும் இரத்தினங்களிழைக்கப்பட்டும் மலர்ந்த காடு சோலைகளையுடையதும், மாளிகை மேன்மாளிகைகளின்மேலே அடர்ந்தும், பலவகைப்பண்டங்கள் நிறைந்தும், வேண்டும் கனிகள் பழுத்த மரங்களினாலே மணங்கமழ்ந்து விளங்கியும், தேவ கந்தர்வாதிகளின் அம்சமுடைய வானரவீரர்கள் திவ்விய மால்ய வஸ்திரங்கள் தரித்து காணமகிழ்ச்சியராகி விளங்கியும், சந்தனம் அகரு தாமரை முதலிய வாஸனை திரவியங்களினாலே மணமுற்றும், ஸுகந்தங்களின் வாஸனை வீசியுமுள்ள ராஜவீதியுடையதுமாகிய அந்தக் கிஷ்கிந்தையையும், நின்மலமான மலையருவிகளையும், முறையே அங்கதன், மைந்தன், துவிவிதன், கவயன், கவாக்ஷன், கஜன், சரபன், வித்யுன்மாலி, ஸம்பாதி, ஸூர்யாக்ஷன், அனுமான், வீரபாகு, ஸுபாகு, நளன், குமுதன், ஸுஷேணன், தாரன், ஜாம்பவான், ததிவக்த்ரன், நீலன், ஸுபாடலன், ஸுநேத்ரன் முதலிய வானரர் தலைவர்களுடைய மாளிகைகளையும் கண்டு அம்மாளிகைகள் மிகச் செல்வமுடையனவும், வெண்மைநிறமுற்ற சரத்கால மேகம் போன்ற வன்மையுடையனவும், திவ்விய மாலைகளுடையனவும், மிகுந்த தனதான்யங்களுடையனவும், சிறந்த பெண்மணிகள் நிறைந்தனவுமாகி விளங்குவதைக் கண்டு வியப்புற்று வெண்மைநிறமுள்ள கோட்டைச் சுவரினாலே சூழப்பட்டுப் பகைவர்கள் புகற்கரிய மஹாராஜனுடைய தேவேந்திர பவனம்போன்ற மாளிகை கைலாஸமலைச் சிகரங்களைப்போன்ற மேன்மாளிகைகளின் சிகரங்களாலும், பலவகைப் பழங்கள் பழுத்து மலர்கள் மலர்ந்து மணங்கமழ்ந்து தழைத்த பற்பல மரங்களினாலும், தேவேந்திரனாலளிக்கப்பட்ட கற்பக மரங்களினாலும் மிக விளங்கியும், சஸ்திரபாணிகளான சிறந்த பலமுடைய வானரர்களினால் வாயிலிலே காக்கப்பட்டும், திவ்விய மாலைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், பொன் மணித் தோரணங்கள் கட்டப்பட்டும் விளங்குவதைக்கண்டு அதனுள்ளே கதிரவன் மேகமண்டலத்திடையில் தடையின்றிப் புகுவதுபோலப் புகுந்து ஏழு கோட்டைகளையும் தாண்டிச் சென்று பொன் வெள்ளிகளினாலே செய்யப்பட்ட கட்டில் முதலிய ஆஸனங்களையுடையதும், பற்பல அலங்காரங்களையுடையதுமான மஹாராஜருடைய அந்தப்புரத்தைக்கண்டும், இனிய விருத்த கீதவாத்தியங்களின் தொனியைச் செவியுற்றும், பற்பல ரூபயௌவனகர்விதர்களும், நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களும், சிறந்த ஆடையாபரணங்களைத் தரித்தவர்களும், திருப்தி யுடையவர்களும், காமபோகங்களில் ஆவலுடையவர்களும், சிறந்த போகோபகரணங்களை யுடையவர்களுமாகிய பெண்களையும், பரிஜன

பரிவாரங்களையுங் கண்டும் அப்பெண்களின் சதங்கைத்தண்டைகளின்
ஒலியைக் கேட்டும் வெட்கமடைந்து அவைகளினொலியினாலே சினங்கொ
ண்டு நல்லொழுக்கமுடையவராதலின், அப்பெண்களைக்காணாது அச்சங்
கொண்டு மறையும்படி செய்வதற்காகத் தநுஷ்டங்காரஞ்செய்தார் அதனால்
நகைகளெல்லாம் முழங்கச்செய்து ஏகாந்தமானவோரிடத்திற்சென்று பெ
ருமானுடைய சோகத்தை நினைந்து வருந்தி நின்றனர். அந்த வொலியினால
இளையபெருமாள் அருகில் எழுந்தருளியிருப்பதை யறிந்து மஹாராஜர்
அச்சங்கொண்டு சிறந்த சிங்காஸநத்தினின்றும் அசைந்து அங்கதன் முன
பென்னிடம் வந்துணைசெய்த துணைமையே? அவ்வண்ணமே யிளையபெரு
மாள் அருகில் எழுந்தருளிவிட்டனர், தநுஷ்டங்காரம் கேட்கப்படுகின
றது, என்று ஆராய்ந்திருந்து முகம்வாடிச் சிந்தைகொண்டு நடுங்கித் தாரை
யை நோக்கி, கேளாய் அன்புள்ள என்னுயிரே! இயல்பாகவே சாந்தகுண
முடைய இளையபெருமாள் சினங்கொண்டவர்போல் வருவதற்குக் காரணம
யாதாகுமோ நீ பெண்மனையநினைக்கின்றனை நரசிங்கமான அவர்காரண
மின்றிச் சினமுறாரல்லரோ? நாமிருவேனும் இவர் விஷயத்தில் தீங்குசெ
ய்ததனரோ? இதனை நீ விரைவாக ஆராய்ந்து கோபந்தணியச்செய்க; அன்றி,
நீயே நேராகச்சென்று அவரைக்கண்டறிந்து இனியமொழிகளினாலே தேற
றிச் சீற்றந்தணியுமாறு செய்யக்கடவை அவர் உன்னைக்காண்பராயின்,
மனம் மகிழ்வாரேயன்றிச் சினமுறார், பெரியோர்கள் பெண்களிடங்களில்
ஒருகாலும் தீமைசெய்யார்கள், நீபோய் இனியவாக்கியங்களினாலே தேற
றக்கேட்டு மனமகிழ்ந்திருக்கையில், யான் இடையிலே வந்து இளையபெருமா
ளைக்கண்டு வார்த்தைசொல்லித் தேற்றுவேனென்று ஆணைசெய்தனுப்பினர்
தாரையும் மகாராஜரால் அவ்வண்ணமேவப்பட்டு மதமயக்கினால் கண்கள் சுழ
ன்று கால்களிடற அரைநூல்தந்தாங்கவிட்டுக் கொங்கைகளின் பாரத்தி
னால் வளைந்து யிளையபெருமாள் நகர்ந்துசென்றுநின்றனள். அந்த இளையபெரு
மாளும் இந்தத் தாரையைக் கண்டு பரத்தையர்களை யுற்றுப்பார்ப்பது
பாவமென்று தலைகுனிந்து பெண்ணருகிலிருப்பதனால் கோபந்தணிந்து
உதாசீனமாக நின்றனர், ஆயினும், அந்தத் தாரை மதுபானஞ்செய்ததினா
லே நாணமின்றி இளையபெருமானுடைய கண்ணோக்கமொதுளிர்ந்து தெளிந்
திருந்தமையினால் அச்சந்தீர்ந்து இளையபெருமாளை நோக்கி, அன்புகூர
ந்து நல்வார்த்தைகளினாலே தேற்றி மகிழ்விக்க முயன்றனள். கேட்டருளீர்
தயரதன் திருமகரான இளையபெருமாளே! தேவர் சீற்றங்கொண்டதற்கு
யாதுகாரணமுளது, தேவருடைய கட்டளையின்படி யாவன் நடக்கின்றி
லன்; உலர்ந்த காடெங்கும் பற்றியெரிகின்ற காட்டுத்தீயை யாவன் அச்ச
மின்றிப் புகுந்து துளைந்து செல்பவன் என்றுவண்ணம் மொழிந்த தாரை
யின் வாக்கியத்தை இளையபெருமாள் கேட்டு அவளை நோக்கிக் கேளம்ம
பெண்ணரசே! நீ மிகவும் நுண்மதி யுடையளாயிருந்தும் உன்பர்த்தாவா
மஹாராஜர் இவ்வண்ணம் காமமயக்குற்றுச்செய்கருமங்களை யுணராதிருக்

ன்றென்பதையும் அறிகின்றிலையோ? அவர் எம்மால் ராஜ்யம் தமக்கு வாய்த்ததென்பதையும், யாங்களிவ்வண்ணம் அவரை யடுத்திருக்கிறோமென்பதையும், அறிகின்றிலரோ? இனத்தார் சுற்றத்தார் மந்திரிகள் எல்லோர்களுடனும் மதுவுண்டு மயங்கிக் கிடக்கின்றனரே? அவர் எங்களுக்கு நான்கு மாதம் காரகாலம் கழிந்தவுடன் பிராட்டியைத் தேடுவிக்கின்றேமென்று பிரதிஜ்ஞை செய்து கொடுத்து அது கழிந்ததையும் அறியாமல் மதுவுண்டின்புற்றே மயங்கிக்கிடக்கின்றனரோ?

నహిధర్మార్థసిద్ధ్యర్థం పానమేవంప్రశస్యతే
పానాదర్థశ్చధర్మశ్చ కామశ్చపరిహీయతే

நஹிதர்மார்த்தஸித்த்யர்த்தம் பாநமேவம் ப்ரசஸ்யதே
பாநாதர்த்தச்ச தர்மச்ச காமச்ச பரிஹீயதே

பானத்தினால் தர்மார்த்தகாமங்கள் மூன்றுங் குறைந்தழிக்கப்படுமையின் தர்மார்த்தங்கள் சித்திப்பதன்பொருட்டாக இவ்வண்ணம் பானஞ்செய்வதைப்பெரியோர்கள் புகழ்கின்றிலர்கள், நன்றிசெய்தவர்களுக்குப் பிரதியுபகாரம் செய்யாததாகக்குத் தருமம் மிகவுங் குறைந்துவிடுகின்றது; குணவானதோழனைத் துறப்பதனாலே பொருளும் அழிந்துவிடுகின்றது, தோழனே தருமத்திற்கும், அர்த்தத்திற்கும் காரணமல்லனோ? மித்திரனை யுபேக்ஷைசெய்வதினால் அவ்விரண்டும் அழிந்துவிடுமன்றோ? இப்பொழுது எமது காரியம் இவ்வண்ணம் நேரிருக்கையில், மஹாராஜா இவ்வண்ணமிருப்பாராயின், யாங்கள் யாதுசெயில் தகுமோ அதனை நுண்ணறிவுடைய நீயே யாராய்ந்துரையாய் என்று மொழிந்தனர். அந்தத் தாரையும் அவர்வாக்கியங்களைக்கேட்டு பெருமாளுடைய காரியத்தில் விசுவாஸம் தோற்றும்படியாக இளையபெருமாளை நோக்கி மொழியலுற்றனள். கேட்டருளீர் இளையபெருமாளே! தேவரீர் இப்பொழுது மஹாராஜர்மேல் சினமுறத்தக்க காலமன்று, பெரியோர்கள் தம்மையடுத்தவர்கள் மேலும் கடுஞ்சினங்கொள்வார்களோ? தேவரீராலேதானே பொருளின்பங்களையுடைய இம்மஹாராஜருடைய மதமயக்கினாலூக்கமற்றிருப்பதாகிய இப்பிழையையும் பொறுத்தருள்க; ராஜகுமாரரே! வீரமுடையோர்கள் தமக்கு நிகரான வல்லமைகொண்டெதிர்க்கின்ற பகைவர்மேலன்றோ சினமுறுவார்கள், தமக்கீடில்லாத எளியார்மேலெவ்வண்ணஞ் சினமுறுவார்கள்; அன்றியிலே, தேவரீர்போன்ற ஸத்துவகுணமுற்றுத் தவத்திற்கும் பிறப்பிடமானவர்கள் யார்மேலாயினும் சினமென்பதை யெவ்வண்ணம் எவர்தானுறுவார்கள், பெருமாள் சினமுற்றதையும் அறிவேன்; அதற்குக் காரணமான காலக்கழிவையும் அறிவேன்; தாங்கள் செய்த நன்றியையும் அறிவேன்; இப்போது யாதுசெயல்வேண்டுமோ அதனையும் அறிவேன்; காமனுடைய திறமை மிகவும் வலியதென்

பதையும் அறிவேன்; அந்தக் காமனால் மஹாராஜன் எந்த ஜனத்தின்மீ தாசையுறுவிக்கப்பட்டனனோ? அதனையும் அறிவேன், தேவர் இவ்வண்ணம் சினமுற்றமையின், தேவர் புத்தி காமதந்திரத்திலாகக்கொண்டிலது; காமவேட்கை மிகுந்த மனிதன் தேசகாலங்களையாயினும், அறம்பொருள்களையாயினும் அறிகின்றிலனல்லனோ? எப்பொழுதும் என்னருகிலிருக்கின்றமையின், காமவேட்கை யதிகரித்து நாணமுமற்று மயங்கிக் கிடக்கின்ற மஹாராஜா தேவர் தமையருக்குத் தோழரெனனும் முறையினால் தேவர்க்குச் சஹோதரராதலின், அவர்மீதுள்ள இப்பிழையைப்பொறுத்தருள்க; உண்டு சுருங்கிய புலன்களையென்று போகஞ்செய்துகொண்டிருந்த மஹாமுனிவர்களும் காமனுக்குக்குறியாகி மயங்குவார்களெனின், இயல்பாகவே சஞ்சலசித்தமுடைய கபிஜாதியான இம்மஹாராஜா விஷயஸுகங்களிலழுந்தி மயங்கிக் கிடப்பதென்பது வியப்போ என்று தாரை இவ்வண்ணம் மொழிந்து இளையபெருமாளைமகிழ்வித்து மீளவும் அவரை நோக்கி, மஹாராஜாக்கிதமாகமொழியலுற்றனள் கேட்டருளீர் ராஜகுமாரரே! மஹாராஜர் காமக்கடலில் மூழ்கி மயங்கியிருக்கினும் தேவர்கள் காரியத்தில் முன்பே முயற்சிசெய்யும்படி கட்டளைசெய்தேயிருக்கின்றனர், ஆதலால், நாநாதேச நகரவாஸிகளான வாநரர்கள் ஆயிரம், பதினாயிரம், கோடி, பத்துக்கோடி, நூறுகோடிகளாகச்சேர்ந்து வந்திருக்கின்றனர்கள், இதுவரையில் பரத்தையலைக் கண்ணுறலாகாதென்று புறத்திலேதானே நின்ற தேவரால் நல்லோர் நடக்கை பாதுகாக்கப்பட்டது; தோழர் தோழருடைய பாரியையைக் காண்பது கபடமின்மையினால் இகழப்படாததாதலின், அந்தப்புரத்தினுள்ளே எழுந்தருள்க; என்றிவ்வண்ணம் தாரையின் மொழியைக்கேட்ட இளையபெருமாள் தாரையின்வேண்டுதலாலும், காலகழிவாகின்றதென்பதினாலும் உட்பட்டுள்ளேசென்று சிறந்த ஆஸ்தரணமுடைய சிறந்த தங்கசிங்காதனத்தின்மேல் கதிரவன்போல விளங்குகின்றவரும், திவ்வியாபரணங்களினால் நாநாவண்ணமுடையமேனியுடையவரும், சிறந்த மாமலர்மாலைகள்சூடி நல்லாடையுடுத்து அலங்காரஞ்செய்துகொண்டவரும், மஹேந்திரன்போல பிறரால் வெல்லவொண்ணாதவருமான மஹாராஜா திவ்வியாபரணாலங்காரங்களையுடைய காமினியர்களுடன்கூடிச் சூழப்பட்டிருக்கக்கண்டு இருமடங்கு சினங்கொண்டு கண்கள் சிவந்த ஊழிகால யமன்போல கோரரூபமுற்றுச் சென்றனர். மஹாராஜரும் சிறந்த சிங்காஸநத்திலுட்கார்ந்து ருமையென்னும் தனமனையாளைத் தழுவிக்கொண்டு இளையபெருமாளெழுந்தருள்வதைக்கண்டனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

முப்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம்.

இளையபெருமாள் மஹாராஜாக்குப் பெருமாளுடைய கட்டளையை யறிவித்தருளியது

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் தடையின்றிச் சினங்கொண்டு வருகின்ற அந்த இளையபெருமாளைக் கண்டு அச்சங்கொண்டு மூண்டெரிகின்ற தீபோன்றவரும், பெருமாளுடைய வியஸனத்தினாலே பீடிக்கப்பட்டவருமான அவர் கிட்டுவதன்முன்னமே யாஸனத்திலிருந்து அலங்கரிக்கப்பட்ட நெடிய சக்கரனுடைய த்வஜம்போல வெழுந்து நிற்கையில், ருமை முதலிய பெண்களும் உடனே வானிடையிலெழுகின்ற சந்திரனைத்தொடர்ந்து விண்மீன்களெழுவதுபோல எழுந்தனர்கள், அப்பொழுது மஹாராஜரும் கைகூப்பிக் கற்பகம்போல அசைந்து நின்றனர்; இளையபெருமாளும் ருமை முதலிய பெண்களுடன்கூடின மகாராஜா விண்மீன்கள் சூழ்ந்த பூர்ணசந்திரன்போலொளிக்கக்கண்டு சினங்கொண்டவனாய் நோக்கிக் கேளீர் மஹாராஜரே !—

సత్వాభిజనసంపన్న స్సానుక్రోశో జితేంద్రియః
కృతజ్ఞస్సత్యవాదీచ రాజాలోకేమహీయతే.

ஸத்வாபிஜனஸம்பன்ன ஸ்ஸாநுக்ரோசோ ஜிதேந்த்ரிய:
க்ருதஜ்ஞஸ்ஸத்யவாதீச ராஜாலோகேமஹீயதே

ஸத்துவமுடையோனும், நற்குலத்திற்பிறந்தோனும், கருணை கூர்ந்தவனும், புலன்களைவென்றவனும், நன்றிமறவாதானும், ஸத்தியந்தவறாதவனுமாகிய ராஜனே உலகினில் புகழப்படுகின்றனன் எந்த வேந்தன் அதருமமுற்றவனும், உபகாரஞ்செய்த தோழர்களா விஷயத்திலேதானே பொய்யாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தவனுமாகின்றனனோ? உலகினில் அவனிலுங் கொடுமை கொண்டவன் யாவனுளன்,—

శతమశ్వానృతేహన్తి సహస్రన్తుగవానృతే
ఆత్మానంస్వజనంహన్తి పురుషఃపురుషానృతే.

சதமச்வாந்ருதேஹந்தி ஸஹஸ்ரந்துகவாந்ருதே
ஆத்மானம்ஸ்வஜனம்ஹந்தி புருஷ:புருஷாந்ருதே

குதிரைவிஷயத்தில் பொய்யுரைப்பவன் நூறு குதிரைகளைக் கொலைசெய்தபாவத்தை யடைவன்; பசுவிஷயத்திலே பொய்யுரைசெய்பவன், ஆயிரம்பசுக்களைக் கொலைசெய்த பாவத்தை யடைவான்; மனிதன் விஷயத்தில் பொய்சொல்லுமவன், தன்னினத்தாரையுங்கொலைசெய்து தானுங் கொலைசெய்து கொண்ட பாவத்தையடைவன், புருஷோத்தமரான பெரு

மாளவிஷயத்தில் பொய்யுரைப்பவன், யாது கதியை யடைவனோ? நீயே யாராய்ந்தறியாய்; கேளாய் வாநரராகோனே! முன்பொருவரிடத்தில் நன்றி பெற்றுக்கொண்டு பின்பு, அந்நன்றியை மறந்து பிரதி யுபகாரம் செய்யாதவன்யாவனோ? அவன் எல்லாராலும் கொலைசெய்தற்குரியவன்; முன்பு, திசைமுகதேவர் நன்றிமறந்தவனைக்கண்டு சினங்கொண்டொரு சுலோகமுரைசெய்தனர். அதனை மொழிகின்றேன் கேளாய்,—

బ్రహ్మఘ్నే చ సురాపే చ చోరే భగ్నవ్రతే తథా
నిష్కృతిర్విహితా సద్భిః కృతఘ్నే నాస్తి నిష్కృతిః

பிரஹ்மக்னே ச ஸுராபே ச சோரே பக்நவ்ரதே ததா
நிஷ்க்ருதிர்விஹிதா ஸத்பி꞉ க்ருதக்னே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி꞉

பிரஹ்மஹத்திசெய்தவனுக்கும், ஸுராபானஞ்செய்தவனுக்கும், களவுசெய்தவனுக்கும், பிரஹ்மசரியம் முதலிய விரதத்தைத் துறந்தவனுக்கும், முனிவர்கள் பிராயச்சித்தம் விதித்திருக்கின்றனர்கள், நன்றி மறந்தவனுக்குமாத்திரம் பிராயச்சித்தம் விதித்திலர், இல்லையென்றே கூறினர்கள்; என்னும் பொருளுடையசுலோகமே அது. நீயவ்வண்ணம் நல்லொழுக்கமிலாதவனும், நன்றிமறந்தவனும், பொய்யனும் ஆகின்றனை, முன்பு பெருமாளிடத்தில் உபகாரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு இப்போது அதற்கு பிரதி யுபகாரஞ்செய்கின்றிலையல்லையோ? நீ ஸ்ரீராமனுக்குப்பிரதியுபகாரஞ்செய்யக்கருத்துற்றிருக்கின், இதுவரையில் பிராட்டியைத்தேடும் விஷயத்தில் முயற்சி செய்திருக்கவேண்டுமன்றோ? நீயிவ்வண்ணம் அற்பமான கிராமியபோகங்களிலே விருப்பங்கொண்டு பொய்யாக பிரதிஜ்ஞைசெய்து தவளைபோலக் கத்தித் தன்னிடத்தில் வரும் தவளையைத்தின்னும் நச்சரவம்போன்றவன் என்பதைப் பெருமாளிதுவரையிலுமறிந்திலர், ஆதலாலேதான் மஹாபாகரான பெருமாள் தூராத்துமாவான உன்னுடன் தோழமைசெய்துகொண்டு வாலியையுங் கொலைசெய்து வாநரராஜ்ஜியப்பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்தருளினர். நீ யிப்போது பெருமாள் செய்த நன்றியை மறந்து மயக்குற்றிருப்பாயாகில், உடனே கொடிய கணைகளினலடிபட்டு முன்சென்ற வாலியைப் போய்க்காண்பாய்; வாலி சென்றவழி யின்னும் புல்லெழுந்தழிந்து மறைந்திலது; ஆதலின், சத்தியத்தில் நிலைகொண்டு கட்டுண்டிருக்க; வாலிசென்ற வழியைச் சேரற்க; நீ பெருமாளுடைய கூரிய கணைகள் வச்சிராயுதம் போலப் பாய்ந்துவருவதைக் கண்ணுறக் கருதுகின்றனைபோலும், ஆதலாலேதான் இவ்வண்ணம் நிரந்தரம் விஷய ஸுகங்களையே யனுபவித்துக்கொண்டு பெருமாளுடைய காரியத்தை மனதிலுங்கருதுகின்றிலை, என்று சிறிது தாக்ஷிண்யமின்றிப் படபடவென்று மொழிந்தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்துநான்காவது சருக்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தைந்தாவது சருக்கம்.

மீளவும் தாரை இளையபெருமாளை இனியமொழிகளினால ஸமாதானஞ்செய்து சீற்றத்தைத்தணித்தது.

இவ்வண்ணம் கொடுமொழிமொழிந்திகழ்ந்த இளையபெருமாள் ஒளிகொண்டெரிகின்ற தீபோல ஜொலிக்கக்கண்டு முழுமதிபோன்ற முகத்தையுடைய தாரை இளையபெருமாளைநோக்கி கேட்டருளீர் இளையபெருமாளே! தேவர் இவர் விஷயத்தில இவ்வண்ணம் வன்மொழிமொழிவதும் தகுதியற்றது; இவரும் கொடுமொழிமொழிவதற்கு இடமாகார, விசேஷமாக தேவர் வாக்கினும் கூறப்பட்ட கொடுமொழிகளை வானரராஜனான இவர் செவியுறுவது தகுமோ? இம்மஹாராஜா தேவர் உரைசெய்தவாறு நன்றியறியாதாருமல்லர்; ஏகாந்தத்திலே தீங்குசெய்பவருமல்லர்; கொடுமைகொண்டவருமல்லர், பொய்யருமல்லர்; குடிலமுடையருமல்லர், தாங்கள் செய்த உபகாரத்தை இவர் மறந்திலர், பெருமாளுடைய அருளினாலேயே மிகுந்த கீர்த்தியையும், பெறற்கரியகிஷ்கிந்தாராஜ்யத்தையும், ருமையையும், என்னையும் அடைந்தனரல்லரோ? ஆயினும், இவர் முன்பு நெடுங்காலம் ஆகாரநித்திரையின்றித் துன்புற்றமையின், இப்போது இப்பேரின்பத்தைப்பெற்று மயங்கி அவ்வக்காலங்களில செயற்குரியவைகளையும் செய்யுமுணர்வற்றிருக்கின்றனர்; முன்பு விசுவாமித்திரமஹாமுனி நெடுங்காலம் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தொருநாள கிருதாசியென்னும் தெய்வப்பொதுமகளைக் கண்டு காமுற்று அவளுடன் புணர்ந்துகொண்டிருந்து பத்துவருஷங்கள் கழிந்தும் அவைகளை யொருபகலாகவே நினைத்தனரல்லரோ? அந்த மஹாமுனியே காமமயக்கினால காலக்கழிவை யறிந்திலரெனின், மற்றவர்கள் மயங்கியிருப்பது வியப்போ? தேஹதர்மமான ஆஹார நித்திராமைதுனங்களையே முக்கியமாக எண்ணி நெடுங்காலந் துன்புற்று இப்பொழுதே இன்பமுற்று மயங்கிய இவருடைய இப்பிழையைப் பொறுத்தருள்க, உலகின் தன்மையை யாராய்ந்து உண்மையையறியாமல மூடன்போல விரைவாகச் சினத்தையேமேற்கொண்டு வருத்தற்க; தேவர் போன்ற ஸத்துவகுணமுடைய பெரியோர்கள் ஆராய்ந்தறியாமல சீற்றமுறுவார்களல்லரோ! மஹாராஜா பொருட்டாக யானே தேவரை வேண்டுகின்றேன்; இக்கடுங்கோபத்தைத் துறந்து மகிழ்ந்தருள்க; பெருமாளுக்குப் பிரியமாயின், மஹாராஜா ருமையையும், என்னையும், கிஷ்கிந்தாராஜ்யத்தையும், மற்றுமுள்ள தனதான்யாதிகளையுந் துறந்துவிடுவரென்றே யான் நம்புகின்றேன், மஹாராஜா ராவணனைக் கொலைசெய்து பெருமாளைப் பிராட்டியுடன் சேர்த்து ரோஹிணியுடன் கூடின சந்திரனைப்போல விளங்கச்செய்வார்; இலங்காபுரியிலே அநேக லக்ஷங்கோடி ராக்ஷஸர்கள் குவைகுவையாக மிகக்கொடியவர்கள

கவும், வேண்டியபடி ரூபந்தரித்துக்கொள்ள வல்லவர்களாகவுமிருக்கின்றனர்கள், அவர்களெல்லோரையும் கொலைசெய்யாமல் ராவணனைக் கொலைசெய்வது ஒருவராலும் முடியாது; அவனைக் கொலைசெய்யாமல் பிராட்டியை மீட்பதுமரிது; ஆதலின், அவனைக் கொலைசெய்வதற்குப் பலபேர்களுடைய உதவிவேண்டும்; இவ்வண்ணம் வாலி யெனக்குரைத்திருக்கின்றனர்; அவர் ராவணனுடைய ஸாரமெல்லாம் நன்றாக அறிந்தவர்; நான் நேராகக் கண்டிலேனாதலின், கேட்டபடி யுரைசெய்தேன், அன்றியிலே, தேவர்களுக்கு ஸஹாயஞ்செய்வதன்பொருட்டே அங்கங்குள்ள வாநரஸேனைகளையழைத்துவரும்படி தூதர்கள் அனுப்பப்பட்டனர்கள், அவர்கள் வருவதை யெதிர்பார்த்தே மஹாராஜா இதுவரையில் புறப்படாமலிருக்கின்றனர், இவர் தூதர்களை யனுப்பும்காலையிலேயே இன்று முதல் பதினைந்து தினத்துக்குள் யாவன் வருகின்றிலனோ? அவன் உடனே விசாரணையின்றி உயிர்வாங்குந்தண்டனைக்கு உள்ளாகுவானென்று கண்டிதமாகக் கட்டளைசெய்திருக்கின்றனர், இன்றியதினமே அவர்கள் எல்லோரும் வந்து சேரவேண்டியவேளை, ஆதலின், அநேகமாயிரங்கோடி கரடிகளும், அவ்வளவு கோலாங்கூலங்களும், அவ்வளவு கருங்குரங்கு செங்குரங்கு வெண்குரங்குகளும், இப்பொழுதே இங்கு வந்து கூடப்போகின்றன; சீற்றந்தணிந்து மகிழ்ந்தருள்க, தேவருடைய திருமுகமண்டலம் சினத்தினால் ஜ்வலித்துக் கண்கள் சிவப்புற்றிருப்பதைக்கண்டு மஹாராஜர் பத்தினிகளெல்லோரும் வாலியைக் கொலைசெய்ததை நினைந்து மகிழ்வுகுன்றி வருந்துகின்றனர்களேயன்றி, இன்புறுகின்றிலர்கள்; ஆதலின், மகிழ்ந்தருள்க; என்று தாரை இளையபெருமாளைத் தேற்றி மகிழ்வித்து மகிழ்ந்தனள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தைந்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தாறுவது சருக்கம்.

இளையபெருமாளும் மஹாராஜரும் சினமும் மயக்கமுந்தீர்ந்து மகிழ்வுடன் ஸம்பாஷணஞ்செய்து கொண்டது.

இவ்வண்ணந் தாரையுரைசெய்த வாக்கியம் விநயமும் தருமமும் இனிமையும் பொருந்தியிருந்தமையின், குளிர்ந்த தன்மையையுடைய இளையபெருமாள் அதற்குடன்பட்டுக் கடுஞ்சினந்தீர்ந்து அருள் கூர்ந்து மகிழ்வுகொண்டு திகழ்கையில், மஹாராஜா அதுகண்டு அவரிடத்தில் தோன்றிய அச்சத்தை நனைந்த வஸ்திரத்தைப்போலத் துறந்து தன் கண்டத்திலே

அணிந்துகொண்டிருந்த சிறந்த நறுமலர்மாலைகளையும் அறுததெறிந்து விட்டு மதுபானமயக்கும் காமமயக்குந்தீர்ந்து சிறந்ததோளவலியுற்ற இளைய பெருமாளைநோக்கி மகிழவுறுமபடி மொழியலுற்றனர் கேட்டருளீர் இளைய கோவே! முன்பு என்னுடைய செல்வமும, புகழும, கபிராஜ்ஜியமும அழிந்துவிட்டன; பின்பு இப்போழ்து பெருமாளுடைய அருளினாலே தானே அவை என்னால் அடையப்பட்டன; அவ்வண்ணம மஹோபகாரஞ்செய்த அந்த மஹானுபாவனான பெருமாளுக்குப பிரதியுபகாரஞ்செய்ய எவன் தான திறமையுடையவனாகுவான; ஆதலின, பெருமாளே தமது திறமையினாலே பிராட்டியையும் அடைவார், ராவணனையும் கொலைசெய்வார்; யான் ஸஹாயமாத்திரனாக அவருடன சேர்ந்திருக்கவல்லேனையன்றி மற்று யாது செய்ய வல்லேன; அந்த மஹாபுருஷனுக்கு யாருடைய உதவிதான் விரும்பத்தக்கதாகும்; அவர் ஓரம்பினாலேதானே ஏழு ஸாலமரங்களையும, மலையையும, பூமியையும துணிததுத துளைத்துப பிளந்தருளினரல்லரோ? அன்றியிலே, இவர் நாணோசையை செய்கையிலே காடு மலை கடல்களுடன்கூடின பார்முழுதும கிடுகிடென்று நடுங்கியதன்றோ? அவருக்கு யாருடைய உதவிதான் வேண்டும்; பெருமாள் புத்திர மித்திர களத்திராதிகளுடன் கூடின ராவணனைக் கொலைசெய்வதன்பொருட்டெழுந்தருளுகையில், யானும பின்றொடர்ந்துமாத்திரம செல்வேன,—

యదికిఞ్చిదతిక్రాన్తం విశ్వాసాత్ప్రణయేనవా
ప్రేష్యస్యక్షమితవ్య మ్మేనకశ్చిన్నాపరాధ్యతి,

யதிகிஞ்சிததிக்ராந்தம விசவாஸாதபரணயேநவா
பரேஷயஸய க்ஷமிதவயம மேநகச்சின்னாபராதயதி.

தேவர்கள் அடியேனிடத்தில மிகவும அருளபுரிந்திருக்கின்றமையின், பிழைசெயினும பொறுததருளவீரகளொன்னும விசுவாஸத்தினாலாயினும், தேவர் விஷயததிலே அபராதஞ்செயதேனாயினும, யான தொண்டு பூண்டவனென்பதினாலே அப்பிழையைபபொறுத்தருளக; உலகினில் ஒருவனாயினும் அபராதம செயயாதானென்பதில்லை; ஆராயந்துணரில் எல்லோரிடத்திலும ஏதேனும ஒருபிழையிருக்கவேயிருக்கும; ஆதலின், சினந்தணிந்து மகிழ்ந்தருளக; என்றிவ்வண்ணமுரைசெய்த மஹாராஜருடைய வாக்கியத்தை இளையபெருமாள் கேட்டு மகிழ்ந்து அவரை நோக்கிக் கேளீர் மஹாராஜரே! நீர் இவ்வண்ணம வணக்கமுற்று அன்புகூர்ந்திருக்கின்றமையின், எமமையா எவ்வகையினாலும் உமமால இறையுடையராயினர்; உம்மிடத்தில் சிறந்த வலிமையும மங்களமும, தூயமையும் குடிகொண்டிருக்கின்றமையின், இந்தக்கபிராஜ்ஜியததை யாட்சிசெயவதறகு நீரே தக்கவர்; பெருமாள உமமைத்துணையாகக்கொண்டுவிரைவாகவே ராவணனைக்கொலை செய்தருள்வாரென்பதிலையமிலது; நீர் தருமமுணர்ந்தவரும், நன்றியுடை

யவரும், போர்க்களத்தில் மீளாது போர்பவருமாதலின், நீர் இவ்வண்ணம் இனிமையாக மொழிந்தது மிகவும் தகுதியானது ;—

దోషజ్ఞస్సతిసామర్థ్యే కోన్యోభాషితుమర్హతి
వాజయిత్వామమజ్యేష్ఠం త్వాంచ వానరసత్తమ.

தோஷஜ்ஞஸ்ஸதிஸாமர்த்யே கோந்யோபாஷிதுமாஹதி
வாஜயித்வாமமஜ்யேஷ்டம த்வாஞ்சவாநரஸத்தம.

தன்னை யிகழ்பவரை யழிக்குந்திறமையிருக்கையிலேயும், தன்மீது நாட்டிய தோஷத்தை யுண்மையென்றுடன்பட்டு அதனைப் பொறுக்கும்படியா வணங்கி யிவ்வண்ணம் மொழிபவர்; உம்மையும் எம்மையரையும் விட்டு மற்றெவருளர்; ஒருவருமிலர்; ஆதலின், நீர் தோளவலியினாலும், பலத்தினாலும், குணங்களினாலும், பெருமாளுக்குத்தக்கவராகவே நீங்கள் துணை கூடினீர்கள்; ஆதலின், நீர் இப்பொழுதே இங்கிருந்து புறப்பட்டுச்சென்று மனைவியைப் பறிகொடுத்ததினால மிக வருந்தி இளைத்திருக்கின்ற எம்மையரைத்தேற்றி மகிழ்வித்தருளக, பெருமாள் சோகத்தினால மொழிந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டுச் சினங்கொண்டு நும விஷயத்தில் யான மொழிந்த வன மொழிகளையும் பொறுத்தருளக, என்று மொழிந்து மகிழ்வித்து மகிழ்ந்தருளினார்

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில முப்பத்தாறாவது சருக்கம

முற்றிற்று

முப்பத்தேழாவது சருக்கம்.

மஹாராஜருடைய கட்டளையின்படி வாநரசேனைகள் வந்து கூடியது.

இவ்வண்ணம் இளையபெருமாளருளிச்செய்த வாக்கியத்தை மஹாராஜர் கேட்டு மகிழ்ந்து அருகிலிருந்த சிறியதிருவடியைநோக்கிக் கேளீர் மாருதியே! மஹேந்திரம், இமையம், விந்தியம், கைலாஸம் முதலிய வெண்மை நிறம்பொருந்தியும், செம்மையுற்று இளம்வெயில்போலவும் விளங்குகின்ற நாற்றிசைகளிலுமுள்ள மலைகளிலும், மேற்றிசையில் கடலோரங்களிலும், உதயகிரி அஸ்தகிரிகளிலும உள்ள சந்தனம் பனை முதலிய பற்பல மரங்களடர்ந்த காடுகளில் வாழ்கின்றவர்களும், அஞ்சனமலைபோன்றவர்களும், கருமுகில்போன்றவர்களும், மதவேழத்தை நிகர்த்த தோள்வலியுடையவர்களும், ஆகியவர்களும், அஞ்சனமென்னும் மலையிலே வாழ்கின்றவர்களும்,

மேரு தூம்ரம் மஹாருணம் என்னும் மலைகளில் வாழ்பவரும், மற்றும் பல பல காடுகளிலும்,முனிவர்களின் ஆசிரமங்களிலும் வாழ்பவர்களுமான வான ரர்களை ஸாமதானங்களினாலே மகிழ்வித்து விரைவாகவந்து சேருமாறு செய்க; முன்பு நான் அவர்களை யழைப்பதன்பொருட்டே கட்டளைசெய்தனுப் பிய தூதர்கள் தாமஸஞ்செய்யாமல் விரைவாக வருவதற்காக மீளவும் தூதர் களையனுப்புக; காமமயக்கிலமயங்கி யாவர் தாமஸஞ்செய்கிறார்களோ?அவர் களை என்னெதிரில் அழைத்துவருக; என்னுடைய கட்டளையின்படி பத்து தினத்துக்குள்ளே எவர் வந்து சேருகின்றிலர்களோ? அவர்களுக்குடனே உயிர்வாங்கும் தண்டனை விதிக்கப்படும்; ஆதலின், அநேகமாயிரம் கோடி வானரர்கள் என்னுடைய கட்டளையினால் விரைவாக ஆகாயத்தை மறைத்தெழுந்து சென்று சேனைகளெங்கெங்கிருக்கின்றனவோ? அவைகளை யுணர்ந்து கையுடனழைத்துவரக்கடவர்கள், என்று கட்டளையிட்டனர். சிறி யதிருவடி யந்தக் கட்டளையைக்கேட்டு அவ்வண்ணமே சிறந்த பலமுடைய வானரர்களை யனுப்பினர் அவர்களும் அவ்வாறே ஆகாயமார்க்கத்தில் வாயு வேகமனோவேகமாய்ச் சென்று அங்கங்குள்ள வானரர்கொல்லோரையும் பெருமாளுடைய காரியத்திற்காகத்துரைசெய்து மஹாராஜா கட்டளையையு மறிவித்தனர்கள் அவ்வானரர்களும ஊழிகாலயமன்போன்ற அம்மஹாரா ஜருடைய கட்டளையைச் செவியுற்றவுடனே சிறிதும் தாமஸம் செய்யாமல் புறப்பட்டனர்கள். அவர்களுள் அஞ்சனகிரியில்வாழ்ந்துகொண்டு அஞ்சன வண்ணமுற்றிருந்தவர்கள், மூன்றுகோடி சேனைகள்; அஸதகிரியில் வாழ் ந்து தங்கநிறம்பொருந்தியவர்கள், பத்துக்கோடி சேனைகள், கைலாஸசிகர த்தில் வாழ்ந்து சிங்கத்தின் கேஸரம்போன்ற மேனியுடையவர்கள், அநேக மாயிரங்கோடிகள், இமையமலையில் வாழ்ந்து வெண்மைநிறமுற்றவர்கள், ஆயிரமாயிரங்கோடி சேனைகள்; விந்தியமலையில் வாழ்ந்து அங்காரகன் போன்ற வண்ணமுற்றவர்கள், அநேகமாயிரங்கோடிகள், திருப்பாற்கட லின் கரையில் பச்சிலை மரக்காடுகளில் வாழ்ந்து பசிய நிறமுடையவர்கள், கணக்கிறந்தவர்கள்; இவ்வண்ணம் வநங்களினின்றும, குகைகளினின்றும், ஆறுகளினின்றும, அநேகமாயிரஞ் சேனைகள் வானிடையில் பரவி கதிர வனை யுண்பனபோலப்புறப்பட்டன, முன் சென்றவர்களை துரைப்படுத்து வதற்காக பின்சென்ற வானரர்கள் அப்பொழுது இமயமலைபோய்ச் சேர்ந்த னர்கள். அம்மலையிலேதான் முன்பு சகல தேவர்களும மகிழ்வுறும்படி மகா தேவன் சிறந்த யாகம் செய்தனன்; அந்த யாகத்தின் ஹோமதிரவியங் களின் பெருக்கினால் மதுரமுள்ள கந்தமூலபலாதிகள் உண்டாயின, அவை களை யாவன் ஒருவன் ஒருவேளை புசிக்கின்றானோ? அவன் ஒருமாதம்வரை யில் பசிதாகமின்றி மகிழ்வான்; அக்கனி காய கிழங்குகளை அவ்வானரா கள் பறித்து உண்டும், மகாராஜாபொருட்டு அவைகளையும், மற்றுமங்குள்ள நறுமலர்களையும் பறித்தெடுத்துக்கொண்டும, அங்கங்குள்ள சேனைகளை விரைவாகவரும்படி துரைசெய்தும், மீண்டு அச்சேனைகளுக்கு முன்பே

கிஷ்கிந்தை வந்து சேர்ந்து மகாராஜனைக் கண்டு வணங்கி அவைகளை அளி த்து அவனைநோக்கி வேந்தே! யாங்கள் தங்கள் கட்டளையின்படி மலை, கடல், காடு முதலிய எல்லா இடங்களையும் சுற்றி அங்கங்குள்ள வானரப்படைகளை யும் துரைப்படுத்தி வந்தனம் அவர்களும் வந்துகொண்டிருக்கின்றனர்கள்; என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர்கள் மகாராஜனும் அதுகேட்டு மிகமகிழ்ந்து அவ்வுபாயனங்களையும் அங்கீகரித்தருளினா

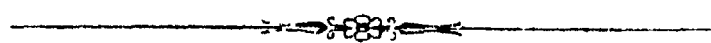
கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவதுசருக்கம்.

மஹாராஜா இளையபெருமாளுடன் பெருமாளெழுந்தருளியிருக்கு மிடத்திற்கு வந்து அவனைக்கண்டு மகிழ்ந்தது.

இவ்வண்ணம் மஹாராஜா அவ்வுபாயனங்களைப்பெற்றுக்கொண்டு அவ் வானரர்களை இனியமொழிகளினால் மகிழ்வித்தனுப்பி தம்மையும் பெருமா ளையும் கிருதார்த்தர்களாக நினைத்து மகிழ்ந்தனர் இளையபெருமாள் அப் பொழுது அவனை நோக்கி, மஹாராஜனே! நும்மனம் உகக்குமாயின், காலக் கழிவுசெய்யாது இப்பொழுதே இங்கிருந்து புறப்படுக, என்று மொழிந்த னர். மஹாராஜா அதுகேட்டு மகிழ்ந்து இவ்வண்ணமே ஆகுக வென்று உடன்பட்டு தாரை ருமை முதலிய மனைவியர்களையும் அனுப்பிவிட்டுவருக வென்று வானரர்களைநோக்கிமொழிந்தனர் வானரர்களும் அதுகேட்டு விரை வாக ஓடிவந்து கைகூப்பி நிற்கையில், மஹாராஜா அவர்களுக்கு விரைவாகச் சிவிகையை கொணர்கவென்று கட்டளையிட்டனர். அவர்களும் அவ்வண் ணம் விரைவாக சிறந்த சிவிகையைகொணர்ந்து அறிவித்தலும், மஹாராஜா இளையபெருமாளையும் அதின்மீது எழுந்தருளியிருக்கும்படி வேண்டித் தா மும் அவருடன் அதிலேறி இருந்து வெண்குடை பிடித்து, வெண்சாமரங் களவீசி, சங்கம பேரிமுதலிய வாத்தியங்களை முழக்கி மகிழவுகொண்ட பற் பல வானரர்களினால் புகழப்பட்டும், படையேந்தி கொடுமைகொண்ட பல கோடி வானரப்படைகளினால் சூழப்பட்டும் புறப்பட்டு பெருமாள் எழுந்த ருளியிருக்குமிடம் சேர்ந்து இளையபெருமாளுடன் இறங்கி பெருமாளைக் கிட்டி வணங்கி கைகூப்பி நிற்கையில, உடன் வந்த வானரர்களெல்லோரும் அவ்வண்ணமே தொழுது கைகுவித்தனர்கள் பெருமாளும் முகிழ்ந்த கமல கோசங்களை உடைய தேங்கிய தடாகம்போன்ற வானரசேனையைக் கடாக்ஷி த்து மகிழ்ந்து தம் திருவடிகளில தலைவணங்கிய மஹாராஜனையும் பிரீதியி

ஹூம், வெகுமானத்தாலும் எடுத்தணைத்து அருகில் வீற்றிருக்கும்படி செய்து அவரை நோக்கி, மஹாராஜனே! அறம் பொருள் இன்பங்களை அவ்வவற்றிற்குரிய காலங்கள் அறிந்து யாவன் பகிர்ந்தனுபவிக்கின்றவனோ? அவனே அரசுக்குரியனாகுவான்; யாவன் அறம்பொருள்களைத்துறந்து காமத்தையே மேற்கொண்டு மயலுறுகின்றானோ? அவன் மரத்துநுனியில் துயில்பவன்போல தன்னிலையினின்றும் வீழ்ந்தே தாழ்மைகொண்டு விழித்துக்கொள்வான்; பகைவரைக் கொல்வதிலும், தோழரைச் சேர்ப்பதிலும் ஊக்கங்கொண்டு அறம் பொருளின்பம் மூன்றினையும் தக்கபடி உண்பவனே ராஜதர்மமுடையவனாகுவான்; ஆதலின, இப்பொழுது முயறசி செயயும காலம் நேர்ந்திருக்கினும், ஊக்கமற்றிருப்பது தகுதி அறறதனறே? ஆதலின, வாநரமந்திரிகளுடன் கூடி நனகு ஆராயக; என்று அருளிச்செய்தனா. மஹாராஜா அதுகேட்டுப பெருமானைநோககி, இனியதோழரே! என்னுடைய செல்வமும், புகழும், கபிராஜியமும், மனைவியும, யாவும் தேவருடைய திரு அருளினாலேதான் மீளவும அடியேனுக்கு வாய்த்தன; ஒருவன் செய்த உபகாரத்திறகு பிரதி உபகாரம் எவன செயயானோ? அவன் யாவரினும் கடையனாகி இகழப்படுவான்; ஆதலின, அடியேன் தேவர் காரியத்தில் ஊககமற்றிலேன; இவவாநராகள பாரெங்கும் சென்று அங்கங்குள்ள கரடி வானரகோலாங்குலங்களை அழைத்து வநதனர்கள்; அவாகள் காடு மலை கடலகளிலுள்ள எலலா இரகசியஙகளையும் அறிநதவர்களும், தேவகந்தர்வர் முதலான தேவகணங்களின் புத்திரர்களும், வேண்டும்படி ரூபங்கள் தரிபபவாகளும், சிறந்த தோளவலி யுடையவாகளுமாகின்றனர்கள்; அவர்கள் இபபொழுது நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம், லக்ஷம், பத்து லக்ஷம், கோடி, அாபுதம், பிருநதம், கர்வம், நிகர்வம், மகாகர்வம, ஸரோஜம், சங்கு, சமுத்திரம், அந்தம், மத்தியம், பரார்த்தம் எனறு ஒன்றுக்கொன்று பதின்மடங்கு அதிகமுள்ள கணக்குடையனவும், கணக்கிறந்தனவுமாகிய பற்பல வாநரசேனைகளுடன் கூடி வழியில் வந்துகொண்டிருககின்றனர்கள்; அவர்கள மேருமந்தரம் போன்றவாகளும், சிறந்த பராககிரமமுடையவர்களுமாதலின், அச்சமன்றி நொடிப்பொழுதிலிங்கு எய்துவாாகள; ராவணனையும் குலத்துடன் களைந்து வெற்றிகொண்டு பிராட்டியையும் மீட்டு அளிப்பார்கள்; ஆதலின், தேவா ஒன்றுக்கும் சிந்தையின்றி மகிழ்ந்து உகந்தருள்க; என்று விண்ணபபஞ்செய்து மகிழ்வித்தனர். பெருமானும் அதுகேட்டு மஹாராஜருடைய முயறசிக்கு உகந்து அன்று மலர்ந்த கருங்குவளைபோன்ற திருமேனிவண்ணமுறறு விளஙகியருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தெட்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்.

வானரசேனைகள் எல்லாம மஹாராஜரிடம் வந்து கூடியது.

இவ்வண்ணங்கூறிநின்ற கைகுவித்து நின்ற மஹாராஜனைப் பெருமாள் மகிழ்ந்து தழுவி அவனை நோக்கித் தோழரே! மேகம் மழைபொழிவதும், கதிரவன் இருளை அகற்றி வானை நின்மலமாக்குவதும், சந்திரன் பூமியை நிலவினால் திகழ்விப்பதும், எவ்வண்ணம் வியப்பன்றோ? அவ்வண்ணமே நும்போன்ற தோழர்களும் பிரகிருதி உபகாரம் செய்வதும் வியப்பன்று; உபகாரத்தை விரும்பாமலே உதவி செய்பவர்களுக்கு இது எவ்வண்ணம் வியப்பாகும்; ஆதலின், நீர் என் காரியத்தில் இவ்வண்ணம் முயற்சியுற்றிருப்பதும் வியப்பன்று; நீர் இத்தகவுடையவரென்பதை முன்னமே அறிவேன்; யான் உம்முடன்சேர்ந்து போர்க்களத்தில் பகைவர்களை எல்லோரையும் கொல்லவும் வல்லேன்; ஆதலின், நீரே எனக்கு தோழரும், இனியருமாகி உதவிசெய்க; ராக்ஷஸாதமனான இராவணன் அனுஹ்லாதன் இந்திராணியை எடுத்தோடி ஒளித்ததுபோலச் சீதாதேவியை வஞ்சனைசெய்து பறித்தோடினன்; புலோமாஸுரனைப் பௌலோமீமணாளன் கொலைசெய்தாற்போலவே யான் அந்த ராவணனைப் போரில் கூரிய கணைகளினாலடித்துக் கொலைசெய்வேனென்று அருளிச்செய்துகொண்டிருந்தருளினர். அத்தருணத்திலேதானே பெருந்துகள் பூமியினின்றுமெழுந்து வெப்பமுற்ற கிரணமுடைய கொடிய வெயிலையும் மறைத்திருளமூண்டு வானெங்குமபரவியெழுந்தது, அத்துகளினாலே திசைகளும காணப்படவில்லை, காடு கடல் மலைகளுடன் கூடிய பூமியும் அசைந்தது, உடனே வருகின்ற கூரிய கோரப்பல்லுடையவர்களும், சிறந்த பலமுடையவர்களுமாகிய கணக்கிறந்த வானரசேனைகளினாலே பத்துத்திசைகளும் மறைக்கப்பட்டன; அவர்களுள் ஒவ்வொருவரும் அநேகமாயிரங்கோடி பரிவாரங்களுடையவர்கள்; சிலர் நதிகளிலும், சிலர் கடல்களிலும், சிலர் மலைகளிலும், சிலர் காட்டிலும் வாழ்பவர்கள்; எல்லோரும் மாமலைபோன்றவர்களும், மேகம்போல் கர்ஜனை செய்பவர்களுமானவர்கள்; சிலர் பாலஸூரியன் போன்றவர்கள்; சிலர் பூர்ணசந்திரனை நிகர்த்தவர்கள்; சிலர் தாமரைத்தாதுவண்ணர்; சிலர் வெண்மைநிறத்தவர்; சிலர் மேருமலையில் வாழ்பவர்; அவர்களுள் முதன் முதல் சதவலியென்னும் யூதபதி பதினாயிரங்கோடி வானரர்களுடன் காணப்பட்டனன்; பின்பு, தாரையின் தந்தையான ஸுஷேணன் அநேகம் பதினாயிரங்கோடி சேனைகளுடனும், ருமையின் பிதாவான தாரன் ஆயிரங்கோடி சேனைகளுடனும் காணப்பட்டனர்கள்; பின்பு, வானரர்களனைவர்களுள் சிறந்தவனும, புத்திமானுமாகிய சிறியதிருவடியின் தகப்பனாகிய கேஸரியென்பவன் அநேகமாயிரங்கோடி சேனைகளுடன் காணப்பட்டனன்; பின்பு, கவாக்ஷன் ஆயிரங்கோடி கோலாங்கூல சேனைகளுடனும், தூம்ரன் இ

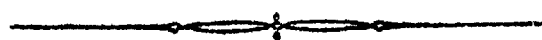
ண்டாயிரங்கோடி கரடி சேனைகளுடனும், பனஸன் மூன்றுகோடி சேனைக ளுடனும், நீலன் பத்துக்கோடி கருங்குரங்கு சேனைகளுடனும், கவயன் ஐந்துகோடி வானரசேனைகளுடனும், தரீமுகன் ஆயிரங்கோடி சேனைகளு டனும், அசுவினி தேவர்களின் குமாரர்களான மைந்த த்விவிதர்களிருவ ரும் தனித்தனி யாயிரங்கோடி சேனைகளுடனும், கஜன் மூன்றுகோடிகளு டனும், ஜாம்பவான் பத்துக்கோடி கரடி சேனைகளுடனும், ருமண்வான் நூறுகோடி சேனைகளுடனும், கந்தமாதனன் பத்துலக்ஷங் கோடி சேனைக ளுடனும், யுவராஜனான அங்கதன் பதினாயிரம் லக்ஷங்கோடி சேனைகளுட னும், ருமையின் தாதை யன்றியிலே மற்றொருதாரனென்பவன் ஐந்துகோ டி சேனைகளுடனும், இந்திரஜானு பதினொன்றுகோடிசேனைகளுடனும், ரம் பன் பதினோராயிரத்தொருநூறுகோடிசேனைகளுடனும், துர்முகன் இரண் டுகோடி சேனைகளுடனும, அனுமான் ஆயிரங்கோடி சேனைகளுடனும், நளன் நூறாயிரங்கோடி சேனைகளுடனும், ததிமுகன் பத்துககோடி சேனை களுடனும் காணபபட்டனர் ; இவவண்ணமே சரபன், குமுதன், வஹ்நி, ரம்ஹன் என்பவாகளும் தனித்தனி பத்துககோடி சேனைகளுடன் வநதன ர்கள்; இவர்போன்ற மற்றுமுளள கணக்கிறந்த யூதபதிகளும, அநேகமா யிரங்கோடி சேனைகளுடன் காடு கடல மலையடங்கிய மண்டலமெங்கு நிறை நதுவந்தனாகள; இவர்களெலலோரையுங்கணக்கிடுவைப்பது ஒருவர்க்கும ஸாததியமனறு ; இவ்வண்ணம உலகினிலுள்ள வானராகளெல்லோரும் தாவிக்கொண்டும, மேலெழும்பிக்கொணடும், கர்ஜனை செயதுகொண்டும், மேகங்கள் ஸூரியமண்டலத்தைச் சூழ்ந்துகொளவதுபோல மஹாராஜ ரைச சூழ்ந்துகொண்டனர்கள் ; பின்பனவர்களும் தத்தம் நாமங்களை யுரைதது மஹாராஜர்க்குத் தலைவணங்கி யறிவித்தனாகள ; சிலர்கள வின யங்கொண்டு கைகூபபி மஹாராஜரருகில நின்றனாகள் ; மஹாராஜரும் இவாகளெலலோரையுங்கண்டு மகிழநது சேனைகளெலலோரையும் காடு மலை முதலிய இடஙகளில சுகமுறுமாறு இறககிய பெருமாளிடத்திலும அவரவர்களினுடைய ரூபபல பராகரமாதிகளை விண்ணப்பஞ் செயதனர். மஹாராஜா யாவுமறிந்தவராதலின், அச்சேனைகளின தன்மைகளை நன கறிய வல்லவரலலரோ ?—

கிஷ்கிநதாகாண்டததில முப்பததொன்பதாவது சருககம
முறறிற்று.

இந்தச்சருக்கத்தில் கணக்கிறநத சேனைகள் மஹாராஜரிருககுமிடத்திறசேர்நத னவென்று கூறப்பட்டுளளது , சிறியதான அவ்விடததில அவவளவு சேனைகளெவவண ணமடங்கியிருந்தனவென்று சிலர் ஆக்ஷேபஞ்செயவர்கள , ஆயினும, இச்சருககததி லேயும் அங்கதற்கு (காமரூபிணீ) வேணடுமாறு ரூபநதரிககவல்லர்கள், என்று விசேட ணமுரைத்திருப்பதினாலேயே அந்த ஆக்ஷேபததிறகு சமாதானம் அறிநதுகொள ளலாம்; எல்லோரும் வானிடையிலிருக்க வலலவாகளாதலினாலும், சிலா ஆகாயத்தி லும், பலர் பாரிலும், மேனியைச் சுருக்கிக்கொண்டிருநதனாகளென வுணர்க.

நாற்பதாவது சருக்கம்.

பிராட்டியைத் தேடுவதற்காக விநதனென்னும் யூதபதியை மஹாராஜர் கிழத்திசைக்குக் கட்டளைசெய்தனுப்பியது.

அநந்தரம மஹாராஜா பெருமகிழ்வுகொண்டு மஹாபல பராக்ரமமுடைய பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் அன்புள்ள தோழரே ! காமரூபிகளும், சிறந்த பலமுடையோர்களும், மதவேழம் போன்றவர்களுமாகிய என் கட்டளைக்குட்பட்ட வாநரர்களெல்லோரும் வந்து சேர்ந்துவிட்டனர்கள். இவர்கள் அநேகமாயிரஞ் சேனைகளுக்கு இறையவர்கள்; தைத்திய தானவர்களைப்போலக் கொடுமை கொண்டவர்கள்; வியப்புறத்தக்க செயல்களினாலே பெரும்புகழுடைந்தவர்கள்; எவ்வளவுகாரியஞ்செயினும இளைப்புறார்கள்; முயற்சிசெய்வதிலும், மேற்கொண்ட காரியத்தை முடிப்பதிலும சிறப்புடையவர்கள்; சிலர் பாரிலும், சிலர் நீரிலும நடப்பவர்கள்; இவர்கள் எல்லோரும் தேவர்க்குத்தொண்டர்களாகித் தேவருடைய கட்டளையையே யெதிர்பார்த்து நிற்கின்றனர்கள்; மிகவும் குருபக்தியுடையவர்கள்; இப்பொழுது தேவர் திருவுளத்திலிருக்கின்ற காரியத்தைச் செய்து முடிக்குந் திறமையுடையவர்கள்; அநேகமாயிரங்கோடி வாநரர்களுடன் தேவரையே யெதிர்பார்த்து நிற்கின்ற இவர்களுக்கு இப்பொழுது யாதுகட்டளைசெயின் தகுமோ? அதனை யருளிச்செய்தருள்க; இச்சேனைகளெல்லாம் தேவருடையனவே ? தேவராதீனமாயினவே ? ஆதலின், கட்டளைசெய்தருள்க; இவர்கள் செய்யவேண்டும காரியத்தையும யான் நன்குணர்வேன் ; ஆயினும், தேவரே உண்மையாக அருளிச்செயல்வேண்டும் ; என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வேண்டினர். பெருமாளும இவ்வண்ணமொழிந்த மஹாராஜர் வாக்கியத்தைக் கேட்டருளி மகிழ்ந்து அவரைத் திருக்கைகளினால் தழுவி யவரை நோக்கி, மஹாராஜரே ! இப்பொழுது இவர்கள் செயல்வேண்டுவதைக் கூறுகின்றேன் கேளீர் ; என பிராணநாயகியான ஜானகி பிழைத்திருக்கின்றனளோ? இலளோ? அந்த ராவணன் எங்குறைகின்றனனோ?இவ்விஷயத்தைமாத்திரம் இவர்கள் உண்மையாக அறிந்து வரல்வேண்டும் ; அதனை யறிந்த பின்பு நாமிருவரும் ஆலோசித்து யாதுசெயின் தகுமோ ? அதனை யப்பொழுது செய்வோம் ; இவ்விஷயத்தில் யானுமினும், லக்ஷ்மணனுமினும் பிரபுவல்லோம் ; வாநரர்களெல்லோருக்கும் இறையான நீரொருவரே பிரபு; ஆதலின், என்னுடைய காரியத்தின் நிச்சயத்தை நீரே கட்டளைசெய்தனுப்புக; என்னுடைய காரியத்தை யுண்மையாக அறிவதற்கு நீரொருவரே நன்குணர்கின்றீரல்லீரோ ? நீர் நமக்குத் தோழரும், குருகுலவாஸஞ்செய்து கலைகளெல்லாவற்றையுமோதியவரும், மஹாபல பராக்ரம

முடையவரும், காலதேசங்களை யறிந்தவரும், நம் காரியத்தை நன்குணர்ந்தவரும், பற்பல காரியங்களைசசெயது முடித்தவரும் ஆகின்றீர்; ஆதலின, நீரே இவர்களுக்குக் கட்டளைசெய்தனுபபுக; என்று அருளிச்செய்தனர். பெருமாளிவவண்ணம் அருளிச்செயத வார்த்தையை மஹாராஜர் கேட்டு மகிழ்ந்து பெருமாளிளையபெருமாளிருவருக்கெதிரிலேயே விநதனென்கிற சேனாபதியையழைத்து அவனை நோககி மொழியலுறறனர். கேளாய் சேனாபதியே!சோமசூர்யாம்சமுற்ற வாநரசேனாபதிகளும, நீயும மிகுதியாயுள்ள சேனைகளுடன்கூடிக்காலதேசங்களுககுத்தககபடி செயறகுரியனவும்,செயற்கரியனவும் இவையெனத்தேர்ந்து, காடு கடல்களுடன் கூடின கீழ்த்திசையிற்சென்று அங்கே சீதாபிராட்டி எழுநதருளியிருககுமிடததையும், இராவணன் வாழுமிடததையும் தேடி யோரிடமும் விடாமல நனகாராயந்துவருக; அத்திசையில் வழியிலே பாகீரதி, ஸரயு, கௌசிகி, காளிநதி என்னும் நதிகளும், யாமுனமென்னும் மலையும், ஸரஸ்வதி, ஸிந்து, சோணம என்னும் நதிகளும், பற்பல காடுமலைகளடாந்த காளமலா என்னும் நாடும், பாஹ்மமாலம், விதேஹம், மாளவம, காசி, கோஸலம, மாகதம, புண்டரம, வங்கம் எனனுந்தேசஙகளும், கோசகாரரெனனும் ராஜாகளின் ராஜதானியும், வெள்ளிகனியுடைய பூமியும முறையே யிருககினறன, இவை யெல்லாவறறையும் முறையே தேடுக; அதற்குமேல் குணகடல, அதனடுவில பறபல மலைகளும, நகாகளும், மநதரமலையின சிகரமும் இருககினறன ; அவைகளில் செவியில்லாதவாகளும, உதடிலே செவியுடையவாகளும, எஃகுபோனற முகமுடையவாகளும், ஜவனரென்பவர்களும், ஓரோகாலுடையவர்களும், அழிவறறவரும், பல்முடையவரும், மனிதாகளைத்தின்கினறவாகளும், ஆகியவர்களும், கிராதர்களும்,செவியில சிகையுடையவாகளும,தஙகமபோன்ற மேனியுடையவர்களும், பசசைமீனை யுண்பவருமாகிய பற்பல ஜாதிகள் வாழகின்றனர்கள; அங்கு நீரினுளளும பாதி புலியுருவமும், பாதி மானிடவுருவமுமமைமந்த கொடியஜாதிகளுமிருககின்றனவாம; இதுவனறியில ஜம்பூதவீபம், அதன்மேல் சிலத்தீவுகள மலைவழியாலும், சிலத்தீவுகள நாவங்களினாலும் அடையததக்கவை; சிலத்தீவுகள ஆகாசமார்ககமாகவே செல்லுதற்குரியன; அவைகளிலும் சென்று தேடுக; அதன்மேல ஏழுகணடமாகப்பிரிநத யவத்வீபம், அது நவமணிகளுடையதும், வெள்ளி தஙகங்களின் நிறமுடையதும், தங்கககனியுடையதுமாகின்றது; அதனைத தாண்டிச சிசிரமென்னும் மலை, அதனுடைய சிகரம் வானுலகைச சோந்துளது; அஙகு தேவதானவர்கள் வாழகின்றனர்கள் ; இஃசசொலலிய இடங்களில் ஓரிடமாயினும் விடாமல் காடு மலை யாறு குளங் குட்டை கோட்டை நாடு நகர்களெங்கும் பிராட்டியைத்தேடிவருக; அதன்மேல் செவபபுறறும், ஆழ்ந்தும், விரைவாகப் பெருகுகின்ற சோணமென்னும் நீரிருக்கின்றது; அதனமேல் கடலின் அக்கரை அங்கும் சித்தசாரணஸேவிதமான பற்பல தீர்த்தங்களிருக்கின்றன; அங்கும் பிராட்டியாரையும் ராவணனையுந்தேடுக ; அதன்

மேலும் பற்பலத் தீவுகளிருக்கின்றன; அதன்மேல் கரும்பின்சாற்றின்கடல் அது காற்றினால மிக வெழுந்தலைத்தொலிக்கின்றது; அங்கு மிகவும் மாயாவிகளான அஸுரர்கள் வாழ்ந்துகொண்டு மேலே செல்பவர்களை நிழலைப் பற்றி யிழுக்கின்றனர்கள; அவர்களுக்கிவவண்ணந் திசைமுகதேவர் வரமளித்திருக்கின்றனர்; அங்கு நீங்கள் உபாயத்தினால் தரையிலேயேசென்று தாண்டுக; அதன்மேல் லோஹிதமென்னும் கடல் ரத்தம்போலிருக்கின்றது; அதன்மேல ஓங்கியுயாந்த இலவமரம் (சால்மலி) இருக்கின்றது; அதனால் அதன்மேலுள்ள தீவுக்கு சாலமலித்வீபமென்ற பெயர்; அங்கு பெரிய திருவடிக்கு விச்வகர்மன கையிலேமலைபோன்ற திருமாளிகையை யியற்றியளித்திருக்கின்றனன; அங்குள்ள மலைகளில் பற்பல உருவங்களுற்று பயங்கரர்ளான மந்தேஹரென்னும் அஸுரர்கள் தொங்குகின்றனர்கள்; அவர்கள்தான் தினந்தோறும் கதிரவனுதிக்கையில வேதியர்களளித்த அர்க்யமென்னும் வச்சிரங்களினாலடிபட்டு நீரில மடிந்து வீழகின்றனர்கள; கதிரவன் கிரணங்களின் வெப்பந்தணிதலும் அவர்கள முன்போலவே எழுந்து மலைகளினமேலேறுகின்றனர்கள, இவ்வண்ணம உப்பு, கரும்பின்சாறு, ஸுரா, நெய், தயிா என்னும் ஐந்து கடலகளையும, ஜம்பூ, யவம், பலக்ஷம, சால்மலி, குசம, க்ரெளஞ்சம என்னும ஆறு தீவுகளையுமகடந்து செல்லின் வெண்மையுற்ற மேகம்போன்ற க்ஷீரோதமென்னுந்திருப்பாற்கடலிருக்கின்றது; அது அலைகளினிரையினால்முத்துவடமபோலககாணப்படும்; அதனடுவில ரிஷபமென்னுமமாமலை வெணமைநிறமுற்று திவிய கந்தரசங்களுடைய வெள்ளிபோன்ற மலாந்த மரஙகளினாலும் விளங்குகின்றது; அதில் தங்கத்தாதுள்ள வெள்ளிததாமரைகள மலா்ந்த சுதாசனமென்னும புஷ்கரிணியிருக்கின்றது, அஙகு தேவசாரண கந்தாவ கின்னர கிம்புருஷாதி தேவகணஙகள் மகிழ்ந்து விளையாடுகின்றனர்கள; அக்கடலையும் தாண்டிச செலவீர்களாயின், நன்னீர்க்கடல காணப்படும், அதனிடையில்தான் படபாநலம எரிந்துகொண்டிருக்கின்றது; அதனாலேதான ஊழிகாலததில எலலா நீரிரும பருகப்படுகின்றது, அக்கடலிடையில வாழ்கின்ற சிறந்த உயிர்களும் அந்தத தீயைககணடசசங்கொணடு கூவுகின்றன; அங்கு அவவொலி மிக வொலிக்கின்றது; அத்தண்ணீாககடலினக்கரையில பதின்மூன்று காதத்திலே ஜாதரூபசிலமென்னும சிறந்த தங்கமலையொன்றுளது; அம்மலையின்மேலே சந்திரன்போல ஒளிவிடுகின்றவரும், தாமரையிதழ்போனும கண்களையுடையவரும, ஸகல லோகங்களாலும பூஜிக்கப்பட்டவரும், ஆயிரம் தலையுடையவரும், நீலவஸ்திரமுடுத்தவருமாகிய திருவநந்தாழ்வான எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; அம்மலையின் நுனியிலேதானே மூன்று கிளையுள்ள பருத்துயர்ந்த தோர் தங்கப்பனைமரம் கிழத்திசைக்கெல்லையாக நாடடப்பட்டு வேதியுடன் விளங்குகின்றது; அதற்குமேல பொன்மயமான உதயகிரியிருக்கின்றது; அதன் சிகரம் நூறுயோஜனம் உயர்ந்துளது; அதிலுள்ள ஸால தால தமால கர்ணிகாரம் முதலிய மரங்களும் பொன்மயமாக

லு யலர்ந்து விளங்குகின்றன; அதில் ஒரு யோஜனம் விஸ்தாரமும், பத்து யோஜனம உயரமுமுள்ள ஸௌமனஸமெனனும் ஒரு சிகரமிருக்கின்றது; முன்பு, பெருமாள உலகத்தை யளக்குகையில, அதன்மேலேதான் முதலடியையும், மேருவினமுனையிலிரண்டாவதடியையும வைததருளினர்; கதிரவன் தினந்தோறும மேருவுக்கு வடபுரத்தைச சுறறிவருகையில், அச்சிகரத்தை யடையும்பொழுதுதான் தென்புறத்திலுளளோர்களினால காணபபடுகின்றனன்; அங்கு வைகானஸரென்னும, வாலகில்யரென்னும வேற்றுமையுடைய மாமுனிவர்கள தவஞ்செய்துகொணடு கதிரவனுக்கு நிகராகக காணப்படுகின்றனர்கள; அதற்கு எதிரிலிருக்கின்ற ஸ்தானத்தில கதிரவன் யாவராலுங் காணபபடுகின்றமையில், அதறகு ஸுதர்சன தவீபமென்று பெயா கூறபபட்டுளளது, அம்மலைகளின சிகரங்களிலும, குகைகளிலும், ராவணனும் பிராட்டியும இருககின்றனரகளோவென்று தேடிவருக; அம்மலையினொளியும, கதிரவனொளியுஞ்சோந்து செம்மையுறறு விளங்குகின்றமையின், காலைசசந்தியென்னபபடுகின்றது; பிரஹ்மா உலகினைப்படைக்கையில, முதனமுதல பூலோகததிறகு உதயகிரியை துவாரமாகச்செயது சூரியனையும அந்த இடத்தொடங்கிச சுறறும்படி செயதமையின், அததிசைக்குப பூர்வதிசை (கீழததிசை) யெனனும அம்மலைக்கு உதயகிரியென்று பெயரிடபபடடது; அம்மலையின பின்புறங்களிலும் தேடுக, அம்மலையினபபுறத்திலே ஸூரிய சந்திராதிகளின ஒளிகளின்றி இருளமூடியிருக்கின்றது; ஆகலின், அங்குசசெலவது ஒருவராலும முடியாது, அதுவரையிலும்தான வானரர்களால் செல்லலதகும், ஆதலின், நீங்கள அதுவரையிலுமுளள இடங்களில ஓரிடமாயினுமவிடாமல முழுதும் தேடிவரக்கடவீர்கள, அதறகுமேல் இருளமூடியிருக்கின்றமையின், அதன் முடிவை யாமறிந்திலோம்; இவ்விடங்களுக்கும ஒரு மாதததிற்குளளாகவே சென்று பிராட்டியையும், ராவணனையுந்தேடி இன்றைககு முபபதாவதுதினந் தப்பாமலிங்குவந்து சேரககடவீர்கள, ஒருவரும மாதங்கடந்து வரல்கூடாது, அப்படி வருபவன் உயிர்வாங்குந் தணடனைககுள்ளாகுவான், ஆதலின, நீவிரெல்லீரும இந்திரன் திசையான கீழததிசையையடைந்து யான் கூறினவும், கூறபபடாவுமாகிய இடங்களெல்லாவறறிலும பிராட்டியையும, ராவணனிருப்பிடத்தையுந்தேடி ஒரு மாதததுக்குள்ளாக இவ்விடம வந்து சேர்ந்து செய்திகூறி பின்புறறு வாழ்வுறககடவீர்கள, என்று மஹாராஜர் விநதனென்னும் யூதபதிககுக கட்டளைசெயது முடிததனர.

கிஷ்கிந்தாகாணடததில் நாறபதாவது சருககம்

முற்றிற்று.

இந்தச் சருக்கததில கீழததிசையின எலலை கூறபபடடுளளதே? இது கிஷ்கிந்தை முதலாகவா ? மேருகிரிமுதலாகவா ? திருவயோததிமுதலாகவா ? என்று சிலா சந்

கிப்பார்கள் ; இமையம், விந்தியம் என்னும் இரண்டு மலையின் நடுவில் சராவதியெ ன்னும் ஒரு நதியுளது ; அதுமுதலாகவென றுணர்க ; சூரிய சித்தாந்தம், ஆர்யபடீயம் முதலிய சோதிட நூல்களில் பூமி எண்ணூறு யோஜனமே நீளமுள்ளதென றும், ஐந தாயிரரு சிலலரையோஜனமே பரிதியுள்ளதென்றும் கூறியிருப்பதனாலும், இப்பொ ழுது ஊணா முதலியோாகளும் அவ்வண்ணமே கண்டதாகக கூறுகின்றமையினாலும், பூமி யுருண்டைவடிவாக விளங்கனிபோலச் சிறிதாகவே யிருககின்றதென றும், ஸ்ரீபா கவதம், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் முதலிய புராணஙகளில் பூமிதட்டையாகவும, ஐம்பது கோடி யோஜனம விஸததீர்ணமென றும், மேரு முதலிய மலைகள மிகவும் உயரமுள் ளனவென றும, உபபுநீாககடல் முதலாக ஏழுகடல்களுளவென்றும், முறையே ஒவ் வொரு கடலகளும, ஒவ்வொரு தீவுகளும், லக்ஷம் லக்ஷம யோஜனம் விஸ்தீாணமுள ளனவென றும கூறபபட்டது பொருநதாதென றும் சிலா சஙகிபபாாகள ; சோதிட நூல செயதவாகளதாம கிருஹாதிகளை ஸ்புடஞசெயவதறகு எவவகை யெளிதோ அவ்வகையாகக கணககோபபடுததிககொணடனாகளே யனறி, பிரபஞசததின உண் மையைக் கூறவநதவாகளலலா, ஆதலின, அவாகளினுடைய வாககியம் திதி நிாணயா திவிஷயஙகளில பிரமாணமேயனறி, ததுவவிஷயததில பிரமாணமாகாது ; ஊணர் முதலியவர்களும, ஓா சிறியகிணறறிலிருககினற ஆமை அககிணறறைவிடப பெரிய ஆறு குளங கடலகளிருபபதாகவே உடனபடாததுபோல சாாவாகாபோலத் தாம் கணணாலகணடவளாயிலுமே பூமியெனபவாகளாதலின, அவா வாககியமும தத்துவ விஷயத்தில பிரமாணமாகாது , ஆதலின், அவர்களின வாககியஙகளைககொண்டு முக் காலபபொருளகளையும ஞானககணணினால முறறுமுணர்நத ஸ்ரீசுக சௌநக வியாஸ பராசராகளின திருவாககுகளைப் பொயயெனத்துணிபவன எநத மடையன ; அன்றி யிலே, சோதிடநூலகளுககும, புராணஙகளுக்கும் ஆராயுஙகால விரோதமேயில்லை. ஏனெனின, சோதிடாகள நாமிபபோழ்திருககும இவவிடத்தையே பூமியின மேற்புற மாகவைததுககொணடு ககோளம பூகோளததைச சுறறுவதாகக் கூறினர்கள ; இப் போழுது நாமிருககுமிடம பூமியின மேறபுறமேயனறு ; இது மேருகிரியின தென்கி ழககான தாழவரையே யனறி, பூமியின மேறபுறம் அன்று ; ஆதலின, மேருமலை யின அடிவாரம் இதறகு மிகவும நெடியதூரததிலிருக்கின்றது ; அதறகுமேலேதான் பூமியின விஸதீாணமிருக்கின்றது ; அதற்கு மேறபுறத்திலதான் உப்புநீர்கடலின் விஸ் தீாணமிருககின்றது , அதறகுமேலேதான மறற ஆறு கடல்களும, ஆறு தீவுகளும் மேன்மேலும விஸதீாணமாயிருககின்றன, அதறகுமேல் லோகாலோக பாவதமிருககி ன்றது ; இவவுணமையை மாமுனிவாகள் கேசரகதி சித்தியினால சென்று கண்டறி நது மேருவின் நுனியை மேலாகவைததுக் ககோளம் மேருவைச்சுற்றுகிறதென்றும், பூகோளத்தின் நிலை யித்தனமைததென்றும், புராணங்களில தததுவததை யருளிச் செயதிருககின்றனர்கள்; ஊணா முதலானோாகளும் இப்போழ்து நாமிருக்கும் பரி தியைமாததிரம் சுற்றி வருகிறாாகளேயனறி, மேருவின நுனியையாயினும், இதற்குத் தென்முனையையாயினுஞசென்று கண்டிலாகள் ; அவர்கள இதறகுத தெற்கில சுமார் இரண்டாயிரம மயிலதூரம் சென்றிருபபதும் அரிது ; அதறகுமேல் லக்ஷம் மயில தூரம செலலினும் பூமி முடிவுபெறாது ; அதறகுமேலேதான் பூமியின் விஸ்தீர்ண மிருககின்றது ; இதனுண்மையை யறியாமல் முனிவர்களின் மொழியைப்பழிப்பது மடமையென்பதிலும் ஐயமுறுவார்களோ சானறோர்கள ; இப்போழ்திந்த கண்டத் தைச சுற்றியிருககும் கடலும் உப்புநீர்க்கடலின் முனையேயன்றி, யதன்விஸ்தீர்ணம் பூமியின் விஸ்தீர்ணத்துக்கப்புறமே யுளது ; அன்றியிலே, அவர்கள் பூமியே சுழன்று கொண்டிருககின்றதென்றும், சூரியன் ஓரேயிடததில் நிற்கின்றனெனவும், மற்றுள்ள

கிரஹங்கள்மாத்திரம் சுழலுகின்றனவென்றும், வேகத்தினால் நமக்குப் பூமி சுழ
லுவதாகத் தோற்றுகின்றிலதென்றும், சூரியன் சுழலுவதாகத் தோற்றுவது பிராந்
தியென்றும், இப்பூமியும் கோளங்களைப்போலவே ஆதாரமின்றி ஆகாயத்திலிருக்
கின்றதென்றும் கூறுகின்றனர்கள்; இதுவும் மடமையை விளக்குகின்றது; பூமி
கிழக்குமுகமாகச் சுமார் ஒரு நிமிஷத்திற்கு இருபத்தைந்து மயிலுக்குக் குறையாமல்
சுழல்வதாக அவர் கூறியிருக்கின்றமையின், அது மிகவும் பொருந்தாது, ஏனெனின்,
கருடன் முதலிய சிறந்த பறவைகள் நாடோறுங் காலையிலெழுந்து ஆகாயத்தில் பற
ந்து சுமார் இரண்டு மூன்று மணிவரையிலும் கீழே யிறங்காமல் வேண்டும் திசை
களிற்சென்று இரை தேடிக்கொண்டு மீளவும் தங்கூடுகளில் மாலையில் வந்தடைகின்
றன வல்லவோ? அது எவ்வண்ணம் பொருந்தும், அவை கீழே யிறங்குவதற்குள்
இப்பூமி யெவ்வளவுமயில்தூரம் சுழன்றிருக்கவேண்டும், சுமார் இரண்டாயிரம் மயி
லுக்குமேலேயே சுழன்றிருக்கவேண்டுமே? இவ்வளவு வேகமாகப் பூமி சுழன்று
கொண்டிருக்கையில், மறுபடியும் அப்பறவை யக்கூட்டையடைத்தான் எவ்வாறடையக்
கூடும், ரயில்வண்டி வேகமாகச்செல்லுகையில், யாராலாயினும் ஏறக்கூடுகின்றதோ?
ரயில்வண்டி வேகமாகச்செல்லுகையில், அதன்மேற்புறத்திலொருவனிருந்துகொண்டு
ஓர் பறவையை யுயரப்பறக்கவிட்டு ஒரு நாழிகை யப்பறவையை யாகாயத்திலேயே
பறந்துகொண்டிருக்கச்செய்வானாகில், மீளவும் அப்பறவை யந்த வண்டியைச் சேரு
மா? சேராதென்பது மடையனுக்கும் தெரியுமன்றோ? அதற்குள் அந்த வண்டி சுமார்
நாற்பது மயிலுக்குக் குறையாமல் சென்றிருக்குமே? பூமிக்குத்தான் சுழலும் வழி
யிலேயே எல்லாவற்றையும் இழுக்கும்படியான சக்தியுள்ளதெனின், பறவைகள் எப்
பொழுதும் கீழ்த்திசையைநோக்கியே செல்லவேண்டுமேயன்றி, மற்றத்திசைகளில்
ஒருக்காலும் செல்லக் கூடாது, ரயில்வண்டியிலும், நாவாயிலும் இருப்பவர்களுக்கு
ஒருக்காலையில் பூமியும் நீரும் சுழல்வதாகத் தோற்றினபோதிலும் ஆராயுங்கால் ரயில்
வண்டியும் நாவாயுமே சுழல்வதாக நன்கு விளங்குகின்றது; அவ்வண்ணமே சூரியன்
சுழல்வதாகத்தோற்றினும் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்க்குங் காலையிலாயினும் பூமி சுழல்
வதாகத் தோற்றவேண்டுமன்றோ? அப்படி யொருவர்க்குந் தோற்றுகின்றிலதே?
இப்படியிருக்க முனிவர்களின் வாக்கியங்களையும் பொய்யென்று வாதித்து அனுபவத்
துக்கும் விருத்தமாகப் பூமியே சுழலுகின்றதென்று சாதிப்பது என்ன மடமை, ஆத
லின், சோதிடர்களின் கருத்தையும், மாமுனிவர்களின் மகிமையையும் அறியாமல்
தூற்றுகின்ற பேதையர்களின் வார்த்தையினால் மயக்குறற்க, இதனைக்கண்டவர்
களுக்கு ஒரு விரோதமும் தோன்றாது, சூரியாதி கிரஹங்களின் நிலை சில விடங்
களில் ஒருவிதமாகவும், சில விடங்களில் மற்றொருவிதமாகவும் கூறப்பட்டிருப்பதற்கு
ஒன்று மண்டலங்களின் நிலையையும், மற்றொன்று அம்மண்டலாதிஷ்டான தேவதை
யின் நிலையையும் கூறினதாகப் புலவர்கள் கருத்துரைத்திருக்கின்றனர்கள்; ஆதலின்,
இவ்வண்ணமுரைப்பது ஒரு நூலுக்கும் விரோதமில்லை; இந்தச் சருக்கத்திலும் மஹா
ராஜர் கீழ்த்திசையின் விஸ்தீரணமுறைகளை யுரைத்திருப்பதை யாராயுங்காலையிலும்
இப்பொருளே நன்கமையுமென வனவாக்கும் விளங்கும்; இதிலுரைத்தற்குரியது
வெகுவாகவுளதாயினும் விரிவுக்கஞ்சி மௌனமடைந்தனம்.

• இராவணனுடைய இருப்பிடம் தென்திசையில் இலங்கையென்பது மஹாராஜா
க்குத் தெரியுமாயினும், அவன் மாயாவியாதலாலும், ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய தோள்
வலிக்கஞ்சி வேறிடத்திலோடி யொளித்துக்கொண்டிருப்பனோவென்கிற ஐயத்தி
னாலும், நாற்றிசைகளிலும் தூதனுப்பினரென வறிக.—

நாற்பத்தொன்றாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் தென்றிசைக்கு வாநரர்களை யனுப்பியது.

மஹாராஜரிவ்வண்ணம் கீழ்த்திசைக்கு விநதன் முதலிய வாநரசேனை களை யனுப்பிவிட்டுத் தென்றிசைக்கும் சிறந்த வாநரர்களை யனுப்பும்படி நிச்சயங்கொண்டு அநலகுமாரனாகிய நீலனையும், அநிலகுமாரராகிய சிறிய திருவடியையும், திசைமுகதேவர் மைந்தனான ஜாம்பவந்தனையும், ஸு ஹோத்ரன், சராரி, சரகுல்மன, கஜன், கவாக்ஷன், கவயன், ஸுஷே ணன், ரிஷபன், மைந்தன், துவிவிதன, விஜயன, கந்தமாதனன, உல்கா முகன், அஸங்கன, அங்கதன முதலியவர்களையும் அழைத்து இராவண னுறைவிடமத்திசையிலென்பதை யறிந்தவராதலின், சிறந்த மிகுந்த சேனை களையும் கூட்டிக்கொண்டு தென்றிசையைத் தேடும்படி கட்டளைசெய்து மொழியலுற்றனர். கேண்மின அன்புடைய சேனாதிபதிகளே! நீவிரெல்லீ ரும் சென்று தென்றிசையில் எங்கெங்கு ஏகாந்தமான இடங்களுளவோ? அங்கங்கே சென்று சீதாதேவியாரையும், இராவணப்பயலையும் தேடி வருக; அதற்கு முறையே வழியுரைக்கின்றேன கேளீர்; அநேக சிகரங் களையுடைய பற்பல காடுகளடர்ந்த விந்தியமலையையும், கொடிய கருநாகங் களையுடைய நர்மதாநதியையும், கோதாவரி, கிருஷ்ணா, வரதா, மேகலா, உத்கலா என்னும் நதிகளையும், தசார்ணதேசத்திலுள்ள நகரங்களையும், அசவவந்தி, அவந்தி என்னும சிறந்த நாடுகளையும, விதர்ப்பம, ரிஷிகம, மாஹிஷகம், வங்கம, களிங்கம், கௌசிகம என்னும் தேசங்களையும் முறையே தேடிப் பற்பல காடு மலைகளடர்ந்த தண்டகாரணியத்தையும், அங்குப் பெருகி வருகிற அந்தக் கோதாவரியையும், ஆந்தரம், புண்ட்ரம், சோளம், பாண்ட்யம், கேரளம என்னும தேசங்களையும், அயோமுகமென் னும், ஸஹ்யமென்னும பெயருடைய மலைகளையும், அதினின்றும்பெரு கிவருகின்ற காவேரியையும், அதன சிகரத்தில் வீற்றிருக்கின்ற அகஸ்த்ய மஹாமுனிவரையும் சென்று காண்க. பின்பு, அவரிடத்தில விடைபெற றுக்கொண்டு தாம்ரபாணியென்னும் நதியையுந் தாண்டிச் செல்க; அந்த நதி இருகரையிலும் சந்தனமரங்களடர்ந்து தெளிவுற்றுப் பெருங்கடலைச் சேர்கின்றமையில், காமினி காமுற்றுக் காந்தனிடம் செல்வதுபோல விளங்கும்; அதன்மேல் பொன்மயமான பாண்டியராஜர்களின் ராஜதானி கட்புலனாகும்; அதன்மேல் தென்கடலின் கரையில் அகஸ்தியமுனிவ ராலே தாபிக்கப்பட்ட மகேந்திரமென்னும் மலை யிருக்கின்றது; அது பொன்மயமாகியும், பற்பல காடுகளடர்ந்துமுளது; அதில் தேவகந்தர்வ வித்தசாரண கிந்நரகிம்புருஷாதி தேவர்களும், தேவரிஷிகளும் வாழ் வுற்று மகிழ்கின்றனர்கள்; அம்மலைக்குப் பர்வங்கள்தோறும் தேவேந்தி

ரன் வருகின்றனன்; அதற்குமேல நூறுயோஜன தூரத்தில் இலங்காதுவீபமிருக்கின்றது; அதுதான் அந்த ராவணனுக்கு வாழ்விடம்; ஆதலின், அங்கு மிகவும் ஊக்கத்துடன் பிராட்டியை நன்கு தேடுக; அங்கு மனிதர்கள செல்வதரிது; அதற்குச செலலும வழியிலே அங்காரகையென்னுமொரு கொடிய அரக்கி கடலிடையில் வாழகின்றனள; அவள் ஆகாசத்தில் செலலுமவர்களையும், அவாகளின் நிழலைப்பற்றி யிழுத்துக் கொலை செய்கின்றனள்; ஆதலின, அவவிடங்களில் மிகவும் ஊககத்துடன் சென்று எவ்வெவவிடஙகளில் ஐயந்தோற்றுகின்றதோ? அவவவவிடங்களை நன்காராயந்து ஐயந்திாந்து பிராட்டியைத் தேடுக; அந்த இலங்காபுரிககுத் தெறகில் நூறு யோஜனதூரத்தில புஷ்பிதகமென்னும் சிறந்த மலை பல சிகரங்களை யுடையதாகிக கதிரவன்போல ஜொலிககின்றது; அதில் ஒரு சிகரம் பொன்மயமா●யது; அதுதான் ஸூரியனுக்கு வாழவிடம்; மறறொன்று வெள்ளிமயமாயிருககின்றது; அது சந்திரனுக்கு வாழவிடம்; அதில் மறறும் பறபல தேவகணஙகளுமவாழகினறன;—

నతంకృతఘ్నాఃపశ్యన్తి ననృశంసాననాస్తికాః

ప్రణమ్యశిరసాశైలం తంవిమార్గతవానరాః.

நதமகருதகனாஃபசயநதி நநருசம்ஸாநநாஸதிகாஃ

பரணமயசிரஸாசைலம தமவிமாாகதவாநராஃ.

அம்மலையை நன்றியிலலாதவாகளும, கொடுமைகொண்டு ஜீவஹிம்ஸை செயபவாகளும, வேதததைப பிரமாணமாக உடன்படாமல் நிரீசுவரவாதம் செயகின்ற நாஸ்திகாகளும் கண்ணுறாாகள; நீங்கள அதனைக் கணடு வணஙகிப் பின்பு, பிராட்டியைத்தேடுக; அதறகுமேல் பதினொன்கு யோஜனதூரததில் ஸூரியவான் என்னும் மாமலையிருககின்றது; அதறகு வழி மிகவும செலவதற்கு அரியதாகும; அதறகுமேல் வைதயுதமென்னும் மலை பறபல மரஙகள தளிாததுப் பூததுக காயததுக கனிததுள; நீங்களங்கே சென்று காய கனிகளை யுண்டு தேனையும பருகி மகிழநது மேலே செல்லக்கடவீாகள; அதறகுமேல் மிகவும கண்ணுறத்தக்க குஞ்சரமென்னும் மலை யுளது; அதன் சிகரததிலேதான விசுவகாமன அகத்தியமாமுனிவருககு ஆசிரமம இயற்றி யளிததிருககின்றனன; அம்மலையின்மேல் பததுயோஜனமுயரத்தில் ஒரு யோஜனம் விஸ்தாரமுளள போகவதியென்னும் வாழ்விடமிருக்கின்றது; அதிலும் பனனகர்களே வாழகின்றனர்கள்; அங்கு நாகராஜனான வாஸுகியும வாழந்துகொணடிருக்கின்றனன்; அங்கும் சென்று பிராட்டியைத் தேடுக; அதற்குமேல் பறபல கூடமான இடங்களுள; அங்கும் நன்காராயந்து பிராடடியைத் தேடுக; அதற்குமேல் ரிஷபம்போலவே உருவமமைந்த ரிஷபமென்னும் மலையுளது; அந்த ரிஷபகிரியில் கோரோசனவண்ணமுறறதும், பதுமதள

வண்ணமுற்றதும், தமாலதளவண்ணமுற்றதும், தீபபொறிபோன்றதுமா கிய திவிய சந்தனம் உண்டாகின்றது ; நீங்களதைககணடு விருப்புறறு கையினால தொடற்க ; அவ்வநத்தை ரோஹிதரொன்னும் கந்தர்வர்கள பாதுகாததுககொண்டிருககின்றனாகள ; அவாகளுக்கு இறையவர்கள் சைலூஷன், கிராமணி, சிக்குரு, சுபரன், பப்ரு என்னும் ஐவா வாழ்கின்றனர்கள் ; சூரியன், சந்திரன், அக்கினிகள்போன்ற மேனியுடைய நல்வினை செய்தவாகளும் அங்கு வாழ்கின்றனாகள ; வானுலகம பெற்றவாகளும் அங்கிருக்கின்றனாகள; அதுவரையிலதான் இவவுலகததவர்களால் செல்லலாகும ; அதற்குமேல் மிகவும கொடியதான பிதிராகளின் உலக மிருக்கின்றது ; அது உங்களுககுச செல்வதற்குரியதாகாது ; அது மிகவும் நளளிருளினுல் மூடப்பட்டிருக்கும் ; அங்கேதான் யமதாமராஜனுடைய ஸம்யமினியென்னும் ராஜதானி யுளது ; இதுவரையிலதான நீங்கள செல்வதற்கும், பிராட்டியாரைத தேடுவதறகும் திறமை கொள்வீாகள ; ஆதலின், நீங்கள் அதுவரையிலும் சென்று எல்லாவிடங்களிலும் நனறுகப பிராட்டியைத் தேடி யவா செயதியை யறிநது வரககடவீர்கள்; யாவனொருவன் இவவணணங் தேடி ஒரு மாததததுக்குளளாக என்னிடம் வநது கண்டேன் சீதாதேவியை யென்று மங்களங்கூறுவானே ? அவன் எனனுடன் கூடி எனக்கு நிகரான போகங்களைபபெற்று மகிழநது வாழுவான்; அவனிலும் இனியன் எனக்கு மறறொருவனுமிரான ; அவனே எனககு உயிரினும் இனியவன் ; அவன ஏதேனும அபராதஞ்செயினும, எனக்கினியனுகவே எண்ணப்படுவான் ; நீங்கள அளவறற பல பராக்கிரமமுடையவர்களும, நற்குலத்திற பிறந்தவர்களும், நுணணறிவுடையவாகளுமாகின்றீர்கள ; ஆதலின், நீங்கள பிராட்டியை எவ்வணணங்கண்டு மகிழுவீாகளோ ? அவ்வண்ணம் நன்முயற்சிசெயது சென்று காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வரக்கடவீாகள ; என்று மஹாராஜா, ஜாமபவான், அனுமான், அங்கதன் முதலானோாகளுக்குத் தென்திசையின் வழி யுரைத்து விடைகொடுத்தனுப்பினா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டததில் நாற்பததொன்றுவது சருக்கம் முறறிற்று.

கீழத்திசையிறபோலத் தெனதிசையில முழுதலும் செலவதறகு நடுவில் யமலோகம் புகறகரியதாதலின, தடையாகினறது ; தென கிழக்காகவாவது, தென் மேறகாகவாவது சுறறிக்கொண்டே பூமியினடிபபுறததை யடையவேண்டும்.

புஷ்பிதகம் எனனும் மலையிலுமே சூரிய சந்திரர்கள் தக்ஷிணயனத்தில் சாய்கின்றனாகள , அதற்குமேலுள்ளவாகளுககு சூரிய சந்திரர்கள் எப்பொழுதும் வடபுறததிலேயே காணப்படுவார்கள் , ஒருவர்க்கு பல விடங்களில் வீடிருப்பது

நாற்பத்திரண்டாவது சருக்கம்

மஹாராஜர் மேற்குத்திசைக்கு வாநரர்களை யனுப்பியது.

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் ஜாம்பவான் முதலானோர்களைத் தென் திசைக்கு அனுப்பி மேற்றிசைக்கனுப்புவதற்காக தாரையின் தந்தையான ஸுஷேணனை யழைத்துத் தமக்கு மாமனாராதலின், அவரை வலஞ் செய்து வணங்கி மொழியலுற்றனர். கேளீர் மரீசிமஹாமுனியின் குமார ரான மாரீசரே ! நீர் மற்றுமுள்ள மரீசி குமாரர்களுடனும், மற்றுமுள்ள ரிஷி குமாரர்களான வாநரர்களுடனும் புறப்பட்டு மேற்றிசைக்கு இரண்டு லக்ஷம் சேனைகளின் திரள்களுடன் சென்று தேடுக , சராவதி நதியினின் றும் மேற்காக நீங்கள் செல்வீர்களாயின், முறையே ஸுராஷ்டரம், பாஹ லீகம், சூரம், பீமம் முதலிய செழிப்புள்ள தேசங்களும், பற்பல நகரங் களும், புன்னைகவகுளோத்தாலகங்களின் திரளுடைய பெரிய வனமும், தாழைச்சோலைகளும் காணப்படும் ; மேற்குத்திசைநோக்கிப் பெருகுகின்ற பற்பல நதிகளும், பற்பல யோகிகளின் ஆசிரமங்களும், பற்பல காடு களும், மலைகளும், நீர் மரஞ் செடி கொடிகளற்ற மருகாந்தாரமும், உயர்ந்த சிலைகளும், முறையே காணப்படும், அங்கெல்லாம் பிராட்டியை நன்றாகத்

போலவே ஸூரிய சந்திராக்ஸதிய வாஸுகி முதலானோர்களுக்கும் வேண்டுங்காலங் களில் வாழ்வதற்காக அங்கங்கு வாழ்விடங்களுளவென்றுணர்க. அவர்கள் தெய்வத் தன்மை யுடையவர்களாதலின், ஒருவரே பலவிடங்களிலும் பல உருவங்கொண்டிருப் பார்கள்

மஹாராஜா முன்பு பெருமாளுடன் ராவணனிருப்பிடந்தெரியாதென்றுரைத் திப்பொழுது இராவணனிருப்பிடத்தை யுரைத்தனர் , ஆதலின், அவர் பொய்யரல் லரோவெனின், பொய்யரல்லர், முன்பு ராவணனுக்கு வாழ்விடம் இலங்கையாயினும், பிராட்டியைப் பறித்துவந்த பின்பு, அங்கு வாழ்கின்றானென்பது நிச்சயமில்லை, அச்சத்தினால் வேறிடத்திலும் ஒளிந்து வாழ்வான் ; அப்பொழுது அவனிருக்குமிடத் தைத் தேடுவதற்குச் சேனைகளும் ஸ்வாதீனத்திலில்லை ; ஆதலின், அப்பொழுது பெருமாளுக்கிருந்த துயரில் சந்தேகமா யுரைசெய்யினும், அப்பொழுதே பிராட்டி யைத்தேட முயற்சி செய்வர் ; அவ்வண்ணம் இலங்கைக்கு வந்து பார்த்து இராவ ணன் அங்கிரானாகில், பின்பு செய்வது யாது ; ஆதலின், பெருமாள் காரியம் அப் பொழுது முடிவுபெறுமல் சிரமமாத்திரம் அதிகமாகும் , என்று ஆராய்ந்தே அப் பொழுது அந்தச் சங்கதியை யுரைசெய்யாது மறைத்தனரென்றுணர்க ; ஒருவருக்குத் தீங்கு நேரும்படியான பொய்யே பொய்யாகுமல்லது, ஒருவர்க்குந் தீங்கில்லாமல் ஒருவர்க்கு இதமான பொய் பொய்யாகாது ; மஹாராஜர் முன்னமே பெருமாளுக்கு இராவணனிருப்பிடத்தை யுரைசெய்யின், தமது காரியம் முடிவுபெறாதென்று பொய் யுரைசெய்தனரென்று சிலர் கூறுவார்கள் ; அது தோழமைக் குரியதாகாதாதலின், பொருந்தாது.

தேடி அதற்கு மேற்கில் செல்வீர்களாயின், பச்சிமசமுத்திரம் தென் படும்; அதன் தீரததில் தாழை தமாலங்களின் காடுகள் மிகுந்துள; வானரர்கள அவ்விடங்களில் மிகவும் மகிழவுறுவார்கள; அங்குள்ள காடு களிலும், மலைகளிலும, பிராட்டியையும், இராவணனையும் தேடுக; அன்றி யிலே, அங்கே முரசிபடடணம, ஜடீபுரம, அவந்திபுரம், அங்கலோபை, மிகவும் மரஙகளடர்ந்த அலக்ஷிதமென்னும் வனம், மறறும் பறபல நாடு நகரங்களுமுள; வரிந்து நதிக்கும், ஸாகரத்திற்கும், ஸங்கமபூமியிலே ஹேமகிரியென்னுமொருமலை பறபல சிகரங்களை யுடையதாகி விளங்கு கின்றது; அதன தாழவரைகளிலே சிறகுகளையுடைய சிங்கங்கள் வாழ கின்றன; அவைகள திமிதிமிஙகிலஙகளையும, யானைகளையும எடுததுப் பறந்து தததம கூடுகளுககுச் செலலுகினறன; மதமேறி மிறுமாப்புற்று மேகங்களபோலப் பிளிறுகின்ற களிறுகளும அக்காடுகளில திரிகினறன; அமமலையின சிகரமும பொனமயமாகி வியன்றுயர்நதுளது, அவவிடங களிலும் தேடுக; அதறகுமேல பசசிமசமுத்திரததில் பாரியாத்திரமென் னும் மலையுளது; அதனுடைய சிகரம பொனமயமாகி நூறுயோஜனம் வியனறுயர்ந்துளது; அதனமேலே வேணடுமாறு ரூபநதரிக்கவல்லத் தீபோல விளங்குகினற இருபத்துநானகுகோடி கந்தாவா வாழகின்றனர் கள; அவாகள மிகக கொடியாகளாதலின, நீங்களவரருகிற் செல்லறக; அங்குள்ள காய கனி முதலியவைகளையும் விரும்பறக; அவர்கள அவை களைக காததுககொண்டிருக்கினறனாகள; அவவிடங்களில நீங்கள மிகவும் ஊக்கத்துடன் முயறசிசெயது பிராட்டியைத் தேடுக; வானரஜாதியுடைய வாகளுக்கு அவாகளிடத்தில அசசமுறல் வேண்டுவதில்லை; அதற்குமேல் வைடூரியவணணமுறறு வச்சிரமணிகளுடையதாகிய பறபல மரஙசெடிக ளடர்ந்துளள வசசிரமெனனும மாமலை நூறுயோஜகம உயாந்தும், அகன் றும, ஒளிகொணடு விளஙகுகினறது; அங்குள்ள குகைகளிலும் பிராட்டி யாரைத் தேடுக; அதறகுமேல் கடலில நானகாவது பாகத்திலே சக்கர வான் என்னும் மலை யுளது; அங்கு முனபு விசுவகாமன் ஆயிரம அரமு டைய திருசசக்கரத்தையியற்றினன; ஸ்ரீமநநாராயணன ஓரவதாரததில ஹயககிரீவனென்றும் தானவனைக் கொலைசெயது அவனால் பறிக்கப்பட்ட சக்கரத்தையும், பஞசஜனனெனறுந்தானவனைக் கொலைசெய்து அவனு டையஎலும்பினுலுண்டாகிய பாஞசஜன்யமென்னும் சஙகத்தையும பறித்த ருளினா. அந்தசசக்கரவானென்னும் மலையின்தாழவரைகளிலும், குகைக ளிலும், இராவணனையும் பிராட்டியாரையும் தேடுக; அதற்குமேல் அறு பதினாயிரம் யோஜனதூரம் தாண்டிச செல்வீர்களாயின, வராஹமென்னும் மலை பொனமயமான சிகரங்களையுடையதாகி யாழ்ந்த கடலிடையில் விள ங்குகின்றது; அதன்மேலேதான் ப்ராக்ஜ்யோதிஷமென்னும் பொன்மய மான பட்டணமிருக்கின்றது; அதில் மிகவுங்கொடிய தன்மையுடைய நரகா ஸுரன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனன்; அவ்விடங்களிலும் இராவண

லையும் பிராட்டியாரையுந் தேடுக; அதனையுந் தாண்டிச் செல்வீர்களா யின்,* மேகவான் என்னும மாமலை பொனமயமாகி யெங்கும் விளங்குகி ன்றது; அதில பனறி, யானை, புலி, காடி, சிங்கம, முதலிய விலங்கு கள் கர்ஜனை செய்து அதனுல தோனறிய பிரதி தொனியைக்கேட்டு மிக வும் கூவுகின்றன; அதன்மேலேதான் முதலில தேவேந்திரன தேவராஜ்ஜிய பட்டாபிஷேகஞ்செயயப்பட்டனன; அதனைக்கடந்து முறையே அறுபதினு யிரந்தஙகமலைகளைககாஸ்ரீாகம்; அதிலுளள மரங்களும் பொன்மயமாகிப் பூத்துத் தழைத்து விளங்குகினறன; அம்மலைகளின நடுவிலே ஸாவ ர்ணி மேருவென்னும ஒரு மலை மறறுள்ள மலைகளுக்கு அரசன்போலவே விளஙகுகின்றது; அது வையோனிடததில் வரம்பெற்று ஓிரவும் பகலும் தன்மேல் வாழுந்த தேவகநதர்வ தானவ பசு பக்ஷி முதலிய வெல்லா வஸ் துக்களையும் பொன்மயமாககுகின்றது, தேவகந்தாவாதிகளும, ஸபதரிஷி களும், அஷ்டவஸுக்களும், விசுவேதேவாகளும், மறறுமுளள தேவ முனிக்குழாஙகளும் தினநதோறும் அஙகெயதி மாலைபபொழுதில் ஸூரி யனை நோககிப பூஜை செயகின்றனாகள; அவாகளால பூஜிககபபட்டவு டனேதான இரவி இஙகுளளோாக்கால காணற்கரியனுகி அஸதகிரியை ய னுடகின்றனன்; அஙகிருந்து அஸ்தகிரிககுப் பதினுயிரம்யோஜனதூரமிருக் கின்றது; அவவளவுதூரததையும கதிரவன அரை முகூாததததில தாண்டி மறைந்து விடுகின்றனன; அம்மலையின சிகரத்திலே பொனமயமாகியும, பொன்மயமான பசு பக்ஷி முதலியவைகளையுடையதும், பலவகை மரங்க ளடர்ந்ததுமாகியதோர்பட்டணம் விசுவகர்மனுலே இயற்றபபடடுளது; அதிலேதான் பாசஹஸ்தனுன வருணன் வாழகின்றனன்; அந்த ஸாவ ரணி மேருவுககும, அஸ்தகிரிககும, இடையில பதது புனையுளள பருத் துயர்ந்த பனைமரமொன்றுளது; அதுவும பொன்மயமாகியதும், விசித்தி ரமான வேதியுடையதுமாகி விளங்குகின்றது; அங்குளள எலலாவிடங்க ளிலும, ஆறுகுளங்களிலும, பிராட்டியாரைத்தேடுக; அந்த ஸாவாணி மேருவின்மீது மேருஸாவர்ணி யென்றும் மஹாயோகி தமது தேஜஸ்வி னுலேயே விளங்குகின்றனா; கதிரவன்போல் ஒளிக்கின்ற அம்மேரு ஸாவ ர்ணி மாமுனிவரை நீங்களெல்லோருங் கண்டு பணிந்து பிராட்டியின் சங் கதியையும் கேட்டறிந்து கொள்க; இவவளவுதூரம் வரையிலேதான் கதிர வன் ஒளிக்கச்செய்து இருளையகற்றி யஸ்தகிரியை யடைந்து மறைகினற ன்; இதுவரையிலும்தான் உங்களாலே செல்லல்தகும்; அதற்குமேல் கதிரவனுெளியின்றி யிருள்மூண்டு அளவற்றிருக்கின்றது; அதற்கும

மேலே நாம் சென்றிலோம்; கேட்டறிந்துமிலோம்; இதுவரையில் நீங்கள் சென்று பிராட்டியின் செய்தியையும், இராவணனொளித்திருக்குமிடத்தையும் அறிந்துகொண்டு ஒருமாதத்திற்குள் மீண்டெய்திச் செய்தி யுணர்த்தக்கடவீர்கள்; ஒருமாதத்திற்குமேல் ஒருவனுமிருக்கக்கடவனல்லன்; அப்படியிருப்பவன் உயிர்த்தண்டனைக் குள்ளாகுவான்; உங்களுடன் கூடவே எனக்கு மாமனாரும், மிகவும் வீரமுடையவருமாகிய இந்த ஸுஷேணர் வருகின்றனர், நீங்களெல்லோரும் இவருடைய கட்டளையின்படி நடந்துகொள்ளக்கடவீர்கள், இவரும் சிறந்தவர்; நீங்களும் சிறப்புற்றவர்கள்; ஆதலின், நீங்களிருவரும் எனக்கு முதன்மையானவர்கள்; ஆதலின், இவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு மேற்றிசையைத் தேடிவருக; பெருமாளுடைய பிரிய மஹிஷியான பிராட்டியாரைக் கண்டு வருவீர்களாயின், பெருமாள் செய்த உபகாரத்திற்குப் பிரதியுபகாரமாகுமாதலின்; எல்லோரும் நல்வினையராகுவோம்; ஆதலின், யானுரைசெய்யாவிடினும், காலதேசங்களுக்குத்தக்கபடி யெவ்வண்ணஞ் செயல்வேண்டுமோ? அவ்வண்ணஞ் செய்து காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வருக; என்றிவ்வண்ணம் மஹாராஜா கட்டளைசெய்தனர் ஸுஷேணன் முதலிய வானரர்களும் அதனைக்கேட்டு மகிழ்ந்து அவ்வண்ணமே மேல்திசைமுழுதும் தேடிவருவோமென்று உடன்பட்டு அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு பிரயாணப்பட்டனர்கள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நாற்பத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

கீழ்த்திசையைப்போலவே மேல்திசையிலும் ஸூரியகிரணம் முழுதும் வியாபிக்கின்றமையின், ஸஞ்சரிக்கத்தக்கதாகின்றது, தென்திசையில் அவ்வண்ணமில்லாமல் இருள்மூடியிருக்கின்றமையின், செல்லற்கரியதென்றே யியம்பினரேயன்றி, முடிவு கூறவில்லை; இத்திசையிலும் ஏழுகடல்களும் அதனதனது தீவுகளும் உள; விசேஷமின்மையின், எடுத்துக் கூறப்படாவாயினும், கூறப்பட்டனவாகவே எண்ணல்வேண்டும், இவ்வண்ணம் நாற்றிசைகளிலும், ஏழுகடலையுங் கடந்து லோகாலோக பர்வதம் சுற்றி யிருக்கின்றது, அதற்குமேலும் இருள்மூடி யளவற்ற இடமுமிருக்கின்றது; இப்படி லோகாலோகந்தாண்டி நெடுந்தூரம் இருளில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அர்ஜுனனை யழைத்துக்கொண்டுபோய் பிரகிருதி மண்டலத்துக்குள்பட்ட ஸ்ரீவைகுண்டமெனனும் வேறொரு திவ்விய லோகத்திற்கு எழுந்தருளினரென்று ஸ்ரீமஹாபாரதாதிகளிலுமிருக்கின்றது, இவ்வண்ணமாராயுங்கால் முனிவர்கள் முக்காலப் பொருள்களையுமுணர்ந்து உண்மையாகக் கூறியதைப் பிழையென்று பழிப்பவரைவிட மடையருமுளரோ? ஆதலின், எல்லோரும் இவ்விடங்களிலெழுதிய நோட்டுகளை நன்காராய்ந்து பழிப்பவர்களுக்குத்தக்க ஸமாதானங் கூறக்கடவர்கள்.

நாற்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்.

மஹாராஜா வடதிசைக்குச் சதவலியென்னும் யூதபதியைக் கட்டளைசெய்தனுப்பியது.

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் தம்மாமனாராகிய ஸுஷேணனை மேற்குத் திசைக்கு வழியுரைத்தனுப்பிவிட்டுப் பின்பு சதவலியென்னும் மிகவும் வீரமுடைய வானரனை யழைத்து ராஜதருமத்தை நன்குணர்ந்தவராதலின், தமக்கும் பெருமாளுக்கும் நலம் விளையுமாறு மொழியலுற்றனர். கேளாய் சதவலி! நீ உன்னைப்போன்ற சிறப்புற்ற அநேகமாயிரம் வானர சேனைகளுடனும், யமகாமராஜன் குமாரர்களுடனும், அமைச்சர்களுடனும் கூடிப் புறப்பட்டு இமயமலையையே அலங்காரமாகவுடைய வடதிசையை நோக்கிச் செல்லுக, அங்குள்ள விடங்களுள் ஓரிடமும் விடாமல் பிராட்டியாரைத் தேடுக, இக்காரியம் நிறைவேறுமாயின், பெருமாள் திருவுள் முகந்தருளுவர், அப்பொழுதுதான் நாம் கடன் தீர்ந்தவர்களாகுவோம்; நமக்குப் பெருமாள் பேருதவிசெய்தருளினரல்லரோ? ஆதலின், அதற்குப் பிரதியுபகாரஞ் செய்தோமாயின், நம்பிறவி பயன்பட்டதாகும்;—

అర్థినఃకార్యనిర్వృత్తి మకర్తురపియశ్చరేత్
తస్యస్యాత్సఫలంజన్మ కింపునఃపూర్వకారిణః

அர்த்தின꞉கார்யநிர்வ்ருத்தி மகர்த்துரபியச்சரேத்

தஸ்யஸ்யாத்ஸபலஞ்ஜன்ம கிம்புந꞉பூர்வகாரிண꞉.

ஒருவன் நமக்குபகாரஞ் செய்திலனாயினும், அவன் காரியத்தை யாவன் செய்கின்றனனோ? அவனுடைய பிறப்பும் பயனுள்ளதாகுமெனின், முன்பே நன்றி செய்தவனுடைய காரியத்தைச் செய்பவனுடைய பிறவி பயனுள்ளதாகுமென்பதில் ஐயமுறல் வேண்டுமோ? ஆதலின், இதனை இதயத்தில் நினைந்துகொண்டு நமக்கிதனைச்செய்பவர்களாதலின், பிராட்டியார் எவ்வண்ணம் காணப்படுவாரோ? அவ்வண்ணம் முயற்சிசெய்து தேடுக; அன்றியிலே, இந்தப் பெருமாளும் ஸர்வ பூதங்களுக்கும் இறையவரும், பூஜை செய்துகொள்வதற்குரியவரும், நமக்கும் இனிய தோழருமாகின்றனர்; ஆதலாலும், நீங்கள் இக்காடுகளிலும், நதிகளிலும், மலைகளிலும், நன்கு தேடுக; அங்கிருந்து புறப்பட்டு மலேச்சம், புளிந்தம், சூரஸேனம், ப்ரஸ்த்தலம், பரதம், குரு, மத்ரம், காம்போஜம், யவனம், சகம், ஆரட்டம், பாஹ்லீகம், ரிஷிகம், பௌரவம், கண்டகம், சீனம், பரமசீனம், நிஹாரம், தரதம் என்னும் தேசங்களையும் சென்று தேடுக; அங்கிருந்து

இமயமலை சேர்ந்து லோத்ரம், சந்தனம், தேவதாரு முதலிய காடுகளி லும், இராவணனுடன் பிராட்டியாரைத் தேடுக; அங்கிருந்து தேவகந்தர்வ ஸேவிதமான சோமாசிரமத்தையும், அங்கிருந்து காளமென்னுமுயர்ந்த மலையையும் சேர்ந்து அங்கங்குள்ள காடு குகை முதலிய விடங்களிலும் பிராட்டியாரைத் தேடுக; அங்கிருந்து செல்லின பொன்மயமாகிய ஸுதர் சனமென்னும் மாமலையும, அதற்குமேல் அநேகஙசோடி பறவைகளுடைய தேவஸகமென்னும மாமலையும் காணப்படும, அவவிடங்களிலும தேடுக; அங்கிருந்து நூறுயோஜநமவரையில ஆறு குளங குட்டை காடு செடி பசு பக்ஷி மிருகங்களொன்றுமின்றி மருகாந்தாரமாயிருக்கின்றது; அதனை மிகவும விரைவாகத் தாவிச் செல்வீர்களாயின, வெள்ளிநிறமுள்ள கைலாஸ மெனனும் மாமலையையடைந்து மகிழ்வீர்கள, அமமலையினமேலேதான் சரதகால மேகமபோனற பொன்னாலலங்காரஞ்செயயப்பட்ட சிறந்த பெருமாளிகையை விசுவகாமன குபேரனுக்கு இயற்றி யளித்திருக்கின்ற னன; அவவிடத்தில்தான் விசாலமான மானஸமெனனும ஸரோவரம தாமரை அல்லி ஆம்பல் கருநெய்தல் செங்கழுநீர் முதலிய மலர்கள மலர்ந் தும, ஹம்ஸஸாரஸாதியான நீர்ப்பறவைகளொலித்தும, தெய்வப பொது மகளிர்களினாலே நீர்விளையாடலாடப்பட்டுமவிளங்குகின்றது, அங்கேதான் யக்ஷர்களனவர்க்கும இறைவனாகிய குபேரன் யக்ஷர்களுடன் மகிழ்ந்து வாழுகின்றனன; அங்கும அதைச்சூழ்ந்த மலைகளிலும பிராட்டியாரையும ராவணனையும தேடுக; அங்கிருந்து க்ரௌஞ்சமென்னும மலையைசசேர ந்து மிகவும ஊக்கத்துடன் அதனது பிலத்திலுளபோ செல்லுக; அங்கு தேவர்களாலும பூஜைசெயயப்பட்ட சிறந்த மாயோகிகள வாழ்கின்றனர் கள்; அம்மலையிலுள்ள எல்லாவிடங்களிலும பிராட்டியாரைத் தேடுக; அங்கிருந்து அவருக்ஷம், காமசைலம், மானஸம, விஹகாலயம என்னும் நான்கு மலைகளையும் சேர்ந்து தேடுக; அங்கு தேவதானவ ராக்ஷஸர்க ளொருவரும் செல்லுகின்றிலர்; அங்குள்ள விடங்களிலும் தேடுக. இம் மலைகளெல்லாம க்ரௌஞ்சகிரியைச சூழ்ந்துள்ள மலைகள்; அங்கிருந்து செல்லின் மைநாகமலை, அங்கேதான மயாஸுரன தனக்கு அரண்மனை கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனன; குதிரையின முகமுள்ள கிம்புருஷர்களின் பெண்டிர்களும் அங்கு வாழ்கின்றனர்கள், அவ்விடங்களிலும் தேடுக; அங்கிருந்து செல்லின், சித்தர், வைகானஸர், வாலகில்யர் முதலிய மாயோகிகளின் ஆச்ரமமிருக்கின்றது, அங்குச்சென்று அவர்களைக்கண்டு வணங்கி விநயம்பூண்டு பிராட்டியாருடைய செய்தியையும் வினவி யறிந்து கொள்க; அங்கு பொற்றாமரைகள மலர்ந்து பாலஸூரியன்போன்ற அன்னப்பறவைகளொலித்து வைகானஸமென்னும் சிறந்த ஸரோவரமொன் றுளது; அவ்விடத்திலேதான் குபேரனுக்கு வாஹனமான ஸார்வபௌம மென்னும் திக்கஜம் பெண் யானைகளுடன் கூடி யுலாவிக்கொண்டிருக்கும்; அந்த வைகானஸ ஸரஸ்ஸைத் தாண்டிச் செல்லின், ஸூரியசந்திர நக்ஷத்

திரங்களொன்றுமின்றியும், மேகங்களின்றியும், அளவற்றும் இருக்கிறுய் அங்குள்ள மாயோகிகள் கதிரவன் கிரணங்கள்போல வொளிக்கின்றமை யின், அவ்விடமெங்கும் எப்பொழுதும் பகல்போலவே அம்முனிவர்களின் தேஹ காந்தியினுலே விளங்கும்; அவ்விடத்தைத் தாண்டிச் செல்லின் சைலோதையென்னும் பெரிய நதி யிருக்கின்றது; அதன் இருகரையிலும் கீசகமென்னும வேய்கள அடாந்திருக்கின்றன; அவைகளே அங்குள்ள சித்தர்களை இககரையிலிருந்து அக்கரையிலும், அக்கரையிலிருந்து இக் கரையிலும் சாய்ந்து ஏற்றிககொணடு கொணாந்து விடுகினறன; அவ்வி டத்திலேதான உத்தரகுருக்ஷேத்திரமிருக்கின்றது; அந்த இடத்திலும் நலவினை யறறவாகள வாழவுறுாகள; அதற்குமேல் பொறறுமரை மலர் களையும, இந்திரநீல வைடூரியமயமான இலைகளையுமுடைய பற்பல தாமரை களையுடைய ஆறுகள பலவாறுக இருககின்றன; அங்குளள மடுவுகளும, கதிரவனபோலொலிக்கினற பொற்றுமரைகளினுலே விளங்குகின்றன; அவவாறுகளிலும் சிறநத மணிமயமாகிய இலைகளையும, பொன்மயமாகிய தாதுகளையுமுடைய கருநெயதலகளும், பொன்மணலுற்று முததுக்கள சூழநத மணற்குனறுகளும, நவமணிமயஙகளும், பொன்மயங்களுமாகி ஏப்பொழுதும் தளிாத்தும பூத்துங் காயத்தும் கனித்துமுள்ள மரங்களும், மணிமயமாகிய பறவைகளும விளங்குகினறன; அன்றியிலே அம்மரங்கள் அங்குளளவர்களுககு வேணடியவைகளையெல்லாமளிக்கின்றன; சில மரங கள் அங்குளள காமினியாகளும், காமிகளும அணிவதறகுரிய பறபல அணிகளையும், ஆடைகளையுமளிககினறன, சில மரங்கள் பற்பல விநோத மான சயனஙகளையும், மலர் மாலைகளையுமளிககின்றன; சில மரங்கள் பல வகைப் பானஙகளையும, பறபல பக்ஷியங்களையுமளிக்கின்றன; அங்குள்ள பெண்களும நறகுண நறசெயகை யுற்றவாகளும, ரூபயௌவனமுடையவா களும் ஆகினறனர்கள, அவவிடஙகளில தேவகந்தாவ கின்னர கிம்புருஷ வித்த வித்யாதர நாக யக்ஷாதி தேவகணங்களும, காந்தையர்களுடன் கூடி இன்புறுகின்றனாகள; அங்குளள யாவரும கதிரவனபோன்ற மேனி யுடையவாகளும், நல்வினை செய்தவாகளும், இன்பமுடையவர்களும், வேண்டியவைகளை யெல்லாம் பெற்று மகிழந்தவர்களும், காமினியாக ளுடன் சேர்ந்திணைபிரியாதவர்களுமாகின்றனாகள, அவவிடத்தில் நிருத்த கீத வாத்தியங்களினெலியும், மந்தஹாஸவொலியும் கூடி யாவருக்கு மினிமையாகக் கேழ்க்கப்படுகின்றது; அவ்விடத்தில் மகிழ்வற்றவனும், மனைவியைப் பிரிந்தவனும் ஒருவனுமிலன்; தினந்தோறும் அவ்விடத்தில்

நற்குணங்கள் வளர்கின்றன ; அதனைக் கடந்து செல்லின வடகடல கட்புல னாகும் ; அதனிடையில் ஸோமகிரியெனனும பொன்மலை யொன றுளது ; இநதிரலோகத்திற்கும், பிரஹமலோகததிறகும செல்லுகின்ற தேவர்கள அவவழியாகவே செல்லல் வேண்டுமாதலின, அதனைக கண்ணுறுவாாகள் ; அவ்விடம இரவில் கதிரவனுடைய காநதி யுறறிலதாயினும, அமமலையி ஞெளியினாலே பகலபோலவே விளங்கும் ; அமமலையினமேலும் விசுவ ரூபியும், ஸ்ரீயபதியுமாகிய பகவானும, பதினொறு ருததிரரும், நான முகனும, பறபல பிரஹமரிஷிகளினாலே சூழபபட்டவாகளாகி எழுந்தருளி யிருககின்றனர்கள் ; அந்த உததரகுருக்ஷேத்திரத்திறகு மேலே நீஙக ளொருக்காலையிலும செலலறக ; அதறகுமேல் ஒருவாகரும் செலவதெளி தாகாது; அந்த ஸோமகிரி தேவாகளாலும செல்லறகுரியதன்று; ஆதலின, அந்த ஸோமமலைவரையிறசென்று அதனைககணடு உடனே மீணடெயதுக; இதுவரையிலுமே வாநராகளால செலலறகுரியது ; அதற்குமேல கதிரவ ஞெளியின்றியும, முடிவின்றியும இருத்தலால அதனமேல் யாமறிநதி லோம ; இதுகாறும எமமால் கூறபபடட இடஙகளிலும கூறபபடாதுள்ள இடங்களிலும் சென்று பிராட்டியாரையும, இராவணனையும தேடி வருக ; இவ்வணணம் நீங்கள சென்று பிராடடியாரைத தேடி வருவீர்களாயின், பெருமானுக்கும் நமக்கும் இனிது செயதீர்களாகுவீாகள ; அன்றியிலே, நம்முடன் சேர்ந்து பகைவாகளையும வெனறு பிராட்டியாரையும் பெரு மானுககளித்து எமமால் பூஜை செயதுகொளளபபட்டவாகளாகி புத்திர மித்திர களத்திராதிகளுடன் கூடி வாழவீாகள ; ஆதலின, இககாரியத்தில் மிகவும் ஊக்கஙகொணடு தேடி வாரீாகள என்று மஹாராஜா கட்டளை செய்தனுபபினர்.

கிஷ்கிநதாகாண்டத்தில் நாறபததுமூன்றாவது சருக்கம

முறறிறறு

மஹாராஜர் வடதிசைககு வழி கூறுவதில மேருமலையைக கூறியிலரே யென்று சிலர் கேட்பார்கள ; அநேகமாயிரம் பொனமலைகளுளவெனனுமிடததிலேதானே மேருகிரியுமிருப்பதாக வெண்ணுக ; அன்றியிலே, முனனா தாம சேராகசசென்று கணணால கணட வழியைமாத்திரம மூறையே கூறினாராதலின, தாம் செல்லும் காலை யிலும மேருகிரிக்குசசெல்லாது அதனது கிழக்குபபககமாகச சென்றிருப்பாராத லின், அவ்வாறே கூறினரென வுணாக; வடதிசையிலும மற்றத்திசைகளிறபோலவே ஏழுகடல்களும், தீவுகளும் உளவாயினும தாம சென்றிலராதலாலும, மனுஷியருஞ சாரமதறகுமேலில்லாமையாலும், மஹாராஜா கூறிலா; இவவணணமுறைசெய்ததி னால் அனுபவத்திற்கும், சோதிடததிறகும், புராணஙகளுககும், சிறிதும் விரோதமி லலை ; ஆதலின, இவ்வண்ணமே யுண்மையென்றுணர்நது அறபர்களின் வாக்கியங்க ளினால் ஐயமுறற்க ;—

நாற்பத்து நான்காவது சருக்கம்.

பெருமாள் சிறியதிருவடியிடத்தில் தமது மோதிரத்தைப் பிராட்டியாருக் கடையாளமாக அளித்தருளியது

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் நான்குதிசைகளுக்கும் வானரர்களை யேவி விட்டு மீளவும் சிறியதிருவடியை யழைத்து இவரே மிகச் சிறந்தவரும், யாவுமறிந்தவரும், தாம் மேற்கொண்ட காரியத்தை யூக்கத்துடன் செய்து முடிப்பவருமாதலின், இக்காரியத்தையும் எவ்வகையிலும் செய்து முடிப்பரென்று நிச்சயங்கொண்டு மொழியலுற்றனர். கேளீர் வாயுகுமாரராகிய அனுமானே! உமக்குப் புவியிலாயினும், ஆகாயத்திலாயினும், வானுலகிலாயினும், பொன்னுலகிலாயினும், நீரிலாயினும், தீயிலாயினும் தடைகண்டிலேன்; நீர் தேவாஸுர நாககந்தர்வ நரகின்னரா முதலானோர்களையும், எல்லாவுலகங்களையும், காடு கடல் மலைகளையும் நன்குணர்கின்றீர்; கதியும், வேகமும், தேஜஸ்ஸும, உபாயமும், உம்முடைய தந்தையிடத்திற் போலவே உம்மிடத்திலும் குடிகொண்டிருக்கின்றன, தோள்வலியிலும், வலிமையிலும், காந்தியிலும், புத்தியிலும், உமக்கு நிகரான பூதம் ஒன்றுமிலது; ஆதலின், பிராட்டியார் எவ்வண்ணங் கட்புலனாகுவாரோ? அவ்வண்ணம் நீரே யாராய்ந்து செய்யக்கடவீர் அதற்குத்தக்க பல புத்தி பராக்கிரமங்கள் உம்மிடத்திலேதானிருக்கின்றன; காலதேசங்களுக்குத் தக்கபடி நீரே நடக்க வல்லவர்; என்று மகிழ்ந்து மஹாராஜா மொழிந்தனர். மஹாராஜரிவ்வண்ணம் சிறியதிருவடியிடத்தில் நம்புதலுற்று மீளவும் மொழிந்தமையினாலும், இவரும் தாம் மேற்கொண்ட காரியத்தை முடிப்பவர்போலவே தோற்றப்படுகின்றமையினாலும், இவரே இக்காரியத்தை ஸாதித்துக்கொண்டு வருவாரென்றாராய்ந்துணர்ந்து தீரமும், முயற்சியும், ஊக்கமுங்கொண்டு விளங்குகின்ற அவரைக் கடாக்ஷித்துப் பிராட்டியார் தமது திருக்கரத்திலுள்ளிருப்பதாகவே எண்ணி மகிழ்வுகொண்டு அவ்வானர யருகிலழைத்துத் தமது திருநாமத்துடன் விளங்குகின்ற கணையாழி மோதிரத்தைக் கழற்றி யவர் கையிலளித்து அவரை நோக்கிக் கேளீர் நல்லன்பரே! ஜனகராஜன் திருமகளாகிய எனதுயகிக்கு இஃது நல்லடையாளமாகும்; அவள் இதனைக் கண்ணுறுவளாயின் நீர் நம்மிடத்தி லிருந்து வந்தீரெனவே நிச்சயங்கொண்டச்சந்தேகிந்து கண்டு செய்தியுரை செய்வாள்; உம்முடைய முயற்சியும், பலமும், பராக்கிரமமும், சிறந்த நல்லறிவும், மஹாராஜர்க்குமிடத்திலுள்ள நம்புதலும் சேர்ந்து எனது காரியம் கைக்கூடித்தென்று நம்புவிக்கின்றனபோலும் என்றருளிச்செய்தனர். அந்தச் சிறியதிருவடியும் அம்மோதிரத்தை வாங்கிக்கொண்டு தலைமேலஞ்சலிசெய்து வணங்கிப் பெருமானுடைய திருவடிகளைத் தொழுது

சிறந்த மிகுந்த சேனைகளுடன் கூடிப் புறப்படுகையில், கார்ப்பருவந்தீர்ந்து மேகங்களின் மறைவின்றி விளங்குகின்ற வானிடையில் விண்மீன்களுடன் கூடிய முழுமதிபோல விளங்குகையில், மீளவும் பெருமாளவனை நோக்கிக் கேளீர் மகாபல பராக்கிரமமுடையோரே! உம்முடைய தோளவலியைச் சேர்ந்தே யான எனது காரியத்தை முடித்துக்கொள்ள நிச்சயங்கொண்டிருக்கின்றேன்; ஆகையால், அந்த ஜனகச்சக்கரவர்த்தியின் திருமகள் எவ்வண்ணங் காணப்படுகின்றாளோ? அவ்வண்ணம் முயற்சிசெய்து காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு மகிழ்ந்து மீண்டெய்துக; என்று அருளிச்செய்து வாழ்த்தி யனுப்பியருளினர். *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நாற்பத்து நான்காவது சருக்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தைந்தாவது சருக்கம்.

நாற்றிசையிலுமனுப்பப்பட்ட வானரர்களெல்லோரும் பிரயாணப்பட்டது

பின்பு மஹாராஜா மீளவும் வானரசேனாபதிகளெல்லோரையும் அழைத்து அவர்களை நோக்கிக் கேளீர்கள் அன்பர்களே! நீவிரெல்லீரும் சென்று யானுரைத்தவண்ணம் எல்லாவிடங்களிலும் பிராட்டியாரைத் தேடிப் பெருமாளுடைய காரியத்தை எவ்விதத்திலும் நிறைவேற்றிக்கொண்டு யானிட்ட அவதிக்குள்ளாக வந்து சேர்ந்து செய்தி யுரைசெய்யக்கடவீர்கள்; என்று கட்டளையிட்டனர் அவ்வானரப்படைத்தலைவர்களெல்லோரும் அக்கொடிய ராஜசாஸனத்தைக்கேட்டு உடனே வானிடையிலெழுந்து மின்மினிப் பூச்சிகளைப்போல எங்கும் பரவிப் பூமியை மறைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர்கள். பெருமாளும இளையபெருமாளுடன் அந்த ஒரு மாஸம் வரையில் அந்தப் பிரஸ்ரவண மலையிலேதானே யெழுந்தருளியிருந்தனர். அப்பொழுது சதவலியென்னும் யூதபதி யநேகமாயிரம வானரசேனைகளுடன் கூடி

---

* மஹாராஜா மீளவும் சிறியதிருவடியை யழைத்துப் புகழ்ந்துரைசெய்தமையினாலே, மஹாராஜாக்கும் தெய்வத்தன்மையுள்ளதென்றும், முக்காலப்பொருளறிவுள்ளதென்றும் நன்குவிளங்கும்; பெருமாளும் கணையாழிமோதிரமளித்தருளினமையின், தாமே பரதெய்வமெனபதும், தமது சங்கற்பம் இவ்வண்ணமே யுள்ளதென்பதும் தோற்றுவதற்காகவே அவ்வண்ணஞ் செய்தருளினரென்றறிக; அங்ஙனமில்லாயின், அநேகமாயிரம் யூதபதிகளிருக்கையில், சிறியதிருவடியையே மீளவுமழைத்து ஏன் கணையாழி யளித்தருளினர் பெருமாளென்னின்.—

மேருகிரியினுல் விளங்குகின்ற வடதிசையை நோக்கிச் செல்வதற்குச் சன்னுகஞ் செயதனன. விநதனும் அவவண்ணமே கிழக்கு நோக்கிச் செல்ல முயன்றனன். சிறியதிருவடியும் தாராங்கதாதிகளுடன் கூடித தெனதிசை நோக்கிப் புறப்பட்டனா. ஸுஷேணனை மேறறிசையை நோக்கிப் புறப்பட்டனன். இவ்வண்ணம மஹாராஜர் எல்லாத்திசைகளுக்கும் வாநராகளை யேவிவிட்டு மனமகிழ்வுகொண்டனர். அவ்வாநராகளும இவ்வண்ணம மஹாராஜரால் ஏவப்பட்டவாகளாகித் தத்தம் திசையை நோக்கிப புறப்பட்டனர்கள். அவாகள செல்லுங்காலையிலேயும், எவ்வகையிலும் பிராட்டியாரை யெழுந்தருளபபண்ணிக்கொண்டு வருவோம, 'இராவணனையும கொலைசெய்வோம ; என்று கூவிககொண்டும, காஜனை செயதுகொண்டும, துளளிக்கொணடும, தாவிககொணடும, ஓடிககொண்டும், வீரவாதம் பேசிககொணடும, யான் ஒருவனே இராவணனைப போாக்களத்திற கொலை செயது விடுவேன் ; அவனை வலுவிலடிததுப பிராட்டியாரையும் மீட்பேன; யானொருவனே செல்வேன ; நீவிரெல்லீரும் நினமின ; இராவணன பிராட்டியாரைப் பாதாளத்தில் மறைத்திருபபாறாயினும கணடு பிடிதது மீட்டுக்கொண்டுவருவேன ; மரங்களையும் முறிபபேன ; மலைகளையும போதுக்த் தளளுவேன ; பூமியையும பிளபபேன ; கடலகளையும் கலக்குறச் செய்வேன ; யான நூறுயோஜனம தாண்டுவேன ; யான் ஆயிரம யோஜனம தாணடுவேன் ; யான் எவ்வளவுயோஜனமாயினும தாணடுவேன; எனககுப் பாரிடையிலாயினும, கடலிலாயினும, மலைகளிலாயினும், காடுகளிலாயினும, பாதாளததிடையிலாயினும் செல்வதறகுத் தடை சிறிதுமிலது ; என்று வாநராகளெலலோரும தனித்தனி வீறு கூறிககொண்டும், மஹாராஜரிடத்தில விடை பெறறுககொணடு புறபபட்டனாகள.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில நாறபதனைந்தாவது சருக்கம் முற்றிறறு.

நாற்பததாறுவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் தாம் முன்பு பார்முழுதும் சுற்றியதறகுக் காரணத்தைத் தம்மை வினவியருளிய பெருமாளுக் குரைசெய்தது.

இவவண்ணம் வாநரர்களெல்லோரும் தத்தம திசை நோக்கிச் சென்ற பின்னர், பெருமாள் மஹாராஜரை நோக்கித் தோழரே ! நீர் நாற்றிசைக்கும் வழியுரைசெய்தனரே ? அதனை யெவ்வண்ணம் நீர் அறிகின்றீர் என்று வினவியருளுதலும், மஹாராஜர் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் எம்

பெருமானே ! யாவற்றையும் விரைவாக வுரைசெய்கின்றேன் ; முன்பு
மஹிஷவேஷங்கொண்டு வந்த துந்துபியெனனும் அஸுரனை என் தமைய
னை வாலி துரததிக்கொண்டு எப்பொழுது மலயமலையை நோக்கி யோடி
னனோ ? அப்பொழுது துந்துபி அமமலயமலையின குகைக்குளளே சென்ற
னன ; வாலியும் அவனைக கொலைசெய்ய நினைதது அதறகுளளே புகுந்
தனன் ; பின்பு யான் ஒரு வருஷம்வரையில அக்குகையின் வாயிலைக காத்
துககொண்டிருக்கையிலும் வாலி வந்திலன ; பின்பு, அதினின்றும் மிகு
ந்த இரத்தந்தோன்றி அக்குகை நிறைந்துவிட்டது, யானதனைககண்டு
வியப்புறறு வாலியே யிறந்துவிட்டனனென்றெண்ணி இதுகாறும் வாலி
மீண்டுவாராமையினால பிழைத்திலனென றேநிசசயங்கொணடு அந்தமஹி
ஷன வெளியே புறபபடாமல் அககுகையினுள்ளேயே அழிந்து றககககடவ
னென்று அககுகையின் துவாரதனைதப பெருஞசிலையினலமூடிவிட்டு இனி
யன்னன வருவானெனனுமாசை நீங்கித் துனபுறறுக கிஷ்கிந்தைக் கெய்
தித் தாரையுடனும, ருமையுடனும கூடிக் கிஷ்கிந்தாராஜ்யததைப் பெற
றுத் தோழாகளுடனுங் கூடி யசசமினறி யரசாட்சிசெயது வாழநதுகொண
டிருநதேன் ; பினபு, வாலியும அந்தத துந்துபியைக கொலைசெயது வெற
றிக்கொணடுவந்தனன் ; யானவனைக்கணடவுடனே மகிழவும பயமுமகொ
ணடு கௌரவஞ்செயது தலைவணங்கி வேணடிக கபிராஜ்ஜியததை யளித
துவிட்டேன ; இவவண்ணம யான் உணமைகூறி வேணடி வணங்கியிருக்
கையிலும், வாலி யென்மீது சினங்கொணடு என்னைக கொலைசெயயத்துணி
நது கொடுமைகொணடு மதிகெட்டு என்னை நாட்டினின்றும ஓடிவிட்ட
னன ; யானும அவ்வண்ணமே அனுமான் முதலிய நானகுமந்திரிகளுடன்
கூடி நாடுவிட்டோடுகையிலும, அவன சினந்தணியாமல பின்றொடர்ந்
தோடிவந்து துரத்தினன ; அப்பொழுது யான் அவனால் துரததப்பட்டவ
னகிச செல்லுகையில், காடு செடி மலை யாறு கடல் நாடு நகர் தீவுகளுடன்
கூடின இப்பாருமுழுதும அலாத சக்கரமபோலக காணபபட்டு மாட்டின்
குளப்படிபோல் தாண்டவுமபட்டது ; அப்பொழுதுதான் யான வாலியி
னலே துரத்தப்பட்டு முன்பு கிழக்குதிசையிற்சென்று பறபல காடு கடல்
ஆறு தீவுகளையும, உதயகிரியையும, திருப்பாறகடலையும கண்டு மீண்டு
வந்து தென்றிசையிலோடிப பறபல மலைகளைக்கணடு மீண்டுடயங்கி மேறறி
சையிலோடிப பறபல தேசங்களையும், கடல்களையும், அஸ்தகிரியையும்
கண்டு மீண்டு வடதிசையிலோடி இமயம மேரு முதலிய மலைகளையும், வட
கடலையும் கண்டு அங்குந் துரத்தப்பட்டு எஙகும புகலிடமின்றித் தவித்
தேன் ; அப்பொழுது மிகவும் புத்தியுளள அனுமான் என்னை நோக்கி,
மஹாராஜரே ! இப்போழுதுதான் எனக்கோரிடம நினைவில்வநதது ; மத
ங்கமாமுனி தம்மாசிரமததில் வாலி வருவானாயின், தலையிற சிதறுண்டு
இறக்கக்கடவனென்று சாபமிட்டிருக்கின்றனா ; அவ்விடத்திற்சென்று
யாம் வாழ்வுறுவோமாயின், அச்சந்தீர்ந்தின்புறுவோம் ; என்றுமொழிந்த

னர். யானதுகேட்டுணர்ந்து உண்மையென்றுடன்பட்டு ரிசியமூகமலை சேர்ந்து வாழ்வுற்றேன் ; வாலியும் மதங்கசாபபயத்தலே அந்த மதங்கா சிரமத்தினுள் வந்திலன் , ஸ்வாமீ ! இவ்வண்ணம் யான் முன்பு பார்முழு துந் திரிந்து பின்பு ரிசியமூகஞ்சேர்நதேன் , ஆதலால்தான் யான் கண்ட வண்ணம் வழியுரைசெய்தேன் என்று விண்ணப்பஞ் செயதனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டததில் நாறபத்தாறுவது சருககம

முற்றிறறு.

நாற்பத்தேழாவது சருக்கம்.

தென்திசை நீஙகலான மூனறு திசைகளிலும சென்ற வாநரர்கள

பிராட்டியாரைத்தேடிக காணுமல மீணடெயதிவிடடது

முனபு, பிராடடியாரைத தேடிப பாாபபதனபொருடடு மஹாராஜ ராலே கட்டளைசெயதனுபபபபடட வாநராகளெல்லோரும புறப்படடு ஆறு, குளம், குட்டை, புதருகள, ஆகாயம், நாடு, நகரங்கள, கோட்டைகள, கடல்கள, மலைகள முதலிய எல்லாவிடங்களிலும் பிராட்டியைத் தேடிக் கொணடு மஹாராஜராலே கூறபபடட ஆறு, கடல, மலைகளிலுங் தேடி னர்கள ; எல்லோரும இவவணணம பகல முழுதும ஆகாயததினமேற சென்று தேடி இரவில் பாரிலிறங்கினாகள ; இவ்வண்ணம புறபபட்ட தினம் முதலாககொண்டு ஒருமாசம் வரையிலும தேடி யெஙகும் பிராட்டி யைக் காணுமல ஆசை யொழிந்து மீண்டெயதி மஹாராஜரைக் கண்டு செயதி யுரைசெயது மாலியவந்த மலை சோநதனாகள இவ்வண்ணம் மஹாபலமுடைய விநதன் அமைசசர்களுடனும, சேனைகளுடனும், கிழ்த்திசை முழுதலும் தேடிப் பிராடடியைக் காணுமல ஒரு மாசத்திற குளளாக மஹாராஜரிடம வந்து விட்டனா ; பின்பு, வடதிசையி னின்றும சதவலியும் அவவண்ணமே மகிழவுகுனறி வநதுவிட்டனன். பின்பு, ஸுஷேணனும் சேனைகளுடன் மேல்திசை முழுதலும் தேடிப் பிராட்டியாரைக் காணுமல மாதம் முடிவுதினத்தில வந்து சேர்ந்தனன் ; இவ்வண்ணம் எல்லோரும் மீணடு வந்து அநத பிரஸ்ரவணகிரியில் பெருமாளிளையபெருமாளகளுடன் வீறறிருந்த மஹாராஜரைக் கண்டு வணங்கி மஹாராஜரே ! எங்களால் எல்லாமலைகளும், எல்லாக் காடுகளும், எல்லாப் புதர்களும், எலலா நதிகளும், எல்லாக் கடல்களும், எல்லாத்தீவு களும், எல்லாகாடுகளும், எல்லாக்குகைகளும், தங்களால் கூறப்பட்டன வும், கூறப்படாவும், பறபல செடி கொடிகளடர்ந்த குஞ்சங்களும் தேட

ப்பட்டன; புகற்கரிய தேசங்களிலும், புகற்கரிய ஏற்றத்தாழவுள்ள இடங்களிலும் சென்று தேடினோம், மிகப பெரிய உயிர்களையும் கண்டு கொலை செயதனம், எங்கும் பிராட்டியாரைக் கண்டு மகிழ்ந்திலோம; ஆயினும், பிராட்டியார் எந்தத்திசையை நோக்கி எழுந்தருளி யிருக்கின்றனரோ? அந்தத தென்திசையை நோககியே சிறந்த பல பராக்கிரமமும், நற்குலமும், நறசெயலும், நனமதியும், நற்புகழும், மகாமஹிமையும பொருந்திய மஹாபல குமாரராகிய அனுமான சென்றிருககின்றனர்; ஆதலின், அவரே தபபாமல பிராட்டியார் எங்கிருககினும் தேடிக கணடு மகிழ்ந்து வந்து நற்செய்தி யறிவிககப்போகின்றனர்; என்று எல்லோரும் ஒரு மொழியாக மொழிந்தனர்கள.

கிஷ்கிந்தாகாணடத்தில நாற்பததேழாவது சருககம

முற்றிற்று.

நாற்பததெட்டாவதுசருக்கம்

தென்திசையிற்சென்ற சிறியதிருவடி முதலானோர் நடுவழியில் ஓரஸுரனைக் கணடு கொடிய ராவணனெனறெண்ணிக கொலைசெயதது.

அஙகே சிறியதிருவடியும தாரன, அஙகதன் முதலிய வானராகளுடன் கூடி மஹாராஜர் கட்டளையின்படி நெடுந்தூரஞ்சென்று விந்திய மலை தொடங்கி யதனுடைய குகைகளிலும, புகறகரிய காடுகளிலும, அதனைச் சூழ்ந்துள்ள மலைகளிலும, ஆறுகளிலும, குளஙகளிலும், அடர்ந்துயர்ந்து வளாநத காடுகளிலும், காடுகளடர்ந்துளள பறபல குன்றுகளிலும தேடியும், ஜனக சக்கரவர்த்தியின திருமகளாகிய ஸீதாதேவியை யெங்கும் கண்ணுற்றிலர்; ஆயினும், மேன்மேலும முயறசியுறறு அஙகங்குளள காய் கனி கிழங்குகளைப்புசித்துககொண்டும், அங்கங்கிரவிலுறைந்துகாணடும் செல்லுகையில், பறபல குகைகளையுறறும, நீர மரஞ செடி கொடிகளின்றியும், பசு பக்ஷி மிருகம் முதலிய உயிர்களின்றியும, கோரமாயுளளதோர் தேசம் காணப்பட்டது; அந்த வானர யூதபாகளெல்லோரும் அவவிடத்தையுந் தாண்டிச சென்றும், அத்தன்மையதாகிய காடுகளே நோநதமையின், அங்கும் பிராட்டியாரைத் தேடி மிகவும் இளைப்புற்று வருந்தியும், அச்சமின்றி மறறொரு காட்டினுள்ளே புகுந்து அங்குள்ள மரஙகளும், தளிர் மலர் காய் கனிகளின்றியும, ஆறுகள் நீரின்றியும் இருந்தமையின், கிழங்குகள் கூட வாய்க்காமல எருமை, மான், யானை, குதிரை, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும், காட்டிலுள்ள பறவைகளுமின்றியும், மரஞ்செடி கொடிகளி

ன்றியும், குளங்களிலும் நீர் வற்றித் தாமரை முதலியவை யுலர்ந்து தும்பி யன்னம் முதலியனவைகளியென்றலியற்றும் இருந்தமையின், மிக வாடிய பசி தாகங்களினால் வருந்தினர்கள்; முன்பு, அவ்வனம் செழிப்புற்றிருக்கையில், கண்டு வென்னும் மாமுனி யங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர். அப் போழ்தொருநாள் பதினாறுவயதுள்ள அம்முனிவருடைய குமாரன் வழிதப்பி யக்காட்டினுள்ளேசென்று மீண்டெய்தாமலிறந்துவிட்டனன். அதனால் அம்முனிவர் மிகச சீற்றங்கொண்டு அந்தககாடழிந்து மரஞ் செடி கொடிக ளின்றியும், நீரின்றியும, பசு பக்ஷிகள முதலிய உயிர்களின்றியும், கோர மான மருகாந்தாரமாகும்படி சாபமிட்டனர். அதுமுதல்தான அக்காடு அவ் வண்ணமாகிவிட்டது; அந்த வானரர்கள அந்தக் கோரமான காட்டிலுஞ் சென்று மலைகளின் குகைகளிலும, ஆறுகளின் பிறப்பிடங்களிலும, மிக வும் ஊக்கங்கொண்டு தேடியும், பிராட்டியைககண்டின்புற்றிலர்கள; ஆயி னும், இவர்கள் இளைப்புறாமல மேனமேலும் தேடிச செல்லுகையில, மிக வுங் கொடுஞ்செயலுடையோனும, கொடிய ரூபமுடையோனும, அச்சமற் றோனுமாகிய ஓரசுரனைக கண்டு அவனுடன போவதன்பொருட்டு ஸங் காஹஞ் செயதுகொண்டனர்கள் அவனும் இவர்களைக்கண்டு வாரீர வானரர் களே! நீங்களெல்லீரும் என்கையிலகப்பட்டுக்கொண்டு இப்போழ்தே இறக் கக்கடவீர்கள; என்று வீரவாதஞ்செய்து மலைபோலசைந்தெதிர்த்தோடி வந்தனன்; இவ்வண்ணமவனகையை யுயரவெடுத்துக்கொண்டு முட்டி யால் குத்தும்படி வருவதை யுவராஜனான அங்கதன் கண்டு சினமூண்டு இவனிராவணனே யென்று எண்ணங்கொண்டு எதிர்த்து வந்து கரதலத் தினாலோங்கி யோரறையறைந்தனன; அந்த அஸுரன் உடனே வாயினால் உதிரத்தைக் கக்கிக்கொண்டு ஊழிகாலத்தில காற்றினால் சாயக்கப்பட்ட மாமலைபோலச் சாய்ந்து தரையிலவிழுந்துயிர்மாய்ந்திறந்தனன், அவ்வா னர வீரர்களும் அவனிறந்ததைக் கண்டு மகிழ்ந்து வெற்றியினால் விளங்கு பவர்களாகி அங்குள்ள மலைக்குகைகளிலெல்லாவற்றிலும் ஓரிடமாயினும பாக்கியின்றித தேடி அங்கிருந்து புறப்பட்டு மற்றோர் காட்டிற்சென்று அங் குந்தேடிப் பிராட்டியைக்காணாமல மகிழ்வு குன்றி இளைத்து எல்லோருஞ் சேர்ந்தோர்மரத்தடியிலுட்கார்ந்து சிந்தைகொண்டனர்கள.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில நாற்பதெட்டாவது சருக்கம

முற்றிற்று

நாற்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்.

அங்கதன் முதலானோர்கள் மற்றும் பிராட்டியைத் தேடியது.

அநந்தரம் அங்கதகுமாரன் மிக வருத்தமுற்றிருக்கினும் யாவுமுணர்ந்தவனாதலின், நன்காராய்ந்து முகூர்த்தகாலஞ்சென்றிளைப்பாறி அவ்வாநரங்களெல்லோரையும நோக்கி மொழியலுற்றனன. கேளீர்களன்பர்களே! காடு, செடி, புதா, மலை, குகை, யாறு, குளம், குட்டைமுதலிய எல்லாவிடங்களிலுஞ் சென்று நன்றாகததேடியும ஸ்ரீ ஸீதாதேவியையாயினும, அந்த ராவணனையாயினுங கண்டிலோம்; மஹாராஜா கெடுவிட்டமாதம் ஒன்றிலும வெகுதினங்கடந்துவிட்டது அவரோ மிகவுங் கொடுமையான தண்டனைசெய்பவர்; ஆகையால், நீங்களெல்லோரும் கூடிச சோம்பலையும், துன்பத்தையும, துயிலையும் துறந்துவிட்டுப் பிராட்டியாரை நன்றாகததேட்கடவீர்கள; இவவண்ணஞ் செயவோமாகில பிராட்டியாரைக் காண்போம்.

అనిర్వేదశ్చ దాక్ష్యఞ్చమనసశ్చాపరాజయః
కార్యసిద్ధికరాణ్యాహుస్తస్మాదేతద్బ్రవీమ్యహం

அநிர்வேதஞ்சதாக்ஷயஞ்ச மனஸசசாபராஜய:
காரயஸித்திகராணயாஹுஸதஸமாதேததபரவீமயஹம.

வெறுப்பின்மை, நுண்ணறிவுடைமை, செயதிறமை, மனங்குன்றாமை, இவை யெவரிடத்திருக்கின்றனவோ? அவர்கள மேற்கொண்ட காரியம் கைக்கூடுமெனபாாகள், ஆதலின, யானிவவண்ணஞ் சொலலுகின்றேன்; ஆதலின, இப்போதும் துன்புறாமல் அந்தக்காடுமுழுதலுந்தேடிப் பிராட்டியைப் பாாக்ககடவீர்கள.

అవశ్యంక్రియమాణస్యదృశ్యతేకర్మణఃఫలం
అలంనిర్వేదమాగమ్య నహినోమీలనంక్షమం

அவச்யஙக்ரியமாணஸ்ய த்ருசயதேகாமண:பலம
அலம்நிாவேதமாகம்ய நஹிநோமீலநம்க்ஷமம்.

ஒருவன் மிகவும் ஊக்கங்கொண்டொருகாரியஞ் செய்வானாகில் எவவிதத்திலும அதற்குப் பலன்கிடைக்குமேயன்றிக் கிடையாமல்போகாது; ஆதலின், இதுவரையிலும் வெறுப்புற்றிருந்ததுபோதும், இனிமேல் யாமிவ்வண்ணம் கண்களை, மூடிக்கொண்டிருப்பது தகுதியற்றது; மஹாராஜர் மிகச சினமுடையவரும், கொடுந்தண்டனை செய்பவருமாதலின், எப்பொழுதும் அவரிடத்தில் அச்சமுறல்வேண்டும்; பெருமானாகும் மஹாமகிமை

புடையவராதலின், அவரிடத்திலும் அச்சமுறல்வேண்டும்; எல்லோரும் இதமுறல்வேண்டுமென்றிவவண்ணமுரைசெய்தேன்; பின்புங்களுக்கெவ வண்ணந் தோற்றுகின்றதோ அவ்வண்ணஞ்செயக; அன்றியில், யாதுசெயின் தருமமோ அதனை யுரைசெய்யக்கடவீர்கள். என்றிவவண்ணம் யுவராஜன் மொழிந்த வாக்கியததைக் கந்தமாதனனென்பவன் கேட்டு தாகத்தினாலே மிகவும வருத்தமுற்றிருந்தமையின், கூவியுரைக்கத் திறமையின்றி, மந்தமாக மொழியலுற்றனன். கேட்டீணாந்தீர்களோ வீரர்களே! யுவராஜர் மிகவும் நலந்தருமாறுமொழிகின்றனா. இதமாகவும், அனுகூலமாகவுமுள்ள இவருடைய வாக்கியத்தினபடிசெயக; மறுபடியும மலைகளையும, குகைகளையும், ஆறு, மலையருவி, காடு முதலிய விடங்களையுமடைந்து திரிவோம்; மஹாராஜா உரைசெய்தவிடங்களிலுஞ் சென்று தேடுக; என்று, கந்தமாதனனும் மொழிதலும், வாநரர்களெல்லோரும மீளவுமெழுந்து விந்தியமலையின காடுகள் துடஙகித் தெனதிசையைநோககிச்சென்று தேடிககொணடு வருகையில், சரத்காலமேகமபோன்ற குகைகளையும, சிகரங்களையுமுற்று விளங்குகின்ற வெள்ளிமலையையும், அதனமேலுள்ள ஏழிலைம்பாலைமுதலிய காடுகளையும்தேடியும பிராட்டியாரைக்காணுமல் மிகவும் இளைபபுற்று மனங்குன்றி அங்குள்ள மரத்தடிகளில் முகூர்த்தகாலமிருந்திளைப்பாறி மீளவும் புறப்பட்டுச் சிறிய திருவடி முதலாகவுள்ள வானரர்களும, ஒன்றுகச்சேர்ந்து விந்தியமலையினடிதொடஙகித தெனதிசை முழுதலும தேட முயற்சிகொண்டு அங்கங்குச் சுற்றி யலைந்தனர்கள்.

கிஷ்கிந்தாகாணடத்தில நாற்பத்தொன்பதாவது சருக்கம் — முற்றிற்று.

ஐம்பதாவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி முதலானோர்கள் ரிக்ஷபிலமென்னுங் குகையினுள்ளே புகுந்துவிட்டது.

மீளவுமிவவண்ணம் தாரன, அங்கதன் முதலானோர்களுடன்சேர்ந்து விந்தியமலையின குகைகளிலும, அதனைச் சோந்துள்ள காடுகளிலும், சிங்கம், புலி, காடி முதலிய விலங்குகளுள்ள புதாகளிலும, ஆறுகளிலும, மேடுபள்ளங்களுள்ளமாமலைகளிலும, மலையருவிகளிலும, அமமலைகளின கொடுமுடிகளிலும் தேடிக்கொண்டு வருகையிலேதானே மஹாராஜா கெடுவிட்ட அந்த இருமாதமும் கடந்துவிட்டது; அவ்விடங்களில் புகறகரிய இடங்களெங்கெங்குளவோ! அவ்விடங்களிலெல்லாம சிறியதிருவடி தபபாமல் தேடிவந்தனர். அன்றியிலே, கஜன், கவாக்ஷன, கவயன், சரபன், கந்தமாத

வன், மைந்தன், துவிவிதன, ஜாம்பவான், அங்கதன, ஸுஷேணன், நளன், தாரன முதலிய யூதபதிகளையும, அருகிலருகில் சென்று ஓரிடமாயினும் தப்பாமல் தேடி வரச்செயதனர். இவவண்ணமெல்லோரும் பற்பல இடங் களிலுந் தேடிக்கொண்டு வருகையில, புகறகரிய ரிக்ஷபிலமெனனும் பெரிய தோபிலத்தின துவாரத்தைககணடு பசிதாகத்தினால மிகவும் வருந்தி இளை த்து நினறனர்கள் அந்தக குகை மயனெனனுந் தானவனால பாதுகாக்கப் படுகினறமையில, யாவராலும புகலரிது அதினின்றும் குரௌஞ்சம், அன னம, ஸாரஸம், சககரவாகம முதலிய நீரபபறவைகள் நீரினால நனைந்தும், தாமரைத்தாதுபடிந்து செமமையுறறும புறப்பட்டன ; குளிர்ந்து நனைம ணமுறறு மந்தமாருதமும்வீசிற்று; அநத வானரர்களெல்லோரும அதனைக கணடு வியபபுற்று அதனுளளே தாமரைக்குளமொனறிருததல் வேண்டு மென்றுநகைகொணடு மிகவும் பல பராககரமமுடையவாகளாகையாலே அசசமென்பதின்றி யந்த பிலத்தினுளளே புகுநதனாகள அது பற்பல ஜந் துககள் நிறைநதும், பாதாளமபோல் கன்னுறறகரியதாகிய புகுவதற்கும கூடாமலிருளமூடி யிருநதது; மாமலையின் சிகரமபோன்ற அனுமான் அது கண்டு காடுகளையெல்லாம் நன்குணாந்தவராதலின, மறறுளள வானராகளெ ல்லோரையும் நோக்கிக் கேளீா அன்புளள நேசாகளே! யாம காடு,மலை,புதா முதலிய எல்லாவிடஙகளிலும தேடினேம், ஓரிடததிலும பிராட்டியாரைக் காண்கினறிலோம் ; பெருமபாலும இளைப்புறறனம், இநதக் குகையினின் றும அனனம, ஸாரஸம, குரௌஞ்சம முதலிய நீாபபறவைகள நீரில் நனை ந்து மகிழ்ந்து வருகினறன ; இதனாலிககுகைககுள குளமோ நடவாபியோ சிறநத நீருறறிருத்தல் வேண்டும்; இந்தப் பிலத்தினவாயிலிருககினற மரங் களும் நனைநதிரமுறறிருககின்றன ; ஆதலின, எலலோரும இதனுள்ளே புகுந்து நெடுந்தூரம் சென்று பாாப்போம் எனறு மொழிநதனர். வாநரர்க ளெல்லோரும அதனைககேட்டு உடனபட்டு மிக விருளமூடிய அநதக் குகை க்குளளே புகுநது சிங்கம முதலிய மிருகங்களையும, பறவைகளையும் பாாத துக்கொண்டே இருளமூடிய இடஞ்சோநது அதனுளளேயும வாயுவேகமா கசசென்றனாகள. கணமாத்திரம ஒன்றினையுங்காணமல் பயனறறிருநதது; இவவண்ணம் அவர்கள கணகளைமூடிககொண்டு வேகமாகசசெல்லுகையில் நெடுநதூரம் சென்றபினனர் பிரகாசத்தைககணடு கண்களைத்திறந்து பார்க கையில, அங்கு மிகவும அழகுற்றதாகியும, பற்பல மரங்களுடாநதுமுளள இடததைக்கண்டாநந்தமடைந்தனர்கள, அதுவரையிலும எல்லோருமஒரு வாக்கொருவர் கைகளைப் பறறிககொண்டும, கட்டிக்கொணடும் சென்றனர் கள் ; இதறகுளளாக அவாகளுக்குப பசியும தாகமும் அதிகமாகி மதிமய ங்கி நீர் நீரென்று நீரையை கோரிக்கொண்டு ஒருகாதத்திற்குமேல் நடந்து இளைத்து முகமவாடி வெளிசசத்தைககாணமல இனிப் பிழைத்துப் புறத் திற் செல்வோமென்னுமெண்ணங்குன்றி இறப்போமென்றே நிச்சயங் கொணடு சிறிது காலஞ் சென்றபின்புதான் அந்த வெளிசசம் காணப்பட்

டது. பின்பு, அதனுள்ளே பொன்மயமாகி எரிகின்ற அக்கினிபோலொளிக்கின்றீ ஸால, தால, தமால, புன்னாக, குடஜ, வஞ்சுள, தவ, சம்பக, நாக, கர்ணிகாராதிகளான மரங்கள் பொன், வெள்ளி, நவமணிகள் மயங்களான பூங்கொத்துகளினுலும், செவ்விய தளிர்களினுலும், அதன்மேலே சிரோபூஷணம்போல்படர்ந்த கொடிகளினுலும், பொன்னணிகளினுலும் திகழ்வுற்று பால சூரியன்போல் விளங்கி வைடூரிய மணிமயமான வேதிகளையுடையனவாகி விளங்குவதையும், இந்திரநீலம் வைடூரியங்கள் போன்ற தண்ணீர்பொருந்திய தாமரைத் தடாகங்களிலும், பொன்மயமான கமலங்களும், நீர்ப்பறவைகளும், மீன் முதலிய நீர்வாழ் முயிர்களும், ஸூரியன்போல விளங்குவதையும், தங்கம் வெள்ளிகளால் செய்த விமானங்களும், கோபுரங்களும், பொன்மயமானகவாக்ஷங்களுற்றும், முத்துவடங்கள் தொங்கவிட்டும், நவமணிகளிழைத்தும் விளங்குவதையும், பொன், வெள்ளி, வைடூரியங்களால் செய்த சிறந்த வீடுகளையுங்கண்டு மகிழ்ந்தனர்கள். பொன்மயமான மரங்களும், தளிர்த்துப் பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்துப் பொன்மயமான வண்டுகள் பொருந்தித் தேன் பெருகத்திகழ்ந்தன; நவமணிகளிழைத்த சயனங்களும், ஆஸனங்களும், சிறந்த வாஹனங்களும், பொன், வெள்ளி, வெண்கலம், இவைகளினுல்செய்த பாத்திரங்களும், அகரு, ஹரி, சந்தனம் முதலிய நன்மண வஸ்துக்களும், நின்மலமான கந்தமூலபலாதிகளாயுள்ள உண்டிகளும், சிறந்த பானங்களும், உருசியுள்ள மதுவும், உயர்ந்த விலையுற்ற ஆடைகளும், விசித்திரமான கம்பளங்களும், மான்தோல்களும், அங்கங்கு வைக்கப்பட்டு எரிதழல்போல விளங்கின; வாநரர்கள் அவைகளையுங் கண்டு வியப்புற்று அங்கங்கு தேடிக்கொண்டு செல்லுகையில், அருகில் ஒரு பெண்மணி மாவுரி யுடுத்து, மரையுரிபோர்த்து, உண்டிசுருக்கித் தவஞ்செய்து தேஜஸ்ஸினுல் ஜொலிக்கின்ற மேனியுற்று விளங்கக்கண்டு அச்சமும் வியப்புங்கொண்டு சுற்றிலுஞ்சூழ்ந்தனர்கள். அவர்களுள் சிறியதிருவடி தீரங்கொண்டு அவளருகிற்சென்று அவளைத்தொழுது கைகூப்பி வணக்கமாக அவளை நோக்கி, அம்மா பெண்ணரசே! நீ யாவர்; இக்குகையாருடையது; இக்குளமணிகளும், பொன் வெள்ளிகளும் யாருடையன; இம்மாளிகைகளுள் யார் வாழுகின்றனர்கள்; என்று வினவினர்.

இஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்றாவது சருக்கம்.

அந்த ரிக்ஷபிலத்தின் வரலாற்றை அங்குள்ள சுயம்பிரபையென்பவள் சிறியதிருவடி முதலானோர்க்குரைசெய்தது.

சிறியதிருவடி இவ்வண்ணம் வினவி மீளவும் மரவுரியுடுத்துத் தவஞ்செய்து தருமத்தை மேற்கொண்டு மஹாமகிமைகொண்ட அந்தப் பெண்மணியை நோக்கி, அம்மா! நாங்களெல்லோரும் பசிதாகத்தினால் மிகவும் இளைத்து வருந்தி நள்ளிருள் கொண்ட இக்குகையினுள்ளே விரைவாகப் புகுந்து வந்தோம்; இங்கு வந்தும் மிகவும் ஆச்சரியமுறத்தக்கனவும், எங்கள் போன்றவர்களால் கண்ணுறுவதற்கும், வினவுதற்கும் அரியனவுமாகிய இவ்விடங்களைக்கண்டு வியப்பும், அச்சமும் கொண்டோம்; இங்குள்ள பொன்மயமாகிப் பாலசூரியன்போன்ற உத்தியானவனங்களும், நின்மலமான காய், கனி, கிழங்கு முதலிய உணவுகளும், பொன்விமானங்களும், வெள்ளி வீடுகளும், பொன் ஜாளரங்களும், நவமணி வடங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட சயனங்களும், தளிர்ததுப் பூத்துக் காய்த்துக் கனித்துமுள்ள பொன்மயமான மரங்களும் எவருடையவைகள்; யாருடைய மகிமையினாலே பொற்றாமரைகளும், இவ்வண்ணம் பொன்மாளிகைகளும், பொன்மரங்களும் உண்டாயின; மீன், ஆமை முதலிய ஜல ஜந்துக்களும் பொன்மயமாகி யுலாவுகின்றனவே? இவ்விடத்திற்கு இவ்வளவு மஹிமை யாருடைய தபோபலத்தினாலுண்டாயிற்று, யாங்களிம்மகிமையை யறிந்திலோமாதலின், குறைவற மொழிந்து எங்களுடைய ஐயத்தைத் தீர்த்தருளீர் என்று வினவினர்.

அந்த யோகினியும், சிறியதிருவடி யிவ்வண்ணமுரைசெய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு எல்லாவுயிர்களுக்கும் இதமேசெய்பவளாதலின், சிறியதிருவடியை நோக்கிக் கேளீர் மஹானுபாவரே! மயனென்னுந் தானவன் சிறந்த மாயைகளையுடையனாகி யிருக்கின்றனன். அவன்தான் தன்மாயையினாலே இந்தப்பொன்மயமாகிய வனத்தையும், விமானங்களையும், மாளிகைகளையும், தடவாபிபொற்றாமரைகளையும் இயற்றினன். அவன்தான் முன்பு தானவர்களெல்லோருக்கும் விஸ்வகர்மனாகிச் சிற்ப வேலைகளெல்லாவற்றையும் செய்துவந்தனன். அவன் இந்த வனத்தில் அநேகமாயிரவருஷங்கள் தவஞ்செய்து நான்முகனைக்கட்புலனாக்கி யவரிடத்தில் சிற்பசாஸ்திரங்கள் யாவும் குறையின்றி யுணரும்படி வரம்பெற்ற பின்புதான் சிறப்புற்றனன். பின்பும் திறமையினால் இங்கு வெகு விநோதமான பொருள்களையுமியற்றிச் சிறிது காலம் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனன். இவ்வண்ணம் அவன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கையில், ஹேமையென்னும் தெய்வப்பொதுமகளைப் பலாத்காரஞ்செய்து புணர்ந்துகொண்டிருந்தமையின், அதனைத் தேவேந்திரனறிந்து

இங்குவந்து வச்சிராயுதத்தினாலவனையடித்து வெருட்டிவிட்டனன். பின்பு இந்தவனத்தையும் அந்த மயன் அந்த ஹேமையென்பவளுக்கே அளித்து விட்டனன். யான் மேருஸாவர்ணியின் குமாரி சுயம்பிரபையென்னும் பெயருடையேன்; யான் அந்த ஹேமையின் வசமாகிய இவ்விடத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். அந்த ஹேமை எனக்குத் தோழியாதலின், அவளுடைய வரத்தினால் மகிமையுற்றிதனைப் பாதுகாத்து வருகின்றேன்; இவ்வண்ணம் என்னுடைய வரலாற்றை யுரைசெய்தேன்; நீங்கள் இந்தக் கோரமான காடுகளில் திரிவதற்குக் காரணம் யாது; யாது பயன்; புகற்கரிய இவ்வனத்தை யெவ்வண்ணங்கண்டீர்கள், நீங்கள் மிகவும் பசிதாகத்தினால் இளைப்புற்றிருக்கின்றமையின், இங்குள்ள காய்கனிகிழங்குகளைப் புசித்துத் தண்ணீர் பருகி யிளைப்பாறிப் பின்பு விடை யுரைசெய்யக் கடவீர்கள் என்று அன்புகூர்ந்து மொழிந்து மகிழ்வித்தனள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தொன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்திரண்டாவது சருக்கம்

சிறியதிருவடி சுயம்பிரபைக்குத் தாங்களங்கேவந்ததற்குக்

காரணமுரைசெய்தது.

பின்பு, வானரர்களெல்லோரும் சுயம்பிரபையின் வாக்கியத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து காய் கனி கிழங்குகளையுண்டு, தண்ணீர்பருகி, இளைப்பாறி மகிழ்கையில், தருமபுத்திரியுள்ள அந்த சுயம்பிரபை வீரமுடைய அந்தவானரர்களெல்லோரையும் நோக்கிக் கேளீர்கள் வானரர்களே! கனிகளையுண்டதினால் உங்களுக்குப் பசிதணிந்திளைப்புத்தீர்ந்ததா? யான் வினவியதற்கு விடை யான் கேட்பதற்குரியதாயின், உரைசெய்க; கேட்டு மகிழ்வேன் என்று மீளவும் வினவினள். சிறியதிருவடி யவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டு அவளை நோக்கி வஞ்சமின்றி யுண்மையாக முறையே மொழியலுற்றனர். கோமமா பெண்ணரசே! சகலலோகங்களுக்கும் அதிபதியும், மகேந்திர வருணர்களுக்கு நிகரானவரும், தசரதசக்ரவர்த்தியின் திருமகனுமாகிய ஸ்ரீராமபத்திரர் இளையபெருமாளுடனும், சீதாதேவியென்னும் ஜனகசக்ரவர்த்தியின் திருமகளான பாரியையுடனும் கூடித் தந்தையின் சத்தியவாக்கியத்தை ரக்ஷிப்பதன் பொருட்டுத் தண்டகாரணியத்திற்கு எழுந்தருளினர். அந்தச் சீதாதேவியை இராவணன் கபடத்தினால் களவுசெய்து பறித்துக்கொண்டோடிவிட்டனன்; பின்பு, அவர் ரிசியமூகஞ்சென்று சுக்கிரீவரென்னும் மஹாராஜருடன் நட்புச் செய்துகொண்டு வாலியை வென்று

கிஷ்கிந்தாராஜியத்தை யவர்கனளித்தருளினர். மஹாராஜர் அந்த நன்றியி ஞலே எங்களை யந்தப்பிராட்டியார் எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தைத் தேடி வருமாறு கட்டளை செய்தனர். அதனால் யாங்களெல்லோரும் இந்த யம திசையை நோக்கிப் புறப்பட்டுத் திரிகின்றனம்; அவ்வண்ணம் திரிந்து எங்கும் பிராட்டியைக்காணுமல் பசிதாகத்தினால் இளைத்து வருந்தி மரத் தடியிலுட்கார்ந்தோம்; அங்கெல்லோரும் முகம் வாடிச் சிந்தைகொண்டு சோகசாகரத்தின் கரையைக்காணுமல் வருந்தி நாற்புறங்களிலும் பார்க்கை யில், இந்த பிலத்தைக்கண்டனம்; இந்த பிலம் மரஞ்செடி கொடிகளடர்ந்து இருளமூடியிருந்தாலும் இதிலிருந்து ஹம்ஸஸாரஸாதிகளாயுள்ள நீர்ப்பற வைகள் நீரில்மூழ்கி யீரத்துடன் சிறகுகளை யுதறிக்கொண்டு புறப்பட்டன; யானதனைக்கண்டு இதனுள்ளே புகுந்து பார்ப்போம் இங்கே நீர் இருக்கு மென்று எல்லோரையும் பார்த்துரைத்தமையின், யாவரும் அதற்குடன் பட்டு இதனுள்ளே புகுந்தனர்கள். பின்பு, எல்லோரும் ராஜகாரியத்தில் துரையுடையோர்களாதலின், வழியில் நல்லிருளமூடியிருக்கினும் அச்ச முற்றுமல் ஒருவர்க்கொருவர் கட்டிக்கொண்டு இங்குவந்து கண்களைத்திற ந்து விநோதங்களைக்கண்டு மகிழ்ந்தனம்; இவ்வண்ணம் யாங்கள் பிராட்டி யைத்தேடுவதன்பொருட்டு முழுதுந்திரிந்து இங்கெய்தி யும்மையும் கண்டு மகிழ்வுகொண்டோம்; உம்மால் அதிதிபூஜையாக அளிக்கப்பட்ட காய் கனி கிழங்குகளைப் புசித்துப் பசிதீர்ந்து நன்னீரைப் பருகித் தாகமுந்தணிந்து உயிர்மாய்ந்திறக்குங்காலயிலே உம்மால் பாதுகாக்களிக்கப்பட்டு மகிழ்ந் தோம்; நீர் செய்த இந்த மஹோபகாரத்திற்கு யாங்கள் யாது பிரதியுப காரஞ் செய்யக்கடவோம் உரைசெய்யக்கடவீர்; என்றிவ்வண்ணம் சிறிய திருவடி யுரைசெய்த வாக்கியங்களை யாவுமுணர்ந்த அந்த சுயம்பிரபை கேட்டு மகிழ்ந்து வானரயூதபதிகளெல்லோரையும் நோக்கிக் கேளீர் வானரசேனைதிபர்களே! நீங்களிங்கெய்தி என்னிடத்தில் அதிதிபூஜையைப் பெற்றுக்கொண்டதனலேயே யான் மிகவும் ஆநந்தமுற்றேன்; தருமங் குன்றுமல் தவஞ்செய்கின்ற எனக்கு உங்களால் செய்யத்தக்க செயல் யாதுளது. ஒன்றுமில்லை; ஆதலின், நீங்களெல்லோரும் சுகமாகச்சென்று வாழ்க; என்று மொழிந்தனள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்.

வாநரர்களெல்லோரும் ருக்ஷபிலத்தினின்றும் புறத்தில் வந்து மஹாராஜர் கெடுவிட்ட காலங்கழிந்தும் பிராட்டியைக் காணாமல் போனதைக்குறித்து மிகச் சிந்தித்து வெறுப்புற்றிருந்தது.

இவ்வண்ணம் சுயம்பிரபை இனிமையாக மொழிந்த வாக்கியத்தைச் சிறியதிருவடி கேட்டு அவளை நோக்கி க்ஷேமமா உயோகினி! யாங்களெல்லோரும் உம்மையே சரணமாக அடைந்தோம், மஹாராஜா எங்களுக்குக் கொடுத்திருந்த கெடுவு இந்த பிலத்தில் புகுந்தலைந்ததினால் கடந்துவிட்டது, மீளவும் இதினின்றும் புறத்திற் செல்லும் வழியையும் நாங்களறிகின்றிலோம், ஆதலின், நீர் அருள் செய்து இதினின்றும் எங்களைப் புறப்படுத்தக்கடவீர் மஹாராஜா கட்டளையை மீறித் திரிந்து அச்சங்கொண்ட எங்களைப் பாதுகாத்தருள்வாய், எங்களால் மிகப் பெரிய காரியஞ் செய்யத்தக்கதுளது, ஆயினும், இதனுள் புகுந்து அதனையும் செய்து முடித்திலோம், என்று வேண்டினார் அந்த ஸ்வயம்பிரபை யதுகேட்டு அவரை நோக்கிக் கேளீர் நல்லோரே! இதனுள்ளே புகுந்தவர் மீளவும் உயிருடன் புறத்திற் செல்லார், ஆயினும், யான் செய்த தபோநியமபலத்தினாலே உங்களெல்லோரையும் புறத்திற் சேர்ப்பேன், நீங்களெல்லோரும் கண்களை மூடிக்கொள்க, கண்களைத் திறந்துகொண்டிங்கிருந்து புறத்திற் செல்வதரிது; என்று மொழிதலும், வாநரர்களெல்லோரும் உடனே கண்களை மூடிக்கொண்டு கைகளினாலும் மறைத்துக்கொண்டனர்கள். அவ்வண்ணமே அவர்களை சுயம்பிரபை தன்னுடைய யோகமகிமையினாலே ஒரு நொடிப்பொழுதுக்குள்ளாகவே அந்த பிலத்தினின்றும் புறத்திற்சேர்த்து புறத்தில் வந்து திசை யறியாமல் மயங்கிய அந்த வாநரர்களை நோக்கிப் பாரீர்கள் யூதபாலகரே! பற்பல மரஞ் செடி கொடிகளடர்ந்த இம்மலைதான் விந்தியம் என்னப்பட்டது, இங்கே காணப்படுகின்ற மலைதான் பிரஸ்ரவணமென்பது; எதிரில் காணப்படுகின்றதுதான் தக்ஷிண சமுத்திரம்; இனி நீங்கள் சுகமாகச் செல்லுக, யானிருப்பிடம்போய்ச் சேர்கின்றேன்; உங்களுக்கு நலமுண்டாகக்கடவது. என்றுரைசெய்து தேம்பி யந்த பிலத்தினுள்ளே புகுந்தனள். பின்பு, அந்த வாநரர்களும் அங்கிருந்தே அளவற்றுக் கரைகாணாமல் கோரமாக கர்ஜனைசெய்கின்ற தென்கடலைக்கண்டு திகைத்து நின்றனர்கள்; மயாஸுரன் மாயையினாலியற்றிய அந்த குகைக்குள்ளே இவர்களிருக்கையிலேதானே மஹாராஜா கெடுவிட்ட அந்த ஒரு மாதமும் தீர்ந்துவிட்டது; ஆதலின், அவர்களெல்லோரும் அந்த விந்தியகிரியின் தென்புறத்தில் உட்கார்ந்து சிந்தையுற்று வருந்தினர்கள். அப்பொழுது வஸந்தகாலத்தில் மலர்கின்ற மரங்களெல்லாம் மலர்ந்திருந்தமையின்

அவர்களதனையுங்கண்டு வஸந்தகாலம் வந்ததென்றறிந்து காலங் கழிந்து விட்டதேயென்று அச்சமதிகரிக்கது அங்கிருந்து கீழே யிறங்கினார்கள். பின்பு, மூப்புடையவர்களும், சிறப்புடையோர்களும், நன்மதியினர்களு மாகிய வானரயூதபதிகளெல்லோரையும் அங்கதகுமாரன் நோக்கி மொழிய லுற்றனன். கேளீர்கள் தோழர்களே! யாமெல்லோரும் மஹாராஜருடைய கட்டளையினாலன்றோ புறப்பட்டு வந்தோம், யாம் பிலத்திலிருக்கையிலே தானே அவர் கொடுத்த கெடுவு சென்று விட்டதை யறிகின்றிலீர்களோ? யாம் ஐப்பசிமாசத்திலேயே பெருமாள் மஹாராஜருக்கிட்டிருந்த வருஷா காலம் நான்குமாதங்களும் கழிந்துவிட்டனவென்று அறிந்தவர்களல்லே யோ? அதுமுதல் பிரயாண ஸந்நாஹஞ்செய்து புறப்பட்டோமே? பின்பு, மஹாராஜா நமக்கிட்ட காலமும் கழிந்துவிட்டதே? இனி யாம் செயல் வேண்டும் காரியம் யாதுளது, நீங்கள் மஹாராஜரிடத்தில் மிகவும் நம்பிக்கை யுடையவர்களும், நீதிமார்க்கத்தை நன்குணர்ந்தவர்களும், பிரபுவின் இதச்செயலில் அபிநிவேச முடையவர்களும், எல்லாச்செயல் களிலும் திறமை யுடையவர்களும், எல்லாவிடங்களிலும் மேற்கொண்ட காரியங்களைச்செய்து முடிக்க வல்லவர்களென்று புகழுற்றவர்களுமாதலின், என்னை முன்னிட்டுக்கொண்டு மஹாராஜருடைய கட்டளையின்படி வந்தீர் கள்; ஆயினும், இப்பொழுது மஹாராஜருடைய கட்டளையை மீறினமையின், எல்லோரும் அவருடைய தண்டனைக்குள்ளாகி இறந்தல்வேண்டுமென்பதி லையமில்லை, மஹாராஜருடைய கட்டளையை மீறி எவன்தான் இன்புறுவான், ஆதலின், காலம் சென்றுவிட்டமையின், நாமெல்லோரும் இங்கே பிராய யோபவேசஞ்செய்திருப்பதே நலமென்று தோற்றுகின்றது; மஹாராஜர் இயல்பாகவே கொடுமைகொண்டவர் இப்பொழுது இறையாகவுமாயினர்; ஆதலின், பிழைசெய்த நம்மைப் பொறுத்தருளார்; ஒருக்கால் சீதையின் செய்தியை யறிந்துகொண்டு சென்றாலும் பொறுப்பார்; இப்பொழுது காரியமின்றிச் செல்லின், பொறுப்பாரோ? ஆதலின், பிள்ளை, மனைவி, பொருள், வீடு முதலியவைகளை மறந்து இப்பொழுதிங்கே பிராயோப வேசஞ்செய்வதே நலமாகும், நாமிப்பொழுது மீண்டுச் செல்வோமாயின், மஹாராஜா நம்மைத் தண்டனைக்குட்படுத்துவாரென்பதிலும் ஐயமுளதோ? அங்கே சென்றிறப்பதைவிட இங்கே இறப்பதே மேலாகும், அன்றியிலே மஹாராஜா என்மீது அன்புகூர்ந்திளவரசுப்பட்டங் கட்டிவிததிலர்; குற்ற மென்பதின்றி யுருவபெருகி வளர்ந்த பெருமாளே எனக்கு இளவரசுப் பட்ட மளித்தருளினர். முன்பு என் தாதைமீதுள்ள பகையை என்மேலும் மிகக்கொண்ட மஹாராஜா என்மீதிந்தப் பிழையை வியாஜங்கொண்டு என்னைக் கொலைசெய்து விடுவர்; நீங்கள் என்மேல் அன்புடையீர்களாயி னும் மஹாராஜா என்னைத் தண்டனை செய்கையில், நீங்கள் துன்பங் கொண்டு தலைகுனிந்து துன்புறுவீர்களல்லது, வேறு யாதுசெய்ய வல்லீர் கள்; அவ்வண்ணம் உங்களைத் துன்புறுத்துவதினால் யாது பயன்; ஆதலின்,

தூய்மைகொண்ட இந்தத் தென்கடலின் கரையிலேதானே பிராயோப வேசஞ்செய்வேன்; என்றிவ்வண்ணம் யுவராஜன் மொழிந்த வாக்கியத்தை யவர்களெல்லோருங்கேட்டு தீனங்கொண்டு அங்கதனை நோக்கி, இளவரசே! நீர் உரைசெய்தது உண்மையே? மஹாராஜா கொடுமை கொண்டவர்; பெருமான் மனையாள்மேல் மிக மோகமுற்றவர்; ஆதலின், சீதாதேவியைக் காணாமல் நாம் அங்கே செல்வோமாயின், மஹாராஜா பெருமானுக்கு மகிழ்ச்சி செய்வதற்காக நம்மெல்லோரையுங் கொலைசெய்வார்; ஆதலின், பிழைசெய்தபின்பு மஹாராஜா அருகில் செல்வது தக்கதன்று, ஆதலின், இவ்விடத்திலேதானே பிராட்டியாரைத் தேடிக் கண்டாவது; அன்றியில், உண்மையாகச்செய்கி யறிந்தாவது செல்லலாகுமேயன்றி, இல்லாவிட்டால் இங்கேதானே பிராயோபவேசஞ்செய்லவேண்டும், இப்படியே மஹாராஜ ரிடம் செல்வோமாயின், யமலோகம்போய்ச் சேர்வோமென்பதில் ஸந்தேக மில்லை; என்றுரை செய்தனர்கள். இவ்வண்ணம் அச்சங்கொண்டு சிந்தை யுற்றுரைசெய்த வானரர்களின் வாக்கியத்தைத் தாரனென்பவன் கேட்டு அவர்களை நோக்கி, அன்பர்களே! நீங்கள் அச்சங்கொண்டு துன்புறற்க; நீங்களெல்லோரும் உடன்படுவீர்களாயின், மீளவும் இக்குகையினுள்ளே சென்று வாழ்வோம், இந்த பிலம் மயாஸுரனால் மாயாபலத்தினாலே இயற்றப்பட்டதாதலின், பிறர் புகற்கரியதும், பற்பல காய் கனிகளைத் தருகின்ற மரஞ் செடி கொடிகளை யுடையதும், நன்னீர் நலனுண்டிகள் மிகுந்தது மாகின்றது; இங்கு நாம் வாழ்வோமாயின், தேவேந்திரனுக் காவது, சக்கரவர்த்தித் திருமகனுக்காவது, மஹாராஜருக்காவது அச்ச முறல்வேண்டுவதில்லை, என்று மொழிந்தனன் வானரர்களெல்லோரும் அந்த அங்கதனுடைய வாக்கியத்தையும், தாரனுடைய வாக்கியத்தையுங் கேட்டு இதமென்றுணர்ந்து எல்லோரையும் நோக்கி, நேசர்களே! எவ்வகையி லாயினும் யாம் எவ்வண்ணம் மஹாராஜரால் கொலைசெய்யப்படாமல் இன் புற்று வாழ்வோமோ? அவ்வண்ணம் ஆலஸ்யஞ்செய்யாமல் உடனே செய்து கொள்ளல் வேண்டுமென்றும் ஒரே மொழியாக மொழிந்தனர்கள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்து மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

விந்தியமலை கிஷ்கிந்தைக்கு வடக்கேயிருக்கின்றமையின், தென்றிசையில் தேடப்போனவர்கள் வடக்கேயுள்ள சென்றனர்கள்: சென்றினும் மீளவும் கிஷ்கிந் தையைத் தாண்டிச் செல்லுகையில், அங்குள்ளோர்களால் காணப்படவில்லர்களா? என்று சிலர் ஆக்ஷேபஞ் செய்வார்கள்; முன்பே சரவதியென்னும் நதியை நடுவாக வைத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு என்று திசைகளை யவரவர்களுக்கு மஹாராஜா வகுத்தளித்தனென்பதைக்குறித்துக் காட்டி யிருக் கின்றமையினால், அந்தச் சரவதி முதல்கொண்டு இவர்கள் தேடவேண்டிய பாக

ஐம்பத்துநான்காவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி அங்கதனுக் கிதங்கூறல்.

இவ்வண்ணம் முழுமதிபோன்ற காந்தியுடைய தாரன முதலிய யூத பதிகள் மொழிந்த வாக்கியத்தைச் சிறியதிருவடி கேட்டு அங்கதனுக்கு இளவரசுபட்டத்தை யாளுவதற்குரிய திறமையையும், ஒருவர் மொழி வதை விரைவிலறிந்து கொள்ளல், அதனை மறவாமை, நினைவுடைமை, அதனைப் பிறர்க்குரைக்குந்திறமை, கபடின்மை செயல், ஒருவர் கூறிய வாதத் திற்குத் தக்க பதில் கூறி யதனை நிராகரித்தல், ஒருவர் கூறிய வாக்கியத்தில் பொருளுணர்தல், உண்மையை யாராய்ந்தறிதல், (கிரஹணம், தாரணம், ஸ்மரணம், பிரதிபாதனம், ஊஹம், அபோஹம், அர்த்த விஜ்ஞானம், தத்வஜ்ஞானம்,) என்னும் புத்திகுணங்களொடும், பாகுபலம், மனோபலம், உபாயபலம், பந்துபலம், என்னும் நான்கு பலங்களும் காலதேசங்களை யறிதல்; மனவுறுதி, எல்லாத்துன்பங்களையும் பொறுத்தல், எல்லாவற்றை யும் அறிதல், திறமை, தோள்வலி, இரஹஸியத்தைப் புறப்படுத்தாமை, முன் நடந்ததை யொத்து நடத்தல், உற்சாஹமுடைமை, திறமை யறிதல், நன்றி யறிதல், தஞ்சமடைந்தவர்மேல் அருளுடைமை, பகைவர்மேல் பொறுமையுடைமை, சபலமுறுமை எனனும் பதினன்கு குணங்களும் நிறைந்து தேஜோபல பராக்ரமங்களாலே சுக்லபக்ஷத்தில் மூன்றாவது பிறைச் சந்திரன்போல மேன்மேலும்வளர்கின்ற தன்மைபொருந்திப் புத்தி யில் தேவகுருவையும், பராக்கிரமத்தில் தந்தையையும் நிகர்த்துத் திகழுந் தன்மையுடையவனென்று உணர்ந்து அவன் யாவுமறிந்தவனாயினும், தாரன வாக்கியத்தைக்கேட்டு மகாராஜாமேல் சந்தேகங்கொண்டு வருந்தி மயங்கு வதையும் கண்டு அவனைத் தேற்றி யுடன்படுத்த முயன்று ஸாமம், தானம், பேதம், தண்டம் என்னும் நான்குபாயங்களுள் மூன்றாவதான பேதோ

மாகலின், அதற்குத் தெற்கான விந்திய மலையையும் இவர்கள் தேடவேண்டுவது இயல்பேயன்றோ? முன்பு எங்குங் காட்டாகவே யிருந்தமையின், இவர்கள் மீண்டு வருகையில், அந்தக் கிஷ்கிந்தைக்கு மேற்காகவாவது, கிழக்காகவாவது வந்திருக்கின் அங்குள்ளோர்களுக்கு இவர்கள் எவ்வண்ணந் தென்படக்கூடும், அன்றியே, ஸேது கட்டுவதற்கு முன்பு அந்த விந்தியமலையின் சிறுகுன்றுகள் தென்கடல் சமீபம் வரையிலுள்ளவெனவும், அவற்றிற்கும் விந்தியமென்றே பெயருள்ளதெனவும் உடன்படல் வேண்டும்; ஆகையாலேதான் அந்த விந்தியமலையினின்றும் வானரர்கள் தென்கடலைக் கண்டார்களென்று கூறப்பட்டுள்ளதும், ஸம்பாதியை இவர்கள் விந்தியமலையும் அருகி லுள்ள தென்கடலுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போயினார்களென்று கூறப்படுவதும் பொருந்துகின்றன; அன்றியில், தென்கடலருகிலுள்ள மலயம் என்னும் மலைக்கும் விந்தியமென்றும் பெயருள்ளதாக உடன்படல்வேண்டும்; இப்படியானால் ஒரு விரோதமுமில்லையென்று அதிகமஹாவீர சரித்திரத்தில் பவபூதி யுரைத்திருக்கின்றார்.

பாயத்தை யெடுத்துரைத்து வானரர்களெல்லோரையும் பிராயோபவேசஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் ஒருமைப்பட்ட மதத்தை விட்டு வெவ்வேறு மதமுறுமாறு செய்து அங்கதனையும் நோக்கி, அச்சமுறுமாறு மொழிய லுற்றனர்.

கேளாய் இளவரசே! நீ மிகவும் திறமைகொண்டு பல விதத்திலும் உன் தந்தைக்கு நிகராகியவனாதலின், தந்தையினால் பாதுகாக்கப்பட்ட இந்தக் கபிராஜ்யத்தைப் பாதுகாக்க வல்லவனாகின்றனை; கபிகள் இயல்பாகவே நிலையற்ற புத்தி யுடையவர்கள், அன்றியும், இப்பொழுது மனைவி மக்கள் முதலோரைப் பிரிந்து திரிந்து வருந்தியிருக்கின்றமையால் உனது கட்டளையின்படி பொறுமைகொண்டு நடவார்கள், ஆதலின், ஜாம்பவான், நீலன், ஸுஹோத்திரன், கடையில் யான், இவ்வெல்லோரும் சாமதானாதிகுணங்களினாலே யுன்மதப்படி யொருக்காலேயிலும் நடவோம், எல்லோர்க்கும் எதிராகவே இவ்வண்ணமுரைசெய்கின்றேன், ராஜநீதி யுணர்ந்தோரும், பலமுடையோன் பலமிலாதானுடன் பகைத்திருப்பது நலந்தருவதெனக் கூறினர்களோ யன்றிப் பலமற்றவன் பலமுடையோ னுடன் பகைத்திருப்பதைப் புகழ்கின்றிலர்; ஆதலின், பலமிலாதான் நன்மை பெறவேண்டுமாயின், பலவானுடன் பகையுறக்கடவனல்லன், இப்பொழுது மஹாராஜா வானரர்களெல்லோர்க்கும் இறையும், பெருமா ளுக்குத் தோழருமாதலின், பலவானாகின்றனர், நீ பலமிலாதானாகின்றனை, ஆதலால், நீ மஹாராஜருடன் பகைகொண்டிவ்வண்ணமுரைப்பது தகுதி யற்றது, நீ இந்த பிலத்தை நல்லரணாக நினைக்கின்றனை போலும், இதனை யழிப்பது இளையபெருமாளுடைய கணைகட்கொரு பெரிதன்று, முன்னிந்திரன் வச்சிராயுதத்தினாலடித்திந்த பிலத்தற்கு த்வாரம் மாத்திரஞ் செய்தனன். இளையபெருமாளிதனைக் கூரிய கணைகளினால் உலர்ந்த இலையைப் போலச் சிதறுற வடித்தருளுவர்; இளையபெருமாளிடத்தவ்வண்ணந் திறமைகொண்டு மாமலைகளையும் பிளக்கவல்ல கணைகள் வெகுவாருண்டு; நீ யானைத்துறந்திங்கிருக்கவேண்டுமென்று எப்பொழுது கருதுகின்றனை யோ? அப்பொழுதே இவ்வானரர்களெல்லோரும் உன்னைத் துறந்து திரும்பிச் செல்வதுண்மை; புத்திரமித்திரகளத்திரங்களையுந் துறந்து சாலைகளி லலைந்து வருந்திப் பசிபூண்டு சிந்தைகொண்ட இவர்கள் உன்னைத் துறந்து மீண்டுஞ் செல்வர்களென்பதிலும் ஐயமுளதோ? இவ்வண்ணம் இனத்தார் சுற்றத்தார் முதலிய எல்லோர்களாலுந் துறக்கப்பட்டுத் தனியே நிற்பாயாகில், புல்லசைவினும் அதனைக்கண்டு பகைவரோ வருகின்றனர்களோ வென்று அச்சமுற்று வருந்துவாய்; நீ இவ்வண்ணம் ஸ்வாமிகாரியத்தி னூக்கமற்றுப், பகைத்துத் தனியே நிற்கின், இளையபெருமாளுடைய கணைகள் உன்மேல் பாய்ந்து வருத்துமென்பதில் சந்தேகமில்லை; இவ்வண்ணமன்றியிலே விநயம்பூண்டு எங்களுடன் சேர்ந்து வருவாயாகில், நாம

பட்ட பாடுகளை மஹாராஜா முறையே கேட்டுச் சரிதானென்றுடன்பட்டுப்பின்
மேல் பகையின்றி யுன்னையும் ராஜியத்திலே நிலைக்கச்செய்வர், மஹாராஜர்
உனக்கு சிறறப்பனும், தருமபுத்தியுடையோரும், உன்மீதன்புடையோரும்,
ஸத்தியம் தவறாதாரும், தூய்மையுடையோரும், கஷ்டமறவருமாதலின்,
உன்னை யொருக்காலும் கொலைசெய்யத் துணிவுகொள்ளார்; உன் தாயார்
மீது மிகவும் பிரியமுடையோராதலினாலும், அவர்க்கு நீயன்றி வேறே
புத்திரனில்லாமையாலும், அவர் உனக்கொருதீங்கும் செய்யார்; ஆதலின்,
நீ ணடையத்துக, என்று சிறியதிருவடி யங்கதகுமாரனுக்குத்தெங்கூறியருளினார்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்து நான்காவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தைந்தாவது சருக்கம்.

வானரர்களெல்லோரும் தமக்குக்குறித்த காலம் தீர்ந்துவிட்டதன்மேல்
அச்சங்கொண்டு பிராயோபவேசஞ்செய்தது.

இவ்வண்ணம் சிறியதிருவடி இதமாகவும், தருமமாகவும், மதுரமாக
வும் உரைசெய்த வாக்கியத்தை யங்கதகுமாரன் கேட்டு மாருதியை
நோக்கி மகிமீ ஆஞ்சநேயரே! கலைக்குரு புத்தியும், ஆத்தும சுத்தியும்,
மனசுத்தியும், துன்புறுத்தாமையும், கஷ்டினமையும், பராக்கிரமமும்,
தீரமும், என சிறறப்பனிடத்தில் தோற்றுகின்றில; அவன் தமையனு
ராகிய என் தந்தை பிழைத்திருக்கையிலேதானே அவருக்குப் பிரியமுள்ள
பாரியையும், தமக்குத் தருமத்தினால் மாதாவுமாகிய என் மாதாவைச்
சேர்ந்தனனல்லனோ? அன்றியிலே, என் தந்தை யுத்தஞ்செய்வதன்பொரு
ட்டுக் குகையினுள்ளேசென்றிருக்கையில், அக்குகையின் வாயைக் கல்லினா
லடைத்துவிட்டு வந்தனனல்லனோ? அத்தன்மையனாகிய அவன் தருமத்தை
யெவ்வண்ணமறிவான், அன்றியிலே, பெருமாளுடன் அக்கினிஸாக்ஷி
யாகத் தோழமை செய்துகொண்டு அவரால் பேருதவியையும் பெற்று
அந்நன்றியை மறந்து மயங்கிக்கிடந்தனனே? பின்பு, இளையபெருமாளு
டைய சீற்றத்திற்கச்சமுற்றேயன்றோ? பிராட்டியாரைத் தேடும்படி வானரர்
களுக்குக் கட்டளையிட்டனன் இத்தன்மையனான என் சிற்றப்பனிடத்தில்
தருமமெவ்வண்ணமுளதாகும்; அவ்வண்ணம் பாவியும், நன்றியற்றவனும்,
உணர்வற்றவனும், சபலமுடையோனுமாகிய மஹாராஜனிடத்தில் உயிர்
வாழ்ந்துய்ய விருப்புற்ற எவன்தான் விசுவாஸமுறுவான்; உலகில்
அரசர்கள் தமக்கு ஔரஸனான மகன், நற்குணமுடையோனாயினும்,

அல்லோனாயினும், அவனுக்கேபட்டங்கட்டுவிப்பாகளோயன்றிப் பகையின் மகனுக்குக் கட்டுவிப்பாகளோ? யான அவனுக்குப் பகையான வாலியின புத்திரனும், பகைத்து வேறுபட்டிருப்பவனும், கட்டளையைமீறி யப்ராதஞ் செய்தவனும், அவனிலும் குறைந்த சத்தியுடையோனும், பலமற்றவனு மாதலின், மீளவும் கிஷ்கிந்தைக்குச்சென்றெவ்வண்ணமுயிர்வாழ்வேன்; அவன் கொடியவனும், தீயோனும், தீமைசெய்பவனுமாதலின், யான அங்கே சென்றவுடனே கட்டஞ்செய்து என்னைப்பற்றி விலங்குபோட்டுக் காவ[illegible], ஆதலின, யானங்கே சென்று இவ்வண்ணந் தீமையுற [illegible] இங்கேதானே ப்ராயோபவேசஞ்செய்திறப்பது நன்று, [illegible] இவ்வண்ணமெனக்கனுமதி செய்தருளி மீண்டு [illegible] போய்ச் சேர்ந்து வாழ்க, யானிங்கேதானே ப்ராயோ பவேசஞ்செய்திறந்துவிடுவேனேயன்றி, மீண்டேயேனென்று பிரதிஜ்ஞை செய்து மிகவும் பலவான்களான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களையும், என் சிற்றப்பனையும் கண்டு யான் வந்தன பூர்வமாகக் குசலமுரைசெய்தே னென்று மொழிக, அவ்வண்ணமே ருமையையும், தாரையையும் கண்டு செய்தியுரைத்துக் கூறுக, என் தாய் என்மீது மிகவும் அன்புடையவ ளாதலின், யானிவ்வண்ணமிங்கே யிறந்துவிட்டேனென்பதைக் கேட்பா ளாயின, உடனே சோகத்தினாலுயிரை விட்டுவிடுவெனபதிலையமில்லை, என்று மொழிந்தனன் உடனே யெழுந்து தருப்பங்கொணர்ந்து பரப்பி ஜாம்பவான முதலிய பெரியோர்களைப்பணிந்து அழுதுகொண்டே யந்தப் புல்லணையில ப்ராயோபவேசஞ்செய்து இனி இவ்வண்ணம் காலங்கடந்தும் பிராட்டியைக்காணாமல் மீளுவதில்லையென்று துதிகொண்டனன். இவ்வண் ணம் அங்கதன ப்ராயோபவேசஞ்செய்துவிட்டதை வானரர்களெல்லோருங் கண்டு கண்ணீர் பெருக்கித் துன்புற்றுச் சுக்ரீவனை நிந்தனை செய்து கொண்டும், வாலியைப் புகழ்ந்துகொண்டும், அங்கதனுக்கு யாரணைச் சூழ்ந்து ப்ராயோபவேசந் தாமுஞ் செய்யத் துணிந்து யுவராஜாவினுடைய கருத் தையும் உண்மையாக அறிந்து கால் கைகளை யலம்பி யாசமனஞ்செய்து ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு கிழக்கு முகமாகத் தெற்கு நுனியான தருப்பங் களின்மேல் படுத்து இறப்பதற்குத் துணிந்து பெருமாள் வனவாஸமெழுந் தருளியதையும், தசரதசக்ரவர்த்தி வானேறியதையும், ஜனஸ்தானத்தில் [illegible]யிறந்ததையும், ஜடாயு பெருவிசும்பு பெற்றதையும், இராவ[illegible] பிராட்டியாரைப் பறித்தோடியதையும், தனிவீரனான வாலி யிறந்து [illegible]தையும், பெருமாள் மஹாராஜாமேல் சீற்றங்கொண்டதையும்,

முறையே முறையிட்டுக்கொண்டு புலம்பினர்கள். இவ்வண்ணம் இவர்களி னுடைய அழுகுரலினாலே மேககர்ஜனையினாலே போல, அம்மலையெங்கு மொலிக்கப்பட்டு ஸம்பாதியைப் புறத்தில் வருமாறு செய்தமையின், அவர்களுக்கு மஹாபயத்தை விளைப்பதாயிற்று; *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தைந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

ஐம்பத்தாறாவது சருக்கம்

ப்ராயோபவேசஞ்செய்த வாநரர்கள் ஸம்பாதியைக்கண்டு ஸம்பாஷணஞ்செய்தது

இவ்வண்ணம் அங்கதன் முதலிய வாநரர்களெல்லோரும் அவ்விடத் தில் ப்ராயோபவேசஞ் செய்திருக்கும்பொழுது [illegible] அவ்விடத்திற் கழுகு களுக்கிறையும், ஜடாயுவின் முதற்றோனும், சிரஞ்சீவியுமாகிய ஸம்பாதி யென்னும் கழுகு [illegible] பராக்கிரமமுடையோனுமாய், அச்சமயத்தில் அந்த மலையின் குகையினின்று புறப்பட்டு அவ்வானரர்களைக் கண்டு மகிழ்ந்து இவ்வண்ணம் மொழியலுற்றது ;—

విధిఃకిలనరంలోకే విధానేనానువర్తతే
యథాయంవిహితోభక్ష్య శ్చిరాన్మహ్యముపాగతః.

விதிஃகிலநரம்லோகே விதாநேநாநுவர்த்ததே
யதாயம்விஹிதோபக்ஷ்யச் சிரான்மஹ்யமுபாகத:.

அங்ஙோ? தெய்வமானது தகுதியான ஸம்விதானத்துடன் கூடியே அவனவனை யநுசரித்து வருகின்றது; அவனவன் வேறே உபாயம் தேட வேண்டுவதில்லை; நெடுங்காலமாகப் பசியுற்ற எனக்கிவர்களைத் தெய்வமே உணவாகக்கொணர்ந்தளித்தனன்றே? ஆதலின், ப்ராயோபவேசஞ்செய் திருக்கின்ற இவ்வாநரர்களுள் முறையே இறப்பவர்களைப் புசித்துப் பசி தணிந்து மகிழ்வேன்; என்றிவ்வண்ணம் ப்ராயோபவேசஞ்செய்த தம்மைப்

---

* வாநரஜாதியில் ஸோதரர்களுள் யாவன் இறந்துவிடுகின்றனனோ? அவன் மனைவியை யிருப்பவன் பாரியையாக வைத்துக்கொள்வது ஜாதிதருமமென்று காணப் படுகின்றது, ஆகையாலேதான் பெருமாள் ருமையுடன் புணர்ந்ததற்கு வாலியைப் பழித்தருளினர். தாரையுடன் புணர்ந்த மஹாராஜனைப் பழித்திலர்; இக்கருத்து இச் சருக்கத்திலும் அங்கதன் வாக்கியத்தாலும் விளங்கும் ;—

பார்த்து அந்த ஸம்பாதி மொழிந்த மொழியை யங்கதகுமாரன் கேட்டு
மிகவும் ஆயாஸமுற்றுச் சிறியதிருவடியை நோக்கிப் பாரீர் மாருதியே!
சீதை யென்னும் வியாஜத்தினாலே யமதர்மமஹாராஜனே நம்மெல்லோரை
யுங் கொலைசெய்வதற்காக வில்விட மெய்தினன். பெருமாளுடைய காரியத்
தையும் செய்தோமல்லோம், மஹாராஜனுடைய கட்டளையின்படியும்
நடந்தோமல்லோம், இவ்வண்ணம் நம்மெல்லோர்க்கும் தற்செயலாகவே
தீங்கு நேர்ந்ததன்றோ? பிராட்டியைப் பாதுகாத்தளிப்பதன்பொருட்டுக்
கழுகுகளுக்கிறையான ஜடாயுவும் இராவணனுடன் போர்செய்து அவனால்
வாளாலறுக்கப்பட்டிறந்தனனென்பதை நீங்கள் கேட்டிலீர்களோ? அவ்வண்
ணம் எல்லாவுயிர்களும் விலங்குமாற ஜாதியாகிய பசு பக்ஷி முதலியவை
களும், அகில புவனகாரணனாகிய ஸ்ரீராமசந்த்ரனைப் பொருட்டு உயிரை யிழந்
தும் நாம்போலவே உதவி செய்கின்றன, நட்பும் தயையுமுடையவர்கள்
பெருமாள்பொருட்டிவ்வகையாகத் தனித்தனி யுபகாரஞ்செய்கின்றனர்கள்.
ஆகலின், நீங்களும் அவ்வண்ணமே யுபகாரஞ் செய்வதற்காக வுயிரை
விடுக; ஜடாயு ஏரும முன்னானவராதலை, பெருமாளுக்குப் பிரியஞ்செய்து
உயிரையும் விட்டு நலவீடுபெற்றுப் பிறந்தனன். நாம் பெருமாள் பொருட்
டுயிரைவிடக்கூசிநிற்கும், அவ்வுயிர் மாயும்படியாம் விரைவாக நோக்கில
ராகில், இவ்வண்ணம் காட்டிலே திரிந்தலைந்து தேடி வருந்தியும் பிரா
ட்டியைக் காணாமலும், உயிர் மாயும்படி வருந்துகின்றோம், அந்த
ஜடாயு இராவணனாலடிபட்டு நடுவழியில் இறந்தனன், நம்மைப்போல
மஹாராஜாக்கிவ்வண்ணமச்சமுற்று ... விரகின்மையினால்
லவினையினராயினர் முதலில் ... யிறந்தமையின், ஜடாயு
இறந்தமையும் போந்தது, ஜடாயு இறந்தமையினால், இராவணன் பிராட்டி
யைப் பிடித்துக்கொண்டு ... யோடிவிடும்படி நோக்கது; அவன்
... நாமெல்லோரும் இவ்வண்ணமலைந்து உயிரை மாய்க்க
நேர்ந்ததும் போந்தது, முதலில் தசரதமஹாராஜரோ இறந்திலராயின்,
பெருமாள் தண்டகாரணியம் புகுமாறு நேராது, அதனால் நமக்கித்துயர
மும் நேராது; என்றிவ்வகையாகப் பெருமாளிளையபெருமாளிருவரும்
திருவரண்யத்தில் வாஸஞ்செய்ததையும், இராவணன் ஸீதாதேவியைப்
பறித்ததையும், ஜடாயு அவனுடன் போர்செய்திறந்ததையும், பெருமாள்
மஹாராஜருடன் தோழமைகொண்டு வாலியைக் கொலை செய்ததையும்,
இடையில் கரதூஷணாதி ஸம்ஹாரத்தையும், இதெல்லாம் கைகேயியின்
வரமே மூலமாயிற்றென்பதையும், முறையே யுரைசெய்து வருந்தினன்.
இவ்வண்ணம் வானரர்களெல்லோரும் ப்ராயோபவேசஞ்செய்து படுத்திருப்ப
தைப் பார்த்தும், அங்கதகுமாரன் புலம்பலைக்கேட்டும், கழுகுகளுக்
கிறையான ஸம்பாதி மனங்குன்றி வருந்தி யவர்களை நோக்கிக் கூவி
மொழியலுற்றனர். யாரடா அவன் என்னுயிரிலும் இனியனான ஜடாயுவின்
மேல் கொடுமொழி மொழிகின்றவன்; அதனால் என் மனம் நடுங்கு

ின்றது ; ஜனஸ்தானத்தில என தமபிககும, இராவணனுக்கும, எவ்வண் ணம போா நோ்ந்தது ; அன்புள்ள ஸோதரனுடைய ஜடாயுவெனனும பெயா் நெடுங்காலததிறகு இபபோதுதான் கேழககபபட்டது ; புகறகாிய இமமலையினின்றும இறங்க விருமபுகின்றேன் ; ஆதலின் நீவிரெல்லீரும என்னைப்பறறி யிறககக்கடவீாகள. மிகவும தோளவலியினுல் புகழபபட்ட என் தமபியின பெயனை யுனைததமையின, உங்களிடததில மிகவும மகிழ வுளளுகினறேன் ; வானா வானரவீராகளே ! என தமபி ஜனஸ்தானததில் வாழகின்றனனே அவன் இராவணனுடன போாசெயது ஏன இறநதனன, இவன் தசரதசககரவாத்திககு எவவணணம தோழனுயினன, ஸ்ரீராம சநதிரன் அந்தத தசரதமஹாராஜாக்கு இனிய திருககுமாரரலலரோ ? இதுகளைக் கேடடுணர விருமபுகின்றேனுதலால, குறையற மொழிக ; யான கதிரவனுடைய கொடிய கிரணஙகளிளுலொிககபபட்ட சிறகுடையே னுதலால, இறஙகிவரத திறமைகொளளுகினறிலேன , ஆதலினுல், என்னை யும இறக்கிவிடக கடவீாகள் ; என்று ஸமபாதி மொழிந்தனன

கிஷ்கிந்தாகாண்டததில் ஐமபத்தாறுவது சருககம

முற்றிறறு.

ஐம்பததேழாவது சருககம

வானராகளெல்லோரும ஸமபாதியின விணுவுக்கு விடை கூறியது

இவவணணம ஸமபாதி சோகததினுல தீனமாக மொழியிய அவவாககியத்தை யநத வானராகளெல்லோரும கேட்டும முதலில இறநது வாகளைப் புசிபபேனெனறுனைத்தமையின், அவவாககியததை நமபாயல இப்பறவை இவவணணம் ஆனபன்போல நமமருகில் வநதெல்லோரையும புசிததுவிடுமென்றே எண்ணங்கொண்டும, நாம எவவிததிலும பாா யோபவேசமே செயதுவிட்டமையின, இது புசிககின் வருததமின்றியே யிறநது மகிழ்வோமென்று மனநதுணிநது படுததிருநதனாகள. பின்பு, அங்கதகுமாரனெழுந்து இது யாதுசெயினுஞ் செய்கவென்று உறுதி கொண்டு அப்பறவையை மலையினின்றும் கீழேயிறக்கி யதனை நோக் மொழியலுறறனன். கேளாய புள்ளிறையே ! ரிக்ஷராஜஸ் என்னும் வான ராஜன் மிகவும் வீரமுடையனுகி யிருநதனன். அவனுககு வாலி, சுக்ரீவ என்னும் இரண்டு புததிரர்கள் ; அவாகளுள் வாலி யென்பவர் மற்றாபு பராக்கிரமமுடையராகிக் கிஷ்கிந்தாராஜ்யத்தைப் பாதுகாத்து வந்தன பின்பு, தசரதசக்கரவர்த்தியின திருமகனுராகிய ஸ்ரீராமசந்திரன் இளை பெருமானுடனும், பிராட்டியாருடனும, தந்தையின் வாக்கியத்தைப் பா

காப்பதன்பொருட்டுத் தண்டகாரணியத்துக்கெழுந்தருளினார். அத்தருணத்தில் இராவணனென்னும் அரக்கர்கோமான் அவ்விருவாகளையும் மோசஞ்செய்து பிராட்டியாரைப் பறித்தோடினன். அந்தத் தசரதமஹாராஜாக்குத் தோழராகிய ஜடாயுவென்னும் பக்ஷிராஜன் அதனைக்கண்டு இராவணனையெதிர்த்துப் போர்செய்து அவனுடைய தேரையும் முறித்துப் பிராட்டியைக் கீழே விடும்படி செய்து நெடுநேரம் போர்ந்து இளைப்புற்றனர். இவ்வண்ணம் அவர் மூப்பினாலும், நெடுநேரம் போர்ந்ததினாலும் வருந்தியிருக்கையில், அந்தக் கொடிய இராவணன் அவரை வாளாலறுத்து வெற்றிகொண்டு மீளவும் பிராட்டியைத் தோள்மேலேற்றிக்கொண்டு ஓடிவிட்டனன். பின்பு, பெருமாள் பிராட்டியைக்காணாமல் இளையபெருமாளுடன் தேடிக்கொண்டு வருகையில், ஜடாயு அவர்க்குச் செய்தியுரைத்து இறந்தனர். பின்பு, பெருமாள் அவர்மேலருள்கொண்டு அவருக்குத் தஹன ஸம்ஸ்காரம் செய்து நற்பேறு தந்தருளுதலும், உடனே யவர் வானேறி மகிழ்ந்தனர். அநந்தரம் பெருமாள் இளையபெருமாளுடன் மீளவும் தேடிக்கொண்டு வருகையில், என் தந்தையுடன் பகைகொண்டு மந்திரிகளுடன் ரிசியமூகமலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த என் சிறிய பஞ்சிய சுக்ரீவனைக் கண்டு அவனுடன் தோழமை செய்துகொண்டு என் தந்தையைக் கொலைசெய்து சிற்றப்பனுக்கு முடி சூட்டிவித்தருளினார். வானரர்களெல்லோர்க்கும் அதிபதியாகிய அந்த ஸுக்ரீவன் அந்த நன்றிக்காகப் பிராட்டியைத் தேடி யளிப்பதாக உறுதிகூறி எம்மெல்லோரையும் அழைப்பித்துப் பிராட்டியாரைத் தேடி வரும்படி நாற்றிசைகளிலும் அனுப்பினார். இவ்வண்ணம் யாங்கள் பெருமாளாலேவப்பட்டவுடனே புறப்பட்டு ஓரிடமும் விடாமல் தேடியும் இரவில் கதிரவனொளியைக் காண்பதரிதுபோலப் பிராட்டியையாம் காண்கின்றிலோம்; இங்கு மயனமைத்த ரிக்ஷபிலத்துக்குள் புகுந்து அலைந்தமையின், மஹாராஜா எங்களுக்கிட்ட கெடுவு ஒரு மாதமும் தீர்ந்துவிட்டது; அதனால் மஹாராஜாக்கு அஞ்சி ப்ராயோபவேசஞ் செய்யத் துணிந்திருக்கின்றனம், யாங்கள் பிராட்டியையும் காணாமல் காலமுங் கடந்து சென்றபின்பு, மகாராஜரும் பெருமாளும் சீற்றங்கொள்ளின் யாங்கள் உயிர் வாழ்வுற்று மகிழ்வது அரிதன்றோ? ஆதலின், அங்குச்சென்று இகழ்வுற்றிறப்பதை விட இவ்விடத்திலேதானே ப்ராயோபவேசஞ்செய்திறப்பது நலமென்று கருதி இவ்வண்ணம் ப்ராயோபவேசஞ்செய்திருக்கின்றனம்; என்று அங்கதகுமாரன் ஸம்பாதியை நோக்கி மொழிந்தனன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

ஸம்பாதி வானரர்களுக்குப் பிராட்டி இலங்கையி லிருக்கின்றனளென்று உரைசெய்தது

இவ்வண்ணம் வானரர்கள் உயிரை விடுவதிலுந் துணிவுகொண்டு தீன மாக மொழிந்த வாக்கியத்தை ஸம்பாதி செவியுற்றுக் கண்ணீர்பெருக்கி யவர்களை நோக்கிக் கேளீர் வானர வீரர்களே! எவனைக் கொடிய இராவண னால் கொலைசெய்யப்பட்டனனென்று மொழிகின்றீர்களோ? அந்த ஜடாயு எனக்கிளையோனாகின்றனன், ஆகலின், அவனைக் கொலைசெய்த ராவணன் மேல் மிகவும் பகைகொள்ளுகின்றேன், ஆயினும், மூப்புற்றும், சிறகுகள் எரிந்தும் இருக்கின்றேனாதலின், அந்தப் பகையைத் தீர்த்துக்கொள்ள வல்லமை கொள்ளுகின்றிலேன், முன்பு மகேந்திரன் விருத்திராஸுரனைக் கொலைசெய்த காலத்தில் யானும் ஜடாயுவும் யௌவனமுடையவர்களாயி னோம்; அப்பொழுது யாங்களிருவரும் உயரப்பறப்பதில் யார் சிறந்தவர் என்பதை யறிவதன்பொருட்டு ஒருவர்க்கொருவர் வாது கூறிக்கொண்டு வெகு வேகமாகப் பறந்து ஸூரியமண்டலத்தருகிற் சென்றோம், அந்தக்கு ணத்தில் நடுப்பகலாயினமையின், ஜடாயு ஸூரியனுடைய வெப்பத்தை ஸஹிக்கமாட்டாமல் மிக வருந்தினன், யானது கண்டு அன்பினால் அவனைச் சிறகுகளினால் மறைத்துக்கொண்டேன், ஆகலின், யான் கதிரவ னொளியினாலெரிக்கப்பட்டு விந்தியமலைமேல் வீழ்ந்தேன், அதுமுதல் யானிவ்விடத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றேன், பின்பு, ஜடாயுவின் செய்தியை யறிந்திலேன்; என்று மொழிந்தவனை யுவராஜனாகிய அங்கதன் கேட்டு நுண்ணறிவினனாதலின், மீளவும் அவனை நோக்கிக் கேளீர் ஸம்பாதி! நீர் ஜடாயுவுக்குத் தமையனாயின், யானுரைத்த வாக்கி யத்தைக் கேட்டபின்பு, அந்த இராவணன்மேல் கடுஞ்சினந் தோன்றி யிருத்தல் வேண்டுமன்றோ? அவனைக் கொலைசெய்யுந்திறமையிலதாயினும் அவ்வாழ்விடத்தை யுணர்வீராயின் மொழிக; நன்காராயுந் தன்மையினால் இவ்வண்ணம் நம்மெல்லோரையும் பகைத்த அந்த ராவணன் அருகிலிருக் கின்றனனோ? நெடுந்தூரத்திலிருக்கின்றனனோ? என்று வினவினன். ஸம்பாதி யதுகேட்டு வானரர்களெல்லோரையும் நோக்கிக் கேளீர் வானர யூதபர்களே! யான் எரிந்த சிறகுடையோனும், மூப்பினனுமாதலின், யாது செய்வதற்கும் திறமை கொள்ளுகின்றிலேன்; ஆயினும், வாயினாலாயினும் பெருமானுக்கு உதவி செய்கின்றேன்; யான் அதலம், விதலம் முதலிய கீழேழு லோகங்களையும், பூர்புவ: முதலிய மேலேழு லோகங்களையும் நன் கறிகின்றேன்; முன்பு, தேவாஸுரர்கள் போர்செய்ததையும், அவர்கள் கூடித் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்ததையும் அறிவேன்; யான் ஸ்ரீராமனுக்கு

உதவி செய்வேனென்று முயன்றாலும் மூப்பினால் வெற்றியும், திறமையும் அற்றிருக்கின்றேன்; யான் ஒருநாள் ஆகாயத்தில் அந்த ராவணன் ஒரு பெண்மணியைத் தேர்மீதேற்றிக்கொண்டோடக்கண்டேன், அவள் அந்தோ? ஸ்ரீராமா! அந்தோ? லக்ஷ்மணா! என்று கூவிக்கொண்டும், கால் கைகளை யுதறிக்கொண்டும், அணிகளை யறுத்தெறிந்துகொண்டும் வருந்தினாள்; உங்களுடைய வாக்கியத்தைச் செவியுற்றபின்னர், அவளே ஸீதாதேவி யாதல்வேண்டுமென்று எண்ணுகிறேன், அவள் [illegible] போன்ற அந்த இராவணனுடைய அருகில் மின்னற்கொடிபோல விளங்கினாள். அந்த ராவணன் வாழுமிடத்தையும் உரைக்கின்றேன், [illegible] அவன் விச்ரவஸ்ஸென்னும் மஹாமுனிவருக்குப் புத்திரன், [illegible] குத் தம்பி, அவன்தான் இராவணனென்னும் பெயருடையவன், [illegible] இலங்கையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனன், அந்த இலங்கையும் இங்கிருந்து நூறுயோஜனதூரத்திலிருக்கின்றது, அதனை விசுவகர்மன் மிகவும் விசித்திரமாய் இயற்றினன், அஃது பொன்மயமாகிய துவாரங்களாலும், நவமணிகள் நிறைந்த விசித்திரமான பொன் வேதிகைகளாலும், க[illegible] போல வொப்பற்றனவாம் மிகவுயர்ந்த மதிள்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுளது, அவ்விடத்தில் இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் [illegible] ராக்ஷஸிகளால் பாதுகாக்கப்பட்டு வாடி வருந்தி [illegible] பட்டையே யுடுத்துக்கொண்டு சிந்தையுற்றிருக்கின்றனள்; ஆதலால், நீவிர் எல்லீரும் நூறுயோஜனதூரங் கடலைக்கடந்து செல்வீர்களாயின், அவ்விடத்தில் பிராட்டியைக் காணலாகும், அங்கு இராவணனும் மிகவும் அரண் செய்துகொண்டிருக்கின்றனன், அவ்விடஞ் செல்வீர்களாயின், தடையின்றிப் பிராட்டியைக் காண்பீர்கள், யான் ஞானத்தினாலே இவ்வண்ணம் அறிகின்றேன், குளிங்கம் முதலிய தானியத்தால் பிழைக்கின்ற பறவைகளுக்குக் கண்ணோக்கம் முதன்மையானது, [illegible] முதலிய காய் கனிகளினாலே பிழைக்கின்ற பறவைகளுக்கு அவைகளைவிட இருமடங்கு அதிகமானது; நீர்காக்கை, க்ரௌஞ்சம், குரரம் என்னும் பறவைகள் அவைகளில் மும்மடங்கு சிறந்தவைகள், பருந்துகள் அவைகளைவிட நாலுமடங்கு சிறப்புற்றன, கழுகுகள் அவைகளைவிட ஐம்மடங்கு சிறந்தன; பலம், வீரியம், ரூபம், யௌவனம், இவைகளையுடைய அன்னப்பறவைகள் அவைகளைவிட ஆறுமடங்கு சிறந்தன; அருணகருடர்கள் அவைகளெல்லாவற்றிலும் சிறந்தவர்கள், அந்த அருணனிடத்தினின்றும் யாங்களெல்லோரும் பிறந்தனம்; ஆதலின், யானிங்கிருந்தே இலங்காத்தீவில் இராவணன் ஸீதாதேவி முதலானோர் இருப்பதைக் காண்கின்றேன்; எமக்கும், அந்த அருணகருடர்களுக்குள்ள திவ்ய தேஜஸ்ஸும், திவ்ய ஞானமும், சிறந்த பலமும் உள; ஆதலாலும், உண்டியின் திறமையினாலும், இயல்பினாலும், யானிங்கிருந்தே நூறு யோஜனதூரத்துக்கப்புறமிருக்கின்ற இலங்கையில் வாழ்கின்ற ராவணனையும், பிராட்டியையும்

கண்ணுறுகின்றேன் ; எங்களுக்கு நெடுந்தூரத்திலுள்ள உணவை யறியுந் திறமை இயல்பாகவே யுளது ; கோழிகள் காலினருகிலுள்ள பொருளையே யறியும் ; அந்த ராவணனை யாவராலும் இகழத்தக்க தீச்செயல் புரிந்து என் தம்பியைக்கொலைசெய்தமையின், அதற்குப் பிரதிசெய்யவேண்டுவது ஆவசியகமாகியது, ஆதலின், யான் அது செய்யுந்திறமையற்றவனாயினும், வாக்கினாலாயினும் ஸகாயம் செய்கின்றேன், ஆதலின், நீங்கள் இக்கடலைத் தாண்டி இலங்காத்தீவுக்குச் செல்லும் உபாயத்தை யாராய்ந்துணரக் கடவீர்கள் ; அங்குச் சென்றபின்னர் பிராட்டியைக்கண்டு ஸேவித்து மேற்கொண்ட காரியம் கைக்கூடி வருவீர்கள், யான் சிறகற்றிருக்கின்றமையின், என்னைக் கடலக்கரையைச் சேர்க்க ; யான் என் தம்பி ஜடாயுவின்பொருட்டுத் தருப்பணஞ்செய்யக் கருதுகின்றேனென்று மொழிந்தனர் வானரர்க ளெல்லோரும் அதுகேட்டு அவ்வண்ணமே யவரைக் கடல்கரை சேர்த்து அவர் நீரிலாடித் தருப்பணஞ்செய்தபின்பு, மீளவும் அவரை இருப்பிடஞ் சேர்த்துப் பிராட்டியின் செய்தி யுணர்ந்தமையின், மிக மகிழ்ந்தனர்கள். *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

ஸம்பாதி வானரர்களுக்கு மீளவும் பிராட்டியின் செய்தி கூறியது.

பின்பு, வானரர்களெல்லோரும் அமிழ்தத்துக்கு நிகராகிய அந்தச் சம்பாதியின் வாக்கியத்தைச் செவியுற்று மகிழ்தலும், அவர்களுள் புத்தியினாலும், வயதினாலும் சிறந்த ஜாம்பவான், மற்றுள்ள வானரர்களுடன் எழுந்து மீளவும் ஸம்பாதியை நோக்கிக் கழுகுகளுக்கிறையே! ஸீதாதேவி யெவ்விடத்தில் காணப்பட்டனள் ; யாரால் காணப்பட்டனள் ; அவளை யெடுத்தோடினவன் யாவன் ; இவைகளையெல்லாம் நீர் குறையறமொழிக ;

* ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கமுதல், அறுபத்து மூன்றாவது சருக்கம் முடிவு வரையில், ஐந்து சருக்கங்கள் அநேகம் பிரதிகளில் எழுதப்படவில்லை ; சங்கதிகளும் முன்பின் தொடர்ச்சிகளுக் கொஞ்சம் விரோதமாகக் காணப்படுகின்றன, ஆதலின், வேறு கிரந்தங்களிலிருந்து சேர்க்கப்பட்டனவென்று எண்ணப்படுகின்றன ; ஆயினும், பல புத்தகங்களிலிருக்கின்றமையின், வியாக்கியானஞ் செய்யப்படுகின்றன ; என்று வியாக்கியானஞ் செய்தவர்களெல்லோரும் எழுதி யிருக்கின்றனர்கள் ; ஆதலாலே தானே யானும் அந்தச் சருக்கங்களுக்குத் தாஜமா செய்கின்றேன் ;—

எங்களெல்லோர்க்குந் தஞ்சமாகுக, பேரிடி விழுந்தாற்போல விழுகின்ற பெருமாளையபெருமாளகளினுடைய கூரிய கணைகளுக்கு யாவனிரை யாகப் போகின்றவன; என்று விளுவினா ஸமபாதியும் அதுகேட்டு முன்னமே மகிழ்வுகொண்ட அவ்வாநராகளை மீளவும் மகிழ்விப்பவராகி மொழியலுற்றனா. கேளீா வாநரயூதபாகளே! யான பிராட்டியை இராவ ணன் அபகரித்ததைக் கேட்டவணணம கூறுகின்றேன், அபபோது பார் த்தவனையும், பாாத்த இடத்தையம உணாசெயகின்றேன; அநேகம யோஜனை தூரம அகன்ற இந்த மலையினமேலே விழுந்து நெடுங்காலமாய பல பராக் கிரமங்களா ஒடுங்கி யடங்கி வாழகின்றேன், யானிவவண்ணம பறக்குந திறமை யற்றிருககின்றமையினா, ஸுபாாசவன் என்னும் என புக்கிரன் தினந்தோறும் எனக்குணவு கொணாந்தளித்துப்பாதுகாத்துவருகின்றனன்.

తీక్ష్ణకామాస్తుగన్ధర్వాః తీక్ష్ణకోపా భుజఙ్గమాః
మృగాణాం తు భయం తీక్ష్ణం తతస్తీక్ష్ణక్షుధా వయం.

தீக்ஷ்ணகாமாஸ்துகந்தாவாஸ தீக்ஷ்ணகோபாபுஜங்கமா:
மருகாணாந்துபயந்தீக்ஷ்ணம ததஸ்தீக்ஷ்ணக்ஷுதாவயம.

கந்தாவர்களா கடுங்காமமுடையாவாகளா; நாகங்களா கடுஞ்சினமுடைய வை, மானகளுககு அசசங்கடுமையானது, யாங்களா கடும்பசி யுடையவா களா; என்பது இயலபன்றோ? ஆதலின, எனககு வேளை தபபாமல் என புத்திரன் உணவுகொணடளித்து வருகையிலை, ஒருநாளா எனககுணவுதேடி யெங்குமகபபடாமல கதிரவன மறைநத பினபு வாளா வநது சோர்ந்தனன். ஆதலின, யான மூபபினாலும, பசிதாகத்தினாலும, சினமதிகமாகி யவனை யிகழநதேன; அபபோழதவன் எனனை வணஙகிச் சினந்தணியுமாறு இனிமையாக மொழியலுறறனன கேளீா அன்புளளா பிதாவே! யான் வழக்கபபடி யுமககாஹாரததைத் தேடிககொண்டே யாகாயததிற்பறாது மஹேநதிரமலையின் துவாரததை மறைத்துக கடலிடையிலுலாவுகின்ற அநேகமாயிரம ஜநதுககளையும கொலைசெயயுமாறு அவைகளின வழியை மறைத்து நினறேன; அபபோழுதொருவன நனறுகக் கூடடப்பட்ட மைபோன்ற மேனியுடையனாகிக கதிரவனுதித்தாறபோல ஒளிககின்ற ஓர் பெண்மணியை யெடுத்துககொணடோடி வந்தனன்; யானவாகளைககணடு இவர்களே யின்று உணவாகக கடவர்களென்று நிசசயித்து அவாகளை யெதிர்த்து வழியை மறைத்தேன்; அபபோழதவன எனனைககண்டு வினயம் பூண்டு வணங்கி வழிவிடுமபடி இனிமையாக வேணடி வருநதினன்.

నహి సామోపపన్నానాం ప్రహర్తా విద్యతే క్వచిత్
నీచేష్వపి జనః కశ్చిత్ కిమఙ్గ బత మద్విధః.

நஹிஸாமோபபந்நாநாம ப்ரஹாதாவித்யதே க்வசித்
நீசேஷ்வபிஜந:கச்சித் கிமங்கபதமத்விதஃ.

இனிய மொழிகளை மொழிந்து தஞ்சமெனறடைந்தவர்களைக் கடுமை கொண்டு கொலை செயபவன இழிகுலததோாகளிலும எங்குமொருவனும இலன் ; அங்ஙனமாயின், நறகுலததிறபிறந்த எனனைப்போன்றவன் சரண மடைந்தவனைக் கொலை செயவானோ ? ஆ ! ஆ ! ஆதலின, யான் அவாகளைக் கொலைசெய்யாமல் வழிவிட்டருளினேன , ஆதலின், அவன தடையின்றி யொளியினால் வானெங்குமொலிக்கச்செயது சென்றனன ; அப்போழ்து ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற பூதங்களெல்லாம வந்து எனனைக்கண்டு மகிழ்ந்தனாகள. மகாரிஷிகளும அயயா நீ நன்று செய்தனை ; நன்கு வாழ்க ; என்று வாழ்த்தினாகள அபபோழ்து யான் அவாகளை நோக்கி, அவன யாவனென்று வினவுகையில, அவன இராவணனென்றும், தசரத மஹாராஜன திருமகனாகிய ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய தருமபத்தினியாகிய ஸ்ரீஸீதாதேவியைப் பறிததோடுகின்றனனெனவும மொழிந்தனாகள. அந்தப பெண்மணியும அணிகளறுந்து சிதறியும், வெணபட்டு நழுவியும, சோகத்தினால மோகமடைந்தும், ராமா ! லக்ஷ்மணா ! என்று கூவிககொண்டுமே சென்றனள. யான் அதனைப பாாததுககொண்டிருந்தமையின, காலக் கழிவாய விட்டது ஆதலின, இபபிழையைப பொறுததருளக ; என்று என் புத்திரனாகிய ஸுபாாசுவன வந்து கூறினன. அதனை யான் செவி யுறறும், அவன பிராட்டி விஷயத்தில பட்ட அபராததிறகுத தகக சிக்ஷைசெய்யுந்திறமை கொணடிலேனாகலின், யாதுந்தோறாமல அம்பன் போலிருந்தேன ; இபபோழ்து யான் வாக்கினால மாததிரம ஸஹாயம செயவது முடியும ; ஆதலின், உரை செயகின்றேன் கேளீர்கள , உங்க ளெல்லோாககும் புத்தியினாலுதவிசெயகினறேன் , பெருமாளுடைய காரி யம் யாதுளதோ ? அஃது எனனுடைய காரியநதான் ; இதில சிறிதும் சந்தேஹமிலலை ; நீங்கள சிறந்தவாகளும, புத்தி யுடையவாகளும, வாஸவ னாலும வெல்லவொண்ணாதவாகளுமாதலின, மஹாராஜா உங்களை யனுப்பி னா. பெருமாளிளையபெருமாள இவவிருவாகளுடைய பாணங்களும மூவுல கங்களையும் அழிபபதறகும, பாதுகாபபதறகும வல்லமை யுடையன ; இராவணனும் மிகவும தேஜோபல பராக்கிரமமுடையவனே ? ஆயினும், மிகவும் திறமை கொண்ட உங்களுக்கு ஒனறும அரியதன்று ; ஆதலின், இனி நீஙகள காலக்கழிவு செயல்வேணடாம்; உங்களைப்போன்ற புத்திமான் கள செயற்குரிய காரியங்களில் அசசமுற்றுக் காலக்கழிவு செய்யார்கள் ; ஆதலின், உடனே புறப்பட்டு இலஙகைக்குச்சென்று பிராட்டியைக் கண்டு மகிழ்க ; என்று ஸம்பாதி மொழிந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டததில் ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஸுபார்சுவன் ராவணனைக் கொலைசெய்யாமல் விட்டதற்கு மாயோகிகள் மகிழ்ந்து வாழ்த்தினதற்குக் காரணம் யாதெனில், சரணமடைந்தவனைப் பாதுகாத்த

அறுபதாவது சருக்கம்.

ஸம்பாதி தன்னுடைய முற்செயலை மீளவும் வாநரர்களுக்கு மொழிந்தது.

அநந்தரம் அவ்வண்ணம் ஸ்நானஞ்செய்து ஜடாயுவின்பொருட்டுத் தருப்பணஞ்செய்து இருப்பிடம் வந்து சேர்ந்த ஸம்பாதியை அங்கதன் முதலிய வாநரர்கள் எல்லோரும் சூழ்ந்து உட்கார்ந்தனர்கள். ஸம்பாதியும் அவர்களிடத்தில் விசுவாஸமுற்று மகிழ்ந்து அவர்களை நோக்கி மொழியலுற்றனர். மஹாபலபராக்கிரமமுடைய வாநரர்களே! எனாச்சல்போடாமல் ஒருமனமுடையர்களாகிக் கேளீர்கள்; யான் பிராட்டியாரை எவ்வண்ணமறிகின்றேனோ அதனுண்மையை மொழிகின்றேன்; முன்பு, யான் இமமலையின் சிகரத்தில் சிறகுகளொடிந்து வீழ்ந்தேனே? அப்பொழுது உடனே மோகமடைந்து ஆறுதினங்கழிந்து மோகந்தெளிந்து மனம் வருந்தி யெழுந்து பத்துத் திசைகளிலும் கண்திறந்து பார்க்கையில், யாதொன்றுந் தெரிந்திலது; பின்பு, கடல், மலை, யாறு, குளம், காடு, கடற்கரைகளைக் கண்ணுற்றுப் பார்க்கையில், மகிழ்ந்த பறவைகளையுடையதாகிக் குகைகளையும், சிகரங்களையும்பொருந்தித் தென்கடலுக்கு வடகரையிலிருக்கின்றமையின், இஃது விந்தியமெனனும் பெயருடைய மலையென்று நிச்சயங்கொண்டேன்; முன் இவ்விடத்தில் தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டு மிகவும் புண்ணியகரமான ஓராசிரமமிருந்தது, அதில் நிசாகரனென்னும் மாயோகி கடுமையாகத் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர் யான் அவரைக் காணவேண்டுமென்றெண்ணி இம்மலைச் சிகரத்தினின்றும் இறங்கி மிகவும் வருத்தமுற்று அவ்வாசிரமமடைந்தேன், அம்முனிவர் முன்பு ஜடாயுவினாலும், என்னாலும் பலமுறை காணப்பட்டவர், எங்கள்மேல் மிகவும் அன்புள்ளவர்; அவருடைய ஆசிரமத்தில் எப்பொழுதும் மந்தமாருதம் வீசும்; தளிர்த்துப் பூத்துக் காய்த்துக் கனிந்துத் தழையாத மரம் ஒன்றுமிலது; அவ்வாசிரமத்தில் ஓர் மரத்தடியில் அவரைக் காண்பதன்பொருட்டு உட்கார்ந்தேன்; பின்பு, அம்முனிவர் நீரிலாடித் துயபதுபிலுடுத்து வடக்கு நோக்கி யருகிலெழுந்தருளக்கண்டேன்; அவரைக் கரடி, சிங்கம், யானை, நாகம் முதலிய கொடிய ஜந்துக்களும், உயிர்களெல்லோரும் திசைமுகதேவனைச் சூழ்வதுபோலச் சூழ்ந்து பகை நீங்கி வருகின்றன; பின்பு, அம்முனிவர் ஆசிரமஞ்சேர்ந்தபின்னர், அரசன் அரண்மனை சேர்ந்தபின்னர் அவனைச்

னன் என்பதினாலும், இராவணனைக்கொலைசெயின், கூடப் பிராட்டியையும் கொலைசெய்து விடுவனென்பதினாலும், ஒருக்கால் இராவணனைமாத்திரம் கொலைசெய்தாலும் ராக்ஷசர்கள் எல்லோரும் பெருமாளால் கொலைசெய்யப்படார்கள் என்பதினாலும், அப்படிக்கெல்லாமில்லாமல் இராவணனைக் கொலைசெய்யாது விட்டுவிட்டதே மகிழ்ந்து வாழ்த்துவதற்குக் காரணமெனவுணர்க.

சூழ்ந்து வந்த சேனைகளெல்லாம மீண்டுசெல்வனபோல அவைகளும் மீண்டுசென்றன; பின்பு, அம்முனிவர் என்னைக்கண்டு மகிழ்ந்து மீளவும எழுந்து என்னருகில வந்து என்னை நோக்கிப் புள்ளிறையே! நீயிங்கு வந்த காரியம யாது; உன்னுடைய உரோமங்கள் விகாரமடைந்திருப்பதைக் கண்டால் உன சிறகுகள தீயால எரிக்கப்பட்டனவென்றும், உடல் மிகவும் விரணமுற்று மிகவும நோயுடையதென்றும அறியப்படுகின்றது; முன்பு, இரண்டு கழுகுகளைக் கண்டிருக்கின்றேன், அவை காற்றுக்கு நிகரான வேக முற்றும,வேண்டுமாறுஉருவந்தரித்தும,கழுகுகளுக்கிறைகளாகவிருந்தன; அவற்றுள மூத்தது ஸம்பாதி, இரண்டாவது ஜடாயு, அவர்களுள நீ ஸம பாதி யென்பவனல்லையோ? முன்பு நீங்களிருவரும மானிடரூபங்கொண்டு என்னை வணங்கினீர்களல்லீரோ? அதனைமையனுன உனக்கு இப்போழ்து வியாதி யுண்டாகியதும, சிறகுகளெரிந்ததுமேன், இவவண்ணம நீயேதே னுஞ் செய்த பிழைக்காக யாரேனும் தண்டனை செய்தாரோ? இவைகளை யெல்லாம விளவுகின்ற எனபொருட்டுமொழிக; என்று மொழிந்தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

அறுபத்தொன்றாவது சருக்கம்.

இதுவுமது

கேளீர் வாநர யூதபர்களே! அநந்தரம யான் அந்த நிசாகரமாமுனி யை நோக்கிப பிறரால செய்தற்கரிய கொடியதாகிய யான செய்த ஸாஹஸச் செயலை யுரைசெய்லுற்றேன; கேட்டருளீர மாதவச செல்வரே! என்னு டைய சிறகுகளெரிந்து மெய்யெல்லாம விரணமாயிருப்பதினாலும, நாணத் தாலும, அதனை நனகு மொழியுந் திறமையுறுகின்றிலேன; யானும என தம்பி ஜடாயுவும் கொழுப்பினால செறுக்குற்று மதிமயங்கி யொருவர்க் கொருவர் வாது கூறிக்கொண்டு நம்மிருவருள யார சிறந்தவரென்பதை யறிவதன்பொருட்டு ஆகாயத்திலுயரப்பறக்கும்படி கயிலைமலையின சிகரத் தில் அங்குள்ள முனிவர்களுடைய முன்பாக ஸூரியன உதயமாகும பொழுது புறப்பட்டு சூரியன் அஸ்தமயமாகுமளவும அவனருகிற்சென்று பின செல்லல் வேண்டுமென்று பிரதிஜ்ஞை செய்துகொண்டோம; பின் பிருவரும் அம்முனிவர்களின் உடன்பாட்டினமேல் அப்படியே புறப்பட்டு வானிடையிற சென்று பூதலத்திலெங்கும் நகரங்களைத் தேர்ச்சக்கரம போன்றனவாகவும், சில விடங்களில் நிருத்தகீதவாத்திய கோஷங்களையும,

சில விடங்களில் வேத கோஷங்களையும், சில விடங்களில் செவ்விய வஸ்திரங்களையுடுத்து மகிழ்ந்து பாடுகின்ற தெய்வப்பெண்களையும் கண்டோம்; இவ்வண்ணம் மேன்மேலும் பறந்து கதிரவனை செல்லும் வழி சேர்ந்து கீழே பார்க்கையில், பாரிலுள்ள பற்பல உயர்ந்த மரங்களடர்ந்த காடுகளும் புல்லுள்ள விடங்களைப்போலக் காணப்பட்டன; பூமி பற்பல உயர்ந்த மலைகளுடையதாகியும் சிறிய கற்களுடையதுபோலும், அகன்ற நதிகளுடையதாகியும் மெல்லிய நூல்களினுலே சுற்றப்பட்டதுபோலும் காணப்பட்டது, இமயம், விந்தியம், மேரு முதலிய சிறந்த மலைகளும், மடுவினிடையில் யானைக்குட்டிகளிருப்பனபோலக் காணப்பட்டன, அவ்வண்ணம் மிகவும் உயரச்சென்றுகொண்டிருக்கையில், எங்களிருவர்க்கும் அதிகமான வேர்வை நீரும், சிரமமும், அசசமும, மயக்கமும, இருளும், மூர்ச்சையும் உண்டாயின, அப்பொழுது இது கிழக்கு, இது தெற்கு, இது மேற்கு, இது வடக்கு, என்று ஒரு திசையும் நன்குணரப்படவில்லது, ஊழிகாலத்தில் உலகமெல்லாம் ஸம்ஹாரக்கினியினுல எரிக்கப்பட்டாற்போலக் காணப்பட்டது, யான் அத்தருணத்திலும் உடபுலனைக் கடபுலனுடன் சேர்த்துத் தீரங்கொண்டு கதிரவனை நிமிர்ந்து பார்த்தேன்; அப்பொழுதவன் எங்களுக்குப் பூமிக்குச் சரியாகக் காணப்பட்டனன், அப்பொழுது ஜடாயு அந்த வெப்பத்தைப்பொறுமல வருந்திக் கீழே வீழ்ந்தனன் யானது கண்டு அவனைப் பாதுகாப்பதன்பொருட்டுச் சிறகுகளினுல மறைத்துக்கொண்டே கீழிறங்கினேன், ஆதலால், ஜடாயு எரிக்கப்படவில்லன், யான் அறியாமல அவனுக்கு மேலே சென்றமையின், எரிக்கப்பட்டேன்; அப்பொழுது யான ஜடாயுவை விட்டுச் சிறகுகளெரிந்து மோகங்கொண்டு விந்தியமலையின்மேல் வந்து வீழ்ந்தேன், அப்போது ஜடாயு ஜனஸ்தானத்தில் வீழ்ந்திருப்பானென்று ஊஹித்தேன்; கேட்டருளீர் மாயோகயே! யான இவ்வண்ணம சிறகுகளும எரிந்து கழுகுகளின் ராஜ்ஜியத்தையுந்துறந்து உடன்பிறந்த ஜடாயுவையும் விட்டுப் பிரிந்து திறமையுமழிந்து இவ்வண்ணம் வருந்துவதைவிட இறப்பதே சிறப்பென நினைக்கின்றேன்; ஆகலின், இதன் சிகரத்திலிருந்து கீழே வீழ்ந்திறப்பேன்; என்று மொழிந்து வருந்தினேன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபதத்தொன்றுவது சருக்கம முற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாவது சருக்கம்.

நிசாகரமாமுனி ஸம்பாதிக்கு இதமுரைத்தது.

கேளீர் வாநரயூதபர்களே! யானிவ்வண்ணம் மொழிந்து கண்ணீர் பெருக்கி யழுது வருந்தினேன், பேரருள்பூண்ட அம்முனிவரும் என்னுடைய புலம்பலைக்கேட்டு என்மீதருள்கொண்டு முகூர்த்தகாலந் தியானஞ் செய்து பின்பென்னை நோக்கிக் கேட்பாய் ஸம்பாதி! நீ இவ்வண்ணந் துயர முறாதே, உன்னுடைய பக்ஷங்களும் முளைக்கப்போகின்றன; கண்களும் காணப்போகின்றன, வலிமையும் உறுதியும் வீரமும் உளதாகும்; சாஸ்திர ரஹஸ்யத்தில் உன் விஷயமாகச் சிறந்த காரிய முண்டாகுமென்று கேட்டிருக்கின்றேன்; இப்பொழுது ஞானதிருஷ்டியினால் பார்த்ததிலும் அது உண்மையெனவே காணப்பட்டது; இக்ஷ்வாகுமஹாராஜன் குலத்தில் தசரதனென்னும் மஹாராஜா ஒருவர் பிறக்கப்போகிறார். அவருக்கு ஸ்ரீராமனென்னுந் திருக்குமாரர் அவதரிக்கப் போகிறார். அவர் பிதாவின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலிப்பதன்பொருட்டு லக்ஷ்மணனென்னும் தம்பியுடனும், ஸீதையென்னும் பிராட்டியுடனும், தண்டகாரணியஞ்சேர்ந்து வாஸஞ்செய்யப்போகிறார் அப்போது ராவணனென்னும் ராக்ஷஸராஜன் தேவதானவாதிகளினால் அழிவில்லையென்னும் செருக்கினால் அந்தச் சீதாதேவியை ஜனஸ்தானத்திலிருந்து மோசஞ்செய்து அபகரித்துக்கொண்டு போகப்போகிறான் அந்தச் சீதாதேவியும் அவன் வீடு சேர்ந்து வேண்டும் பொருள்களை யளித்து ஆசையுறும்படி செய்யப்பட்டும் பதி சோகத்தில் மூழ்கி பொன்னையும் இலக்ஷியஞ்செய்யாமல் உணவுமின்றி யிருக்கப் போகிறாள். அதனைத் தேவேந்திரனறிந்து அவளுக்கு இரஹஸ்யமாய்த் தேவர்களுக்கும் அரிய பரமான்னங் கொணர்ந்தளிக்கப்போகிறான். அதனைப் பிராட்டி கண்டு இந்திரனாலிஃது அளிக்கப்பட்டதென வுணர்ந்து அதில் முதலில் ஒரு பாகமெடுத்து என் பர்த்தா தம்பியுடன் உயிர்வாழ்ந்துயினும், தெய்வத்தன்மையை யடைந்திருக்கினும், இது அவர்பொருட்டாகக்கடவதென்று தரையில் வைத்துவிட்டு மிகுதியைப் புசிக்கப் போகிறாள். பின்பவளைத் தேடுவதன்பொருட்டு ராமனாலனுப்பப்பட்டு வாநரர்கள் தேடிக்கொண்டு வரப்போகிறார்கள். கேளாய் ஸம்பாதி! அப்பொழுது நீ யவர்களைக் கண்டு பிராட்டி யிருக்குமிடத்தை யுரைசெய்யக்கடவை. ஆதலின், நீ இத்தன்மையனாக எங்குஞ் செல்லற்க; திறமை யற்றவனாகி எங்கேதான் செல்வாய்; ஆதலின், தேசகாலங்களை யுணர்; இவ்விடத்திலேயே அவர்களுடைய வரவை எதிர்பார்க்க; அப்பொழுது உனக்குச் சிறகுகளும் முளைக்கப்போகின்றன; ஆதலின், உனக்கிப்பொழ்தே சிறகுகள் முளைக்குமாறு செய்வதற்குத் திறமையிருக்கையிலும், மனமுறு

கின்றிலேன்; நீ இங்கிருந்துகொண்டே இவ்வண்ணம் வாநரர்களைக்கண்டு பிராட்டி யிருக்குமிடத்தை யுரைசெய்வாயாக்கில், உலகங்களெல்லோர்க்கும் உபகாரஞ் செய்தவனாகுவாய்; அந்தக் காரியம் அந்த ராமலக்ஷ்மணர்க ளிருவர்க்குமாத்திரமே யன்று, அது ப்ராஹ்மணர்கள், தேவர்கள், முனிவர்கள், தேவேந்திரன், இவர் முதலிய எல்லோருடைய காரியமே யாகின்றது; யானும் அந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களைக்கண்டு ஸேவித்துக் கண்கள் குளிர்ந்து மனமகிழ்ந்தின்புறல்வேண்டுமென்று விரும்புகின்றேன்; ஆயினும், மூப்புற்றுத் திறமையற்ற இந்த சரீரத்துடன் நெடுங்காலம் வாழவும் விரும்புகின்றிலேன், ஆதலின், இந்த சரீரத்தை விட்டு விடவும் வானேற விரும்புகின்றேன்; ஆதலால், நீ இவ்விடத்திலேயே வாழுக; என்று முக்காலப்பொருள்களையும் உணர்ந்தவராதலின், மனமகிழ்ந்து மொழிந்து தேற்றி யருளினர்

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபத்திரண்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்துமூன்றாவது சருக்கம்.

வாநரர்கள் ஸம்பாதியிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தென்கடலின் வடகரை சேர்ந்து அதனை எங்ஙனந் தாண்டுவதெனச் சிந்தையுற்றது.

கேளீர் வாநரர்களே! அந்த நிசாகரமாமுனி இவ்வகையாகப் பற்பல இனிய மொழிகளை மொழிந்து என்னைத் தேற்றி விடைகொடுத்தனுப்பித் தாமும் தமமாசிரமத்தினுள்ளே சென்றருளினர். யானும் அந்தக் குகையினின்றும் புறப்பட்டு மெல்ல மெல்ல இமமலையின் சிகரத்திலேறி யுங்கள் வரவையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்; இப்பொழுது அந்த நிசாகர மாமுனி யுரைசெய்து சென்றது எண்ணாயிரம வருஷங்களாகின்றன: அதுமுதல் அவருடைய வாக்கியத்தைக் கருத்திற்கொண்டு தேசகாலங்களை எதிர் பார்த்திருந்தேன்; அம்முனிவர் மஹாப்ரஸ்தானஞ்சென்று பேறு பெற்றனர். யான் அதுமுதல் பற்பலச் சிந்தைகொண்டு வருந்தி யுயிரை விடுவதில் துணிவுகொண்டிருந்தும் அம்முனியின் மொழியை நினைந்து இறந்திலேன்; எழுந்தெரிகின்ற தீபம் இருளை யழித்து விடுவதுபோல அம்முனி வாக்கியமே என்னுடைய துயரத்தையும் அழித்துக்கொண்டு வந்தது; இராவணனுடைய திறமை என்னுடைய புத்திரன் திறமையினும் அற்பமானதென்று யான் அறிந்திருக்கின்றேனாதலின், அப்போது

இராவணனைத் தகைந்து பிராட்டியைப் பாதுகாத்து மீட்டுக்கொண்டு வந்திலையென்று என் மகனையும் இகழ்ந்து முனிந்தேன்; அவன் அவ்வண்ணம் வந்து விட்டமையின், பிராட்டியை விட்டுப் பிரிந்த அந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும் பாதுகாக்கப்பட்டிலர்கள்; ஆதலின், என் மகன் என் பொருட்டு நன்மைசெய்தானாகியிலன், எனக்கும் தசரதசக்கரவர்த்திமீதுள்ள நேசம் அத்தன்மையது, என்றிவ்வண்ணம் மொழிந்துகொண்டிருக்கையில், அவ்வானரர்களுக்கெதிரிலேதானே அந்த ஸம்பாதிக்குச் சிறகுகளிரண்டும் முன்போலவே முளைத்து வளர்ந்தன; ஸம்பாதியும் தனக்கிவ்வண்ணம் செவ்விய இறகுகளுள்ள சிறந்த சிறகுகளினால் தன்னுடைய சரீரம் திகழ்வதைக்கண்டு மகிழ்ந்து வானரர்களையும் நோக்கிப் பாரீர்கள் வானரர்களே! எனது சிறகுகளிரண்டும் சூரியனொளியினால் எரிந்துவிட்ட போதிலும் மீளவும் முன்போலவே தோன்றி விளங்குகின்றன; யான் சிறகுகளெரிவதன்முன்னம் இருந்தவண்ணமாகவே சிறகுகளும், தோள்வலியும், வலிமையும், திறமையும், பௌருஷமும், குறையின்றி யுண்டாயின; ஆதலின், நீங்களும் நன்றாக முயற்சிசெய்க; பிராட்டியாரைக் கண்டு மகிழ்வீர்கள், அவ்விஷயத்தில் எனக்கு இவ்வண்ணம் சிறகுகள் தோன்றியதே நற்குறியாகின்றது; என்றிவ்வண்ணமாக ஸம்பாதி யங்கதன் முதலாகவுள்ள வானரர்களை நோக்கி யுரைசெய்து தனக்கு வானிடையிற் பறக்குந்திறமை யுண்டாகியதைப் பரிக்ஷை செய்துகொள்வதன்பொருட்டு மேலெழுந்து பறந்து சென்றுவிட்டது; அந்த வானரயூதத்தலைவர்களும் அந்த ஸம்பாதியின் வாக்கியத்தைக்கேட்டு பெருமகிழ்வுகொண்டு சிங்கம் போலக் கர்ஜனைசெய்து அபிஜித்தென்னும் நடுப்பகல்வேளையில் அங்கிருந்தெழுந்து வாயுவேகமனோவேகமுற்றவர்களாதலாலும், ஸீதாபிராட்டியின் செய்தி கேட்டுப் பௌருஷம் அதிகமானமையினாலும், எவ்விதத்திலும் பிராட்டியைத் தேடிக் காண்போமென்னுமுறுதிகொண்டு தென்றிசை நோக்கிச் சென்றனர்கள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபத்து மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஸம்பாதி வானரர்களை நோக்கிச் சீதாதேவியை இராவணன் கொண்டுபோகும் போது என் சிறகுகளெரிந்தற் றிறமையற்றிருந்தமையின், அவனுடன் போர்செய்திலேனென்று மொழிந்தது; பின்பு, தன் மகன் அவர்களைக்கண்டும் சீதாதேவியைப் பாதுகாவாமல் வந்ததற்குச் சினங்கொண்டிகழ்ந்தேனென்றும் மொழிந்தது; ஸ்ரீராமனிடத்தில் அவ்வளவு பக்ஷங்கொண்டிருந்தும் பின்பு சிறகுகள் முளைத்தபின்னர் தனக்கு பல பராக்கிரமங்கள் முன்போலவே தோன்றினவென்றுரைசெய்தும், அவர்களைமாத்திரம் பிராட்டியைத் தேடும்படி சொல்லித் தான் பறந்துவிட்டதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; இப்போது இதுவும் அவர்களுடன் சேர்ந்து ஏன் தேட முயற்சிசெய்திலதெனின்; ஸம்பாதிக்கு அம்முனிவர் உரைசெய்யும்போது அவர் முக்காலப

அறுபத்துநான்காவது சருக்கம்.

வானரர்களெல்லோரும் தென்கடலைக்கண்டு அதனைத் தாண்டுவதன் பொருட்டுத் தந்தமக்குள்ள திறமையைக் கூறுமாறு நிச்சயஞ் செய்துகொண்டது.

இவ்வண்ணமாக வானரர்களெல்லோரும் ஸம்பாதி யுரைசெய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு மகிழ்ந்து இராவணனுக்கிருப்பிடமாகிய இலங்காத்தீவில் பிராட்டியைத் தேடும்படி நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டு உலகமனைத்துக்கும் பிரதிபிம்பமோ என்று ஐயமுறுமாறு ஸகல வஸ்துகளும் நிறைந்து விளங்குகின்ற கடலின் வடகரைசேர்ந்து சேனைகளை யிறக்கித் தாமுமிருந்து பருத்து நீண்ட உருவங்கொண்டு கோரமாகவும், விகாரமாகவுமுள்ள பற்பல ஜலஜந்துக்கள் வாய்திறந்து கூவி விளையாடவும், பேரலை சிற்றலைகள் மோதவும், நடுவிலுறங்குகின்றதுபோலும், மற்றோரிடத்திலாடுகின்றதுபோலும், சில விடத்தில் மலைகள்போல மேலெழுந்தோங்கியும், பாதாளதலத்தில் வாழுந் தானவர்களுறைந்தும், பார்ப்போர்க்கச்சந்தருவதுமாகிய கடலைக்கண்டனர்கள். அவர்களுள் அற்பர்களாகிய சிலர் அச்சமுற்றனர்கள், சிலர் ஆகாசம்போல முடிவிடமின்றி வியன்றகன்றுளதே ? இதனை எவ்வண்ணங்கடந்து சென்று பிராட்டியைத் தேடுவோமென்று திகைத்தனர்கள். இவ்வகையாகக் கடலைக்கண்டு துயரங்கொண்ட வலீமுகங்களை யங்கதகுமாரன் தேற்றி மொழியலுற்றனன் கேளீர் அன்பர்களே !—

నవిషాదేమనఃకార్యం విషాదోదోషవత్తమః
విషాదోహన్తిపురుషం బాలంక్రుద్ధఇవోరగః.

நவிஷாதே மநஃ கார்யம் விஷாதோ தோஷவத்தமஃ
விஷாதோ ஹந்தி புருஷம் பாலம் க்ருத்த இவோரகஃ

துன்பத்தின்மீது மனனைச் செல்லவிடலாகாது; துன்பமென்பதே மிகவுந் தோஷமுடையது; சினங்கொண்ட ஸர்ப்பம் பாலகனைக் கொலை

பொருள்களையுமுணர்ந்தவராதலின், பிராட்டியைச் சிறியதிருவடியே தேடி வந்து பெருமானுக்குச் செய்தி யுரைசெய்வார், ஆதலின், நீ யவர்களுக்குச் செய்திமாத்திரம் உரைசெய்து நீ வேண்டுமிடத்திற்குச் செல்லென்றும் உரைசெய்திருப்பார்; அதனை இங்கு மொழிவது முக்கியமன்றென்று உரைசெய்திலனென்றும் ஊகித்தல் வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் இராவணன் ஜடாயுவைக் கொலைசெய்துவிட்டதுபோல நம்மையும் கொலைசெய்வானென்று அச்சமுற்றுச் சென்றிலனென்றோதல்வேண்டும், இவ்விருவழியை விட்டு வேறு வழி யவ்விணுவுக்கு விடையாகாதென்றுணர்க.

செய்வதுபோலத் துன்பமே மனிதனைக் கொலைசெய்வது; பராக்கிரம காலத்திலும் துன்பமென்பதுளதாயின், அது அதனை யடக்கிவிடுகின்றது; இவ்வாறு உறசாகமடங்கித் துன்பமதிகமாயின், யாது பயனதான் கைக்கூடும்; என்றிவ்வகையாக அங்கதகுமாரனுரைசெய்து தேற்றி யன்றிரவு போக்கி மறுதினமுதயத்திலெழுந்து மீளவும் ஸபைகூட்டி யாலோசனை செயலுற்றனன். அவ்வலீமுகசேனையும அந்த அங்கதகுமாரனைசசூழ்ந்து தேவேந்திரனைச் சூழ்ந்த தேவசேனைபோல விளங்கியது; அந்தக் கபி சேனையை யந்த யுவராஜனும, சிறியதிருவடியும் தவிர மற்று யாவனதான வசப்படுத்தியாள வல்லவனுளன, ஆதலின், அங்கதகுமாரன் அச்சேனையை யெல்லாம பேசாமலும, கூவாமலும, நகையாமலும, பகையாமலும, சத்து செய்யாமலுமிருக்கச்செய்து வானரயூதபாகளையும உடனபடுத்தி யவாகளை நோக்கிக் கேளீர் நேசாகளே! இப்போழுதிங்குளளோரில யாவன இக்கட லைக்கடந்து மஹாராஜனை சததியசந்தவருந்தாவாகச்செய்து நம்மெல்லோரை யும மகிழ்விக்க வல்லவன; நூறுயோஜனதூரம இடையிலிலளபபுருமலை தாண்டுந் திறமையுடையோன யாவன், யாவன் மஹாராஜா கட்டளையை நிறைவேற்றி நமமெல்லோரையும தண்டனையினின்றுய மீடகவல்லவன; யாம யாவனுடைய திறமையினால இங்கிருந்து மகிழ்ந்து திருமபிச்சென்று வீடு சோந்து புததிரமித்திரகளததிராதிகளுடன சோந்தின்புறுவோம்; யாருடைய பேருதவியினால மீணடெயதிப பெருமானினையபெருமாள மஹாராஜா இவாகளைக்கணடு மகிழ்வோம, நம்மில இவ்வண்ணத் திறமை கொணடவன் யாவனோ? அவன இப்போழுதங்ஙனமே செய்து மஹாராஜா கட்டளையை நிறைவேற்றுவேனென்று அபயமளித்தருளககடவன. என்றவ வண்ணம வாலி மைந்தன மொழிந்த மொழியை எல்லோருங்கேட்டும ஒருவரும் மறுமொழி மொழியாமல சித்திரமபோல அசைவற்றிருந்தனா கள். தாராகுமாரனதுகணடு மீளவுமவரை நோக்கிக் கேளீர யூதபாகளே! நீவிரெல்லீரும பலமுடையோருள சிறந்தவாகள; அழிவற்ற திறமையுடை யீர்கள; புகழுற்ற நறகுலததிற பிறந்தீரகள; பலமுறை யாவராலும புகழந் துரைக்கப்பட்டீர்கள; உங்களுக்கு மூவுலகிலும எவ்விடத்திலும் எவாக் காயினும் செல்லுங்காலையில இதுவரையில் தடை நேர்ந்திலது; ஆதலின, ஏன் சிந்தையுறுகின்றீரகள, இதனைத் தாணடும் விஷயத்தில யார்க்கு எவ்வளவு திறமையுளதோ? அதனை யுண்மையாக முறையே யுரைசெயமின; என்று வினவினன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில அறுபத்து நான்காவது சருக்கம

முற்றிற்று.

அறுபத்தைந்தாவது சருக்கம்.

அங்கதன் முதலிய வானரர்களெல்லோரும் தந்தம் திறமையைக்கூறி யந்தக்
காரியத்தை முடிப்பவர் யாவருளரென்ச சிந்தையுறுகையில்,
ஜாம்பவான் சிறியதிருவடியை யேவ முயன்றது.

அநந்தரம் அங்கதன் வாக்கியத்தை வானரர்களெல்லோரும் கேட்டுத்
தத்தந் திறமையை முறையே கூறலுற்றனர். அவர்களுள் கஜனென்பவன்
யான் பத்துயோஜனந் தாண்டுவேனெனவும், கவாக்ஷன் இருபது யோஜனந்
தாண்டுவேனெனவும், கவயன் முப்பது யோஜனந் தாண்டுவேனெனவும்,
சரபன் நாற்பது யோஜனந் தாண்டுவேனெனவும், கந்தமாதனன் ஐம்பது
யோஜனந் தாண்டுவேனெனவும், மைந்தன் அறுபதுயோஜனந் தாண்டுவே
னெனவும், துவிவிதன் எழுபதுயோஜனந் தாண்டுவேனெனவும், ஸுஷே
ணன் எண்பதுயோஜனந் தாண்டுவேனெனவும் முறையே மொழிந்தனர்கள்
அப்போழுது ஜாம்பவான் அதுகேட்டு அவர்களை நோக்கிக் கேளீர் யூதபா
கர்களே! யான் முன்னம் மூப்பின்றி இளமையோடிருக்கையிலே எனக்கும்
மிகவும் தாண்டுந் திறமையும், தோள்வலியுமிருந்தன, இப்பொழுது வயது
சென்று மிகவும் மூப்புடையேனாயினேன், ஆதலின், மிகத் திறமைகொண்
டிலேன்; ஆயினும், இக்கருமத்தில் உபேக்ஷைசெய்வது தகுதியற்றது;
இவ்விஷயத்தில் பெருமாள் மஹாராஜர் இருவரும் மிகவும் அன்புகூர்ந்து
ஆவல்கொண்டு நம்பி நம்மை யெதிர்பார்த்திருக்கின்றாரல்லரோ? ஆதலின்,
எனக்கிப்போதுள்ள திறமையை யறிவிக்கின்றேன்; யானிப்பொழுது
தொண்ணூறு யோஜனந் தாண்டுவேனென்பதில் சந்தேஹமில்லை; என்
றுரைசெய்து மீளவும் அவர்களை நோக்கி, வீரர்களே! தாண்டுவதில் எனது
திறமை இவ்வளவேயென் றெண்ணற்க, மஹாபலிசக்கரவர்த்தி யாகத்தில்
ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு திரிவிக்கிரமாவதாரஞ்செய்தருளுகையில், அவரைப்
பிரதக்ஷிணஞ்செய்து மகிழ்ந்தேன்; இப்பொழுது மூப்புடையேனாயின
மையின், தாண்டுந்திறமை குறைவுற்றமையின், இப்போது எனது திறமை
இவ்வளவேயென்று எண்ணுகின்றேன், யானிவ்வளவு தூரஞ் செல்வதி
னாலும் நமது காரியம் முடிவுபெறுகின்றிலது, ஆதலின், யாது செய்வே
னென மொழிந்தனர். அப்பொழுது மஹாதீரனான யுவராஜன் ஜாம்பவானை
நோக்கிக் கேளீர் ரிக்ஷபதியே! யான் இந்த நூறுயோஜனதூரமுஞ்சென்று
அக்கரை சேர்வேனென்பதில் ஐயமில்லை; ஆயினும், மீண்டிங்கெய்துவேனோ
வெய்தேனோவென்று ஐயமுறுகின்றேன்; எய்துவேனென்று மனம் உறுதி
கொள்ளுகின்றிலது; என்றுரைத்தனன் ஜாம்பவானதுகேட்டு அவனை
நோக்கி, இளவரசே! நீர் இக்காரியத்தை முடிக்குந் திறமையுடையீரென்
பதில் ஐயமில்லை, நூறென்பதென்ன கணக்கு ஆயிரம், லக்ஷம் யோஜனையாயி

னும் நீர் தாண்டுவதற்கும் மீண்டுவருவதற்குந் திறமையுடையீரோ? ஆயினும், யாவரையும் கட்டளைசெய்தனுப்பவல்ல யஜமானன் எங்கும அனுப்பத்தக்கவனுகான்; நீர் இவவானரர்களனைவர்க்கும் யஜமானன் இவரெல்லோரும் உமக்கு அடிமை பூண்டவர்கள; அன்றியிலே, பிரபுவென்பவன் படர்களுக்கு மனையாளை நிகர்த்தவன்; இவவண்ணம் முனனேர் மொழிந்திருக்கின்றனர்கள். ஆதலின், பாரியையைபபோல நீா எங்களால் பாதுகாக்கத்தககவா; அனறியிலே, இக்காரியமென்னுங் கனிக்கு நீர் வேரபோன்றவர்; ஆதலின், கனி பழுப்பதன்பொருட்டு வேரோ பாதுகாக்கத்தக்கது; இதுதான் காரியவாதிகளின் நீதி; வோ அழியாதிருந்தாலன்றோ? தளிர், பூ, காய், கனிகள் உண்டாகும்; ஆதலின், இக்காரியததிறகு வேர்போலக் காரணமாகிய நீா பாதுகாக்கத்தக்கவா; அன்றியிலே, எங்களுக்கெலலாம் நீர் இளவரசனும், இராஜபுத்திரனுமாகினறீா, ஆதலின், உம்மைப்பறறியே யாங்கள காரியங்களை யெல்லாம் நிறைவேறறவேண்டும், ஆதலின், நீர் செலவது தகுதியற்றது; என்று மொழிந்தனா. அங்கதகுமாரன அது கேடடு மீளவும் அவரை நோககிக சேளீா ஜாம்பவானே! யான இபபோழுது உமது வாக்கியத்தின்படி செல்லேனாயின், வேறே செலல வல்லவன யாவனுமிலனே? ஒருவருமு செல்லாமல காரியம கெடுமாயின், மீளவும் நாமெலலோருமு முன்போலவே பராயோபவேசம செயதிறக்கவேண்டு மல்லது வேறு கதி யாதுமாது, மஹாராஜா கடடளையைச செயது முடிக்காமல் அங்கே செலவோமாயின, உயிாவாழ்ந்தெவவண்ணமின்புறுவோம்; மஹாராஜா அருளசெயவதறகும, வெகுண்டு தணடனை செயவதறகுந் திறமை யுறறவரல்லரோ? ஆதலின், நீவா கட்டளையைச் செய்யாமல் அங்குச செலவோமாயின், உடனே யிறபபோமே? ஆதலின். நீா யாவுமுணாந்தவராதலின, இககாரியததிறகுத் தீமை யெவவண்ணம் நேராமல் நிறைவேறுமோ? அவ்வண்ணம் நனறுக ஆலோசனை செய்து மொழிக, என்று மொழிந்தனா. ஜாம்பவானும அதுகேட்டாராயநது மீளவும அங்கதனை நோக்கிக் கேளீர் யுவராஜனே! நாம மேறகொண்ட இககாரியததிற்கு ஒரு குறையும் நேர்வதில்லை; யாவன இக்காரியத்தைக் குறையின்றிச செய்து வருவானே? அவனைக்கண்டறிந்து ஏவுகின்றேன் பாரீர், என்று மொழிந்து பின்பு, வானரர்களெல்லோர்க்கும் சிறநதவரும், பல பராக்கிரமமுடையவரும், நறபுகழும், நன்மதியும, நட்புமுடையவருமாகிய அனுமான் ஓரிடத்தில் தனியே வீறறிருக்ககண்டு அவர் மகிழ்ந்தெழுந்து செல்லுமாறு ஏவுதல் செய்ய முயன்றனா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டததில் அறுபத்தைந்தாவது சருக்கம்

முறறிறறு.

அறுபத்தாறாவது சருக்கம்.

ஜாம்பவான் சிறியதிருவடியின் மகிமையைப் புகழ்ந்து அவனைச் சென்று காரியத்தை முடிக்குமாறு உடன்படுத்தியது

அநேக நூறாயிரம் வானரசேனைகள் அலைகடலைக்கண்டு அச்சங்கொண்டு வருந்துவதை ஜாம்பவான் கண்டு சிறியதிருவடியைநோக்கி, வாரீர் மாருதி! நீர் மஹாவீரமுடையோரும், பற்பல நூல்களையுங் கற்றவரும், தீரமுடையோருமாகியும் ஏகாந்தமாக வீற்றிருப்பதேன், யாங்களிவ்வண்ணமாலோசனைகொண்டிருக்கையிலும் ஏன் மறுமொழி மொழிகின்றிலீர்? நீர் பராக்கிரமத்திலும், தேஜஸ்விலும், தீரத்திலும், மஹாராஜனையும், பெருமானையும், இளையபெருமானையும் நிகர்த்திருக்கின்றீர்; அரிஷ்டநேமியென்னும் காசியபருக்கு விநதையிடத்திலவதரித்த கருத்மானென்று புகழ்கொண்ட பெரியதிருவடி மகாபலமுடையவர், பறவைகளெல்லாவற்றிற்கும் இறை; அவர் அடிக்கடி பன்னகர்களைக் கொலைசெய்வதன்பொருட்டுக் கருங்கடலிடையில் வேகமாகப் பறந்து வருவதை யான் கண்ணுற்றிருக்கின்றேன். அவருக்குச் சிறகிலுள்ள பலம் உமக்குப் புஜத்திலிருக்கின்றது; உமது விக்கிரமமும், வேகமும், பலமும், புத்தியும், தேஜஸும், வல்லமையும், அவருக்குக் குறைந்தனவல்ல; இவ்வண்ணம் எல்லாக்குணங்களும் சிறந்திருக்கையில், ஏன் மௌனமுற்றிருக்கின்றீர், உமது தன்மையை நீர் அறிகின்றிலீரோ? புஞ்சிகஸ்தலையென்னும் தெய்வப்பொதுமகள் சாபத்தினால் அஞ்சனையென்னும் வானரப்பெண்ணாகப் பிறந்து பெரும்புகழ்கொண்டு கேஸரியென்னும் வானரசிகாமணிக்குப் பத்தினியாக விருந்தனள், அவள் மூவுலகிலும் மிக்க வழகுடையவள், சாபவசத்தாலேயே யிவ்வண்ணம் வானரியாகிக் குஞ்சரனென்னும் வானரயூதபனுக்குப் புத்திரியாகிக் கேஸரிக்கு மணமாலை சூட்டினள். அவள் ஒருநாள் மானிடப்பெண்ணுருவங்கொண்டு மிகவும் அழகுடையவளாகிப் பற்பல கலனையுமணிந்து வெண்பட்டுடுத்து மலையினுச்சியிலுலாவுகையில், அவளை வாயுபகவான் கண்டு மயல்கொண்டு வெண்பட்டையசைத்துத் தவிழ்த்துவிட்டு திரண்டுருண்ட விரண்டு துடைகளையும், பருத்துயர்ந்த கொங்கைகளையும், மலர்ந்த முகத்தையும், பருத்தகன்ற நிதம்பங்களையும், நுண்ணிய பிடியுள்ளடங்குந் துடியிடையினையும், ஆழ்ந்த நாபியையும், மற்றுமுள்ள குற்றமற்ற அவயவங்கள் யாவற்றையும் கண்டு காமவேட்கை மிகுந்து அவளை இருகைகளாலுமெடுத்தணைத்துத் தழுவிக்கொண்டனன். உடனே யந்த அஞ்சனாதேவி கண்டு அச்சங்கொண்டு யாரடா நீ என்னுடைய கற்பினை யழிக்க விரும்புகின்றவன்; என்று சினந்தோன்ற வினவினள். வாயுபகவான் அதுகேட்டு அவளை நோக்கிக் கேளாய் பெண்மணியே! யான் உனது கற்பினை யழிக்க வந்திலேன்; மனதினாலுன்மீது மயல்கொண்டு மயல்

நீருமாறு கைகளினால் தழுவிக்கொண்டேனல்லது, மற்று யாது தீமையும் செய்யேன்; இதனாலுனது கற்பு அழியாது; என்னருளினாலுனக்கொரு நற்புதல்வன் பிறக்கப்போகின்றான். அவன் மிகவும் திறமையும், வலிமையும், மதியும், பலமும் பராக்கிரமமும், உடையனாகித்தாண்டுவதிலும், மென மேல் செல்வதிலும் பாய்வதிலும் எனக்கு நிகராகுவான்; என்றுமொழிந்து மகிழ்வித்தனன், அஞ்சனையதுகேட்டுப்பெருமகிழ்வுகொண்டு உடனே கருவுடையளாகிக் குகையில் உம்மைப்பெற்றனள்; உடனே நீர் எழுந்து பாலஸூரியன்? அப்பொழுதே உதயமாகக்கண்டு செவ்வியதோர் பெரும் கனியென்றெண்ணி யதனைப்பறித்துப் புசிப்பதன்பொருட்டு வானமீது அநேகமாயிரம் யோஜனதூரம்சென்று! அந்தக்கிரவனுடைய வெப்பத்திலெரிக்கப்படினும், சிறிதும் துன்புறாமல் மேன்மேலும், செல்வதை நவக்கிரஹங்களும் கண்டச்சங்கொண்டோடுகையில், தேவேந்திரனது கண்டோடிவந்து, சதகோடியினாலும்மையடித்தனன்; உடனே நீர் அந்தமலையினுனியில் பக்கமாக விழுந்தமையின் உமது கபோலம் கல்லுறைப்பட்டு முறிந்தும், அழியாமலிருந்ததனால், உமக்கு அனுமான்னெனும், திருநாமமுண்டாயிற்று, இவ்வண்ணம் நீர்தம்போளியினாலும், கலனினாலும், கபோலங்களில் அடிபட்டுவிழுந்ததைவாயுபகவான்கண்டு சினங்கொண்டு, மூவுலகினிலெங்கும் வீசாமல் நலமேலோர்களுடைய வுயிர்களையும் அடக்கி, யடங்கியிருந்தனன், அப்போழுதெல்லோரும் மூச்சின்றித்தவிக்கையில் இந்திரன்முதலியதேவர்களெல்லோரும் அச்சங்கொண்டோடிவந்து வாயு பகவானைக்கண்டு, நன்மொழிமொழிந்து சினத்தையாற்றி மகிழ்விக்கையில் அப்பொழுது நான்முகதேவன் உமக்கு ஆயுதங்களொன்றினாலும் அழிவில்லையென்று வரமளித்தனன், தேவேந்திரனும் நீர்வச்சிராயுதத்தாலடிபட்டும் அழியாதிருந்தது கண்டு மகிழ்ந்து, நீரெப்பொழுது மரணத்தைக் கோருகின்றீரோ! அப்பொழுதுதான் இறக்கக்கடவீரென்று வரமளித்தனன். ஆதலின் நீர் அவ்வண்ணம் கேசரிக்கு க்ஷேத்திஜனும, வாயுபகவானுக்கு, ஔரசனும் அஞ்சனானந்தனனும் தேஜஸ்வியினாலும், தாண்டுவதினாலும், வாயுதேவனையே நிகர்த்தவரும் ஆயுதாதிகளால்தீங்கும், இறப்பும், அற்றவரும் ஆகிச்சிறப்புற்றிருக்கின்றீர்; யாங்களிப்போழுது திறமையற்றிருக்கின்றோம்; ஆதலால், நீரொருவரே யிப்பொழுதெங்களைப்பாதுகாத்தளிக்கக்கடவீர் நீர்திறமையும், கேள்வியும், வலிமையும்கொண்டு பெரிய திருவடிபோலவே விளங்குகின்றீரல்லீரோ; யானமுன்னே மூப்புறாதிருக்கையில் பெருமாள் த்ரிவிக்கிரமாவதாரஞ்செய்தருளுகையில் அவரை இருபத்தோருதரம் வலஞ்செய்துபணிந்தேன்; தேவர்கள் திருப்பாற்கடலைக்கடைகையில் அப்போழுது அமிழ்ந்தோற்றுவதற்குவேண்டியமூலிகைகளைப்பற்பலவிடங்களிலிருந்தும் விரைவாகக்கொணர்ந்தளித்தேன; அத்தன்மையனாகியும் நானிப்பொழுது மூப்புற்றுத்திறமைகுன்றி யொடுங்கி,

யிருக்கின்றேன் ; இப்போழ்து நீர் ஒருவரே எம்மெல்லோரினும் சிறப்புடையீர்; ஆதலின் நீர் இப்பொழுது பெருகிவளர்ந்து, கடலைத்தாண்டமுயற்சிகொள்க ; உமது திறமையைக்கண்ணுறக்கண்டுமகிழ இவ்வாநரசேனைகளெல்லாம் விரும்புகின்றன; ஆதலின யூதபாதலைவரே எழுந்திருக்க, கடலைத்தாண்டுக ; உமதுகதி, யெல்லாபூதங்களையும் விடச்சிறந்ததன்றோ ; இவ்வாநரர்களெல்லோரும துணைபுறநிருக்கின்றார்களே ; இத்தருணத்திலும நீர் உபேக்ஷையேன் செய்கின்றீர் பெருமாள் வளர்ந்து மூவுலகங்களையும மூன்றடிகளாக அளந்ததுபோல நீரும்வளர்ந்து இக்கடலையோரடியாக அளக்கக்கடவீர் என்றிவ்வகையாக ஜாம்பவான்புகழ்ந்துரைசெய்தனர் ; சிறிய திருவடியதுகேட்டு மகிழ்வுகொண்டு அவ்வண்ணமேசெய்வேனென்று உறுதிகூறி யவ்வாநரர்களெல்லோரும மகிழுமாறு பேருருவங்கொண்டெழுந்தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகண்டத்தில் அறுபத்தாறுவது சருக்கம்.

முற்றிற்று

அறுபத்தேழாவது சருக்கம்

சிறியதிருவடி யலைகடலைததாண்டுவதன் பொருட்டு மகேந்திர மலைமேலேறினது வாநரங்களை மகிழ்வித்தது மகிழ்ந்தது.

இவ்வண்ணம, சிறியதிருவடி நூறுயோஜநதூரங் கடலைததாண்ட முயற்சி கொண்டதை வாநரர்களெல்லோருங்கண்டு பெருமகிழ்வுகொண்டு கிலு ! கிலு! என்று கூவியும, சிறியதிருவடியைப்புகழ்ந்தும வியப்புகொண்டு பெருமாள் உலகமளக்குங்கால், ப்ரஜைகளெல்லோரும கண்ணுற்றாற்போலக் கண்ணுற்றிருந்தனர். இவ்வண்ணம புகழப்பட்ட சிறியதிருவடியும, மிகவளர்ந்துலாங்கூலத்தை யுதறியடித்துமகிழ்வினால் பல மதிகமாகி மிகவொளிகொண்டு பேருருவமபூண்டு மலைக்குகையிலசிறியசிங்கம வளர்வதுபோல வளர்ந்து திகழ்ந்தனர் ; அப்போதவருடைய முகம்புழுக்கக் காய்ச்சின மடக்குபோலவும; புகையின்றி யெழுந்தெரிகின்ற, அக்கினி போலவும், விளங்கிற்று அவர் அப்பொழுது வாநரர்களினடுவினின்று, எழுந்து பெரியோர்களைப்பணிந்தவரை நோக்கிமொழியலுற்றனர். கேளீர்! அன்புள்ளதோழர்களே ! என்தந்தையாகிய வாயுபகவான், வானிடையிலெழுந்து, வீசுவாராகில மலைச் சிகரங்களையும் வேகத்தினால முறித்துத் தள்ளவல்லவர் ; அவருடைய வேகம், வைநதேயாதிகளுக்குமில்லது. யானவருக்குமௌரஸகுமாரனாகையால் வேகத்தில எனக்கு நிகராகியவன் ஒருவனுமிலன். யானிங்கிருந்தே மிகவுயர்ந்துள்ளமேருகிரியையும் இடையிலெங்கு மூட்காரமல் சென்றடைவேன். இவ்வண்ணம் ஒருதரமேயன்று பலமுறை செலவினும வருத்தமுறேன். அலைகடலையும , கைகளினால்

கலக்கி', யதின்வேகத்தினால் ஆறு, குளங், கடல், மலைகளுடன் கூடிய பார முழுமையும் சூழத்திரிந்திடவும் வல்லேன். இக்கடலும்; என்னுடையதுடை யின வேகத்தால் மேலெழுந்து பெருமுதலைகளும ? புரண்டு கரைகடந்து, செல்லும பெரியதிருவடி வானிடையில், முன்னெழுந்துபறந்து, சென்றி னும் ; யான்பின்சென்று பலமுறையிலும அவரைப்பிடிக்கவல்லேன்? உதய கிரியினின்றும் கதிரவனுடன, புறப்பட்டு அவன் அததகிரியையடையுதன, முன்னமேயான அத்தகிரிசேர்ந்து பூமியைத்தொடாமலேமீளவும உதயகிரி வந்துசேர்வேன் இவவண்ணம வானிடையில், செல்லுகின்ற உயிர்களெல் லாவறறையும யான்வேகததினால மீறிச்செல்வேன் ; கடலையும், சொஷிக கும்படிசசெயவேன பூமியையும பிளபபேன , மலைகளையும் பொடிசெய் வேன்? தாண்டுகையில் ஊருவின வேகத்தினால், கடலையும்மேலெழசசெய வேன், யானிப்போழுது ஆகாயததிலெழுமபிச் செல்லுகையில், பறபல; மரஞ்செடிகொடிகளின மலாகள, பின்றொடாந்துவரும ; ஆகலின் எனது வழிவானிடையில் சுவாதிநக்ஷததிரத்தின் வழிபோல விளங்கும். யான் ஆகாயததில்பாயந்து, பறந்தும் உயாந்தும இறங்கியுமசெலலுகையில், எல லாப்பூதாகளுமஎனனைககண்டுமகிழவாாகள, எனனுடைய மிகப்பெரியவு ருவத்தையுங்கண்டு மாமுகிலெனவும எண்ணுவாாகள். அவவணணமயாஞ செலவேனாகில் மேகங்களையுஞ்சிதறவடிபபேன் மலைகளையும்அசைபபேண கடலையும கலக்குறசசெய்வேன்; தாணடும்விஷயத்திலஎனககுளளதிறமை வாயுபகவான் வைநதேயா இவவிருவாக்குமேயனறிமற்றெவருக்குமில்லை. ஆதலின் யான்செலவேனாகிலெனனைத்தொடர்நது வரத்தக்கவ னொரு வனுமிலன்; மேகத்தினின்றும மின்னறகொடிதோன்றி மினனுவதுபோல மின்னி ஒருநொடிக்குளளாகவே நெடுந்தூரஞ்சென்று அக்கரைசேர்வேன். எனது உருவமும், உலகமளந்த மகாவிஷ்ணுவின உருவமபோல வளரும; என்னுடையமனம் மிகவும தெளிவுற்றிருக்கின்றமையினாலும் , செயலும் தடையின்றிவளர்கையாலும் பிராட்டியையான்கண்டு களித்தே மீண்டெய் துவேனென்று நிச்சயமுறுகினறேன். ஆதலின் நீவிரெல்லீரும் மகிழக, துஞ்சறக, வேகததில் வாயுபகவானுக்கும, பலததில் பெரியதிருவடிக் கும் நிகராகுவேன். பதினாயிரம்யோஜனதூரம, தடையின்றிச செல்வே னெனவுறுதி செயவேன். சதகோடியைக்கையிலேந்திய தேவேந்திரனாயி னும் நாலுமுகங்களையுடைய விதாதாவாயினும் அமிழததைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு பாதுகாக்கினும் அவாகளையும் வென்று, அவ்வமிழ்த த்தைப்பறித்துக் கொணடுவருவேன் ; அநேகமாயிரம், அரககாகளுடன் கூடிய இலங்காததீவையே! வேருடன்பறித்தெடுத்துக்கிகையிலேந்திவரு வேன். என்றிவ்வாறுயாகச சிறியதிருவடி வாநரர்களை நோக்கிவிறுகூறினா

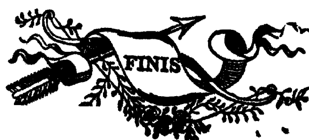
இவ்வண்ணங்கர்ஜனைசெய்து மொழிந்த சிறியதிருவடியின்மொழியை யவ்வானரர்களெல்லோரும்கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், ஜாம்பவான மகிழ்வுகொண்டு சிறியதிருவடியை நோக்கிக் கேளீர அநுமானே! நீர் வீரங்கொண்டு இவ்வண்ணம மொழிந்ததினால் இவ்வானரர்களெல்லோருடையவும் சோககடல் வற்றி யாநந்தகடல் பொங்குகின்றது; இவ்வாநரர்கள உமக்கு நலமவினையுமாறுகூடி வாழ்த்துகின்றனர்கள். ஆதலின், நமதுகாரியம் தடையின்றிக்கைக்கூடும; இவர்களின் ஆசீர்வாதத்தினாலும், முனிவர்களுடையவும் ஆசிரியர்களுடையவும அருளினாலும், காரியம ஜயம் பெறுமாறு நீரமேலெழுந்து தாண்டுக; நீர் மீண்டு வருமளவும, யாங்களெல்லோரும் ஒரு காலில் நின்றெதிர் பார்த்திருப்போம ; இனி எங்களெல்லோர்களினுடைய வுயிர்களும உம்முடைய அதீனமாயினவல்லவோ என்று வேண்டினர். சிறியதிருவடி யதுகேட்டு மகிழ்ந்து அவர்களை நோக்கி, யூதபதிகளே ! யானிங்கிருந்தே மேலெழுவேனாயின, என்னுடையவேகத்தை இந்தப்பூமிபொறாமலழுந்திவிடும; இம்மகேந்திரமலையின் சிகரங்கள திடங்களாகவும், விஸ்தாரமாகவுமிருக்கின்றன ; ஆதலின, அச்சிகரங்களின்மேலேறித் தாண்டுமாறு வேகங்கொள்ளுகிறேன், இச்சிகரங்கள பற்பல மரங்களடர்ந்தும, பலவகைத் தாதுக்கள நிறைந்தும இருக்கின்றமையின், யான நூறுயோஜனதூரஞ்செல்லுமாறு வேகமுறுங்கையில, என்னுடைய பாதங்களின வேகத்தைப பொறுக்கும என்று மொழிந்து அவர்களை யுடன்படுத்தி யந்த மகேந்திரமலையின சிகரத்தின்மேலேறினர் ; அம்மலை பலவகைப்பட்ட மரங்களடர்ந்தும், மான்களடர்ந்து புல்லுள்ள பூமியுடையதாகியும், பற்பல மலர்கள மலர்ந்த கொடிகள் நெருங்கியும, எல்லாமரங்களும எப்பொழுதும தளிர்த்தும, பூத்தும, காய்த்தும, கனிந்தும், தழைந்தும, சிங்கம யானை புலி கரடிகளுலாவியும, பற்பல பறவைகளொலித்தும, மலையருவிகள பெருகியும, சிகரங்களினால மிகவுமுயர்ந்தும இருக்கினும மகேந்திரனுக்கு நிகரான பராக்கிரமமுள்ள இந்தச் சிறியதிருவடியின் திருவடிகளினால் பீடிக்கப்பட்டதாகி யழுந்தினமையின், சிங்கத்தினாலடிக்கப்பட்ட மதயானைபோல வொலிசெய்தது ; மலையருவிகளை மிகவும பெருக்கிற்று; சிகரங்கள் முறிந்து வீழ்ந்தன; ம[illegible]ங்கள சாயந்தன; மான்களும், யானைகளும், அச்சங்கொண்டலைந்தன; [illegible] ...ாபிரியாமல் ...மதுபானஞ்செய்தினபுறுகின்ற கந்தர்வர்களும், வித்தியாத[illegible] ...ரும, மற்று ...முள்ள தேவகணங்களும், பறவைகளும், அச்சமுற்று [illegible] ...ந்தனர்கள்; ...மலைநாகங்களும் அச்சமுற்றடங்கின்; சிகரங்களைசங் [illegible] ...ப்பொழுது

புற்றினின்றும் பாதி வெளியில்வந்த பாம்புகள் அப்படியே யமுங்கிவிட்டமையின், அலைகளினல் அம்மலை பதாகைகளையுடையதுபோலவும், முனிவர்களும் அச்சங்கொண்டு தனவிட்டோடினமையின் பெருங்காட்டில் துணைவிட்டுப்பிரிந்த வழிநடப்பவன் போலவும் விளங்கிற்று; அந்த சிறியதிருவடியும இவ்வகையாக அமமகேந்திரமலையினமேலேறி இயல்பாகவே வேகமுடையராதலின, வேகஞ்செய்வதிலூக்கமுற்றும; வாநரர்களுள் மிகவீரமுடையராதலின், பகைவாகளைககொலைசெய்ய வல்லவரும், சிறநத மகிமையுடையராதலின், நன்மனமுடையவருமாகியும், மனத்தைத தன்வசமாககி யசசமென்பதை யகற்றி யிலங்கையை மனதினல் நினைநது அங்குசசென்று செயற்குரியகாரியங்களையெலலாமசெயதுமுடிததுவருவேனென்று உறுதிகொண்டு தாமும மகிழநது தமமுடன வநத வாநரர்களெலலோரையும் மகிழவித்தனர்.

கிஷ்கிநதாகாண்டத்தில அறுபத்தேழாவது சருககம் முறறிறறு.

கிஷ்கிந்தாகாண்டமும்

முற்றுப்பெற்றது.

பீடிகை.

ஸ்ரீமத் வால்மீகிராமாயணம் ஏழுகாண்டங்களுள் ஸ்ரீமத் ஸுந்தர காண்டம் மிகச் சிறந்ததும், நாடோறும் யாவராலும் பாராயணஞ்செய்யப் பட்டதும், அவரவர்கள் கோரிக்கையின்படி அறம்பொருளின்பம் வீடு களைத் தடையின்றித் தருவதும் ஆகின்றதென்பது பிரபஞ்சஸாரம், உமா ஸம்ஹிதை முதலிய முதனூல்களில் நன்றாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது ; பதபொருளை யுணராமல் பாராயணஞ்செய்வது அவ்வளவு சிறந்ததன்று, என்றும் முனிவர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்டுளது, ஆதலால், இந்தக் காண்டத்தைமாத்திரம் தெலுங்கு லிபியில் சலோகமும், தமிழெழுத்தில் அந்வயவரிசையாக பதங்களும், பொழிப்புரைபோல் கதையுமாகச்செய் வது யாவர்க்கும் இனியதாகுமென்று எண்ணி இவ்வண்ணமே செய்யத் தொடங்கலாயிற்று

இதையறிந்து பல கையொப்பக்காரர்களும் இவ்வாறே செய்கவென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர்கள் ; ஆதலின், இது லோகோபகார மென்று எண்ணி கையொப்பக்காரர்களெல்லோரும் மகிழ்வுறுவார்க ளென்று நம்புகின்றனன்.

இதில் கதை யிசைந்து தொடர்ச்சியாய் வருவதற்குப் பலவிடங்களில் விசேஷணங்களைப் பெயரெச்சமாகவும், வினையெச்சமாகவும், வினைமுற்று க்களை வினையெச்சமாகவும், சிலவிடங்களில் கர்மணி ப்ரயோகத்தைக் கர் த்ரிப்ரயோகமாகவும் மாற்றியெழுதப்படும். பதங்களிலும், கதைகளிலும், ஒவ்வொருபதங்களுக்கும், அவ்வவற்றின் பொருள்களுக்கும், கடையிலே ஒவ்வொரு ஷ்டார (* என்னுங்குறி) போடப்படும்

ஒவ்வொரு சலோகங்களின் கடையிலும், அவற்றின் பொருள்களின் கடையிலும் முறையே கணக்குபோடப்படும். ஆதலின், இப்பதந்திறந்து பொருளொன்று எளிதாக அறிந்துகொள்ளத் தடையில்லை, சிலவிடத் தில் கருத்துப்பொருளையும், பதபொருளாகவே சேர்த்தெழுதப்படும். நவீனத அர்த்தங்களுக்கு இருபுறமும் ( ) இக்குறி போடப்படும் ஆதலின்,இப்பீடிகையிலெழுதப்பட்ட சங்கதிகளை யாவரும் ஞாபகத்தில் வைத்துப் பாராயணஞ் செய்யவேண்டும்.

ஹரிஓம்.

ஸ்ரீஸீதாலக்ஷ்மண பரதசத்ருக்ந ஹநுமத்ஸமேதாய

ஸ்ரீமதேரகுநந்தந பரப்ரஹ்மணே நம:.

சுந்தரகாண்டம்.

ஸ்ரீமத்ராமாயணம் பாராயணஞ்செய்யுங்காலையில், முதலில் தம் தம் ஆசார்யர் முதல் பரமாசாரியனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் வரையில் உள்ள தனியன்களை முறையே அநுசந்தித்த பின்பு, இந்த அடியில்வரும் தனியன்களையும் அநுஸந்தித்த பின்பு, பாராயணஞ் செய்ய வேண்டும்.

ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் தனியன்.

కూజన్తం రామరామేతి మధురమ్మధురాక్షరమ్
ఆరుహ్యకవితాశాఖాం వన్దేవాల్మీకికోకిలమ్

கூஜந்தம்ராமராமேதி மதுரம்மதுராக்ஷரம்
ஆருஹ்யகவிதாசாகாம் வந்தேவால்மீகிகோகிலம்.

சிறியதிருவடி தனியன்.

గోష్పదీకృతవారాశిం మశకీకృతరాక్షసమ్
రామాయణమహామాలా రత్నంవన్దేనిలాత్మజమ్

கோஷ்பதீக்ருதவாராசிம் மசகீக்ருதராக்ஷஸம்
ராமாயணமஹாமாலா ரத்நம்வந்தேநிலாத்மஜம்.

ஸ்ரீமத்ராமாயணத் தனியன்

వాల్మీకిగిరిసమ్భూతా రామసాగరగామినీ
పునాతుభువనంపుణ్యా రామాయణమహానదీ

வால்மீகிகிரிஸம்பூதா ராமஸாகரகாமிநீ
புநாதுபுவநம்புண்யா ராமாயணமஹாநதீ.

வால்மீகிராமாயணம்

நூற்சிறப்பு.

వేదవేద్యే పరే పుంసి జాతే దశరథాత్మజే
వేదః ప్రాచేతసాదాసీ త్సాక్షాద్రామాయణాత్మనా.

வேதவேதயேபரேபுமஸி ஜாதேதசரதாதமஜே
வேத:பராசேதஸாதாஸீ தஸாக்ஷாதராமாயணாதமநா.

நூலின்பொருள்.

తదుపగతసమాససంధియోగం సమమధురోపనతార్థవాక్యబద్ధం
రఘువరచరితం మునిప్రణీతం దశశిరసశ్చ వధం నిశామయధ్వం

ததுபகதஸமாஸஸநதியோகம ஸமமதுரோபநதாரதவாகயபநதம
ரகுவரசரிதம முனிபரணீதம தசசிரஸசசவதம நிசாமயதவம.

தியானம

వైదేహీసహితం సురద్రుమతలే హైమే మహామండపే
మధ్యే పుష్పకమాసనే మణిమయే వీరాసనే సుస్థితమ్
అగ్రే వాచయతి ప్రభంజనసుతే తత్త్వం మునిభ్యః పరం
వ్యాఖ్యాంతం భరతాదిభిః పరివృతం రామం భజే శ్యామళం.

வைதேஹீஸஹிதமஸுரதருமதலே ஹைமேமஹாமணடபே
மதயேபுஷபகமாஸநேமணி மயேவீராஸநேஸுஸதிதம
அகரேவாசயதிபரபஞஜ நஸுதேததவமமுனிபய:பரம
வயாகயாநதமபரதாதிபி: பரிவருதமராமமபஜேஶ்யாமளம.

சுந்தரகாண்டத்தியானம்.

వన్దే లక్ష్మణవానరేన్ద్రమహితం వన్దారుమన్దారకం
చన్ద్రాలోకనిరాసికాయసుషమం చార్వంచితభ్రూలతం.
సీతామౌళినివేశధన్యమమలం వాతాత్మజేనార్పితం
చూడారత్నమురోనివేశ్య వివశం శోకైరశోకైశ్చితం,

வநதேலக்ஷமணவாநரேநதர மஹிதமவநதாருமநதாரகம்
சநத்ராலோகநிராஸிகாய ஸுஷமம்சாரவஞ்சிதப்ரூலதம்.
ஸீதாமௌளிநிவேசதன்ய மமலம்வாதாதமஜேநாபிதம
சூடாரத்நமுரோநிவேச்ய விவசம்சோகைரசோகைசசதம்.

முதலாவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி கடலைக்கடந்து அக்கரைசேர்ந்தருளியது.

 శ్లో॥ తతో రావణనీతాయాస్సీతాయాశ్శత్రుకర్శనః
ఇయేష పదమన్వేష్టుం చారణాచరితే పథి.

(பதம்.) ததஃ*சத்ருகர்சநஃ*ராவணநீதாயாஃ*ஸீதாயாஃ* . *
பதம*அன்வேஷ்டும*சாரணாசரிதே*பதி*இயேஷ* .. ..(க)

దుష్కరం నిష్ప్రతిద్వంద్వం చికీర్షన్ కర్మ వానరః
సముదగ్రశిరోగ్రీవో గవాంపతిరివాబభౌ.

நிஷ்பரதித்வந்த்வம*துஷ்கரம*கர்ம*சிகீர்ஷன*வானரஃ* *
ஸமுதக்ரசிரோக்ரீவஃ*கவாம*பதிஃ*இவ*ஆபபௌ* . (உ)

అథ వైడూర్యవర్ణేషు శాద్వలేషు మహాబలః
ధీరస్సలిలకల్పేషు విచచార యథాసుఖమ్.

அத*மஹாபலஃ*தீரஃ*வைடூர்யவர்ணேஷு*... ... *
ஸலிலகல்பேஷு*சாத்வலேஷு*யதாஸுகம*விசசார*. (௩)

ద్విజాన్ విత్రాసయన్ ధీమానురసా పాదపాన్ హరన్
మృగాంశ్చ సుబహూన్ నిఘ్నన్ ప్రవృద్ధ ఇవ కేసరీ

தீமான*பாதபான்*கேஸரீ*இவ*த்விஜான*வித்ராஸயன* ... *
உரஸா*பாதபான*ஹரன*ஸுபஹூன*ம்ருகாம்ச்ச*நிக்னன* (௪)

தாத்பர்யம்.

அநந்தரம் * பகைவர்களைக் கொல்லவல்ல சிறியதிருவடி * ராவணனாலபஹரிக்கப்பட்ட * பிராட்டியார் * எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தைத் * தேடுவதின்பொருட்டு * சாரணரென்னும் தேவர்கள் ஸஞ்சரிக்குமிடமான * ஆகாசமார்க்கத்தில் * எழுந்தருளவேண்டுமென்று நினைத்து (க) தடையில்லாமல் * பிறரால் செய்யக்கரிய * காரியத்தைச் * செய்ய நிச்சயங்கொண்டு * வானரஜாதியாரியும் * மிக உயர்ந்த தலை கழுத்துகளையுடையவராய் * ஆவினங்களுக்குப் * பதியான காளை * போல * மிக விளங்கி (உ) பின்பு * சிறந்த தோள்வலியுற்றவரும் * தீரமுடையவருமான * (ஆதலின்) வைடூரியமணிபோன்ற வர்ணமுடையனவும் * நன்னீர்போலக் குளிர்ந்தனவுமாகிய * இளம்புல்லுடைய மகேந்திரமலையின் மேற்புரங்களில் * ஸுகமாக * உலாவி (௩) சிறந்த புத்தியுடையோராதலின், * மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்ட * சிறிய சிங்கம் * போல * பறவைகளை * அச்சமுற்றோடச்செய்தும், * மார்பினாலே * மரங்களை * முறித் திழுத்துக்கொண்டும் * பற்பல * மிருகங்களை * யடித்தும்,........(௪)

నీలలోహితమాంజిష్ఠపత్రవర్ణైస్సితాసితైః
స్వభావవిహితైశ్చిత్రైర్ధాతుభిస్సమలఙ్కృతం.

(பதம்) நீல*லோஹித*மாஞ்சிஷ்ட*பத்ரவர்ணை:*ஸிதாஸிதை:* ... *
ஸ்வபாவவிஹிதை:*சித்ரை:*தாதுபி:*ஸமலங்க்ருதம்* ... (௫)

కామరూపిభిరావిష్టమభీక్ష్ణంసపరిచ్ఛదైః
యక్షకిన్నరగన్ధర్వైర్దేవకల్పైశ్చపన్నగైః

காமரூபிபி:*ஸபரிச்சதை:*யக்ஷகின்னரகந்தர்வை:*... ... *
தேவகல்பை:*பந்நகை:ச*அபீக்ஷ்ணம்*ஆவிஷ்டம்* (௬)

సతస్యగిరివర్యస్య తలేనాగవరాయుతే
తిష్ఠన్కపివరస్తత్ర హ్రదేనాగఇవాబభౌ.

தஸ்ய*கிரிவர்யஸ்ய*நாகவராயுதே*தத்ர*தலே*திஷ்டன்* ... *
ஸ:*கபிவர:*ஹ்ரதே*நாக:*இவ*ஆபபௌ* . .. (௭)

ససూర్యాయమహేంద్రాయపవనాయస్వయంభువే
భూతేభ్యశ్చాఞ్జలిం కృత్వాచకారగమనేమతిం.

ஸ:*ஸூர்யாய*மஹேந்த்ராய*பவநாய*ஸ்வயம்புவே* ... *
பூதேப்ய:ச*அஞ்சலிம்*க்ருத்வா*கமநே*மதிம்*சகார* (௮)

நீலவண்ணமுற்றும்,*செவ்வரத்தும்,*ரத்தவண்ணமுற்றும்,*பச்சையிலே போலக்கறுத்தும்,*வெளுத்தும் கறுத்தும்,*இயல்பாகவே தோன்றியும்,* பலவண்ணமுற்றுமிருக்கின்ற*கைரிகாதி தாதுக்களினாலே* அலங்கரிக்கப் பட்டும், (௫) நினைத்தபடி ரூபந்தரிக்கவல்ல * இனபுற்று வாழ்வதற்குரிய பரிஜந பரிவாரங்களையுமுடைய * யக்ஷகின்னர கந்தர்வர்களாலும், * தேவர்களுக்கு நிகரான*பன்னகர்களாலும்*இடைவிடாதெப்பொழுதும் எங்கும்* அடையப்பட்டதுமாகி (௬) (விளங்கியது எந்த இடமோ) அந்த*வரையரனை மஹேந்திரமலையினுடைய * சிறந்த மால் யானைகள் நிறைந்த* அந்த * இடத்திலே*நின்ற*அந்த*வாநரர் கோமான * (வியன்றகன்ற) மடுவினில* (திரிகின்ற) மதவேழம்*போல*மிகத் திகழ்ந்தனர். (௭) (பின்பு) அந்தச் சிறியதிருவடி*தமக்கு ஆசார்யனான ஸூர்யனுக்கும், * ஜகத்ரக்ஷா கரணத்தை இயற்றிய தேவேந்திரனுக்கும்,*தமக்குப் பிதாவாகிய வாயுபக வானுக்கும், * தமக்கு வேண்டும் வரங்களை யளித்த நான்முகனுக்கும்,* மற்றுமுள்ள பூதங்களுக்கும் * கைகூப்பித்*தொழுது * வான்மிசை செல் வதில்*மனங்*கொண்டு, ... (௮)

అఞ్జలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా పవనాయాత్మయోనయే
తతో హి వవృధే గన్తుం దక్షిణో దక్షిణాం దిశం

(பதம்.) தக்ஷிண:*ஆத்மயோநயே*பவநாய*ப்ராங்முக:*அஞ்ஜலிம்* ... *
க்ருத்வா*தக்ஷிணாம்*திசம்*கந்தும்*தத:*வவ்ருதே* ... (௯)

ప్లవఙ్గప్రవరైర్దృష్టః ప్లవనే కృతనిశ్చయః
వవృధే రామవృద్ధ్యర్థం సముద్ర ఇవ పర్వసు.

ப்லவங்கப்ரவரை:*த்ருஷ்ட:*ப்லவநே*க்ருதநிச்சய:* .. *
பர்வஸு*ஸமுத்ர:*இவ*ராமவ்ருத்த்யர்த்தம்*வவ்ருதே* ... (௧௦)

నిష్ప్రమాణశరీరస్సన్ లిలఙ్ఘయిషురర్ణవం
బాహుభ్యాం పీడయామాస చరణాభ్యాం చ పర్వతం.

நிஷ்ப்ரமாணசரீர:ஸந்*அர்ணவம்*லிலங்கயிஷு:* ... *
பாஹுப்யாம்*சரணாப்யாம்*ச*பர்வதம்*பீடயாமாஸ* ... (௧௧)

స చచాలాచలశ్చాపి ముహూర్తం కపిపీడితః
తరూణాం పుష్పితాగ్రాణాం సర్వం పుష్పమశాతయత్.

ஸ:*அசல:*ச*அபி*கபிபீடித:*முஹூர்த்தம்*சசால* .. *
புஷ்பிதாக்ராணாம்*தரூணாம்*ஸர்வம்*புஷ்பம்*அசாதயத்* . (௧௨)

மிகத் திறமையுடையோராதலின், * தமக்குத்தந்தையாகிய * வாயுபகவான்பொருட்டு * க்கிழக்குமுகமாகக் * கை*கூப்பி * த்தென * திசையை நோக்கி*ச்செல்வதன்பொருட்டு*பின்பும்*வளர்ந்து* (௯) வாநர தலைவர்களால்*பார்க்கப்பட்டு*மேலே எகிறுவதில * உறுதிகொண்டு*பர்வகாலங்களிலே*பொங்கோதம்*போல*ப்பெருமானுக்குநலமுடவளர்வதன்பொருட்டு*த்தாமும் மிகவளர்ந்து(௰) அளவிடற்கரிய மேனியுடையராய*அலைகடலைத்*தாண்டிச்செல்ல விருப்பங்கொண்டு * கைகளினாலும், * கால்களினாலும் * அந்த மஹேந்திரமலையைப்பற்றிப் * பிடித்தசைத்தனர். (௧௧) அந்த * மஹேந்திரமலையும் * சிறியதிருவடியினால் பிடிக்கப்பட்டதாகி * முகூர்த்த காலம் * அசைந்து * மலர்ந்த கிளைகளையுடைய * பற்பல மரங்களிலுள்ள * எல்லா*மலர்களையும்*உதிர்த்து, ... (௧௨)

తేన పాదపముక్తేన పుష్పౌఘేణ సుగన్ధినా
సర్వతస్సంవృతశ్శైలో బభౌ పుష్పమయో యథా

(பதம்) பாதபமுக்தேந*ஸுகந்திநா*தேந*புஷ்பௌகேண*ஸர்வதஃ*... *
ஸம்வ்ருதஃ*புஷ்பமயஃ*சைலஃ*யதா*பபௌ* .. ... (க௩)

తేన చోత్తమవీర్యేణ పీడ్యమానస్స పర్వతః
సలిలం సంప్రసుస్రావ మదం మత్త ఇవ ద్విపః

உத்தமவீர்யேண*தேந*பீட்யமாநஃ*ஸஃ*பர்வதஃ* .. *
மத்தஃ*த்விபஃ*மதம*இவ*ஸலிலம*ஸம்ப்ரஸுஸ்ராவ* .. (க௪)

పీడ్యమానస్తు బలినా మహేన్ద్రస్తేన పర్వతః
రీతీర్నిర్వర్తయామాస కాఞ్చనాఞ్జనరాజతీః.

பலிநா*தேந*பீட்யமாநஸ்து*மஹேந்த்ரஃ*பர்வதஃ* .. *
காஞ்சநாஞ்ஜநராஜதீஃ*ரீதீஃ*நிர்வர்தயாமாஸ* .. (க௫)

ముమోచ చ శిలాశ్శైలో విశాలాస్సమనశ్శిలాః
మధ్యమేనార్చిషా జుష్టో ధూమరాజీరివానలః.

சைலஃ*ஸமநச்சிலாஃ*விசாலாஃ*சிலாஃ*மத்யமே* . ... *
அர்சிஷா*ஜுஷ்டஃ*அநலஃ*தூமராஜீஃ*இவ*முமோச*... (க௬)

அம்மரங்களினின்றுமுதிர்ந்த*நறுமணமவீசுகின்ற*அந்த*மலர்களின குவையினால*எங்கும*மறைக்கப்பட்டதாகி*மலர்மயமான*மாமலை*போல வே*விளங்கிற்று*(க௩) நிகரற்ற தேஹபலமுடைய*அந்த மாருதியினாலே* பிடிக்கப்பட்ட*அந்த*மகேந்திரமலை*மதமேறிய*மால்யானை*மதஜலத்தை* (பெருக்குவது) போல*அருவிநீரை*ப்பெருக்கச்செய்தது, (க௪) மஹாபல முள்ள*மஹாபலகுமாரரான அந்த அனுமானாலே * பிடிக்கப்பட்ட*அந்த* மஹேந்திரமலை * (அழுந்திப் பிளவுற்று) பொன் அஞ்சனம் வெள்ளி களின் நிறமுற்ற*ரேகைகளை*யுண்டாகச்செய்தது. (க௫) அம்மலை * மநச் சிலையென்னும் கற்களுடன கூடிய * விசாலமான * சிலைகளையும் * நடுவி லெழுந்தெரிகின்ற * ஜ்வாலையுடன்*கூடிய *அக்கினி*புகை வரிசைகளை* (மேலெழச் செய்வது) போல*மேலெழச்செய்தது. ... ... (க௬)

சுந்தரகாண்டம்.

గిరిణాపీడ్యమానేన పీడ్యమానాని సర్వతః
గుహాగతాని భూతాని వినేదుర్వికృతైస్స్వరైః.

பதம்.) பீட்யமானேந * கிரிணா * பீட்யமானானி * ஸர்வத: * குஹாகதானி * ... *
பூதானி * விக்ருதை: * ஸ்வனை: * ஸ்வரை: * விநேது:. ... ...(௧௭)

స మహాన్ సత్త్వసన్నాదః శైలపీడానిమిత్తజః
పృథివీం పూరయామాస దిశశ్చోపవనాని చ.

சைலபீடாநிமித்தஜ: * மஹான் * ஸ: * ஸத்வஸன்னாத: * ... *
ப்ருதிவீம் * திசஶ்ச * உபவனானிச * பூரயாமாஸ. ... ...(௧௮)

శిరోభిః పృథుభిస్సర్పా వ్యక్తస్వస్తికలక్షణైః
వమన్తః పావకం ఘోరం దదంశుర్దశనైశ్శిలాః.

ஸர்பா: * ப்ருதுபி: * வ்யக்தஸ்வஸ்திகலக்ஷணை: * சிரோபி: ... *
கோரம் * பாவகம் * வமந்த: * தசனை: * சிலா: * ததம்சு: .. ...(௧௯)

తాస్తదా సవిషైర్దష్టాః కుపితైస్తైర్మహాశిలాః
జజ్వలుః పావకోద్దీప్తా బిభిదుశ్చ సహస్రధా.

ததா * ஸவிஷை: * குபிதை: * தை: * தஷ்டா: * தா: * மஹாசிலா: ... *
பாவகோத்தீப்தா: * ஜஜ்வலு: * ஸஹஸ்ரதா * பிபிதுஶ்ச. .. (௨௦)

యాని చౌషధజాలాని తస్మిన్జాతాని పర్వతే
విషఘ్నాన్యపి నాగానాం న శేకుశ్శమితుం విషమ్,

யானிச * ஔஷதஜாலானி * தஸ்மின * பர்வதே * ஜாதானி * *
(தானி) விஷக்னானி அபி * நாகானாம * விஷம * சமிதும * ந சேகு:. (௨௧)

(இவ்வண்ணம) பீடிக்கப்பட்ட * அம்மலையினுல் * பீடிக்கப்பட்டு * குகைக்குள்ளடங்கிய * பிராணிகளெல்லாம * விகாரமான * சத்தங்களினுலே * எங்கும் * கூவின * (௧௭) அம்மலையைப் பீடித்த காரணத்தினுலுண்டான * மிகப்பெருகிய * அந்தப் * பிராணிகளின கூக்குரல் * பூமியையும * திசைகளையும * உத்தியானவனங்களையும * நிறைத்து ஒலித்தது. (௧௮) (அப்பொழுது) கொடிய நாகங்கள் * (படமெடுப்பதினுல்) பிரகாசமாக விளங்குகின்ற விஷ்ணுபாதம்போன்ற ரேகைகளைக் குறியாகவுடைய * பருத்த * சிரங்களினுலே * கொடிய * விஷத்தீயைக் கக்கிக்கொண்டு * பற்களினுலே * கற்களைக் * கடித்தன * (௧௯) அப்பொழுது * நஞ்சுடன் கூடிய * சினங்கொண்ட * அந்த நச்சரவங்களினுலே * கடிக்கப்பட்ட * அந்த * நெடிய * கற்களும் * விஷத்தீயினுல் ஜொலிக்கப்பட்டு * எரிந்து * ஆயிரம் பிளவாகவும் * பிளந்து வீழ்ந்தன * (௨௦) எந்த * மூலிகைகளின் திரள்கள் * அந்த * மகேந்திரமலையில் * முளைத்திருக்கின்றனவோ * அவை * விஷத்தைத் தீர்ப்பனவாயினும் * அப்பாம்புகளின் * விஷத்தைப் * போக்க * வல்லமை கொண்டில * (௨௧)

భూతైరయంగిరిస్సంగృహీత ఇతి మత్వా తపస్వినః
త్రస్తా విద్యాధరా స్తస్మా దుత్పేతు స్స్త్రీగణై స్సహ.

(பதம்.) அயம்*கிரி:*பூதை:*ஸங்க்ருஹீத:*இதி*மத்வா*தபஸ்வின:* ... *
வித்யாதரா:*த்ரஸ்தா:*ஸ்த்ரீகணைஸ்ஸஹ*தஸ்மாத்*உத்பேது:(௨௨)

పానభూమిగతం హిత్వా హైమ మాసవభాజనం
పాత్రాణి చ మహార్హాణి కరకాంశ్చ హిరణ్మయాన్.

பாநபூமிகதம்*ஹைமம்*ஆஸவபாஜநம்*ஹித்வா* ... *
பாத்ராணிச*மஹார்ஹாணி*கரகாம்ச*ஹித்வா* ... (௨௩)

లేహ్యానుచ్చావచాన్ భక్ష్యాన్ మాంసాని వివిధాని చ
ఆర్షభాణి చ చర్మాణి ఖడ్గాంశ్చ కనకత్సరూన్.

உச்சாவசான்*லேஹ்யான்*பக்ஷ்யான்*விவிதானி*மாம்ஸானிச* ... *
ஆர்ஷபாணி*சர்மாணிச*கனகத்ஸரூன்*கட்காம்ச* .. (௨௪)

కృతకణ్ఠగుణాః క్షీబా రక్తమాల్యానులేపనాః
రక్తాక్షాః పుష్కరాక్షాశ్చ గగనం ప్రతిపేదిరే

புஷ்கராக்ஷா:*ரக்தாக்ஷா:*ரக்தமால்யானுலேபனா:* . *
மத்தா:*க்ருதகண்டகுணா:*ககனம்*ப்ரதிபேதிரே* .. (௨௫)

హారనూపురకేయూర పారిహార్యధరాః స్త్రియః
విస్మితాస్సస్మితాస్తస్థు రాకాశే రమణైస్సహ

ஹாரநூபுரகேயூர பாரிஹார்யதரா:*ஸ்த்ரிய:*ரமணை:* .. *
ஸஹ*விஸ்மிதா:*ஸஸ்மிதா:*ஆகாசே*தஸ்து:*... ... (௨௬)

இந்த*மலை*பூதங்களாலே * பீடிக்கப்படுகின்றது *என்று*எண்ணி*த்தவசிகளும்* (மேலெழுந்தனர்கள்) வித்யாதரர் என்னும் தேவர்களும்* அச்சமுற்று* பெண்களின் கூட்டங்களுடன் கூடி * அம்மலையினின்றும்* மேலெழுந்து* (௨௨) பானசாலையிலிருந்த*பொன்னாற்செய்த*கள் நிறைந்த பாத்திரத்தையும்*மிக விலை பெற்ற*உண் கலங்களையும்*பொன்மயமான* பானபாத்திரங்களையும்* விட்டு விட்டும்* (௨௩) மிகவும் மிகுதியான*லேகியங்களையும்*பக்ஷியங்களையும்* பலவகைப்பட்ட *மாம்ஸங்களையும் * எருத்துத் தோலினாற் செய்த * கேடயங்களையும் * தங்கப்பிடி கட்டிய * வாள்களையும்* (௨௪) வெண்டாமரைபோன்ற கண்களையுடையவர்களாயிருந்தும்* மதுபானத்தால் சிவந்த கண்களை யுடையவர்களாகியும்*செம்மலர் சூடிச் செஞ்சாந்தம் பூசிக்கொண்டவர்களாயிருந்தும் * மதமயக்குற்றிருந்தனும் பின் * அம்மலர்மாலைகளை யறுத்துவிட்டும் * ஆகாசத்தை * யடைந்தனர்கள்* (௨௫) முத்துவடம் சதங்கைத் தண்டை தோளவளை கைவளைகளை யணிந்துகொண்ட*பெண்களும்* கணவர்களுடன்*கூடி * வியப்புடையவர்களும்*புன்னகை யுடையவர்களுமாகி*விண்மிசை*யேறி நின்றனர்கள்(௨௬).

త్రాసయంతో మహావిద్యాం విద్యాధరమహర్షయః

సహితాస్తస్థురాకాశే వీక్షాంచక్రుశ్చ పర్వతం.

(பதம்.) வித்யாதரமஹர்ஷய: * மஹாவித்யாம் * த்ராஸயாந்த: * ... *
ஸஹிதா: * ஆகாசே * தஸ்து: * பர்வதம் * வீக்ஷாஞ்சக்ருச்ச *... (உஎ)

శుశ్రువుశ్చ తదా శబ్ద మృషీణాం భావితాత్మనాం

చారణానాం చ సిద్ధానాం స్థితానాం విమలేఽంబరే.

ததா * விமலே * அம்பரே * ஸ்திதாநாம * பாவிதாத்மநாம் * ... *
ருஷீணாம் * சாரணாநாம் * ஸித்தாநாம * சப்தம * சுச்ருவுச்ச *... (உஅ)

ఏష పర్వతసంకాశో హనూమాన్మారుతాత్మజః

తితీర్షతి మహావేగ స్సముద్రం మకరాలయం.

ஏஷ: * மாருதாத்மஜ: * ஹநூமாந * பர்வதஸங்காச: * ... ... *
மஹாவேக: * மகராலயம * ஸமுத்ரம * திதீர்ஷதி *. ... ... (உகூ)

రామార్థం వానరార్థం చ చికీర్షన్కర్మ దుష్కరం

సముద్రస్య పరం పారం దుష్ప్రాపం ప్రాప్తుమిచ్ఛతి.

ராமார்த்தம * வாநரார்த்தஞ்ச * துஷ்கரம * கர்ம * சிகீர்ஷந * ... *
துஷ்ப்ராபம * ஸமுத்ரஸ்ய * பரம * பாரம * ப்ராப்தும * இச்சதி *. (௩௦)

ఇతి విద్యాధరాః శ్రుత్వా వచస్తేషాం మహాత్మనాం

తమప్రమేయం దదృశుః పర్వతే వానరర్షభం.

இதி * மஹாத்மநாம * தேஷாம * வச: * வித்யாதரா: * ... ... *
ச்ருத்வா * அப்ரமேயம * வாநரர்ஷபம * தம * பர்வதே * தத்ருசு: * (௩௧)

மஹாமுனிவர்களைப்போன்ற மகிமையுடைய சிறந்த வித்தியாதரர்களும் * அணிமை முதலிய எட்டு சித்திகளையும் * ஸாதித்துக்கொண்டிருந்து * எல்லோரும் சேர்ந்து * வான்மிசை * யேறி நின்று * அம்மயேந்திரமலையையும் * நோக்கி * (உஎ) அப்பொழுது * நிர்மலமான * விண்ணிடையில் * நிற்கின்ற * யோகத்தில் நிலைகொண்ட சிந்தையரான * மாமுனிவர்களினுடையவும் * சாரண தேவர்களினுடையவும் * சித்த தேவர்களினுடையவும் * சத்தத்தைச் * செவியுற்றனர்கள் * (உஅ) இந்த * வாயு குமாரனை * சிறிய திருவடி * மாமலை போலப் பருத்துயர்ந்து * மஹாவேகங்கொண்டு * மகரமீன்களுக் கிருப்பிடமாகிய * ஆழ்கடலை * கடந்து செல்லக் கருதுகின்றனன் * (உகூ) சக்கரவர்த்தித் திருமகனான பெருமானுக்காகவும் * மஹாராஜர் முதலிய வானரர்களுக்காகவும் * செயற்கரிய * செயலைச் * செய்யக் கருதி * அடைதற்கரிய * பெருங்கடலினுடைய * அந்த * க்கரையை * யடைக் * கோருகின்றனன். (௩௦) என்று * மஹாத்துமாவான * அந்த தேவகணங்களினுடைய * வாக்கியங்களை * அந்த வித்தியாதரர்கள் * கேட்டுணர்ந்து * அளவிடற்கரிய * வானரர் கோமானை * அந்தச் சிறியதிருவடியையும் * மலையின்மிசை * கண்டனர்கள் *.........(௩௧)

దుధువే చ స రోమాణి. చకంపే చాచలోపమః

ననాద సుమహానాదం సుమహానివతోయదః

(பதம்.) ஸ: * ரோமாணிச * துதுவே * அசலோபம: * சகம்பேச * ..
ஸுமஹான் * தோயத: * இவ * ஸுமஹாநாதம் * நநாத * ... (௧௨)

ఆనుపూర్వ్యేణ వృత్తం చ లాంగూలం రోమభిశ్చితం

ఉత్పతిష్యన్విచిక్షేప పక్షిరాజ ఇవోరగం.

ஆனுபூர்வ்யேண * வ்ருத்தம் * ரோமபி: * சிதம் * லாங்கூலம் * ...
பக்ஷிராஜ: * உரகம் * இவ * உத்பதிஷ்யன் * விசிக்ஷேப * ... (௧௩)

తస్య లాంగూల మావిద్ధ మాత్తవేగస్య పృష్ఠతః

దదృశే గరుడేనేవ హ్రియమాణో మహోరగః.

ஆத்தவேகஸ்ய * தஸ்ய * ப்ருஷ்டத: * ஆவித்தம் * லாங்கூலம் * .. *
கருடேந * ஹ்ரியமாண: * மஹோரக: * இவ * தத்ருசே *. ... (௧௪)

బాహూ సంస్తంభయామాస మహాపరిఘసన్నిభౌ

ససాద చ కపిః కట్యాం చరణౌ సంచుకోచ చ.

கபி: * மஹாபரிகஸந்நிபௌ * பாஹூ * ஸம்ஸ்தம்பயாமாஸ * ... *
கட்யாம் * ஸஸாதச * சரணௌ * ஸஞ்சுகோசச * .. ... (௧௫)

సంహృత్య చ భుజౌ శ్రీమాన్ తథైవ చ శిరోధరాం

తేజస్సత్త్వం తథా వీర్య మావివేశ స వీర్యవాన్.

வீர்யவான் * ஸ்ரீமான் * ஸ: * புஜௌ * ததைவச * சிரோதராம் * ... *
ஸம்ஹ்ருத்ய * தேஜ: * ஸத்வம் * ததா * வீர்யம் * ஆவிவேச * ... (௧௬)

அம்மாருதியும் * ரோமங்களைச் * சிலிர்த்தும் * பெருமலைபோல் * அசைந்தும் * நீருண்டுயர்ந்து முழங்குகின்ற * மேகம் * போல * பேரொலியெழுமாறு * முழங்கியும் * (௧௨) அடி முதல் நுனிவரையில் முறையே * நீண்டு திரண்டும் * மயிர்கள் * அடர்ந்து முள்ள * லாங்கூலத்தைப் * பெரிய திருவடி * பெருநாகத்தை * (ச்சுழற்றுவது) போல * வானமிசையெழ விருப்பங்கொண்டு * சுழற்றியுதறினார் * (௧௩) வேகமுற்ற * அந்த மாருதியினுடைய * பின்புறத்தில் * சுழற்றியுதறப்பட்ட * அந்த லாங்கூலம் * பெரிய திருவடியினாலே * பற்றியிழுக்கப்பட்ட * கொடிய நாகம் * போல * க்காணப்பட்டது. (௧௪) அம்மாருதி * பருத்து நீண்ட கோட்டைவாயில் குறுக்குத்தடிகள்போன்ற * கைகளை * மலையைப் பற்றியசையாமலூன்றியும் * இடுப்பைச் * சுருக்கியும் * கால்களை * மடக்கியும் (௧௫) (இயல்பாகவே) வீரியமுடையவரும் * காந்தியுடையவரும் * புகழுடையவரும் * (ஆகிய) புஜங்களையும் * அவ்வண்ணமே * கழுத்தையும் * சுருக்கியும் * தேஜஸ்ஸையும் * பலத்தையும் * அப்படியே வீரியத்தையும் * அதிகமாக மேற்கொண்டும் ... ... (௧௬)

మార్గమాలోకయన్ దూరా దూర్ధ్వం ప్రణిహితేక్షణః
రురోధ హృదయే ప్రాణా నాకాశమవలోకయన్.

(பதம்.) ஊர்த்வம * ப்ரணிஹிதேக்ஷணஃ * தூராத * மார்கம் * ஆலோகயன * ... *
ஆகாசம * அவலோகயன * ஹ்ருதயே * ப்ராணான * ருரோத * ... (௧௭)

పద్భ్యాం దృఢమవస్థానం కృత్వా స కపికుంజరః
నికుంచ్య కర్ణౌ హనుమా నుత్పతిష్యన్ మహాబలః.

கபிகுஞ்சரஃ * மஹாபலஃ * ஸஃ * ஹநுமான * உத்பதிஷ்யன * ... ... *
பத்ப்யாம * த்ருடம * அவஸ்தானம * க்ருத்வா * கர்ணௌ * நிகுஞ்ச்ய * ()

వానరాన్ వానరశ్రేష్ఠ ఇదం వచనమబ్రవీత్
యథా రాఘవనిర్ముక్త శ్శరశ్శ్వసనవిక్రమః.

வானரச்ரேஷ்டஃ * வானரான * இதம * வசனம * அப்ரவீத * .. *
ராகவநிர்முக்தஃ * ச்வஸனவிக்ரமஃ * சரஃ * யதா * ... ... (௧௯)

గచ్ఛేత్తద్వద్గమిష్యామి లంకాం రావణపాలితాం
నహి ద్రక్ష్యామి యది తాం లంకాయాం జనకాత్మజాం

கச்சேத * தத்வத * ராவணபாலிதாம் * லங்காம் * கமிஷ்யாமி * ... *
லங்காயாம் * தாம * ஜநகாத்மஜாம * நஹி த்ரக்ஷ்யாமி * .... (௨௰)

மேற்புறத்திலே * நோக்குற்ற கண்களையுடையராகி * நெடுந்தூரம் * தான் செல்லும் வழியைப் * பார்த்து * (பின்னர்) ஆகாசத்தை * நோக்கிக்கொண்டு * இதயத்திலே * மூச்சை * யடக்கியும * (௧௭) வானரர்களுள் சிறந்தவரும * மஹாபல முற்றவரும * புகழுடையோரும * அநுமானென்றுகாரண விடுகுறிப் பெயருடையோரும் * (ஆதலின்,) வான்மிசை யெழுந்தெகிரக்கருதி * கால்களினுமேல * திடமாக * ஊன்றியிருக்குநிலையை * மேற்கொண்டு * காதுகளையும * மடக்கிக்கொண்டும் (௧௮) வானரர்களுள் சிறந்தவராதலின், * தம்முடன்வந்த அங்கதன்முதலான வானரர்களைநோக்கி * இவ்வண்ணம் * மொழியலுற்றனர். (கேளீர்! அன்பர்களே) பெருமாளையத * வாயுவேகமுள்ள * பாணம் * எவ்வண்ணம் * (௧௯) (தடையின்றிச்) செல்லுமோ * அவ்வண்ணமே * (யான்) ராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்ட * இலங்கையை நோக்கி * ச்செல்வேன * அந்த லங்காபுரியிலே * அந்த ஜநகராஜன் திருமகளைக் * கண்டு மகிழ்வுறேனாகில் (௨௰)

అనేనైవ హి వేగేన గమిష్యామి సురాలయం

యది వా త్రిదివే సీతాం న ద్రక్ష్యామ్యకృతశ్రమః.

(பதம்.) அநேநைவ * ஹி * வேகேந * ஸுராலயம் * கமிஷ்யாமி * ... ... *
த்ரிதிவே * வா * ஸீதாம் * யதி * ந * த்ரக்ஷ்யாமி * அக்ருதச்ரம: * .. (௪௧)

బద్ధ్వా రాక్షసరాజానం ఆనయిష్యామి రావణం

సర్వథా కృతకార్యోఽహ మేష్యామి సహ సీతయా

ராக்ஷஸராஜாநம் * ராவணம் * பத்வா * ஆநயிஷ்யாமி * ... ... *
அஹம் * ஸர்வதா * க்ருதகார்ய: * ஸீதயா * ஸஹ * ஏஷ்யாமி * . (௪௨)

ఆనయిష్యామి వా లంకాం సముత్పాట్య సరావణాం

ఏవముక్త్వా తు హనుమాన్ వానరో వానరోత్తమః

வா * ஸராவணாம் * லங்காம் * ஸமுத்பாட்ய * ஆநயிஷ்யாமி * ... *
வாநரோத்தம: * ஹநுமாந் * வாநராந் * ஏவம் * உக்த்வா து * (௪௩)

ఉత్పపాతాథ వేగేన వేగవానవిచారయన్

సుపర్ణమివ చాత్మానం మేనే స కపికుంజరః

அத * வேகவாந் * அவிசாரயந் * வேகேந * உத்பபாத * ... *
கபிகுஞ்ஜர: * ஸ: * ஆத்மாநம் * ஸுபர்ணம் இவ * மேநே * ... (௪௪)

సముత్పతతి తస్మింస్తు వేగాత్తే నగరోహిణః

సంహృత్య విటపాన్ సర్వాన్ సముత్పేతుః సమన్తతః

தஸ்மிந் * ஸமுத்பததி * தே * நகரோஹிண: * வேகாத் * ... ... *
ஸர்வாந் * விடபாந் * ஸம்ஹ்ருத்ய * ஸமந்தத: * ஸமுத்பேது: * .. (௪௫)

இந்த * வேகத்தோடேதானே * விண்ணுலகம் * செல்வேன் * அந்த விண்ணுலகிலேயும் * ஸீதாபிராட்டியை * ஒருகால * காணாவிடில் போவேனில் * வருத்தமின்றி எளிதாகவே * (௪௧) அரக்கர்களானவர்க்கும் அரசனான * ராவணனை * பற்றிப் பிணைத்துக்கட்டி * இங்கு கொண்டுவருவேன் * யான் * எவ்விதத்திலும் * காரியத்தை ஸாதித்துக்கொண்டே * பிராட்டியுடன் * கூடி * வருவேன் * (௪௨) இல்லாவிட்டால் * ராவணனுடன் கூடிய * இலங்காபுரியை * வேருடன் பேர்த்தாவது * எடுத்துக்கொண்டு வருவேன் * (என்று) வானரர்கோனான * சிறியதிருவடி * அவ்வானரர்களை நோக்கி * இவ்வண்ணமாக * உரைசெய்து * (௪௩) பின்பு * மகாவேகங்கொண்டு * அச்சமற்று ஆராயாமல் * வேகத்துடனே * ஆகாயத்தில் எழும்பி * வானரர்களுள் மிகவல்லமையுற்றவரும் * பெருமைபுகழுற்றவரு மாதலின் * தம்மை * பெரியதிருவடியைப் போலவே * நினைத்தனர் * (௪௪) (இவ்வண்ணம்) அம்மாருதி * மேலே எழும்புகையில் * அந்த * அம்மலையில் முளைத்துள்ள மரங்களையாவும் * வேகத்தாலே * எல்லாக் * கிளைகளையும் * முறித்து * நாற்புறங்களிலும் * மேலெழுந்தன * ... ... (௪௫)

స మత్తకోయష్టిభకాన్ పాదపాన్ పుష్పశాలినః
ఉద్వహన్నూరువేగేన జగామ విమలేఽంబరే.

(பதம்) ஸ:* மத்தகோயஷ்டிபகாந்* பாதபாந்* புஷ்பசாலிந:* ... *
ஊருவேகேந* உத்வஹந்* விமலே* அம்பரே* ஜகாம* ... (சங)

ఊరువేగోద్ధతా వృక్షా ముహూర్తం కపిమన్వయుః
ప్రస్థితం దీర్ఘమధ్వానం స్వబంధుమివ బాంధవాః.

ஊருவேகோத்ததா:* வ்ருக்ஷா:* தீர்க்கம்* அத்வாநம்* ப்ரஸ்திதம்* *
ஸ்வபந்தும்* பாந்தவா:* இவ* முஹூர்த்தம்* கபிம்* அந்வயு:* ... (சச)

తమూరువేగోన్మథితాః సాలాశ్చాన్యే నగోత్తమాః
అనుజగ్ముర్హనూమంతం సైన్యా ఇవ మహీపతిమ్.

ஊருவேகோந்மதிதா:* ஸாலா:* அந்யே* நகோத்தமா:* ... *
தம்* ஹநூமந்தம்* மஹீபதிம்* ஸைந்யா:* இவ* அநுஜக்மு:* (சரு)

సుపుష్పితాగ్రైర్బహుభిః పాదపైరన్వితః కపిః
హనుమాన్ పర్వతాకారో బభూవాద్భుతదర్శనః.

ஸுபுஷ்பிதாக்ரை:* பஹுபி:* பாதபை:* அந்வித:* கபி:* ... *
ஹநூமாந்* பர்வதாகார:* அத்புததர்சந:* பபூவ* ... (சசா)

సారవంతోఽథ యే వృక్షా న్యమజ్జన్ లవణాంభసి
భయాదివ మహేంద్రస్య పర్వతా వరుణాలయే.

அத* யே* வ்ருக்ஷா:* ஸாரவந்த:* மஹேந்த்ரஸ்ய* பயாத்* பர்வதா:* *
இவ* லவணாம்பஸி* வருணாலயே* ந்யமஜ்ஜந்* ... ... (ருo)

அந்தச்சிறியதிருவடியும்* மதங்கொண்ட நாரைப்புள்ளுடைய* மலர்ந்த மலர்களினால் விளங்குகின்ற* மரங்களைத்* தொடையின் வேகத்தால்* இழுத்துக்கொண்டு* நிர்மலமான* வானிடையிலே* சென்றனர் (சங) மாருதியின் ஊருவேகத்தாலே மேலெழுந்த* மரங்கள்* நெடும்* தூரவழி* செல்லப் புறப்பட்ட* இஷ்டபந்துவைப் பந்துக்கள் * (பின்தொடர்ந்து செல்வது) போல * முஹூர்த்தகாலம் * அந்தச்சிறியதிருவடியைப் * பின்தொடர்ந்து சென்றன * (சரு) தொடையின் காற்றுவேகத்தாலே முறிக்கப்பட்ட * ஆச்சாமரங்களும் * மற்றுமுள்ள * வலியமரங்களும் * அந்த*மாருதியைச் * சேனைகள் * பதியைத் * (தொடர்ந்து செல்வது) போல * த்தொடர்ந்து சென்றன * (சசா) மலர்ந்த நுனியுள்ள * பற்பல * மரங்களுடன் * கூடிய * வானரசாதியாகிய * அச்சிறியதிருவடியும் அசையாத பர்வதங்களுடைய மாருதி * யாமலைக்கு நிகரானவராகி * வியப்புறத்தக்க தர்சனமுடையர் * ஆயினர் * (சஎ) பின்பு * எந்த * மரங்கள் * வயிரமுடையன வாயினவோ * (அவை) மகேந்திரனிடத்து நின்றும் * அச்சத்தினாலே * (கடலில் மூழ்குகின்ற) மாமலைகள் * போல * உப்புநீருள்ள * ஆழ்கடலில் * மூழ்கின * ... ... (ருo)

స నానాకుసుమైః కీర్ణః కపిస్సాఙ్కురకోరకైః ।
శుశుభే మేఘసంకాశః ఖద్యోతైరివ పర్వతః ॥

(பதம்.) மேகஸங்காஶ:*ஸ:*கபி:*ஸாங்குரகோரகை:* ... ... *
நாநாகுஸுமை:*கீர்ண:*கத்யோதை:*பர்வத:*இவ*ஶுஶுபே*... (ருக)

విముక్తాస్తస్య వేగేన ముక్త్వా పుష్పాణి తే ద్రుమాః ।
అవశీర్యన్త సలిలే నివృత్తాస్సుహృదో యథా ॥

தே*த்ருமா:*தஸ்ய*வேகேந*விமுக்தா:*புஷ்பாணி*முக்த்வா*...*
நிவ்ருத்தா:*ஸுஹ்ருத:*யதா*ஸலிலே*அவஶீர்யந்த* ... (ருஉ)

లఘుత్వేనోపపన్నం తద్విచిత్రం సాగరేపతత్ ।
ద్రుమాణాం వివిధం పుష్పం కపివాయుసమీరితమ్ ॥

லகுத்வேந*உபபந்நம*விசித்ரம*கபிவாயுஸமீரிதம* ... *
விவிதம*த்ருமாணாம*தத*புஷ்பம*ஸாகரே*அபதத*... ...(ருங)

తారాచితమివాకాశం ప్రబభౌ స మహార్ణవః ।
పుష్పౌఘేణానుబద్ధేన నానావర్ణేన వానరః ॥

ஸ:*மஹார்ணவ:*தாராசிதம*ஆகாஶம*இவ*ப்ரபபௌ* ... *
அநுபத்தேந*நாநாவர்ணேந*புஷ்பௌகேந*வாநர:* .. ...(ருச)

బభౌ మేఘ ఇవోద్యన్ వై విద్యుద్గణవిభూషితః ।
తస్య వేగసమాధూతైః పుష్పైస్తోయమ • (దృశ్యత)

வித்யுத்கணவிபூஷித:*உத்யந*மேக:*இவ*பபௌ* ... *
தஸ்ய*வேகஸமாதூதை:*புஷ்பை:*தோயம* ... (ருரு)

(அப்போது) மேகம்போன்ற * அந்த * மாருதி * குருத்து மொட்டுக ளுடன்கூடின * பலவகைப்பட்ட நறுமலர்களினாலே * சூழப்பட்டவராகி * மின்மினிப் பூச்சிகளினால் * (சூழப்பட்ட) பருப்பதம் போல * விளங்கி னர் * (ருக) அந்த * மரங்களும் * அந்த அநுமானுடைய * வேகத்தால் * விடு பட்டு * மலர்களை * புறத்து * (தூரதேசம் செல்வோனுக்கு வழிவிட்டு) திரும்பி * (கண்ணீர் விடுகின்ற) நட்பினர் * போலவே * நீரில் * பரவி விழுந் தன * (ருஉ) எளிமையுடன் * கூடின * நானாவண்ணமுற்ற * மாருதியின் வேகத்தினாலுண்டாகிய வாயுவினால் தூற்றப்பட்ட * பலவகையான * அம் மரங்களினுடைய * அந்த * மலர்கள் * கடலிடையில் * விழுந்தன * (ருங) (அம்மலர்களினால்) அந்த * பெருங்கடலும் * அநேகம் விண்மீன்கள் நிறை ந்துள்ள * ஆகாசம் * போலத் திகழ்ந்தது * பின்தொடர்ந்து மேலேபடி ந்த * பற்பல நிறம்பொருந்திய * அம்மலர்களின் குலையினால் * அந்தச்சிறி ய திருவடியும் * (ருச) மின்னற்கொடிகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட * மேலெ ழுந்த * மேகம் * போலவே * விளங்கினர் * அஞ்சனைநந்தனருடைய * வேக த்தினால் தூற்றப்பட்ட * அம்மலர்களினாலே * அந்தக்கடலின் ஜலம் * (ருரு)

• (அத்ருஶ்யத) இதன் பொருளை மேல் சுலோகத்திலே காண்க. •

తారాభిరభిరామాభి రుదితాభిరివాంబరం.

அபிராமாபி꞉*உதிதாபி꞉*தாராபி꞉*அம்பரம*இவ*அத்ருச்யத.(௫௫)

తస్యాంబరగతౌ బాహూ దదృశాతే ప్రసారితౌ

[illegible]తాగ్రాద్వినిష్క్రాంతౌ పంచాస్యావివపన్నగౌ.

பரஸாரிதௌ*அம்பரகதௌ*தஸ்ய*பாஹூ*பர்வதாக்ராத* ... *
விநிஷ்க்ராந்தௌ*பஞ்சாஸ்யௌ*பந்நகௌ*இவ*தத்ருசாதே* ()

పిబన్నివబభౌ శ్రీమాన్ సోర్మిమాలం మహార్ణవం

పిపాసురివచాకాశం దదృశే సమహాకపిః.

ஸ்ரீமான*ஸோர்மிமாலம*மஹார்ணவம*பிபன்னிவ*பபௌ* ... *
மஹாகபி꞉*ஸ꞉*ஆகாசம*பிபாஸுரிவ*தத்ருசே* . (௫௭)

తస్యవిద్యుత్ప్రభాకారే వాయుమార్గానుసారిణః

నయనే విప్రకాశేతే పర్వతస్థావివానలౌ

வாயுமார்காநுஸாரிண꞉*தஸ்ய*வித்யுத்ப்ரபாகாரே*நயனே* ... *
பர்வதஸ்தௌ*அநலௌ*இவ*விப்ரகாசேதே* ... ... (௫௮)

పింగే పింగాక్షముఖ్యస్య బృహతీ పరిమండలే

చక్షుషీ సంప్రకాశేతే చంద్రసూర్యావివోదితౌ.

பிங்கே*ப்ருஹதீ*பரிமண்டலே*பிங்காக்ஷமுக்யஸ்ய * ... .. *
சக்ஷுஷீ*உதிதௌ*சந்த்ரஸூர்யாவிவ*ஸம்ப்ரகாசேதே*...(௫௯)

மிகவழகுற்று*பபுறப்பட்ட*விண்மீனகளினுலே*விணடலம*போல*காணப்பட்டது*(௫௫) நீட்டபபட்டு*ஆகாயத்தில பரவிய*அந்த மாருதியினுடைய*கைகள*மலைச் சிகரத்தினினறும்*புறப்பட்ட * ஐந்தலைகளுடைய*நாகஙகள*போலவே*காணப்பட்டன * (௫௬) ஞானவைராக்கியமும் தேககாந்தியுமுடைய அந்த அனுமான*தரங்கசிகரங்களுடனகூடின*பெருங்கடலை*பபானம செயபவாபோல*விளங்கி*பேருருவமுற்றவரும்*பெரும்புகழபெற்றவரும்* (ஆதலின்) ஆகாயத்தை*பபானஞ்செய்ய விருப்புறறவாபோலவும* காணப்பட்டனர் * (௫௭) காற்றின்வழியான வானிடையைததொடாந்துசெல்லுகின்ற*அம்மாருதியினுடைய*மினனின்காந்திக்குநிகரான*கணகள*மலைமேலெரிகின்ற*தீகள*போல*விளங்கின(௫௮) பிங்களவண்ணமுற்று * ப்பெரிய * மண்டலாகாரங்களான* வலீமுகர் தலைவரான அனுமானுடைய * கண்களிரண்டும * ஏககாலததிலே ஒளியுற்றுதயமாகிய * சந்திர சூரியர்கள்போலவே * விளஙகின*........(௫௯)

3

ముఖం నాసికయా తస్య తామ్రయా తామ్రమాబభౌ
సంధ్యయా సమభిస్పృష్టం యథాతత్సూర్యమండలం.

தாம்ரம்*தஸ்ய*முகம*தாமரயா*நாஸிகயா*ஸந்தயயா* ... *
ஸமபிஸப்ருஷ்டம*தத*ஸூர்யமண்டலம*யதா*ஆபெள*... (௬௰௧)

లాంగూలం చ సమావిద్ధం ప్లవమానస్య శోభతే
అంబరే వాయుపుత్రస్య శక్రధ్వజ ఇవోచ్ఛ్రితః.

பலவமானஸ்ய *வாயுபுத்ரஸ்ய*ஸமாவித்தம*லாங்கூலம்* ... *
உச்சருத்த*சக்ரதவஜ*இவ*அமபரே*சோபதே* .. . (௬௰௨)

లాంగూలచక్రేణ మహాన్ శుక్లదంష్ట్రోనిలాత్మజః
వ్యరోచత మహాప్రాజ్ఞః పరివేషీవ భాస్కరః.

மஹான*சுக்லதம்ஷ்ட்ர*மஹாப்ராஜ்ஞ*அநிலாத்மஜ* ... *
லாங்கூலசக்ரேண*பரிவேஷீ*பாஸ்கர இவ*வ்யரோசத* .. (௬௰௩)

స్ఫిగ్దేశేనాభితామ్రేణ రరాజ స మహాకపిః
మహతా దారితేనేవ గిరిర్గైరికధాతునా.

ஸ*மஹாகபி*அபிதாம்ரேண*ஸ்பிகதேசேந*மஹதா* ... *
தாரிதேந*கைரிகதாதுநா*கிரிரிவ*ரராஜ*... ... .. (௬௰௪)

తస్య వానరసింహస్య ప్లవమానస్య సాగరం
కక్షాంతరగతో వాయుర్జీమూత ఇవ గర్జతి.

ஸாகரம்*பலவமானஸ்ய*வாநரஸிம்ஹஸ்ய*தஸ்ய* . .. *
கக்ஷாந்தரகத*வாயு*ஜீமூத இவ*கர்ஜதி*... . (௬௰௫)

இயல்பாகவே செம்மைநிறமுற்ற அம்மாருதகுமாரருடைய*முகம்* செவந்த*நாசியினாலே*சந்தியின் செம்மையினால்* வியாப்திக்கப்பட்ட*அந்த* சூரியமண்டலம்*போலவே*விளங்கிற்று*(௬௰௧) கடலைத்தாண்டுகின்ற*அந்த வாயுகுமாரருடைய*மேலுயர்த்தி வளைக்கப்பட்ட*லாங்கூலமானது*உயர்த்தி நாட்டப்பட்ட*இந்திரன்துவஜம்*போல*ஆகாயத்திலே*திகழ்ந்தது*(௬௰௨) மகிமையுறுவரும்*வெண்மைபொருந்திய பற்களையுடையவரும்*மிகச்சிறந்த புத்தியுடையவரும் ஆகிய*அநிலநந்தனர்*சக்கரம்போல வேதமமைச்சுற்றி வளைத்த லாங்கூலத்தினாலே*பரிவேஷமுடைய*பாஸ்கரன்போல*விளங்கினர்*(௬௰௩) அந்த*மாருதியே*மிகச் சிவந்த*வாலின அடிப்புறத்தினாலே*பெரிய*பிளக்கப்பட்ட*கைரிகமென்னும் காவிக்கல்லினால*மாமலைபோல வொளித்தனர்*(௬௰௪) ஸாகரத்தைத்*தாண்டுகின்ற*வாநரர்தலைவரான*அந்த அநுமானுடைய*கக்ஷங்களி னிடையினின்றும தோன்றின*காற்று*கருமுகில்போல*முழங்கிற்று* ... ... (௬௰௫)

ఖే యథా నిపతత్యుల్కా హ్యుత్తరాన్తాద్వినిస్సృతా
దృశ్యతే సానుబంధా చ తథా స కపికుంజరః

கே*உத்தராந்தாத்*விநிஸ்ஸ்ருதா*உல்கா*யதா*நிபததி* ... *
ஸாநுபந்தா*த்ருஶ்யதே*ததா*ஸ:*கபிகுஞ்ஜர:*(த்ருஶ்யதே) ()

పతత్పతంగసంకాశో వ్యాయతశ్శుశుభే కపిః
ప్రవృద్ధ ఇవ మాతంగః కక్ష్యయా బధ్యమానయా.

பதத்பதங்கஸங்காஶ:*வ்யாயத:*கபி:*பத்யமானயா* ... ... *
கக்ஷ்யயா*ப்ரவ்ருத்த:*மாதங்க இவ*ஶுஶுபே* ... ... (௬௬)

ఉపరిష్టాచ్ఛరీరేణ ఛాయయా చావగాఢయా
సాగరే మారుతావిష్టా నౌరివాసీత్తదా కపిః

உபரிஷ்டாத்*ஶரீரேண*அவகாடயா*சாயயா ச* ... .. *
ஸாகரே*மாருதாவிஷ்டா*நௌரிவ*ததா*கபி:*ஆஸீத்* (௬௭)

యం యం దేశం సముద్రస్య జగామ స మహాకపిః
స స తస్యోరువేగేన సోన్మాద ఇవ లక్ష్యతే

ஸ:*மஹாகபி:*ஸமுத்ரஸ்ய*யம் யம்*தேஶம்*ஜகாம* .. .. .. *
ஸ: ஸ:*தஸ்ய*ஊருவேகேன*ஸோன்மாத இவ*லக்ஷ்யதே* (௬௮)

సాగరస్యోర్మిజాలానా మురసా శైలవర్ష్మణాం
అభిఘ్నంస్తు మహావేగః పుప్లువే స మహాకపిః.

ஶைலவர்ஷ்மணாம்*ஸாகரஸ்ய*ஊர்மிஜாலானாம்* .. .. *
உரஸா*அபிக்னன்து*மஹாவேக:*ஸ:*மஹாகபி:*புப்லுவே* (௬௯)

ஆகாயத்திலே*வட திசையிலிருந்து*(தென்முகமாக)த்தோற்றிய* உல்கை*யெவ்வண்ணம்*விழுகின்றதோ*புச்சத்துடன் கூடியதாகவும்* காணப்படுகின்றதோ*அவ்வண்ணமே*அந்த*மாருதியும்*காணப்பட்டனர்*(௬௫) வானிடையில் தென்திசை நோக்கி) கதிரவனை செல்லுகின்றனனோ என்று நிகழ்ந்த உவமையுடையவரும்*மெய்நீண்டவருமாகிய*அம்மாருதி*இறுக்கிக் கட்டப்பட்ட கச்சுப்பட்டையினால்*நீண்ட*யானைபோலவே*விளங்கினர்*(௬௬) மேற்புறத்தில*சரீரத்தாலும்*நீரில் அழுந்திய*நிழலினாலும்*கடலிடையில*காற்றலைக்கப்பட்ட*நாவாய்போல* அப்போது*மாருதி*தோற்றினார்*(௬௭) அம்மஹாகபி*கடலிலே*எந்தெந்த*இடத்திற்குச்*செல்லுகின்றாரோ*அந்தந்த*இடம்*அவருடைய* தொடையின் வேகத்தினாலே*கலக்கமுடையவனைப்போல*(நுரைத்தும் சுழன்றும் ஒலித்தும்)காணப்பட்டது.(௬௮) மலைபோலப்பருத்துயர்ந்த* அலைகடலின் திரைகளை*மார்பின் காற்றினாலே*அடித்து*மகாவேக முற்று*ப்புகழுடைந்த*அம்மஹாகபி*கடலைத்தாண்டினர்*.....(௬௯)

కపివాతశ్చబలవాన్ మేఘవాతశ్చనిస్సృతః
సాగరంభీమనిర్ఘోషం కంపయామాసతుర్భృశమ్.

பலவான்*நிஸ்ருத:*கபிவாதசச*மேகவாதசச* .. .. *
பீமநிர்கோஷம்*ஸாகரம*ப்ருசம*கமபயாமாஸது:* ... (எ0௯)

వికర్షన్నూర్మిజాలాని బృహన్తిలవణాంభసి
పుప్లువేకపిశార్దూలో వికిరన్నివరోదసీ.

லவணாம்பஸி*ப்ருஹந்தி*ஊர்மிஜாலாநி*விகர்ஷன* ... . *
கபிசார்தூல:*ரோதஸீ*விகிரனனிவ*புப்லுவே*... .. (எக௯)

మేరుమన్దరసంకాశా నుద్ధతాన్ సమహార్ణవే
అతిక్రామన్మహావేగ స్తరంగాన్ గణయన్నివ.

மஹாவேக:*ஸ:*மஹார்ணவே*உத்ததான*மேருமந்தரசங்காசான *
தரஙகான*கணயனனிவ*அதிக்ராமத* ●... ... ... (எஉ௯)

తస్యవేగసముద్ధూతం జలంసజలదంతదా
అంబరస్థంవిబభ్రాజ శారదాభ్రమివాతతమ్

தஸய*வேகஸமுத்தூதம*ஸஜலதம*ஜலம*ததா*அமப . . *
ரஸதம*ஆததம*சாரதாபரமிவ*விபப்ராஜ* .. ..(எ௩௯)

తిమినక్రఝషాఃకూర్మాః దృశ్యన్తేవివృతాస్తదా
వస్త్రాపకర్షణేనేవ శరీరాణిశరీరిణామ్.

ததா*விவ்ருதா:*திமிநக்ரசஷா:*கூர்மா:*வஸத்ரா ... ... *
பகர்ஷணேந*சரீரிணாம*சரீராணிவ*த்ருச்யந்தே* .. ... (எச௯)

மிகவும் வலிமையுடையதாகி*த்தோற்றின*சிறியதிருவடியின் வேகக்காற்றும்*மேகத்தின்மழைகாற்றும*(சேர்ந்து) அச்சமுறத்தக்கபேரொலி கொண்ட * ஆழ்கடலை * மிகவும * அலைத்துக் கலக்கின * (எ௰௯) உப்புநீர்க்கடலிலே * பருத்துயர்ந்த * அலைகளின் ஜாலங்களை * இழுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்ற * வானரர் தலைவரான சிறியதிருவடி * ஆகாசத்தையும் பூமியையும பிரிப்பவர்போலே * தாவினார் * (எக௯) மஹாவேகமுடைய * அம்மாருதநந்தர் * மஹார்ணவத்திலே*மேழுந்த * மேருமந்தரமலைகளுக்கு ஒப்பாகவுயர்ந்த * அலைகளை*க்கணக்கிட்டெண்ணுகிறவர்போலவே* தாண்டினார் * (எஉ௯) அந்த அனுமானுடைய * வேகத்தினாலுண்டாகிய * ஜலம் * (மேகமண்டலம்வரையிலுயர்ந்து) மேகத்துடன்கூடி * அப்பொழுது * ஆகாயத்திலே நின்று * வியன்றகன்ற*சரத்காலமேகம்போல* விளங்கிற்று*(எ௩௯) அப்போது*(நீர் நீங்கினமையின்) பிரகாசமான மீன் முதலை சிறுமீன்களும் * ஆமைகளும் * ஆடையை யவிழ்ப்பதினாலே* பிராணிகளுடைய * சரீரங்களைப்போல * க்காணப்பட்டன*........(எச௯)

ప్లవమానం సమీక్ష్యాథ భుజంగాస్సాగరాలయాః
వ్యోమ్ని తం కపిశార్దూలం సుపర్ణ ఇతి మేనిరే.

அத*ஸாகராலயா:*புஜங்கா:*வயோமநி*பலவமானம்* ... *
தம*கபிசாரதூலம*ஸமீக்ஷய*ஸுபாண இதி*மேநிரே* ... (௭௫௰)

దశయోజనవిస్తీర్ణా త్రింశద్యోజనమాయతా
ఛాయా వానరసింహస్య జలే చారుతరాభవత్

தசயோஜனவிஸதீர்ணா*த்ரிமசதயோஜனம*ஆயதா* ... ... *
வானரஸிம்ஹஸய*சாயா*ஜலே*சாருதரா*அபவத* . . (௭௬௰)

శ్వేతాభ్రఘనరాజీవ వాయుపుత్రానుగామినీ
తస్య సా శుశుభే ఛాయా వితతా లవణాంభసి

லவணாமபஸி*விதசா*வாயுபுத்ராநுகாமினீ*தஸய** ... ... *
ஸா*சாயா*சவேதாபரகனராஜீவ*சுசுபே* ... ... (௭௭௰)

శుశుభే స మహాతేజా మహాకాయో మహాకపిః
వాయుమార్గే నిరాలంబే పక్షవానివ పర్వతః

மஹாதேஜா:*மஹாகாய:*மஹாகபி:*ஸ:*நிராலமபே* . ... *
வாயுமாரகே*பக்ஷவான*பாவதஇவ*சுசுபே* ... . (௭௮௰)

యేనాసౌ యాతి బలవాన్ వేగేన కపికుంజరః
తేన మార్గేణ సహసా ద్రోణీకృత ఇవార్ణవః.

பலவான*அஸௌ*கபிகுஞ்சர:*யேந*வேகேந*யாதி* ... ... *
தேந*மாரகேண*ஸஹஸா*அாணவ:*த்ரோணீக்ருதஇவ* ... (௭௯௰)

பின்பு * கடலிடையில் வாழுகின்ற*பன்னகங்களும * ஆகாயத்திலே* தாவுகின்ற * அந்த * வானர சேனாதிபதியான அனுமானை*நோக்கி*ப்பெரியதிருவடியென்றே * எண்ணி யசசங்கொண்டன * (௭௫௰) பத்துக்காதம் அகலமுடையதும்*முப்பதுகாதம் நீளமுடையதுமாகிய* வானரசிங்கத்தின்*நிழலானது*கடல்நீரில்*மிகவும் அழகுற்றதாக*த்தோற்றிற்று(௭௬௰) உப்பு நீர்க்கடலிலே * விஸ்தாரமான * சிறியதிருவடியைப் பின்றொடர்ந்து செல்லுகின்ற*அவருடைய*அந்த*நிழலானது*வெண்மை நிறமுற்ற மேகங்களினுடைய அடர்ந்தவரிசைபோலவே * விளங்கிற்று * (௭௭௰) சிறந்த தேஜஸ்ஸையுடையவரும் * மிகப்பெரிய திருமேனியுடையோரும் * வானரர்களுள் சிறந்தவருமாகிய * அந்தச் சிறியதிருவடி * ஆலம்பமில்லாத* வாயுமார்க்கத்திலே * சிறகுகளுடன் கூடின * மலைபோல * விளங்கினர் * (௭௮௰) சிறந்த பலமுடையராதலின் * இந்த * க்கபிவன் கோனுமாருதி * எந்தவழியினாலே * வேகமாகச*செல்லுகின்றாரோ * அந்த * வழியினாலேயே* விரைவாக * அந்தச்சாகரம * பெரியகப்பறையாகப் செய்யப்பட்டதுபோல * (விளங்கிற்று) ... ... (௭௯௰)

ఆపాతే పక్షిసంఘానాం పక్షిరాజ ఇవ వ్రజన్
హనూమాన్ మేఘజాలాని ప్రకర్షన్మారుతో యథా

பக்ஷிஸம்சாரம * ஆபாதே * பக்ஷிராஜஇவ * வ்ரஜன * ஹநூமான * .. *
மேகஜாலாநி * மாருதஃ * யதா * ப்ரகாஷந * ... .(அ௦௯)

పాండురారుణవర్ణాని నీలమాంజిష్ఠకాని చ
కపినాకృష్యమాణాని మహాభ్రాణి చకాశిరే

கபிநா * க்ருஷ்யமாணாநி * மஹாப்ராணி * பாண்டுராருண ... ... *
வர்ணாநி * நீலமாஞ்சிஷ்டகாநிச * சகாசிரே * .. .. (அக௯)

ప్రవిశన్నభ్రజాలాని నిష్పతంశ్చ పునః పునః
ప్రచ్ఛన్నశ్చ ప్రకాశశ్చ చన్ద్రమా ఇవ లక్ష్యతే.

அப்ரஜாலாநி * ப்ரவிசன * புநஃ புநஃ * நிஷ்பதனச * .. .. *
ப்ரச்சன்னச்ச * ப்ரகாசச்ச * சந்த்ரமா இவ * லக்ஷ்யதே * . (அஉ௯)

ప్లవమానం తు తం దృష్ట్వా ప్లవంగం త్వరితం తదా
వవృషుః పుష్పవర్షాణి దేవగన్ధర్వదానవాః.

ததா * தேவகந்தர்வதானவாஃ * த்வரிதம * ப்லவமானம * ... . *
தம * ப்லவங்கம * த்ருஷ்ட்வா * புஷ்பவர்ஷாணி * வவ்ருஷுஃ * (அங௯)

తతాప న హి తం సూర్యః ప్లవన్తం వానరోత్తమం
సిషేవే చ తదా వాయూ రామకార్యార్థసిద్ధయే

ப்லவந்தம * தம * வானரோத்தமம * ஸூர்யஃ * நஹி * ததாப * ... .. *
ததா * வாயுஃ * ராமகார்யார்த்தஸித்தயே * ஸிஷேவேச * ... (அச௯)

பறவைகளின் கூட்டங்கள் * பறக்கும ஆகாசமார்க்கத்திலே * புள்ளி றையான பெரியதிருவடிபோல * சசென்று * மாருதி * மேகஜாலங்களை * மாருதன் * போலவே * பற்றியிழுத்தனா * (அ௦௯) ஆஞ்சனேயரா லே * இழுக்கப்பட்ட * பெரிய மேகங்களும * வெண்மை நிறமுற்றன வும் செம்மை பொருந்தினவும * நீலவண்ணமுடையனவும் மஞ்செ ட்டி நிறமுற்றனவுமாகித * திகழ்ந்தன * (அக௯) மேகங்களினுடைய திர ளிடையிலே * புகுந்தும * அடிக்கடி * புறப்பட்டும் * மறைந்தும் * கட் புலனாகியும் * சந்திரனபோல * விளங்கினா * (அஉ௯) அப்பொழுது * தேவ கந்தர்வதானவர்கள * விரைவாக * தாண்டுகின்ற * அந்த * மாருதியை * க்கண்டு * நறுமலர்களை * ப்பொழிந்தனர்கள * (அங௯) தாவுகின்ற * அந்த * வானரர் படைத்தலைவரை * க்கதிரவனும * கொளு த்தியிலன் * அப்பொழுது * வாயுவும் * ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய காரியம் கைக்கூடுவதன்பொருட்டு * க்குளிர்ந்து வீசிறறு*..................(அச௯)

ఋషయస్తుష్టువుశ్చైనం ప్లవమానం విహాయసా
జగుశ్చ దేవగన్ధర్వాః ప్రశంసన్తో మహౌజసం.

மஹௌஜஸம் * விஹாயஸா * ப்லவமானம் * ஏநம் * ... ... *
ருஷயச்ச * துஷ்டுவு: * தேவகந்தர்வாச்ச * ப்ரசம்ஸந்த: * ஜகு: * (அருஉ)

నాగాశ్చ తుష్టువుర్యక్షా రక్షాంసి విబుధాః ఖగాః
ప్రేక్ష్య సర్వే కపివరం సహసా విగతక్లమం

நாகா: * யக்ஷா: * ரக்ஷாம்ஸி * விபுதா: * ககா: * ஸர்வேச * .. *
விகதக்லமம் * கபிவரம் * ப்ரேக்ஷ்ய * ஸஹஸா * துஷ்டுவு: * ...(அசுஉ)

తస్మిన్ ప్లవగశార్దూలే ప్లవమానే హనూమతి
ఇక్ష్వాకుకులమానార్థీ చిన్తయామాస సాగరః

தஸ்மின் * ப்லவகசார்தூலே * ஹனூமதி * ப்லவமானே * . .. *
இக்ஷ்வாகுகுலமானார்த்தீ * ஸாகர: * சிந்தயாமாஸ * ... ...(அஎஉ)

సాహాయ్యం వానరేన్ద్రస్య యది నాహం హనూమతః
కరిష్యామి భవిష్యామి సర్వవాచ్యో వివక్షతాం.

வானரேந்த்ரஸ்ய * ஹனூமத: * அஹம் * ஸாஹாய்யம் * நகரி... .. *
ஷ்யாமியதி * விவக்ஷதாம் * ஸர்வவாச்ய: * பவிஷ்யாமி * .. ...(அஅஉ)

అహమిక్ష్వాకునాథేన సగరేణ వివర్ధితః
ఇక్ష్వాకుసచివశ్చాయం నావసీదితుమర్హతి.

அஹம் * இக்ஷ்வாகுநாதேன * ஸகரேண * விவர்த்தித: * .. .. . *
அயம் * இக்ஷ்வாகுஸசிவச்ச * அவஸீதிதும் * நார்ஹதி * .. (அகூஉ)

மஹாவீரமுடையவரும் * ஆகாசமார்க்கத்திலே * செல்லுகின்றவரு மாகிய * இந்தச்சிறியதிருவடியை * ரிஷிகளும் * துதிசெய்தனர்கள் * தேவகந்தர்வர்களும் * புகழ்ந்து * கானஞ்செய்தனர்கள் * (அருஉ) நாகர்களும் * யக்ஷர்களும் * ராக்ஷஸர்களும் * விபுதர்களும் * ககர்களும் * மற்றுமுள்ள ப்ராணிகளெல்லோரும் * சிறிதும் வருத்தமின்றி * (செல்லுகின்ற) வானரச்ரேஷ்டனை * கண்டு * விரைவாக * புகழ்ந்தனர்கள் * (அசுஉ) அந்த * வானரர்தலைவரான * அநுமான் * ஆகாயத்திலே செல்லுகையில் * இக்ஷ்வாகுகுலத்திலே மரியாதைசெய்து மகிழவிரும்பிய * சமுத்திரராஜன் * சிந்தையுறலாயினன் * (அஎஉ) வானரர்தலைவரான * சிறியதிருவடிக்கு * யான் * ஸஹாயம் * செய்யேனாகில் * வாயுடையோர்களெல்லோர்களுடைய * எல்லா இகழ்வுகளுக்கும் ஆளாக * ஆகுவேன் * (அஅஉ) யான் * இக்ஷ்வாகு குலத்திற்கு நாதனான * சகரசக்ரவர்த்தியினாலே * வளர்க்கப்பட்டேன் * இவர் * இக்ஷ்வாகுலதிலகனான ஸ்ரீராமனுக்கு ஸஹாயம் செய்பவர் * (ஆதலின்) துன்புறுவதற்கு * உரியரல்லர் * ... ...(அகூஉ)

తథా మయా విధాతవ్యం విశ్రమేత యథా కపిః
శేషం చ మయి విశ్రాన్తః సుఖేనాతిపతిష్యతి

*யதா * கபி: * விச்ரமேத * ததா * மயா * விதாதவ்யம் * மயி * ... .. *
விச்ராந்த: * சேஷஞ்ச * ஸுகேந * அதிபதிஷ்யதி * .. ...(௩௦௧)*

ఇతి కృత్వా మతిం సాధ్వీం సముద్రశ్ఛన్నమంభసి
హిరణ్యనాభం మైనాకమువాచ గిరిసత్తమమ్

*இதி * ஸாத்வீம் * மதிம் * க்ருத்வா * ஸமுத்ர: * அம்பஸி * சந்நம் * *
ஹிரண்யநாபம் * மைநாகம் * கிரிஸத்தமம் * உவாச * . . (௩௧௧)*

త్వమిహాసురసంఘానాం పాతాళతలవాసినామ్
దేవరాజ్ఞా గిరిశ్రేష్ఠ పరిఘః సన్నివేశితః

*கிரிச்ரேஷ்ட * த்வம் * இஹ * பாதாளதலவாஸிநாம் * அஸு- . .. *
ரஸங்காநாம் * தேவராஜ்ஞா * பரிக: * ஸந்நிவேசித: * (௩௨௧)*

త్వమేషాం జాతవీర్యాణాం పునరేవోత్పతిష్యతామ్
పాతాళస్యాప్రమేయస్య ద్వారమావృత్య తిష్ఠసి.

*த்வம் * ஜாதவீர்யாணாம் * புநரேவ * உத்பதிஷ்யதாம் * ஏஷாம் * .. *
அப்ரமேயஸ்ய * பாதாளஸ்ய * த்வாரம் * ஆவ்ருத்ய * திஷ்டஸி * (௩௩௧)*

తిర్యగూర్ధ్వమధశ్చైవ శక్తిస్తే శైల వర్ధితుమ్
తస్మాత్ సంచోదయామి త్వాముత్తిష్ఠ గిరిసత్తమ

*சைல * திர்யக் * ஊர்த்வம் * அதச்சைவ * வர்த்திதும் * தே * சக்தி: * *
தஸ்மாத் * த்வாம் * ஸஞ்சோதயாமி * கிரிஸத்தம * உத்திஷ்ட * (௩௪௧)*

(ஆதலின்) எவ்வண்ணம் * இந்தச் சிறிய திருவடி * இளைப்பாறியருளுவரோ * அவ்வண்ணம் * யான் * செய்யவேண்டும் * என்னிடத்தில் * இளைப்பாறி * (பின்பு) மிகுந்த வழியை * ஸுகமாக * தாண்டிச் செல்லக் கடவர் (௩௦௧) என்றிவ்வகையாக * நல்லமான * கருத்துக் * கொண்டு * சமுத்ரராஜன் * நீரிடையில் * மூழ்கி மறைந்திருக்கின்ற * பொன்மயமான * மைநாகமென்றும் * வரையரையனை நோக்கி * மொழியலுற்றனன் * (௩௧௧) கேளாய் தராதரத்தர வேந்தே * நீ * இங்கே * பாதாள தலங்களில் வாழ்கின்ற * தானவகணங்களுக்கு * விண்ணவர்கோனான சசிமணாளனாலே * கோட்டை வாயிலே பூட்டவல்ல உழல்மரம்போல * தடையாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனை * (௩௨௧) நீ * வளர்ந்த தோள்வலியுற்று * மீளவும் * மேலெழவிரும்புகின்ற * இவ்வசுரர்களுக்கு * அளவிடற்கரிய * கடலினுடைய * துறைமுகத்தை * மறைத்துக்கொண்டு * நிற்கின்றனை (௩௩௧) கேளாய் மைநாக * குறுக்காகவும் * மேலாகவும் * கீழாகவும் * வளர்வதற்கு * உனக்கே * மிகத்திறமை * (யுளது) ஆதலால் * உன்னையே * யேவுகின்றேன் * மலைகளுள் சிறந்தவனே * யெழுந்திராய் * (௩௪௧) வீரமுடையவரும் * கபிகளுள் சூரமுடையவருமாகிய * அந்த * இந்த * அநுமான் * சக்கரவர்த்தித் திருமகனுடைய காரியார்த்தமாக * பயங்கரமான * செயலுடையராய் * ஆகாயத்தில் * மேலெழுந்து தாண்டுகின்றனர் * ... ... (௩௫௧)

సఏషకపిశార్దూల స్త్వాముపర్యేతివీర్యవాన్
హనూమాన్ రామకార్యార్థం భీమకర్మాఖమాప్లుతః.

வீர்யவான*கபிசார்தூலஃ*ஸஃ*ஏஷஃ*ஹநூமான் ... ... *
ராமகார்யார்த்தம்*பீமகர்மா*கம்*ஆப்லுதஃ* ... ... (கருஉ)

తస్యసాహ్యంమయాకార్య మిక్ష్వాకుకులవర్తినః
మమహీక్ష్వాకవఃపూజ్యాః పరంపూజ్యతమాస్తవ,

இக்ஷ்வாகுகுலவாதினஃ*தஸ்ய*ஸாஹ்யம்*மயா*காயம்* ... *
மம*இக்ஷ்வாகவஃ*பூஜ்யாஹி*தவ*பரம்*பூஜ்யதமாஃ* ... (கசுஉ)

కురుసాచివ్యమస్మాకం ననఃకార్యమతిక్రమేత్
కర్తవ్యమకృతంకార్యం సతాంమన్యుముదీరయేత్.

அஸமாகம*ஸாசிவ்யம*குரு*நஃ*காயம்*நஅதிகரமேத*... ... *
காதவயம்*காயம்*அக்ருதம*ஸதாம*மனயும்*உதீரயேத*.. (கஎஉ)

సలిలాదూర్ధ్వముత్తిష్ఠ తిష్ఠత్వేషకపిస్త్వయి
అస్మాకమతిథిశ్చైవ పూజ్యశ్చప్లవతాంవరః.

ஸலிலாத*ஊர்த்வம*உததிஷட*ஏஷஃ*கபிஃ*த்வயி*திஷ்டது*... *
பலவதாம*வரஃ*அஸமாகம*அதிதிசசைவ*பூஜ்யசச* ... (கூஅஉ)

చామీకరమహానాభ దేవగన్ధర్వసేవిత
హనూమాంస్త్వయివిశ్రాన్త స్తతశ్శేషంగమిష్యతి

சாமீகரமஹாநாப*தேவகாதாவஸேவித*ஹநூமான*... ... ... *
தவயி*விசராநதஃ*ததஃ*சேஷம*கமிஷயதி*... . ... (கூகூஉ)

வீரமுடையவரும்* கபிகளுள் சூரமுடையவருமாகிய*அநத*இந்த* அநுமான் * சககரவர்த்தித்திருமகனுடைய காரியாரத்தமாக * பயஙகரமான செயலுடையராய * ஆகாயததில் * மேலெழுந்து தாண்டுகின்றனர்* (கூருஉ) இக்ஷ்வாகுகுலத்தில் ஆவலுற்றுப் பணிவிடைசெய்கின்ற * அந்தச சிறியதிருவடிககு * ஸஹாயம * யான * செயல்வேண்டும் * எனக்கு * இக்ஷ்வாகுகுலததவர் * பூஜியாகளலலரோ * உனக்கும * மிகவும * பூஜிக்கததக்கவர்களே* (கூசுஉ) (ஆதலின்) நமககு * நீ யிந்தச் சஹாயம அகத்தியம செய்க* நமது * காரியம * கழிந்துபோகாமல பாராய்*செயற்குரிய * செயல் * தககாலையில் செய்யபபடாதாயின் * நலலோர்களுக்கும * சீற்றத்தை*விளைககும* (கூஎஉ) (ஆதலின) நீரினின்றும்*மேலே*யெழுந்திராய் * இந்த * அனுமான் * உன்மீது * உடகார்க * தாவுவோர்களுள * சிறந்தவரும் * நமககு * அதிதியாக வருவோருமாதலின்* பூஜை செய்துகொள்ளத் தக்கவராகின்றாரன்றோ இவர்* (கூஅஉ) பொன்மயமான பெரிய சிகரமுடையவனும் * தேவகநதர்வாகளால் சேவிக்கப்பட்டவனுமாகிய* (மைநாகமே) இந்த அனுமான்* உன்மேல்*இளைப்பாறி*ப்பின்பு* மிகுந்த வழிபற்றி * சசெல்வார்*... ... . (கூகூஉ)

కాకుత్స్థస్యానృశంస్యం చ మైథిల్యాశ్చ వివాసనం
శ్రమం చ ప్లవగేన్ద్రస్య సమీక్ష్యోత్థాతుమర్హసి.

காகுத்ஸ்தஸ்ய*ஆந்ருசம்ஸ்யஞ்ச*மைதில்யா꞉*விவாஸநம்ச* ... *
ப்லவகேந்த்ரஸ்ய*ச்ரமஞ்ச*ஸமீக்ஷ்ய*உத்தாதும*அர்ஹஸி*(க௦௦௯)

హిరణ్యనాభో మైనాకో నిశమ్య లవణాంభసః
ఉత్పపాత జలాత్తూర్ణం మహాద్రుమలతాయుతః.

(இதி) ஹிரண்யநாப꞉*மைநாக꞉*லவணாம்பஸ꞉*நிசம்ய* ... *
ஜலாத்*தூர்ணம்*மஹாத்ருமலதாயுத꞉*உத்பபாத*... .. (க௦க௯)

స సాగరజలం భిత్త్వా బభూవాభ్యుత్థితస్తదా
యథా జలధరం భిత్త్వా దీప్తరశ్మిర్దివాకరః.

ஸ꞉*ததா*ஸாகரஜலம்*பித்வா*ஜலதரம்பித்வா* ... ... *
திவாகர꞉*யதா*அப்யுத்தித꞉*தீப்தரச்மி꞉*பபூவ* ... (க௦௨௯)

స మహాత్మా ముహూర్తేన పర్వతస్సలిలావృతః
దర్శయామాస శృంగాణి సాగరేణ నియోజితః,

ஸ꞉*பர்வத꞉*ஸலிலாவ்ருத꞉*மஹாத்மா*ஸாகரேண* ... *
நியோஜித꞉*முஹூர்த்தேந*ச்ருங்காணி*தர்சயாமாஸ* ... (க௦௩௯)

శాతకుంభమయైశ్శృంగైస్సకిన్నరమహోరగైః
ఆదిత్యోదయసంకాశైరాలిఖద్భిరివాంబరం.

சாதகும்பமயை꞉*ஸகிந்நரமஹோரகை꞉*ஆதித்யோதய . *
ஸங்காசை꞉*அம்பரம்*ஆலிகத்பி꞉இவ*ச்ருங்கை꞉* ... (க௦௪௯)

பெருமாளுக்கு * பிராட்டிமீதுள்ள கருணையையும * பிராட்டிக்கு * நேர்ந்த கணவனைபபிரிந்து துவீபாந்தரம சேர்ந்த துன்பத்தையும்*இந்த அனுமானுடைய * வருத்தத்தையும் * நன்காராயந்துணர்ந்து * மேலெழுவதற்கு * உரியனாகக்கடவை * (க௦௦௯) (என்றிவ்வண்ணம்) பொன்மயமான சிகரங்களையுடைய * மைநாகமலை * ஸமுத்திரராஜன் சொலல*க்கேட்டு * நீரினின்றும*வேகமாக * மரஞ்செடி கொடிகளுடன் கூடியதாக * மேலெழுந்து * (க௦க௯) (நெடுநாளாக) நீரிலழுந்தியிருந்ததாதலின் * அப்பொழுது * கடல்நீரை * பிளந்துகொண்டு* மேகஜாலத்தைப்* பிளந்துகொண்டு* (இடையில் தோன்றிய) கதிரவன்*போல*மேலே நின்று ஜொலிக்கின்ற காந்தியுடையதாக * ஆயிற்று * (க௦௨௯) அந்த * மலை * (இதுவரையில்) நீருள்ளடங்கியதாயினும * மஹாமகிமையுடையதாதலின் * நீர்க்கடவுளினால் * ஏவப்பட்டு * முகூர்த்தகாலத்துக்குள்ளே * தனது சிருங்கங்களை * க்கட்புலனாக்கி* (க௦௩௯) பொன் மயங்களும் * கின்னரமகோரகர்களுடன் கூடினவும் * ஸூரியோதயத்துக்கு நிகராயினவும் * ஆகாயத்தை * க்கீறுவன போன்றவுமாகிய * சிகரங்களினால் * (சூழப்பட்டு விளங்கிற்று) ... ... (க௦௪௯)

తప్తజాంబూనదైశ్శృంగైః పర్వతస్యసముత్థితైః
ఆకాశంశస్త్రసంకాశ మభవత్కాంచనప్రభం.

தப்தஜாம்பூநதை꞉*ஸமுத்திதை꞉*பர்வதஸ்ய*ச்ருங்கை꞉* ... *
சஸ்த்ரஸங்காசம்*ஆகாசம்*காஞ்சநப்ரபம்*அபவத* ... (௧௦௫)

జాతరూపమయైశ్శృంగై ర్భ్రాజమానైస్స్వయంప్రభైః
ఆదిత్యశతసఙ్కాశ స్సోఽభవద్గిరిసత్తమః.

ஜாதரூபமயை꞉*ப்ராஜமாநை꞉*ஸ்வயம்ப்ரபை꞉* ... ... *
ச்ருங்கை꞉*ஸ꞉*கிரிஸத்தம꞉*ஆதித்யசதஸங்காச꞉*அபவத்*(௧௦௬)

తముత్థితమసంగేన హనూమానగ్రతస్స్థితం
మధ్యేలవణతోయస్య విఘ్నోఽయమితినిశ్చితః.

அஸங்கேந*உத்திதம்*அக்ரத꞉*ஸ்திதம்*தம்* ... ... *
லவணதோயஸ்ய*மத்யே*அயம்*விக்ந꞉*இதி*நிச்சித꞉*... (௧௦௭)

సతముచ్ఛ్రితమత్యర్థం మహావేగో మహాకపిః
ఉరసాపాతయామాస జీమూతమివమారుతః.

ஸ꞉*மஹாவேக꞉*மஹாகபி꞉*அத்யர்த்தம்*உச்ரிதம* ... ... *
தம*ஜீமூதம*மாருதஇவ*உரஸா*பாதயாமாஸ* ... (௧௦௮)

సతదా పాతితస్తేన కపినాపర్వతోత్తమః
బుద్ధ్వాతస్యకపేర్వేగం జహర్షననన్దచ.

ததா*தேந*கபிநா*பாதித꞉*ஸ꞉*பர்வதோத்தம꞉* ... . *
தஸ்ய*கபே꞉*வேகம*புத்வா*ஜஹர்ஷச*நநந்தச* ... (௧௦௯)

உருககிய தஙகமபோல* மேலெழுந்த * அமமைநாகமலையினுடைய* சிகரங்களினாலே * எஃகுபோன்ற * ஆகாயமெங்கும * பொன்னொளி யுளதா * யிற்று * (௧௦௫) பொனமயமாயினவும * மிக விளங்குவனவும் * இயல்பாகவே அழியாவொளியுடையனவும * (ஆகிய) அந்தச்சிகரங்களினாலே* அந்த*வனாகளுககிறையான மைனாகம*ஞாயிறுகள் நூறுவாகளுக்கு நிகராக * திகழந்தது (௧௦௬) தடையின்றி * மேலெழுந்து * எதிரிலே* நின்ற * அமமலையை* (நோக்கி) உபபு நீரகடலினிடையிலே * இது* விக்கினம் * என்று * நிச்சயங்கொணடு* (௧௦௭) சிறந்தவரும்*மகாவேகமுடையோரும் * வாநரர்களுள சிறந்தவரும் * (ஆதலின்) மிகவும * உயர்ந்த * அம்மலையை * க்கருமுகிலை * மாருதம் எளிதாக மோதுவதுபோல * மார்பினால் * மோதிக் கீழேதளளினா * (௧௦௮) அப்பொழுது * அந்த*மாருதியினாலே * தள்ளப்பட்ட * அந்த * ச்சிறநத மைநாகமலை * அந்த * ச்சிறிய திருவடியினுடைய * வேகத்தை * யறிநது * வியப்புமுற்று * மகிழ்ந்தது * ... ... (௧௦௯)

తమాకాశగతంవీర మాకాశేసముపస్థితః
ప్రీతోహృష్టమనావాక్య మబ్రవీత్పర్వతఃకపిం

ஆகாசே*ஸமுபஸ்திதஃ*ப்ரீதஃ*ஹ்ருஷ்டமனாஃ*பர்வதஃ* ... *
ஆகாசகதம்*வீரம்*தம்*கபிம்*வாகயம்*அபரவீத* ... (௧௧0௯)

మానుషంధారయన్రూప మాత్మనశ్శిఖరేస్థితః.

மாறுஷம்*ரூபம*தாரயன*ஆதமனஃ*சிகரே*ஸதிதஃ* ... (௧௧௧)

దుష్కరంకృతవాన్కర్మ త్వమిదంవానరోత్తమ
నిపత్యమమశృంగేషు విశ్రమస్వయథాసుఖం

வானரோததம*த்வம்*துஷ்கரம்*இதம*காம*கருதவான* ... *
மம*ச்ருங்கேஷு*நிபதய*யதாஸுகம*விசரமஸவ* ... (௧௧௨)

రాఘవస్యకులేజాతై రుదధిఃపరివర్ధితః
సత్వాంరామహితేయుక్తం ప్రత్యర్చయతిసాగరః

உததிஃ*ராகவஸய*குலே*ஜாதைஃபரிவாதிதஃ*ஸஃ* ... ... *
ஸாகரஃ*ராமஹிதே*யுகதம*தவாம்*பரதி*அாசயதி* ... (௧௧௩)

కృతేచప్రతికర్తవ్య మేషధర్మస్సనాతనః
సోయంతత్ప్రతికారార్థీ త్వత్తస్సంమానమర్హతి,

க்ருதேச*பரதிகாதவயம*ஏஷஃ*ஸநாதநஃ*தாமஃ*... ... *
ஸஃ*அயம்*ததபரதிகாராாதீ*தவததஃ*ஸமமாநம்*அாஹதி* (௧௧௪)

ஆகாசததிலே * எதிராக நின்று * பிரீதியுற்று * மனமகிழ்ந்த * அம்மைநாகம * ஆகாசத்தில நிறகின்ற * வீரமுடைய * அந்த மாருதியை நோக்கி * (இவ்வண்ணம) வாககியத்தை*மொழியலுறறு * (௧௧0௯) மானிட * ரூபததை * தரித்து * த்தனது * சிகரத்தின்மேலே * நின்று* (௧௧௧) கேட்டருளீா வாநரர்கோமானே * தேவர் * செயற்கரிய * இந்த * ச்செயலை * ச்செய்தருளினீா * எனது * சிருங்கங்களில் * இறங்கி * சசுகமாக* இளைபபாறியருளக * (௧௧௨) இநதககடல் * பெருமாளுடைய*குலத்திலே* பிறநத ஸாகரர்களினுலே * வளர்க்கப்படடது * அந்த*ஸாகரமே* ஸ்ரீராம காரியத்தில் * ஊக்கமுற்ற * தேவரை * க்குறித்து*பபூஜை செயவிக்கின்றனன் * (௧௧௩) ஒருவர் உபகாரம செய்கையில் * அதற்கு பிரதியுபகாரம் செயல்வேண்டும் * இதுதான் * தொல்லையான * தருமம * அந்த * இந்த சமுத்திரராஜன்* தனக்கு ஸாகரர் செய்த நன்றிக்கு பதில் செய்யக் கருதுகின்றனன் * (ஆதலின் அவன்) தேவரிடத்தில்*மரியாதை*பெற்றுக்கொள்ளத் தக்கவன் * ... ... (௧௧௪)

త్వన్నిమిత్తమనేనాహం బహుమానాత్ప్రచోదితః
తిష్ఠత్వం కపిశార్దూల మయి విశ్రమ్య గమ్యతామ్.

அநேந*அஹம்*த்வந்நிமித்தம*பஹுமாநாத்*ப்ரசோதித꞉* ... *
கபிசார்தூல*த்வம*மயி*திஷ்ட்ட*விச்ரம்ய*கம்யதாம . (ககரு)

యోజనానాం శతం చాపి కపిరేష సమాప్లుతః
తవ సానుషు విశ్రాన్తః శేషం ప్రక్రమతామితి

ஏஷ꞉*கபி꞉*யோஜநாநாம*சதஞ்சாபி*ஸமாப்லுத꞉* ... *
தவ*ஸாநுஷு*விச்ராந்த꞉*சேஷம*பராக்ரமதாம*இதி* ..(ககசு)

తదిదం గన్ధవత్స్వాదు కన్దమూలఫలం బహు
తదాస్వాద్య హరిశ్రేష్ఠ విశ్రాన్తోనుగమిష్యసి.

ஹரிசரேஷ்ட*தத*தத*இதம்*கந்தவத*ஸ்வாது*பஹு* ... ... *
கந்தமூலபலம*ஆஸ்வாதய*விச்ராந்த꞉*அநுகமிஷ்யஸி* .. (ககஎ)

అస్మాకమపి సంబన్ధః కపిముఖ్య త్వయాస్తి వై
ప్రఖ్యాతస్త్రిషు లోకేషు మహాగుణపరిగ్రహః.

கபிமுக்ய*த்வயா*அஸ்மாகமபி*ஸம்பந்த꞉*மஹாகுணபரிக்ரஹ꞉* *
த்ரிஷு*லோகேஷு*ப்ரக்யாத꞉*அஸ்திவை*... ... (ககஅ)

వేగవన్తః ప్లవన్తో యే ప్లవగా మారుతాత్మజ
తేషాం ముఖ్యతమం మన్యే త్వామహం కపికుఞ్జర.

மாருதாத்மஜ*யே*ப்லவகா꞉*வேகவந்த꞉*ப்லவந்த꞉* ... ... *
கபிகுஞ்சர*த்வாம்*அஹம*தேஷாம்*முக்யதமம்*மந்யே*...(ககூ)

இந்த ஸாகரனாலேதான் * யான் * தேவர் பொருட்டாக* பஹுமானத்தி னாலே * யேவப்பட்டேன் * வானரா கோமானே * (ஆதலின்) தேவர்*என் மீதில் * இருந்தருளக * இளைப்பாறியபின்னா * செல்லுக * (ககரு) இந்த அனுமான் * யோஜனங்கள * நூறும * ஓரேதாவாகததாவுகின்றனர்* (ஆத லின்) இவர் * உன்னுடைய * தாழ்வரைகளிலே * யிளைப்பாறி * (பபினபு) மிகுந்தவழியை * த்தாண்டிசசெல்லக்கடவர்*என்று* (சமுத்திரராஜனெ ன்னை யேவினன்) (ககசு) வலீமுகர்தலைவரோ*ஆதலின்*அநதச*சிறப்புற்ற இந்த * மணமுற்று * உருசிகொணட * மிகுதியான * கந்தமூலபலங்க ளை * ப்புசித்து * இளைபபாறி * ப்பின்பு செலலுக * (ககஎ) வானரப்படை த்தலைவரோ * தேவருடன் * நமக்கும் * உறவானது * பெரியோர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டதாகவும்* மூன்று*லோகங்களிலும் * பிரஸித்தமாகவும் * இருக்கின்றதன்றோ * (ககஅ) வாயுபகவான் மைந்தரே * எவரெவர்கள் * தாவுகின்றவர்களெனப் பெயருற்று * மிகவும் வேகமுடையவர்களாகித் * தாவுகின்றனர்களோ * வானரசிகாமணி * தேவரை*யான் * அவர்களெல் லோர்களுக்குள்ளும்*மிகச்சிறந்தவரெனவே*யெண்ணுகின்றேன்* (ககூ)

అతిథిః కిల పూజార్హః ప్రాకృతో௨పి విజానతా
ధర్మం జిజ్ఞాసమానేన కింపునస్త్వాదృశో మహాన్,

தாமம்*ஜிஜ்ஞாஸமாநேந*விஜாநதா*அதிதிः*ப்ராக்ருதோபி* ... *
பூஜார்ஹः*கில*த்வாத்ருசः*மஹாந*கிம்புநः* ... ... (கஉ0)

త్వం హి దేవవరిష్ఠస్య మారుతస్య మహాత్మనః
పుత్రస్తస్యైవ వేగేన సదృశః కపికుఞ్జర.

கபிகுஞ்சர*த்வம*தேவவரிஷ்டஸ்ய*மஹாத்மனः* ... ... *
மாருதஸ்ய*புத்ரःஹி*வேகேந*தஸ்யைவ*ஸத்ருசः* ... (கஉக)

పూజితే త్వయి ధర్మజ్ఞ పూజాం ప్రాప్నోతి మారుతః
తస్మాత్త్వం పూజనీయో మే శృణు చాప్యత్ర కారణం.

தர்மஜ்ஞ*த்வயி*பூஜிதே*மாருதः*பூஜாம*ப்ராப்நோதி* ... *
தஸ்மாத*த்வம*மே*பூஜநீயः*அத்ர*காரணஞ்சாபி*ச்ருணு*.(கஉஉ)

పూర్వం కృతయుగే తాత పర్వతాః పక్షిణో௨భవన్
తే௨పి జగ్ముర్దిశస్సర్వా గరుడానిలవేగినః.

தாத*பூர்வம*க்ருதயுகே*பர்வதாः*பக்ஷிணः*அபவன்* ... .. *
தே*கருடாநிலவேகினः*ஸர்வாः*திசः*அபிஜக்முः* ...(கஉங)

తతస్తేషు ప్రయాతేషు దేవసంఘాస్సహర్షిభిః
భూతాని చ భయం జగ్ముస్తేషాం పతనశంకయా.

ததः*தேஷு*ப்ரயாதேஷு*ருஷிபிஸ்ஸஹ*தேவஸங்காः* ... *
பூதாநிச*தேஷாம*பதநசங்கயா*பயம*ஜக்முः* ... ... (கஉச)

தருமத்தை * யுணரவிருப்பங்கொண்ட * விவேகியாலே * அதிதியெ ன்பவன * அற்பனுயிருந்தாலும * பூஜை செய்வதற்குரியவனல்லனே * (ஆதலின்) நீவிர்போன்ற * மஹாத்துமா * பூஜைசெய்வதற்குரியனென் பதைக்கேட்கவேண்டுமோ * (கஉ0) கபிசிகாமணி * தேவா * தேவர்களுக் கெல்லாஞ் சிறந்தவரான * மஹாமகிமையுடைய * வாயுபகவானுடைய * புத்திரரல்லீரோ * வேகத்தினாலே * அந்த வாயுபகவானுக்கே* நிகராகின் றீரல்லீரோ* (கஉக) (ஆதலின்) தாமமறிந்தவரோ*தேவா*என்னால் பூசை செய்யப்பட்டீராயின * வாயுபகவான் * அந்தப் பூஜையை * அடைந்தவ ராகின்றார் * ஆகையாலேயே * தேவர் * எனக்குப * பூஜிக்கத்தக்கவர்* இவ்விஷயத்தில்*காரணமும் உரைக்கிறேன்; கேட்டருளீர*(கஉஉ) வாயு குமாரரே * ஆதியான * க்ருதயுகத்திலே * மலைகளெல்லாம் * (பறவை கள்போல) சசிறகுடையனவாக * இருந்தன ; அவைகள் * கருடனபோல வும் வாயுபோலும் வேகமுடையனவாகி * எல்லாத்*திசைகளிலும்*பறந்து சென்றன * (கஉங) பின்பு * அம்மலைகள * இவ்வண்ணம் பறந்து செல்லு கையில்*ரிஷிகளுடன் கூடிய*தேவகணங்களும * மற்றுள்ள பூதங்களும்* அம்மலைகள் * நம்மேல் விழுமோவென்னுஞ் சங்கையினலே*அச்ச*முற் று நடுங்கின; ... ... (கஉச)

తతః క్రుద్ధస్సహస్రాక్షః పర్వతానాం శతక్రతుః
పక్షాంశ్చిచ్ఛేద వజ్రేణ తత్ర తత్ర సహస్రశః.

ததஃ*சதக்ரதுஃ*ஸஹஸ்ராக்ஷஃ*க்ருத்தஃ*பர்வதாநாம* ... ... *
பக்ஷாந*தத்ர தத்ர*ஸஹஸ்ரசஃ*சிச்சேத* ... ... (கஉரு)

స మాముపగతః క్రుద్ధో వజ్రముద్యమ్య దేవరాట్
తతోఽహం సహసా క్షిప్తశ్శ్వసనేన మహాత్మనా.

ஸஃ*க்ருத்தஃ*தேவராட்*வஜ்ரம*உத்யம்ய*மாம்*உபகதஃ* .. *
ததஃ*அஹம*மஹாத்மநா*சவஸநேந*ஸஹஸா*க்ஷிப்தஃ* . (கஉசு)

అస్మిఁల్లవణతోయే చ ప్రక్షిప్తః ప్లవగోత్తమ
గుప్తపక్షస్సమగ్రశ్చ తవ పిత్రాభిరక్షితః,

ப்லவகோத்தம*அஸ்மின*லவணதோயே ச*ப்ரக்ஷிப்தஃ* ... ... *
குப்தபக்ஷஃ*ஸமக்ரச்ச*தவ*பித்ரா*அபிரக்ஷிதஃ* ... .. (கஉஎ)

తతోఽహం మానయామి త్వాం మాన్యో హి మమ మారుతః
త్వయా మే హ్యేష సంబన్ధః కపిముఖ్య మహాగుణః,

ததஃ*அஹம்*த்வாம*மாநயாமி*மம*மாருதஃ*மாந்யஃ ஹி* . *
கபிமுக்ய*த்வயா*மே*ஏஷஃ*ஸம்பந்தஃ*மஹாகுணஃ*ஹி*...(கஉஅ)

అస్మిన్నేవం గతే కార్యే సాగరస్య మమైవ చ
ప్రీతిం ప్రీతమనాః కర్తుం త్వమర్హసి మహాకపే.

அஸ்மின*கார்யே*ஏவங்கதே*ஸாகரஸ்ய*மமைவச* ... . *
ப்ரீதிம*த்வம*ப்ரீதமநாஃ*கர்த்தும*அர்ஹஸி*மஹாகபே* ... (கஉகூ)

அநந்தரம் * நூறு யாகம்பண்ணின * ஆயிரங்கண்ணனான இந்திரன் *
மிகவும் கோபங்கொண்டு * அம்மலைகளினுடைய * சிறகுகளை * அங்கங்கே *
யாயிரஞ் சிதறுக * அறுத்து விட்டனன் * (கஉரு) (பின்பு) அந்தக் * கோப
ங்கொண்ட * தேவராஜன் * வச்சிராயுதத்தை * யோங்கிக்கொண்டு * என்னை *
எதிர்த்து வந்தனன் * உடனே * யான் * மஹாத்துமாவான * வாயுபகவானாலே *
வேகமாக * மோதித்தள்ளப்பட்டவனாகி * (கஉசு) வாநரவீரரே * இந்த *
உப்புநீர்க்கடலிலே * யாழ்த்தியமுக்கப்பட்டு * அடக்கப்பட்ட சிறகுடைய
னாகி * யங்கவீனமுறாமல * தேவருடைய * தந்தையினாலே * பாதுகாத்
தளிக்கப்பட்டேன் * (கஉஎ) ஆகையாலே * யான் * தேவரைப் * பூஜைசெய்ய
முயலுகின்றேன் * எனக்கு * வாயுபகவான் * பூஜிக்கத்தக்கவரல்லரோ * கபி
சிகாமணியே * உம்முடன் * எனக்கு * இந்த * ஸம்பந்தம் * மிகுந்த நற்
குணமுடைய * தன்றோ * (கஉஅ) மஹாகபியே * இந்தக் * காரியம் * இவ
வண்ணமாகுகையில் * ஸமுத்திரராஜனுடையவும் * என்னுடையவும் * உம்
மீதுள்ள ப்ரீதியாற்செய்யும பூசையைத் * தேவர் * மனமகிழ்வுடன் * செய்து
கொள்ளத் * தக்கவராகின்றீர் * ... ... (கஉகூ)

శ్రమం మోక్షయ పూజాం చ గృహాణ కపిసత్తమ
ప్రీతిం చ బహుమన్యస్వ ప్రీతో౽స్మి తవ దర్శనాత్.

கபிஸத்தம*சரமம்*மோக்ஷய*பூஜாஞ்ச*க்ருஹாண*... ... ... *
ப்ரீதிஞ்ச*பஹுமன்யஸ்வ*தவ*தர்சனாத்*ப்ரீத꞉*அஸ்மி* ...(௯0)

ఏవముక్తః కపిశ్రేష్ఠస్తం నగోత్తమమబ్రవీత్
ప్రీతో౽స్మి కృతమాతిథ్యం మన్యురేషో౽పనీయతాం

ஏவம்*உக்த꞉*கபிச்ரேஷ்ட꞉*தம்*நகோத்தமம*அப்ரவீத* ... *
ப்ரீத꞉*அஸ்மி*ஆதித்யம்*க்ருதம்*ஏஷ꞉*மன்யு꞉*அபநீயதாம். (௯௧)

త్వరతే కార్యకాలో మే అహశ్చాప్యతివర్తతే
ప్రతిజ్ఞా చ మయా దత్తా న స్థాతవ్యమిహాన్తరే

மே*கார்யகால꞉*த்வரதே*அஹச்சாபி*அதிவர்த்ததே*இஹ* ... *
அந்தரே*ஸ்தாதவ்யம்* (இதி) ப்ரதிஜ்ஞா ச*மயா*தத்தா*...(௯௨)

ఇత్యుక్త్వా పాణినా శైలమాలభ్య హరిపుంగవః
జగామాకాశమావిశ్య వీర్యవాన్ ప్రహసన్నివ.

வீர்யவான*ஹரிபுங்கவ꞉*ப்ரஹஸன்னிவ*இதி*உக்த்வா* ... ... *
சைலம*பாணினா*ஆலப்ய*ஆகாசம்*ஆவிச்ய*ஜகாம* ...(௯௩)

స పర్వతసముద్రాభ్యాం బహుమానాదవేక్షితః
పూజితశ్చోపపన్నాభిరాశీర్భిరనిలాత్మజః

ஸ꞉*அநிலாத்மஜ꞉*பர்வதஸமுத்ராப்யாம்*பஹுமானாத்* ... ... *
அபேக்ஷித꞉*உபபன்னாபி꞉*ஆசீர்பி꞉*பூஜிதச்ச*... ... ...(௯௪)

வலீமுகவீரரே * இதுவரையிலுந் தாவிவந்த இளைப்பையும்*விடுக* யான் செய்யும் பூஜையையும் * பெற்றுக்கொள்க * எங்களுடைய நட்பையும் * கொண்டாடுக * உம்மைக் * கண்டதனாலேயே * மிகவும் ப்ரீதியுடையவன் * ஆகினறேன் (௯0) என்றிவவண்ணம் * உரைக்கப்பட்ட * கபிசிகாமணியான சிறியதிருவடி * அந்த * மலைத்தலைவனான மைநாகத்தை நோக்கி*மொழியலுற்றனர்* (கேளீர மலைகளுக்கிறையே நீர் இவ்வண்ணம் மொழிவதினாலேயே) மகிழ்ந்தவ * னாகின்றேன் * அதிதிபூஜையும் * செய்யப்பட்டது* (யானுட்காராமல் செல்வதினாலுண்டான) இந்த*சினமானது * போக்கக்கடவது * (௯௧) எனக்குக் * காரியஞ்செய்வதற்குரிய காலமானது* (என்னை) யேவுகின்றது * பகலும் * கழிந்துவிடுகின்றது * இந்தக்*கடலிடையிலே*யான் நிற்பதில்லை*(யென்று) பிரதிஜ்ஞையும்*என்னால்*புறப்படுகையில் (யதாராகவ நிர்முக்த꞉சர꞉)என்பதினால் செய்யப்பட்டுளது* (௯௨) சிறந்த தோள்வலியுடைய * வானரர்கோனான அநுமான்* புன்னகைசெய்து * இவ்வண்ணம் * உரைத்துவிட்டு * அந்த மைநாகமலையைக் * கரதலத்தினாலே*தடவி*ஆகாயத்தில்*தாவிச்*சென்றனர் (௯௩) அந்த*அநிலகுமாரர்*அந்த மைநாக சமுத்திரங்களினாலே*பகுமதியுடன்* பார்க்கப்பட்டவரும் * தகுதியான* ஆசீர்வாதங்களினாலே*பூஜிக்கப்பட்டவரும் * (ஆகி) ... ... (௯௪)

అథోర్ధ్వం దూరముత్పత్య హిత్వా శైలం మహార్ణవే
పితుః పన్థానమాస్థాయ జగామవిమలేంబరే

அத * ஊர்த்வம் * தூரம் * உத்பத்ய * ஹித்வா * சைலம் * மஹார்ணவே * ... *
பிதுஃ * பந்தானம் * ஆஸ்தாய * விமலே * அம்பரே * ஜகாம * (க௱ரு)

భూయశ్చోర్ధ్వగతిం ప్రాప్య గిరింతమవలోకయన్
వాయుసూనుర్నిరాలంబే జగామవిమలేంబరే

* பூயஃ * ச * ஊர்த்வகதிம் * ப்ராப்ய * தம் * கிரிம் * *
அவலோகயன் * நிராலம்பே * விமலே * அம்பரே * ஜகாம * (க௱சு)

తద్ద్వితీయం హనుమతో దృష్ట్వాకర్మసుదుష్కరం
ప్రశశంసుస్సురాస్సర్వే సిద్ధాశ్చపరమర్షయః

ஸர்வே * ஸுராஃ * ஸித்தாஃ * ச * பரமர்ஷயஃ * ஹனுமதஃ *
தத் * த்விதீயம் * கர்ம * ஸுதுஷ்கரம் * த்ருஷ்ட்வா * ப்ரசசம்ஸுஃ (க௱எ)

దేవతాశ్చాభవన్హృష్టా స్తత్రస్థాస్తస్యకర్మణా
కాఞ్చనస్యసునాభస్య సహస్రాక్షశ్చవాసవః

தத்ர * ஸ்தாஃ * தேவதாஃ * ச * தஸ்ய * கர்மணா * ஹ்ருஷ்டாஃ * . .. *
ஸஹஸ்ராக்ஷஃ * வாஸவஃ * ச * காஞ்சனஸ்ய * ஸுநாபஸ்ய * (க௱அ)

ఉవాచవచనంధీమాన్ పరితోషాత్సగద్గదం
సునాభంపర్వతశ్రేష్ఠం స్వయమేవశచీపతిః

தீமான் * சசீபதிஃ * ஸுநாபம் * பர்வதச்ரேஷ்டம் * ஸ்வயமேவ *
பரிதோஷாத் * ஸகத்கதம் * வசனம் * உவாச * . . (க௱கூ)

பின்பு * அந்த மைநாக பர்வதத்தை * விட்டு * மேலே * நெடுந்தூரம் * உயர்ந்து தாவி * தகப்பனை * வழியான வாயு மார்க்கத்தை * யடைந்து * நிர்மலமான * ஆகாயத்திலே * சென்றனர் (க௱ரு) அந்த மாருத குமாரர் * மறுபடியும் * மிகவுயர்ந்த வழியை * யடைந்து * அந்த * மைநாக மலையைப் * பார்த்துக்கொண்டே * ஆதாரமற்ற * நிர்மலமான * வானிடையில் * சென்றனர் (க௱சு) (அப்பொழுது) அனைவர்களான * தேவர்களும் * சித்தர்களும் * மாயோகிகளும் * பேரால செய்தற்கரிய * சிறிய திருவடியினுடைய * இரண்டாவதான * அந்தச் * செயலைக் * கண்ணுற்று * மகிழ்ந்து புகழ்ந்தனர்கள். (க௱எ) பொன்மயமான * சிறந்த சிகரங்களையுடைய * அந்த மைநாகமலையினுடைய * அந்த அதிதி பூஜை செய்யவேண்டுமென்றும முயற்சியினாலே * அங்குள்ள * தேவர்கள் முதலிய யாவரும் * ஆநந்தமடைந்தவர்களாயினர்கள் * ஆயிரங் கண்களையுடைய * தேவேந்திரனும் * (மகிழ்ந்தவனாயினன்) (க௱அ) புத்திமானான * தேவேந்திரன் * நல்ல சிகரங்களையுடைய * மலையரையனான மைநாகத்தை நோக்கித் * தானே * மனமகிழ்வாலே * தழுதழுப்புற்றதான * மொழியை * மொழியலுற்றனன் * ... (க௱கூ)

హిరణ్యనాభ శైలేన్ద్ర పరితుష్టోస్మి తే భృశమ్
అభయన్తే ప్రయచ్ఛామి తిష్ఠ సౌమ్య యథాసుఖం.

ஹிரண்யநாப * சைலேந்த்ர * தே * ப்ருசம் * பரிதுஷ்ட: * அஸ்மி * . *
ஸௌம்ய * தே * அபயம் * ப்ரயச்சாமி * யதாஸுகம் * திஷ்ட * .. (௧௪௦)

సాహ్యం కృతం తే సుమహ ద్విక్రాన్తస్య హనూమతః
క్రమతో యోజనశతం నిర్భయస్య భయే సతి

பயே * ஸதி * நிர்பயஸ்ய * யோஜநசதம் * க்ரமத: * விக்ராந்தஸ்ய * . *
ஹநூமத: * ஸுமஹத் * ஸாஹ்யம் * தே * க்ருதம் * . (௧௪௧)

రామస్యైష హి దూత్యేన యాతి దాశరథేర్హరిః
సత్క్రియాం కుర్వతా తస్య తోషితోస్మి దృఢం త్వయా

ஏஷ: * ஹரி: * தாசரதே: * ராமஸ்ய * தூத்யேந * யாதி * தஸ்ய * *
ஸத்க்ரியாம் * குர்வதா * த்வயா * த்ருடம் * தோஷித: * அஸ்மி * (௧௪௨)

తతః ప్రహర్షమగమ ద్విపులం పర్వతోత్తమః
దేవతానాం పతిం దృష్ట్వా పరితుష్టం శతక్రతుం

தத: * பர்வதோத்தம: * தேவதாநாம் * பதிம் * சதக்ரதும் * .. ... *
பரிதுஷ்டம் * த்ருஷ்ட்வா * விபுலம் * ப்ரஹர்ஷம் * அகமத் * . (௧௪௩)

స వై దత్తవర శ్శైలో బభూవావస్థిత స్తదా
హనూమాంశ్చ ముహూర్తేన వ్యతిచక్రామ సాగరం

தத்தவர: * ஸ: * சைல: * ததா * அவஸ்தித: * பபூவ * ... ... *
ஹநூமாந் ச * முஹூர்த்தேந * ஸாகரம் * வ்யதிசக்ராம * ... (௧௪௪)

(கேளாய்) பொன்மயமான சிகரங்களையுடைய * மலைகளுக்கிறையான மைநாகனே * உன்மேலே * மிகவும் * சந்தோஷமுடையவனாகின்றேன் * அடா தன்மை யுடையோனே * உனக்கு * அபயம் * தருகிறேன் * (இனி) யதேச்சையாக (நீரிலடங்காமல்) நிற்கக்கடவை * (௧௪௦) அச்சமுறுங்காரண * மிருக்கையிலும் * பயமென்பது சிறிதுமின்றி * நூறுயோஜனந்தூரம் * தாவுகின்ற * வீரமுடைய * இந்தச்சிறியதிருவடிக்கு * மிகவும் பெரிய * உதவி * யுன்னால் * செய்யப்பட்டதன்றோ * (௧௪௧) இந்த * அநுமான் * சக்கரவர்த்தித்திருமகனான * ஸ்ரீராமசந்திரனுக்குத் * தூதுசெய்யுங் காரியத்தினாலே * செல்லுகின்றனன் * அவர்பொருட்டுப் * பூஜை * செய்ய முயன்ற * உன்னாலே * மிகவும் * ஸந்தோஷமடைந்தவனாகின்றேன் * (என்றுரைத்தனன்) (௧௪௨) பின்பு * அந்த மைநாக பர்வதம் * தேவதைகளெல்லோர்க்கும் * ராஜனான * நூறு வேள்வியனாகிய இந்திரனை * சினம் நீங்கி மகிழ்வுற்றதைக் * கண்டு * மிகவும் * மனமகிழ்ச்சியை * யடைந்தது * (௧௪௩) (இவ்வண்ணம் தேவேந்திரனிடத்தில்) வரம் பெற்றமையின் * அந்த * மைநாகம் * அப்பொழுது * நீரிலழுந்தாமல் மேலே நிலைகொண்டிருந்தது * (இங்கே) சிறியதிருவடியும் * ஒரு முகூர்த்தத்துக்குள்ளே * கடலைத் * தாவிச் சென்றனர். ... (௧௪௪)

తతో దేవాస్సగన్ధర్వా స్సిద్ధాశ్చ పరమర్షయః
అబ్రువన్సూర్యసంకాశాం సురసాంనాగమాతరం.

ததஃ * தேவாஃ * ஸகந்தர்வாஃ * ஸித்தாச்ச * பரமர்ஷயஃ * ... ... *
ஸூர்யஸங்காசாம் * நாகமாதரம் * ஸுரஸாம் * அப்ருவன் * .. (௧௪௫)

అయంవాతాత్మజశ్శ్రీమాన్ ప్లవతే సాగరోపరి
హనూమాన్నామ తస్య త్వం ముహూర్తం విఘ్నమాచర

அயம் * வாதாத்மஜஃ * ஸ்ரீமான் * ஹநூமான் நாம * ஸாகரோபரி * ... *
ப்லவதே * த்வம் * தஸ்ய * முஹூர்த்தம் * விக்நம் * ஆசர * .. (௧௪௬)

రాక్షసం రూపమాస్థాయ సుఘోరం పర్వతోపమం
దంష్ట్రాకరాళం పిఙ్గాక్షం వక్త్రం కృత్వా నభస్స్పృశం.

ஸுகோரம் * பர்வதோபமம் * ராக்ஷஸம் * ரூபம் * ஆஸ்தாய * *
தம்ஷ்ட்ராகராளம் * பிங்காக்ஷம் * நபஸ்ஸ்ப்ருசம் * வக்த்ரம் * க்ருத்வா (௧௪௭)

బలమిచ్ఛామహే జ్ఞాతుం భూయశ్చాస్య పరాక్రమం
త్వాం విజేష్యత్యుపాయేన విషాదం వా గమిష్యతి.

அஸ்ய * பலம் * பராக்ரமஞ்ச * பூயஃ * ஜ்ஞாதும் * இச்சாமஹே * . . *
த்வாம் * உபாயேந * விஜேஷ்யதி * விஷாதம் * வா * கமிஷ்யதி * ... (௧௪௮)

ఏవముక్తా తు సా దేవీ దైవతైరభిసత్కృతా
సముద్రమధ్యే సురసా బిభ్రతీ రాక్షసం వపుః

ஸா * தேவீ * ஸுரஸா * தைவதைஃ * ஏவம் * உக்தா து * . *
ஸத்க்ருதாபிச * ஸமுத்ரமத்யே * ராக்ஷஸம் * வபுஃ * பிப்ரதீ * .. (௧௪௯)

அநந்தரம் * தேவர்களும் * கந்தர்வர்களுடனே கூடின * ஸித்தர்களும் * பரமயோகிகளும் * ஸூரியன்போலொளிர்கின்ற * நாகர்களுக்கு மாதாவான * ஸுரஸை யென்பவளை நோக்கி * மொழியலுற்றனர்கள். (௧௪௫) (கேளாய ஸுரஸை) இந்த * வாயுகுமாரனும் * மிகுந்த காந்தியுடைய * அநுமான் என்பவர் * அலைகடலின்மேலே * தாவுகின்றனர் * அவர்க்கு * நீ * முகூர்த்தகாலம் * தாவவிடாமல் தடை செய்க (௧௪௬) மிகவும் கோரமாகவும் * மாமலைக்கு நிகராகவுமுள்ள * அரக்கர்களுக்குப்போன்ற * ரூபத்தை * தரித்துக்கொண்டு * கோரப்பற்களினால் பயங்கரமாகவும் * பிங்கள வர்ணமுடைய கண்களையுடையதாகவும் * ஆகாசம்போலகன்றுமுள்ள * வாயைத் * திறந்துகொண்டு * (இருக்கக்கடவை) (௧௪௭) இவருடைய * பலத்தையும் * பராக்ரமத்தையும் * மறுபடியும் * நன்குணர * விரும்புகின்றோம் * உன்னை * யுபாயத்தினாலே * வெற்றி கொள்ளுகின்றாரோ * (அல்லது) துன்பத்தையே * யடைந்திளைக்கின்றாரோ * (அறியவேண்டுமென்றேவினார்கள்) (௧௪௮) அந்த * தெய்வத்தன்மையுள்ள * ஸுரஸை * தேவர்களாலே * இவ்வண்ணம் * கூறப்பட்டு * பூஜிக்கப்பட்டவளாகி * கடலிடையிலே * ராக்ஷஸ * ரூபத்தைத் * தரித்துக்கொண்டு * . ... (௧௪௯)

వికృతఞ్చ విరూపఞ్చ సర్వస్య చ భయావహం *
ప్లవమానం హనూమన్త మావృత్యేద మువాచహ.

விக்ருதஞ்ச * விரூபஞ்ச * ஸர்வஸ்ய ச * பயாவஹம் * ... ... *
ப்லவமானம் * ஹநூமந்தம் * ஆவ்ருத்ய * இதம் * உவாச ஹ * ...(கரு0)

మమభక్షః ప్రదిష్టస్త్వ మీశ్వరై ర్వానరర్షభ
అహం త్వాం భక్షయిష్యామి ప్రవిశేదం మమాననం

வாநரரிஷப * த்வம் * ஈச்வரை: * மம * பக்ஷ: * ப்ரதிஷ்ட: * *
அஹம் * த்வாம் * பக்ஷயிஷ்யாமி * இதம் * மம * ஆநநம் * ப்ரவிச * .. (ருக)

ఏవముక్త స్సురసయా ప్రాఞ్జలి ర్వానరర్షభః
ప్రహృష్టవదన శ్శ్రీమా నిదం వచన మబ్రవీత్

வாநரரிஷப: * ஸுரஸயா * ஏவம் * உக்த: * ப்ராஞ்சலி: * ... . *
ப்ரஹ்ருஷ்டவதந: * ஸ்ரீமாந் * இதம் * வசநம் * அப்ரவீத் * . (கருஉ)

రామో దాశరథి శ్శ్రీమాన్ ప్రవిష్టో దణ్డకావనం
లక్ష్మణేన సహ భ్రాత్రా వైదేహ్యా చాపి భార్యయా

தாசரதி: * ஸ்ரீமாந் * ராம: * ப்ராத்ரா * லக்ஷ்மணேந * பார்யயா * . *
வைதேஹ்யா சாபி * ஸஹ * தண்டகாவநம் * ப்ரவிஷ்ட: * ..(கருந)

అన్యకార్యవిషక్తస్య బద్ధవైరస్య రాక్షసైః
తస్య సీతా హృతా భార్యా రావణేన యశస్వినీ

அந்யகார்யவிஷக்தஸ்ய * ராக்ஷஸை: * பத்தவைரஸ்ய * தஸ்ய * .. *
பார்யா * யசஸ்விநீ * ஸீதா * ராவணேந * ஹ்ருதா * . .. (கருச)

விகாரமாகவும் * கோரமாகவும் * எல்லோர்க்கும் * பயங்கருவதாகவுமுள்ள * இவ்விதமான வாக்கியத்தை * ஆகாயத்திலே தாவுகின்ற * அனுமானை * யெதிர்த்துத் தகைந்து * மொழியலுற்றனள் * (கரு0) (மேலும்) வாநரர் தலைவா * நீ * தேவர்களாலே * எனக்கு * உணவாக * அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றனை * (ஆகலின்) யான் * உன்னை * யுண்பேன் * இந்த * எனது * வாயின் * உள்ளே புகுக * (என்று மொழிந்தனள்) (கருக) ஆஞ்சநேயர் * ஸுரஸையினால் * இவ்வண்ணம் * உரைக்கப்பட்டவராகக் * கைகூப்பி * மகிழ்ந்த முகமுடையவரும் * ஞான வைராக்ய முடையவருமாகி * இவ்விதமான * ஒரு மொழி * மொழியலுற்றனர் * (கருஉ) (கேளாய் பன்னகர் பெற்றாயே) தசரதச்சக்ரவர்த்தித்திருமகனாரும் * சிறந்த காந்தி பொருந்தியவருமான * ஸ்ரீராமச்சந்திரன் * உடன்பிறந்தோரான * இளையபெருமாளுடனும் * தாம பத்தினியான * சீதாபிராட்டியுடனுங் * கூடி * தண்டகாவனம் * புகுந்தருளினார் * (கருந) மாயாமாரீசன் பின்றொடர்வதான வேறுகாரியத்திலே ஊக்கமுடையவரும் * ராவணாதிராக்ஷஸர்களினாலே * பகைக்கப்பட்டவருமாகிய * அந்த ஸ்ரீராமனுடைய * பாரியையும் * கற்பினென்னும் புகழுடையோளுமான * சீதாதேவி * ராவணனாலே * பறிக்கப்பட்டனள் * ... (கருச)

తస్యాస్సకాశం దూతో౽హం గమిష్యే రామశాసనాత్
కర్తుమర్హసి రామస్య సాహాయ్యం విషయే సతి.

அஹம் * தூதஃ * ராமசாஸநாத் * தஸ்யாஃ * ஸகாசம் * கமிஷ்யே * . *
விஷயே ஸதி * ராமஸ்ய * ஸாஹாய்யம் * கர்த்தும் * அர்ஹஸி * ... (கருஉ)

అథవా మైథిలీం దృష్ట్వా రామం చాక్లిష్టకారిణమ్
ఆగమిష్యామి తే వక్త్రం సత్యం ప్రతిశృణోమి తే.

அதவா * மைதிலீம் * அக்லிஷ்டகாரிணம் * ராமஞ்ச * த்ருஷ்ட்வா * .. *
தே * வக்த்ரம் * ஆகமிஷ்யாமி * தே * ஸத்யம் * ப்ரதிச்ருணோமி * (கருங)

ఏవముక్తా హనుమతా సురసా కామరూపిణీ
అబ్రవీన్నాతివర్తేన్మాం కశ్చిదేష వరో మమ

காமரூபிணீ * ஸுரஸா * ஹநுமதா * ஏவம் * உக்தா * . *
மாம் * கச்சித் * ந அதிவர்த்தேத் * (இதி) ஏஷ மே வரஃ * (கருச)

తం ప్రయాన్తం సముద్వీక్ష్య సురసా వాక్యమబ్రవీత్
బలం జిజ్ఞాసమానా వై నాగమాతా హనూమతః.

நாகமாதா * ஸுரஸா * ஹநுமதஃ * பலம் * ஜிஜ்ஞாஸமாநா * *
ப்ரயாந்தம் * தம் * ஸமுத்வீக்ஷ்ய * வாக்யம் * அப்ரவீத் * . (கருரு)

ప్రవిశ్య వదనం మే౽ద్య గన్తవ్యం వానరోత్తమ
వర ఏష పురా దత్తో మమ ధాత్రేతి సత్వరా,

வாநரோத்தம * அத்ய * மே * வதநம் * ப்ரவிச்ய * கந்தவ்யம் * . *
ஏஷ வரஃ * மம * தாத்ரா * புரா * தத்தஃ * இதி * ஸத்வரா * . (கருகூ)

யான் * அவ்விராகவனுக்குத் தூதன் * அந்த ஸ்ரீராமனுடைய கட்டளையினாலே * அந்தப்பிராட்டியின் * சமீபத்தைக் குறித்துச் * செல்லுகின்றேன் * அவருடைய தேசத்திலே வாழுகின்றவளே * (நீ) அந்த ஸ்ரீராமனுக்கு * உதவி செய்வதற்கு * உரியவளாகின்றனை (கருரு) அவ்வாறு இல்லையாயின் * பிராட்டியையும் * யாவருக்கும் இன்பஞ்செய்தருளுகின்ற * பெருமானையும் * கண்டு * உன்னுடைய * வாயினுள் * நானே புகுவேன் * (இவ்வாறு) உனக்கு * சத்தியமாக * உறுதிசெய்து கொடுக்கின்றேன் * (கருசு) காமத்தால் விரும்பியபடி ரூபங்கொள்பவளாகிய * அந்தச் சுரஸை * இவ்வாறு அநுமானால் * சொல்லப்பட்டவளாகி * (இவ்விராமகோஷ்டியிலுள்ளவர்களில்) ஒருவரும் * என்னை (மீறி) தாண்டிச் செல்லுந் தன்மையுடையவர் அல்லர் * இது * எனக்குரிய * வரம் * (என்று) மொழிந்து * (கருள) நாகர்களுக்குத் தாயாகவும் * ஸுரஸையென்னும் பெருமை புகழுடையவளுமாகிய அவள் * அநுமானுடைய * பலத்தை * அறியவேணுமென்று விருப்பங்கொண்டு * (ஆகாயத்தில்) வேகமாகச் செல்லுகின்ற * அநுமானை * நோக்கி * (பின்வருமாறு) ஒரு வாக்கியம் * உரைக்கலுற்றனள் (கருஅ) (கேளாய்) அநுமானே * நீ * இப்பொழுது * என்னுடைய * வாயினுள் * புகுந்தே * செல்லத்தக்கது * இவ்வண்ணமான * வரம் * எம்பொருட்டு * நான்முகதேவனால் * முன்பு * அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது * என்று * வேகமுற்றனள் * ... (கருகூ)

వ్యాదాయ వక్త్రం విపులం స్థితా సా మారుతేః పురః
ఏవముక్తస్సురసయా క్రుద్ధో వానరపుంగవః

ஸா * வக்த்ரம * விபுலம * வ்யாதாய * மாருதே: * புர: * ஸ்திதா * ... *
வாநரபுங்கவ: * ஸுரஸயா * ஏவம * உக்த: * க்ருத்த: * ... .. (௧௫௦)

అబ్రవీత్కురు వై వక్త్రం యేన మాం విషహిష్యసే
ఇత్యుక్త్వా సురసాం క్రుద్ధో దశయోజనమాయతః

யேந * மாம * விஷஹிஷ்யஸே (தத்) வக்த்ரம * குரு வை (இதி) அப்ரவீத *
இதி * ஸுரஸாம * உக்த்வா * க்ருத்த: * தசயோஜநம * ஆயத: * ...(௧௫௧)

దశయోజనవిస్తారో బభూవ హనుమాంస్తదా
తం దృష్ట్వా మేఘసంకాశం దశయోజనమాయతం

ஹநுமாந * ததா * தசயோஜநவிஸ்தார: * பபூவ * .. . *
மேகஸங்காசம * தசயோஜநம * ஆயதம * தம * த்ருஷ்ட்வா * .. (௧௫௨)

చకార సురసా చాస్యం వింశద్యోజనమాయతం
హనుమాంస్తు తతః క్రుద్ధస్త్రింశద్యోజనమాయతః

ஸுரஸா * ஆஸ்யம * விம்சத்யோஜநம * ஆயதம * சகார * ... ... *
ஹநுமாந்து * தத: * க்ருத்த: * த்ரிம்சத்யோஜநம * ஆயத: * ...(௧௫௩)

చకార సురసా వక్త్రం చత్వారింశత్తథోచ్ఛ్రితం
బభూవ హనుమాన్వీరః పఞ్చాశద్యోజనోచ్ఛ్రితః

ஸுரஸா * வக்த்ரம * சத்வாரிம்சத * ததோச்ச்ரிதம * சகார * ... .. *
வீர: * ஹநுமாந * பஞ்சாசத்யோஜநோச்ச்ரித: * பபூவ * ... (௧௫௪)

அந்தஸுரஸை * வாயை * விஸ்தாரமாகத் * திறந்து * வாயுமைந்தற்கு * எதிரில் * நின்றனள் * வாநரபுங்கவரும * ஸுரஸையினாலே * இவ்வண்ணம் * உரைக்கப்பட்டு * மிகச்சினங்கொண்டு * (௧௫௦) (அவளை நோக்கி யடீ நாகமாதாவே) எவ்வகையான வாயினாலே * என்னை * விழுங்குந் திறமையுற்றவளாகுவாயோ * அவ்வண்ணமான * வாயினை * ச்செய்துகொள்க * (என்று) மொழிந்தனர் * இவ்வண்ணம * அவளைநோக்கி யுரைத்தும் * சினமதிகரித்து * பத்துக்காதம * நீளமுற்று * (௧௫௧) அநுமானென்னும சிறப்புப்பெயருடையவராதலினால் அவர் * அப்பொழுது * பத்துக்காதம் * பருமனுடையோருமாயினர் * மாமலைக்கு நிகராகிய * பத்துக்காதம் * பருத்துயர்ந்த * அந்த அநுமானை * நோக்கி * (௧௫௨) அந்த ஸுரஸையும * தன்வாயை * யிருபதுகாதம * அகலமுள்ளதாகத் * திறந்தனள் * அநுமானும * அதனாலே * வெகுண்டு * முப்பதுகாதம * உயர்ந்தனர் * (௧௫௩) (பின்பு) ஸுரஸை * தன்வாயை * நாற்பதுகாதம் * உயர்ந்ததாகச் * செய்தனள் * வீரமுடைய * அநுமான் * ஐம்பது காதம உயரமுடையவராக * ஆயினர் * . ... (௧௫௪)

చకార సురసా వక్త్రం షష్టియోజనమాయతం
తథైవ హనుమాన్ వీర స్సప్తతీయోజనోచ్ఛ్రితః

ஸுரஸா * வக்த்ரம் * ஷஷ்டியோஜநம் * ஆயதம் * சகார * .. .. *
ததைவ * ஹநுமாந் * வீர: * ஸப்ததியோஜநோச்ச்ரித: * . (கசுரு)

చకార సురసా వక్త్రం అశీతీయోజనోచ్ఛ్రితం
హనుమానచలప్రఖ్యో నవతీయోజనోచ్ఛ్రితః

ஸுரஸா * வக்த்ரம் * அசீதியோஜநோச்ச்ரிதம் * சகார * . .. *
அசலப்ரக்ய: * ஹநுமாந் * நவதியோஜநோச்ச்ரித: * (கசுசு)

చకార సురసా వక్త్రం శతయోజనమాయతం

ஸுரஸா * வக்த்ரம் * சதயோஜநம் * ஆயதம் * சகார * (கசுஎ)

తద్దృష్ట్వా వ్యాదితం త్వాస్యం వాయుపుత్రస్సుబుద్ధిమాన్
సుసంక్షిప్యాత్మనః కాయం బభూవాంగుష్ఠమాత్రకః

ஸுபுத்திமாந் * வாயுபுத்ர: * வ்யாதிதம் * தத் * ஆஸ்யம் * த்ருஷ்ட்வா * து *
ஆத்மந: * காயம் * ஸுஸம்க்ஷிப்ய * அங்குஷ்டமாத்ரக: * பபூவ (கசுஅ)

సోభిపత్యాశు తద్వక్త్రం నిష్పత్య చ మహాబలః
అంతరిక్షే స్థితశ్శ్రీమా నిదం వచనమబ్రవీత్.

மஹாபல: * ஸ: * ஆசு * தத் * வக்த்ரம் * அபிபத்ய * நிஷ்பத்ய * ச * . *
அந்தரிக்ஷே * ஸ்தித: * ஸ்ரீமாந் * இதம் * வசநம் * அப்ரவீத் * . (கசுஅ)

(உடனே) ஸுரஸை * தன் வாயினை * அறுபதுயோஜனம் * உயரு கன்றதாகச் * செய்தனள் * அவ்வண்ணமே * அநுமானும் * வீரமுடைய ராதலின் * எழுபதுயோஜனமுயரமுடையவராயினர் (கசுரு) (அதுகண்டு) ஸுரஸை * தனவாயை * எண்பது யோஜனமுயாாதகன்றதாய் * செய்தனள் * மாமலைபோன்ற * அநுமானும் * தொண்ணூறுயோஜனமுயர முள்ளவராயினர் *(கசுசு) ஸுரஸையும் * தனவாயினை * நூறுயோஜனம் * உயன்றகன்றதாகச் * செய்தனள் * (கசுஎ) மிகவுமபுத்திமானுன * வாயு புத்திரர் * திறக்கப்பட்ட * அந்த * ஸுரஸையின்வாயினைக் * கண்டு * தன் னுடைய * சரீரத்தை * மிகச்சிறிதாகச்சுருக்கிக்கொண்டு * கட்டைவிர லவுடையராக * ஆயினர் * (கசுஅ) (உடனே) மகாபலமுடையராதலின் * அவர் * விரைவாக * அவளுடையவாயினுள் * புகுந்து * தெழுந்து * ஆகாய தில் * நின்று * காந்திபொருந்தி * இவ்வண்ண * மொருவார்த்தை * யுரை வம்மனர் * .. .. (கசுஅ)

ప్రవిష్టోస్మి హి తే వక్త్రం దాక్షాయణి నమోస్తు తే
గమిష్యే యత్ర వైదేహీ సత్యఞ్చాసీద్వరస్తవ

தாக்ஷாயணி * தே * வக்த்ரம் * ப்ரவிஷ்ட: * அஸ்மி ஹி * தே * நம: * அஸ்து *
யத்ர * வைதேஹீ * கமிஷ்யே * ஸத்யம் * தவ * வர: * ச * ஆஸீத் * (௧௬௫)

తం దృష్ట్వా వదనాన్ముక్తం చంద్రం రాహుముఖాదివ .
అబ్రవీత్సురసాదేవీ స్వేనరూపేణవానరం

ஸுரஸா * தேவீ * ராஹுமுகாத் * முக்தம் * சந்த்ரம் இவ * வதநாத் * ... *
முக்தம் * தம் * வாநரம் * த்ருஷ்ட்வா * ஸ்வேந * ரூபேண * அப்ரவீத் (௧௬௬)

అర్థసిద్ధ్యై హరిశ్రేష్ఠ గచ్ఛ సౌమ్య యథాసుఖం
సమానయస్వ వైదేహీం రాఘవేణ మహాత్మనా

ஸௌம்ய * ஹரிச்ரேஷ்ட * அர்த்தஸித்த்யை * யதாஸுகம் * கச்ச * . *
மஹாத்மனா * ராகவேண * வைதேஹீம் * ஸமானயஸ்வ * (௧௬௭)

తత్తృతీయం హనుమతో దృష్ట్వా కర్మ సుదుష్కరం
సాధుసాధ్వితి భూతాని ప్రశశంసుస్తదా హరిం

ஹநுமத: * தத் * த்ருதீயம் * ஸுதுஷ்கரம் * கர்ம * த்ருஷ்ட்வா * *
பூதானி * ஸாது ஸாது * இதி * ததா * ஹரிம் * ப்ரசசம்ஸு: * (௧௬௮)

స సాగరమనాధృష్యమభ్యేత్య వరుణాలయం
జగామాకాశమావిశ్య వేగేన గరుడోపమః

ஸ: * அநாத்ருஷ்யம் * வருணாலயம் * ஸாகரம் * அப்யேத்ய * ... .. *
ஆகாசம் * ஆவிச்ய * கருடோபம: * வேகேந * ஜகாம * . (௧௬௯)

(கேளாய்) தக்ஷகுமாரி * (யான்) உனது * வாயினுள் * புகுந்தவன் ஆயினேன் * உன்பொருட்டு * வணக்கம் * ஆகக்கடவது * எவ்விடத்தில் பிராட்டி * (எழுந்தருளியிருக்கின்றனரோ அவ்விடத்திற்குச்) செல்வேன் * உனது * வரமும் * யதார்த்தமாயிற்று (௧௬௫) ஸுரஸையெனும் அந்த தெய்வத்தன்மையுடைய நாகமாதாவும் * ராகுமுகத்தினின்றும் விடுபட்ட * பூர்ணசந்திரனைப்போல * தன்வாயினின்றும் * விடுபட்ட அந்த * வானரரை * நோக்கி * தனக்கியல்பான * ரூபத்துடன் கூடி மொழியலுற்றனள் * (௧௬௬) ஸௌம்யரான * வானரர்கோனே * உம் காரியம் கைக்கூடும்பொருட்டு * யதாஸுகமாகச் * செல்லுக * மஹாத்மாவான * ஸ்ரீராமசந்திரருடன் * ஸீதாதேவியைச் * சேர்த்து மகிழ்ந்தருள்க (௧௬௭) ஒருவராலும் செய்தற்கரிய * சிறியதிருவடியினுடைய * மூன்றாவதான * அந்தச் * செயலைக் * கண்டு * எல்லாபூதங்களும் * நன்று நன்று என்று * அப்பொழுது * அனுமானைப் * புகழ்ந்தன (௧௬௮), அந்தச்சிறியதிருவடியும் * கலக்கற்கரிய * வருணனுக்கிருப்பிடமான * ஸாகரத்தைக் கடந்து * ஆகாயத்தை * யடைந்து * பெரியதிருவடிக்கு நிகராக * வேகமாகச் * சென்றனர் * ... ... (௧௬௯

సేవితే వారిధారాభిః పద్మైశ్చాపి నిషేవితే
చరితే కైశికాచార్యై రైరావతనిషేవితే

வாரிதாராபி: * ஸேவிதே * பத்மைச்ச * நிஷேவிதே * ... ... *
கைசிகாசார்யை: * சரிதே * ஐராவத நிஷேவிதே * ... ..(௧௭௪)

సింహకుంజరశార్దూల పతగోరగవాహనైః
విమానైస్సంపతద్భిశ్చ విమలైస్సమలంకృతే.

ஸிம்ஹகுஞ்ஜரசார்தூலபதகோரகவாஹநை: * ... . *
ஸம்பதத்பி: * விமலைச்ச * விமாநை: * ஸமலங்க்ருதே * ... (௧௭௫)

వజ్రాశనిసమాఘాతైః పావకైరుపశోభితే
కృతపుణ్యైర్మహాభాగైః స్స్వర్గజిద్భిరలంకృతే.

வஜ்ராசநிஸமாகாதை: * பாவகை: * உபசோபிதே * . . ...*
க்ருதபுண்யை: * மஹாபாகை: * ஸ்வர்கஜித்பி: * அலங்க்ருதே * (௧௭௬)

వహతా హవ్యమత్యర్థం సేవితే చిత్రభానునా
గ్రహనక్షత్రచంద్రార్క తారాగణవిభూషితే.

ஹவ்யம் * அத்யர்த்தம் * வஹதா * சித்ரபாநுநா * ஸேவிதே * .. ...*
க்ரஹநக்ஷத்ரசந்த்ரார்க்கதாராகண விபூஷிதே * ... . . (௧௭௭)

మహర్షిగణగంధర్వ నాగయక్షసమాకులే
వివిక్తే విమలే విశ్వే విశ్వావసునిషేవితే

மஹர்ஷிகணகந்தர்வநாகயக்ஷஸமாகுலே * . . ..*
விவிக்தே * விமலே * விச்வே * விச்வாவஸுநிஷேவிதே * .. (௧௭௮)

வாரிதாரைகளினல் * வியாபிக்கப்பட்டதும் * பத்மங்களினல் * அடை யப்பட்டதும் * கைசிகமென்னும் பண்பாடிவிப்போராகிய கந்தர்வர்களி னலே * உலாவப்பட்டதும் * ஐராவதத்தினலே நிரந்தரம் சஞ்சரிக்கப்பட்டதும் * (௧௭௪) சிங்கம் யானை புலி பறவை நாகங்களையே வாஹனங்களாயுடையனவாகி * யோடுகின்ற * நிர்மலமான * விமானங்களினலும் * அலங்காரஞ்செய்யப்படும் * (௧௭௫) வச்சிராயுதம் இடி இவைகளுக்கு நிகராகிய கொடுமைகொண்ட * அக்கினிகளினலே * யொளிசெய்யப்படும் * நல்வினைகள் செய்து * சிறந்த நலமுடையார்களாக * விண்ணுடைமையைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களாலும் * அலங்காரஞ்செய்யப்படும் * (௧௭௬) இவ்வுலகினில் ஓமஞ்செய்யப்பட்ட) ஹவிஸ்ஸை * மிகவும் * (தேவர்கள் பொருட்டு) வகிக்கின்ற * அக்கினிபகவானலும் * அடையப்படும் * அங்காரகன் முதலிய கிரஹங்களாலும் அசுவினி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாலும் சந்திர சூரியர்களாலும் மற்றுமுள்ள விண்மீன்களின் குழுக்களாலும் அலங்கரிக்கப்படும் * (௧௭௭) மகாமுனிவர்களின் குழாத்தாலும் நாகர்களாலும் யக்ஷர்களாலும் அடர்ந்தும் * தனித்தனி வகுக்கப்படும் * நிர்மலமாகி * வியனுறும் * விசுவாவஸு கந்தர்வர்களால் உலாவப்படும் * (௧௭௮)

దేవరాజగజాక్రాన్తే చన్ద్రసూర్యపథే శివే
వితానే జీవలోకస్య వితతే బ్రహ్మనిర్మితే.

தேவராஜகஜாக்ராந்தே*சந்த்ரஸூர்யபதே*சிவே* ... ...*
ஜீவலோகஸ்ய*விதாநே*விததே*ப்ரஹ்மநிர்மிதே* . ... (கஎகூ)

బహుశస్సేవితే వీరైర్విద్యాధరగణైర్వరైః
జగామ వాయుమార్గే చ గరుత్మానివ మారుతిః. .

வீரைஃ*வரைஃ*வித்யாதரகணைஃ*பஹுசஃ*ஸேவிதே*... ... *
வாயுமார்க்கே*ச*மாருதிஃ*கருத்மாநிவ*ஜகாம* ... . (கஅ0)

ప్రదృశ్యమానస్సర్వత్ర హనూమాన్మారుతాత్మజః
భేజేఽంబరం నిరాలంబం లంబపక్ష ఇవాద్రిరాట్.

ஸர்வத்ர*ப்ரத்ருச்யமாநஃ*மாருதாத்மஜஃ*ஹநூமாந* . . . *
லம்பபக்ஷஃ*அத்ரிராட்இவ*நிராலம்பம*அம்பரம*பேஜே*...(கஅக)

ప్లవమానం తు తం దృష్ట్వా సింహికా నామ రాక్షసీ
మనసా చిన్తయామాస ప్రవృద్ధా కామరూపిణీ

ஸிம்ஹிகாநாம*ராக்ஷஸீ*ப்லவமாநந்து*தம*த்ருஷ்ட்வா* . *
காமரூபிணீ*ப்ரவ்ருத்தா*மநஸா*சிந்தயாமாஸ* .. (கஅஉ)

అద్య దీర్ఘస్య కాలస్య భవిష్యామ్యహమాశితా
ఇదం హి మే మహత్సత్త్వం చిరస్య వశమాగతం.

தீர்க்கஸ்ய*காலஸ்ய*அஹம*அத்ய*ஆசிதா*பவிஷ்யாமி* *
இதமஹி*மஹத*ஸத்வம*சிரஸ்ய*மே*வசம*ஆகதம* .. (கஅ௩)

தேவராஜனுடைய பட்டயானையாகிய ஐராவதத்தினால உலாவட
பட்டும * சந்திரஸூர்யாகள செல்லும வழியாகியும் * நனமைதருவதும*
இமமண்ணுலகினுககு * மேலகட்டைடிகாததும * வியனறும * திசைமுக
தேவனாலே யியறறபபட்டும * (களகூ) வீரமுடையவாகளும * சிறந்
வர்களுமாகிய * வித்யாதராகளின் திரைகளால * வெகுவாக * அனு
யப்பட்டும்*வாயுதேவனுலாவுமிடமுமாகிய வானிடையில்*மாருதகுமா
ராகிய சிறியதிருவடி * பெரியதிருவடிபோலச * சென்றனர் * (கஅ0
(இவ்வணணம ஆகாயத்திலெழுந்து) எஙகும * காணப்படுகின்ற * ஸத
கதியின் குமாரராகிய * அனுமானெனனும் பெயருறற அந்தச்சிறியதிரு
வடி * தொஙகுகின்ற சிறகுகளையுடைய * வரையரசனபோல * ஆலம்
மற்ற * ஆகாயததைத * தாவிவிளஙகினர் * (கஅக) (அபபொழு
ஸிமஹிகையென்னும் * ராக்ஷஸி * கடலைததாண்டுகின்ற * அந்தச சிறி
திருவடியைக * கணணுற்று * காமரூபமுடையளாதலின் * பருத்து
ந்தவளாகி * மனதினால்*நனகாராயந்து * (கஅஉ) நெடுங்*காலததிற
யான்*இன்றுதான் * நன்குண்டவளாகி * யாகுவேன்*இந்தச * சிறந்
ஜந்து*நெடுநாளைக்குப்பின*எனக்கு*வசமாக*வாய்ததததனறே*(கஅ

ఇతిసంచిన్త్యమనసా ఛాయామస్యసమాక్షిపత్.

இதி * மனஸா * ஸஞ்சிந்த்ய * அஸ்ய * சாயாம் * ஸமாக்ஷிபத் * ... (கஅச)

ఛాయాయాంగృహ్యమాణాయాం చిన్తయామాసవానరః.

சாயாயாம் * க்ருஹ்யமாணாயாம் * வானர꞉ * சிந்தயாமாஸ * (கஅரு)

సమాక్షిప్తోస్మిసహసా పంగూకృతపరాక్రమః.
ప్రతిలోమేనవాతేన మహానౌరివసాగరే.

(உஹம்) ஸஹஸா * பங்கூக்ருதபராக்ரம꞉ * ஸாகரே * ப்ரதிலோமே * ... *
வாதேந * மஹாநௌரிவ * ஸமாக்ஷிப்த꞉ * அஸ்மி * .. (கஅசு)

తిర్యగూర్ధ్వమధశ్చైవ వీక్షమాణస్తతఃకపిః
దదర్శసుమహత్సత్త్వ ముత్థితంలవణాంభసి

தத꞉ * கபி꞉ * திர்யக் * ஊர்த்வம் * அதஶ்சைவ * வீக்ஷமாண꞉ * . ... *
லவணாம்பஸி * உத்திதம் * ஸுமஹத் * ஸத்வம் * ததர்ச * .. (கஅஎ)

ఛాయాగ్రాహిమహావీర్యం తదిదంనాత్రసంశయః
కపిరాజేనకథితం సత్త్వమద్భుతదర్శనం
తద్దృష్ట్వాచిన్తయామాస మారుతిర్వికృతాననం.

மாருதி꞉ * தத் * த்ருஷ்ட்வா * விக்ருதானனம் * கபிராஜேன * கதிதம் * ... *
அத்புததர்சனம் * சாயாக்ராஹி * மஹாவீர்யம் * ததிதம் * ... .. *
ஸத்வம் * அத்ர * ஸம்சய꞉ * ந * (இதி) சிந்தயாமாஸ * .. ... (கஅஅ)

என்று * மனதினால * ஆலோசனைசெய்து * அந்தச் சிறியதிருவடி
யின் * சாயையைப் * பற்றியிழுத்தனள் * (கஅச) (இங்ஙனம்) சாயை *
யிழுக்கப்படுகையில * சிறியதிருவடி * நினைத்து வியப்புற்று * (கஅரு)
(யான்) விரைவாக * வொடுக்கப்பட்ட திறமையுடையவனாகிக் * கடலிடை
யில * எதிர் * காற்றினாலே * பெரிய நாவம்போலத் * தடைசெய்யப்பட்
டவனாக * ஆயினேன் (இதென்னகாரணமென்று சிந்தையுற்று) (கஅசு)
பின்பு * கபிகுலத்திற் சிறந்தவராதலின் * பக்கங்களிலும் * மேலும் *
கீழும் * கண்ணுற்று * உப்புநீர்க்கடலில் * மேலெழுந்து * பெரிய * ஜீவரா
சியின் வடிவத்தைக் * கண்டு * (கஅஎ) மஹாபலமமைந்ததாகையால் *
தனைக * கண்ணுற்றும் * கோரமாகிய முகத்தையுடைய * மஹாராஜ
* முன்னமே கூறப்பட்ட * கண்டோர்திகைப்பும வியப்புமுற்றத்
மேற்செல்லுகின்றவர்களின் நிழலைப்பற்றி யிழுக்கவல்ல * மிகவுந்
மையுற்ற * அவ்விந்த * ஜந்துதான் * இவ்விஷயத்தில் * ஐயமென்பது *
இல்லை * (என்று) எண்ணங்கொண்டு * ... . (கஅஅ)

స తాంబుద్ధ్యార్థతత్త్వేన సింహికాం మతిమాన్ కపిః
వ్యవర్ధత మహాకాయః ప్రావృషీవ బలాహకః

ஸ:*மதிமான*கபி:*தாம்*ஸிம்ஹிகாம*அர்த்ததத்வேந* ... ...
புத்த்யா*ப்ராவ்ருஷி*வலாஹக இவ*மஹாகாய:*வ்யவர்த்தத* (௧௮௧)

తస్య సా కాయముద్వీక్ష్య వర్ధమానం మహాకపేః
వక్త్రం ప్రసారయామాస పాతాళాన్తరసన్నిభం
ఘనరాజీవ గర్జన్తీ వానరం సమభిద్రవత్.

தஸ்ய*மஹாகபே:*வர்த்தமானம*காயம*உத்வீக்ஷ்ய* ... .. *
வக்த்ரம*பாதாளாந்தரஸன்னிபம*ப்ரஸாரயாமாஸ* . . *
கநராஜீவ*கர்ஜந்தீ*வாநரம*ஸமபித்ரவத்*... ... ... (௧௮௨)

స దదర్శ తతస్తస్యా వివృతం సుమహన్ముఖం
కాయమాత్రం చ మేధావీ మర్మాణి చ మహాకపిః

மேதாவீ*மஹாகபி:*ஸ:*தத:*தஸ்யா:*விவ்ருதம*... ... ... *
ஸுமஹத*முகம*காயமாத்ராஞ்ச*மர்மாணிச*ததர்ச* .. (௧௮௩)

స తస్యా వివృతే వక్త్రే వజ్రసంహననః కపిః
సంక్షిప్య ముహురాత్మానం నిష్పపాత మహాబలః

மஹாபல:*வஜ்ரஸம்ஹநந:*ஸ:*கபி:*தஸ்யா:*விவ்ருதே* . *
வக்த்ரே*முஹு:*ஆத்மானம*ஸங்க்ஷிப்ய*நிஷ்பபாத* .. .. (௧௮௪)

நற்புகழ்பெற்றவரும*நன்மதியுற்றவரும*அஞ்சனாதேவியின் குமா
ருமாதலின் * அவளை * ஸிம்ஹிகையென்றே * உண்மையாக * உண
ர்ந்து * கார்காலத்திலே*கருமுகில்போலப*பெரிய திருமேனியுடையராகி
வளர்ந்தனர் * (௧௮௧) அத்தன்மையாகிய அந்த * மகாகபியின் * வள
ர்ந்த * திருமேனியைக * கண்டு * வாயைப * பாதாளலோகத்திற்கு நி
ராகத * திறந்து * நீருண்டகருமுகிலின் நிரைபோல * கர்ஜனைசெய்து
மாருதியை * யெதிர்த்தனள் * (௧௮௨) நுண்மதி பூண்டவரும் * வா
னர்களுக்கிறையுமாகிய * அந்தச்சிறியதிருவடி*பின்பு * அந்தஸிம்ஹி
யினுடைய * திறக்கப்பட்ட * மிகப்பெரிய * வாயினையும * சரீரத்தி
மகிமையினையும் * மர்மஸ்தானங்களையுங்*கண்ணுற்று * (௧௮௩)
பலமுடையவரும*வஜ்ரத்துக்கு நிகரான வலிமையுடையவரும்*
புகழுற்றவரும் * கபிகுலத்தவருமாதலின் * அவளக்கினுடைய *
கப்பட்ட*வாயிலே * விரைவாகத் * தமது சரீரத்தைச*சுருக்கிக்கொ
விழ்ந்தனர் * .. .. (௧௮௪

అస్యేతస్యానిమజ్జన్తం దదృశుస్సిద్ధచారణాః
గ్రస్యమానంయథాచంద్రం పూర్ణంపర్వణిరాహుణా.

ஸித்தசாரணா:* தஸ்யா:* ஆஸ்யே* நிமஜ்ஜந்தம்* (தம்) பர்வணி* ... *
ராஹுணா* க்ரஸ்யமானம்* பூர்ணம்* சந்த்ரம்* யதா* ததிருசு:* (௧௯௩)

తతస్తస్యానఖైస్తీక్ష్ణైః మర్మాణ్యుత్కృత్యవానరః
ఉత్పపాతాథవేగేన మనస్సంపాతవిక్రమః

மனஸ்ஸம்பாதவிக்ரம:* வானர:* தத:* தஸ்யா:* மர்மாணி* ...*
தீக்ஷ்ணை:* நகை:* உத்க்ருத்ய* அத* வேகேன* உத்பபாத* . (௧௯௪)

తాంతుదృష్ట్వాచధృత్యా చదాక్షిణ్యేననిపాత్యచ
సకపిప్రవరోవేగా ద్వవృధేపునరాత్మవాన్

ஆத்மவான்* கபிப்ரவர:* ஸ:* தாம்* த்ருஷ்ட்யா* த்ருத்யா* .. *
தாக்ஷிண்யேன* நிபாத்ய* வேகாத்* புன:* வவ்ருதே* ... (௧௯௫)

హృతహృత్సాహనుమతా పపాతవిధురాంభసి
తాంహతాంవానరేణాశు పతితాంవీక్ష్యసింహికాం
భూతాన్యాకాశచారీణి తమూచుఃప్లవగోత్తమం

ஹனுமதா* ஹ்ருதஹ்ருத்ஸா* ஸா* விதுரா* அம்பஸி* பபாத* .. . *
வானரேண* ஆசு* ஹதாம்* தாம்* ஸிம்ஹிகாம்* பதிதாம்* வீக்ஷ்ய* ...*
ஆகாசசாரீணி* பூதானி* ப்லவகோத்தமம்* தம்* ஊசு:* ... (௧௯௬)

(அப்பொழுது) ஸித்தசாரணர்கள் * அவளுடைய*வாயினுள்ளே * அமிழுகின்ற* (அந்தச் சிறியதிருவடியைப்) பர்வகாலத்தில்*ராஹுவினால்* விழுங்கப்பட்ட*முழு * மதியைப் * போலக் * கண்டனர்கள் * (௧௯௩உ) மனோவேகமுற்றுக் கருதியபடி செய்யவல்ல பராக்கிரமமுடைய * அம் மாருதியும் * பின்பு * அவ்வரக்கியினுடைய * மர்மங்களைக் * கூரிய * நகங்களினால் * கீண்டு * உடனே * வேகமாக * மேலெழுந்து * (௧௯௪உ) ஆத்மஜ்ஞானமுடையவரும் * வானரயூதங்களுக்கிறையும் * நற்புகழ்பெற் றவருமாதலின் * அவ்வரக்கியை * கண்ணோக்கத்தாலும் * தீரத்தாலும்* திறமையினாலும் * வென்று * வேகமாக*மீளவும் * மேலெழுந்து வளர்ந் தனர் * (௧௯௫உ) (இவ்வகையாக) சிறியதிருவடியால் * குடலைக்கிழிப்ப * அந்த ஸிம்ஹிகை * திறமையற்று*கடல்நடுவில் * உயிர்மாய்ந்து தனள்*மாருதியால்*விரைவாகக்*கொலைசெய்யப்பட்ட*அந்த*ஸிம்ஹி கையைத் * தரையில்வீழக் * கண்டு * வானிடையிலுலாவுகின்ற * ங்களெல்லாம் * வானரர்கோனாகிய * அம்மாருதியை * (நோக்கி) மொழியலுற்றனர் * ... ... (௧௯௬)

శ్రీమదద్యకృతంకృత్యః మహాత్మ త్వంత్వయాహృతం
సాధయార్థమభిప్రేతమరిష్టంప్లవతాంవర

பலவதாமவர * அதய * ஸ்ரீமம * காம * க்ருதம * மஹாத்ம * ஸத்வம * ... *
தவயா * ஹ்ருதம * அபிப்ரேதம * அரிஷ்டம * அர்தம * ஸாதய * ... (க௯அ)

యస్యత్వేతానిచత్వారి వానరేన్ద్ర యథాతవ
ధృతిర్దృష్టిర్మతిర్దాక్ష్యం స్వకర్మసునసీదతి.

வாநரேந்த்ர * தவ யதா * யஸ்ய த * த்ருதி: * த்ருஷ்டி: * மதி: * ... *
தாக்ஷ்யம * ஏதாநி * சத்வாரி * (ஸ:) ஸ்வகர்மஸு * ந ஸீததி * .. (க௯௯)

సహి సమ్భావితః పూజ్యః ప్రతిపన్నప్రయోజనః
జగామాకాశమావిశ్య పన్నగాశనవత్కపిః

ஸை: * ஸம்பாவித: * பூஜ்ய: * ப்ரதிபன்னப்ரயோஜன: * ... ... *
ஸ: * கபி: * ஆகாசம * ஆவிச்ய * பன்னகாசனவத * ஜகாம * ...(௨00)

ప్రాప్తభూయిష్ఠపారస్తు సర్వతః ప్రతిలోకయన్
యోజనానాంశతస్యాన్తే వనరాజిందదర్శసః

ப்ராப்தபூயிஷ்டபாரஸ்து * ஸர்வத: * ப்ரதிலோகயன் * ஸ: * .. *
யோஜநாநாம சதஸ்ய * அந்தே * வநராஜியம * ததர்ச * .. ... (௨0க)

దదర్శచపతన్నేవ వివిధద్రుమభూషితం
ద్వీపంశాఖామృగశ్రేష్ఠో మలయోపవనానిచ.

சாகாம்ருகச்ரேஷ்ட: * பதன்னேவ * விவிததருமபூஷிதம * ... *
த்வீபம * மலயோபவநாநி * ததர்ச ச * ... ... (௨0௨)

வலீமுகவீரனே * இப்பொழுது * அரிய * செயல * செய்யப்பட்டது * வலிய * அரக்கி * யும்மால * கொலை செய்யப்பட்டனளல்லளோ * (நீ) கோரிய * நலம பயக்கத்தக்க * பயனைப் * பெறுக * (க௯அ) வானரத்தலைவா * உமக்குப்போலவே * எவனுக்கு * வலியும * தீரமும * அறிவும் * திறமையும் * ஆகிய இந் * நான்கும (உளவோ அவன்) தான மேற்கொண்ட காரியங்களில * வருத்தமுறான் * (க௯௯) (இவ்வண்ணம) அவர்களாலே * புகழப்பட்டவரும * யாவராலும பூஜைசெய்யத்தக்கவரும் * உறுதி செய்யப்பட்ட பெருமாளுடைய காரியமுடையவருமாகிய * அந்த * மாருதி * வானிடையில * எழுந்து * பெரியதிருவடிபோலச * சென்று * (௨00) அக்கரை[illegible] னருகிற் சென்று * நாற்புறமும * கண்ணுற்றுப் * பெரும்புகழ்கொண்[illegible] நூறுகாதங்கடந்து * அதன முடிவிலே * வனராஜியைக் * கண்ணுற்று * [illegible]) குரங்குகளுக்கு சிறந்தவராகிய * ஆகாயத்தில் சென்றுகொண்டே * ப[illegible] மரங்களடர்ந்தழகாய * இலங்காத்தீவையும் * மலயமலையின் உபவனங்[illegible] யும் * கண்டு * ... ... (௨0[illegible]

సాగరం సాగరానూపాన్ సాగరానూపజాన్ ద్రుమాన్
సాగరస్య చ పత్నీనాం ముఖాన్యపి విలోకయన్.

ஸாகரம் * ஸாகரானூபான் * ஸாகரானூபஜான் * த்ருமான் * ...
ஸாகரஸ்ய ச * பத்நீநாம் * முகாந்யபி * விலோகயன் * ... . (௨0௩)

స మహామేఘసంకాశం సమీక్ష్యాత్మానమాత్మవాన్
నిరుద్ధన్నివ చాకాశం చకార మతిమాన్ మతిం

ஆத்மவான் * மதிமான் * ஸ: * மஹாமேகஸங்காசம் * ஆகாசம் * . *
நிருந்தந்நிவ * ஆத்மானம் * ஸமீக்ஷ்ய * மதிம் * சகார * ... (௨0௪)

కాయవృద్ధిం ప్రవేగం చ మమ దృష్ట్వైవ రాక్షసాః
మయి కౌతూహలం కుర్యురితి మేనే మహాకపిః

ராக்ஷஸா: * மம * காயவ்ருத்திம் * ப்ரவேகஞ்ச * த்ருஷ்ட்வைவ * ... *
மயி * கௌதூஹலம் * குர்யு: இதி * மஹாகபி: * மேநே * .. (௨0௫)

తతః శరీరం సంక్షిప్య తన్మహీధరసన్నిభం
పునః ప్రకృతిమాపేదే వీతమోహ ఇవాత్మవాన్.

தத: * ஆத்மவான் * மஹீதரஸந்நிபம் * தத் * சரீரம் * . ... *
ஸம்க்ஷிப்ய * புந: * வீதமோஹ இவ * ப்ரக்ருதிம் * ஆபேதே * . (௨0௬)

తద్రూపమతిసంక్షిప్య హనుమాన్ ప్రకృతౌ స్థితః
త్రీన్ క్రమానివ విక్రమ్య బలివీర్యహరో హరిః.

ஹநூமான் * தத் * ரூபம் * அதிஸம்க்ஷிப்ய * த்ரீன் * க்ரமான் * *
விக்ரம்ய * பலிவீர்யஹர: * ஹரி: இவ * ப்ரக்ருதௌ * ஸ்தித: * ... (௨0௭)

கருங்கடலையும் * கடலசூழ்ந்த தீவுகளையும் * அந்தத்தீவுகளில் தோன்றிய * மரங்களையும் * ஸாகரராஜனுடைய * மனைவிகளாகிய மலைகளினின்றும் பெருகிவருகின்ற ஆறுகளின் * முகங்களையும் * பார்த்துக்கொண்டே (௨0௩) ஆத்மஜ்ஞானமுடையவரும் * நுண்மதி யுடையோரும் * பெருமை யுடையோருமாதலினால் * மகா மேகத்திற்கு நிகராகி * ஆகாயத்தை * தகைவதுபோன்ற * தன் உருவத்தைக் * கண்டு * (இவ்வண்ணமாய்) எண்ணலாய் * கொண்டனர் * (௨0௪) (யானிவ்வண்ணமாகச் செல்வேனாயின்) அரக்கர்கள் * என்னுடைய * மேனியின் மகிமையையும் * வேகத்தையும் * கண்டவுடனே * என்னிடத்தில் * (இவன் யாவன் கண்டுணரல்வேண்டுமென்று) கௌதுகத்தை * யுறுவார்கள் * என்று * மாருதி * சிந்தைகொண்டு * (௨0௫) பின்பு * ஆத்மாவின் நிஜரூபத்தை யுணர்ந்தவராதலின் * மகேந்திரமலையைநிகர்த்த * அப்பெரிய * திருமேனியைச் * சுருக்கி * மீளவும் * மோகந்தீர்ந்தவனைப் போல * முன்னுருவத்தை * யடைந்து * (௨0௬) அநுமானென்னும் புகழுடையாராதலின் * அந்த * ரூபத்தை * மிகச் சுருக்கி (அப்பொழுது மூவுலகினையும்) மூன்று * அடியாக * அளந்து * மஹாபலியின் திறமையைக் குறுகச்செய்தருளிய * ஸ்ரீவாமனமூர்த்திபோல * முன்வடிவத்தினியல்பிலே * நின்று * ... ... (௨0௭)

స చారునానావిధరూపధారీ పరం సమాసాద్య సముద్రతీరం
పరైరశక్యః ప్రతిపన్నరూపః సమీక్షితాత్మా సమవేక్షితార్థః.

ஸ:* சாருநாநாவிதரூபதாரீ * பரம ஸமுத்ரதீரம * ஸமாஸாத்ய * பரை: * ... ... *
அசக்ய: * ப்ரதிபன்னரூப: * ஸமீக்ஷிதாத்மா * ஸமவேக்ஷிதார்த்த: * .. .. (உ0அ)

తతస్సలంబస్యగిరేస్సమృద్ధే విచిత్రకూటేనిపపాతకూటే
సకేతకోద్దాలకనారికేళే విచిత్రకూటప్రతిమో మహాత్మా

தத: * விசித்ரகூடப்ரதிம: * மஹாத்மா * ஸ: * லம்பஸ்ய * கிரே: * ஸம்ருத்தே *... ... *
விசித்ரகூடே * ஸகேதகோத்தாலகநாளிகேரே * கூடே * நிபபாத... ... ... (உ0௯)

తతస్తుసంప్రాప్యసముద్రతీరం సమీక్ష్యలంకాంగిరివర్యమూర్ధ్ని
కపిస్తుతస్మిన్నిపపాతపర్వతే విధూయరూపంవ్యథయన్మృగద్విజాన్.

தத: * கபி: * ஸமுத்ரதீரம * ஸம்ப்ராப்ய * கிரிவர்யமூர்த்தனி * லங்காம * ஸமீக்ஷ்ய *
ரூபம * விதூய * ம்ருகத்விஜான * வ்யதயன * தஸ்மின * பர்வதே * நிபபாத * . (உ௧0)

స సాగరందానవపన్నగాయుతం బలేనవిక్రమ్యమహోర్మిమాలినం
నిపత్యతీరేచమహోదధేస్తదా దదర్శలంకామమరావతీమివ.

ஸ: * தானவபன்னகாயுதம * மஹோர்மிமாலினம * ஸாகரம * பலேன * விக்ரம்ய * . *
மஹோததே: * தீரே * நிபத்ய * ததா * லங்காம * அமராவதீமிவ * ததர்ச * ... (உ௧௧)

தேவர்களிடத்தில் பற்பல வரம்பெற்றவராதலின் * அழகிய பலவகை யுருவங்களைத் தரித்து * கடலின் அக்கரையை * அடைந்து * பகைவர்களால் * வெற்றிகொள்ள வொண்ணாதவராகி * முன்னுருவம்பூண்டு * (இது தக்கது தகாதது என்று) தன்னுள்ளேயே கண்ணுற்று * மேலே செய்யவேண்டிய செயலை ஆராய்ந்து * (உ0அ) பின்பு * விசித்திரமான மலைச்சிகரத்துக்கு ஒப்பாகிய வடிவமும் * மஹாத்துமாவும் * புகழமைந்தவருமாதலின் * நுனிகள் அமைப்பட்டால் கொம்புகளைந்துபோன்ற * ஸாலமலையினுடைய * நிறைந்த * விசித்திரமாகிய * தாழை உத்தாலகம் நாளிகேரங்களடர்ந்த * சிகரத்தில் * இறங்கினார் * (உ0௯) பின்பு * அம்மாருதி * கடலின்கரையை * யடைந்து * த்ரிகூடமலையின்மிசையுள்ள * இலங்கையையுங் * கண்டு * பேருருவத்தைக் * குறைத்து * மிருகங்களையும் பறவைகளையும் * அச்சமுறச்செய்து * அந்த * மலையில் * இழிந்து * (உ௧0) பெரும்புகழுற்று * அநேகமாயிரந் தானவர்களையும் பன்னகர்களையுமுடைய * மேலெழுந்தோங்கிய பெரிய திரைகளையுமுடைய * கருங்கடலை * வலிமையினால் * தாண்டி * அம்மகோததியின் * அக்கரையில் * முடகாந்து * அப்பொழுது * இலங்கையை * அமராவதிபோல விளங்கக் * கண்டு மகிழ்ந்தனர் * ... (உ௧௧)

சுந்தரகாண்டத்தில் முதலாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஸுந்தரகாண்டம் முதலாவது சர்க்கத்தின் கோட்டு.

சிறியதிருவடி இக்கரையினின்றும் எப்பொழுது புறப்பட்டு எவ்வளவு காலத்தில் அக்கரை சேர்ந்தார் என்று ஆராயுங்கால் அவருடைய நிழல் நீரில் முப்பதுயோஜனை நீளமும், பத்துயோஜனை அகலமும் இருந்ததாகவும், பெரியதிருவடிக்கு நிகரான வேகமுடையவரென்றும் குறித்திருப்பதினாலும், அது மாசிமாதமாதலாலும், நீளம் முப்பதில் கழிவடி நான்குபோக இருபத்தாறடி மிகுதிக்கு இருபத்தொன்பதுக்கு நான்கு நாழிகையென்று கூறப்பட்டிருப்பதால் அப்பொழுது சுமார் நாலேகால் அல்லது நாலரைநாழிகைப்பொழுது மாலையில் மிகுதி யிருக்கலாம். எவ்வளவு உயரத்தி லிருந்தபோதிலும் மாலையில் நிழல் இருப்பிடத்தை விட்டுக் கிழக்கில் அவ்வண்ணமே தோன்றுமன்றோ? ஆகாரம் வேண்டுமானால் கொஞ்சம் சிறியதாகத்தெரியும்; அதனால் கணிதநூல்படிக்குக் கணக்கிடக் குறையில்லை, அக்கரை சேர்ந்தபின்பு மெய்யைச் சுருக்கிக்கொண்டு சிறியதிருவடி சந்திரன் எப்போது மறைவானென்று இராவை எதிர்பார்த்ததாகக் கூறப்போகின்றமையினால், ஒரு முகூர்த்தத்துக்கு (உ-நாழிகைக்கு) உள்ளாக அக்கரை சேர்ந்தாரென விளங்குகின்றது,—

சிறியதிருவடி தொண்ணூறுயோஜனை முடிவில் வளர்ந்தாரென்றும், ஸுரஸை நூறுயோஜனை வாயைத்திறந்தனளென்றும் கூறப்பட்டுள்ளதே? அப்போது இக்கரையில் அங்கதன் ஜாம்பவான் முதலாகிய வானரர்களும், அக்கரையில் ராக்ஷஸர்களும் கண்டிரார்களோ? அப்பொழுது அங்கதாதிகள் எதிர்த்துச் செல்லாதிருப்பார்களோ? ஸிம்ஹிகையும் அப்பொழுதே அவர் நிழலைப்பற்றி யிழுத்திராளோ? என்று சிலர் வினவுவர்.

அப்பொழுது தற்செயலாய் ஒருவரும் கண்டிலர்களெனினும், அல்லது கண்டும் வியப்புற்றுத் திகைத்து நின்றனரெனினும், அல்லது சிறியதிருவடி ஸுரஸை இருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தம் யோகமகிமையினால் காணப்பட்டனர்களே யல்லது மற்றெவருக்கும் காணப்படவில்லையெனினும் அவ்வினாவினுக்கு விடையாகும், அல்லது இருவரும் ஆகாயத்தில் நெடுந்தூரத்தில் இவ்வண்ணம் வளர்ந்தமையின், இருகரையிலுமுள்ள எவராலும் காணப்படவில்லையென்றும் கூறலாம். இப்படி யேதேனும் ஒருவிதத் திறத்தும் உடன்படார்களாயின், ஸ்ரீவாமனப்பெருமாளுலகத்தை யோரடியாக அளக்குங்காலையில் உயிர்களெல்லாம் எங்கிருந்தன, திருவடிக்குள்ளடங்கி மிதிபட்டிறவாது எவ்வண்ணம் உய்ந்தன; என்பதற்கு யாது விடை கூறலாகும்; ஆதலின், இவற்றுள் ஒருவிதத்தை யுடன்படவேண்டும்.

வானரர்களெல்லோரும் விண்ணூடு செல்லவும் வல்லவர்களெனக் கூறியிருக்கின்றது; அவ்வண்ணமே மற்ற மூன்று திசைகளிலும் சென்றவர்கள் பற்பல கடல்களையுங் கடந்து முற்றுந் தேடிவந்தனர்கள். அப்படி யிருக்க இந்த நூறுயோஜனை தூரத்தை தாண்ட என எல்லோரும் அச்சங்கொண்டனர்களெனின், இராவணன் முதலிய அனேகமாயிரங்கோடி ராக்ஷஸர்கள் மிக்க கொடியர்களென்பதையும், இடையில் ஸிம்ஹிகை யிருப்பதையும், எல்லோரும் அறிந்திருக்கின்றமையின், அங்குச்செல்வதினால்மாத்திரம் யாது பயன்; மேற்கொண்ட காரியத்தை முடித்துக்கொண்டன்றோ? வரல்வேண்டும். அதுவுமின்றிக் காரியங்கெடுநேரின் யாது செய்வது என்று அச்சங்கொண்டே உற்சாஹமும் தீரமும் குலைந்து தமக்கிவ்வளவு திறமையுள்ளதென்பதையும் மறந்து அவ்வண்ணங்கூறினார்களென அறிக; அச்சமுற்றவர் இவ்வண்ணம் எண்ணுவது யாவர்க்கும் இயல்பேயன்றோ?—

இ ர ண் டா வ து ச ரு க் க ம்.

சிறியதிருவடி திருமேனியைச் சுருக்கிக்கொண்டு இலங்கையில் புகுவதற்காக இருளை யெதிர்பார்த்திருந்தது.

స సాగరమనాధృష్య మతిక్రమ్య మహాబలః
త్రికూటశిఖరే లంకాం స్థితాం స్వస్థో దదర్శ హ.

மஹாபல꞉ * ஸ꞉ * அநாத்ருஷ்யம் * ஸாகரம் * அதிக்ரம்ய * .. ... *
ஸ்வஸ்த꞉ * த்ரிகூடசிகரே * ஸ்திதாம் * லங்காம் * ததர்ச ஹ * .. (க)

తతః పాదపముక్తేన పుష్పవర్షేణ వీర్యవాన్
అభివృష్టస్థితస్తత్ర బభౌ పుష్పమయో యథా.

தத꞉ * பாதபமுக்தேந * புஷ்பவர்ஷேண * அபிவ்ருஷ்ட꞉ * .. .. *
வீர்யவான் * தத்ர * ஸ்தித꞉ * புஷ்பமயோ யதா * பபௌ * ... ... (உ)

యోజనానాం శతం శ్రీమాన్ తీర్త్వాప్యుత్తమవిక్రమః
అనిశ్వసన్ కపిస్తత్ర న గ్లానిమధిగచ్ఛతి.

யோஜநாநாம் சதம் * தீர்த்வாபி * ஸ்ரீமான் * உத்தமவிக்ரம꞉ * ... ... *
அநிச்வஸன் * கபி꞉ * தத்ர * க்லாநிம் * ந அதிகச்சதி * ... ... (ங)

శతాన్యహం యోజనానాం క్రమేయం సుబహూన్యపి
కిం పునస్సాగరస్యాన్తం సంఖ్యాతం శతయోజనం.

அஹம் * யோஜநாநாம் * ஸுபஹூநி * சதாநி அபி * க்ரமேயம் * ... ... *
ஸாகரஸ்ய * அந்தம் * சதயோஜநம் * ஸங்க்யாதம் * கிம் புந꞉ * ... (ச)

மஹாபலமுடைய * அந்த மஹாபல குமாரரான சிறியதிருவடி * ஒருவராலும் கலக்கவும் தாண்டவும் முடியாத * ஸாகரத்தைத் * தாண்டியும் * வருத்தமின்றி இன்புற்றவராகி * த்ரிகூடமலையின்மேல் * நிலைபெற்றுள்ள * இலங்காநகரியைக் * கண்ணுற்று * (க) பின்பு * பற்பல மரங்களினின்று முதிர்ந்த * மலர் மாரியினாலே * திருமேனியெங்கும் தூவப்பட்டவராகி * வீரமுடையவராதலினால் * அம்மலையின்மேல் * அசைவற்று நின்று * மலர்களின் குவையினாலே செய்யப்பட்டவர்போலவே * விளங்கி * (உ) நூறுயோஜன தூரம் * தாண்டியும் * திருமேனி வாடாமல் அழகுற்றும் * சிறந்த பராக்கிரமும் பூண்டும் * நெட்டுயிர்ப்பின்றியும் * வாநரசாதியிற் பிறந்தோராதலின் * அக்காட்டிடையிலும் * இளைப்பென்பதைச் சிறிதும் * உறாமல் * (ங) யான் * காதங்களிவ்வளவென்னுங் கணக்கின்றி * அநேகம் * நூறாயிரம் காதங்களையும் * தாண்டிச்செல்வேன் * இக்கடலின் * இக்கரையின் முடிவு * நூறுயோஜனமென்று * கணக்கிடப்பட்டுளது * (ஆதலின்) இதனை தாண்டினவிஷயத்தில் வியப்புறல் வேண்டுமோ (என்றெண்ணி) ... ... (ச)

సహువీర్యవతాం(శ్రేష్ఠః ప్లవతామపిచోత్తమః
జగామవేగవాన్ లంకాం లంఘయిత్వామహోదధిం,

வீர்யவதாம்*ச்ரேஷ்ட:*ப்லவதாமபிச*உத்தம:* ... ... *
ஸ:*வேகவான்*மஹோததிம்*லங்கயித்வா*லங்காம்*ஜகாம*...(ரு)

శాద్వలానిచనీలాని గంధవంతివనానిచ
గండవంతిచమధ్యేన జగామనగవంతిచ.

நீலானி*சாட்வலானிச*கந்தவந்தி*கண்டவந்திச* ... ... *
நகவந்திச*வனானிச*மத்யே*ஜகாம* ... ...:. (சு)

శైలాంశ్చతరుసంఛన్నాన్ వనరాజీశ్చపుష్పితాః
అభిచక్రామతేజస్వీ హనూమాన్ ప్లవగర్షభః

தேஜஸ்வீ*ப்லவகர்ஷப:*ஹநூமான*தருஸஞ்சன்னான* ... ... *
சைலானச*புஷ்பிதா:*வநராஜீச*அபிசக்ராம* .. .. (எ)

సతస్మిన్నచలేతిష్ఠన్ వనాన్యుపవనానిచ
సనగాగ్రేచతాంలంకాం దదర్శపవనాత్మజః.

பவநாத்மஜ:*ஸ:*ந:*தஸ்மின*அசலே*திஷ்டன*... ... ... *
வனானி*உபவனானிச*நகாக்ரே*தாம*லங்காம*ததர்ச* ... (அ)

సరళాన్ కర్ణికారాంశ్చ ఖర్జూరాంశ్చసుపుష్పితాన్
ప్రియాళాన్ముచుళిందాంశ్చ కుటజాన్ కేతకానపి

ஸுபுஷ்பிதான*ஸரளான*கர்ணிகாரானச*கர்ஜூரானச* ... *
ப்ரியாளான*முசுளிந்தானச*குடஜான*கேதகானபி* .. ... (கூ)

வீரமுடையவர்களுக்குள்*சிறந்தவரும*தாவிச்செல்வோர்களுக்குள்ளும*சிறப்புற்றவரும்*புகழ்பெற்றவருமாதலின்*வேகமுடையவராகி*மஹோத்தியைத*தாண்டி*இலங்கையை நோக்கிச்*சென்று*(ரு) பசுமை நிறமுற்றுச் செழிப்புற்ற*புலலுள்ள பூமிகளையும்*நறுமணமுமுற்றும*பெருங்கருங்கலலுகளடர்ந்தும*பற்பல மரங்கள் தழைத்துமுள்ள*காடுகளையும் (சேர்ந்து) அவைகளினிடையிலே*சென்று*(சு) தேஜஸ்ஸுபொருந்தியவரும*தாவுவோர்களுள் சிறந்தவரும*அநுமானென்னும் பெரும்புகழுற்றவருமாதலின*பற்பல மரங்களினால் மறைக்கப்பட்ட*மலைகளையும*மலர்கள் மலர்ந்த*பலவகையான வனவரிசைகளையும*அடைந்து சுற்றிப்பார்த்து*(எ) வாயுகுமாரனெனப்*புகழ்மலிந்தவரும*வானரர்கள் அனைவர்களுள்ளும் சிறந்தவருமாதலின்*அந்த*மலையின்மேல்*நின்றுகொண்டே*வனங்களையும்*உபவனங்களையும்*த்ரிகூடமலையின்மேலிருக்கின்ற*அந்த*லங்காபுரியையும*கண்ணுற்றனர் (அ) (மேலும) நன்குக மலர்ந்த*சிவதை*கோங்கு*காஜுரம*முறளம்*முசுளிந்தம்*மலைமல்லிகை*தாழை*(என்னும மரங்களையும்) ... ... (கூ)

ప్రియంగూన్ గంధపూర్ణాంశ్చ నీపాన్ సప్తచ్ఛదానపి
అసనాన్ కోవిదారాంశ్చ కరవీరాంశ్చ పుష్పితాన్.

புஷ்பிதான் * ப்ரியாங்கூன் * கந்தபூர்ணான் * நீபான் * ... ... *
ஸப்தச்சதானபி * அஸநான் * கோவிதாரான் ச * கரவீரான் ச * ... (க0)

పుష్పభారనిబద్ధాంశ్చ తథా ముకులితానపి
పాదపాన్ విహగాకీర్ణాన్ పవనాధూతమస్తకాన్.

புஷ்பபாரநிபத்தான் ச * ததா * முகுளிதானபி * ... ... *
விஹகாகீர்ணான் * பவநாதூதமஸ்தகான் * பாதபான் * ... ... (கக)

హంసకారండవాకీర్ణా వాపీః పద్మోత్పలాయుతాః
ఆక్రీడాన్ వివిధాన్ రమ్యాన్ వివిధాంశ్చ జలాశయాన్,

ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணா: * பத்மோத்பலாயுதா: * வாபீ: * . ... *
விவிதான் * ரம்யான் * ஆக்ரீடான் * விவிதான் ச * ஜலாசயான் * ... (கஉ)

సంతతాన్ వివిధైర్వృక్షైః సర్వర్తుఫలపుష్పితైః
ఉద్యానాని చ రమ్యాణి దదర్శ కపికుంజరః

ஸர்வர்துபலபுஷ்பிதை: * விவிதை: * வ்ருக்ஷை: * ஸந்ததான் * ... *
ரம்யாணி * உத்யாநாநி ச * கபிகுஞ்சர: * ததர்ச * ... . (கங)

సమాసాద్య చ లక్ష్మీవాన్ లంకాం రావణపాలితాం
పరిఘాభిస్సపద్మాభిః సోత్పలాభిరలంకృతాం.

லக்ஷ்மீவான் * ராவணபாலிதாம் * ஸபத்மாபி: * ஸோத்பலாபி: * ... *
பரிகாபி: * அலங்க்ருதாம் * லங்காம் * ஸமாஸாத்ய ச * ... ... (கச)

மலர்ந்த * பாதா * கந்தபூர்ணம * கடம்பு * ஏழிலைப்பாலை * மருதை * மலையாத்தி * அலரி (என்பவைகளையும்) (க0) மலர்களின் நிரைகளினால் அடர்ந்து தழைத்துள்ளனவும் * அவ்வண்ணமே * முகிழ்த்துள்ளனவும் * பலவகைப் பறவைகளினம் நிறைந்தனவும் * காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட முனையுடையனவுமாகிய * பலவகை மரங்களையும் * (கக) அன்னம் நீர்க்காக்கைகள் நிறைந்தும் * வெண்டாமரை செங்கமலம் செங்கழுநீர் கருநெய்தல் முதலிய மலர்கள் அடர்ந்தும் உள்ள * தடவாவிகளையும் * பற்பல * அழகிய * விளையாடுமிடங்களையும் * பலவகைப்பட்ட * ஜலக்ரீடை செய்யும் மடுக்களையும் * (கஉ) ஆறுபருவங்களிலும் கனிந்தும் மலர்ந்துமுள்ளனவுமாகிய * பற்பல * மரங்கள் * நெருங்கிய * அழகிய * உத்யானவனங்களையும் * வானரர் தலைவராகிய சிறியதிருவடி * கண்டனர் (கங) அழகுற்ற அந்தச் சிறியதிருவடி * இராவணனாலே பாதுகாக்கப்பட்டும் * தாமரைகளுடன் கூடியும் * நெய்தல்களுடன் கூடியுமுள்ள * அகழ்களினால் * அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டுமுள்ள * அந்த இலங்கையையடைந்து (கச)

సీతాపహరణార్థేన రావణేన సురక్షితాం
సమంతాద్విచరద్భిశ్చ రాక్షసైరుగ్రధన్విభిః.

ஸீதாபஹரணார்த்தேந * ராவணேந * ஸுரக்ஷிதாம் * ... ... *
விசரத்பிச * உக்ரதந்வபி: * ராக்ஷஸை: * ஸமந்தாத் * ... (௧௫)

కాంచనేనావృతాం రమ్యాం ప్రాకారేణ మహాపురీం
గృహైశ్చ గ్రహసంకాశై శ్శారదాంబుదసన్నిభైః.

காஞ்சநேந * ப்ராகாரேண * சாரதாம்புதஸந்நிபை: * .. ... *
க்ரஹஸங்காசை: * க்ருஹைச்ச * ஆவ்ருதாம் * ரம்யாம் * மஹாபுரீம் (௧௬)

పాండురాభిః ప్రతోళీభి రుచ్చాభిరభిసంవృతాం
అట్టాలకశతాకీర్ణాం పతాకాధ్వజమాలినీం.

பாண்டுராபி: * உச்சாபி: * ப்ரதோளீபி: * அபிஸம்வ்ருதாம் * ... *
அட்டாலகசதாகீர்ணாம் * பதாகாத்வஜமாலிநீம் * ... ... (௧௭)

తోరణైః కాంచనైర్దివ్యైర్లతాపంక్తివిచిత్రితైః
దదర్శ హనుమాన్ లంకాం దివి దేవపురీమివ.

காஞ்சநை: * திவ்யை: * லதாபங்க்திவிசித்ரிதை: * தோரணை: * .. *
லங்காம் * திவி * தேவபுரீமிவ * ஹநுமாந் * ததர்ச .. .. (௧௮)

గిరిమూర్ధ్ని స్థితాం లంకాం పాండురైర్భవనైశ్శుభైః
దదర్శ స కపిశ్శ్రీమాన్ పురమాకాశగం యథా.

ஸ: * கபிச்ரேஷ்ட: * கிரிமூர்த்நி * ஸ்திதாம் * லங்காம் * ... ... *
பாண்டுரை: * சுபை: * பவநை: * ஆகாசகம் * புரம் * யதா * ததர்ச * (௧௯)

ஸீதாதேவியைப் பறித்துக்கொள்ளுதற்காகத் திருப்பதினாலே * இராவணனாலே * நாற்புறங்களிலும் இடைவிடாதுலாவுகின்ற * சிறந்த வில்லைக் கையிலேந்திய * ராக்ஷஸர்களினாலே * நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டும் (௧௫) பொன்மயமாகிய * மதிள் சுவரினாலும் * சரத்கால மேகங்களை நிகர்த்தனவும் * நவக்ரஹங்களை போன்றனவுமாகிய * மாடமாளிகைகளினால் சூழப்பட்டும் * அழகுற்றும் * பெரிய ராஜதானியும் * (௧௬) வெண்மைநிறமுற்று * மிகவுயர்ந்தகன்று நீண்ட * வீதிகளினால் * எங்குமடர்ந்தும் * கோட்டை சுவர்களின்மேல் பீரங்கிகள் வைக்குமிடங்கள் பலவடர்ந்தும் * பதாகை துவஜங்களின் நிரை பொருந்தியும் * (௧௭) பொன்மயமாகிய * சிறந்த * பற்பல கொடிகளின் நிரைகளினால் விசித்திரங்களாகிய * தோரணங்களினால் (விளங்கும்) அவ்விலங்கையை * வானிடையில் * தேவநகரியாகிய அமராவதியைப்போல * அநுமானெனனும் சிறப்புற்றோராதலின் * கண்ணுற்று * (௧௮) புகழுடையோரும் * வானரர்களுள் சிறப்புற்றோரும் ஆகியவர் * த்ரிகூடமலையின் சிகரத்தில * நிலைபெற்றுள்ள * அவ்விலங்கையை * வெண்மைநிறமுற்ற * நலம்பொருந்திய * மாளிகைகளினால் * வானிடையிற்செல்லும் * நகரியைப் * போலவே * எண்ணி * ... (௧௯)

పాలితాం రాక్షసేంద్రేణ నిర్మితాం విశ్వకర్మణా
ప్లవమానామివాకాశే దదర్శ హనుమాన్ కపిః.

ராக்ஷஸேந்த்ரேண * பாலிதாம் * விச்வகர்மணா * நிர்மிதாம் * ... *
ஆகாசே * ப்லவமானாம் * இவ * ஹனுமான் * கபி: * ததர்ச * ... (௨௦)

వప్రప్రాకారజఘనాం విపులాంబునవాంబరాం
శతఘ్నీశూలకేశాంతాం అట్టాలకవతంసకాం.

வப்ரப்ராகாரஜகனாம் * விபுலாம்புநவாம்பராம் * ... ... *
சதக்நீசூலகேசாந்தாம் * அட்டாலகவதம்ஸகாம் * தாம் * . ... (௨௧)

మనసేవ కృతాం లంకాం నిర్మితాం విశ్వకర్మణా
ద్వారముత్తరమాసాద్య చింతయామాస వానరః

மனஸா * க்ருதாம் * இவ * விச்வகர்மணா * நிர்மிதாம் * .. .. *
உத்தரம் * த்வாரம் * ஆஸாத்ய * வானர: * சிந்தயாமாஸ * ... (௨௨)

కైలాసశిఖరప్రఖ్యాం ఆలిఖంతీమివాంబరం
డీయమానామివాకాశ ముచ్ఛ్రితైర్భవనోత్తమైః

கைலாஸசிகரப்ரக்யாம் * அம்பரம் * ஆலிகந்தீம் * இவ * . ... . *
உச்ரிதை: * பவனோத்தமை: * ஆகாசம் * டீயமானாம் * இவ * .. (௨௩)

సంపూర్ణాం రాక్షసైర్ఘోరైః నాగైర్భోగవతీమివ
అచింత్యాం సుకృతాం స్పష్టాం కుబేరాధ్యుషితాం పురా

நாகை: * போகவதீம் இவ * கோரை: * ராக்ஷஸை: * ஸம்பூர்ணாம் * ... *
அசிந்த்யாம் * ஸுக்ருதாம் * ஸ்பஷ்டாம் * புரா * குபேராத்யுஷிதாம் (௨௪

அரக்கர்கோனான அந்த ராவணனால் * பாதுகாக்கப்பட்டதும் * விச்வகர்மனால் * இயற்றப்பட்டதும் ஆகலின் * வானிடையில் * அந்தரமாக நிற்கின்றது * போலவே * அநுமானென்னும் பேர்பெற்றவரும் * வானரரூபமுடையவருமாதலின் * எழுந்து பார்த்தது * (௨௦) கோட்டையின் மதிள்சுவர்களைச் சேர்ந்துள்ள வேதிகையென்னும் ஜகனபாகத்தை யுடையதும் * விஸ்தாரமாயுள்ள அகழ்நீரென்னும் புதிய ஆடை யுடுத்ததும் * பீரங்கி சூலங்களென்னும் கூந்தலுடையதும் * மதிள்சுவர்மேல் கட்டப்பட்ட மேடையென்னும் அவதம்ஸமுடையதும் * நற்புகழ்பெற்றதும் * (௨௧) மனதினாலே * செய்யப்பட்டதோ * என்னும்படியாக * விச்வகர்மனாலே * இயற்றப்பட்டதுமாகிய அந்த இலங்கையினுடைய * வடக்கு * வாயிலருகிற் * சென்று * வானரரூபியாதலின் * (இவ்வண்ணமாகச்) சிந்தையுற்றனர் * (௨௨) கைலாஸமலையின் சிகரம்போன்றதும் * ஆகாயத்தை * மேலெழுந்து கீறுவது * போன்றதும் * மேன்மேலுமுயர்ந்த * சிறந்த வீடுகளினாலே * ஆகாயத்தில் * பறப்பது * போன்றதும் * (௨௩) நாகங்களினால் * போகவதியென்கிற பாதாளலோகத்திலுள்ள பட்டணம் நிறைந்திருப்பதுபோல * கொடிய * ராக்ஷஸர்களினால் * நிறைந்ததும் * இத்தன்மையதென்று எண்ணற்கரியதும் * நன்கியற்றப்பட்டதும் * மன்னமின்றி யெங்கும் நன்கு விளங்குவதும் * முன்பு * குபேரனாலே வாஸஞ்செய்யப்பட்டதும் * ... ... (௨௪)

దంష్ట్రిభిర్బహుభిశ్శూరైః శూలపట్టసపాణిభిః
రక్షితాం రాక్షసైర్ఘోరైః గుహామాశీవిషైరివ

தம்ஷ்ட்ரிபி꞉ * பஹுபி꞉ * சூரை꞉ * சூலபட்டஸபாணிபி꞉ * . ... *
ராக்ஷஸை꞉ * கோரை꞉ * ஆசீவிஷை꞉ * குஹாமிவ * ரக்ஷிதாம் * .. (௨௫)

తస్యాశ్చ మహతీం గుప్తిం సాగరం చ నిరీక్ష్య సః
రావణం చ రిపుం ఘోరం చింతయామాస వానరః

தஸ்யாச்ச * மஹதீம் * குப்திம் * ஸாகரஞ்ச * கோரம் * ரிபும் * ... *
ராவணஞ்ச * நிரீக்ஷ்ய * ஸ꞉ * வானர꞉ * சிந்தயாமாஸ * . . (௨௬)

ఆగత్యాపీహ హరయో భవిష్యంతి నిరర్థకాః
నహి యుద్ధేన వై లంకా శక్యా జేతుం సురైరపి.

இஹ * ஹரய꞉ * ஆகத்யாபி * நிரர்த்தகா꞉ * பவிஷ்யந்தி * ... ... *
யுத்தேநவை * லங்கா * ஸுரைரபி * ஜேதும் * நசக்யா * .. ... (௨௭)

ఇమాం తు విషమాం దుర్గాం లంకాం రావణపాలితాం
ప్రాప్యాపి సుమహాబాహుః కిం కరిష్యతి రాఘవః

விஷமாம் * துர்காம் * ராவணபாலிதாம் * இமாந்து * லங்காம் * *
ப்ராப்யாபி * மஹாபாஹு꞉ * ஸ꞉ * ராகவ꞉ * கிம் * கரிஷ்யதி * . (௨௮)

అవకాశో న సాంత్వస్య రాక్షసేష్వభిగమ్యతే
న దానస్య న భేదస్య నైవ యుద్ధస్య దృశ్యతే

ராக்ஷஸேஷு * ஸாந்தவஸ்ய * அவகாச꞉ * நாபிகம்யதே * ... . *
தாநஸ்ய * ந * பேதஸ்ய * ந * யுத்தஸ்ய * நைவ த்ருச்யதே * ... .. (௨௯)

கோரப்பற்களை யுடையவர்களும் * பற்பல உருவமுடையோரும் * சூரமுற்றவரும் * சூலம் பட்டஸம் முதலிய படைகளைக் கையிலுற்றவரும் ஆகிய * ராக்ஷஸர்களினால் * கொடிய * ஸர்ப்பங்களினால் * குகை பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதுபோலவே * பாதுகாக்கப்பட்டதும் ஆகிய * (௨௫) அந்த லங்கையினுடைய * சிறந்த * பாதுகாப்பையும் * அலைகடலையும் அகழ்போலிருப்பதையும் * கொடிய * பகைவனும் * இராவணனையும் * நோக்கி * கண்குணர்ந்து * அந்த * அனுமான் * இவ்வண்ணம் எண்ணமிட்டான் * (௨௬) இவ்விடத்தில் * வானரர்கள் எல்லோரும் * வருந்தமுற்று வந்தாலும் * பயனற்றுத் திறமையற்றவர்களாகவே * ஆகுவார்கள் * யுத்தத்தினாலும் * இந்த லங்கை * தேவர்களுக்கும் * வெல்லுவதற்கு * முடியாததாகும் * (௨௭) மேடு பள்ளமாக இருப்பதால் * செல்லுவதற்கரியதும் * இராவணனாலும் பாதுகாக்கப்பட்டதுமாகிய * இந்த * லங்கையை * வந்தடைந்தும் * நீண்ட புயத்தோனுடைய * அந்த * ஸ்ரீராமசந்திரன்தான் * யாது * செய்வார் * (௨௮) இந்த ராக்ஷஸர்களிடத்தில் * நல்வார்த்தை சொல்லுவதற்கும் * அவகாசம் * தோற்றுகின்றிலது * பொருளளித்து வசப்படுத்துவதற்கும் * இடமில்லை * மித்திரபேதம் செய்வதற்கும் * இடமில்லை * போர்செய்து வெல்லுவதற்கும் * இடங்காணப்படுகின்றிலதன்றோ * ... ... (௨௯)

చతుర్ణామేవహిగతి ర్వానరాణాంమహాత్మనాం
వాలిపుత్రస్యనీలస్య మమరాజ్ఞశ్చధీమతః.

மஹாத்மநாம * வாலிபுத்ரஸ்ய * நீலஸ்ய * மம * தீமத: * .. .. *
ராஜ்ஞச்ச * சதுர்ணாம * வாநராணாமேவ * கதி: ஹி * .. .. (௨௦)

యావజ్జానామి వై దేహీం యదిజీవతివానవా
తత్రైవచింతయిష్యామి దృష్ట్వాతాంజనకాత్మజాం

யதி * ஜீவதி வா * ந வா * வைதேஹீம * யாவத்ஜாநாமி * ... ... *,
தாம * ஜநகாத்மஜாம * த்ருஷ்ட்வா * தத்ரைவ * சிந்தயிஷ்யாமி * ... (௨௧)

తతస్సచింతయామాస ముహూర్తంతపికుంజరః
గిరిశృంగేస్థితస్తస్మి రామస్యాభ్యుదయేరతః.

தத: * தஸ்மின் * கிரிச்ருங்கே * ஸ்தித: * ராமஸ்ய * அப்யுதயே * ... *
ரத: * கபிகுஞ்சர: * ஸ: * முஹூர்த்தம * சிந்தயாமாஸ * . ... (௨௨)

అనేనరూపేణమయా నశక్యారక్షసాంపురీ
ప్రవేష్టుంరాక్షసైర్గుప్తా క్రూరైర్బలసమన్వితైః.

க்ரூரை: * பலஸமன்விதை: * ராக்ஷஸை: * குப்தா * ... ... *
ரக்ஷஸாம * புரீ * மயா * அநேந * ரூபேண * ப்ரவேஷ்டும * நசக்யா * (௨௩)

ఉగ్రౌజసోమహావీర్యా బలవంతశ్చరాక్షసాః
వంచనీయామయాసర్వే జానకీంపరిమార్గతా.

உக்ரௌஜஸ: * மஹாவீர்யா: * பலவந்தச்ச * ஸர்வே * ... ... *
ராக்ஷஸா: * ஜாநகீம * பரிமார்கதா * மயா * வஞ்சநீயா: * ... ... (௨௪)

மஹாமகிமை பொருந்திய * அங்கதகுமாரன * நீலன் * யான் * நன்மதியுறற * மஹாராஜா * இந்நானகு * வாநராகளுக்குததான் * (இந்த இலஙகா நகரியினுளளே) செலலுந்திறமை (யுளதாகும்) (௨௦) (ஸீதாதேவி) ஒருக்கால் * பிழைத்திருக்கின்றனளோ * அலலது பிழைத்திராளோ * (இதனையேயான) தெரிந்துகொள்வேன் * (பினபு) அநத * ஜனகராஜன் திருமகளை * ககணடு * (இஙகு யார் யார் வந்து யாது யாது செய்வார் என்னும் அந்த விஷயத்தில) அப்பொழுது * ஆராயவேன * (௨௧) (என்றெண்ணி) பின்பும் * அநத * மலைசசிகாததிலேதானே * யிருந்து * பெருமானுடைய * மேன்மையையே * கோரினவராகி * வாநராதலைவனும் * மிகப்புகழுடையோருமாதலின * அந்தச சிறியதிருவடி * முகூர்த்தகாலம் * சிந்தைசெய்தனர் (௨௨) கொடுமைகொண்டவரும் * சிறந்த பலம்பொருந்தியவருமாகிய * ராக்ஷஸர்களால் * பாதுகாக்கப்பட்ட * ராக்ஷஸர்களுககு * இருப்பிடமாகிய இந்நகரி * யான் * இந்த * ரூபத்துடனே * உளளே புகுவதறகுத் * தக்கதன்று * (௨௩) கொடிய பராக்கிரமமுறறு * சிறநத தோள்வலிகொண்டு * பலவந்தர்களாகிய * எலலா * ராக்ஷஸர்களும் * பிராட்டியைத்தேடுவதில் முயறசிகொண்ட * நம்மால் * வஞ்சனை செய்யத்தக்கவர்கள் * ... ... (௨௪)

లక్ష్యాలక్ష్యేణ రూపేణ రాత్రౌ లంకాపురీ మయా
ప్రవేష్టుం ప్రాప్తకాలం మే కృత్యం సాధయితుం మహత్.

*மயா * மஹத் * க்ருத்யம் * ஸாதயிதும் * லங்காபுரீ * ராத்ரௌ * ... *
லக்ஷ்யாலக்ஷ்யேண * மே * ரூபேண * ப்ரவேஷ்டும் * ப்ராப்தகாலம் (௧௫)*

తాం పురీం తాదృశీం దృష్ట్వా దురాధర్షాం సురాసురైః
హనుమాంశ్చింతయామాస వినిశ్చిత్య ముహుర్ముహుః.

*ஹநுமான் * தாம் * புரீம் * தாத்ருசீம் * த்ருஷ்ட்வா * ஸுராஸுரை: * ... *
துராதர்ஷாம் * விநிச்சித்ய * முஹுர்முஹு: * சிந்தயாமாஸ * ... ... (௧௬)*

కేనోపాయేన పశ్యేయం మైథిలీం జనకాత్మజాం
అదృష్టో రాక్షసేంద్రేణ రావణేన దురాత్మనా.

*துராத்மநா * ராக்ஷஸேந்த்ரேண * ராவணேந * அத்ருஷ்ட: * ... ... *
கே * உபாயேந * ஜநகாத்மஜாம் * மைதிலீம் * பச்யேயம் * ... ... (௧௭)*

న వినశ్యేత్కథం కార్యం రామస్య విదితాత్మనః
ఏకామేకశ్చ పశ్యేయం రహితే జనకాత్మజాం.

*விதிதாத்மந: * ராமஸ்ய * கார்யம் * கதம் * நவிநச்யேத் * .. ... *
ஏகாம் * ஜநகாத்மஜாம் * ஏகச்ச * ரஹிதே * பச்யேயம் * ... ... (௧௮)*

భూతాశ్చార్థా విపద్యన్తే దేశకాలవిరోధితాః
విక్లవం దూతమాసాద్య తమః సూర్యోదయే యథా.

*பூதாச்ச * அர்த்தா: * விக்லபம் * தூதம் * ஆஸாத்ய * ... ... *
தேசகாலவிரோதிதா: * ஸூர்யோதயே * தமோயதா * விபத்யந்தே (௧௯*

யான் * சிறந்த * காரியத்தை * ச்சாதிப்பதன்பொருட்டு * இலங்காபுரீ * இரவில் * கண்டுங் காணறகரியதாகிய * எனது * உருவங்கொண்டு * உள்ளே செல்லத் * தக்கதாகும் (௧௫) (என்றிவ்வண்ணஞ்சிந்தித்து) சிறியதிருவடி * யந்த * இலங்காபுரியை * அவ்வண்ணம பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதைக் * கண்டு * தேவர்களாலும் * வெல்லவொண்ணாதென்று * நிச்சயங்கொண்டு * மேன் மேலும் * சிந்தை செயலுற்றனா * (௧௬) கொடுந்தன்மையுடைய * ராக்ஷஸர்களுக்கிறைவனாகிய * இராவணனால * காணப்படாமல் * எந்த * உபாயத்தினாலே * ஜனகராஜன் திருமகளாகிய * மைதிலியைக் * காண்பேன் * (௧௭) புகழுற்ற நற்குணமுடைய * பெருமாளுடைய * காரியம் * எவ்வண்ணம் செயின் * கெடுதியுறாது முடியும் * தனியே வீற்றிருக்கின்ற * ஸ்ரீஸீதாதேவியை * யானுந் தனித்திருந்து * ஏகாந்தத்தில் * எவ்வண்ணங் கண்டு சேவிப்பேன் * (௧௮) முடிவுபெற்ற * காரியங்களும் * திறமையற்ற * தூதனை * ச்சேர்ந்து * காலதேசங்களினால் பகைக்கப்பட்டனவாகி * ஸூர்யோதயகாலத்தில் * இருள் அழிந்து விடுவதுபோல * அழிகின்றன * ... ... (௧௯)

అర్థానర్థాన్తరే బుద్ధిర్నిశ్చితాపి న శోభతే
ఘాతయన్తి హి కార్యాణి దూతాః పణ్డితమానినః.

அர்தாநர்தாந்தரே*நிச்சிதா*புத்திரபி*நசோபதே* ... ... *
பண்டிதமாநிந:*தூதா:*கார்யாணி*காதயந்திஹி* ... ... (௪௰)

న వినశ్యేత్కథం కార్యం వైక్లబ్యం న కథం భవేత్
లంఘనం చ సముద్రస్య కథన్ను న వృథా భవేత్.

கார்யம்*கதம்*நவிநச்யேத*வைக்லப்யம*கதம்*நபவேத்* ... *
ஸமுத்ரஸ்ய*லங்கநஞ்ச*கதந்நு*வ்ருதா*நபவேத்* ... .. (௪௧)

మయి దృష్టే తు రక్షోభీ రామస్య విదితాత్మనః
భవేద్వ్యర్థమిదం కార్యం రావణానర్థమిచ్ఛతః.

மயி*ரக்ஷோபி:*த்ருஷ்டே*து*ராவணாநர்தம*இச்சத:* ... ... *
விதிதாத்மந:*இதம*கார்யம*வ்யர்தம*பவேத்*... ... .. (௪௨)

న హి శక్యం క్వచిత్స్థాతుమవిజ్ఞాతేన రాక్షసైః
అపి రాక్షసరూపేణ కిముతాన్యేన కేనచిత్

அபிராக்ஷஸரூபேண*கிமுத*அந்யேந*கேநசித* ... ... *
ராக்ஷஸை:*அவிஜ்ஞாதேந*க்வசித*ஸ்தாதும*நஹிசக்யம*... (௪௩)

వాయురప్యత్ర నాజ్ఞాతశ్చరేదితి మతిర్మమ
న హ్యస్త్యవిదితం కించిద్రాక్షసానాం బలీయసాం.

வாயுரபி*அத்ர*அஜ்ஞாத:*நசரேத*இதி*மம*மதி:* ... ... *
பலீயஸாம*ராக்ஷஸாநாம*அவிதிதம*கிஞ்சித*நாஸ்திஹி* ... (௪௪)

காரியம கூடும கூடாது என்று ஐயமுற்றகாலத்தில்* மந்திரிகளுடன் கூடி நன்காராய்ந்து நிச்சயமசெயயபபட்ட*புத்தியும*விளங்குகின்றிலது* யானே பண்டிதனென்று அகங்காரங்கொணட * தூதாகள*காரியங்களைக்* கெடுத்துவிடுகின்றனர்களல்லரோ * (௪௰) யான் மேற்கொண்டு வந்த காரியம்*எவ்வண்ணம்*அழியாது*கெடுதி*யெவ்வண்ணம் * நேராது * சமுத்திரத்தை*யான் தாண்டிவந்ததும் * எவ்வண்ணம்*வீணாக*ஆகாது* (௪௧) யான் * ராக்ஷஸர்களாலே * காணப்படுவேனாகில் * இராவணனைக் கொலை செய்ய*விரும்புகின்ற * மஹாத்துமாவாகிய பெருமானுடைய * இந்தக் * காரியம*வீணாகக்*கெட்டுவிடுமன்றோ* (௪௨) (ஆதலால) இராக்ஷஸருருவங் கொண்டோ*அல்லது*வேறே * யாதேனுமோருருவமபூண்டோ * சென்றாலும் * இங்குள்ள இராக்ஷஸர்களால் * காணப்படாமல * எங்கும்*மறைந்திருப்பது*கூடாது* (௪௩) காற்றும்*இங்கு*இவர்களுக்குத்தெரியாமல்* வீசாதென்று*யான்*எண்ணுகின்றேன் *பலமுற்றுயர்ந்த*இந்த அரக்கர்களுக்குத் * தெரியாதது * ஒன்றும் * இலதன்றோ * ... (௪௪)

ఇహాహంయదితిష్ఠామి స్వేనరూపేణసంవృతః
వినాశముపయాస్యామి భర్తురర్థశ్చహీయతే

இஹ*அஹம்*ஸ்வேந*ரூபேண*ஸம்வ்ருத:*திஷ்டாமியதி* ... *
விநாசம்*உபயாஸ்யாமி*பர்த்து:*அர்த்தச்ச*ஹீயதே* ... ... (௨௫)

తదహంస్వేనరూపేణ రజన్యాంహ్రస్వతాంగతః
లంకామభిపతిష్యామి రాఘవస్యార్థసిద్ధయే.

தத*அஹம்*ஸ்வேந*ரூபேண*ரஜந்யாம்*ஹ்ரஸ்வதாம்*கத:* ... *
ராகவஸ்ய*அர்த்தஸித்தயே*லங்காம*அபிபதிஷ்யாமி* ... ... (௨௬)

రావణస్యపురీంరాత్రౌ ప్రవిశ్యసుదురాసదాం
విచిన్వన్భవనంసర్వం ద్రక్ష్యామిజనకాత్మజాం

ஸுதுராஸதாம*ராவணஸ்ய*புரீம்*ராத்ரௌ*ப்ரவிச்ய* . ... *
ஸர்வம*பவனம*விசின்வன*ஜனகாத்மஜாம*த்ரக்ஷ்யாமி* ... (௨௭)

ఇతిసంచిన్త్యహనుమాన్ సూర్యస్యాస్తమయంకపిః
ఆచకాంక్షేతదావీరో వైదేహ్యాదర్శనోత్సుకః

இதி*ஹனுமான*கபி:*ஸஞ்சிந்த்ய*வீர:*வைதேஹ்யா:* ... ... *
தர்சனோத்ஸுக:*ததா*ஸூர்யஸ்ய*அஸ்தமயம*ஆசகாங்க்ஷே*(௨௮)

సూర్యేచాస్తంగతేరాత్రౌ దేహంసంక్షిప్యమారుతిః .
పృషదంశకమాత్రస్సన్ బభూవాద్భుతదర్శనః.

ஸூர்யேச*அஸ்தங்கதே*மாருதி:*ராத்ரௌ*தேஹம* .. ... *
ஸம்க்ஷிப்ய*ப்ருஷதம்சகமாத்ரஸ்ஸன*அத்புததர்சன:*பபூவ*(௨௯)

(ஆதலின) இங்கு*யான்*இயல்பாயுள்ள*இப்பேருருவம்*பூண்டே*
நிற்பேனாகில்*விநாசம்*அடைவேன*நமக்கிறையாகிய மஹாராஜருடைய*
முயற்சியும்*அழிந்துவிடும்* (௨௫) ஆகையால*யான்*இயல்பான*வாநர
ரூபத்துடனே * இரவில்*குறளாகச்*சுருங்கியவனாகி* பெருமாளுடைய*
காரியம நிறைவேறும்பொருட்டு*இலங்கையை*யடாந்து செலவேன(௨௬)
(சென்று) புகுதற்கரிய * இராவணனுடைய * இந்நகரிக்குள் * இரவில்*
புகுந்து*எல்லா*வீடுகளையும*தேடி * சீதாபிராட்டியைக்*கண்டு பணிந்து
மகிழ்வேன்* (௨௭) என்று*அனுமான்*வாநரரூபியாகவே*சிந்தைசெய்து*
வீரமுடையானதலாலும*பிராட்டியைக்*கண்டு பணிய ஆவலுற்றவனாதலா
லும் * அப்பொழுது * கதிரவன் * மறைகின்ற அந்திப்பொழுதையே *
யெதிர்பார்த்திருந்தனர் * (௨௮) (பின்பு) கதிரவனும * மறைந்தவளவில்*
மாருதி*இரவில்*தேஹத்தைச்*சுருக்கி*பூனையளவினராகி * வியப்புறத்
தக்க காட்சி யுடைய * ராகி * ... ... (௨௯)

ప్రదోషకాలే హనుమాంస్తూర్ణ ముత్ప్లుత్య వీర్యవాన్
ప్రవివేశ పురీం రమ్యాం సువిభక్త మహాపథాం.

வீர்யவான் * ஹனுமான * ப்ரதோஷகாலே * தூர்ணம * உத்ப்லுத்ய * ... *
ஸுவிபக்தமஹாபதாம * ரம்யாம * புரீம * ப்ரவிவேச * ... ... (௫௦)

ప్రాసాదమాలావితతాం స్తంభైః కాఞ్చనరాజతైః
శాతకుంభమయైర్జాలై ర్గన్ధర్వనగరోపమాం.

ப்ராஸாதமாலாவிததாம * காஞ்சனராஜதை꞉ * ஸ்தம்பை꞉ * . ... *
சாதகும்பமயை꞉ * ஜாலை꞉ * கந்தர்வநகரோபமாம * ... ... (௫௧)

సప్తభౌమాష్టభౌమైశ్చ సదదర్శ మహాపురీం
తలైస్స్ఫాటికసంకీర్ణైః కార్తస్వరవిభూషితైః.

ஸப்தபௌமாஷ்டபௌமைச்ச * ஸ்பாடிகஸங்கீர்ணை꞉ * ... ... *
கார்தஸ்வரவிபூஷிதை꞉ * தலை꞉ * மஹாபுரீம * ஸ꞉ * ததர்ச * ... (௫௨)

వైడూర్యమణిచిత్రైశ్చ ముక్తాజాలవిభూషితైః
తలైశ్శుశుభిరే తాని భవనాన్యత్ర రక్షసాం.

அத்ர * ரக்ஷஸாம் * தாநி பவனாநி * வைடூர்யமணிசித்ரைச்ச * ... ... *
முக்தாஜாலவிபூஷிதை꞉ * தலை꞉ * சுசுபிரே * ... ... (௫௩)

కాంచనాని విచిత్రాణి తోరణాని చ రక్షసాం
లంకాముద్యోతయామాసు స్సర్వతస్సమలంకృతాం.

காஞ்சநாநி * விசித்ராணி * ரக்ஷஸாம * தோரணாநிச * ... ... *
ஸர்வத꞉ * ஸமலங்க்ருதாம * லங்காம * உத்யோதயாமாஸு꞉ * ... (௫௪)

வீரமுடையோரும் * அனுமானென்னும் புகழபெறறோருமாதலின் * பரதோஷகாலத்தில * விரைவாக * எழுந்து * நன்கு வகுக்கபபட்ட ராஜமார்க்கங்களையுடைய * அழகிய * அந்நகரியினுளளே * புகுந்தனர் * (௫௦) மணி மாடமாலைகளினால் வியன்றும * பொன்னாலும் வெள்ளியினாலும செயத * கம்பங்களாலும * சிறந்த பொனனாறசெயத * ஜாலங்களாலும * வானிடையில் மேகஙகளில காணப்படும் கந்தர்வநகரத்தை நிகாததும * (௫௧) ஏழுமாடம் எட்டு மாடங்களுடைய மாளிகைகளினாலும் * படிககககம்கள அடர்ந்து * தங்கத்தாலலங்கரிக்கப்பட்ட * தலங்களினால் * (விளங்கிய) அப்பெரிய நகரியை * அம்மாருதி * கண்ணுற்றனர் (௫௨) இவ்விடத்தில் * அரக்கர்களுடைய * அந்த * வீடுகள * வைடூரியமணிகளிழைத்து விசித்திரங்களாகியும் * முத்துவடங்களினாலலங்காரஞ்செய்யப்பட்டுமுள்ள * இடங்களினால் * விளஙகின * (௫௩) பொன்னாற்செய்யப்பட்டு * விசித்திரமாகிய * அரக்காகளுடைய * தோரணங்களும் * எங்கும் * அலஙகரிக்கப்பட்ட * இலங்கையை * விளஙகசசெய்தன (௫௪

అదిష్ఠ్యామద్భుతాకారాం దృష్ట్వా లంకాం మహాకపిః
ఆసీద్విషణ్ణో హృష్టశ్చ వైదేహ్యాదర్శనోత్సుకః.

வைதேஹ்யா:*தர்சனோத்ஸுக:*மஹாகபி:*அசிந்த்யாம* ... ... *
அத்புதாகாராம*லங்காம*த்ருஷ்ட்வா*விஷண்ண:*ஹ்ருஷ்டச்ச*ஆஸீத்*... (௫௫)

స పాండురోద్విద్ధవిమానమాలినీం మహార్హజాంబూనదజాలతోరణాం
యశస్వినీం రావణబాహుపాలితాం క్షపాచరైర్భీమబలైస్సమావృతాం

பாண்டுரோத்வித்தவிமானமாலினீம*மஹார்ஹஜாம்பூநதஜாலதோரணாம்* ... *
யசஸ்வினீம*ராவணபாஹுபாலிதாம*பீமபலை:*க்ஷபாசரை:*ஸமாவ்ருதாம*ஸ: (௫௬)

చంద్రోపి సాచివ్యమివాస్య కుర్వంస్తారాగణైర్మధ్యగతో విరాజన్
జ్యోత్స్నావితానేన వితత్య లోకముత్తిష్ఠతే నైకసహస్రరశ్మిః.

சந்த்ரோபி*அஸ்ய*ஸாசிவ்யம*குர்வன்இவ*தாராகணை:*மத்யகத:*விராஜன* ... *
ஜ்யோத்ஸ்னாவிதானேன*லோகம*விதத்ய*நைகஸஹஸ்ரரச்மி:*உத்திஷ்டதே* (௫௭)

శంఖప్రభం క్షీరమృణాలవర్ణముద్గచ్ఛమానం వ్యవభాసమానం
దదర్శ చంద్రం స హరిప్రవీరః పోప్లూయమానం సరసీవ హంసం

ஸ:*ஹரிப்ரவீர:*சங்கப்ரபம*க்ஷீரம்ருணாலவர்ணம*உத்கச்சமானம* .. *
அவபாஸமானம*சந்த்ரம*ஸரஸி*போப்லூயமானம்*ஹம்ஸமிவ*ததர்ச* ... (௫௮)

பிராட்டியைக் * காண விருப்பங்கொண்ட * அம்மாருதியும்* சிந்தை கொள்ளுதற்குமரிய * வியப்புறத்தக்க * அந்த இலங்கையைக்*கண்டு*எவ்வண்ணந் தேடுவதென்று துன்புற்றவருமாய் * அழகுற்றிருக்கின்றதென்று மகிழ்ந்தவருமாய் * ஆயினார் * (௫௫) வெண்மையுற்றுயர்ந்த விமானங்களின் வரிசையுற்று*சிறந்த பொன்னாற்செய்த ஜாலமுற்று தோரணங்கள் நாட்டி * புகழ்மலிந்து * இராவணன் கையிலேந்திய செங்கோலினால் பாதுகாக்கப் பட்டு*கொடிய பலமுற்ற*ராக்ஷஸர்களினாலும்*சூழப்பட்ட *(அந்நகரியை) யந்தச் சிறிய திருவடியும் * (கண்டு மகிழ்ந்தனர்) (௫௬) சந்திரனும் * இந்த மாருதிக்கு * உதவி * செய்பவனைப்போல் * விண்மீன்கள் சூழ்ந்து * விண்ணிடையின் நின்று*மிகத்திகழ்ந்து* நிலவென்னும் மேல் கட்டினால்* உலகினை*விளங்கச்செய்து*அநேகமாயிரங் கிரணங்களுடையனாகி*மேலெழுந்தனன்* (௫௭) அந்த*வாநரவீரராகிய சிறியதிருவடியும்* சங்கை நிகர்த்தும்*பாலையும் தாமரைத்தண்டையும் நிகர்த்தவண்ணமுற்றும் * மேலெழுந்து*விளங்குகின்ற*சந்திரனைப்*பொய்கையில்* உலாவுகின்ற*அன்னத்தைப்போல*விளங்கக்கண்டு மகிழ்வுகொண்டனர்* ... (௫௮)

சுந்தரகாண்டத்தில் இரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மூன்றாவது சருக்கம்.

స లంబశిఖరే లంబే లంబతోయదసన్నిభే
సత్త్వమాస్థాయ మేధావీ హనుమాన్మారుతాత్మజః.

ஸ꞉*மாருதாத்மஜ꞉*மேதாவீ*ஹநுமாந* ... ... *
லம்பதோயதஸந்நிபே*லம்பே*லம்பசிகரே*ஸத்வம்*ஆஸ்தாய* (௧)

నిశి లంకాం మహాసత్త్వో వివేశ కపికుంజరః
రమ్యకాననతోయాఢ్యాం పురీం రావణపాలితాం

மஹாஸத்வ꞉*கபிகுஞ்சர꞉*ரம்யகாநநதோயாட்யாம்* ... ... *
ராவணபாலிதாம்*லங்காம்*புரீம்*நிசி*விவேச* ... ... (௨)

శారదాంబుధరప్రఖ్యై ర్భవనైరుపశోభితాం
సాగరోపమనిర్ఘోషాం సాగరానిలసేవితాం,

சாரதாம்புதரப்ரக்யை꞉*பவநை꞉*உபசோபிதாம்* .. .. .. *
ஸாகரோபமநிர்கோஷாம்*ஸாகராநிலஸேவிதாம்* ... ... (௩)

సుపుష్టబలసంఘుష్టాం యథైవ విటపావతీం
చారుతోరణనిర్యూహాం పాండురద్వారతోరణాం

விடபாவதீம்யதைவ*ஸுபுஷ்டபலஸங்குஷ்டாம்* ... ... *
சாருதோரணநிர்யூஹாம்*பாண்டுரத்வாரதோரணாம்* ... ... (௪)

புகழ் பெற்றவரும்*மாருத குமாரரும்*மிகவும் புத்தி நுட்ப முடையவருமாகிய*சிறியதிருவடி*நீருண்டுலாவுகின்ற மேகத்தை நிகர்த்து*லம்பமென்னும் பெயர்பெற்ற * ஸுவேலமலையின் சிகரத்தில் (நின்று) திறமையை * மேற்கொண்டு * (௧) இவ்வண்ணம் மஹாஸத்வம் உடையவரும் * வானரர்களுள் சிறந்தவருமாகையாலே*அழகிய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்து நீர்வளமுற்று விளங்குகின்ற*இராவணனாலே பாதுகாக்கப்பட்ட*இலங்கையென்னும் * நகரிக்குள் * இரவில் * புகுந்து * (௨) சரத்கால மேகங்கள் போன்ற*மாடமாளிகைகளினாலே*விளங்கியும் * கடலினொலிபோன்ற ஜனகோலாஹலமொலித்தும் * அலைகடலின் குளிர்ந்த காற்று வீசியும் * (௩) விடபாவதி யென்னும் குபேரனுடைய பட்டணத்தைப்போலவே * நன்கு போஷணஞ்செய்யப்பட்ட சதுரங்கபலங்களினொலிக்கப்பட்டும் * அழகிய தோரணவாயிலில் கட்டிய மதவேழங் திகழ்ந்தும் * வெண்மையுற்ற த்வாரதோரணம் காட்டியும் * ... ... (௪)

భుజగాచరితాంగుప్తాం శుభాంభోగవతీమివ
తాంసవిద్యుద్ఘనాకీర్ణాం జ్యోతిర్మార్గనిషేవితాం.

புஜகாசரிதாம்*போகவதீமிவ*குப்தாம*சுபாம*தாம* ... ... *
வித்யுத்கநாகீர்ணாம்*ஜ்யோதிர்மார்கநிஷேவிதாம*ஸ:*... ... (ரு)

మన్దమారుతసంచారాం యథేన్ద్రస్యామరావతీం
శాతకుంభేనమహతా ప్రాకారేణాభిసంవృతాం.

இந்த்ரஸ்ய*அமராவதீமியதா*மந்தமாருதஸஞ்சாராம்* ... .. *
சாதகும்பேந*மஹதா*ப்ராகாரேண*அபிஸம்வ்ருதாம* ... (சு)

కింకిణీజాలఘోషాభిః పతాకాభిరలంకృతాం
ఆసాద్యసహసాహృష్టః ప్రాకారమభిపేదివాన్
విస్మయావిష్టహృదయః పురీమాలోక్యసర్వతః.

கிங்கிணீஜாலகோஷாபி:*பதாகாபி:*அலங்க்ருதாம* ... *
ஆஸாத்ய*ஹ்ருஷ்ட:*ஸஹஸா*ப்ராகாரம*அபிபேதிவான*... ...*
புரீம்*ஸர்வத:*ஆலோக்ய*விஸ்மயாவிஷ்டஹ்ருதய:* ... ...(எஉ)

జాంబూనదమయైర్ద్వారై ర్వైడూర్యకృతవేదికైః
వజ్రస్ఫటికముక్తాభి ర్మణికుట్టిమభూషితైః.

ஜாம்பூநதமயை:*த்வாரை:*வைடூர்யக்ருதவேதிகை:* . ... *
வஜ்ரஸ்படிகமுக்தாபி:*மணிகுட்டிமபூஷிதை:* ... ... (அஉ)

తప్తహాటకనిర్యూహై రాజతామలపాండురైః
వైడూర్యకృతసోపానైః స్ఫాటికాన్తరపాంసుభిః.

தப்தஹாடகநிர்யூஹை:*ராஜதாமலபாண்டுரை:* ... . *
வைடூர்யக்ருதஸோபாநை:*ஸ்பாடிகாந்தரபாம்ஸுபி:*... .. (கூஉ)

நச்சரவங்களுலாவுகின்ற*போகவதி பட்டணம்போலவே * பாதுகாக்கப்பட்டும் * நலந்தருவதும*புகழ்பெற்றதும * மின்னற்கொடிகளின் நிரைகளினால பரவப்பட்டதும * விண்மீன்களின் வழிகளடர்ந்ததுமாதலின் * அந்தச் சிறியதிருவடி * (கண்டு) (ரு) தேவேந்திரனுடைய * அமராவதியென்னும் விண்ணகரைப்போல * மந்தமாருதம வீசியும் * மாற்றுயர்ந்த பொன்னாற்செய்த* பெரிய*மதிள் சுவரினால*சூழப்பட்டும* (சு) கிங்கிணி மணிகளின் வரிசைகளொலிக்கின்ற * பதாகைகளினால* அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டுமிருக்கின்ற * அந்த இலங்காபுரியை * யெங்கும * மேன்மேலும பார்த்து * வியப்புற்ற மனமுடையனாகி * யாங்கிலசென்று*மனமகிழ்ந்து* விரைவாக * அம்மதிட்சுவரின்மேல் * ஏற்றனா* (எஉ) பொன்மயமாகிய* துவாரங்களினாலும் * வைடூரிய மணிகளிழைத்த வேதிகைகளினாலும * வைரம் படிகம முத்துகளினாலும*மணிகளிழைத்துத் தளஞ்செய்த பூமிகளினணிகளினாலும்* (அஉ) உருக்கிய பொன்னாற்செய்த மகமேறிய யானைகளினாலும் * வெள்ளியினாலியற்றப்பட்டு நிர்மலமாகி வெண்மை பொருந்தியும்*வைடூர்யமணிகளினாற்செய்த படிகள கட்டியும் * படிகக்கற்களினாற் செய்திடையில் தூவிய துகளுற்றும * ... ... (கூஉ)

చారుసంజవనోపేతైః ఖమివోత్పతితై ర్హయైః
క్రౌంచబర్హిణసంఘుష్టై రాజహంసనిషేవితైః

சாருஸஞ்சவனோபேதை꞉*கம*உத்பதிதைரிவ*ஹயை꞉* ... ... *
க்ரௌஞ்சபார்ஹிணஸங்குஷ்டை꞉*ராஜஹம்ஸநிஷேவிதை꞉* (௧௧)

తూర్యాభరణనిర్ఘోషై స్సర్వతః ప్రతినాదితామ్
వస్వోకసారాప్రతిమాం తాం వీక్ష్య నగరీం తతః
ఖమివోత్పతితాం లంకాం జహర్ష హనుమాన్ కపిః

தூர்யாபரணநிர்கோஷை꞉*ஸர்வத꞉*ப்ரதிநாதிதாம்* ... ... *
வஸ்வோகஸாராப்ரதிமாம்*தாம்*கம்*உத்பதிதாமிவ* ... ...*
லங்காம்*நகரீம்*வீக்ஷ்ய*தத꞉*ஹநுமான்*கபி꞉*ஜஹர்ஷ*... (௧௨)

తాం సమీక్ష్య పురీం రమ్యాం రాక్షసాధిపతేశ్శుభామ్
అనుత్తమామృద్ధియుతాం చింతయామాస వీర్యవాన్.

ரம்யாம்*ராக்ஷஸாதிபதே꞉*சுபாம்*அனுத்தமாம்*ருத்தியுதாம்* . *
தாம்*புரீம்*ஸமீக்ஷ்ய*வீர்யவான*சிந்தயாமாஸ* ... ... (௧௩)

నేయమన్యేన నగరీ శక్యా ధర్షయితుం బలాత్
రక్షితా రావణబలై రుద్యతాయుధధారిభిః,

உத்யதாயுததாரிபி꞉*ராவணபலை꞉*ரக்ஷிதா*இயம்* ... ... *
நகரீ*அன்யேந*பலாத்*தர்ஷயிதும*நசக்யா* ... ... (௧௪)

కుముదాంగదయోర్వాపి సుషేణస్య మహాకపేః
ప్రసిద్ధేయం భవేద్భూమి ర్మైందద్వివిదయోరపి.

குமுதாங்கதயோர்வாபி*மஹாகபே꞉*ஸுஷேணஸ்ய* ... ... *
மைந்தத்விவிதயோரபி*இயம*பூமி꞉*ப்ரஸித்தா*பவேத*... (௧௫)

அழகிய சபைகள கட்டியும்*ஆகாயத்தின*மேலெழுந்தனபோலவும்* நலந்தருவனவும * குரௌஞ்சம மயில முதலியவற்றால ஒலிக்கபபடடும * சிறந்த அன்னபபறவைகளினால் சூழபபட்டும் * (விளங்குகின்ற பற்பல மாடமாளிகைகள திகழ்ந்தும) (௧௧) நிருத்தகீதவாத்தியங்களினுடையவும் பறபல கலன்களினுடையவும சிறந்த வொலிகளினால்* எங்கும்*ஒலிக்கப்பட்டும்*வஸ்வோகஸாரையென்னும நகரியை நிகர்த்தும்* புகழுற்றும்* விண்ணிடையில*எழுந்ததுபோலவுமுள்ள * அந்த இலங்கை யென்னும* நகரியைக்*கண்டு*உடனே*சிறியதிருவடி*வானரஜாதியாதலின* மிக மகிழ்ந்தனர்* (௧௨) அழகுற்று * இராவணனுக்கு*நலம்பெருக்கி * நிகரின்றி* பபெருஞ்செல்வம் நிறைந்துள்ள * அந்த*இலங்கையைக்*கண்டு* (அவர்) வீரமுடையவராகியும் * சிந்தை யுற்றனர் * (௧௩) எப்பொழுதும் படைகளைக் கையிலேந்தி நிற்கின்ற * ராவணனுடைய சேனைகளினால் * பாதுகாக்கப்பட்ட*இந்த*இலங்கை*பகைகொண்ட மற்றெவராலும்* வலிமையால்*அழிக்க*முடியாது* (௧௪) (ஒருககால்) குமுதாங்கதர்களுக்காவது * கபிகளுள் சிறந்த*ஸுஷேணனுக்காவது*மைந்தத்துவிவிதர்களுக்காவது* இந்த*இடம்*புகுந்து காணற்குரியதாக*ஆகும்* ... ... (௧௫)

వివస్వతస్తనూజస్య హరేశ్చ కుశపర్వణః
ఋక్షస్య కేతుమాలస్య మమ చైవ గతిర్భవేత్

விவஸ்வதஃ*தநூஜஸ்ய*குசபர்வணஃ*ஹரேச்ச* ... *
ரிக்ஷஸ்ய*கேதுமாலஸ்ய*மமசைவ*கதிஃ*பவேத்* (௧௬)

సమీక్ష్య తు మహాబాహూ రాఘవస్య పరాక్రమం
లక్ష్మణస్య చ విక్రాన్త మభవత్ప్రీతిమాన్కపిః

மஹாபாஹூ*கபிஃ*ராகவஸ்ய*பராக்ரமம்*லக்ஷ்மணஸ்ய*ச* *
விக்ராந்தம்*ஸமீக்ஷ்ய து*ப்ரீதிமாந்*அபவத்* . (௧௭)

తాం రత్నవసనోపేతాం గోష్ఠాగారావతంసకాం
యన్త్రాగారస్తనీమృద్ధాం ప్రమదామివ భూషితాం.

தாம்*ரத்நவஸநோபேதாம்*கோஷ்டாகாராவதம்ஸகாம்* *
யந்த்ராகாரஸ்தநீம்*ருத்தாம்*பூஷிதாம்*ப்ரமதாமிவ* .. (௧௮)

తాం నష్టతిమిరాం దీప్తై ర్భాస్వరైశ్చ మహాగృహైః
నగరీం రాక్షసేన్ద్రస్య దదర్శ స మహాకపిః

தீப்தைஃ*பாஸ்வரைச்ச*மஹாக்ருஹைஃ*நஷ்டதிமிராம்* . *
தாம்*ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய*நகரீம்*ஸஃ*மஹாகபிஃ*ததர்ச*... (௧௯)

అథ సా హరిశార్దూలం ప్రవిశన్తం మహాబలం
నగరీ స్వేన రూపేణ దదర్శ పవనాత్మజం

அத*ஸா*நகரீ*ஹரிசார்தூலம்*ப்ரவிசந்தம்* *
மஹாபலம்*பவநாத்மஜம்*ஸ்வேந*ரூபேண*ததர்ச*... (௨௦)

கதிரவன்*திருக்குமாரனாகிய மகாராஜருக்கும்*குசபர்வனென்னும்* வானரனுக்கும்*ரிக்ஷனென்பவனுக்கும் * கேதுமாலனென்பவனுக்கும்* எனக்கும் மாத்திரமே * யொருகால் இவ்விலங்கைக்குள் புகுமாறு * நேரினும் நேரும்* (௧௬) (என்றிவ்வகையாகத் தமக்குள் ஆராய்ந்தும்) சிறந்த தோள்வலியுடைய*வானரவீரராகிய இவர்* (அந்தச் சிறியதிருவடி) பெருமாளுடைய*பராக்கிரமத்தையும்*இளையபெருமாளுடைய * தோள்வலியையும்* நன்கு நினைந்து*மனமகிழ்வுற்றவராகி* (௧௭) அந்தச் * சிறந்த மணிகள் நிறைந்துயர்ந்த ஆடைகளைப் பொருந்தியும் * காராம்பசுக்களுறையுமுயர்ந்த மாளிகைகளென்னும் முடியணிகள் திகழ்ந்தும்*படைச்சாலைகளென்னும் பருத்த கொங்கைகளுடையதாகியும்*பலவகைச் செல்வமிகுந்தும்*அலங்காரஞ் செய்யப்பட்ட * மதமுற்ற மடந்தை போன்றதும்* (௧௮) ஒளிமிகுந்து * தூசற்று நின்மலமாகி விளங்குகின்ற*சிறந்த மாடமாளிகைகளினால்*இருளின்றிப்*புகழ்மலிந்த * அந்த ராக்ஷஸராஜனாகிய ராவணனுடைய * நகரியை*அந்தச்*சிறந்த வானரவுருவமுற்றவராகவே*எழுந்துபார்த்தனர் (௧௯) பின்னர்*அந்த * லங்காபுரிக்கதிதேவதையானவள் * வானரர்களுள் மிக வீரமுடையவராகி*யிலங்கைக்குட் செல்லுகின்ற * சிறந்த பலமுடைய* வாயு குமாரராகிய சிறியதிருவடியைத்*தனக்கியல்பாயுள்ள*பெண்ணுருவுற்றவளாகவே*கண்ணுற்று* ... ... (௨௦)

సాతంహరివరందృష్ట్వా లంకారావణపాలితా
స్వయమేవోత్థితాతత్ర వికృతాననదర్శనా

ததா*ஸ்வயமேவ*உத்திதா*ராவணபாலிதா*ஸா*லங்கா* *
தம*ஹரிவரம*தருஷட்வா*விகருதாநநதாசனா* (உக)

పురస్తాత్కపివర్యస్య వాయుసూనోరతిష్ఠత
ముఞ్చమానామహానాదమబ్రవీత్పవనాత్మజం.

மஹாநாதம*முஞசமானா*கபிவாயஸய*வாயுஸூநோ:* ... *
புரஸதாத*அதிஷடத*பவநாதமஜம*அபரவீத* (உஉ)

కస్త్వంకేనచకార్యేణ ఇహప్రాప్తోవనాలయ
కథయస్వేహయత్తత్త్వం యావత్ప్రాణాధరన్తితే.

வநாலய*தவம*க:*கேநச*காரயேண*இஹ*பராபத:* ... *
தே*பராணா:*யாவத*தரநதி*இஹ*யத*ததவம*கதயஸவ.(உ௩)

నశక్యంఖల్వియంలంకా ప్రవేష్టుంవానరత్వయా
రక్షితారావణబలై రభిగుప్తాసమన్తతః

வாநர*ராவணபலை:*ரக்ஷிதா*ஸமநதத:*அபிகுபதா* ... *
இயம*லஙகா*தவயா*பரவேஷடும்*நசகயமகலு* (உச)

అథతామబ్రవీద్వీరో హనుమానగ్రతస్స్థితాం
కథయిష్యామితేతత్త్వం యన్మాంత్వంపరిపృచ్ఛసి

அத*வீர:*ஹநூமான*அகரத:*ஸதிதாம*தாம*யத*மாம*....*
த்வம*பரிபருசசஸி*ததவம*தே*கதயிஷ்யாமி*அபரவீத* (உரு)

அவ்விடததில்:தானே*கட்புலனாகி நின்று*இராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்டவளும் * மகிமையுற்ற*அந்த இலங்கைககு தேவதையாகியவளுமாதலின்*அந்த*வாநராகோமானைக்*கண்ணுறறவுடன்*விகாரமுறற முகமும கண்ணுகளுமுடையவளாகி* (உக) பேரிரைசச*விட்டு * வாநரவீரரும்*மாருதகுமாரருமாகிய அந்த அனுமானுக்*கெதிராக வந்து * நின்று* மேலுமவனைநோககி * யிவவணணம வினவினள* (உஉ) அடா காட்டிலுறையுமியல்புற்றவாநரனே*நீ*யாவன்*என்ன * காரியததினு*லிஙகே*வந்தனை * உன்னுடைய * உயிர * எவவளவுககுள் * போகாதிருககினறனவோ அதறகுள்ளாகவே*இவவிஷயததில*யாது*உணமையோ அதனை * மறையாதுரை*(உ௩) அடாகுரஙகே*ராவணன சேனைகளினால்*காக்கபபட்டும* நாற்புறங்களிலும*என்னாலுமூககமுறறுப பாதுகாக்கபபட்டுமிருககினற* இந்த*லங்காபுரியானது*உனனால்*புகுதற்கும*அரியதேயாகின்றது (உச) எனறிவ்வண்ணமிலங்கை வினவியபினபு* வீரமுடைய*அனுமான்*எதிராக*நின்ற*அந்த லங்கையை நோக்கி*(கேளடிபெண்ணே)எவவிஷயத்தை* யென்னை*நீ*வினவுகினறனையோ*அதனதுண்மையை*யுனக்குப் * பின்புரைசெயவேன்*என்று மொழிந்து*... ... ... (உரு)

కాత్వంవిరూపనయనా నగరద్వారేవతిష్ఠసి
కిమర్థంచాపిమాంరుద్ధ్వా నిర్భర్త్సయసిదారుణా.

விரூபநயநா*தவம*கா*கிமாததஞசாபி*மாம்*ருத்வா* ... *
புரதவாரே*அவதிஷடஸி*தாருணா*நிாபதஸயஸி* ... (௨௬)

హనూమద్వచనం శ్రుత్వాలంకాసాకామరూపిణీ
ఉవాచవచనంక్రుద్ధా పరుషంపవనాత్మజం

காமரூபிணீ*ஸா*லஙகா*ஹநூமதவசனம*ச்ருதவா* ... *
க்ருததா*பவநாதமஜம*பருஷம*வசனம*உவாச* .. (௨௭)

అహంరాక్షసరాజస్య రావణస్యమహాత్మనః
ఆజ్ఞాప్రతీక్షాదుర్ధర్షా రక్షామినగరీమిమాం.

அஹம*ராக்ஷஸராஜஸய*மஹாதமன:*ராவணஸய* *
ஆஜ்ஞாபரதீக்ஷா*துாதாஷா*இமாம*நகரீம*ரக்ஷாமி*... (௨௮)

నశక్యామామవజ్ఞాయ ప్రవేష్టుంనగరీత్వయా
అద్యప్రాణైఃపరిత్యక్తః స్వప్స్యసేనిహతోమయా

நகரீ*தவயா*மாம*அவஜ்ஞாய*ப்ரவேஷடும*நசகயா* ... *
அதய* மயா*நிஹத:*ப்ராணை:*பரிதயகத:*ஸவபஸயஸே* (௨௯)

అహంహినగరీలంకా స్వయమేవప్లవంగమ
సర్వతఃపరిరక్షామి హ్యేతత్తేకథితంమయా,

பலவஙகம:*அஹம்ஹி*லஙகா*நகரீ*ஸவயமேவ* ... *
ஸாவத:*பரிரக்ஷாமி*ஏததஹி*தே*மயா*கதித * ... (௩௦)

(மீளவுமவளை நோக்கி யடிபெண்ணே) கொடுமைகொண்டகண்ணுற்ற* நீ*யாவள*என்*என்னைத*தடுத்து*கோபுரவாயிலில்*நின்று * கொடுமை கொண்டு*பயமுறுத்துகின்றனை*என்று வினவினா (௨௬) காமரூபமுற்ற* அந்த*லஙகாபுரியும*சிறியதிருவடியின் வாக்கியத்தைக்*கேட்டுச * சினங் கொணடு*மாருத குமாரனை நோக்கி*வன்*மொழி*இவ்வண்ணம் மொழி ந்தனள்*(௨௭) (கேளடா வாநரா) யான்*ராக்ஷஸர்கோனும*மஹாமகிமை யுற்றவனுமாகிய*ராவணனுடைய * கட்டளையை யெதிர்பாரத்துச செயபவ ளும*பிறரால் தீங்கு செய்வதற்கரியவளுமாகி* யிந்த * லங்காநகரியைப்* பாதுகாத்து வருகின்றேன*(௨௮) (அடா) இந்நகரியானது*நீ*யென்னை* யலக்ஷ்யஞசெயது*புகுதற்கு*அரியதேயாகும * இப்பொழு*தென்னால* நீ யடிக்கப்பட்டு*உயிர*மாய்ந்து*தரையிலவீழ்ந்திறக்கப்போகின்றனை(௨௯) அடா தாவுந்திறமையுற்ற குரங்கே*யான்* இலங்கையெனனும் * இந்நகரி யேயாகி * யானே யென்னை*நாற்புறங்களிலும*பாதுகாத்துக்கொண்டிருக் கின்றேன் * இதுதான் * உனக்கு*நான் * உண்மையாக வுரைசெய்தேன் * (என்றனள்) ... ... (௩௦)

లంకాయావచనంశ్రుత్వా హనూమాన్మారుతాత్మజః
యత్నవాన్సహరిశ్రేష్ఠస్థితశ్శైలఇవాపరః.

மாருதாதமஜஃ*ஹரிசரேஷ்டஃ*ஸஃ*ஹநூமான*லஙகாயாஃ*... *
வசனம*சருதவா*யதநவான*அபரஃ*சைலஃ*இவ* . (௩௧)

సతాంస్త్రీరూపవికృతాం దృష్ట్వావానరపుంగవః
ఆబభాషేధమేధా వీసత్త్వవాన్ప్లవగర్షభః

வாநரபுஙகவஃ*பலவகாஷபஃ*ஸதவவான*மேதாவீ*ஸஃ* *
அத*ஸதரீரூபவிகருதாம*தாம*தருஷடவா*ஆபபாஷே* (௩௨)

ద్రక్ష్యామినగరీంలంకాం సాట్టప్రాకారతోరణాం
ఇత్యర్థమిహసంప్రాప్తః పరంకౌతూహలంహిమే

ஸாடடபராகாரதோரணாம*லஙகாம*நகரீம*தரக்ஷயாமி* ... *
இதயர்தம*இஹ*ஸமபராபதஃ*மே*பரம*கௌதூஹலம்ஹி (௩௩

వనాన్యుపవనానీహ లంకాయాఃకాననానిచ.
సర్వతోగృహముఖ్యాని ద్రష్టుమాగమనంహిమే.

இஹ*வநாநி*உபவநாநி*லஙகாயாஃ*காநநாநிச*ஸாவதஃ* . *
கருஹமுகயாநி*தரஷடும*மே*ஆகமனமஹி* ... (௩௪)

తస్యతద్వచనంశ్రుత్వా లంకాసాకామరూపిణీ
భూయఏవపునర్వాక్యంబ భాషేపరుషాక్షరం

காமரூபிணீ*ஸா*லஙகா*தஸய*தத்வசனம*சருதவா* ... *
பூய ஏவ*பருஷாக்ஷரம*வாகயம*புனஃ*பபாஷே* ... (௩௫)

வாயுகுமாரரும் * வாநராகளுள் சிறந்தவருமாகிய*அந்த*அநுமான்* இலங்கையின*வாககியததைச்*செவியுற்ற*அவளை வெறறுகொளளும்படி முயறசிகொண்டு*வேறொரு*மாமலை*போன்றவராகி* (௩௧) வாநராகளுள சிறந்தவரும*பாய்ந்து போபவருள முதலமையாகியவரும * சிறநத வலி மையுறறவரும * நுண்ணறிவுடையோரும * புகழுடையோருமாதலின் * பின்பு * பெண்ணுருவததில மிகவும விகாரமாகிய * அநத இலங்கையை * நோககி*மொழியலுறறனா* (௩௨) (கேளடி பெணணே) அடடப்ராகார தோரணங்களுடன்கூடிய*இவ்விலங்கா*நகரியைக*கணணுறலவேண்டும்* என்பதறகாகவே*இஙகே*யானெயதினேன் * எனக்*கிவவிஷயத்தில் மிக வும் ஆவலுளதனறே* (௩௩) இஙகு*இயல்பாயுளள காடுகளையும * மாளி கைசசுறறி வளர்க்கபபட்ட உததியானவனஙகளையும * இலங்கைககுப் * பிரதானமாக வளர்க்கபபட்ட பூநதோடடஙகளையும * நாற்புறங்களிலு முளள*சிறந்த வீடுகளையும*கணணுறுவதறகாகவே * யான * இஙகெயதி னேன்* (என்றனா) (௩௪) காமரூபமுளள*அநத * இலங்கையானவள*அந் தச் சிறியதிருவடியினுடைய* அவவாக்கியததைச*செவியுற்று * மிகவும* கொடுமை*கொண்ட சொற்களுறற * வன்மொழியை * மீளவும * மொழிய லுற்றனள* ... ... (௩௫)

మామనిర్జిత్య దుర్బుద్ధే రాక్షసేశ్వరపాలితాం
నశక్యమద్య తే ద్రష్టుం పురీయం వానరాధమ.

துர்புத்தே*வாநராதம*ராக்ஷஸேச்வரபாலிதாம்*மாம்* ... *
அநிர்ஜித்ய*இயம்*புரீ*அத்ய*தே*த்ரஷ்டும்*நசக்யம்*... (௧௬)

తతస్సకపిశార్దూల స్తామువాచనిశాచరీం
దృష్ట్వాపురమిమాంభద్రే పునర్యాస్యేయథాగతం.

தத:*ஸ:*கபிசார்தூல:*பத்ரே*இமாம்*புரீம்*த்ருஷ்ட்வா*. . *
புந:*யதாகதம்*யாஸ்யே*தாம்*நிசாசரீம்*உவாச* ... (௧௭)

తతఃకృత్వామహానాదం సావైలంకాభయావహం
తలేనవానరశ్రేష్ఠం తాడయామాసవేగితా.

தத:*ஸா*லங்கா*பயாவஹம்*மஹாநாதம்*க்ருத்வா* .. *
வேகிதா*வாநரச்ரேஷ்டம்*தலேந*தாடயாமாஸ* ... (௧௮)

తతస్సకపిశార్దూలో లంకయాతాడితోభృశం
ననాదసుమహానాదం వీర్యవాన్పవనాత్మజః.

தத:*ஸ:*கபிசார்தூல:*வீர்யவாந்*பவநாத்மஜ:* ... *
லங்கயா*ப்ருசம்*தாடித:*ஸுமஹாநாதம்*நநாத* ... (௧௯)

తతస్సంవర్తయామాసవామ హస్తస్యసోంగుళీః
ముష్టినాభిజఘానైనాం హనుమాన్క్రోధమూర్ఛితః.

தத:*க்ரோதமூர்சித:*ஸ:*ஹநூமாந்*வாமஹஸ்தஸ்ய* . *
அங்குளீ:*ஸம்வர்தயாமாஸ*முஷ்டிநா*ஏநாம்*அபிஜகாந* (௨௰)

அடா துர்ப்புத்தியுள்ள*அற்பக்குரங்கே*அரக்கர்கோனாகிய ராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்ட*என்னை * வெற்றி கொள்ளாமல்*இந்த*நகரியானது*இப்பொழுது*நீ*காணப்படத்தகும்*சக்கியமாகுமோ*(ஒருக்காலும் யான் புகுதவொட்டேன் என்றனள்) (௧௬) பின்*அந்த*வாநரவீரராகிய சிறியதிருவடியும்*அடி நலமுற்ற பெண்ணே*இந்*நகரியைச்*சுற்றிப்பார்த்து*மீளவும்*வந்தவாறு* செல்வேன் * என்றந்த*நிசாசரியை நோக்கி * மொழிந்தனர்* (௧௭) பின்*அந்த*லங்கையானவள் * அச்சமுறுமாறு* பேரிரைச்சலிட்டு * வேகமுற்றெதிர்த்து * வாநரர் தலைவராகிய அந்த மாருத குமாரனைக்*கரதலத்தினால்*நோக்கி யறைந்தனள்(௧௮) பின்*அந்த அநுமான்*கபிகளுள் புலிபோன்றவரும்*தோள்வலி யுற்றவரும்*மஹாபலமமைந்தவருமாதலின்*அந்த லங்கையினால்*மிகவும்*மறையப்பட்டவராகியும்*லக்ஷியஞ்செய்யாமல் மிகவும் கெட்டியாகக்*கர்ஜனை செய்து* (௧௯) மேலும்*சினமூண்டு * புகழ்பெற்றவரும் * அநுமானென்னும் வல்லமைப்பெயர் பெற்றவருமாதலின்* (பெண்ணை வலது கையினாலடிப்பது இகழ்வென நினைந்து) இடது கையின்*விரல்களை*மடக்கி * முட்டியினால்*இவ்விலங்கையைக்*குத்தினார்* ... ... (௨௰)

స్త్రీచేతిమన్యమానేన నాతిక్రోధస్స్వయంకృతః

ஸதிரீசேதி*மனயமானேந*அதிகரோத:*ஸவயம*கருத:* (௪௦ஒ)

సాతుతేనప్రహారేణ విహ్వలాంగీనిశాచరీ

పపాతసహసాభూమౌ వికృతాననదర్శనా.

ஸாது*நிசாசரீ*தேந*பரஹாரேண*விஹவலாஙகீ* ... *

விகருதாநநதாசஞு*ஸஹஸா*பூமௌ*நிபபாத* ... (௪௧ஒ)

తతస్తుహనుమాన్ ప్రాజ్ఞస్తాందృష్ట్వావినిపాతితాం

కృపాంచకారతేజస్వీమన్య మానస్త్రియస్తుతాం.

ததஸது*பராஜஞ:*தேஜஸவீ*ஹனுமான*விநிபாதிதாம*தாம* .*

தருஷடவா*தாநது*ஸதரியம*மனயமான:*கருபாம*சகார (௪௨ஒ

తతోవైభృశసంవిగ్నాలంకా సాగద్గదాక్షరం

ఉవాచాగర్వితంవాక్యం హనూమన్తంప్లవంగమం.

ததோவை*ஸா*லஙகா*பருசஸ மவிகஞ*பலவஙகமம* . *

ஹநூமநதம*கதகதாக்ஷரம*அகாவிதம*வாகயம*உவாச* (௪௩ஒ)

ప్రసీదసుమహాబాహో త్రాయస్వహరిసత్తమ

సమయేసౌమ్యతిష్ఠన్తి సత్త్వవన్తోమహాబలాః.

ஸுமஹாபாஹோ*ஸௌமய*ஹரிஸததம*பரஸீத ... *

தராயஸவ*ஸதவவநத:*மஹாபலா:*ஸமயே*திஷடநதி* (௪௪ஒ)

(அந்த மாருதி யவளைப) பெணணெனறு*கருதினராதலின * கடுஞ் சின*மவன்மீது*தாங*கொணடிலா* (௪௦ஒ) அந்த*நிசாசரியும்*அநத* அனுமான குததின குததினுல*சலிவுறறவயவங்களையுடையவளும்*விகார முறற முகத்தையும கணவிழியுமுறறவளுமாகி*யுடனே*தரையில * வீழந் தனள*(௪௧ஒ)பின்பு*தருமநூலுணாந்தவரும்*சிறந்த பராக்கிரமமுடைய வருமாகிய*இவவனுமான*அடிபட்டுத் தரையில் வீழ்ந்திருககினற*அவ்வி லஙகையைபபாாதது* அவளைப*பெணணென*வெணணமுற்றவராதலின்* அவண்மீதருள*செயதனா* (௪௨ஒ) அநந்தர*மந்த * இலங்கையானவள* மிகவுமசசங்கொண்டு * வானரா தலைவராகிய * அனுமானை நோக்கி*நன்கு புலப்படாமல தடையுறற வெழுத்துககளையுமறும * செருக்கின்றி வினயம பூண்டும்*ஒருமொழி*மொழியலுறறனள (௪௩ஒ) சிறநத தோளவலியுற்றவ ராகியும்*தண்மைகொணட*வானராதிபரோ*என்மீதருளசெய்து*பாதுகாத் தளித்தருளக * ஸத்துவகுணமுடையவரும் * சிறந்த பலமுடையவரு மாகிய பெரியோர்கள்*நறசமயங்களில*கட்புலனுகி நின்று பாதுகாக்கின்ற னர்களல்லரோ* ... ... (௪௪ஒ)

అహంతు నగరీ లంకా స్వయమేవ ప్లవంగమ
నిర్జితాహం త్వయావీర విక్రమేణ మహాబల.

பலவஙகம*அஹந து*ஸவயமேவ*லஙகா*நகரீ* . ... *
வீர*மஹாபல*அஹம்*தவயா*விகரமேண*நிஜிதா* ... (௬௫)

ఇదంతు తథ్యం శృణు వై బ్రువన్త్యా మే హరీశ్వర
స్వయంభువా పురా దత్తం వరదానం యథా మమ.

புரா*ஸவயமபுவா*வரதானம*யதா*மம*தததம* . *
இதந து*ததயம*ஹரீசவர*மே*பருவநதயா:*சருணு*... (௬௬)

యదా త్వాం వానరః కశ్చిద్విక్రమాద్వశమానయేత్
తదా త్వయా హి విజ్ఞేయం రక్షసాం భయమాగతం.

கசசித*வாநர:*யதா*விகரமாத*தவாம*வசம*ஆநயேத* ... *
ததா ஹி*ரக்ஷஸாம *பயம*ஆகதம*தவயா*விஜ்ஞேயம* ... (௬௭)

స హి మే సమయస్సౌమ్య ప్రాప్తోద్య తవదర్శనాత్
స్వయంభువిహితస్సత్యో న తస్యాస్తి వ్యతిక్రమః.

ஸௌமய*அதய*தவ*தா்சநாத*ஸஹி*ஸமய:*மே*பராபத:*.. *
ஸவயமபுவிஹித:*ஸதய:*தஸய*வயதிகரம:*நாஸதி* (௬௮)

సీతానిమిత్తం రాజ్ఞస్తు రావణస్య దురాత్మనః
రక్షసాం చైవ సర్వేషాం వినాశస్సముపాగతః.

ராஜஞஸது*துராதமந:*ராவணஸய*ஸாவேஷாம* ... *
ரக்ஷஸாஞசைவ*ஸீதாநிமிததம*விநாச:*ஸமுபாகத:*.. (௬௯)

கேளீர் வலீமுகாகோனே * யான்*நிஜரூபம்பூண்ட * இலங்கையென்னும் * நகரிகதிதேவதையாகின்றேன் * வீரமுடையோரும * சிறந்த பலமுடையோருமாகிய தீரரே*யான்*உம்மால்*பராக்கிரமத்தினாலே*வெற்றிகொளளபட்டேன்* (௬௫) முன்பு*நான்முகதேவன*வரம*எவவண்ணமெனக் * களித்தனனோ * இதன*துண்மையை*வாநரவீரரே*யா*னுரைசெயக*கேட்டருளீர* (௬௬) (கேளடி பெண்ணே) ஒரு*வாநரன * எப்பொழுது * விககிரமததினு*லுன்னை வென்று * தன்வசனு*செயதுகொள்வானோ*அபபொழுதே*ராக்ஷஸர்களுக*கழிநதிறக்குஙகாலம * நேர்ந்ததென*நீ*யறிந்துகொளக* (௬௭) கேளீா ஸௌமுகரே * இப்பொழுது*தேவரை*யான்*கண்ணுறறதனல்*அந்தக்* காலமே*யெனக்கு * நேர்ந்ததென நம்புகின்றேன்*பிரஹ்மதேவன் * வாக்கியம * ஸத்தியமாகுமேயல்லது*அதற்கு*வேறுபா*டொருபொழுது மிலலையன்றோ* (௬௮) எமக்கெல்லாமரசனும்*கொடுந்தன்மையுற்றவனுமாகிய*ராவணனுக்கும்*மற்றுமளவற்றுள்ள*ராக்ஷஸர்களுக்கும்*ஸீதாபிராட்டியினநிமித்தமாய்*சாகுங்காலங்*கிட்டிவந்தது* ... . (௬௯)

తత్ప్రవిశ్య హరిశ్రేష్ఠపురీం రావణపాలితాం
విధత్స్వసర్వకార్యాణియాని యానీహవాఞ్ఛసి

ஹரிசரேஷ்ட*தத்*ராவணபாலிதாம*புரீம*பரவிசய* ... *
யாநியாநி*இஹ*வாஞ்சஸி*ஸாவகாாயாணி*விதத்ஸ்வ* .. (௫௦)

ప్రవిశ్యశాపో పహతాంహరీశ్వర
శుభాంపురీంరాక్ష సముఖ్యపాలితాం
యదృచ్ఛయాత్వం జనకాత్మజాంసతీం
విమార్గ సర్వత్ర గతో యథాసుఖం

ஹரீசவர*சாபோபஹதாம*ராக்ஷஸமுக்யபாலிதாம* *
சுபாம*புரீம*தவம*யதருச்சயா*பரவிசய*ஸாவதர* ... *
யதாஸுகம*கதஃ*ஸதீம*ஜநகாத்மஜாம*விமாாக* ... (௫௧)

கேளீர் வாநரயூதபரே * ஆதலால * ராவணனால பாதுகாககப்பட்ட* இவவிலஙகைககுள*புகுநது*எவவெககாரியஙகளை*யிஙகுச*செயய நினைக கின்றீரோ * அவவககாரியஙகளெல்லாவற்றையும * செயதருளக* (௫௦) மீளவும் கேளீா வாநராதிபரே * பிரமதேவன் சாபததிைலழிவுறுவதும* அரககாகோனாகிய ராவணனால் பாதுகாககபபட்டதும*உமகது நலம பய க்குவதுமாகிய * இந்நகரிககுள * தேவா * யதேசசையாய பிரவேசிதது* எலலாவிடங்களிலும*ஸுகமாகச*சென்று* கற்புடைய*ஜநகராஜன் திரு மகளாகிய ஸீதாபிராட்டியைத்*தேடிக கணடு ஸேவிதது மிகவு மனமகிழ ந்து வாழக* (என றிவ்வகையாக விலஙகை யினிமையாக மொழிந்து மகி ழ்நது மௌனமடைந்தனள* ... . (௫௧)

சுநதரகாணடத்தில் மூன்றாவது சருககம

முற்றிற்று

ஸீதாதேவியைக கொணாநதது முதல ராவணன இலஙகையை மிகவும ஜாககிரதையுடன் பாதுகாககின்றனன என்றும, ராக்ஷஸவீராகளும் அப்படியே பாதுகாதது வருகின்றனா்களெனவும ஸ்ரீமத வாலமீகபகவான கூறி யிருககின்றனரோ? அப்படி யிருககையில சிறிய திருவடியும, இலஙகையும் வாக்கு வாதம் செயயுமபோது ஏன யாரும கணடிலா, அவாகள ஒருவாககொருவர் அடிததுக்கொணடு காஜனை செயயுமபோதாவது ஒருவரும் ஏன கேட்டிலா என்று சிலர் வினவுவார்கள்; அரணியததில இன்னும் அநேகங குரஙகுகளிருந்ததுபோ லவே இவரும சிறிய வுருவஙகொணடு தனிததிருநதமையின, பிறரிவனைக கண டிருநதபோதிலும் ஸாதாரணமான குரஙகெனவெணணிச சென்றிருப்பார்கள்; இலஙகை தேவதையாதலால, சிறியதிருவடிக்குமாததிரம கட்புலனாகி நின்றிருப் பாள்; அன்றியில, இவர்கள் சணடை செயயும்பொழுது சநதியாகாலமாதலால் அப்பொழுது நகரமெஙகுமுழக்கபபட்ட பேரி முதலிய வாததிய நாதஙகள மிக வொலிததுககொணடிருநதமையில, இவர்கள கர்ஜனையையும் யாருங கேட்டிரார் கள்; ஆதலின, இதனையே யவவினாவிடையாகக கொளக.

நான்காவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி இலங்கையுட்புகுந்து பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டே இராவணனுடைய அரண்மனைக்குட் சென்றது

స నిర్జిత్య పురీం శ్రేష్ఠాం లంకాం తాం కామరూపిణీమ్
విక్రమేణ మహాతేజా హనూమాన్ కపిసత్తమః

ஸ:*மஹாதேஜா:*கபிஸத்தம:*ஹநூமாந்*புரீம்*ச்ரேஷ்டாம் .*
காமரூபிணீம்*தாம்*லங்காம்*விக்ரமேண*நிர்ஜித்ய* ... (க)

అద్వారేణ మహాబాహుః ప్రాకారమభిపుప్లువే
ప్రవిశ్య నగరీం లంకాం కపిరాజహితంకరః

மஹாபாஹு:*ப்ராகாரம்*அத்வாரேண*அபிபுப்லுவே* ... *
கபிராஜஹிதங்கர:*லங்காம்*நகரீம்*ப்ரவிச்ய* ... ... (உ)

చక్రేఽథ పాదం సవ్యం చ శత్రూణాం స తు మూర్ధని
ప్రవిష్టః సత్త్వసంపన్నో నిశాయాం మారుతాత్మజః

ஸவ்யம்ச*பாதம்*சக்ரே*அத*ஸ:து*சத்ரூணாம்*மூர்த்தநி* ... *
நிசாயாம்*ப்ரவிஷ்ட:ஸத்வஸம்பந்ந:*மாருதாத்மஜ:* ... (ங)

స మహాపథమాస్థాయ ముక్తపుష్పవిరాజితమ్
తతస్తు తాం పురీం రమ్యాం లంకామభియయౌ కపిః

ஸ:*முக்தபுஷ்பவிராஜிதம்*மஹாபதம்*ஆஸ்தாய*ததஸ்து*... *
தாம்*ரம்யாம்*லங்காம்*புரீம்*கபி:*அபியயௌ* (ச)

அந்த*மகாபராக்கிரமமுடையவரும்*வாநரர்களுட்சிறந்தவருமாகிய*அநுமான்*அந்நகரிக்குத்தேவதையும்*சிறப்புற்றவளும்*வேண்டுமாறுருவந்தரித்துக்கொள்ள வல்லவளுமாகிய*அந்த*இலங்கையைத்*தமது விக்கிரமத்தாலேதானே*வென்றுகொண்டு*(க) சிறந்த தோள்வலிமையுடையராதலால்*அந்த இலங்கையின் மதிற்சுவரை*வழியாய்ச்செல்லின் காவலாளர்க்கண்ணுறுவாராகமென்று வழியல்லாவிடத்தில் குதித்துத்தாண்டினர்*இவர் வாநரகோனுடைய மஹாராஜாவுக்கு இதத்தையே செய்பவராதலின்*அவ்விலங்கைநகரிக்குட்செல்லும்படி முயன்று*(உ) சேர்த்தடிகளில் நலந்தருவதாகக் குறித்த*வலது*காலை*முனைவிட்டனர்*அந்த வலது கால்*(முன்னிட்டால் வெற்றிதருவதாதலின்) சத்துருக்களின்*தலைமேலிட்டதாகவேயாயிற்று*(இவ்வண்ணமே) இரவில்*பிரவேசித்தவரும்*சிறந்த தோள்வலியுற்றவரும்*மாருதகுமாரருமாகிய*(ங) அந்தச் சிறியதிருவடி*எங்குந்தூவிய நறுமலர்களினால் விளங்கும்*ராஜவீதியை*யடைந்து*பின்*பந்த*வழங்கிய*இலங்கை*நகரியெங்கும்*வாநரஜாதியாதலின்*பிறரறியாவண்ணஞ் சுற்றினர்* ... ... (ச)

హసితోత్కృష్టనిసదై స్తూర్యఘోషపురస్సరైః
వజ్రాంకుశనికాశైశ్చ వజ్రజాలవిభూషితైః
గృహమేఘైః పురీ రమ్యా బభాసే ద్యౌరివాంబుదైః.

தூர்யகோஷபுரஸ்ஸரை: ஹஸிதோத்க்ருஷ்டநிஸதை:* *
வஜ்ராங்குசநிகாசைச்ச* வஜ்ரஜாலவிபூஷிதை: க்ருஹமேகை:* .. *
ரம்யா* புரீ* அம்புதை:* த்யௌரிவ* பபாஸே* ... ... (௫)

ప్రజజ్వాల తదా లంకా రక్షోగణగృహైః శుభైః
సితాభ్రసదృశైశ్చిత్రైః పద్మస్వస్తికసంస్థితైః
వర్ధమానగృహైశ్చాపి సర్వతః సువిభూషితా

சுபை:* ஸிதாப்ரஸத்ருசை:* சித்ரை:* பத்மஸ்வஸ்திகஸம்ஸ்திதை:*
ரக்ஷோகணக்ருஹை:* வர்த்தமானக்ருஹைச்சாபி* ... *
ஸர்வத:* ஸுவிபூஷிதா* லங்கா* ததா* ப்ரஜஜ்வால* ... (௭)

తాం చిత్రమాల్యాభరణాం కపిరాజహితంకరః
రాఘవార్థం చరన్ శ్రీమాన్ దదర్శ చ ననంద చ

கபிராஜஹிதங்கர:* ராகவார்த்தம்* சரன்* ஸ்ரீமான்* ... *
சித்ரமால்யாபரணாம்* தாம்* ததர்ச* நநந்த ச* ... (௮)

భవనాద్భవనం గచ్ఛన్ దదర్శ పవనాత్మజః
వివిధాకృతిరూపాణి భవనాని తతస్తతః

பவனாத்மஜ:* பவனாத்* பவனம்* கச்சன்* ததஸ்தத:* ... *
விவிதாக்ருதிரூபாணி* பவனானி* ததர்ச* ... ... (௯)

சிருதக்கீதவாத்திய கோஷங்களை முன்னிட்டொலிக்கும் * மகிழ்வுற்றவர் துயரமின்றிப் பேசும் பேரொலிகளுடன்* (கூடியதும்) ஐராவதம், வயிரம், அங்குசம் முதலியவைகளைப்போலியற்றப்பட்டனவும் * வயிரமணிகளின் திரள்களாலலங்காரஞ் செய்யப்பட்டனவும் சிறந்த ஜாதிசிரோமணிகளால் வாஸஞ்செய்யப்பட்டனவுமாகிய * உயர்ந்த மாடமாளிகைகளினால்* அழகுற்ற * அந்த இலங்காபுரியானது* (காளிமையுற்று மிந்திரன் வில் திகழ்ந்து மின்னியுமுழங்கும்) மேகங்களினால் * விண்டலம்போல விளங்கிற்று* (௫) (இவ்வண்ணம்) இன்பந்தருவனவும்* வெண்மைநிறம்பூண்ட சரத்காலமேகங்களை நிகர்த்தனவும்* சித்திரவல்லமைகளுற்றனவும் * பத்மங்களைப்போலவும், ஸ்வஸ்திகங்களைப்போலவும் அமைக்கப்பட்டனவுமாகிய* ராக்ஷஸகணங்களின் மாளிகைகளினாலும்* வர்த்தமானமென்னுங்கோபுரம் போலுயர்ந்த வீடுகளினாலும்* எல்லாவிடங்களிலும் * அலங்காரமாயுள்ள* அவ்விலங்கையானது* அப்பொழுது * கதிர்விரித்தொளிர்ந்தது* (௭) மஹாராஜர்க்கிதங்கருதுமவ்வனுமான்* பெருமாளுடைய காரியார்த்தமாக* முயற்சியுடையோரும்* ஞானவைராக்கியமுடையோருமாதலின்* விசித்திரமாகிய பூவடங்களை யாபரணமாகவுடைய * அவ்விலங்காபுரியைக்* கண்ணுற்று* மிக மகிழ்வுகொண்டு* (௮) வாயுமைந்தராதலின் * ஒரு வீட்டினின்றும்* மற்றொரு வீட்டிற்கு* விரைவாகச்சென்று* அங்கங்கு* பற்பல விசித்திரவுருவமைந்த* மாடமாளிகைகளையுங் கண்ணுற்றும்* ... (௯)

శుశ్రావ మధురం గీతం త్రిస్థానస్వరభూషితం
స్త్రీణాం మదసమృద్ధానాం దివి చాప్సరసామివ.

திவி*அப்ஸரஸாமிவ*மதஸம்ருத்தாநாம்*ஸ்த்ரீணாம்* ...
த்ரிஸ்தாநஸ்வரபூஷிதம்*மதுரம்*கீதம்*சுச்ராவ* ... ... (க0)

శుశ్రావ కాంచీనినదం నూపురాణాం చ నిస్స్వనం
సోపాననినదాంశ్చైవ భవనేషు మహాత్మనాం.

மஹாத்மநாம்*பவநேஷு*காஞ்சீநிநதம்*நூபுராணாஞ்ச* ... *
நிஸ்வநம்*ஸோபாநநிநதாம்ச்சைவ*சுச்ராவ* . ... (கக)

ఆస్ఫోటితనినాదాంశ్చ క్ష్వేళితాంశ్చ తతస్తతః
శుశ్రావ జపతాం తత్ర మన్త్రాన్ రక్షోగృహేషు వై.

ததஸ்ததஃ*ஆஸ்போடிதநிநாதாம்ச்ச*க்ஷ்வேளிதாம்ச்ச*தத்ர* ... *
ரக்ஷோக்ருஹேஷு*வை*ஜபதாம்*மந்த்ராந்*சுச்ராவ* ... (கஉ)

స్వాధ్యాయనిరతాంశ్చైవ యాతుధానాన్ దదర్శ సః
రావణస్తవసంయుక్తాన్ గర్జతో రాక్షసానపి.

ததஃ*ஸ்வாத்யாயநிரதாந்*யாதுதாநாந்* .. ... *
ராவணஸ்தவஸம்யுக்தாந்*கர்ஜதஃ*ராக்ஷஸாநபி*ததர்ச*.. (கங)

రాజమార్గం సమావృత్య స్థితం రక్షోబలం మహత్
దదర్శ మధ్యమగుల్మే రావణస్య చరాన్ బహూన్.

ராஜமார்க்கம்*ஸமாவ்ருத்ய ஸ்திதம்*மஹத்*ரக்ஷோபலம்* ... *
மத்யமே*குல்மே*பஹூந்*ராவணஸ்ய*சராந்*ததர்ச* ... (கச)

விண்ணுடையில்*செய்யப்பட்ட பொதுமகளிர்களைப்போல* மதமுற்ற * பெண்களினுடைய*உரம் கண்டம் சிரம் என்னுமிடங்களிற் பிறந்த தாரமந்திர மத்யமமென்னும் மூன்று ஸ்வரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்* செவிக்கினியதுமாகிய* ஸங்கீதத்தைச்*செவியுற்றும் (க0) மேன்மைதங்கிய கனவான்களினுடைய* வீடுகளில் * (காமினிகளினுடைய) அரைஞாண்களின் ஒலிகளையும் * நூபுரங்களின் * ஓசைகளையும் * மேன்மாளிகைகளில் ஏறும்போது படிகளிலுண்டாம் ஓசைகளையும்*கேட்டுக்கொண்டும் (கக) அவ்வவ்விடங்களில்* ஒருவரையொருவர் [illegible] தோள்கொட்டல்களின் ஒலிகளையும்* சிங்கநாதவொலிகளையும் * அங்கு*ராக்ஷஸர் வீடுகளில் * மாலைப்பொழுதில் ஜபஞ்செய்வோர்களின்*மந்திரவொலிகளையும்*கேட்டுக்கொண்டும்* (கஉ) மேலுமவ்விடங்களில்*ஸஞ்சரிக்கும் வல்லமையுடையோராயினும்* வேதமோதுவதிலாவலுற்ற* ராக்ஷஸர்களையும் * அரக்கர்கோனாகிய இராவணனுடைய புகழைக் கூறுவோர்களையும் * இரைந்து கர்ஜனை செய்யும்*ராக்ஷஸர்களையும் * கண்ணுற்றுக்கொண்டும்* (கங) மேலும் ராஜமார்க்கமெங்கும்* நிரம்பி*நிற்கின்ற*பெருந்த*ராக்ஷஸசேனைகளையும்*(அசபசேனைகளை) நடு விடங்களில்*ஒற்றுமையாக வுலாவுகின்ற * இராவணனுடைய * கூடசாரர்களையும்*கண்ணுற்றுக்கொண்டும்* ... ... (கச)

దీక్షితాన్ జటిలాన్ ముణ్డాన్ గోజినామ్బరవాససః
దర్భముష్టిప్రహరణానగ్ని కుణ్డాయుధాంస్తథా

தீக்ஷிதான*ஜடிலான*முணடான*கோஜிநாமபரவாஸஸ꞉* .. *
தாபமுஷடிபரஹரணான*ததா*அகனிகுணடாயுதான* (கரு)

కూటముద్గరపాణీంశ్చ దణ్డాయుధధరానపి
ఏకాక్షానేకకర్ణాంశ్చ లమ్బోదరపయోధరాన్

கூடமுதகரபாணீனச*தணடாயுததராநபி* . . *
ஏகாக்ஷான*ஏககாணனச*லமபோதரபயோதரான* . (கசு)

కరాలాన్ భుగ్నవక్త్రాంశ్చ వికటాన్ వామనాంస్తథా
ధన్వినః ఖడ్గినశ్చైవ శతఘ్నీముసలాయుధాన్

கராளான*புகனவகதரானச*விகடான*வாமனான*ததா* ... *
தனவின꞉*கடகினசசைவ*சதகனீமுஸலாயுதான* (கஎ)

పరిఘోత్తమహస్తాంశ్చ విచిత్రకవచోజ్జ్వలాన్
నాతిస్థూలాన్నాతికృశాన్ నాతిదీర్ఘాతిహ్రస్వకాన్.

பரிகோததமஹஸதானச*விசிதரகவசோஜவலான* ... *
நாதிஸதூலான*நாதிகருசான*நாதிதீாககாதிஹரஸவகான*. (கஅ)

(அன்றியிலே) யாகதீக்ஷை பூணடவாகளையும*தவமபூணடு நீள சடை முடியினாகளையும * விரதம முடிந்தமையின அறை முணடனஞ செயது கொணடிருபபவாகளையும * ஓாறபமநதர சிததியினபொருடடு எருததின தோல்களையே யாடையாகவுடுததவாகளையும* படிபபிடியாயமிந்த தருபபை களையே மந்திரசித்திமூலமாயப பகைவரைவெலலுமாயுதமாக வுடையவா களையும் * அவவணணமே * ஓமததினபொருடடுக கட்டபபட்ட அககினி குணடங்களையே யாயுதமாகவுடையோாகளையும * (கரு) கூடமென்னும, முத்கரமெனனும ஆயுதங்களைக கையிற்கொணடவாகளையும*தணடாயுதத தைத் தரிததவாகளையும * ஒறறைககணணாகளையும * ஒறறைககாதாகளை யும*சாய்நத பொந்தியாகளையுமடிநதமுலையினாகளையும* (கசு) கோரவுரு வத்தவாகளையும்*நடுவில வளைநத முகததவாகளையும*நீளாகளையும* குற ளர்களையும்*அவ்வணணமே*வில்லினாகளையும*வாளாகளையும்*துபபாக்கி வீரங்கி முஸலம் எனனுமாயுதமுடையோாகளையும* (கஎ) சிறநத பரிகத தைக் கையிலுடையோாகளையும * விசித்திரமாகிய கவசஙகளினால திகழ வோர்களையும * மிகப பருககாதாாகளையும * மிகவுமிளைவுறறதாாகளையும* மிக நீணடதாாகளையும*மிகக குறுகாதாாகளையும்* ... (கஅ)

నాతిగౌరాన్నాతికృష్ణాన్నాతికుబ్జాన్న వామనాన్
విరూపాన్బహురూపాంశ్చ సురూపాంశ్చ సువర్చసః
ధ్వజీన్పతాకినశ్చైవ దదర్శ వివిధాయుధాన్

நாதிகௌராந் * நாதிக்ருஷ்ணாந் * நாதிகுப்ஜாந் * ந வாமநாந் * *
விரூபாந் * பஹுரூபாம்ச * ஸுரூபாம்ச * ஸுவர்சஸ: * *
த்வஜீந் * பதாகிநச்சைவ * ததர்ச விவிதாயுதாந் * (௧௯)

శక్తివృక్షాయుధాంశ్చైవ పట్టిసాశనిధారిణః
క్షేపణీపాశహస్తాంశ్చ దదర్శ స మహాకపిః.

சக்திவ்ருக்ஷாயுதாம்ச்சைவ * பட்டஸாசநிதாரிண: * .. *
க்ஷேபணீபாசஹஸ்தாம்ச * ததர்ச ஸ மஹாகபி: * .. (௨0)

స్రగ్విణస్త్వనులిప్తాంశ్చ వరాభరణభూషితాన్
నానావేషసమాయుక్తాన్ యథాస్వైరగతాన్ బహూన్
తీక్ష్ణశూలధరాంశ్చైవ వజ్రిణశ్చ మహాబలాన్

ஸ்ரக்விணஸ்த்வநுலிப்தாம்ச * வராபரணபூஷிதாந் * *
நாநாவேஷஸமாயுக்தாந் * யதாஸ்வைரகதாந் * பஹூந் * *
தீக்ஷ்ணசூலதராம்ச்சைவ * வஜ்ரிணச்ச * மஹாபலாந் * ... (௨௨)

శతసాహస్రమవ్యగ్రమారక్షం మధ్యమం కపిః
రక్షోధిపతినిర్దిష్టం దదర్శాన్తఃపురాగ్రతః

சதஸாஹஸ்ர * மவ்யக்ர * மாரக்ஷம் * மத்யமம் கபி: * *
ரக்ஷோதிபதிநிர்திஷ்டம் * ததர்சாந்த:புராக்ரத: * (௨௧)

மிக வெண்மையுற்றாரகளையும* மிகக கறுபபுற்றாரகளையும * மிகக் கூனுற்றாரகளையும்*மிகக குள்ளாாரகளையும*குரூபிகளையும * பலவண்ணமுடையோாகளையும*இனியவுருவமுடையோாகளையும*சிறந்த காந்தியினாகளையும * துவஜமுடையோாகளையும * தூயபதாகையுடையோர்களையும * மறறும பறபல வாயுதயகளை யுடையோாகளையும * கணணுற்றுககொணடும* (௧௯) (மேலும) சததககளையும, மரங்களையும படையாகவுடையோாகளையும*பட்டசம, அசனியெனனுமாயுதஙகள தாிததவாகளையும*சேஷபணியென்னும, பாசமென்னுமாயுதஙகளைக கையிற கொணடவாகளையும் * சிறந்த*மகிமையுறற வானரசாதியிலராதலின*தடையினறிக் கண்ணுற்றுக் கொணடும* (௨0) (மேலும) நறுமலர்மாலையினாகளையும் * நறசாந்தம் பூசியவாகளையும்*சிறந்த மணியணிகளணிநதவாகளையும*பற்பல வேஷஙக ளுடன கூடியவாகளையும*மனததுககிசைநதபடி நடபபவர்களையும*அநேகமாயிரம * கூரிய சூலஙகளைத தரிபபவாகளையும * வச்சிராயுதமுடையோர் களையும * ஆயுதமிலலாமலே போா செயயவலல வல்லமையுடையோாகளையும* (பாாததுக்கொணடும) (௨௨) அந்தக கபி யுருவததவராகவே * அரணமனைககுச்சென்றவராகி*அநேக லக்ஷம கணககுக்கொணடதும* ஊக்கங்கொண்டு பாதுகாபபதும * ராக்ஷஸாகோனாகிய ராவணனால வேதனங் கொடுத்தேற்படுத்தபபட்டதும*செல்வோாககுததடையாயிடையிலுள்ளதுமாகிய*மூலபலஙகளையும்*கணணுறறனர்* ... ... (௨௩)

స తదా మహాహాటకతోరణం
రాక్షసేన్ద్రస్య విఖ్యాత మద్రిమూర్ధ్ని ప్రతిష్ఠితం

ஸ꞉*ததா*மஹாஹாடகதோரணம*விக்யாதம*அத்ரிமூர்தனி* *
ப்ரதிஷ்டிதம*ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய*த்தக்ருஹம*தருஷ்டவா* (உச)

పుణ్డరీకావతంసాభిః పరిఖాభిరలంకృతం
ప్రాకారావృతమత్యంతం దదర్శ స మహాకపిః.

புண்டரீகாவதமஸாபி꞉*பரிகாபி꞉*அலங்க்ருதம* ... *
ப்ராகாராவ்ருதம*அத்யந்தம*ஸ꞉*மஹாகபி꞉*ததர்ச* . (உரு)

త్రివిష్టపనిభం దివ్యం దివ్యనాదవినాదితం
వాజిహేషితసంఘుష్టం నాదితం భూషణైస్తథా.

த்ரிவிஷ்டபநிபம*திவ்யம்*திவ்யநாதவிநாதிதம* . *
வாஜிஹேஷிதஸங்குஷ்டம*ததா*பூஷணை꞉*நாதிதம* .. (உசு)

రథైర్యానైర్విమానైశ్చ తథా హయగజైశ్శుభైః
వారణైశ్చ చతుర్దన్తైశ్శ్వేతాభ్రనిచయోపమైః.

ரதை꞉*யானை꞉*விமானைச்ச*ததா*சுபை꞉*ஹயகஜை꞉* .. *
ச்வேதாப்ரநிசயோபமை꞉*சதுர்தந்தை꞉*வாரணைச்ச* . (உஎ)

(பின்பும்) அவ்வனுமான்*அப்பொழுது * சிறந்த பொன்னாற்செய்த தோரணமுற்றதும * எல்லாவுலகங்களிலும சிறப்புற்றதும் * திரிகூடமலையின் முடியில*நிறுவப்பட்டதுமாகிய*ராவணனுடைய*அம்மாடமாளிகையைக*கண்ணுற்றுச்சென்று* (உச) தாமரை மலர்களையே முடியணிகளாக வுடைய*ஆழ்ந்த அகழ்களினால்*திகழ்வதும்*ஓங்கியுயர்ந்த மதிள்களினால் சூழப்பட்டதும் * முடிவின்றி வியப்புறுதுமாகிய வரணமனையை * அந்த* சிறந்த கபியுருவாகவே * புறம்புபார்த்துக்கொண்டும * (உரு) (மேலும) விண்ணுலகனை*நிகர்த்ததும * தேவர்கள் வாழ்வதற்குரியதும * சிறந்த * வொலிகளினாலொலிக்கப்பட்டதும*சிறந்த குதிரைகளின் கனைத்தல்களினாலொலிக்கப்பட்டதும * அவ்வண்ணமே * நகைமணி யணிகளினாலொலிப்பதும் * (உசு) தேர்களினாலும * சிவிகை முதலிய வாகனங்களினாலும * வானிடையிற் செல்லவல்ல விமானங்களினாலும * அவ்வண்ணமே * நலந்தருமிலக்கணங்களுள்ள * குதிரைகளினாலுமிருகொம்புற்ற யானைகளினாலும*வெள்ளிய சரத்காலமேகங்களின் குவைகளைப்போன்ற*நான்கு தந்தங்களையுடைய*யானைகளினாலும்* ... ... (உஎ)

భూషితం రుచిరద్వారం మత్తైశ్చ మృగపక్షిభిః
రక్షితం సుమహావీర్యై ర్యాతుధానైస్సహస్రశః
రాక్షసాధిపతేర్గుప్త మావివేశ నివేశనం

மத்தைச்ச*ம்ருகபக்ஷிபி:*ரக்ஷிபி:*ஸுமஹாவீர்யை:* *
ஸஹஸ்ரச:*யாதுதானை:*பூஷிதம*ருசிரத்வாரம* .. *
குப்தம*ராக்ஷஸாதிபதே:*நிவேசனம*ஆவிவேச* .. (உஎ)

సహేమజాంబూనద చక్రవాళం
మహార్హముక్తా మణిభూషితాన్తం
పరార్ధ్యకాలాగరు చన్దనాక్తం
స రావణాన్తఃపుర మావివేశ.

ஸஹேமஜாம்பூனசக்ரவாளம* .. ... *
மஹார்ஹமுக்தாமணிபூஷிதாந்தம* . . *
பரார்த்யகாலாகருசந்தனாக்தம்* . .. *
ராவணாந்த:*புரம*ஸ:*ஆவிவேச* (உஅ)

மற்று மதமேறிய*மிருகபக்ஷிகளாலேயும*இடைவிடாது காக்கின்ற* மிகச் சிறந்த தோள்வலியுற்ற*அநேகமாயிரம*ராக்ஷஸர்களாலேயும* அலங்கரிக்கப்பட்டதும*அழகிய வாயிலுற்றதும*மிகப் பாதுகாக்கப்பட்டதுமாகிய*அவ்வரக்கர்கோனுடைய*மாளிகையை*கண்ணுற்று(உஎ) பொன் தகடுகளினாற்செய்த மதிட்சுவர் சூழ்ந்ததும*விலையுயர்ந்த முத்து முதலிய நவமணிகளிழைத்த நடுவிடங்களுடையதும*சிறந்தவாசனையுற்ற வயிரமேறிய கறுத்த அகிற்சாந்தந்தெளிக்கப்பட்டதுமாகிய*அவ்விராவண னந்தப்புரத்தினுள்ளே*அவ்வுருவினராகவே*சென்று மகிழ்ந்தனர்(உஅ)

சுந்தரகாண்டத்தில் நான்காவது சருக்கம்
முற்றிற்று

ஐந்தாவது சருக்கம்

சிறியதிருவடி இலங்கையில் பிராட்டியைத்தேடுகையில் முழுமதியு
முதித்து விண்ணடுவில் வந்தமையினாலிவர் பகலிற
போலவே யெல்லோரையுங் கண்ணுற்றது

తతస్సమధ్యంగతమంశుమన్తం జ్యోత్స్నావితానంమహదుద్వమన్తం
దదర్శధీమాన్దివిభానుమన్తం గోష్ఠేవృషంమత్తమివభ్రమన్తం

ததஃ*ஸஃ*தீமான்*திவி*மத்யங்கதம்*மஹத்*ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநம்*உத்வமந்தம்*
பாநுமந்தம்*கோஷ்டே*ப்ரமந்தம்*மத்தம்*வ்ருஷமிவ*அம்சுமந்தம்*ததர்ச*(க)

లోకస్యపాపానివినాశయన్తం మహోదధించాపిసమేధయన్తం
భూతానిసర్వాణిచరాజయన్తం దదర్శశీతాంశుమథాభియాన్తం.

லோகஸ்ய*பாபாநி*விநாசயந்தம்*மஹோததிம்*சாபி*ஸமேதயந்தம்* .. *
ஸர்வாணிச*பூதாநி*ராஜயந்தம்*அபியாந்தம்*சீதாம்சும்*அத*ததர்ச* .. (உ)

యాభాతిలక్ష్మీర్భువిమన్దరస్థా తథాప్రదోషేషుచసాగరస్థా
తథైవతోయేషుచపుష్కరస్థా రరాజసాచారునిశాకరస్థా

யா*லக்ஷ்மீஃ*புவி*மந்தரஸ்தா*பாதி*ததா*ப்ரதோஷேஷு*ச*ஸாகரஸ்தா* *
ததைவ*தோயேஷு*ச*புஷ்கரஸ்தா*ஸா*நிசாகரஸ்தா*சாரு*ரராஜ* (௩)

హంసోయథారాజతపంజరస్థః సింహోయథామన్దరకన్దరస్థః
వీరోయథాగర్వితకుఞ్జరస్థః చన్ద్రోఽపిబభ్రాజతథాంబరస్థః

ஹம்ஸஃ*யதா*ராஜதபஞ்சரஸ்தஃ*ஸிம்ஹஃ*யதா*மந்தரகந்தரஸ்தஃ* *
வீரஃ*யதா*கர்விதகுஞ்சரஸ்தஃ*சந்த்ரோபி*ததா*அம்பரஸ்தஃ*பப்ராஜ* .. (௪)

அநந்தரம்*மந்த*நல்லறிவினராகிய சிறியதிருவடி * விண்ணின்*நடு
வினை நண்ணி*மிகுந்த*நிலவின மிகுதியைப்*பெருகச்செய்தும்*கிரணங்
களை யெங்கும் பரப்பியும் * கோட்டத்தில் * மகிழ்ந்துலாவும் * மதமேறிய*
காளையை யொத்தும்*திகழுமுழுமதியைக்*கண்ணுற்றும்(க) காணபோர்*
கடுவினைகளைக் * கழிப்போனும் * ஆழ்ந்தகன்ற பெருங்கடலதனையும் *
பொங்குவிப்போனும்*எல்லாப்*பூதங்களையும்*நன்குகண்ணுறச்செய்வோ
னுமாகி*யொளிதந்துவருகின்றமையினால்*அந்தக்குளிர்மதியை * மேன்மே
லும்*கண்ணுற்று மகிழ்ந்தனர்*(உ) எவ்வகையான * வழகு*புவிதனில்*
வெள்ளியமந்தரமலையினதாக*விளங்குகின்றதோ* எவ்வண்ணம்*பிரதோ
ஷகாலங்களில் * அலைகடலினதாகின்றதோ * எவ்வண்ணம் * தடாகங்க
ளில்*நறுங்கமலங்களினுள்ளதாகின்றதோ*அவ்வழகு*அம்முழுமதியிடத்து
முள்ளதாகி*மிகத்*திகழ்ந்தது*(௩) அன்னப்பறவை*யெவ்வண்ணம்*வெள்
ளிக்கூட்டிலுள்ளதாகி விளங்குமோ*சீரிய சிங்கம்*எவ்வண்ணம்*மந்தரமலை
க்குகையினிலுள்ளதாகி விளங்குமோ*படைவீரன்*எவ்வண்ணம்*மதமேறிக்
களிப்புற்ற களிற்றின்மீதுள்ளதாகிவிளங்குவனோ * அம்முழுமதியும் * அவ்
வண்ணமே * விண்ணினடுவிலுள்ளதாகி * விளங்கினது * ... (௪)

స్థితఃకకుద్మానివతీక్ష్ణశృంగో మహాచలశ్శ్వేత ఇవోచ్చశృంగః
హస్తీవ జాంబూనదబద్ధశృంగో విభాతి చంద్రః పరిపూర్ణశృంగః

திஷ்ணச்ருங்க:*ஸ்தித:*ககுத்மானிவ*உச்சச்ருங்க:*ச்வேத:*மஹாசல இவ ... *
ஜாம்பூநதபத்தச்ருங்க:*ஹஸ்தீவ*பரிபூர்ணச்ருங்க:*சந்த்ர:*விபாதி* . (ரு)

వినష్టశీతాంబుతుషారపంకో మహాగ్రహగ్రాహవినష్టపంకః
ప్రకాశలక్ష్మ్యాశ్రయనిర్మలాంకో రరాజ చంద్రో భగవాన్ శశాంకః.

விநஷ்டசீதாம்புதுஷாரபங்க:*மஹாக்ரஹக்ராஹ விநஷ்டபங்க:* ... *
ப்ரகாசலக்ஷ்ம்யாச்ரயநிர்மலாங்க:* பகவான்*சசாங்க:*சந்த்ர:*ரராஜ*.. (சு)

శిలాతలం ప్రాప్య యథా మృగేంద్రో మహారణం ప్రాప్య యథా గజేంద్రః
రాజ్యం సమాసాద్య యథా నరేంద్రః తథా ప్రకాశో విరరాజ చంద్రః.

சிலாதலம்*ப்ராப்ய*ம்ருகேந்த்ர:*யதா*மஹாரணம்*ப்ராப்ய*கஜேந்த்ர:* ... *
யதா*ராஜ்யம்*ஸமாஸாத்ய*நரேந்த்ர:*யதா*ததா*ப்ரகாச:*சந்த்ர:*விரராஜ(எ)

ప్రకాశచంద్రోదయనష్టదోషః ప్రవృద్ధరక్షఃపిశితాశదోషః
రామాభిరామేరితచిత్తదోషః స్వర్గప్రకాశో భగవాన్ ప్రదోషః.

ப்ரகாசசந்த்ரோதயநஷ்டதோஷ:*ப்ரவ்ருத்தரக்ஷ:பிசிதாசதோஷ:* ... *
ராமாபிராமேரிதசித்ததோஷ:*ஸ்வர்கப்ரகாச:*பகவான்*ப்ரதோஷ:*... (அ)

(மேலும்) கூரிய கொம்பினையுடையதாகி * யிருக்கின்ற * கொழுத்த காளைபோலும்*உயர்ந்த முடியுடைய * வெள்ளிய*மாமலைபோலும்*தங்கப் பூண்கட்டிய தந்தங்களையுடைய * மதவேழம்போலும்*நிறைந்த கலைகளையுடைய* அச்சந்திரனும் விளங்கினன்*(ரு) (மேலும்) பனிநீர்த்துளிகளென்னுஞ் சேறு நீங்கியவனும்*பெருங்கிரஹமாகிய வையோன் கதிர்கள் முழுதும் வியாபித்ததனால் நிலவுறு விடமிலாதானும்*மாசற்ற நிலவுற்றதனால் நன்கு விளங்குங் களங்கமுடையோனும் * மிகக் காந்தி யுடையோனும்* முயல்போன்ற மேதினியினிழலுற்றவனுமாகிய*அம்முழுமதி*மிகத் திகழ்ந்தனன்*(சு) சிலாதலத்தை*யடைந்த*சிரியசிங்க*மெவ்வண்ணம் விளங்குமோ*மிகப் பெரிய போர்க்களத்தை*யடைந்து*சிறந்த மதயானை யெவ்வண்ணம் விளங்குமோ* (அரசாட்சிக்குரியனாகி யபிஷேகம்புனைந்து) இராஜ்யத்தைப் * பெற்றுத் * தார்வேந்த*னெவ்வண்ணம் விளங்குவனோ * அவ்வண்ணமே*யொளியுற்ற*முழுமதியும்*விண்ணினை நன்னனி விளங்கினன்* (எ) காந்தியுற்ற சந்திரோதயத்தினலிருளற்றதும்* மேன்மேலோங்கிய ராக்ஷஸபிசாசாதிகளின் கொடுமையுற்றதும்*பிரணய கலகமென்னும் மனக்குறை நீங்கிக் கூடி மகிழ்ந்த காமுகி காமுகர்களைப்பெற்றதும் * சுவர்க்க மொளிகொண்*டழகியுமிருந்த*வந்திப்பொழுது*(திகழ்ந்தனமையினுல்)

తన్త్రీస్వనాః కర్ణసుఖాః ప్రవృత్తాః స్వపన్తి నార్యః పతిభిః సువృత్తాః
నక్తఞ్చరాశ్చాపి తథా ప్రవృత్తా విహర్తుమత్యద్భుతరౌద్రవృత్తాః.

*தந்த்ரீஸ்வநா:*கர்ணஸுகா:*ப்ரவ்ருத்தா:*ஸுவ்ருத்தா:*நாரய:*பதிபி:* ... *ஸ்வபந்தி*ததா*நக்தஞ்சராச்சாபி*அத்யத்புதரௌத்ரவ்ருத்தா:*விஹர்தும்*ப்ரவ்ருத்தா:*(௯)*

మత్తప్రమత్తాని సమాకులాని రథాశ్వభద్రాసనసంకులాని
వీరశ్రియా చాపి సమాకులాని దదర్శ ధీమాన్స కపిః కులాని

*மத்தப்ரமத்தாநி*ஸமாகுலாநி*ரதாச்வபத்ராஸநஸங்குலாநி* .. * வீரச்ரியாசாபி*ஸமாகுலாநி*வீர:*தீமாந்*ஸ:*கபி:*ததர்ச* . . (க0)*

పరస్పరం చాధికమాక్షిపన్తి భుజాంశ్చ పీనానధివిక్షిపన్తి
మత్తప్రలాపానధివిక్షిపన్తి మత్తాని చాన్యోన్యమధిక్షిపన్తి

*பரஸ்பரஞ்ச*அதிகம்*ஆக்ஷிபந்தி*பீநாந்*புஜாம்ஶ்ச*அதிவிக்ஷிபந்தி* ! மத்தப்ரலாபாந்*அதிவிக்ஷிபந்தி*மத்தாநிச*அந்யோந்யம்*அதிக்ஷிபந்தி ...(கக)*

రక్షాంసి వక్షాంసి చ విక్షిపన్తి గాత్రాణి కాన్తాసు చ విక్షిపన్తి
రూపాణి చిత్రాణి చ విక్షిపన్తి దృఢాని చాపాని చ విక్షిపన్తి

*வக்ஷாம்ஸிச*விக்ஷிபந்தி*காத்ராணி*காந்தாஸுச*விக்ஷிபந்தி*சித்ராணிச* * ரூபாணி*விக்ஷிபந்தி*த்ருடாநி*சாபாநிச*விக்ஷிபந்தி*ரக்ஷாம்ஸி* (க௨)*

வீணை முதலிய வாத்தியங்களின் தந்திநாதங்கள் * செவிக்கினியன வாகி*யொலித்தன * நன்னடக்கையுடைய*குலமகளிர்களும் * நாயகர்களு டன்கூடித*தூங்குகின்றனர்கள*அவ்வண்ணமே*யிரவிலுலாவும் பூதகண ங்களும்*வியப்புறத்தக்க கொடிய செயலுடையனவாகி*விளையாடும்படி* முயன்றன * (௯) மதமுற்று மயலகொண்டு * பற்பலச் செய்கைபூண்டு * தேர் குதிரை யானை முதலிய வாஹனங்கள நிறைந்து*சிறந்த மணியொளி* சூழ்ந்து விளங்கும்*அவ்வரக்கர் மாளிகைகளை*வீரமுடையோனும்*நுண் ணறிவினனுமாகிய*அந்தச்*சிறியதிருவடி*கண்ணுற்றது*(க0) (அவற்றுள்) ஒருவர்க்கொருவர்*மிகவும்*பரிஹாஸஞ் செய்துகொள்வோர்களையும்*பரு த்துருண்டு நீண்ட*கைகளை*யொருவர்மேலொருவர் போட்டுக்கொள்வோ களையும்*குடிமயக்கினுற் பல வன்மொழிகளை*மொழிவோர்களையும்*மதங் கொண்டு*ஒருவர்க்கொருவர் * மயங்கி விழுந்து தழுவிக்கொள்வோர்களை யும்*(கக) (வீரர்களமையினால) மார்பினை*நெரித்துத்தட்டுவோர்களையும்* தம்மங்கங்களைக் * காந்தையர்மேல்*தாக்கி மகிழுவோர்களையும் * பற்பல அலங்காரங்களைச்*செய்துகொண்டு மகிழுவோர்களையும் * வலிய * வில்லு களை*நாண்கட்டிக் கணைதொடுத்திழுத்துக் கண்கொட்டாது நிற்கு*மரக்க ரையும்* . . . . (க௨)

దదర్శ కాన్తాశ్చ సమాలభన్త్యః తథాపరాస్తత్ర పునస్స్వపన్త్యః
సురూపవక్త్రాశ్చ తథా హసన్త్యః క్రుద్ధాః పరాశ్చాపి వినిశ్శ్వసన్త్యః

ஸமாலபந்த்ய꞉*காந்தாச்ச*ததா*தத்ர*புந꞉*ஸ்வபந்த்ய꞉*பராஸ்த
ஸ்வஸந்த்ய꞉*ஸுரூபவக்த்ராச்ச*க்ருத்தா꞉*விநிச்வஸந்த்ய꞉*பராச்சாபி*ததா* (கங)

మహాగజైశ్చాపి తథా నదద్భిః సుపూజితైశ్చాపి తథా సుసద్భిః
రరాజ వీరైశ్చ వినిశ్శ్వసద్భిః హ్రదో భుజఙ్గైరివ నిశ్శ్వసద్భిః.

ததா*நதத்பி꞉*மஹாகஜைச்சாபி*ததா*ஸுபூஜிதைச்சாபி*ஸுஸத்பி꞉
விநிச்வஸத்பி꞉*வீரைச்ச*நிச்வஸத்பி꞉*புஜங்கை꞉*ஹ்ரத꞉*இவ*ரராஜ ...

బుద్ధిప్రధానాన్ రుచిరాభిధానాన్ సంశ్రద్దధానాన్ జగతః ప్రధానాన్
నానావిధానాన్ రుచిరాభిధానాన్ దదర్శ తస్యాం పురి యాతుధానాన్.

புத்திப்ரதாநாந்*ருசிராபிதாநாந்*ஸம்ச்ரத்ததாநாந்*ஜகத꞉*ப்ரதாநாந்* ... *
நாநாவிதாநாந்*ருசிராபிதாநாந்*யாதுதாநாந்*தஸ்யாம்*புரி*ததர்ச* ... (கரு)

ననన్ద దృష్ట్వా స చ తాన్ సురూపాన్ నానాగుణానాత్మగుణానురూపాన్
విద్యోతమానాన్ స చ తాన్ సురూపాన్ దదర్శ కాంశ్చిచ్చ పునర్విరూపాన్.

ஸ꞉*ஸச*ஸுரூபாந்*நாநாகுணாந்*ஆத்மகுணாநுரூபாந்*தாந்*த்ருஷ்ட்வா*நநந்த*...*
வித்யோதமாநாந்*ஸுரூபாந்*விரூபாந்*காம்ச்சித்*புந꞉*ததர்ச*நநந்த* . (கசு)

நறசாந்தம் பூசி நறுமணம் வீசும*கட்டழகிளாகளையும*அவவண்ண மே*முதலிற புணாநது துயிலுறறு மீளவும புணாநதின்புறறுவிட்டுமே* மீளவும*துயிலகொண்ட*காமினியாகளையும* அவவணணமே*கணவனுட னகூடி யினபுற்று*முகமகிழசசிகொண்டவாகளையும்* பதியுடன் பிணககங் கொணடு * நெடுயிராபபுவிட்டு வருநதும*வேறு சில மானினிகளையும * கணணுறறுகொணடுநதேடினா* (கங) (அபபொழுதவவிலங்காபுரியா னது) அவவணணமே*பிளிறுகின்ற*பெருநத யானைகளினுலும் * அவவண ணமே*நனகு பூஜை செயயபபட்ட*நறகுணமுற்ற நல்லோாகளினுலும்* (நிரம்பியதாகி) கொவவினுல் நெட்டுயிர்க்கும்*வீரர்களினுல*விட வேகங் கொண்டு நெட்டுயிாககும்*நாகஙகளினுல்*பாதாளம*விளங்குவதுபோல்* விளஙகிற்று* (கச) (மீளவுமமாருதி) சிறந்த புத்தியுடையோர்களையும்* செவிக்கினிய மொழியினாகளையும்* ஒருவர்கொருவா நேசத்தினுல் நம்பி வேண்டியவாறு பேசிககொளவோாகளையும*உலகெங்கும் * சிறபபுற்றோங் கிப * பற்பல ரூபவேஷ சேஷடைகளையுறறு * தருந்த பெயர்பெற்றவர்களு மாகிய*ராக்ஷஸாகளையும் * அநத * இலங்காபுரிதனில*கண்ணுற்றுக்கொண் டும்* (கரு) மிகப புத்தி யுடையோராதலின * அவ்வாறாருருவமுடைய ரகளே* (மீளவுமவரு) சிறந்த வுருவமமைநது * நற்குணம்பூண்டு* அக்கு ணங்களுக்குத்தக்க செயலினராகி விளஙகு*மவ்வரக்கர்களை * யுற்றுப்பார் த்து*சிறந்த வொளிவீசுந் தேசினராகி*யழகிய மடந்தையர்களையும்*அழ கினறிக் குரூபிகளாகிய*வேறு சிலப் பெண்களையுமா*மீளவுங்*கணணுற்று* மகிழ்ந்து* ... ... (கசு)

తతో వరార్హాస్సువిశుద్ధభావా స్తేషాం స్త్రియస్తత్ర మహానుభావాః
ప్రియేషు పానేషు చ సక్తభావా దదర్శ తారా ఇవ సుప్రభావాః.

ததஃ*வரார்ஹாஃ*ஸுவிசுத்தபாவாஃ*மஹாநுபாவாஃ* ப்ரியேஷு*பாநேஷு*ச*
ஸக்தபாவாஃ*ஸுப்ரபாவாஃ*தாரா இவ*தேஷாம்*ஸ்த்ரியஃ*தத்ர*ததர்ச*...(௧௭)

శ్రియా జ్వలన్తీస్త్రపయోపగూఢా నిశీథకాలే రమణోపగూఢాః
దదర్శ కాశ్చిత్ప్రమదోపగూఢా యథా విహంగాః కుసుమోపగూఢాః

ச்ரியா*ஜ்வலந்தீஃ*த்ரபயா*உபகூடாஃ*நிசீதகாலே*ரமணோபகூடாஃ* ... *
ப்ரமதோபகூடாஃ*குஸுமோபகூடாஃ*விஹங்காஃ*யதா*காச்சித*ததர்ச* (௧௮)

అన్యాః పునర్హర్మ్యతలోపవిష్టాస్తత్ర ప్రియాఙ్కేషు సుఖోపవిష్టాః
భర్తుః ప్రియా ధర్మపరా నివిష్టా దదర్శ ధీమాన్ మదనాభివిష్టాః

தத்ர*தீமான்*ஹர்ம்யதலோபவிஷ்டாஃ*ப்ரியாங்கேஷு*ஸுகோபவிஷ்டாஃ*. *
பர்த்துஃ*ப்ரியாஃ*தர்மபராஃ*நிவிஷ்டாஃ*மதநாபிவிஷ்டாஃ*அந்யாஃபுநஃ*ததர்ச.

అప్రావృతాః కాంచనరాజివర్ణాః కాశ్చిత్పరార్ధ్యాస్తపనీయవర్ణాః
పునశ్చ కాశ్చిచ్ఛశలక్ష్మవర్ణాః కాన్తప్రహీణా రుచిరాంగవర్ణాః.

அப்ராவ்ருதாஃ*காஞ்சநராஜிவர்ணாஃ*பரார்த்யாஃ*தபநீயவர்ணாஃ*காச்சித* ... *
ருசிராங்கவர்ணாஃ*காந்தப்ரஹீணாஃ*சசலக்ஷ்மவர்ணாஃ*காச்சித்*புநச்ச* ... (௨௦)

அநந்தரமும்*மணமாலை யணிவதற்குரிய பருவத்தவராகியும் * கசடு றச் சிந்தையினராகி*பெருந்தகவுடைய கன்னிப்பெண்களையும்*(புதுமண மபூண்டு) கணவனிடத்திலாசைகொண்டு * மதநியபானஞ்செயவதி*லபே ஷைகொண்ட குமரிகளையும்*சிறந்த மகிமைதங்கி*விண்மீன்களபோலொ ளிக்கின்ற*அவ்வரக்கர்களினுடைய*பாரியைகளையும்*அங்கு * கண்ணுற் றும்* (௧௭) சிறந்த வழகினு*லொளிக்கின்ற*நாணம்*பூண்டவர்களாகியும்* நடுராத்திரியாதலால்*கணவனைத்தழுவி*மயலகொண்டு துயிலுறாறு * நறு மலர்க்குள்ளடங்கி யுறங்கும்*பெண்பறவை*போல் விளங்கும்*வேறு சில வாணுதலார்களையுங்*கண்ணுற்றும்* (௧௮) அவ்விலங்கைதன்னில்*நுண் ணறிவினராதலின்* (மீளவுஞ்சென்று) மேன் மாளிகைமேலேறி * கணவ னுடைய துடைமே*லினிதாக வீற்றிருந்து மகிழும் மத்த காசினியர்களை யும் * கணவனுக்கினியோரும் * தருமத்தில் நிலைகொண்டவருமாதலின * கணவனின்றித் தனித்திருந்து*காமவேட்கைகொண்ட * வேறு சில கற்பு டைக் காமினியர்களையும்*கண்ணுற்றும்*(௧௯) (மீளவும்) போர்வையின்றி மெய்மறந்துறங்குதலால் * பொன்னிறைபோன்ற வண்ணமுடையோர்களை யும்*சிறப்புற்ற*தங்கம்போன்ற வண்ணமுடைய*வேறு சில பெண்களை யும்*அழகிய மேனியுடையர்களாகியும்*கணவனைப் பிரிந்தவர்களாதலின்* சந்திரன்போல் விரஹத்தினால் வெளுத்தவண்ணமுடைய*வேறுசிலர்களை யும்*மறுபடியும் பார்த்துக்கொண்டும்* ... ... (௨௦)

తతః ప్రియాన్ ప్రాప్య మనోభిరామాన్ సుప్రీతియుక్తాః ప్రసమీక్ష్య రామాః
గృహేషు హృష్టాః పరమాభిరామా హరిప్రవీరస్స దదర్శ రామాః

ததஃ*ஹரிப்ரவீரஃ*ஸஃ*ப்ரியான்*ப்ராப்ய*ஸுப்ரீதியுக்தாஃ*மநோபிராமாஃ* ... *ராமாஃ*ப்ரஸமீக்ஷ்ய*க்ருஹேஷு*ஹ்ருஷ்டாஃ*பரமாபிராமாஃ*ராமாஃ*ததர்ச()

చంద్రప్రకాశాశ్చ హి వక్త్రమాలా వక్రాక్షిపక్ష్మాశ్చ సునేత్రమాలాః
విభూషణానాఞ్చ దదర్శ మాలా శ్శతహ్రదానామివ చారుమాలాః

சந்த்ரப்ரகாசாஃச*ஹி*வக்த்ரமாலாஃ*வக்ராக்ஷிபக்ஷ்மாச்ச*ஸுநேத்ரமாலாஃ* .. *சதஹ்ரதாநாம்*மாலாஃ*இவ*விபூஷணாநாஞ்ச*மாலாஃ*சாரு*ததர்ச* ... (௨௨)

నత్వేవ సీతాం పరమాభిజాతాం పథిస్థితే రాజకులే ప్రజాతాం
లతాం ప్రఫుల్లామివ సాధుజాతాం దదర్శ తన్వీం మనసాభిజాతాం.

பரமாபிஜாதாம்*பதி*ஸ்திதே*ராஜகுலே*ப்ரஜாதாம்*ஸாதுஜாதாம்* ... *ப்ரபுல்லாம்*லதாம்*இவ*தந்வீம்*மநஸாபிஜாதாம்*ஸீதாம்*ந*துவ*ததர்ச*(௨௩)

సనాతనే వర్త్మని సన్నివిష్టాం రామేక్షణాం తాం మదనాభివిష్టాం
భర్తుర్మనశ్శ్రీమదనుప్రవిష్టాం స్త్రీభ్యో వరాభ్యశ్చ సదా విశిష్టాం.

ஸநாதநே*வர்த்மநி*ஸந்நிவிஷ்டாம்*ராமேக்ஷணாம்*தாம்*மதநாபிவிஷ்டாம்*ஸ்ரீமத்*பர்த்துஃ*மநஃ*அநுப்ரவிஷ்டாம்*வராப்யஃ*ஸ்த்ரீப்யஃச*விசிஷ்டாம்()

அநந்தரமும்* வாநரர்களுள் மிக வீரமுடையோராதலின் * அத்தன்மையராகியே சென்று*நாயகர்களைச்*சென்று சேர்ந்து * மிக மகிழ்வுகொண்டு*மனத்துக்கினிய வழகுறும்* அவிசாரிப்பெண்களையுங்*கண்ணுற்று* தம்மனைகளிலேதானே*மகிழ்வுகொண்டு*மிகவழகிய*குலமகளிர்களையும்* கண்ணுற்றும்* (௨௧) (மீளவும்) முழுமதிபோலொளிகொண்ட* (அப்பெண்களின்) முக வரிசைகளையும்*வளைந்தடர்ந்த இமை மயிர்களுடைய*கண்களின் நிரைகளையும் * மின்னற்கொடிகளின் * நிரைகள்*போன்ற * சிறந்த மணியணிகளின் * நிரைகளையும் * (பிராட்டியின் முகக் கண்ணணிகளின் குறிகளைப் பெருமானுரைசெயக்கேட்டவராதலின்) நன்குகவுமுறப்பார்த்தும் (௨௨) சிறந்த வழகுடையவளும்*நன்னெறி*தவறாத*ஜநகமஹாராஜன் திருமாளிகையில்*வளர்ந்தவளும் * நன்றாக வளர்ந்து*தளிர்த்து மலர்ந்த*பூங்கொடி*போல*மெலிவுற்றவளும்* (பெரியபிராட்டியாதலால் இராமாவதாரஞ்செய்த பெருமானுக்குத்தக்க திருமேனியளாக நினைத்துத்) தானே யாகபூமியிலவதாரஞ்செய்தவளுமாகிய*ஸீதாபிராட்டியைமாத்திரம்* எங்குந் தேடியுங் காணமல்* (௨௩) அப்பொழுது * தொல்லைதொட்டுள்ள * நல்லொழுக்கத்*தவறாதவளுஞ்*ஸ்ரீராமனைக் கண்ணுற்றாலல்லதுயிர்வாழேனென்னுமுற்றியுடையவளும்*பெருமானிடத்திலேயே மயல்கொண்டவளும்*சிறுத்த*பெருமானுடைய*மனந்தன்னிலே*குடிபுகுந்தவளும்* மிகச் சிறந்த*பெண்களெல்லோரிலும்*மிகச் சிறந்தவளும்* ... (௨௪)

ఉష్ణార్దితాం సాన్సృతాస్రకణ్ఠీం పురావరార్హోత్తమనిష్కకణ్ఠీం
సుజాతపక్ష్మామభిరక్తకణ్ఠీం వనేఽప్రనృత్తామివనీలకణ్ఠీం.

உஷ்ணார்த்திதாம*சாஸ்ருருதாஸ்ரகண்டீம*புரா*வரார்ஹோத்தமநிஷ்ககண்டீம்*
ஸுஜாதபக்ஷ்மாம*அபிரக்தகண்டீம*வநே*ப்ரந்ருத்தாம*நீலகண்டீமிவ*... (உரு)

అవ్యక్తరేఖామివచన్ద్రరేఖాం పాంసుప్రదిగ్ధామివహేమరేఖాం
క్షతప్రరూఢామివబాణరేఖాం వాయుప్రభగ్నామివమేఘరేఖాం

அவ்யக்தரேகாம*சந்த்ரரேகாமிவ*பாம்ஸுப்ரதிக்தாம*ஹேமரேகாமிவ* . *
க்ஷதப்ரரூடாம*பாணரேகாமிவ*வாயுப்ரபக்நாம*மேகரேகாமிவ* ... (உசா)

సీతామపశ్యన్మనుజేశ్వరస్య రామస్యపత్నీంవదతాంవరస్య
బభూవదుఃఖాభిహతశ్చిరస్య ప్లవంగమోమన్దఇవాచిరస్య.

மநுஜேச்வரஸ்ய*வததாம*வரஸ்ய*ராமஸ்ய*பத்நீம*ஸீதாம*சிரஸ்ய* ... *
அபச்யன*பலவங்கம:*அசிரஸ்ய*மந்தஇவ*துஃகாபிஹத:*பபூவ* ... (உஎ)

காமவேட்கைகொண்டு *இடைவிடாது கண்ணீர் பெருகுங் கழுத்துடையளாகி * பெருமானுடன்கூடி வாழுங்காலையில் * விலையுயர்ந்த சிறந்த மணிவடம்பூண்ட கண்டத்திகழ்ந்து * மகிழ்வினால கண்ணிமை மயிர் மலர்ந்து*குயில்போலக கூவுங் கண்ட வொலி மிகுந்து * கானகத்தில * சிறந்த சிறகை விரித்தாடும*மயிற்பேடுபோல மகிழ்ந்தவளும* (உரு) மிக வடங்கிய வொளியுற்ற*மூன்றும்பிறைபோல்விளைத்தவளும*துகளபடாந்த*தங்கரேகைபோலழுக்குற்றவளும * புணபட்டு மேலேமாத்திரம புணணாறிய * பாணமுனைபுதைந்த புணபோல உளளோ வேதனை யுடையவளும்*காற்றினாலலைக்கபபட்ட * மேக மாலைபோல நிலையுறாச சிநதையளாகித தவிப்பவளுமு*(உசா) உலகயனைத்துககுமிறையும*மேனமேல் மொழிபவர்களுள்* சிறந்தவருமாகிய*ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய *தருமபததினியும * யாகவேதியிலவதாரஞ் செய்தவளுமாகிய*அந்தச சீதாபிராட்டியை*நெடுநேரம*தேடியும*கண்ணுறாமல * வாநரசாதியாகையால் * உடனே * அறயன்போலத்*துயரங்கொண்டு வருத்தமுற்றவருராயினர்* ... ... (உஎ)

சுந்தரகாண்டத்தில் ஐந்தாவது சருக்கம

முற்றிறறு.

ஆறாவது சருக்கம்

சிறியதிருவடி இலங்கையெங்கும் பிராட்டியைக்காணாமல் மீளவும் சிறந்தோர்வீடுகளிலெல்லாவற்றிலொன்றாகப்பார்த்துக்கொண்டே இராவணனரண்மனைக்குட் சென்றது

స నికామం విమానేషు విషణ్ణః కామరూపధృక్
విచచార పునర్లంకాం లాఘవేన సమన్వితః

காமரூபதருக* ஸ:* விமானேஷு* நிகாமம்* விஷண்ண:* *
புன:* லாகவேந* ஸமந்வித:* லங்காம்* விசசார* (க)

ఆససాదాథ లక్ష్మీవాన్ రాక్షసేన్ద్రనివేశనమ్
ప్రాకారేణార్కవర్ణేన భాస్వరేణాభిసంవృతమ్.

அத* லக்ஷ்மீவான்* அர்கவர்ணேந* பாஸ்வரேண* ப்ராகாரேண* *
அபிஸம்வ்ருதம்* ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேசனம்* ஆஸஸாத* (உ)

రక్షితం రాక్షసైర్భీమైః సింహైరివ మహద్వనమ్
సమీక్షమాణో భవనం చకాశే కపికుంజరః.

கோரை:* ராக்ஷஸை:* ஸிம்ஹை:* மஹத்* வநம்* இவ* *
ரக்ஷிதம்* ஸமீக்ஷமாண:* பவநம்* கபிகுஞ்சர:* சகாசே* (ங)

రూప్యకోపహితైశ్చిత్రైస్తోరణైర్హేమభూషితైః
విచిత్రాభిశ్చ కక్ష్యాభిర్ద్వారైశ్చ రుచిరైర్వృతమ్.

ரூப்யகோபஹிதை:* சித்ரை:* ஹேமபூஷிதை:* தோரணை:* *
விசித்ராபி:* ச* கக்ஷ்யாபி:* ருசிரை:* த்வாரை:* ச* வ்ருதம்* (ச)

(அநந்தரம்) காமரூபியாகிய* அவ்வநுமானை * அம்மாட மாளிகைகளினுனிகளில்* மிகவும்* நிகைப்புற்றிருந்து * மீளவும் மனந்தேறியெழுந்து* வேகம்* பூண்டு* இலங்காபுரியெங்கும்* தேட முயன்று* (க) பின்பு* அங்குற்ற மணியொளியினால் திகழ்ந்தவராக* கதிரவனைப்போலத்* தேசுடைத்த* மதிட்சுவரினால்* சூழப்பட்ட * ராவணனுடைய மாடமாளிகையைக் * கிட்டி* (உ) கொடுமைகொண்ட* ராக்ஷஸர்களினால்* சிங்கங்களினால்* நிறைந்த* காடுபோலக்* காக்கப்பட்ட* (அம்மாளிகையை) கண்ணுற்று* வீரமுடையோரும் * கபிகளிற் சிறந்தோருமாகிய * மிக மகிழ்வுகொண்டனர்* (ங) வெள்ளியினாற் செய்யப்பட்டனவும்* சித்திரவன்னமுடையனவும்* பொன்னாலலங்காரஞ் செய்யப்பட்டனவுமாகிய * தோரணங்களினாலும * விசித்திரமாகிய* உட்புறங்களினாலும் * அழகிய * வாயில்களினாலும் * சூழப்பட்டதும்* ... ... (ச)

గజాస్థితై ర్మహామాత్రై శ్శూరైశ్చ విగతశ్రమైః
ఉపస్థితమసంహార్యై ర్హయైః స్యన్దనయాయిభిః

கஜாஸ்திதை:*மஹாமாத்ரை:*விகதஸ்ரமை:*ஶூரைச்ச* ... *
அஸம்ஹார்யை:*ஹயை:*ஸ்யந்தனயாயிபி:*உபஸ்திதம்*... (௫)

సింహవ్యాఘ్రతనుత్రాణై ర్దాన్తకాఞ్చనరాజతైః
ఘోషవద్భిర్విచిత్రైశ్చ సదావిచరితం రథైః

ஸிம்ஹவ்யாக்ரதனுத்ராணை:*தாந்தகாஞ்சனராஜதை:* . *
கோஷவத்பி:*விசித்ரைச்ச*ரதை:*ஸதா*விசரிதம்* ... (௬)

బహురత్నసమాకీర్ణం పరార్ధ్యాసనభాజనమ్
మహారథసమావాసం మహారథమహాస్వనమ్.

பஹுரத்னஸமாகீர்ணம்*பரார்த்யாஸனபாஜனம்* ... ... *
மஹாரதஸமாவாஸம்*மஹாரதமஹாஸ்வனம்* .. (௭)

దృశ్యైశ్చ పరమోదారై స్తైస్తైశ్చ మృగపక్షిభిః
వివిధైర్బహుసాహస్రైః పరిపూర్ణం సమన్తతః

த்ருச்யைச்ச*பரமோதாரை:*ஸ்தைஸ்தைச்ச*விவிதை:* *
பஹுஸாஹஸ்ரை:*ம்ருகபக்ஷிபி:*ஸமந்தத:*பரிபூர்ணம்* (௮)

వినీతై రన్తపాలైశ్చ రక్షోభిశ్చ సురక్షితమ్
ముఖ్యాభిశ్చ వరస్త్రీభిః పరిపూర్ణం సమన్తతః

விநீதை:*அந்தபாலைச்ச*ரக்ஷோபிச்ச*ஸுரக்ஷிதம்* *
முக்யாபிச்ச*வரஸ்த்ரீபி:*ஸமந்தத:*பரிபூர்ணம்* (௯)

யானைமேலிருப்பவர்களாலும்*மிக வுயர்ந்து*சோர்வற்ற * வீரர்களாகிய காலாள்களினாலும்*பிறர் வெல்லவொண்ணாத * போர்க்குதிரைகளினாலும் * தேர்மேலிருந்து போரும் சூரர்களினாலும் * சூழ்ந்து காக்கப்பட்டதும்(௫) சிங்கம்புலிகளின் தோல்போல கவசம்போல் தைக்கப்பட்டும்*தந்தம் பொன் வெள்ளிகளினலியற்றப்பட்டும்*சிறந்த கிங்கிணிகளொலித்தும்*பற்பல வண்ணமபூண்டும் விளங்குகின்ற*தேர்களினால்*நிரந்தர*முலாவப்பட்டதும்* (௬) பலவகை மணிகள் நிறைந்தும்*சிறந்த ஆஸனம் பாத்திரங்கள் மிகுந்தும்* சிறந்த தேர்மன்னர் சூழ்ந்தும் * சிறந்த தேரொலிமிகுந்தும்* (௭) காணற்கினியனவும்*மிகச் சிறந்தனவும்*அந்தந்தபடி வளர்க்கப்பட்டனவும்*பற்பல வகையுற்றனவும் * அநேகமாயிரங் கணக்குடையனவுமாகிய*மிருகங்களாலும் பறவைகளாலும்*எங்கும்*நிறைந்துள்ளதும்*(௮) மிகப் பயிற்சியுற்ற*யெல்லை காப்போர்களாலும்*எங்குமுலாவுமரக்கர்களாலும்*நன்கு காக்கப்பட்டதும்*சிறந்த*அழகிய பெண்களாலும்* எங்கும்*நிறைந்துள்ளதும்* ... ...

ముదితప్రమదారత్నం రాక్షసేన్ద్రనివేశనం
వరాభరణసంహ్రాదైః సముద్రస్వననిస్వనం.

முதிதப்ரமதாரத்னம்*ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேசனம்* *
வராபரணஸம்ஹ்ராதை:*ஸமுத்ரஸ்வநநிஸ்வநம்* .. (௧௦)

తద్రాజగుణసంపన్నం ముఖ్యైశ్చాగరుచన్దనైః
మహాజనైస్సమాకీర్ణం సింహైరివమహద్వనం

தத்*ராஜகுணஸம்பன்னம்*முக்யைச்ச*அகருசந்தனை:* *
மஹாஜனை:*ஸமாகீர்ணம்*ஸிம்ஹைரிவ*மஹத்வனம்* (௧௧)

భేరీమృదఙ్గాభిరుతం శఙ్ఖఘోషవినాదితం
నిత్యార్చితంపర్వహుతం పూజితంరాక్షసైస్సదా.

பேரீம்ருதங்காபிருதம்*சங்ககோஷவிநாதிதம்* . *
நித்யார்ச்சிதம்*பர்வஹுதம்*ராக்ஷஸை:*ஸதா*பூஜிதம்* (௧௨)

మహారత్నసమాకీర్ణం దదర్శసమహాకపిః
సముద్రమివగమ్భీరం సముద్రమివనిస్వనం
మహాత్మనోమహద్వేశ్మ మహారత్నపరిచ్ఛదం

ஸமுத்ரமிவ*கம்பீரம்*ஸமுத்ரமிவ*நிஸ்வநம்* . *
மஹாரத்னபரிச்சதம்*மஹாரத்னஸமாகீர்ணம்* *
மஹாத்மன:*மஹத்*வேச்ம*ஸ:*மஹாகபி:*ததர்ச* (௧௩)

విరాజమానంవపుషా గజాశ్వరథసంకులం
లంకాభరణమిత్యేవ సోమన్యతమహాకపిః

வபுஷா*விராஜமானம்*கஜாச்வரத ஸங்குலம்* ... *
லங்காபரணமிதயேவ*ஸ:*மஹாகபி:*அமன்யத* . (௧௪)

மகிழ்வுற்ற சிறந்த காந்தையர் நிறைந்ததும் * சிறந்த ராக்ஷஸாதிபன் உறைந்ததும் * சிறந்த மணியணிகளின் ஒலிகளினால் * அலைகடல்போலொலிப்பதும் * (௧௦) புகழ்பெற்றதும் * வேந்தர்க்கினிய வஸ்துக்கள் நிறைந்ததும் * சிறந்த * அகிற்சாந்துகளினால் * (மணங்கமழ்ந்ததும்) சிங்கங்களினால் * சிறந்த * வனம் சூழப்படுவதுபோல * வீரமுடைய மஹாஜனங்களினால் * சூழப்பட்டுள்ளதும் * (௧௧) பேரி மத்தளங்களொலித்ததும் * சங்கின் தொனி மிகுந்ததும் * தினந்தோறும் தெய்வபூசையுற்றதும் * பருவகாலங்களிலோமஞ்செய்யப்பட்டதும் * ராக்ஷஸர்களினால் * நிரந்தரம் * பூசைசெய்யப்பட்டுள்ளதும் * (௧௨) பெருங்கடல்போல் * ஆழ்ந்ததும் * ஒலி நீங்கிய * அலைகடல்போல தேங்கியும் * சிறந்த மணிகளிழைத்த வஸ்துக்கள் நிறைந்ததும் * சிறந்த மணிகள் நிறைந்துள்ளதுமாகிய * அம்மகிமை பொருந்திய ராவணனுடைய * சிறந்த * அரண்மனையை * அந்த * மஹாகபி * கண்ணுற்றனன் * (௧௩) இயல்பினால் * ஒளியுற்று விளங்குவதும் * தேர் யானை குதிரைகள் நிறைந்ததுமாகிய அவ்விராவணனுடைய மாளிகையை * இவ்விலங்கைக்கோர் நாயகமென்றே * அந்த * மஹாகபியாகிய சிறியதிருவடி * நினைத்தது * ... ... (௧௪)

చచార హనుమాంస్తత్ర రావణస్య సమీపతః
గృహాద్గృహం రాక్షసానాముద్యానాని చ వానరః
వీక్షమాణో హ్యసంత్రస్తః ప్రాసాదాంశ్చ చచార సః.

ஹனுமான்*தத்ர*ராவணஸ்ய*ஸமீபத:*சசார*வாநர:* .. *
அஸந்த்ரஸ்த:*ஸ:*ராக்ஷஸாநாம்*க்ருஹாத்*க்ருஹம* .. *
உத்யாநாநிச*வீக்ஷமாண:*ப்ராஸாதாநச*சசார* ... (கசு)

అవప్లుత్య మహావేగః ప్రహస్తస్య నివేశనం
తతోఽన్యత్పుప్లువే వేశ్మ మహాపార్శ్వస్య వీర్యవాన్.

மஹாவேக:*ப்ரஹஸ்தஸ்ய*நிவேசனம*அவப்லுத்ய*தத:* *
வீர்யவான்*மஹாபார்சவஸ்ய*அன்யத்*வேசம*புப்லுவே* .. (கஎ)

అథ మేఘప్రతీకాశం కుంభకర్ణనివేశనం
విభీషణస్య చ తథా పుప్లువే స మహాకపిః.

ஸ:*மஹாகபி:* அத*மேகப்ரதீகாச *
கும்பகர்ணநிவேசனம*விபீஷணஸ்யச*ததா*புப்லுவே* ...(கஅ)

మహోదరస్య చ గృహం విరూపాక్షస్య చైవ హి
విద్యుజ్జిహ్వస్య భవనం విద్యున్మాలేస్తథైవ చ

மஹோதரஸ்யச*க்ருஹம*விரூபாக்ஷஸ்ய சைவஹி* *
வித்யுஜ்ஜிஹ்வஸ்ய*பவனம*ததைவச*வித்யுன்மாலே:*... (க௯)

వజ్రదంష్ట్రస్య చ తథా పుప్లువే స మహాకపిః
శుకస్య చ మహాతేజాః సారణస్య చ ధీమతః

ஸ:*மஹாகபி:*மஹாதேஜா:*ததா*வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரஸ்யச* *
சுகஸ்யச*தீமத:*ஸாரணஸ்யச*புப்லுவே* . ... (உ0)

அனுமானென்னும் வெற்றிப்புகழ் பெற்றவராதலின் * அவ்விடத்தி* லிராவணனுடைய*ஸமீபத்தில*சென்று* வானரவுருவினராதலின் * அச்சமற்றவராகி * அத்தன்மையராகவே * இராக்கதர்களினுடைய * ஒவ்வொரு வீட்டினின்றுந்தாவி*மற்றொரு வீடுகளையும * உத்தியானவனங்களையும* பார்த்துக்கொண்டே*மேன்மாளிகைகளிலுஞ்*சென்று * (கசு) மிக வேகமுடையராகி*(முதலில்) பிரஹஸ்தனென்னுஞ் சிறந்த மந்திரியினுடைய* வீட்டில்*தாவி*அங்கிருந்தும*வீரமுடையவராதலின் * மஹாபார்சுவனுடைய*சிறந்த*வீட்டிலும்*தாவி* (கஎ) சிறந்த*கபியுருவினராதலின்*அங்கிருந்து * மேகமலைபோலுயர்ந்தும நீண்டுமகன்றுமுள்ள * கும்பகர்ணன் வீட்டையும் * விபீஷணனென்னுமவனுடைய* சிறிய திருமாளிகையையும்*சென்று* (கஅ) (அங்கிருந்து) மஹோதரனுடைய*வீட்டையும் * விரூபாக்ஷனுடைய வீட்டையும்*வித்யுஜ்ஜிஹ்வனுடைய* வீட்டையும் * அவ்வண்ணமே * வித்யுன்மாலியின் வீட்டையும் * (சென்று) (க௯) புகழ்பெற்ற* மஹாகபியும்* மிகுந்த பராக்கிரமமுடையவருமாதலின் * அவ்வண்ணமே இளைப்புறாது* வச்சிரதம்ஷ்டிரனுடைய வீட்டையும் * சுகன் வீட்டையும்* நுண்ணறிவினனாகிய*ஸாரணனுடைய வீட்டினையும்*தாவி* ... (உ0)

తథా చేన్ద్రజితో వేశ్మ జగామ హరియూథపః
జంబుమాలేస్సుమాలేశ్చ జగామ హరిసత్తమః.

வாநரயூதபஃ * வாநரஸத்தமஃ * ததா ச * இந்த்ராஜிதஃ * ... ... *
வேச்ம * ஜகாம * ஜம்புமாலேஃ * ஸுமாலேச்ச * ஜகாம * ... (௨௧)

రశ్మికేతోశ్చ భవనం సూర్యశత్రోస్తథైవ చ
వజ్రకాయస్య చ తథా పుప్లువే స మహాకపిః.

ஸஃ * மஹாகபிஃ * ரச்மிகேதோச்ச * பவநம் * ததைவ ச ... ... *
ஸூர்யசத்ரோஃ * ததா * வஜ்ரகாயஸ்ய ச * புப்லுவே * . (௨௨)

ధూమ్రాక్షస్య చ సంపాతే ర్భవనం మారుతాత్మజః
విద్యుద్రూపస్య భీమస్య ఘనస్య విఘనస్య చ

மாருதாத்மஜஃ * தூம்ராக்ஷஸ்ய ச * ஸம்பாதேஃ * பவநம் * ... *
வித்யுத்ரூபஸ்ய * பீமஸ்ய * கநஸ்ய * விகநஸ்ய ச * ... (௨௩)

శుకనాసస్య వక్రస్య శఠస్య వికటస్య చ
హ్రస్వకర్ణస్య దంష్ట్రస్య రోమశస్య చ రక్షసః

சுகநாஸஸ்ய * வக்ரஸ்ய * சடஸ்ய * விகடஸ்ய ச * ... ... *
ஹ்ரஸ்வகர்ணஸ்ய * தம்ஷ்ட்ரஸ்ய * ரோமசஸ்ய ச * ரக்ஷஸஃ * ...(௨௪)

యుద్ధోన్మత్తస్య మత్తస్య ధ్వజగ్రీవస్య నాదినః
విద్యుజ్జిహ్వేన్ద్రజిహ్వానాం తథా హస్తిముఖస్య చ.

யுத்தோந்மத்தஸ்ய * மத்தஸ்ய * த்வஜக்ரீவஸ்ய * நாதிநஃ * .. *
வித்யுஜ்ஜிஹ்வேந்த்ரஜிஹ்வாநாம் * ததா * ஹஸ்திமுகஸ்ய ச * ... (௨௫)

வாநரயூதத்தலைவரும் * வாநரர்களுள் மிகப் பலமுடையோருமாதலின் * அவ்வண்ணமே யிளைப்புற்று * இந்த்ராஜித்தினுடைய * வீட்டினையும் * சேர்ந்து * (அங்கிருந்து) ஜம்புமாலியின் வீட்டையும் * ஸுமாலியின் வீட்டையும் * சென்று * (௨௧) புகழ்பெற்ற * மஹாகபியாதலின் * (உடனே) ரச்மிகேதுவினுடைய * வீட்டையும் * அங்கிருந்து * ஸூரியசத்துருவின் வீட்டையும் * அங்கிருந்து * வஜ்ரகாயனுடைய வீட்டையும் * தாவி * (௨௨) வாயுமைந்தனாதலின் மிக வேகமுடையராகி * தூம்ராக்ஷனுடைய வீட்டையும் * ஸம்பாதியினுடைய * வீட்டையும் * வித்யுத்ரூபனுடைய வீட்டையும் * பீமனுடைய வீட்டையும் * கனனுடைய வீட்டையும் * விகனனுடைய வீட்டையும் * (௨௩) சுகநாஸனுடையவும் * வக்கிரனுடையவும் * சடனுடையவும் * விகடனுடையவும் * ஹ்ரஸ்வகர்ணனுடையவும் * தம்ஷ்ட்ரனுடையவும் * ரோமசனென்னும் * அரக்கனுடையவும் * (௨௪) யுத்தோன்மத்தனுடையவும் * மத்தனுடையவும் * த்வஜக்கிரீவனுடையவும் * நாதியினுடையவும் * வித்யுஜ்ஜிஹ்வனுடையவு மிந்திரஜிஹ்வனுடையவும் * அவ்வண்ணம் * யானைத்தலையனுடையவும் * ... ... (௨௫)

కరాళస్య పిశాచస్య శోణితాక్షస్య చైవ హి
క్రమమాణః క్రమేణైవ హనూమాన్మారుతాత్మజః.

*கராளஸ்ய * பிசாசஸ்ய * சோணிதாக்ஷஸ்ய சைவஹி * .. **
*க்ரமேணைவ * க்ரமமாணஃ * மாருதாத்மஜஃ * ஹநூமான * . (௨௬)*

తేషు తేషు మహార్హేషు భవనేషు మహాయశాః
తేషామృద్ధిమతామృద్ధిం దదర్శ స మహాకపిః.

*மஹாயசாஃ * ஸஃ * மஹாகபிஃ * ருத்திமதாம் * தேஷாம * .. **
*மஹார்ஹேஷு * தேஷு தேஷு * பவனேஷு * ருத்திம * ததர்ச (௨௭)*

సర్వేషాం సమతిక్రమ్య భవనాని సమన్తతః
ఆససాదాథ లక్ష్మీవాన్ రాక్షసేన్ద్రనివేశనం

*லக்ஷ்மீவான * ஸர்வேஷாம * ஸமந்ததஃ * பவனானி * . **
*ஸமதிக்ரம்ய * அத * ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேசனம * ஆஸஸாத * .. (௨௮)*

రావణస్యోపశాయినో దదర్శ హరిసత్తమః
విచరన్ హరిశార్దూలో రాక్షసీర్వికృతేక్షణాః

*ஹரிஸத்தமஃ * ஹரிசார்தூலஃ * விசரன * ராவணஸ்ய * **
*உபசாயினயஃ * விக்ருதேக்ஷணாஃ * ராக்ஷஸீஃ * ததர்ச * . (௨௯)*

శూలముద్గరహస్తాశ్చ శక్తితోమరధారిణీః
దదర్శ వివిధాన్ గుల్మాన్ తస్య రక్షఃపతేర్గృహే

*தஸ்ய * ரக்ஷஃபதேஃ * க்ருஹே * சூலமுத்கரஹஸ்தாச்ச * . **
*சக்திதோமரதாரிணீஃ * விவிதான * குல்மான * ததர்ச * (௩௰)*

கராளனுடையவும * பிசாசனுடையவும * சோணிதாக்ஷனுடையவும் * (மாடமாளிகைகளையும்) முறையாகவே * தாவிக்கொண்டு * வாயுகுமாரரும * வலியுற்ற கபோலமுடையவராதலின் அநுமானென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர் பெற்றவரும் * (௨௬) மிகப் புகழ் பெற்றவரும * சிறப்புற்ற * வாநரசாதியி லவதரித்தவருமாதலின * நற்செல்வமிகுந்த * அவ்வவ்வரக்கர்களினுடைய * மிகச் சிறப்புற்றோங்கிய * அவ்வவ் * வீடுகளிலுள்ள * செல்வங்களைக் * கண்டு * (௨௭) மிகவுமுளமகிழ்வினால முகவொளி மலிந்து * அவ்வெல்லாவரக் கர்களினுடையவும் * எங்குமடர்ந்துள்ள * வீடுகளைத் * தாண்டிச்சென்று * அங்கிருந்து அரக்கர்கோனாகிய இராவணனுடைய * மாளிகையைக் * கிட்டி (௨௮) வாநரர்களுள் வலியுடையோரும் * வாநரர்களுள் அச்சமின்றிப் பகைமேற் பாய்வதிற் புலிபோன்றவருமாதலின் * அருகிற்சென்று * இராவணனுக் * கருகிற்படுத்திருக்கின்ற * கொடியகண்களையுடைய * அந்தப்புரவாயில்காக்கு மரக்கிகளையும் * கண்ணுற்று * (௨௯) அந்த * ராவணனுடைய * வீட்டின் முன்னையில் * சூலம் முற்கரமென்னுமாயுதங்களைக் கைபிலேந்திய வரக்கிகளை யும் * சத்தி தோமரமென்னும படைகளைத்தாங்கு மரக்கிகளையும் * மற்றும் பலவகைப்பட்ட * சேனைகளையுங் * கண்ணுற்று * ... ... (௩௰)

రాక్షసాంశ్చ మహాకాయాన్ నానాప్రహరణోద్యతాన్
రక్తాన్ శ్వేతాన్ సితాంశ్చైవ హరీంశ్చాపి మహాజవాన్

மஹாகாயான்* நாநாப்ரஹரணோத்யதான்* ராக்ஷஸாம்ச்ச* .. *
ரக்தான்* ச்வேதான்* ஸிதான் சைவ* மஹாஜவான்* ஹரீன் சாபி* (௰௧)

కులీనాన్ రూపసంపన్నాన్ గజాన్ పరగజారుజాన్
నిష్ఠితాన్ గజశిక్షాయా మైరావతసమాన్ యుధి.

குலீநான்* ரூபஸம்பந்நான்* பரகஜாருஜான்* . *
கஜசிக்ஷாயாம்* நிஷ்டிதான்* யுதி* ஐராவதஸமான்* ... (௰௨)

నిహన్తౄన్ పరసైన్యానాం గృహే తస్మిన్ దదర్శ సః
క్షరతశ్చ యథా మేఘాన్ స్రవతశ్చ యథా గిరీన్.

தஸ்மின்* க்ருஹே* பரஸைந்யாநாம்* நிஹந்த்ரூன்* ஸ:* *
ததர்ச* க்ஷரதச்ச* மேகான்* யதா* ஸ்ரவதச்ச* கிரீன்* யதா* (௰௩)

మేఘస్తనితనిర్ఘోషాన్ దుర్ధర్షాన్ సమరే పరైః
సహస్రం వాహినీస్తత్ర జాంబూనదపరిష్కృతాః

மேகஸ்தநிதநிர்கோஷான்* ஸமரே* பரை:* துர்தர்ஷான்* . *
தத்ர* ஜாம்பூநதபரிஷ்க்ருதா:* ஸஹஸ்ரம்* வாஹிநீ:* .. (௰௪)

హేమజాలపరిచ్ఛన్నా స్తరుణాదిత్యసన్నిభాః
దదర్శ రాక్షసేన్ద్రస్య రావణస్య నివేశనే

ஹேமஜாலபரிச்சந்நா:* தருணாதித்யஸந்நிபா:* ... .. *
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய* ராவணஸ்ய* நிவேசநே* ததர்ச* (௰௫)

பருத்துயர்ந்த சரீரமுடையோரும்* பற்பல படைகளைக் கையிற்கொண்டவர்களுமாகிய* காலாட்களாகிய அரக்கர்களையும்* செம்மைநிறத்தனவும்* வெண்மைநிறத்தனவும்* போர்செய்யும்படி சித்தஞ்செய்யப்பட்டனவும்* மிக்க வேகமுடையனவுமாகிய* குதிரைகளையும்* (௰௧) நற்குலத்திற் பிறந்தனவும்* நல்லுருவமமைந்தனவும்* பகைவேழங்களை வெல்லுந் திறமையுடையனவும்* மவுத்தர் சொற்படி நடக்கும் பயிற்சியில்* தேர்ந்தனவும்* போர்செய்வதில்* இந்திரன் யானையை நிகர்த்தனவும்* (௰௨) அந்த* இராவணன் வீட்டில்* மற்றும் பற்பலப் பகைச்சேனைகளைக்* கொல்லுமரக்கர்களையும்* அச்சமற்றவனைப் புகழுடையோராதல்லன* அசமின்றிக் கண்ணுற்று* (மேலும்) மழை பொழியும்* மேகங்களைப்* போலவும்* அருவிகளைப் பெருக்கும்* மாமலைகளைப்* போலவும்* (௰௩) மேககர்ஜனைபோலப் பிளிறுகின்றனவும்* போர்க்களத்தில்* பகைவர்களால்* வெல்லவொண்ணாதனவுமாகிய யானைகளையும்* அங்கு* பொன்னணிகளினலங்காரஞ்செய்யப்பட்ட* அநேகமாயிரம்* சேனைகளையும்* (௰௪) (மற்றும்) பொன்னணிகளுண்டமையால்* காலையிலுதித்த கதிரவன்போலொளிர்கின்றனவுமாகிய சேனைகளையும்* அரக்கர்கோனாகிய* அவ்விராவணனுடைய* வீட்டினிற்* கண்ணுற்றனா* ... ... (௰௫)

శిబికా వివిధాకారాస్స కపిర్మారుతాత్మజః
లతాగృహాణి చిత్రాణి చిత్రశాలాగృహాణి చ

மாருதாத்மஜ:*ஸ:*கபி:*விவிதாகாரா:*ஶிபிகா:* *
சித்ராணி*லதாக்ருஹாணி*சித்ரசாலாக்ருஹாணிச* (௧௬)

క్రీడాగృహాణి చాన్యాని దారుపర్వతకానపి
కామస్య గృహకం రమ్యం దివాగృహకమేవ చ.

அன்யாநி*க்ரீடாக்ருஹாணிச*தாருபர்வதகானபி* *
ரம்யம்*காமஸ்ய*க்ருஹகம்*திவாக்ருஹகமேவச* ... (௧௭)

దదర్శ రాక్షసేన్ద్రస్య రావణస్య నివేశనే
సమన్దరగిరిప్రఖ్యం మయూరస్థానసంకులం.

ஸ:*ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய*ராவணஸ்ய*நிவேசனே* ... *
ததர்ச*மந்தரகிரிப்ரக்யம்*மயூரஸ்தானஸங்குலம்* ... (௧௮)

ధ్వజయష్టిభిరాకీర్ణం దదర్శ భవనోత్తమం
అనేకరత్నసంకీర్ణం నిధిజాలం సమన్తతః

த்வஜயஷ்டிபி:*ஆகீர்ணம்*பவனோத்தமம்* .. *
அநேகரத்னஸங்கீர்ணம்*ஸமந்தத:*நிதிஜாலம்*ததர்ச* ... (௧௯)

ధీరనిష్ఠితకర్మాన్తం గృహం భూతపతేరివ
అర్చిర్భిశ్చాపి రత్నానాం తేజసా రావణస్య చ.

தீரநிஷ்டிதகர்மாந்தம்*பூதபதே:*க்ருஹமிவ* . *
ரத்னானாம்*அர்சிர்பி:ச*அபி*ராவணஸ்ய*தேஜஸா* (௨௰)

(மீளவும்) வாயுமைந்தனாகிய*அந்தச*சிறியதிருவடி * பற்பலவகைப
பட்ட*சிவிகைகளையும*விசித்தரங்களாகிய* பூங்கொடி படர்ந்த வீடுகளை
யும*விசித்திரங்களாகிய சாலைகளையும்* (௧௬) மற்றும பலவகைப்பட்ட*
விளையாடும் வீடுகளையும*மரங்களாற்கட்டிய சிறு மலைகளையும * அழகிய
இன்பு நுகரும * வீடுகளையும*பகலில் வெயிலின் வெப்பந்தவிர்க்குந் தண்
மையுற்ற பனி வீடுகளையும்* (௧௭) வியப்புற்றவராகி * யரக்கர்கோமானா
கிய*இராவணனுடைய*வீடுதனனிற்*கண்டு * (மேலும) மந்தரமலைபோ
ன்றதும * மயில்களிராவிலுறங்கும் கூடுகளடர்ந்ததும் * (௧௮) வெற்றி
கொடிகளினால்*நிறைந்துயர்ந்ததும*அரக்கர்வீடுகளெல்லாவற்றிலும் மிக
சிறந்ததுமாகிய அவ்வீட்டையும்*பற்பல மணிகள் நிறைந்து*நாற்புறங்கள்
லுமுள்ள*புதையலிடங்களையும்*கண்ணுற்று மகிழ்ந்தனர்* (௧௯) பயிற்சி
யில் தேர்ந்தவர்களால்செய்யப்பட்ட வேலைகளையுடையதும்*பூதப்தியாகிய
பரமேசுவரனுடைய*வீடுபோலச்சந்தருவதும்*நவமணிகளின் * படரொ
ளிகளினாலும்*இராவணனுடைய*தேசினாலும்* ... (௨௰

విరరాజాథ తద్వేశ్మ రశ్మిమానివ రశ్మిభిః.
జాంబూనదమయాన్యేవ శయనాన్యాసనాని చ

அத*தத்வேசம*ரசமிபி:*ரச்மிமானிவ*விரராஜ* ... . *
ஜாம்பூநதமயாந்யேவ*சயநாநி*ஆசநாநிச* (௪௧)

భాజనాని చ ముఖ్యాని దదర్శ హరియూథపః
మధ్వాసవకృతక్లేదం మణిభాజనసంకులం *

முக்யாநி*பாஜநாநிச*ஹரியூதப:*ததர்ச* . – . *
மத்வாஸவக்ருதக்லேதம*மணிபாஜநஸங்குலம* (௪௨)

మనోరమమసంబాధం కుబేరభవనం యథా
నూపురాణాం చ ఘోషేణ కాఞ్చీనాం నినదేన చ

குபேரபவனம்யதா*மநோரமம*அஸம்பாதம* . *
நூபுராணாஞ்ச*கோஷேண*காஞ்சீநாம*நிநதேந* (௪௩)

మృదఙ్గతలఘోషైశ్చ ఘోషవద్భిర్వినాదితం
ప్రాసాదసఙ్ఘాతయుతం స్త్రీరత్నశతసఙ్కులం.

கோஷவத்பி:*ம்ருதங்கதலகோஷை:ச*விநாதிதம* *
ப்ராஸாதஸங்காதயுதம*ஸ்த்ரீரத்நசதஸங்குல * (௪௪)

సువ్యూఢకక్ష్యం హనుమాన్ ప్రవివేశ మహాగృహం.

ஸுவ்யூடகக்ஷ்யம*மஹாக்ருஹம*ஹநுமான*ப்ரவிவேச* (௪௫)

பின்னர்*அந்தப் பெருவீடு* ஆயிரங்கதிர்களினால்*சூரியனைபோல*வொளிதந்தது*தங்கங்களினாலேயே செய்யப்பட்ட*சயனங்களையும் * ஆஸனங்களையும*(௪௧) மிகச் சிறந்த*பாத்திரங்களையும்*அம்மாருதி*(அங்கே) கண்ணுற்று * (மேலும்) தேனாற்செய்த மத்யம் ததும்பிக் குளிர்ந்தும் * மணிகளிழைத்த பாத்திரங்கள் நிறைந்தும் * (௪௨) குபேரனுடைய மணி வீடுபோல*மிகவுங் காணப்படும்கிளிப்புறமும*நெருக்கமின்றி விளங்கும் * காந்தையர்களின் நூபுரங்களினுடைய*வொலியினாலும*ஒட்டியாணங்களினுடைய*வொலியினாலும்*(௪௩) மிக வொலிக்கின்ற*மத்தள வோசைகளினாலும்*மிக வொலியுற்றும்*மாடங்களினிரைகளடர்ந்தும் * அநேகம் சிறந்த வாணுதலார் நிறைந்தும்* (௪௪) மிக வியன்ற பிரதக்ஷிண வழி வியந்துள்ள* அப்பெரியமனைக்குள் * அநுமானெனனும் வெற்றிப்பெயருற்றவுதலினச்சுற்றவராகிப்*புகுந்து மகிழ்ந்தனன்* ... (௪௫)

சுந்தரகாண்டத்தில் ஆறாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஏழாவது சருக்கம்

சிறியதிருவடி இராவணனரண்மனைமுழுதுந் தேடிக்கொண்டு வருகையில் நடுவில் புஷ்பக விமானத்தைக் கண்டது.

స వేశ్మజాలం బలవాన్ దదర్శ వ్యాసక్తవైడూర్యసువర్ణజాలం
యథా మహత్ప్రావృషి మేఘజాలం విద్యుత్పినద్ధం సవిహంగజాలం

பலவான*ஸ:*வ்யாஸக்தவைடூர்யஸுவர்ணஜாலம*ப்ராவ்ருஷி*வித்யுத்பினத்தம்*
ஸவிஹங்கஜாலம*மஹத*மேகஜாலமயதா*வேசமஜாலம்*ததர்ச* .. (க)

నివేశనానాం వివిధాశ్చ శాలాః ప్రధానశంఖాయుధచాపశాలాః
మనోహరాశ్చాపి పునర్విశాలా దదర్శ వేశ్మాద్రిషు చంద్రశాలాః.

நிவேசனானாம்*விவிதாசச*சாலா:*ப்ரதானசங்காயுதசாபசாலா:* ... ... *
மனோஹராசசாபிபுன:*விசாலா:*வேசமாதிஷு*சந்தரசாலா:*ததர்ச* ... (உ)

గృహాణి నానావసురాజితాని దేవాసురైశ్చాపి సుపూజితాని
సర్వైశ్చ దోషైః పరివర్జితాని కపిర్దదర్శ స్వబలార్జితాని.

நாநாவஸுராஜிதானி*தேவாஸுரைச்சாபி*ஸுபூஜிதானி*ஸர்வைசச* ... *
தோஷை:*பரிவர்ஜிதானி*ஸ்வபலார்ஜிதானி*க்ருஹாணி*கபி:*ததர்ச* (ங)

తాని ప్రయత్నాభిసమాహితాని మయేన సాక్షాదివ నిర్మితాని
మహీతలే సర్వగుణోత్తరాణి దదర్శ లంకాధిపతేర్గృహాణి.

தானி*ப்ரயத்னாபிஸமாஹிதானி*மயேன*ஸாக்ஷாதிவ*நிர்மிதானி* .. . *
மஹீதலே*ஸர்வகுணோத்தராணி*லங்காதிபதே:*க்ருஹாணி*ததர்ச* (ச)

(அநந்தரம்) மிகப் பலமுடைய * அந்தச் சிறியதிருவடி * வைடூரிய மணிகளிழைத்துப் பொன்னுலியற்றப்பட்ட சாளரங்களையுடையதும் * மழைகாலத்தல் * மின்னற்கொடிகளொளிர்க்கும் * பலாகையென்னும் பறவைகளினங்களுடன் கூடிய * சிறந்த * மேகஜாலம்போன்ற * மாடமாளிகைகளின் வரிசைகளை * கண்ணுற்றது * (க) அம்மாளிகைகளின் * புறப்பலத் * தாழ்வாரங்களையும் * சிறந்த சங்கு ஆயுதம் வில் முதலியவைகளால் நிறைந்த படைச்சாலைகளையும் * மிக மனத்துக்கினிய * வியனுற * அம்மாளிகை முதலியவற்றின் * மேன்மாளிகைகளையுங் * கண்ணுற்றது * (உ) பலவகைப் பொருள்கள் திகழ்ந்தும் * தேவாஸுரர்களினாலும் * பூஜிக்கப்பட்டும் * பலவகைப்பட்ட * தோஷங்களொன்றுமின்றி நிர்மலமாகியும் * இராவணன் தனது தோள் வலியினாலேயே வெற்றியினால் பெறப்பட்டுமுள்ள * நல்வீடுகளையும் * அந்த வானரவுருவத்தவராகவே * சென்று தேடிப்பார்த்தும் * (ங) மிகப்புகழ்பெற்றனவும் * முகமுயற்சிகொண்டு சிறந்த பொருள்களினாலமைக்கப்பட்டனவும் * மயாஸுரன் * தானே நேராக * ஊக்கத்துடன் செய்யப்பட்டனவும் இம்மண்ணுலகிலுள்ள * வீடுகளெல்லாவற்றிலும் மிகச்சிறந்த நற்குணமமைந்தனவுமாகிய * அவ்விலங்கை மன்னனாகிய ராவணனுடைய * மற்றுமுள்ள பற்பல வீடுகளையும் * சென்று பிராட்டியைத் தேடினர் * ...

తతో దదర్శోచ్ఛ్రితమేఘరూపం మనోహరం కాంచనచారురూపం
రక్షోధిపస్యాత్మబలానురూపం గృహోత్తమం హ్యప్రతిరూపరూపమ్.

ததஃ* உச்ரித மேகரூபம்* மனோஹரம்* காஞ்சனசாருரூபம்* ரக்ஷோதிபஸ்ய* ... *
ஆத்மபலாநுரூபம்* அப்ரதிரூபரூபம்* க்ருஹோத்தமம் ஹி* ததர்ச* ... (௫)

మహీతలే స్వర్గమివ ప్రకీర్ణం శ్రియా జ్వలంతం బహురత్నకీర్ణం
నానాతరూణాం కుసుమావకీర్ణం గిరేరివాగ్రం రజసావకీర్ణం.

மஹீதலே* ப்ரகீர்ணம்* ஸ்வர்க்கமிவ* ச்ரியா* ஜ்வலந்தம்* பஹுரத்னகீர்ணம்* ... *
நாநாதரூணாம்* குஸுமாவகீர்ணம்* ரஜஸா* அவகீர்ணம்* கிரேஃ* அக்ரமிவ*... (௬)

నారీప్రవేకైరివ దీప్యమానం తటిద్భిరంభోదవదర్చ్యమానం
హంసప్రవేకైరివ వాహ్యమానం శ్రియాయుతం ఖే సుకృతాం విమానం.

நாரீப்ரவேகைரிவ* தீப்யமானம்* தடித்பிஃ* அம்போதவத்* அர்ச்யமானம்* ... *
ஹம்ஸப்ரவேகைஃ* வாஹ்யமானம்* ச்ரியா யுதம்* கே* ஸுக்ருதாம்* விமானமிவ (௭)

యథా నగాగ్రం బహుధాతుచిత్రం యథా నభశ్చ గ్రహచంద్రచిత్రం
దదర్శ యుక్తీకృతమేఘచిత్రం విమానరత్నం బహురత్నచిత్రం.

பஹுதாதுசித்ரம்* நகாக்ரம் யதா* க்ரஹசந்த்ரசித்ரம்* நபஃ ச யதா* ... *
யுக்தீக்ருதமேகசித்ரம்* பஹுரத்னசித்ரம்* விமானரத்னம்* ததர்ச* ... ...(௮)

அநந்தரம்* மிக வுயர்ந்த மேகம்போன்றதும் * மனத்துக்கினியதும்* தங்கங்களினுற் செய்ததமையினழகிய வுருவமுடையதும் * அரக்கர் கோமானாகிய இராவணனுடைய * மகிமைக்கும் பலத்துக்குந் தகுதியாகியதும் * நிகரில்லாச் சிறப்புற்றதுமாகிய * மிகச் சிறந்த வீட்டினையும்* (மந்தர சிறிய திருவடி) கண்ணுற்றனர்* (௫) பூதலத்தில்* நன்கு வீழ்ந்த * பொன்னுலகோ வென்று ஐயுறுமாறுடையதாகவும் * செல்வமிகுதியினால் * மிக வொளிப்பதும் * பற்பல நன்மணிகள் நிறைந்ததுமாகி * பலவகைப்பட்ட பூமரங்களினுடைய* நறுமலர்களுந்தாந்தும்* அம்மலர்த்தாதுக்களின் பராகங்கள்* படிந்துள்ள* மாமலையின்* சிகரம்போலவுமென்றெண்ணும்படியாக விளங்கியும் (௬) சிறந்த மடந்தையர்களினால்* நகருந்தும்* மின்னற்கொடிகளினால்* ஒளிக்கின்ற * மேகம்போலுயர்ந்துமிருத்தலால் * சிறந்த அன்னப்பக்ஷிகளினால் * தாங்கிச் செல்லப்படுகிய* மிகச் சீர்மை பொருந்தியும் * வானிடையினிற்கும்* நல்வினையுற்றுப் பொன்னுலகினை நண்ணி நினைத்தபடிச் செல்லவல்ல தேவர்களினுடைய* விமானமோவென்னும்படி விளங்கியும்* (௭) பலவகைப்பட்ட கைரிகம் முதலிய தாதுக்களினால் விசித்திரமாகிய * மாமலையின் சிகரம்போலும் * ஸூரியசந்த்ராதி கிரஹங்களினாலழகுற்ற * விண்டலம்போலும்* ஓரிடத்தில் குவையாகக் குவிக்கப்பட்ட பலவகை மேகம்போல விசித்திரமாகிப்* பலவகைப்பட்ட மணிகளிழைத்த விமானத்தையும்* (அம்மாளிகையினிடையில்) கண்ணுற்று மகிழ்ந்தனர் * ... (௮)

మహీ కృతా పర్వతరాజిపూర్ణా శైలాః కృతా వృక్షవితానపూర్ణాః
వృక్షాః కృతాః పుష్పవితానపూర్ణాః పుష్పం కృతం కేసరపత్రపూర్ణమ్.

*பாவதராஜிபூர்ணா*மஹீ*க்ருதா*வருக்ஷவிதானபூர்ணா:*சைலா:*க்ருதா:* ... *
புஷ்பவிதானபூர்ணா:*வ்ருக்ஷா:*க்ருதா:*கேஸரபத்ரபூர்ணம்*புஷ்பம்*க்ருதம்()*

కృతాని వేశ్మాని చ పాణ్డురాణి తథా సుపుష్పాణ్యపి పుష్కరాణి
పునశ్చ పద్మాని సకేసరాణి ధన్యాని చిత్రాణి తథా వనాని

*பாண்டுராணி*வேச்மானிச*க்ருதானி*ததா*ஸுபுஷ்பாண்யபி*புஷ்கராணி* ... *
ஸகேஸராணி*பத்மானிபுனச்ச*ததா*தன்யானி*சித்ராணி*வனானி* ... (கூ௦)*

పుష్పాహ్వయం నామ విరాజమానం రత్నప్రభాభిశ్చ వివర్ధమానమ్
వేశ్మోత్తమానామపి చోచ్చమానం మహాకపిస్తత్ర మహావిమానమ్

*புஷ்பாஹ்வயம்நாம*விராஜமானம்*ரத்னப்ரபாபிச்ச*விவர்த்தமானம்* ... *
வேச்மோத்தமானாமபிச*உச்சமானம்*மஹாவிமானம்*தத்ர*மஹாகபி:* .. (கக)*

కృతాశ్చ వైడూర్యమయా విహంగాః రూప్యప్రవాలైశ్చ తథా విహంగాః
చిత్రాశ్చ నానావసుభిర్భుజంగా జాత్యానురూపాస్తురగాశ్శుభాంగాః

*வைடூர்யமயா:*விஹங்கா:*ரூப்யப்ரவாளைச்ச*ததா*விஹங்கா:* நானாவஸுபி:*
சித்ராச்ச*புஜங்கா:*ஜாத்யானுரூபா:*சுபாங்கா:*துரகா:*க்ருதாச்ச** (கஉ)

(அவ்விமானத்தில்) மாமலைகளின் நிரைகளடர்ந்த * இப்பாருலகமும் * ஓர்புறத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது * பற்பல மாமர நிரைகளடர்ந்தனவாகவே * அம்மலைகள் * எழுதப்பட்டுள்ள * நறுமலர்களின் நிரைகளடர்ந்தனவாகவே * அம் மரங்களும் * எழுதப்பட்டுள்ள * தாதுகளும் இதழ்களுமடர்ந்தனவாகவே * அந் நறுமலர்களும் * எழுதப்பட்டுள்ள * (கூ) (மற்றோர்புறத்தில்) மிக வெண்மை பூட்டிய * மாடமாளிகைகளும் * எழுதப்பட்டுள்ள * அவ்வண்ணமே * சிறந்த தாமரை முதலிய மலர்களுடைய * புஷ்கரங்களும் * தாதுகளடர்ந்து தேன் பொழியும் * தாமரை மலர்களும் * அவ்வண்ணமே * சிறந்தும் * விசித்திரமாகியுமுள்ள * சோலைகளும் * (எழுதப்பட்டுள்ள) (க௦) புஷ்பமெனும் பெயருடையதும் * மிக வொளிகொண்டு திகழ்வதும் * நவமணியொளியினால் * மேன்மேலும் வளர்வதும் * சிறந்த மணிமாட மாளிகைகளெல்லாவற்றினும் * மிக வுயர்முள்ளதுமாகிய * மிகச் சிறந்த மற்றோர் விமானத்தையும் * அங்கே * அந்த மஹாகபி * (கண்ணுற்றனர்) (கக) (அதுதன்னில்) வைடூரிய மணிகளினாற்செய்த * பறவைகளும் * வெள்ளி பவழங்களினால் * அவ்வகையாகச் செய்யப்பட்ட * பறவைகளும் * பலவகை யுலோகங்களினாலும் மணிகளினாலும் * சித்திரங்களாகிய * நாகங்களும் * அந்தந்த சாதிகளுக்குத்தக்க வுருவமைந்து * அழகிய அங்கங்களையுடைய * குதிரைகளும் * செய்யப்பட்டுள(கஉ)

ప్రవాళజాంబూనదపుష్పపక్షాః సలీలమావర్జితజిహ్మపక్షాః
కామస్య సాక్షాదివ భాంతి పక్షాః కృతా విహంగాః సుముఖాః సుపక్షాః.

ப்ரவாளஜாம்பூநதபுஷ்பபக்ஷா꞉* ஸலீலம்* ஆவர்ஜிதஜிஹ்மபக்ஷா꞉* காமஸ்ய* ... *
ஸாக்ஷாத்* பக்ஷா꞉ இவ* ஸுமுகா꞉* ஸுபக்ஷா꞉* க்ருதா꞉* விஹங்கா꞉* பாந்தி* (௧௩)

నియుజ్యమానాస్తు గజాః సుహస్తాః సకేసరాశ్చోత్పలపత్రహస్తాః
బభూవ దేవీ చ కృతా సుహస్తా లక్ష్మీస్తథా పద్మిని పద్మహస్తా.

ஸுஹஸ்தா꞉* ஸகேஸரா꞉ ச* உத்பலபத்ரஹஸ்தா꞉* பத்மிநி* நியுஜ்யமானா꞉ து* ...*
கஜா꞉* ததா* பத்மஹஸ்தா* தேவீ* ஸுஹஸ்தா* லக்ஷ்மீ꞉* க்ருதா* பபூவ* ... (௧௪)

ఇతీవ తద్గృహమభిగమ్య శోభనం సవిస్మయో నగమివ చారుశోభనం
పునశ్చ తత్పరమసుగంధి సుందరం హిమాత్యయే నగమివ చారుకందరం.

இதீவ* சோபநம்* நகம் இவ* ... ஸவிஸ்மய꞉ சாருசோபநம்* ... *
நகம் இவ* ஸுந்தரம்* தத்* தத்* க்ருஹம்* அபிகம்ய* புநச்ச* ஸவிஸ்மய꞉* ... (௧௫)

తతస్స తాం కపిరభిపత్య పూజితాం చరన్ పురీం దశముఖబాహుపాలితాం
అదృశ్య తాం జనకసుతాం సుపూజితాం సుదుఃఖితాం పతిగుణవేగనిర్జితాం.

தத꞉* ஸ꞉* கபி꞉* பூஜிதாம்* தசமுகபாஹுபாலிதாம்* தாம்* புரீம்* அபிபத்ய* சரன்*
ஸுபூஜிதாம்* பதிகுணவேகநிர்ஜிதாம்* தாம்* ஜனகஸுதாம்* அத்ருச்ய* ஸுது꞉கித꞉*.

பவழம் தங்கங்களினாலாகிய பூவடர்ந்த சிறகுகளுடையனவும்* தூது செய்யுந் திறமைகொண்டு செவியினிய மொழிகளை மொழிந்து தன் சொற்படிக் கேட்கும்படி வசஞ்செய்யப்பட்ட* புன்னும் பிரணய கலகத்தினால் பிணங்கிய நாயகி நாயகர்களையுடையனவும்* காமனுக்கு* இயற்கையாயுள்ள படாகளைப்போன்றனவும் * அழகிய முகமுடையனவும் * அழகிய சிறகுடையனவுமாக* இயற்றப்பட்ட * கிளி குயில் முதலிய பறவைகளும் * அங்கு விளங்குகின்றன* (௧௩) (அன்றியிலே) இனிய துதிக்கைகளுடையனவும்* தாமரைத்தாதுகளை மொய்யனகும படிந்தனவும் * தாமரை யிதழ்களையும் இலைகளையுந் துதிக்கையிற்கொண்டு தாங்கினவும் * தாமரை யோடையி* லிறங்கிக் கலக்குகின்றனவுமாகிய* மதயானைகளும்* அவ்வண்ணமே * தாமரைமலரைக் கையிலேந்தி* யொளிமிகுந்து* மிக வழகிய திருக்கைகளுடைய திருமகளும் * (அப்பொற்றாமரை நடுவினில் மலர்ந்த தாமரைத் தவிசில் வீற்றிருந்து அம்மதவேழங்களினால் சூழ்ந்து பூஜை செய்யப்பட்டவளாக) எழுதப்பட்டு* விளங்கினாள்* (௧௪) இவ்வகையாகிய மற்றும் பற்பல சித்திரங்களினால்* அழகியும்* பூமாமலைபோல* மிக நறுமணங்கமழ்ந்தும்* பனிகால முடிவினில்* அழகிய குகைகளுடைய* மாமலைபோல* மிகத் தேசுற்றுமிருக்கின்ற* சிறப்புற்ற* அந்த* மணிமாளிகையை* யெங்குஞ்சென்றுபார்த்து* மீளவும்* (அம்மாருதி) மிக வியந்து* (௧௫) பின்பு* திறமைகொண்டவரும்* வானரசாதியருமாதலால * யாவராலும் பூஜிக்கப்பட்ட * இராவணனுடைய [illegible]ம்பலத்தினால் பாதுகாக்கப்பட்ட * அந்த * இலங்காபுரியை * யெங்குஞ் [illegible]வித்தாவிச* சென்று தேடியும்* கற்புடையாளென்று யாவராலும பூஜிக்[illegible]பட்டவளும * தன் பாததாவாகிய ஸ்ரீராமனுடைய குணாதிசயங்களில்[illegible] [illegible]டவளுமாகிய * அந்த * ஜனகராஜன திருமகளாகிய ஸீதாதேவியைக் [illegible]ணாமல * மிகவுஞ் சிந்தைகொண்டு சோகித்தனர் * ... ([illegible])

తతస్తదాబహువిధభావితాత్మనః కృతాత్మనోజనకసుతాంసువర్త్మనః
అపశ్యతోభవదతిదుఃఖితంమనస్సు చక్షుషఃప్రవిచరతోమహాత్మనః.

*தத:*ததா*பஹு—விதபாவிதாத்மன:*க்ருதாதமன:*ஸு—வர்தமன:*ஜனகஸுதாம்*
அபச்யத:*ஸு—சக்ஷு—ஷ:*ப்ரவிசரத:*மகாதமன:*மன:*அதிதுக்கிதம*அபவத்*

பின்பும்* அப்பொழுது*பகுவிதமாகச் சிந்தித்து*தேர்ந்த நல்லோ
ரிடத்திற் பழகிய இயல்பினரும* நல்வழி ப்பாதவருமாகியும * பிராட்டி
யைக்*கண்ணுறாமையினால்*நல்ல ஊஹமுற்றவரும* மேலும்மேலுஞ் சேட
வல்லவரும்*பெருந்தன்மையினராகியும*அவருடையமனம*மிகத்துயரமு
கொண்ட*தாயிற்று* .. .. (கஎ)

சுந்தரகாண்டத்தில் ஏழாவது சருக்கம
முற்றிற்று.

எட்டாவது சருக்கம்

முற்கூறிய புஷ்பக விமானத்தையே மீளவும் விரிவாக
வர்ணனை செய்கின்றனா

స తస్య మధ్యేభవనస్యసంస్థితం మహద్విమానంబహురత్నచిత్రితం
ప్రతప్తజాంబూనదజాలకృత్రిమందదర్శవీరఃపవనాత్మజఃకపిః

*ஸ:*வீர:*பவனாத்மஜ:*கபி:*தஸ்ய*பவனஸ்ய*மத்யே*ஸம்ஸ்திதம*
பஹு—ரத்னசித்ரிதம*ப்ரதப்தஜாம்பூநதஜாலக்ருத்ரிமம்* மஹத்*விமானம*ததர்ச*(௧)

తదప్రమేయాప్రతికారకృత్రిమంకృతం స్వయంసాధ్వితివిశ్వకర్మణా
దివంగతంవాయుపథప్రతిష్ఠితం వ్యరాజతాదిత్యపథస్యలక్ష్మవత్.

*அப்ரமேயாப்ரதிகாரக்ருத்ரிமம*விச்வகர்மணா*ஸ்வயம*ஸாதவிதி*க்ருதம* . *
திவங்கதம*வாயுபதப்ரதிஷ்டிதம*தத*ஆதித்யபதஸ்ய*லக்ஷ்மவத்*வ்யராஜத(௨)

அந்த*வீரமுடைய*வாயுகுமாரராகிய*சிறியதிருவடி * அந்த*மணி
மாடத்தி*னடுவில்*இருக்கின்ற*பற்பல மணிகளிழைத்தும* நன்றாக வுரு
க்கி மாசற்ற தங்கத்தாற்செய்த சாளரங்கள் திகழ்ந்தும * மிகச் சிறந்து
முள்ள * பெரியதோர் விமானத்தைக்*கண்ணுற்றனர்* (௧) இத்தன்மைய
தென்றளவிடற்கும் பிறரழிப்பதற்கு மொண்ணாமற் செய்யப்பட்டும*தெய்
வத்தச்சனாகிய விசுவகர்மன * தானே* யிது எல்லாவற்றினும நலமுடைய
தாகக்கடவதென்று*மிக ஊக்கத்துடனியற்றியதும * நினைத்தபடி வா[illegible]
கும் செல்லவல்லதும*வாயுபதத்தில்நிறுத்தப்பட்டுமிருந்தமையின்*அ[illegible]
வெய்யோன் செலலும் வழியாகிய விண்டலத்துக்*கோர்கல்லணிபோல[illegible]
திகழ்ந்தது * ... ... (௨)

నతత్రకించిన్నకృతంప్రయత్నతో నతత్రకించిన్నమహార్హరత్నవత్
నతేవిశేషానియతాస్సురేష్వపి నతత్రకించిన్నమహావిశేషవత్.

*தத்ர*கிஞ்சித*ப்ரயத்நத:*ந க்ருதம் ந* தத்ர*கிஞ்சித்*மஹார்ஹரத்நவத்*ந ..*
தே*விசேஷா:*ஸுரேஷு அபி*நியதா:*தத்ர*கிஞ்சித்*மஹாவிசேஷவத்*ந*(௧)*

తపస్సమాధానపరాక్రమార్జితం మనస్సమాధానవిచారచారిణం
అనేకసంస్థానవిశేషనిర్మితం తతస్తతస్తుల్యవిశేషదర్శనం

*தபஸ்ஸமாதானபராக்ரமார்ஜிதம்*மனஸ்ஸமாதானவிசாரசாரிணம்* ... *
அநேகஸம்ஸ்தானவிசேஷநிர்மிதம்*ததஸ்தத:*துல்யவிசேஷதர்சனம்* (௨)*

మనస్సమాధాయతుశీఘ్రగామినం దురాసదంమారుతతుల్యగామినం
మహాత్మనాంపుణ్యకృతాంమహర్ధినాం యశస్వినామగ్ర్యముదామివాలయం

*மன:*ஸமாதாய து*சீக்ரகாமினம்*துராஸதம்*மாருததுல்யகாமினம்*மஹாத்மனாம்*
புண்யக்ருதாம்*மஹர்த்தினாம்*யசஸ்வினாம்*அக்ர்யமுதாம்*ஆலயம் இவ*... (௩)*

విశేషమాలంబ్యవిశేషసంస్థితం విచిత్రకూటంబహుకూటమండితం
మనోభిరామంశరదిందునిర్మలం విచిత్రకూటంశిఖరంగిరేర్యథా.

*விசேஷம்*ஆலம்பிய*விசேஷஸம்ஸ்தி*தம்*விசித்ரகூடம்*பஹுகூடமண்டிதம்*.. *
மனோபிராமம்*சரதிந்துநிர்மலம்*விசித்ரகூடம்*கிரே:*சிகரம்*யதா* .. (௪)*

அந்த விமானத்தில் * ஒரிடமாவது * முயற்சியுடன் * செய்யப்பட்டில்லதென்பதில்லை * அங்கு * ஒன்றும் * விலையுயர்ந்த சிறந்த நவமணியிழைத்தில்லதென்பதுமில்லை * அங்குள்ள * விசேஷங்கள் * தேவர்களிடத்தும் * இல * மேலும் அங்கே * ஒன்றாவது * மிகவும் விசேஷமுடைத்தல்லதென்பதுமில்லை * (அங்கே யாவும் மிக முயற்சியுடன் செய்யப்பட்டனவும், விலையுயர்ந்த மணிகளிழைத்தனவும், தேவர்களுக்கும் பெறற்கரிய விசேஷப் புதுமைகளுடையனவுமாகவே இயற்றப்பட்டன) (௧) இடைவிடாது செய்த தவத்திறமையினாலும் போரிற் பகைவர்களைச் சிதறடிக்கும் பராக்கிரமத்தினாலும் ஸம்பாதிக்கப்பட்டதும் * மனத்துக்கிசைந்தபடி நினைத்தவிடஞ் செல்லவல்லதும் * பதுமஸாவர்த்தாபத்திரம் முதலிய சிறந்த விதங்களுடையதாக இயற்றப்பட்டதும் * மேன்மேலும் * புன்புறமிட்டதற்குக் குறையாத விசேஷமுடைய காட்சி தருவதும் * (௨) மனோவேகத்தையும் * பின்னிடச் செய்து * மிக வேகமாகச் செல்லவல்லதும் * செல்லுகையில் பிறர் தடைசெய்யவொண்ணாததும் * வாயுபோல இடைப்புகுதலின்றி எங்குஞ் செல்லவல்லதும் * பெருந்தன்மையுடையோரும் * முன்பு சிறந்த நல்வினைகள் செய்தவரும் * மிகப் பெருஞ்செல்வமுடையோரும் * சிறந்த புகழ்பெற்றவரும் * மேன்மையுஞ் சிறந்துயர்ந்த வாழ்வுடையோருமாகிய விண்ணவரோ வாழ்தற்குரிய தேவமாளிகை போன்றதும் * (௩) மிகவும் அதிசயத்தை * மேற்கொண்ட * விசேஷமுடையதாக இயற்றப்பட்டதும் * நவமணிகளின் ஒளிகளினால் விசித்திரமாகிய நனியுடையதும் * நாற்புறங்களிலும் அதைச்சூழ்ந்த சிகரங்களையுடையதும் * காணும்பொழுதே மனங்கவரும் அழகுடையதும் * சரத்கால சந்திரன்போல் தூசற்று * கைரிகாதி தாதுக்களினால் விசித்திரமாகிய முடியுடைய * மாமலையின் * சிகரம்போன்றதுமாகி * (விளங்கிற்று) ... (௪)

వహన్తి యం కుణ్డలశోభితాననా మహాశనా వ్యోమచరా నిశాచరాః
వివృత్తవిధ్వస్తవిశాలలోచనా మహాజవా భూతగణాస్సహస్రశః.

யம்*குண்டலசோபிதானனாஃ*மஹாசனாஃ*வ்யோமசராஃ*நிசாசராஃ* ... *
விவ்ருத்தவித்வஸ்தவிசாலலோசனாஃ*மஹாஜவாஃ*பூதகணாஃ*ஸஹஸ்ரசஃ*வஹந்தி.

వసన్తపుష్పోత్కరచారుదర్శనం వసన్తమాసాదపి కాన్తదర్శనం
స పుష్పకం తత్ర విమానముత్తమం దదర్శ తద్వానరవీరసత్తమః,

வஸந்தபுஷ்போத்கரசாருதர்சனம்*வஸந்தமாஸாதபி*காந்ததர்சனம்* ... *
உத்தமம்*புஷ்பகம்*தத்விமானம்*வானரவீரஸத்தமஃ*ஸஃ*தத்ர*ததர்ச* ...(அ)

எந்த அவ்விமானத்தை*மணிகுண்டலங்கள் திகழுமுகமுற்றும்*மிக வுணவுண்பவர்போலப் பருத்தும*விண்ணிலெங்குந்திரியும் வல்லமை பொருந்தியும*இராக்ஷஸசாதியாதலின்இரவிலுமசசமின்றித் திரியுந் துணிவு கொண்டும*மிகவுருண்டு மாழ்ந்து மகன்று நீண்டுமுள்ள கண்களை விழித்தும்*மிக வேகமுங்கொண்டுமிருக்கின்ற*பூதகணங்கள*ஆயிரமாயிரமாக*நாற்புறங்களிலும*கோபுரந்தாங்குமபதுமைகள்போலத்தாங்குகின்றனவோ(எ வஸந்தகாலத்தில் மலருமநறுமலர்களின் குவைகள தூவி மணங்கமழ்ந்துளதால் கண்ணுறங்கினியதும்*(ஆகையினாலேயே) வஸந்தமாஸத்தினும*மிக வினிய காட்சிதருவதும*எல்லாவிதத்தலு மிகச சிறப்புற்றதுமாகிய*புஷ்பகமென்னும*அந்த விமானத்தை*வானரவீரர்களுள சிறப்புற்றவராகிய*அந்தச் சிறியதிருவடி*யங்கு*கண்டு மிக மகிழ்வுகொண்டனர*(அ)

சுந்தரகாண்டத்தில் எட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

ஒன்பதாவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி புஷ்பகவிமானமெங்குந் தேடிக்கொண்டுபோய் நடுவில்இராவணனுடைய தாதிகள் மெய்மமறந்துறங்கியிருப்பதைக் கண்டது.

తస్యాలయవరిష్ఠస్య మధ్యే విపులమాయతం
దదర్శ భవనశ్రేష్ఠం హనూమాన్ మారుతాత్మజః.

மாருதாத்மஜஃ*ஹனூமான*ஆலயவரிஷ்டஸ்ய*தஸ்ய* ... *
மத்யே*விபுலம்*ஆயதம*பவனச்ரேஷ்டம*ததர்ச* ... (க)

(அநந்தரம்) மஹாபலன்மைந்தனாகிய*அந்த அனுமான்*மணிமாளிகைகளுள் சிறந்த*அம்மாளிகையின்*நடுவில்*அகன்றும்*நீண்டுமுள்ள*தோர் நன்மாளிகையைக்*கண்ணுற்றனா* ... ... (க)

అర్ధయోజనవిస్తీర్ణమాయతం యోజనం హి తత్
భవనం రాక్షసేన్ద్రస్య బహుప్రాసాదసంకులం.

தத்*ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய*பவநம்*பஹுப்ராஸாதஸங்குலம்* *
அர்த்தயோஜனவிஸ்தீர்ணம்*யோஜனம்*ஆயதம்ஹி* ... (௨)

మార్గమాణస్తు వైదేహీం సీతామాయతలోచనాం
సర్వతః పరిచక్రామ హనూమానరిసూదనః.

அரிஸூதனஃ*ஹநூமான்*ஆயதலோசனாம்*வைதேஹீம்* ... *
ஸீதாம்*மார்கமாணஸ்து*ஸர்வதஃ*பரிசக்ராம* ... (௩)

ఉత్తమం రాక్షసావాసం హనూమానవలోకయన్
ఆససాదాథ లక్ష్మీవాన్ రాక్షసేన్ద్రనివేశనం.

ஹநூமான்*உத்தமம்*ராக்ஷஸாவாஸம்*அவலோகயன்* ... *
அத*லக்ஷ்மீவான்*ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேசனம்*ஆஸஸாத* . (௪)

చతుర్విషాణైర్ద్విరదైస్త్రివిషాణైస్తథైవ చ
పరిక్షిప్తమసంబాధం రక్ష్యమాణముదాయుధైః.

சதுர்விஷாணைஃ*த்விரதைஃ*ததைவச*த்ரிவிஷாணைஃ* *
பரிக்ஷிப்தம்*அஸம்பாதம்*உதாயுதைஃ*ரக்ஷ்யமாணம்* .. (௫)

రాక్షసీభిశ్చ పత్నీభీ రావణస్య నివేశనం
ఆహృతాభిశ్చ విక్రమ్య రాజకన్యాభిరావృతం.

ராவணஸ்ய*பத்நீபிஃ*ராக்ஷஸீபிஃ*ச*நிவேசனம்* *
விக்ரம்ய*ஆஹ்ருதாபிச்ச*ராஜகன்யாபிஃ*ஆவ்ருதம்* . . (௬)

அஃது*ராக்ஷஸர்களுக்கிறையாகிய இராவணன்*வாழுமிடமாதலின்*பற்பல மணிமாடங்களடர்ந்தும்*அரையோஜனம் அகன்றும் * ஒரு யோஜனம்*நீண்டுமுளது* (௨) பகைவர்களைக்கொல்லவல்ல* அந்த அநுமான்*தாமரையிதழ்போல நீண்ட திருக்கண்களையுடையவளும்*ஜனகமகாராஜன் திருமகளுமாகிய*ஸீதாபிராட்டியைத்*தேடிக்கொண்டு*அம்மாளிகையெங்கும்*சென்று*(௩) அநுமானென்னும் வெற்றிப்பெயர் பெற்றவராதலின்*சிறந்த*அந்த ராக்ஷஸனிருக்குமிடத்தை*யச்சமின்றிப்*பார்த்துப்*பின்பு*மனமகிழ்வினால் முகவொளி மிகுந்தவராகி * இராவணனுறையுமிடத்தினுள்*சென்றனர்* (௪) (அஃது) நான்கு தந்தங்களையுடைய * மதயானைகளாலும்*அவ்வண்ணமே * மூன்று தந்தங்களையுடைய யானைகளினாலும்*சூழப்பட்டதாகியும்*நெருக்கமின்றி விசாலமாகியும் * ஆயுதங்களைக் கையிலேந்தியபடர்களினால்*பாதுகாக்கப்பட்டுமிருந்தமையினால்*(௫) இராவணனுக்கு*மனமகிழ்ந்தே மணமாலைசூட்டிய*ராக்ஷஸப்பெண்களினால்*வாழப்பட்டும் * தன் தோள்வலியினால் தப்பவரைவென்று * பலாத்காரமாகக்கொண்டுவரப்பட்ட*ராஜகன்னிகைகளினால் சூழப்பட்டும்* ... (௬)

తన్నక్రమకరాకీర్ణం తిమింగిలఝషాకులం
వాయువేగసమాధూతం పన్నగైరివసాగరం.

தத்*நக்ரமகராகீர்ணம்*திமிங்கிலஜஷாகுலம்* ... ...
வாயுவேகஸமாதூதம்*பன்னகை꞉*ஸாகரமிவ* ... ... (எ)

యాహివైశ్రవణేలక్ష్మీర్యా చేన్ద్రేహరివాహనే
సారావణగృహేరమ్యా నిత్యమేవానపాయినీ

வைச்ரவணே*யா꞉*லக்ஷ்மீ꞉*ஹரிவாஹநே*இந்த்ரே* ... *
யாச*ஸா*ஸர்வா*ராவணக்ருஹே*நித்யமேவ*அநபாயிநீ* (அ)

యాచరాజ్ఞఃకుబేరస్య యమస్యవరుణస్యచ
తాదృశీతద్విశిష్టావా ఋద్ధీరక్షోగృహేష్విహ

ராஜ்ஞ꞉*யாச*குபேரஸ்ய*யமஸ்ய*வருணஸ்யச*தாத்ருசீ* ... *
தத்விசிஷ்டாவா*ந்ருத்தி꞉*இஹ*ரக்ஷோக்ருஹேஷு* ... (கூ)

తస్యహర్మ్యస్యమధ్యస్థం వేశ్మచాన్యత్సునిర్మితం
బహునిర్యూహసంకీర్ణం దదర్శపవనాత్మజః.

பவநாத்மஜ꞉*தஸ்ய*ஹர்ம்யஸ்ய*மத்யஸ்தம்*ஸுநிர்மிதம்* .. *
பஹுநிர்யூஹஸங்கீர்ணம்*அந்யத்*வேச்மச*ததர்ச* ... (க0)

బ్రహ్మణోర్థేకృతందివ్యం దివియద్విశ్వకర్మణా
విమానంపుష్పకం నామసర్వరత్నవిభూషితం

யத்*விச்வகர்மணா*ப்ரஹ்மண꞉*அர்த்தே*திவி*திவ்யம்* . *
புஷ்பகம்நாம*ஸர்வரத்நவிபூஷிதம்*விமாநம்*க்ருதம்* ... (கக)

அஃது * முதலை மகரமீன்கள் நிறைந்தும * பெருமீன் சிறுமீன்கள் சூழ்ந்தும் * வாயுவேகத்தாலே மோதப்பட்டும * நீர் நாகங்கள் மேலெழுந்துமுள்ள*ஆழ்கடல்போலத * (திகழ்ந்தது) (எ) ராஜராஜனுடைய குபேரனிடத்தில*எந்தச்*செல்வமுள்ளதோ * உச்சை சிரவமென்னும வெள்ளைக்குதிரையை வாஹனமாகவுடைய * தேவேந்திரனிடத்தில * எச்செல்வமுளதோ* அந்தச செல்வம்*யாவும*அந்த ராவணன் மாளிகைதன்னில்*சாச்வதமும* நீங்காதுளது* (அ) சந்திரனுடைய செல்வம * யாதுளதோ * குபேரனுடைய செல்வம யாதோ*யமனுடைய செல்வம யாதோ * வருணனுடைய செல்வம யாதோ* (இதுவும்) அததன்மைத்ததேயோ * அன்றியில அவற்றினின் மிக்கதேயோ*என்று ஐயமுறுமபடியாகிய மிகப்பெருஞ்செல்வம்* இவ்விலங்கா நகரியில*ராக்ஷஸர்களின மாளிகைதோறும்*(நிறைந்து திகழ்ந்தது)(கூ) (பின்னும்) வாயுகுமாரராகிய அந்தச் சிறியதிருவடி*அந்த*மாட மாளிகையி*னடுவினில்*நனகயமைக்கப்பட்டும* அநேகம மதயானைகள் சூழ்ந்துமுள்ள*மற்றொரு*விமானத்தைக*கண்ணுற்றனர*(க0) அஃது*விசுவகருமனால்*நான்முகதேவன்பொருட்டு*விண்ணுலகிலும்*மிகச்சிறப்புற்ற* புஷ்பகமென்னும் * பற்பல மணிகளாலுமலங்காரஞ்செய்யப்பட்ட * விமானம்*முயற்சியுடனியற்றப்பட்டதோ* ... ... ([illegible])

పరేణ తపసా లేభే యత్కుబేరః పితామహాత్
కుబేరమోజసా జిత్వా లేభే తద్రాక్షసేశ్వరః.

யத*குபேரனு* சோனை* தபமா* பிதாமகா [illegible] * ... *
தத*ராக்ஷஸேசுவரனு*குபேர *ஜெயமா*ஜித்வா*லேபே*.. (கஉ)

ఈహామృగసమాయుక్తైః కార్తస్వరహిరణ్మయైః
సుకృతైరాచితం స్తంభైః ప్రదీప్తమివచశ్రియా.

[illegible] * ... *
[illegible] *சுகிர்த*ஆசித*ஸ்தம்ப*ப்ரதீப்தமிவச* ... (கங)

మేరుమందరసంకాశైరుల్లిఖద్భిరివాంబరం
కూటాగారైశ్శుభాకారైస్సర్వతస్సమలంకృతం.

[illegible] * ... *
[illegible] * ... (கச)

జ్వలనార్కప్రతీకాశం సుకృతంవిశ్వకర్మణా
హేమసోపానసంయుక్తం చారుప్రవరవేదికం

ஜ்வலன [illegible] * .. *
[illegible] *சாருப்ரவரவேதிகம்* ... (கரு)

జాలవాతాయనైర్యుక్తం కాంచనైస్స్ఫాటికైరపి
ఇంద్రనీలమహానీల మణిప్రవరవేదికం.

[illegible] * ... . *
யுக்தம்*இந்த்ரநீல*மஹாநீலமணிப்ரவரவேதிகம்* (கசு)

எந்த விமானத்தைக் * குபேரன் * பிரமனைக் * கவனஞ்செய்து * பிதாமகரான தேவனிடத்திலிருந்து * தவப்பயனாகப் பெற்றனனோ * அத்தன்மையதாகிய அவ்விமானத்தை * ராவணன் ராக்ஷஸேசுவரன் * ஆற்றலாற் குபேரனைப் * போரில் [illegible] * வென்று பெற்றுக்கொண்டு * பறித்துக்கொண்டனனோ * (கஉ) செந்நிறமுடைய புகழ்பெற்ற பதுமராகம் [illegible] * பொன் வெள்ளி தங்கங்களால் செய்யப்பட்டனவும் * [illegible] கனகமயமாகப் பட்டனவுமாகிய * தம்பங்கள் * எங்கும் [illegible] * மணிகளினொளியினால் * தழலைப்போல [illegible] * (கங) மேருமந்தர முதலிய சிறந்த மாமலைகளுக்கு நிகராக * விண்ணைத் * தொட்டு எழுந்து குத்துவன போன்று * மிக கலந்த [illegible] நிலைகளும் * [illegible] * விளங்கியும் * (கச) செந்தீப்போலவும், [illegible] போலவும் திகழ்ந்தும் * விசுவகர்மனால் [illegible] * தங்கப்படிகள் [illegible] கட்டியும் * மிக அழகிய சிறந்த [illegible] திண்ணைகள் [illegible] யும் * (கரு) தங்கங்களினாலும் * படிகங்களினாலும் செய்யப்பட்ட * சாளரங்களும் வாதாயனங்களும் * நிறைந்தும் * இந்திரநீலமென்றும், மஹாநீலமென்றும் சிறப்புப் பெயர்பெற்ற பலவகை நீலமணிகளினால் இயற்றப்பட்ட சிறந்த திண்ணைகளு மார்ந்தும் * ... ... (கசு)

విద్రుమేణవిచిత్రేణ మణిభిశ్చమహాధనైః
నిస్తులాభిశ్చముక్తాభి స్తలేనా-భివిరాజితం.

விதரோண*விதருமேண*மஹாதனை:*மணிபிசச* .. *
நிஸதுலாபிசச*முகதாபி:*தலேந*அபிவிராஜிதம* ... (௧எ)

చన్దనేనచరక్తేన తపనీయనిభేనచ
సుపుణ్యగన్ధినాయుక్త మాదిత్యతరుణోపమం

ரகதேந*தபநீய நிபேநசஸுபுணயகநதிநா*
சநதநேந*யுகதம*ஆதியதருணோபமம* ... (௧௮)

కూటాగారై ర్వరాకారై ర్వివిధై స్సమలంకృతం
విమానంపుష్పకందివ్య మారురోహమహాకపిః.

வராகாரை:*விவிதை:*கூடாகாரை:*ஸமலங்கருதம* .. ✝
புஷபகம*திவயம*விமாநம*மஹாகபி:*ஆருரோஹ* ... (௧௯)

తత్రస్థస్సతదాగన్ధం పానభక్ష్యాన్నసంభవం
దివ్యంసమ్మూర్ఛితంజిఘ్ర ద్రూపవన్తమివానిలం.

ததா*ஸ:*தத்ரஸ்த:*பாநபக்ஷயாந்நஸம்பவம* . *
ஸமமூர்சிதம*திவயம*காதம*ரூபவந்தம*அநிலம இவ*ஜிக்ரந(௨0)

సగన్ధస్తంమహాసత్త్వం బంధుర్బంధుమివోత్తమం
ఇతఏహీత్యువాచేవ తత్రయత్రసరావణః.

ஸ:*கந்த:*மஹாஸத்வம*தம*உத்தமம*பந்தும*பந்துரிவ* . .
ஸராவண:*யத்ர*தத்ர*இத:*ஏஹி*இதி*உவாசேவ* . (௨௧)

விசித்திரமான*பவளங்களாலும்*மிக விலையுயர்ந்த* வைரம்,*பதும ராகம் முதலிய மணிகளாலும்*நிகரில்லாததும் மிகச் சிறந்த நற்குணமமைந்த முத்துக்களாலும்*அமைக்கப்பட்ட நிலத்தளங்கள்*திகழ்ந்ததும்* (௧எ) உதிரம்போலச் சிவந்ததும் * பொன்போலப் பசுமையுற்றதும்*நல்வினைப்பயனளிக்கவல்ல நனமணமும் வீசியுள்ள சிறந்த*சந்தனங்கள்*தெளிந்ததும்*கதிரவன் எழும்பொழுது ஒளிர்கின்ற கதிரவனை நிகர்த்தது (௧௮) சிறந்த வுருவமமைந்த* பற்பலப்*பள்ளியறைகள் முதலிய நல்லறைகள்*மலிந்த முள்ள * புஷ்பகமெனும்*அந்த திவ்ய*விமானத்தின்மேல்*அம்மஹா வீரராகிய மாருதி* யேற*(௧௯) அப்பொழுது*அவ்விடத்திலிருந்த*சிறந்த மதுக்களிலிருந்தும் நல்லுணவுகளிலிருந்தும் தோன்றி * யெங்கும் பரவி வீசுகின்ற*திவ்ய*நறுமணத்தை*யவ்வுருக்கொண்ட*வாயுபகவானைப்போலவே* மோர்ந்து மகிழ்ந்தனர்*(௨0) அந்த*திவ்ய கந்தமும் * மிகவுந்திறமைகொண்ட* அச்சிறப்புத்திருவடியை * மேன்மையுற்ற*பந்துவை * யவனுக்கிஷ்டபந்து [illegible] *அந்த ராவணனை*எவ்விடத்திற் படுத்திருந்தனனோ*அவ்விடத்தைக் குறித்து * இவ்வழியாக*வாரீ*ரென்று* வருவியழைத்ததுபோலும்* ... ... (௨௧)

తతస్తాం ప్రస్థితశ్శాలాం దదర్శ మహతీం శుభాం
రావణస్య మనఃకాన్తాం కాన్తామివ వరస్త్రియం

தத்தப் [illegible] ராவணனுடைய [illegible] ... *
வரஸ்த்ரீயையும் [illegible] ... (உ௨)

మణిసోపానవికృతాం హేమజాలవిభూషితాం
స్ఫాటికైరావృతతలాం దన్తాన్తరితరూపికాం

மணிஸோபானவிகிருதாம் [illegible] ... *
[illegible] ... (உ௩)

ముక్తాభిశ్చ ప్రవాలైశ్చ రూప్యచామీకరైరపి
విభూషితాం మణిస్తమ్భైః సుబహుస్తమ్భభూషితాం.

முக்தாபி [illegible] ... *
மணிஸ்தம்பை [illegible] ... (உ௪)

సమైరృజుభిరత్యుచ్చైః సమన్తాత్సువిభూషితైః
స్తమ్భైః పక్షైరివాత్యుచ్చైర్దివం సంప్రస్థితామివ

ஸமை [illegible] .. *
[illegible] (உ௫)

మహత్యా కుథయాస్తీర్ణాం పృథివీలక్షణాఙ్కయా
పృథివీమివ విస్తీర్ణాం సరాష్ట్రగృహమాలినీం

ப்ருதிவீ [illegible] .. *
ஸராஷ்டரக்ருஹமாலினீம் [illegible] ... (உ௬)

(ஆதலால் சிறியதிருவடி யாகிய வாநரனையாகிய குறிப்பிட்டு) அங்கிரு ந்து*புறப்பட்டு*இராவணனுடைய*மனத்துக்கினியது ம்* அழகு சிறந்த* சிறந்த குலமகளைப்போல*மனங்கவருவதுமாகிய*மிகப்பெரிய*அறை*ராவணனிருக்குஞ் சாலையைக்*கண்டான்*(உ௨) (அந்தச்) சாலை மணிகளாகிய படிகளை யுடையதும்* பொன்னாற்செய்த சாளரங்களை யுடையதும்* படிகமணிகளினால்*தலங்கள் பதிக்கப்பெற்றதும்* [illegible] [illegible] [illegible] விளங்குவதும்* (உ௩) முத்துக்களாலும்*பவளங்களாலும்*வெள்ளிக் [illegible] களாலும்*செய்யப்பட்ட [illegible] [illegible] பலவ கைப்பட்ட கம்பங்களாலும் [illegible] (உ௪) [illegible] இடையிடையில கோணமில்லாமல் சரியாக [illegible] [illegible] நாற் புறங்களிலும்*மிகவும் அலங்காரஞ் செய்யப்பட்டவையும்* [illegible] [illegible] [illegible] போன்றவையுமாகிய*கம்பங்களினால்*மேல் [illegible] [illegible] பறக்க முயற்சிகொண்டதுபோல விளங்குவதும்* (உ௫) பூமி [illegible] பத்திரமாக [illegible] மேல் கடல் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மாக வெழுதப்பட்ட*பெரிய*சித்திர கம்பளத்தினால்*மேலே மூடப்பட் டிருத்தலால்*நாடு நகரங்களினிடையமைந்து*விசாலமாகிய*பூலோகத் தை நிகர்த்தும்* ... ... (உ௬)

నాదితాం మత్తవిహగైర్దివ్య గంధాధివాసితాం
పరార్థ్యాస్తరణోపేతాం రక్షోధిపనిషేవితాం.

மததவிஹகை:*நாதிதாம*திவயகநதாதிவாஸிதாம* *
பராாதயாஸதரணோபேதாம*ரக்ஷோதிபநிஷேவிதாம*. (உஎ)

ధూమ్రామగురుధూపేన విమలాం హంసపాండురాం
చిత్రాం పుష్పోపహారేణ కల్మాషీమివసుప్రభాం

அகுருதூபேந*தூமராம*விமலாம*ஹமஸபாணடூராம* .. *
புஷபோபஹாரேண*சிதராம*கலமாஷீமிவ*ஸுபரபாம* (உஅ)

మనస్సంహ్లాదజననీం వర్ణస్యాపిప్రసాదినీం
తాంశోకనాశినీందివ్యాం శ్రియస్సంజననీమివ

மநஸஸமஹலாதஜநநீம*வாணஸயாபி*பரஸாதிநீம* *
சோகநாசிநீ *திவயாம*சரியஃ*ஸஞசநநீமிவ*தாம* (உகூ)

ఇన్ద్రియాణీన్ద్రియార్థైస్తు పఞ్చపఞ్చభిరుత్తమైః
తర్పయామాసమాతేవ తదా రావణపాలితాం

ராவணபாலிதா*மாதேவ*பஞச*இநதரியாணி*பஞசபி:* ... *
உததமை:*இநதரியாாததைஸது*ததா*தாபயாமாஸ* (௩௦)

மதமுறற பறவைகளினுல*ஒலியுறறும*சிறநத நன்மணங்கமழநதும*சிறநத விலையுயாநத ஆஸநஙகளடாநதும * இராவணனுலெலஙகுமுலாவபபடடும * (உஎ) அகருதூபங்கமழுவதினுல * சிலவிடததல கபிலவாணம படிநதும * சிலவிடததிறறாசின்றி * யனனபபறவைபோல வெளுததும* பறபல மலாகள சுபமாகத தூவுதலால*சிலவிடததில சிததிரவாணமபொருநதியும*காராமபசுபோல * அழகமிகுநதும * (உஅ) மனமகிழசசியை மிகுததும * வேறபடடதல்ருகநம வாணஙகளைவிட இயகுறற வர்ணங்களுககுத*தனனொளியினுல மேனயளிததும * மனககவலைதிாததும * சீாமையுறறுப*அழகினுககும செலவததிறகும* பிறபபிடமோ எனனுமபடியழகுரு செல்வமுமய மிகுந்தும * எங்கும மிகப புகழமலிந்துமிருந்தமையினுல*(உகூ) இராவணனுல பாதுகாககபபடட அவவிடமானது*பெறறதாய்போல*கண, நாககு, மூககு, மெய, காது என்னுமைநது * இந்திரியங்களையும*ரூபம, ரஸம, கநதம, பரிசம, சததம எனனும் ஐநது*விஷயங்களினுலும*அபபோது*இன்பமூட்டி மகிழவித்தது ... ... (௩௦)

స్వర్గోఽయం దేవలోకోఽయ మిన్ద్రస్యేయం పురీ భవేత్
సిద్ధిర్వాయం పరాహిస్యా దిత్యమన్యత మారుతిః

அயம்*ஸ்வர்க:*அயம்*தேவலோக:*இயம்*இந்த்ரஸ்ய*புரீ*பவே
த்*இயம்*பரா*ஸித்தி:*வா*ஸ்யாத்*இதி*மாருதி:*அமன்யத ()

ప్రధ్యాయత ఇవాపశ్య త్ప్రదీప్తాస్తత్ర కాఞ్చనాన్
ధూర్తానివ మహాధూర్తై ర్దేవనేన పరాజితాన్ .

தத்ர*காஞ்சநாந்*ப்ரதீப்தாந்*ப்ரத்யாயத:*இவ*தேவனேன*.. *
பராஜிதாந்*தூர்தாந்*இவ*மஹாதூர்தை:*அபஸ்யத்* .. (௩௨)

దీపానాఞ్చ ప్రకాశేన తేజసా రావణస్య చ
అర్చిర్భిర్భూషణానాఞ్చ ప్రదీప్తేత్యభ్యమన్యత

தீபாநாம்*ப்ரகாசேந*ச*ராவணஸ்ய*தேஜஸா* . *
பூஷணாநாம்*அர்சிர்பி:*ச*ப்ரதீப்தா*இதி*அப்யமன்யத* .. (௩௩)

తతోఽపశ్యత్కుథాసీనం నానావర్ణామ్బరస్రజమ్
సహస్రం వరనారీణాం నానావేషవిభూషితమ్

தத:*குதாஸீனம்*நாநாவர்ணாம்பரஸ்ரஜம்* *
நாநாவேஷவிபூஷிதம்*வரநாரீணாம்*ஸஹஸ்ரம்*அபஸ்யத்* . (௩௪)

இவ்விடம்*காமதேவர்களின் பட்டணமோ*(அன்றி யில்) இஃது*இப்பாகவே தெய்வத்தன்மையுற்ற காமதேவர்களிற் சிறந்த தேவர்களின் புறப்பு வாழும் பொன்னுலகமோ*(அன்றியில்) இஃது* அத்தேவர்களுக்கும் இறையாகிய இந்த்ரனின் பட்டணம் அமராவதி நகரியோ* யாகின்றதோ*(அல்லது) இஃது*இப்பிரகிருதிமண்டலத்திற்கு மேலாகிய* பரமபதமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனோ நித்திய முக்தர்களுடன் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைகுண்டமோ*யாகின்றதோ*என்று*அந்த சிறிய திருவடி*மிகுந்த மகிமையிலீடுபட்டு மயங்கிப் பலவிதமாக நினைந்து நினைந்து வியப் புற்று நின்றனர்*(௩௧) (சிறிய திருவடி) அவ்விடத்திலே*தங்கத்தாற்செய்த* கொத்துவிளக்குகள்*(காற்றின்றியசைவற்று நின்றொளிர்த்தமையின்) பெரு சூதர்களினால்*சூதாடித்*தோல்வியுறுவிக்கப்பட்ட*புதிய சூதர்கள் போல*வெட்கிச் சிந்தையுற்றனவோ என்னும்படி நிற்கக்*கண்டு*(௩௨) அங்குற்ற மணிதீபங்களின்*ஒளியினாலும்*இராவணனுடைய*தேஜஸ்ஸி னாலும்*பூஷணங்களினுடைய*சோதியினாலும்*அவ்விடம் தீப்பற்றி யெரி கின்றதோவென்றே*நினைத்து (௩௩) அங்கிருந்து மேலே செல்லுகையில்* சிறந்த கம்பளங்களில் படுத்தும்*பற்பல வர்ணங்களுற்ற வாடைகளுடு த்து மாலைகள் பூண்டும்*பற்பல வேஷங்களணிந்துமிருக்கின்ற*சிறந்த பெண்மணிகளின்*ஆயிரமாயிரமாயுள்ள கூட்டத்தையும்*கண்ணுற்ற னர்* ... ... (௩௪)

పరివృత్తేర్ధరాత్రేతు పాననిద్రావశంగతం
క్రీడిత్వోపరతం రాత్రౌ సుష్వాపబలవత్తదా.

ஆர்த்தராத்ரே து* பரிவ்ருத்தே* பாநநித்ராவசங்கதம்* . *
க்ரீடித்வா* உபரதம்* ததா* ராத்ரௌ* பலவத்* ஸுஷ்வாப* (௧௫)

తత్ప్రసుప్తం విరురుచే నిశ్శబ్దాన్తరభూషణం
నిశ్శబ్దహంసభ్రమరం యథాపద్మవనంమహత్.

நிச்சப்தாந்தரபூஷணம்* ப்ரஸுப்தம்* தத்* ... ... *
நிச்சப்தஹம்ஸப்ரமரம்* மஹத்* பத்மவனம் யதா* விருருசே* (௧௬)

తాసాం సంవృతదన్తాని మీలితాక్షీణిమారుతిః
అపశ్యత్పద్మగన్ధీని వదనానిసుయోషితాం.

ஸம்வ்ருததந்தாநி* மீலிதாக்ஷாணி* பத்மகந்தீநி* *
தாஸாம்* ஸுயோஷிதாம்* வதநாநி* மாருதிஃ* அபச்யத்* . . (௧௭)

ప్రబుద్ధానీవపద్మాని తాసాంభూత్వాక్షపాక్షయే
పునస్సంవృతపత్రాణి రాత్రావివబభుస్తదా.

க்ஷபாக்ஷயே* ப்ரபுத்தாநி* பூத்வா* ராத்ரௌ* புநஃ* ... *
ஸம்வ்ருதபத்ராணி* பத்மாநீவ* தாஸாம்* ததா* பபுரிவ* (௧௮)

ఇమానిముఖపద్మాని నియతంమత్తషట్పదాః
అంబుజానీవఫుల్లాని ప్రార్థయన్తిపునఃపునః.

இமாநி* முகபத்மாநி* அம்புஜாநீவ* புல்லாநி* ... *
மத்தஷட்பதாஃ* புநஃபுநஃ* ப்ரார்த்தயந்தி* நியதம்* ... (௧௯)

(அவர்களெல்லோரும்) இரவின் நடுயாமம் * முதிர்ந்தமையின் * மதுவுண்டு மயல்கொண்டு * பலவாறு விளையாடி * இளைப்புற்றும் * அப்போது * இரவு கழியாமையினால் * மெய்மறந்து * துயின்றனர் * (௧௫) (ஆதலினால்) மணியணிகளியாவும் அசைவற்று ஒலியின்றி யிருக்கதலால் * துயிலுற்ற * அப்பெண்மணிகளினினம் * ஒலியற்றுத் துயிலுற்ற அன்னப்புள்ளும் வரிவண்டுமுடைய * பெரிய * தாமரைக்காடுபோல * விளங்கிற்று * (௧௬) (அப்பொழுது) உதடுகளினால் மறைந்த தந்தங்களும் * இமையினால் மூடிய கண்களும் * மூச்செறிகின்றமையின் பரவி வீசுகின்ற தாமரை மலர்போன்ற நறுமணமும் பொருந்திய * அந்தச் * சிறந்த வனிதையர்களினுடைய * முக மண்டலங்களையும் * அந்தச் சிறிய திருவடி * கண்ணுற்றனன் * (௧௭) இரவு நீங்குகையில் நாடோறும் பகல் முழுதும் * மலர்ந்திருந்து * இரவுநேரந் தழீ * மீளவும் * இதழ்கள் குவிந்தடங்கும் * தாமரை மலர்கள்போலவே * அம்மாதர்களின் முகங்களும் * அப்போது * விளங்கின * (௧௮) இந்த * முக கமலங்கள் * பொற்றாமரையில் முளைத்த கமலங்கள்போலவே * எப்பொழுது மலர்ந்து விளங்குமோவென்றே * மதமேறிய வண்டுகள் * அடிக்கடி சுற்றிவந்து பார்த்து * எண்ணமுறுமென்பதில் * சிறிதுமையமில்லது * ... (௧௯)

ఇతివామన్యత శ్రీమానుపపత్త్యా మహాకపిః
మేనే హి గుణతస్తాని సమాని సలిలోద్భవైః

இதி * ஸ்ரீமாந் * மஹாகபிஃ * உபபத்த்யா * அமந்யத * ... *
தாநி * குணதஃ * ஸலிலோத்பவைஃ * ஸமாநி * மேநே ஹி * .. (௩௦)

సా తస్య శుశుభే శాలా తాభిః స్త్రీభిర్విరాజితా
శారదీవ ప్రసన్నా ద్యౌస్తారాభిరభిశోభితా

ஸா * ஶாலா * தாபிஃ * ஸ்த்ரீபிஃ * விராஜிதா * தாராபிஃ * ... *
அபிஶோபிதா * ஶாரதீ * ப்ரஸந்நா * த்யௌரிவ * தஸ்ய * ஶுஶுபே * (௩௧)

స చ తాభిః పరివృతశ్శుశుభే రాక్షసాధిపః
యథా హ్యుడుపతిః శ్రీమాంస్తారాభిరభిసంవృతః.

ஸச * ராக்ஷஸாதிபஃ * தாபிஃ * பரிவ்ருதஃ * தாராபிஃ * . *
அபிஸம்வ்ருதஃ * ஸ்ரீமாந் * உடுபதிஃ * யதா * ஶுஶுபே * .. (௩௨)

యాశ్చ్యవన్తేఽమ్బరాత్తారాః పుణ్యశేషసమావృతాః
ఇమాస్తాస్సంగతాః కృత్స్నా ఇతి మేనే హరిస్తదా.

யாஃ * தாராஃ * புண்யஶேஷஸமாவ்ருதாஃ * அம்பராத் * ச்யவந்தே * *
தாஃ * க்ருத்ஸ்நாஃ * இமாஃ * ஸங்கதாஃ * இதி * ததா * ஹரிஃ * மேநே * ()

తారాణామివ సువ్యక్తం మహతీనాం శుభార్చిషామ్
ప్రభావర్ణప్రసాదాశ్చ విరేజుస్తత్ర యోషితామ్.

தத்ர * யோஷிதாம் * ப்ரபாஃ * வர்ணப்ரஸாதாஃ * ச * ஶுபார்சிஷாம் * *
மஹதீநாம் * தாராணாம் * இவ * ஸுவ்யக்தம் * விரேஜுஃ * .. (௩௪)

என்றே * சிறையுற்றெளிகொண்ட * அந்தச் சிறிய திருவடி * தக்கதோ துக்களினால் * நினைத்தனன் * அவ்வ * மாதர்களின் முகங்கள் * கமலங்களுக்குத் * தகராயினவெனவே * அவர்க்கும் மேம்பாடுடையனவென்றே * (௩௦) அந்த * மாளிகை * அந்தக் * காந்தையர்களினால் * பூரிக்கொண்டு * விண்மீன்களின் * ஒளியுறும் * சரத்காலமாதலின் * பனியுமடியும் இல்லாமலாகிய * வண்டலம் போல * அழகார்ந்தக்கு * விளங்கிற்று * (௩௧) அந்த * ராக்ஷஸாதிபதியாகிய ராவணனும் * அப்பெண்மணிகளினால் * சூழப்பட்டு * விண்மீன்களினால் * சூழப்பட்டொளிகொள் * முழுமதி போலவே * விளங்கினன் * (௩௨) எந்த * விண்மீன்கள் * புறஞ்செய்த நல்வினையின் மிச்சமிருப்பதினாலே யொளிகுன்றாதனவாகி * விண்ணினின்றும் * விதிவசமாய * நழுவி வீழ்கின்றனவோ * அவை * யாவுமே * இப்பெண்ணுருவாகச் * சேர்ந்தனவென்றே * அப்போ * அந்தச் சிறிய திருவடி * கருத்துக்கொண்டனர் * (௩௩) அப்பொழுது அவ்விடத்தில் * அந்தப் பெண்மணிகளின் * சிறிதொளிக்கும் மெய்யொளிகளும் * தூசற்று விளங்கும் வர்ணங்களும் * மிகப் பருத்துக் * குளிர்ந்து நிலவுகின்ற * இவை தாரைகளினுடையனவோவென்று நினைக்கும்படியாகவே * நன்கு * விளங்கின * ... ... (௩௪)

వ్యావృత్తగురుపీనస్రక్ప్రకీర్ణవరభూషణాః
పానవ్యాయామకాలేషు నిద్రాపహృతచేతసః

பாநவயாயாமகாலேஷு*வயாவருததகுருபீனஸரக *
பரகீரணவரபூஷணாஃ*நிதராபஹருதசேதஸஃ* ... (௪௫)

వ్యావృత్తతిలకాః కాశ్చిత్ కాశ్చిదుద్భ్రాన్తనూపురాః
పార్శ్వే గళితహారాశ్చ కాశ్చిత్పరమయోషితః

காசித*வயாவருததிலகாஃ*காசித*உதபராநதநூபுராஃ*... *
காசித*பரமயோஷிதஃ*பாரசவே*கலிதஹாராசச* ... (௪௬)

ముక్తాహారావృతాశ్చాన్యాః కాశ్చిద్విస్రస్తవాససః
వ్యావిద్ధరశనాదామాః కిశోర్య ఇవ వాహితాః.

அனயாஃ*முகதாஹாராவருதாசச*காசித*விஸரஸதவாஸஸஃ* . *
வாஹிதாஃ*கிசோரய இவ*வயாவிததரசநாதாமாஃ* . (௪௭)

సుకుణ్డలధరాశ్చాన్యా విచ్ఛిన్నమృదితస్రజః
గజేన్ద్రమృదితాః ఫుల్లా లతా ఇవ మహావనే

ஸுகுணடலதராசச*அனயாஃ*விசசினனமருதிதஸரஜஃ* *
மஹாவனே*புலலாஃ*கஜேநதரமருதிதாஃ*லதா இவ* . (௪௮)

చన్ద్రాంశుకిరణాభాశ్చ హారాః కాసాంచిదుత్కటాః
హంసా ఇవ బభుస్సుప్తాః స్తనమధ్యేషు యోషితాం

சநதராமசுகிரணாபாசச*ஹாராஃ*உதகடாஃ*ஸுபதாஃ* .. *
ஹமஸா இவ*காஸாஞசித*யோஷிதாம*ஸதனமதயேஷு*பபுஃ*()

(அவர்கள்) பானஞ்செய்து மெய்ம்மறந்து விளையாடுங் காலங்களிலே
யே * பருத்துயர்ந்த தனதடங்களிலணிந்த நறுமலர்மாலைக ளவிழ்ந்தும்
சிறந்த மணியணிகள் சிதறியுமிருந்தமையின் * அவ்வண்ணமே மதிமயங்
கித் துயில்கொண்டிருந்தனர்கள்* (௪௫) (அவர்களுள்) சிலர் * திலகமழிந்
தும்*சிலர்*கால்கொலுசுகள் பின்புறத்திற் சுழன்றும்*வேறு சிலர்*வாணுத
லார்*பக்கத்தில்*முத்துவடம் நழுவியும் * (துயின்றனர்கள்) (௪௬) வேறு
சிலர்*முத்துமாலை முகத்திற்சுற்றியும்*சிலர் * ஆடையவிழ்ந்தும் * நெடுந்
தூரம் நடத்தி யிளைக்க*பெண்குதிரைக் குட்டிகள்போலச்* (சிலர்) அரை
நூன்மாலை யவிழ்ந்துமிருந்தனர்கள்(௪௭) சிறந்த குண்டலங்களை யணிந்த*
வேறு சிலர் * நறுமலர் மாலைகளறுந்தும் வாடியுமிருந்தமையின * பெரிய
வனத்தில்*மலர்கள் மலர்ந்தும்*சிறந்த யானைகளினால் துவைக்கப்பட்டுமிருக்
கின்ற*கொடிகள்போல விளங்கினர்கள்* (௪௮) சந்திரகிரணம்போல நில்
வுற்று சொலிக்கின்ற*முத்துவடங்கள்*மதங்கொண்டு*துயிலுறு*அன்ன
ங்கள்போல * சில*மாதர்களினது * கொங்கைகள் தாமரை மொட்டுக்கள்
போலிருந்தலாலவற்றினிடையில்*மிக விளங்கின* ... (௪௯)

[illegible]

[illegible]

அபராணாஞ்ச * வைடூர்யாः * காதம்பாः * பக்ஷிணஇவ * .. *
அன்யாஸாம் * ஹேமஸூத்ராணி * சக்ரவாகா இவ * அபவன் *..(௫௦)

[illegible]

[illegible]

தாः * புளினஜகனாः * ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாः * ... *
சக்ரவாகோபசோபிதாः * ஆபகா இவ * ரேஜுः * .. ... (௫௧)

[illegible]

[illegible]

... * ... ... *
பாவ ... ... இவ * ஆபபுः * ... ... (௫௨)

[illegible]

[illegible]

காஸாஞ்சித் * ... ... * ... ... *
... ... * ... ... (௫௩)

[illegible]

[illegible]

காஸாஞ்சித் * ... ... *
வக்த்ராணாம் * ... ... * (௫௪)

வேறு சிலப் பெண்களினுடைய * வைடூரியக்கலைகளினலாகிய மாலைகள் * காதம்பமென்னும் * மீவறுவகைப்பக்ஷிகள்போலவும் * மற்றுஞ் சிலக் காமினியர்களின் * பொன்னலானாகிய * சக்ரவாகப்பறவைகள்போலவும் * விளங்கின * (௫௦) அந்தக் காமினிகளெல்லோரும் * (மேற்சொல்லிய விதமாக அன்னம் முதலிய பறவைகளைப்போன்ற பூஷணங்களாலும்) மணற்குன்றுகள்போன்ற * ஜகனங்களினாலும் * அன்னங்காரண்டவமென்னும் பக்ஷிகள் நிறைந்தும் * சக்கரவாகப்பறவைகள் நிகழ்ந்துமுள்ள * நதிகள்போல விளங்கினார்கள் * (௫௧) (மேலும்) துயில்கொண்ட * வந்தவனிதையர்கள் * இங்கிலீகளின் நிலையென்னும் முகிழ்கள் பொருந்தியும் * பொன்னணிகளென்னும் தாமரைமலர்கள் மலர்ந்தும் * ஆழ்ந்த கருத்தென்னும் முதலைகள் நிகழ்ந்தும் * கற்புகமென்னும் கரைகளையுமிருந்ததலால * நதிகளைப்போலவே * விளங்கினர்களென்பதில் யாதுகுறை * (௫௨) அவர்களுள் சிலர்களுடைய மெதுவாகிய * கைகால் முதலிய அங்கங்களிலும் * கொங்கைகளினுனிகளிலும் * இருந்த * நல்ல * பூஷணங்களினிரைகள் * (அவ்வங்கங்களே அவ்வணிகளின் மிகத் திகழ்ந்தமையின் அணிகளாகத் திகழ்ந்தில ஆகிலும்) அணிகள்போலக் * கிருசித்துத் தோன்றின * (௫௩) சிலர்களுக்கு * நல்லாடையின் நிலைப்புகள் * மூச்சுக்காற்றினலலைக்கப்பட்டு * முகங்களுக்கு * மேன்மேலும் அடிக்கடி * வீசின * ... ...

తాసతా తాఙనోద్ధూతాః పత్నీనాంచిరప్రభాః
నానావర్ణసువర్ణానాం వక్త్రమూలేషు రేజిరే.

உத்தூதா:*ருசிரபரபா:*தா:*நாநாவர்ணஸுவர்ணாம்* ... *
பதகீநாம்*வகதரமூலேஷு*பதாகா இவ*ரேஜிரே* ... (ருரு)

వవల్గుశ్చాత్రతాసాం చిక్కుండలానిశుభార్చిషాం
ముఖమారుతసంసర్గా న్మందంమందంసుయోషితాం

அத்ர*சுபார்சிஷாம்*காஸாஞ்சித*ஸுயோஷிதாம*குணடலாநி *
முகமாருதஸம்ஸர்காத*மந்தம்மந்தம*வவலகுசச* ... (ருசு)

శర్కరాసవగన్ధశ్చ ప్రకృత్యాసురభిస్సుఖః
తాసాంవదననిశ్వాస స్సిషేవేరావణంతదా.

பரகருதயா*ஸுரபி:*சாகராஸவகநதைசச*ஸுக:*... ... *
தாஸாம்*வதநநிசவாஸ:*ததா*ராவணம*ஸிஷேவே* ... (ருஎ)

రావణాననశంకాశ్చకాశ్చిద్రావణయోషితః
ముఖాని స్మసపత్నీనా ముపాజిఘ్రన్ పునఃపునః.

காச்சித*ராவணயோஷித:*ஸபதநீநாம*முகாநிஸம* ... *
ராவணாநநசஙகாசச*புந:புந:*உபாஜிகரன* ... ... (ருஅ)

అత్యర్థంసక్తమనసో రావణేతావరస్త్రియః
అస్వతన్త్రాస్సపత్నీనాం ప్రియమేవాచరంస్తదా.

தா:*வரஸதரிய:*ராவணே*அதயாததம*ஸகதமனஸ:* ... *
அஸவதநதரா:*ஸபதனீநாம*ப்ரியமேவ*ததா*ஆசரன*... (ருகூ)

இவ்வண்ணமமைந்தும்*அழகியவொளிமிகுந்துமுள்ள*அந்த வஸ்திர நுனிகள*பறபல வண்ணஙகளிற் சிறநத வழகுறற*அநத ராவணன மனைவிகளுக்கு*முகங்களினருகினில*வெறறிக்கொடிகளபோல*விளங்கின(ருரு) அவவிடத்தில்*மெயயொளிமிகுநத*சிறசில*கட்டழகிகளுடைய*குணடலங்கள*மூச்சுககாற்றுதாகருவதனுல*மிகவும மெதுவாக*வசைந்துகொண்டிருந்தன* (ருசு) இயல்பாகவே*நன்மணமுற்றுட*சாககரைமதுககளின் வாசனை சேர்ந்ததனுல்*மணமிகுந்துமுள்ள*அநகப பெண்கள்ன்*மூச்சுக்காறறு*அப்பொழுது * அந்த ராவணனமேல*வீசியது* (ருஎ) சிறசில* ராவணனுடைய காந்தையர்கள*சககளத்திகளின*முகஙகளையே*இராவணனுடைய முகமெனறேயெணணி * யடிக்கடி * மயல்கொண்டு மோந்தனர்கள*(ருஅ) அவர்க*ளெல்லோரும * இராவணனிடத்தில் * வரைகடந்த* வாவலகொண்டிருந்தமையின * பரவசமாகிச்*சககளத்திகளுக்கும் * பிரியமாகவே*நடந்தனர்கள* ... ... (சு௦)

బాహూనుపనిధాయాన్యాః పారిహార్యవిభూషితాః
అంశుకానిచరమ్యాణి ప్రమదాస్తత్రశిశ్యిరే.

அன்யா:*பாரிஹார்யவிபூஷிதா:*பாஹூந்*உபநிதாய* ... *
ரம்யாணி*அம்சுகாநி*உபநிதாய*தத்ர*சிச்யிரே* ... (கூ0)

అన్యావక్షసిచాన్యస్యాస్తస్యాః కాశ్చిత్పునర్భుజం
అపరాత్వంకమన్యస్యాస్తస్యాశ్చాప్యపరాభుజౌ.

அன்யா:*அன்யஸ்யா:*வக்ஷஸி*காச்சித்புந:*தஸ்யா:*புஜம்*...*
அபரா து*அன்யஸ்யா:*அங்கம்*அபரா:*தஸ்யாச்சாபி*புஜௌ ()

ఊరుపార్శ్వకటీపృష్ఠమన్యోన్యస్యసమాశ్రితాః
పరస్పరనివిష్టాంగ్యోమదస్నేహవశానుగాః.

அன்யோன்யஸ்ய*ஊருபார்ச்வகடீப்ருஷ்டம்*ஸமாச்ரிதா:* ... *
பரஸ்பரநிவிஷ்டாங்கய:*மதஸ்நேஹவசானுகா:* ... (கூஉ)

అన్యోన్యభుజసూత్రేణ స్త్రీమాలాగ్రథితాహిసా
మాలేవగ్రథితాసూత్రేశుశుభేమత్తషట్పదా.

அன்யோன்யபுஜஸூத்ரேண*க்ரதிதா ஹி*ஸா*ஸ்த்ரீமாலா* ... *
ஸூத்ரே*க்ரதிதா*மத்தஷட்பதா*மாலேவ*சுசுபே* (கூங)

లతానాంమాధవేమాసి ఫుల్లానాంవాయుసేవనాత్
అన్యోన్యమాలాగ్రథితం సంసక్తకుసుమోచ్చయం.

மாதவே*மாஸி*புல்லானாம்*லதானாம்*வாயுஸேவநாத்* . *
அன்யோன்யமாலாக்ரதிதம்*ஸம்ஸக்தகுஸுமோச்சயம்* ... (கூச)

அவர்களுள் சிலா*கங்கண கேயூரங்களை யணிந்த * தங்கைகளையும்* சில வனிதையர்கள் * புணருமபொழுதவிழ்ந்து சுருட்டியழகிய * தம்மாடைகளையும்*தலைகளையாக வைத்துக்கொண்டு*அங்கே*துயின்றனர்கள்(கூ0) சிலா*மற்றொருவருடைய மார்பிலேயும் * சிலா * அவளுடைய * கையின மேலும்*மற்றொருவள*மற்றொருவளுடைய*மடியிலேயும்*மற்றொருவள்* அவளுடைய*கைகளிலேயும (தலைவைத்துக்கொண்டுதுயின்றனர்கள)(கூக) இவ்வண்ணமொருவர்கொருவர்களினுடைய*துடை பக்கம் இடை முதுகு முதலிய அங்கங்களில்*தலைவைத்துக்கொண்டு* ஒருவர்க்கொருவர் அவ்வங்கங்களோடு அவ்வவ்வங்கங்களைத் தாக்கக்கொண்டும் * மதமயக்கினாலும் - கட்பினாலுமிணைபிரியாமல் தூங்கினர்கள் * (கூஉ) இவ்வண்ணமொருவர்க்கொருவர்களின் புஜங்களெனனும் நூலினால்*தொடுக்கப்பட்ட* அந்தப்*பெண்களின் வரிசையான*நூல்* கோக்கப்பட்டு*மதங்கொண்ட வண்டுகள் மொய்க்கின்ற*பூமாலைபோல*விளங்கிற்று* (கூங) சித்திரை மாசி*மாஸங்களில*களித்து மலர்ந்த*பூங்கொடிகள் * மந்தமாருதம் வீசுவதினால் * ஒன்றுக்கொன்று மாலையாக விடைவிடாது சேர்ந்தும் மலர்கள் மிகவடர்ந்தும்* ... . (கூச)

వ్యతివేష్టితసుస్కంధ మన్యోన్యభ్రమరాకులం
ఆసీద్వనమివోద్ధూతం స్త్రీవనం రావణస్య తత్.

வ்யதிவேஷ்டிதஸுஸ்கந்தம்*அன்யோன்யப்ரமராகுலம்* ... *
உத்தூதம்*வனமிவ*தத்*ராவணஸ்ய*ஸ்த்ரீவனம்*ஆஸீத்*... (௨௫)

ఉచితేష్వపి సువ్యక్తం న తాసాం యోషితాం తదా
వివేకశ్శక్య ఆధాతుం భూషణాంగాంబరస్రజాం

பூஷணாங்காம்பரஸ்ரஜாம்*உசிதேஷ்வபி*ஸுவ்யக்தம் * ..
ஆதாதும்*தாஸாம்*யோஷிதாம்*ததா*விவேகஃ*நசக்யஃ* .. (௨௬)

రావణే సుఖసంవిష్టే తాః స్త్రియో వివిధప్రభాః
జ్వలంతః కాంచనా దీపాః ప్రైక్షంతానిమిషా ఇవ.

ராவணே*ஸுகஸம்விஷ்டே*விவிதப்ரபாஃ*தாஃ*ஸ்த்ரியஃ* *
ஜ்வலந்தஃ*காஞ்சனாஃ*தீபாஃ*அநிமிஷா இவ*ப்ரைக்ஷந்த*... (௨௭)

రాజర్షిపితృదైత్యానాం గంధర్వాణాం చ యోషితః
రాక్షసానాం చ యాః కన్యా స్తస్య కామవశం గతాః

ராஜர்ஷிபித்ருதைத்யாநாம்*கந்தர்வாணாஞ்ச*யோஷிதஃ* *
ராக்ஷஸாநாஞ்ச*யாஃ*கன்யாஃ*தஸ்ய*காமவசங்கதாஃ*... (௨௮)

యుద్ధకామేన తాస్సర్వా రావణేన హృతా స్త్రియః
సమదా మదనేనైవ మోహితాః కాశ్చిదాగతాః.

தாஃ*ஸ்த்ரியஃ*ஸர்வாஃ*யுத்தகாமேன*ராவணேன*ஹ்ருதாஃ* *
ஸமதாஃ*காஶ்சித*மதனேனைவ*மோஹிதாஃ*ஆகதாஃ* ... (௨௯)

ஒன்றுக்கொன்று மரங்களின் தழைகள் சூழ்ந்தும் * ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு வரிவண்டுகளோடவிடாது பாய்ந்தும்* மந்தமாருதத்தினு லசைந்துமுள்ள*பூஞ்சோலைபோல*அந்த*ராவணனுடைய * பெண்வனமும்*திகழ்ந்தது*(௨௫) கலைந்த மணியணிகளையும், குறைந்த அங்கங்களையும், அவிழ்ந்த ஆடைகளையும், அறுந்த பூமாலைகளையும் * அவ்வவற்றிற்குரிய விடங்களில்*நன்றாக வைத்துக்கொள்ளவும் * அந்த*ராவணன் மனைவிகளுக்கு*அப்பொழுது*உணர்வு*நிகழ்ந்திலது* (௨௬) ராவணனை*இவ்வண்ண மின்புற்றுறங்குகையில*பற்பலவண்ணமுடைய*அந்தக*காந்தையர்களை*யெரிகின்ற*தங்ககொத்துவிளக்கிலேற்றிய தீபங்கள*அசைவின்றி யிமையாதவர்கள்போலப்*பார்த்தன* (௨௭) ராஜாக்களுடையவும், ரிஷிகளுடையவும், பிதிர்களுடையவும், தானவர்களுடையவும*கந்தருவர்களினுடையவும்*பெண்களுள் யார் யார் மிக வழகுடையார்களோ அவர்களும்*ராக்ஷஸர்களினுடையவும்* எவர்கள * சிறந்தவர்களோ அந்தக் கன்னிகைகளும் * அந்த ராவணனுக்குக் * காமத்தினல் வசமாயினர்கள* (௨௮) அந்தப்*பெண்*களெல்லோரும்*போர்செய்வதில் மிக விருப்பமுற்ற * ராவணனால் * போர் செய்து அவர்கள் பந்துக்களைவென்று பலாத்தால் யெடுத்து வரப்பட்டவர்கள்*மதமேறிய * சிலர*காமத்தினலேயே * மயல்கொண்டு*வலுவில் வந்தார்கள்* ... ... (௨௯)

న తత్ర కాచిత్ప్రమదా ప్రసహ్య వీర్యోపపన్నేన గుణేన లబ్ధా
న చాన్యకామాపి న చాన్యపూర్వా వినా వరార్హాం జనకాత్మజాం తామ్.

தத்ர*காசித்*ப்ரமதா*ப்ரஸஹ்ய*வீர்யோபபன்னேந*குணேந*லப்தாந .. *
அன்யகாமாபி*ச*அன்யபூர்வா*ச*வரார்ஹாம்*ஜநகாத்மஜாம்*தாம்*விநா(௭0)

న చాకులీనా న చ హీనరూపా నాదక్షిణా నానుపచారయుక్తా
భార్యాభవత్తస్య న హీనసత్త్వా న చాపి కాన్తస్య న కామనీయా.

காந்தஸ்ய*தஸ்ய*பார்யா*அகுலீநா*ந*ச*ஹீநரூபா*ந*ச*அதக்ஷிணா* ... *
ந*அநுபசாரயுக்தா*ந*ஹீநஸத்வா*நாபவத்*ந*காமனீயா*நசாபி* ... (௭௧)

బభూవ బుద్ధిస్తు హరీశ్వరస్య యదీదృశీ రాఘవధర్మపత్నీ
ఇమా యథా రాక్షసరాజభార్యాః సుజాతమస్యేతి హి సాధుబుద్ధేః

இமாஃ*ராக்ஷஸராஜபார்யாஃ*யதா*ராகவதர்மபத்நீ*ஈத்ருசீ*யதி* ... *
அஸ்ய*ஸுஜாதம்*இதி*ஸாதுபுத்தேஃ*ஹரீச்வரஸ்ய*புத்திஸ்து*பபூவ*...(௭௨)

పునశ్చ సోఽచిన్తయదార్తరూపో ధ్రువం విశిష్టా గుణతో హి సీతా
అథాయమస్యాం కృతవాన్ మహాత్మా లఙ్కేశ్వరః కష్టమనార్యకర్మ

புநச்ச*ஸஃ*ஆர்த்தரூபஃ*ஸீதா*குணதோ*ஹி*விசிஷ்டா*த்ருவம்*அத*அயம்*மஹாத்மா*லங்கேச்வரஃ*அஸ்யாம்*அநார்யகர்ம*க்ருதவான்*கஷ்டம்*அசிந்தயத்*()

அவர்களுள்*ஒரு*பெண்ணாவது* மணமின்றி பலாத்தாரத்தால் * புணரப்பட்டிலள்*தோள்வலியுடன்கூடிய * நற்குணத்தாலேயே*காமமுற்றவளாகி யடையப்பட்டனள்*இவனைச்சேர்ந்த பின் மற்றொருவர்மீதாசையுற்றவளு*மிலள்*இவனைச் சேர்வதன்முன் மற்றொருவனைக் காமுற்றவளு * மிலள்* மிகச் சிறந்த நற்குணமுடைய*ஜநகராஜன்திருமகளாகிய*அந்தச்சீதாதேவி யொருவள்மாத்திரம்*தவிர* (மற்றெல்லாச் சிறந்த பெண்களும் அவனைக் காமுற்றே சேர்ந்தனர்கள்*(௭0) அழகிய*அந்த ராவணனுடைய*பாரியைகளுள் ஒருவளாவது* இகழ்குலத்தவளு*மிலள் * அழகிலாதவளு*மிலள்* அறிவிலாதாளு*மிலள் * உபசாரஞ் செய்யப்படாதவளு*மிலள் * திறமை யற்றவளு*மிலள் * காமுறத்தகாதவளு*மிலள்* (௭௧) இத்தன்மையராகிய இந்த*ராக்ஷஸராஜன் பாரியைகள் * எவ்வண்ணம் வசப்பட்டிருக்கின்றனர்களோ*ஸ்ரீராமன் தருமபத்தினியாகிய ஸீதாபிராட்டியும்*அவ்வண்ணமே வசப்பட்டிவ்வகையாக*இருந்தனளாகில்* அப்பொழுதிந்த ராவணன் பிறப்பு*நல்பிறப்பாகும்*என்று * நல்லறிவினராகிய * அந்தச் சிறியதிருவடிக்கும்*புத்தி*தோன்றிற்று*(௭௨) மீளவுமாராய்ந்து*அவர்*மெய்வருந்தி மனங்குன்றி*யந்தச் சீதாதேவி * நற்குண நற்செய்கைகளினாலே * யெல்லோர்க்கும் தாய்போலச் சிறந்து பணியத்தக்கவளென்ப * துண்மையேயன்றோ * ஆகிலு*மிந்த*மஹாத்துமாவாகிய*ராவணன்*இந்தப் பிராட்டி விஷயத்திலேயே*தீச்செயல்*புரிய நினைத்தனன்*அந்தோ* (எனிவ்வண்ணம் கெட்டழிகின்றான்) என்று நினைத்தனர்*... .. ... (௭௩)

சுந்தரகாண்டத்தில் ஒன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பத்தாவது சருக்கம்

சிறியதிருவடி முறையே ராவணனையும், தாதிகளையும், கடையில் மண்டோதரியையுங்கண்டு வியப்படைந்தது.

తత్రదివ్యోపమంముఖ్యం స్ఫాటికంరత్నభూషితం
అవేక్షమాణోహనుమాన్ దదర్శశయనాసనం

*ததர*அவேக்ஷமாணஃ*ஹநுமாந*திவயோபமம* . ... **
*முகயம*ஸபாடிகம*ரதநபூஷிதம*சயநாஸநம*ததாச* .. (௧)*

దాన్తకాఞ్చనచిత్రాఙ్గైర్వైడూర్యైశ్చవరాసనైః
మహార్హాస్తరణోపేతైరుపపన్నంమహాధనైః.

*தாந்தகாஞசநசித்ராங்கைஃ*வைடூர்யைசச*மஹாஹாஸ ... **
*தரணோபேதைஃ*மஹாதநைஃ*வராஸநைஃ*உபபனனம* ... (௨)*

తస్యచైకతమేదేశేసో గ్ర్యమాలావిభూషితం
దదర్శపాణ్డురంఛత్రం తారాధిపతిసన్నిభం.

*தஸயச*ஏகதமே*தேசே*அகாயமாலாவிபூஷிதம* .. **
*தாராதிபதிஸனனிபம*பாணடுசசதரம*ஸஃ*ததாச* ... (௩)*

జాతరూపపరిక్షిప్తం చిత్రభానుసమప్రభం
అశోకమాలావితతం దదర్శపరమాసనం.

*ஜாதரூபபரிக்ஷிபதம*சிதரபாநுஸமபரபம* ... ... **
*அசோகமாலாவிததம*பரமாஸநம*ததாச* . .. (௪)*

(அநந்தரம்) அவ்விடத்தில் * விவண்ணம பார்த்துக்கொண்டிருந்த* சிறியதிருவடி * விண்ணுலகங்களை நிகர்த்ததும* எல்லாவாஸனங்களுள் முதன்மையாங்கியும்*படிகத்தினால செய்யப்பட்டும் * பல மணிகளிழைத்துமிருக்கின்ற*சயனத்தைக்*கண்ணுற்றனர்*(௧) (அஃது) தந்தம் பொன் தங்கங்களினால்செய்து நவமணிகளிழைத்து விசித்திரமாகியும*வைடூரியமணிகளால் செய்யப்பட்டும * சிறந்த ரத்தின கம்பளங்களுடன கூடியுமுள்ள *, மிக விலையுயர்ந்த*சிறந்த ஆசனங்களுடன்*கூடித்திகழ்ந்தது* (௨) அதி*லொரு*புறத்தில்*சிறந்த முத்துவடங்கள் தொங்கவிட்டுத்*தாரைகள் சூழ்ந்த முழுமதிபோன்ற*வெள்ளைத*தனிக்குடையினையு*மந்தமாருதி*கண்டுகளித்தது * (௩) தங்கங்களினலியற்றப்பட்டு * செந்தீபோலொளிர்கின்ற * வசோகமலர்மாலைத் தோரணங்கட்டிய * மற்றொருசிறந்த ஆஸனத்தையுங் கண்ணுற்றனர்*... ... . (௪)

వాలవ్యజనహస్తాభిర్వీజ్యమానం సమన్తతః
గన్ధైశ్చ వివిధైర్జుష్టం వరధూపేన ధూపితం

வாலவ்யஜனஹஸ்தாபி:* ஸமந்தத:* வீஜ்யமானம்* ... *
விவிதை:* கந்தைச்ச* ஜுஷ்டம்* வரதூபேந* தூபிதம்* ... (௫)

పరమాస్తరణాస్తీర్ణమావికాజినసంవృతం
దామభిర్వరమాల్యానాం సమన్తాదుపశోభితం.

பரமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணம்* ஆவிகாஜினஸம்வ்ருதம்* ... *
வரமால்யானாம்* தாமபி:* ஸமந்தாத்* உபசோபிதம்* .. (௬)

తస్మిన్ జీమూతసంకాశం ప్రదీప్తోత్తమకుణ్డలం
లోహితాక్షం మహాబాహుం మహారజతవాససం.

தஸ்மின்* ஜீமூதஸங்காசம்* ப்ரதீப்தோத்தமகுண்டலம்* ... *
லோஹிதாக்ஷம்* மஹாபாஹும்* மஹாரஜதவாஸஸம்* (௭)

లోహితేనానులిప్తాంగం చన్దనేన సుగన్ధినా
సన్ధ్యారక్తమివాకాశే తోయదం సతటిద్గణం.

லோஹிதேந* ஸுகந்தினா* சந்தனேன* அநுலிப்தாங்கம்* ... *
ஆகாசே* ஸந்த்யாரக்தம்* ஸதடித்கணம்* தோயதமிவ* ... (௮)

వృతమాభరణైర్దివ్యైః సురూపం కామరూపిణం
సవృక్షవనగుల్మాఢ్యం ప్రసుప్తమివ మన్దరం,

திவ்யை:* ஆபரணை:* வ்ருதம்* ஸுரூபம்* காமரூபிணம்* ... *
ஸவ்ருக்ஷவனகுல்மாட்யம்* ப்ரஸுப்தம்* மந்தரமிவ* ... (௯)

(அ-ம்.) வெண்சாமரங்களைக் கையிலேந்திய சாதிகளினால்* நாற்புறங்
ரிலும்* வீசப்பட்டும்* மிருந்த* நற்சாந்தங்கள்* தெளிக்கப்பட்டும்* சிறந்த
பங்கள்* கமழ்விக்கப்பட்டும்* (௫) சிறந்த கம்பளங்கள் விரிக்கப்பட்டும்*
ந்த ஆட்டுத்தோலினால் மறைக்கப்பட்டும்* சிறந்த மணிமாலை மலர்மாலை
களின்* நிரைகளினால்* நாற்புறங்களிலு மொளிக்கப்பட்டு* திகழ்ந்தது* (௬)
ந்தச் சிறந்த ஆஸனத்தின்மீது* நீர்கொண்ட கொண்டல்போலக் கறுத்
ம்* திகழ்கின்ற சிறந்த குண்டலமணிந்தும்* இயல்பினாலும் மதுவுண்ட
னாலும் கண்கள் சிவந்தும்* முழங்காலளவுங் கைகள் நீண்டும்* சிறந்த
ஆடை யுடுத்தும்* (எ) செவ்விய* நன்மணம் வீசும்* நற்சாந்தம்* மெய்யெ
ளி திகழ்ந்துமிருந்ததனால்* விண்ணிடையில்* அந்திப்பொழுதில் செவ்
மேகங்களினால் செம்மையுற்ற* மின்னற்கொடிகள் திகழ்ந்த* கார்மேக
நிகர்த்தும்* () சிறந்த* நல்லணிகள்* அணிந்தும்* அழகிய வுருவும்
மே* நினைத்தபடி யுருவங்கொள்ளுந் திறமையுமிருந்தும்* மரஞ் செடி
புதர்கள் நிறைந்து* ஓய்வுற்றுறங்கும்* மந்தரமலைபோல் மேன்மை
ர்ந்தும்* ... ... (௯)

క్రీడిత్వోపరతం రాత్రౌ వరాభరణభూషితం
ప్రియం రాక్షసకన్యానాం రాక్షసానాం సుఖావహం.

*ராத்ரௌ * க்ரீடித்வா * உபரதம் * வராபரணபூஷிதம் * *
*ராக்ஷஸகன்யாநாம் * ப்ரியம் * ராக்ஷஸாநாம் * ஸுகாவஹம் * .. (௧0)*

పీత్వాప్యుపరతం చాపి దదర్శ స మహాకపిః
భాస్వరే శయనే వీరం ప్రసుప్తం రాక్షసాధిపం

*பீத்வாபி * உபரதஞ்சாபி * பாஸ்வரே * சயநே * ப்ரஸுப்தம் * .. **
*வீரம் * ராக்ஷஸாதிபம் * ஸ: * மஹாகபி: * ததர்ச * .. (௧௧)*

నిశ్శ్వసన్తం యథా నాగం రావణం వానరర్షభః
ఆసాద్య పరమోద్విగ్నస్సోపాసర్పత్సుభీతవత్

*நிச்வஸந்தம் * நாகம் யதா * ராவணம் * ஆஸாத்ய * வாநரர்ஷப: * **
*ஸ: * ஸுபீதவத் * பரமோத்விக்ந: * அபாஸர்பத * ... (௧௨)*

అథారోహణమాసాద్య వేదికాన్తరమాశ్రితః
సుప్తం రాక్షసశార్దూలం ప్రేక్షతే స్మ మహాకపిః.

*அத * மஹாகபி: * ஆரோஹணம் * ஆஸாத்ய * வேதிகாந்தரம் **
*ஆச்ரித: * ஸுப்தம் * ராக்ஷஸசார்தூலம் * ப்ரேக்ஷதே ஸ்ம * .. (௧௩)*

శుశుభే రాక్షసేన్ద్రస్య స్వపతశ్శయనోత్తమం
గన్ధహస్తిని సంవిష్టే యథా ప్రస్రవణం మహత్.

*ஸ்வபத: * ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய * சயநோத்தமம் * கந்தஹஸ்திநி * . . **
*ஸம்விஷ்டே * மஹத் * ப்ரஸ்ரவணம் யதா * சுசுபே * (௧௪)*

இரவெல்லாம் * கலவியின்பமுற * விளைத்தும * சிறப்புற்ற மணியா
யொளிர்த்தும * ராக்ஷஸகன்னிகைகளெல்லோருடையவும * அன்பு தங்கியும
ராக்ஷஸர்களெல்லாருக்கும * இன்பமளித்தும * (௧0) மதுபானஞ்செய்து
மதிமயங்கியும * மணிதிகழும * கட்டிலின்மேல * பள்ளிகொண்டும் * ஆண்மை
யுயர்ந்துமிருக்கின்ற * அந்த ராக்ஷஸராஜனை * யந்த * சிறியதிருவடி * கண்
ணுற்று (௧௧) சீறுகின்ற * நச்சரவம்போன்ற * அந்த ராவணனை * வருகிறசென்
வானர்களுட சிறந்தவரும் * தீரமுடையவருமாகியும் * மிகவும் அச்சமுற்
போல * மிக மெய்நடுங்கிப் * பின்னிட்டோடினார் * (௧௨) அநந்தரம்
மஹாமகிமையுற்றவராதலின் மனனிலையுற்று * மேலிட * மேற் * ம
வேதியின்மேல் * நின்று * துயில்கொண்ட * அந்த ராக்ஷஸராஜனை * யு
ற்றனர் * (௧௩) தூங்குகின்ற * அந்த ராக்ஷஸராஜனுடைய * அந்த
சயனதலமானது * மதமிகுந்த யானை * யுறங்குகின்ற * பெரிய * ம
மென்னுமலைபோலத் * திகழ்ந்தது * ... ...

కాఞ్చనాంగదనద్ధౌ చ దదర్శ స మహాత్మనః
విక్షిప్తౌ రాక్షసేన్ద్రస్య భుజావిన్ద్రధ్వజోపమౌ.

ஸ:*காஞ்சநாங்கதநத்தௌச*விக்ஷிப்தௌ*இந்த்ரத்வஜோ *
பமௌ*மஹாத்மந:*ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய*புஜௌ*ததர்ச* ... (௧௫)

ఐరావతవిషాణాగ్రై రాపీడనకృతవ్రణౌ
వజ్రోల్లిఖితపీనాంసౌ విష్ణుచక్రపరిక్షతౌ.

ஐராவதவிஷாணாக்ரை:*ஆபீடநக்ருதவ்ரணௌ* ... ... *
வஜ்ரோல்லிகிதபீநாம்ஸௌ*விஷ்ணுசக்ரபரிக்ஷதௌ* ... (௧௬)

పీనౌ సమసుజాతాంసౌ సంగతౌ బలసంయుతౌ
సులక్షణనఖాంగుష్ఠౌ స్వంగులీతలలక్షితౌ

பீநௌ*ஸமஸுஜாதாம்ஸௌ*ஸங்கதௌ*பலஸம்யுதௌ* *
ஸுலக்ஷணநகாங்குஷ்டௌ*ஸ்வங்குலீதலலக்ஷிதௌ* ... (௧௭)

సంహతౌ పరిఘాకారౌ వృత్తౌ కరికరోపమౌ
విక్షిప్తౌ శయనే శుభ్రే పఞ్చశీర్షావివోరగౌ.

ஸம்ஹதௌ*பரிகாகாரௌ*வ்ருத்தௌ*கரிகரோபமௌ* *
சுப்ரே*சயநே*விக்ஷிப்தௌ*பஞ்சசீர்ஷௌ*உரகாவிவ (௧௮)

శశక్షతజకల్పేన సుశీతేన సుగన్ధినా
చన్దనేన పరార్ధ్యేన స్వనులిప్తౌ స్వలంకృతౌ

சசக்ஷதஜகல்பேந*ஸுசீதேந*ஸுகந்திநா* ... *
பரார்த்யேந*சந்தநேந*ஸ்வநுலிப்தௌ*ஸ்வலங்க்ருதௌ (௧௯)

(அப்பொழுது) * அங்கசப்ரியதிருவடி * பொன்னாற்செய்த தோள்வளைகள் பூண்டு * கோணமல நீட்டப்பட்டு * தேவேந்திரனுடைய துவஜம் போல நீண்டுள்ள * அந்த மஹிமைபொருந்திய ராவணனுடைய * இரண்டு புஜங்களையும் * கண்டனர் * (௧௫) அப்புயங்கள் * ஐராவதமென்னும் விண்ணானை தன்னுடைய தந்தங்களின் நுனிகளினால் * மோதியடித்ததனால் காயம் செய்யப்பட்டும் * இந்திரன் வச்ராயுதத்தால் அடிபட்டுக்காயத்துப்பருத்த தோள்களையுடையதும் * ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் சக்கரத்தினால் அடிபட்டுள்ளதும் * இரண்டுதோள்களும் சரியாகவுயர்ந்தும் * மிகவுநீண்டும் * வலிமைமிகுந்தும் * நல்லிலக்கணமுற்ற நகங்களும், கட்டைவிரல்களும் பொருந்தும் * அழகியவிரல்கள் திகழ்ந்தும் * (௧௭) மெய்யிளைவுக்குத்தகுந்த * பரிகாயுதங்களைபோலத் * திரண்டுருண்டும் * யானைத்துதிக்கையில் முறையேசுருங்கியும் * வெண்மையாகிய * படுக்கையின்மேல் * ...ப்பட்டும் * ஐந்துதலையையுடைய * நாகங்களையொத்ததும் * (௧௮) உதிரம்போன்ற * குளிர்ந்து * நன்மணமிகுந்து * சிறந்த * சந்தனமிகப்பூசப்பட்டும் * நன்றாக அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டும் * (௧௯)

ఉత్తమస్త్రీవిమృదితౌ గన్ధోత్తమనిషేవితౌ
యక్షపన్నగగన్ధర్వ దేవదానవరావిణౌ.

உத்தமஸ்த்ரீவிம்ருதிதௌ*கந்தோத்தமநிஷேவிதௌ* ...
யக்ஷபன்னககந்தர்வதேவதானவராவிணௌ .. ... (௨௰)

దదర్శ సకపి స్తస్య బాహూ శయనసంస్థితౌ
మన్దరస్యాన్తరే సుప్తౌ మహాహీ రుషితావివ.

மந்தரஸ்ய*அந்தரே*ஸுப்தௌ*ருஷிதௌ*மஹாஹீஇவ *
சயநஸம்ஸ்திதௌ*தஸ்ய*பாஹூ*ஸ:*கபி:*ததர்ச* ... (௨௧)

తాభ్యాం సపరిపూర్ణాభ్యాం భుజాభ్యాం రాక్షసేశ్వరః
శుశుభేఽచలసంకాశ శ్శృంగాభ్యామివ మన్దరః.

அசலஸங்காச:*ஸ:*ராக்ஷஸேச்வர:*பரிபூர்ணாப்யாம்*தாப்யாம*
புஜாப்யாம*ச்ருங்காப்யாம*மந்தர இவ*சுசுபே* .. (௨௨)

చూతపున్నాగసురభి ర్వకులోత్తమసంయుతః
మృష్టాన్నరససంయుక్తః పానగన్ధపురస్సరః.

சூதபுன்னாகஸுரபி:*வகுளோத்தமஸம்யுத:* ... ... *
ம்ருஷ்டான்னரஸஸம்யுக்த:*பானகந்தபுரஸ்ஸர: ... (௨௩)

తస్య రాక్షససింహస్య నిశ్చక్రామ మహాముఖాత్
శయానస్య వినిశ్వాసః పూరయన్నివ తద్గృహం.

விநிச்வாஸ:*தத்க்ருஹம*பூரயன்னிவ*சயானஸ்ய* ... *
தஸ்ய*ராக்ஷஸஸிம்ஹஸ்ய*மஹாமுகாத*நிச்சக்ராம* ... (௨௪)

சிறந்தபெண்களின கரங்களினால வருடப்படும் * புனுகுஜவ்வாது முதலிய சிறந்தவாசனைகளூட்டப்பட்டும * யக்ஷா பன்னகா கந்தருவா தேவா தானவா முதலிய யாவரையும அழுவித்தும * (௨௰) மந்தரமலையின * இரண்டுபக்கங்களிலும * உறங்குகின்ற * சினமுற்ற * பெரியமலைப்பாம்புகளபோல * அந்தச்சயனத்தில் திகழ்ந்துமுள்ள * அந்தராவணனுடைய * கைகளை * யந்த மாருதி * யுற்றுப்பார்த்தனா (௨௧) மாமலையை நிகர்த்த * அந்த * ராக்ஷஸர்கோனாகிய ராவணன * எல்லாக்குணங்களு நிறைந்த * அந்த * விரண்டுபுஜங்களினாலும் * இரண்டு சிகரங்களினால் * மந்தரமலை திகழுவதுபோலத் * திகழ்ந்தனன * (௨௨) தேன்மா புன்னையும் இலவற்றின மணம்படிந்தும * சிறந்தமகிழின மணமிகுந்தும் * பற்பல உணவுகளின் வாசனைசிறந்தும் * சிறந்தபானங்களின் நன்மணமபோல் திகழ்ந்துமுள்ள * (௨௩) மூச்சுக்காற்றானது * அந்தப்பள்ளியறைமுழுதும் * நிறைப்பதுபோலத் * துயிலகொண்ட * வந்த * ராக்ஷஸ சிங்கத்தின * பெரியமுகத்திலின்றும * தோன்றி வீசிற்று * ...

ముక్తామణివిచిత్రేణ కాఞ్చనేనవిరాజితం
ముకుటేనాపవృత్తేన కుణ్డలోజ్జ్వలితాననం

முக்தாமணிவிசித்ரேண*காஞ்சனேந*அபவ்ருத்தேந ... *
மகுடேந*விராஜிதம்*குண்டலோஜ்வலிதாநநம்* ... (௨௫)

రక్తచన్దనదిగ్ధేన తథాహారేణశోభినా
పీనాయతవిశాలేన వక్షసాభివిరాజితం

ரக்தசந்தநதிக்தேந*ததா*ஹாரேண*சோபிநா* ... *
பீநாயதவிசாலேந*வக்ஷஸா*அபிவிராஜிதம் ... (௨௬)

పాణ్డురేణాపవిద్ధేన క్షౌమేణక్షతజేక్షణం
మహార్హేణసుసంవీతం పీతేనోత్తమవాససా.

பாண்டரேண*அபவித்தேந*க்ஷௌமேண*மஹார்ஹேண *
பீதேந*உத்தமவாஸஸா*ஸுஸம்வீதம்*க்ஷதஜேக்ஷணம் (௨௭)

మాషరాశిప్రతీకాశం నిశ్వసన్తంభుజఙ్గవత్
గాఙ్గేమహతితోయాన్తే ప్రసుప్తమివకుఞ్జరం.

மாஷராசிப்ரதீகாசம்*புஜங்கவத்*நிச்வஸந்தம் .. *
காங்கே*மஹதி*தோயாந்தே*ப்ரஸுப்தம்*குஞ்சரமிவ (௨௮)

చతుర్భిఃకాఞ్చనైర్దీపై ర్దీప్యమానచతుర్దిశం
ప్రకాశీకృతసర్వాఙ్గం మేఘంవిద్యుద్గణైరివ.

சதுர்பி:*காஞ்சநை:*தீபை:*தீப்யமாநை:*சதுர்திசம்* . *
வித்யுத்கணை:*ப்ரகாசீக்ருதஸர்வாங்கம்*மேகமிவ* ... (௨௯)

முத்துக்களினாலும், மற்றுமுள்ள நன்மணிகளினாலும், விசித்திரமாகித * தங்கத்தினாற்செய்யப்பட்ட * நீண்ட * கிரீடத்தினால் * விளங்குந்தும * மணிகுண்டலங்களினால் முகவொளிமிகுந்தும * (௨௫) செஞ்சாந்தணியப்பட்டும் * வெண்மைகுன்றாத * முத்துமாலையினால் * அழகுப்பட்டும் * பருத்துயர்ந்து நீண்டகன்றுமுள்ள * மார்பினால் * நன்குவிளங்கியும * (௨௬) வெண்மை நிறமுற்றும * கிழிவுறாதும * வெண்பட்டினால் செய்யப்பட்டும் * விலையுயர்ந்தும * தங்கச்சரிகைகலந்துசெய்யப்பட்டதனால், பீதவர்ணமுற்றும விளங்குகின்ற * சிறந்தநல்லாடை * யுடுத்தும * உதிரம்போலக் கண்களிரண்டும் மிகச்சிவந்தும் * (௨௭) மிகக்கறுத்தொளித்துள்ள உழுந்துகளின் குவையை நிகர்த்தும * நச்சரவம்போலப் * பெருமூச்செறிந்தும * கங்காநதியினது * மிகுந்த * வெள்ளத்தினடுவினில் * துயின்ற * மதயானைபோல வெள்ளியலப் பள்ளியறையினடுவினில் திகழ்ந்தும் *(௨௮) நான்கு * தங்க * கொத்துவிளக்குகளினால் * நான்கு திசைகளிலுஞ் சூழ்ந்தொளிகின்றமையினால் * மின்னற் கொடிகளினிரைகளினால் * ஓரிடமும விடாது விளங்குகின்ற * கரியமேகத்தைநிகர்த்தும் * (௨௯),

పాదమూలగతాశ్చాపి దదర్శ సుమహాత్మనః
పత్నీస్స ప్రియభార్యస్య తస్య రక్షఃపతేర్గృహే.

*ஸ-மஹாத்மந:*ப்ரியபார்யஸ்ய*தஸ்ய*ரக்ஷ:பதே:* ...
*பாதமூலகதாச்சாபி*பத்நீ:*ஸ:*க்ருஹே*ததர்ச* ... (௫௦)

శశిప్రకాశవదనాశ్చారు కుణ్డలభూషితాః
అమ్లానమాల్యాభరణా దదర్శ హరియూథపః.

*சசிப்ரகாசவதநா:*சாருகுண்டலபூஷிதா:* ... ... *
*அம்லாநமால்யாபரணா:*ஹரியூதப:*ததர்ச** ... (௫௧)

నృత్తవాదిత్రకుశలా రాక్షసేన్ద్రభుజాంకగాః
వరాభరణధారిణ్యో నిషణ్ణా దదృశే హరిః.

*ந்ருத்தவாதித்ரகுசலா:*ராக்ஷஸேந்த்ரபுஜாங்ககா:* ... *
*வராபரணதாரிண்ய:*நிஷண்ணா:*ஹரி:*தத்ருசே* ... (௫௨)

వజ్రవైడూర్యగర్భాణి శ్రవణాన్తేషు యోషితాం
దదర్శ తాపనీయాని కుణ్డలాన్యఙ్గదాని చ.

*யோஷிதாம*ச்ரவணாந்தேஷு*வஜ்ரவைடூர்யகர்பாணி* . *
*தாபநீயாநி*குண்டலாநி*அங்கதாநிச*ததர்ச** (௫௩)

తాసాం చన్ద్రోపమైర్వక్త్రైశ్శుభైర్లలితకుణ్డలైః
విరరాజ విమానం తన్నభస్తారాగణైరివ.

*சந்த்ரோபமை:*சுபை:*லலிதகுண்டலை:*தாஸாம*வக்த்ரை:* *
*தத*விமாநம*தாராகணை:*நபஇவ*விரராஜ* ... (௫௪)

மேன்மைமிகுந்தும * அன்புள்ளமனைவிகளசூழ்ந்தும்* புகழமலிந்துமுள்ள*அந்தராக்ஷஸகோனுடைய * பாதமூலத்திறபக்திருக்கின்ற*பத்திினிகளையும*அம்மாருதி*யந்தபபள்ளியறையில*கணடனா* (௫௦) முழுமதிபோலததிகழுமுகத்தவரும * அழகியமணிகுணடல மணிந்தவரும * வாடாதநன்மலாமாலை பூணடவருமாகிய வேறுசிலபெண்களையும * அந்த சசிறியதிருவடி * கண்டுவியபபுறறனா * (௫௧) ஆடுவதிலும பாடுவதிலும வாத்தியங்களமுழககுவதிலும * மிகததோந்து * ராவணனுடைய கைக்கீழபணிவிடைபூணடு * பரிசுபெறறபறபலமணியணிகளையணிந்துள்ள பறபல தாதிகளும * பமதிருகக * அமமாருதி * கண்ணுறறு * (௫௨) (மீளவும்) அந்தப்பெண்களின் * காதுநுனிகளில * வைரம வைடூரியங்களிழைத்த * பைம்பொனனாற்செய்த * குழைகளையும் * தோள் வளைகளையும்கண்டு மகிழ்ந்தனா * (௫௩) பூர்ணச்சந்திரன்போலநிலவுகின்ற * வழகிய * நற்குழையணிந்த * அநதபபெண்களின் * முகங்களினால் * அந்த விமானமானது * விண்மீனகளி னிளாகளினால் * விண்டலம்போல * விளங்கிற்று * .. .. (௫௪)

మదవ్యాయామఖిన్నాస్తా రాక్షసేన్ద్రస్య యోషితః
తేషుతేష్వవకాశేషు ప్రసుప్తా స్తనుమధ్యమాః

மதவயாயாமகினனா:*தநுமதயமா:*ராக்ஷஸேநதிரஸய*　　*
யோஷித:*தேஷு-தேஷு*அவகாசேஷு*பரஸுபதா:*　(௧௫)

అంగహారైస్తథైవాన్యా కోమలైర్నృత్యశాలినీ
విన్యస్తశుభసర్వాంగీ ప్రసుప్తావరవర్ణినీ

அனயா*வரவாணிநீ*கோமலை:*அஙகஹாரை:*　...　*
நருததசாலிநீ*ததைவ*விநயஸதசுபஸாவாஙகீ*பரஸுபதா　(௧௬)

కాచిద్వీణాంపరిష్వజ్య ప్రసుప్తాసంప్రకాశతే
మహానదీప్రకీర్ణేవ నలినీపోతమాశ్రితా

வீணாம*பரிஷவஜய*பரஸுபதா*காசித*பரகீரணா*　..　*
நளிநீபோதம*ஆசரிதா*மஹாநதீவ*ஸமபரகாசதே*　...　(௧௭)

అన్యాకక్షగతేనైవ మడ్డుకేనాసితేక్షణా
ప్రసుప్తాభామినీభాతి బాలపుత్రేవవత్సలా.

அனயா*அஸிதேக்ஷணா*பாமினீ*கக்ஷகதேனைவ*　..　*
மடடுகேந*பரஸுபதா*வதஸலா*பாலபுதரேவ*பாதி　(௧௮)

పటహంచారుసర్వాంగీ పీడ్యశేతేశుభస్తనీ
చిరస్యరమణంలబ్ధ్వా పరిష్వజ్యేవభామినీ

சாருஸாவாஙகீ*சுபஸதநீ*பாமினீ*படஹம*பீடய*　..　*
சிரஸய*ரமணம*லபதவா*பரிஷவஜயேவசேதே　(௧௯)

மதுவுண்ட மத்ததினாலும்*பறபல விளையாடல் புரிநததனாலு மிளைப புறறு * நுண்ணிடைமெல்நக * அநத * ராவணனை * மனைவிகளெல்லோரும் * அவவவ * விடஙகளில*ஙன கு துயினறனாகள * (௧௫) மறறொரு* பெண்ணரசு* அழகிய * அஙகாபிநயஙகளுடன * ஆட்டமாடி * யவவணணமே*அழகிய சரீரமெல்லாம் ஒளிக்குமாறு படுக்கையிறசாயந்து*துயினறனள * (௧௬) வீணையைத * தழுவிககொணடு * துயிலகொண்ட * மற்றொரு பெண்மணி*கரைகடநது பெருக*நறபுதலவனபோனற தோா தாமரை யோடையைச * சூழநத*மஹாநதிபோல*விளங்கினாள* (௧௭) மற்றொரு *கருங்குவளைபோனறகணணினையுடைய*கட்டழகி*கக்ஷத்தி லிடுக்கிய * மடடுக வாத்தியததுடனே * துயினறமைய்ன் * அன்புகூர்ந்து*தன்மகனை யிடையி லுடையவளபோல * வொளிததனள * (௧௮) மிகவு மழகிய ஸாவாவயவஙகளையு முடையவளும்*அழகிய கொஙகையளுமாகிய*ஒரு நலலியலாள் * படஹவாத்தியத்தைத * தழுவிககொணடு * நெடுநாள் தேசாந்தரம் போயிருந்துவந்த * நாயகனைக * கண்டு * களிப்புடன் தழுவிக்கொணடவளபோலத் * துயின்றனள *　...　...　(௧௯)

కాచిద్వంశం పరిష్వజ్య సుప్తా కమలలోచనా
రహః ప్రియతమం గృహ్య సకామేవ చ కామినీ.

காசித்*கமலலோசநா*வம்சம்*பரிஷ்வஜ்ய*ஸகாமா* ... *
ரஹ:*ப்ரியதமம்*க்ருஹ்ய*காமினீவ*ஸுப்தா (௪௰)

విపంచీం పరిగృహ్యాన్యా నియతా నృత్తశాలినీ
నిద్రావశమనుప్రాప్తా సహకాంతేవ భామినీ

விபஞ்சீம்*பரிக்ருஹ்ய*நியதா*ந்ருத்தசாலினீ*அன்யா* *
ஸஹகாந்தா*பாமினீவ*நித்ராவசம்*அனுப்ராப்தா (௪௧)

అన్యా కనకసంకాశైర్మృదుపీనైర్మనోహరైః
మృదంగం పరిపీడ్యాంగైః ప్రసుప్తా మత్తలోచనా.

மத்தலோசநா*அன்யா*கனகஸங்காசை:*ம்ருதுபீனை:* ... *
மனோஹரை:*அங்கை:*ம்ருதங்கம்*பரிபீட்ய*ப்ரஸுப்தா (௪௨)

భుజపార్శ్వాంతరస్థేన కక్షగేణ కృశోదరీ
పణవేన సహానింద్యా సుప్తా మదకృతశ్రమా.

அனிந்த்யா*மதக்ருதச்ரமா*க்ருசோதரீ*புஜபார்ச்வாந்தரஸ்தேன*
கக்ஷகேண*பணவேந ஸஹ*ஸுப்தா* ... (௪௩)

డిండిమం పరిగృహ్యాన్యా తథైవాసక్తడిండిమా
ప్రసుప్తా తరుణం వత్సముపగూహ్యేవ భామినీ.

அன்யா*டிண்டிமம்*பரிக்ருஹ்ய*ததைவ*ஆஸக்தடிண்டிமா *
தருணம்*வத்ஸம்*உபகூஹ்ய*பாமினீவ*ப்ரஸுப்தா (௪௪)

மற்றொரு * செந்தாமரைக்கண்ணி *வம்சவாத்தியத்தை * யணைந்து கொண்டு*காதலிருந் * தேகாந்தத்தில * அன்புள்ள கணவனைத் * தழுவி மகிழ்ந்த * காமினிபோலத் * துயின்றனள் * (௪௰) விபஞ்சியெனும் வாத்தியத்தை * யணைந்து * விழாமல * நாட்டியமாடிய*வேறொருவள் * நாயகனைத் தழுவிக்கொண்ட * காமுகிபோலத்*துயி* லுற்றனள்*() மதமயக்குற்ற கண்ணினளாகிய * மற்றொருவள் * பைம்பொன்னை நிகர்த்தும * மென்மையிருந்து பருத்தும * மிகக் காமுறப்பட்டுமுள்ள * அங்கங்களினால் * மிருதங்க வாத்தியத்தைத் * தழுவிக் கொண்டு * தூங்கினள் * (௪௨) இகழ்தற்கரியாதவளும * மதத்தனால மிகவும் சிரமமுற்றவளும் * நுண்ணிடை சிறந்தவளுமாகிய வேறொருவள * கைக்கும பக்கத்துக்கு மிடையில * கக்ஷத்திலிடுக்கிய * பணவ வாத்தியத்துடனே * யுறங்கினள * (௪௩) மற்றொருவள * பெரிய தோடிண்டிம வாத்தியத்தை * யொருபுறத்தில் தழுவிக்கொண்டும * அப்படியே * மற்றொரு சிறியடிண்டிமத்தை மற்றொரு புறத்தி லணைந்துகொண்டும் * நாயகனையும * சிறுபுதல்வனையும * தழுவிக்கொண்ட * பூங்குழலாளபோலத் * துயின்றனள் * ()

కాచిదాడంబరం నారీ భుజసంయోగపీడితం
కృత్వా కమలపత్రాక్షీ ప్రసుప్తా మదమోహితా.

கமலபத்ராக்ஷீ* காசித்* நாரீ* ஆடம்பரம்* *
புஜஸம்யோகபீடிதம்* க்ருத்வா* மதமோஹிதா* ப்ரஸுப்தா (௪௫)

కలశీమపవిధ్యాన్యా ప్రసుప్తా భాతి భామినీ
వసన్తే పుష్పశబలా మాలేవ పరిమార్జితా

கலசீம்* அபவித்ய* ப்ரஸுப்தா* அன்யா* பாமினீ* ... *
வஸந்தே* புஷ்பசபலா* பரிமார்ஜிதா* மாலேவ* பாதி* .. (௪௬)

పాణిభ్యాం చ కుచౌ కాచిత్ సువర్ణకలశోపమౌ
ఉపగూహ్యాబలా సుప్తా నిద్రాబలపరాజితా.

காசித்* அபலா* ஸுவர்ணகலசோபமௌ* குசௌ* *
பாணிப்யாம்ச* உபகூஹ்ய* நித்ராபலபராஜிதா* ஸுப்தா* (௪௭)

అన్యా కమలపత్రాక్షీ పూర్ణేన్దుసదృశాననా
అన్యామాలిఙ్గ్య సుశ్రోణీం ప్రసుప్తా మదవిహ్వలా.

கமலபத்ராக்ஷீ* பூர்ணேந்துஸத்ருசாநநா* அன்யா* ஸுச்ரோணீம் *
அன்யாம்* ஆலிங்க்ய* மதவிஹ்வலா* ப்ரஸுப்தா* (௪௮)

ఆతోద్యాని విచిత్రాణి పరిష్వజ్య వరస్త్రియః
నిపీడ్య చ కుచైః సుప్తాః కామిన్యః కాముకానివ.

காமின்ய:* காமுகானிவ* வரஸ்த்ரிய:* விசித்ராணி* .
ஆதோத்யானி* பரிஷ்வஜ்ய* குசை:* நிபீட்ய ச* ஸுப்தா:* (௪௯)

தாமரை யிதழ்போன்ற * கண்களையுடைய * மற்றொரு * பெண்ணரசு * ஆடம்பரமென்னும் வாத்தியத்தைத் * இரண்டு கைகளினாலுந் தழுவிக் * கொண்டு * மதமயக்குற்றுத் * துயின்றனள் * (௪௫) கடவாத்தியத்தை * யணைந்து * துயில்கொண்ட * மற்றொரு * வாணுதலாள் * வஸந்த காலத்தில் * பற்பல மலர்க ளடர்த்துக்கட்டி * யலங்கரிக்கப்பட்ட * மாலைபோல * விளங்கினள் * (௪௬) மற்றொரு * பெண்மணி * பொற்கலசங் களைப்போன்ற * தன் கொங்கைகளையே * கைகளினால் * தழுவி * தூக்க மயக்குற்றவளாகித் * துயின்றனள் * (௪௭) தாமரை யிதழ்போன்ற கண் ணுடையாளும் * முழுமதிபோன்ற முகத்தவளுமாகிய * மற்றொருவள் * அழகிய நிதம்பமுடைய * மற்றொருவளை * யணைந்து கொண்டு * மெய் மறந்து * துறங்கினள் * (௪௮) (இவ்வண்ணம்) காமினிகள் * காமுற்றகண வர்களைத் தழுவிக்கொள்வதுபோல * அந்தச் சிறந்த பெண்களெல்லோ ரும் * பலவகைப்பட்ட * வாத்தியங்களைத் தழுவிக் * கொங்கைகளி லணைத்துக்கொண் * டுறங்கினார்கள் * ... ... (௪௯)

తాసామేకాన్తవిన్యస్తే శయానాం శయనే శుభే
దదర్శ రూపసంపన్నా మపరాం స కపి స్స్త్రియం.

தாஸாம்*ரூபஸம்பன்னாம்*அபராம்*ஸ்த்ரியம்* ... ... *
ஏகாந்தவிந்யஸ்தே*சுபே*சயனே*சயானாம்*ஸகபி:*ததர்ச* (ரு0)

ముక్తామణిసమాయుక్తై ర్భూషణై స్సువిభూషితాం
విభూషయన్తీమివ తత్స్వ శ్రియా భవనోత్తమం.

முக்தாமணிஸமாயுக்தை:*பூஷணை:*ஸு-விபூஷிதாம்* ... *
ஸ்வச்ரியா*தத்*பவனோத்தமம்*விபூஷயந்தீமிவ* ... (ருக)

గౌరీం కనకవర్ణాభా మిష్టా మన్తఃపురేశ్వరీం
కపిర్మన్దోదరీం తత్ర శయానాం చారురూపిణీం.

கௌரீம்*கனகவர்ணாபாம்*இஷ்டாம்*அந்த:புரேச்வரீம்* ... *
தத்ர*சயானாம்*சாருரூபிணீம்*மந்தோதரீம்*கபி:* . (ருஉ)

స తాం దృష్ట్వా మహాబాహు ర్భూషితాం మారుతాత్మజః
తర్కయా మాస సీతేతి రూపయౌవనసంపదా

மஹாபாஹு:|மாருதாத்மஜ:*ஸ:|பூஷிதாம்*தாம்* ... *
த்ருஷ்ட்வா*ரூபயௌவனஸம்பதா*ஸீதேதி*தர்கயாமாஸ* (ருங)

హర్షేణ మహతా యుక్తో ననన్ద హరియూథపః

ஹரியூதப:*மஹதா*ஹர்ஷேண*யுக்த:*நநந்த* ... (ருங½)

ఆస్ఫోటయామాస చుచుంబ పుచ్ఛం ననన్ద చిక్రీడ జగౌ జగామ
స్తంభానరోహన్నిపపాత భూమౌ నిదర్శయన్ స్వాం ప్రకృతిం కపీనాం

ஸ்வாம்*கபீனாம்*ப்ரக்ருதிம்*நிதர்சயன்*ஆஸ்போடயாமாஸ*புச்சம்*சுசும்ப* *
நநந்த*சிக்ரீட*ஜகௌ*ஜகாம*ஸ்தம்பான்*அரோஹத்*பூமௌ*நிபபாத* (ருச½)

இவ்வகையாகத் துயில்கொண்ட அந்தப் பெண்மணிகளெல்லோரை யுங்கண்ட * அழகில் மிகச்சிறந்த * மற்றொரு * பெண்ணரசு * தனித்தோ ரிடத்தில் போடப்பட்ட * இனிய * பஞ்சணையின்மேல் * படுத்திருக்க * அம்மாருதி * கண்ணுற்று * (ரு0) முத்துகளும் மணிகளுமிழைத்த * நல் லணிகளை * யணிந்து * தன்னொளியினாலேயே * அந்தப் * பள்ளியறை யெங்கும் * விளங்கச்செய்பவளும் * (ருக) கௌரவண்ணமுற்றுப் * பை ம்பொன்போ லொளிப்பவளும்* இராவணனுக்கினியவளும் * அந்தப்புரத் துக்கெல்லாம் நாயகியும் * அவ்விடத்திற் றுயில்பவளும் * அழகிய வுருவ முடையவளுமாகிய * அந்த மண்டோதரியையே * வாநரசாதியும் * (ருஉ) சிறந்த தோள்வலியுற்றவருமாகியும் * நல்லணியணிந்த * வேறொருவளொ ன்று * நினைத்து * அழகினாலும் பருவத்தினாலும் சீர்மையினாலும் * இவள் தான் ஸீதாபிராட்டியென்று * ஊஹித்து * (ருங) வாநரர்களுட் சிறந்த வரான்னவன் * மிகுந்த * களிப்பு * கொண்டு * மகிழ்ந்து * (ருங½) தமக் கியல்பாயுற்ற * குரங்கின * தன்மை * இத்தன்மையதென யாவர்க்கு மறி விப்பவர்போல * காஜனைசெய்து * வாலை * மோந்துகடித்து * மகிழ்ந் * தாடிப் * பாடி * யோடிக் * கம்பங்களின் * மேலேறிக் * கீழே * யிறங்கி இவ்வகையாகநிலையுறாமல் பற்பலசேட்டைகள்செய்துமகிழ்ந்தனர். (ருச½)

சுந்தரகாண்டத்தில் பத்தாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

பதினோராவது சருக்கம்.

இராவணனுடைய அந்தப்புரமெங்குந்தேடியும் பிராட்டியைமாத்திரம் காணமல சிறியதிருவடி மறுபடியும் புரமெங்குந் தேடிசசிந்தையடைந்தது.

అవధూయచతాంబుద్ధిం బభూవావస్థితస్తదా
జగామచాపరాంచిన్తాం సీతాంప్రతిమహాకపిః.

மஹாகபி:*ததா*தாம*புத்திம்*அவதூயச*அவஸ்தித:*பபூவ* *
ஸீதாம*ப்ரதி*அபராம*சிந்தாம*ஜகாமச* ... ... (க)

నరామేణవియుక్తాసా స్వప్తుమర్హతిభామినీ
నభోక్తుంనాప్యలంకర్తుం నపానముపసేవితుం.

ஸா*பாமினீ*ராமேண*வியுக்தா*ஸவப்தும*நார்ஹதி* ... *
போக்தும்*ந*அலங்கர்தும*நாபி*பானம*உபஸேவிதும்*ந* (உ)

నాన్యంనరముపస్థాతుం సురాణామపిచేశ్వరం
నహిరామసమఃకశ్చి ద్విద్యతేత్రిదశేష్వపి.

ஸுராணமபிச*ஈச்வரம*அன்யம*நரம்*உபஸ்தாதும்* ... *
ந*ராமஸம:*த்ரிதசேஷ்வபி*கச்சித*ந்ஹிவித்யதே* .. (ங)

అన్యేయమితినిశ్చిత్య పానభూమౌచచారసః
క్రీడితేనాపరాఃక్లాన్తా గీతేనచతథాపరాః.

இயம*அன்யா*இதி*நிச்சித்ய*ஸ:*பானபூமௌ*சசார* ... *
அபரா:*க்ரீடிதேந*க்லாந்தா:*ததா*அபரா:*கீதேந* ... (ச)

அந்த வானரவீரராகிய சிறியதிருவடி * யப்பொழுது * அந்த * வானரபுத்தியை * விட்டுவிட்டு * மனநிலையுற்றவ * ராகிய (பின்பு) ஸீதாதேவியைக் *குறித்து * மற்றொரு * நற்சிந்தை * யுற்றவராகி (இவ்வண்ணம்) எண்ணமுற்றவராயினா (க) அந்தக * கற்பொளிமிகுந்த ஸீதாபிராட்டி * பெருமானைவிட்டுப் * பிரிந்தபின் * படுக்கவு * மாட்டாள் * புஜிக்கவு * மாட்டாள் * அலங்காரஞ்செய்துகொள்ளவு * மாட்டாள * மதுபானஞ் * செய்யவு * மாட்டாள (உ) தேவர்களுக்கு * மிறையாகிய தேவேந்திரன்வந்தாலும * மற்றொரு * புருஷனைக*கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவு* மாட்டாள் * ஸ்ரீராமனுக்கு நிகரானவன*தேவர்களிலும்*ஒருவனு*மில்லையன்றோ * (ங) (ஆகலாலிவள் ஸீதாதேவியலலள்) இவள*யாரோவேறொருவளோ*என்று*நிச்சயம்பூண்டு *அத்தனமையாகவே*பானசாலையிலுஞ்*சென்றுபார்த்தனர்*அங்குசிலர* விளையாடி விளையாடி இளைத்துறங்கிடக்தனர்*அப்படியே*சிலர்*பாடிபபாடி*யிளைத்திருந்தனர்* ... (ச)

నృత్తేన చాపరాః క్లాన్తాః పానవిప్రహతా స్తథా
మురజేషు మృదంగేషు పీఠికాసు చ సంస్థితాః

*அபராஃ*நருத்தேந*கலாந்தாஃ*ததா*பானவிப்ரஹதாஃ* ... *
*முரஜேஷு*ம்ருதங்கேஷு*பீடிகாஸு*ச*ஸம்ஸ்திதாஃ* (ரு)*

తథా ऽऽస్తరణముఖ్యేషు సంవిష్టాశ్చాపరా స్త్రియః.

*ததா*அபராஃ*ஸ்திரியச*ஆஸ்தரணமுக்யேஷு*ஸம்விஷ்டாஃ*

అంగనానాం సహస్రేణ భూషితేన విభూషణైః
రూపసల్లాపశీలేన యుక్తగీతార్థభాషిణా.

దేశకాలాభియుక్తేన యుక్తవాక్యాభిధాయినా
రతాభిరతసంసుప్తం దదర్శ హరియూథపః

*விபூஷணைஃ*பூஷிதேந*ரூபஸல்லாபசீலேந* ... ... *
*யுக்தகீதா ர்த்தபாஷிணா*தேசகாலாபியுக்தேந* .. .. *
*யுக்தவாக்யாபிதாயிநா*அங்கநாநாம்ஸஹஸ்ரேண* ... *
*ரதாபிரதஸம்ஸுப்தம்*ஹரியூதபஃ*ததர்ச* .. ... (எ௨)*

తాసాం మధ్యే మహాబాహుః శుశుభే రాక్షసేశ్వరః
గోష్ఠే మహతి ముఖ్యానాం గవాం మధ్యే యథా వృషః.

*மகாபாஹுஃ*ராக்ஷஸேச்வரஃ*மகதி*கோஷ்டே*முக்யாநாம்* *
*கவாம்*மத்யே*வருஷஃ*யதா*தாஸாம*மத்யே*சுசுபே* (அ௨)*

சிலா*ஆடியாடி*யிளைத்திருந்தனா*அப்படியேசிலா*பானமயக்குற்றிருந்தனா*முரவவாத்தியங்களிலும்*மிருதங்கங்களிலும * பீடிகைகளிலும சாய்ந்துறங்கினவர் பலா* (ரு) அப்படியே*மற்றுஞ்சில*பெண்மணிகள* உயாந்த படுக்கைகளில*படுத்துறங்கினாகள* (ரு௨) ஆபரணஙக* அணிந்தும்*(அதற்குமேல்) தங்கள அழகைப் புகழ்ந்துகொண்டும*பண்ணுறுக்கிசைந்தபாட்டுகளின பொருளகளை வெளியிட்டுககொண்டும * காலம்தசஙகளை யறிந்து நடக்கும தன்மைபூண்டும * அவரவாகளுக்குத் தக்கபடி பேசுந்திறமைகொண்டு மிருக்கிற * பல்லாயிரம அஙகனைகளுடன*புணர்ந்திளைத்துறங்கியிருக்கிற (ராவணனையும) அனுமான*கண்ணுற்றனா * () தோளவலிமிகுந்த * அரக்கர்குலத்தரசன*பெரிய * கொட்டத்திலகல்* உயர்ந்த*பசுக்களின*நடுவில * வருஷபம்*போல*அப்பெண்மணிகளின* நடுவில்*விளங்கினன* ... ... (அ௨)

సరాక్షసేన్ద్రస్యశుభ్రితా భిఃపరివృతస్స్వయం
కరేణుభిర్యథారణ్యం పరికీర్ణో మహాద్విపః.

நாரீபிஃ*ஸ்வயம்*பரிவ்ருதஃ*ஸஃ*ராக்ஷஸேந்த்ரஃ*அரண்யே*
கரேணுபிஃ* கீர்ணஃ*மஹாத்விபஃ*யதா*ஏகபே* ... (௯)

సర్వైశ్చాలంకృతాంచ పానభూమింమహాత్మనః
దదర్శహరిశార్దూల స్తస్యరక్షఃపతేర్గృహే.

ஹரிசார்தூலஃ*ஸஃ*தஸ்ய*ரக்ஷஃபதேஃ*க்ருஹே*
ஸர்வகாமைஃ*உபேதாம*பானபூமிஞ்ச*ததர்ச* ... ... (௰)

మృగాణాంమహిషాణాంచ వరాహాణాంచభాగశః
తత్రన్యస్తాని మాంసాని పానభూమౌదదర్శసః

தத்ர*பானபூமௌ*பாகசஃ*ந்யஸ்தானி*ம்ருகாணாம்* .. *
மஹிஷாணாஞ்ச*வராஹாணாஞ்ச*மாம்ஸானி*ஸஃ*ததர்ச* (௧௧)

రౌక్మేషుచవిశాలేషు భాజనేష్వర్ధభక్షితాన్
దదర్శహరిశార్దూలో మయూరాన్కుక్కుటాంస్తథా

ததா*ஹரிசார்தூலஃ*ரௌக்மேஷு*விசாலேஷு*பாஜனேஷு*
அர்த்தபக்ஷிதான்*மயூரான்*குக்குடான்*ததர்ச* .. .. (௧௨)

వరాహవార్ధ్రాణసకాన్ దధిసౌవర్చలాయుతాన్
శల్యాన్మృగమయూరాంశ్చ హనూమానన్వవైక్షత.

ஹனூமான்*ததிஸௌவர்ச்சலாயுதான்*வராஹவார்த்ராணஸகான் *
சல்யான்*ம்ருகமயூராம்ச*அந்வவைக்ஷத* ... .. (௧௩)

அப்பெண்ணரசிகள் * ஆவலுடன் * சூழவிருக்கிற * இராவணன் *
பெருங்காட்டில் * ஆனைப்பேடுகளால் * சூழப்பட்ட * பெருங்களிறு *
போலே * பிரகாசித்தனன் * (௯) (பின்பு) வானரரிற் சிறந்த திருவடி*
பெருந்தன்மையனாய * அரக்கர் கரசனான * அவ்விராவணனுடைய *
அரண்மனையில் * வேண்டுமவையெல்லாம * நிறைந்திருக்கும் * உண்வி
னிடத்தை நோக்கினா * (௰) அந்தப்பருகுமறையில * வெவ்வேறுபிரி
வாய் * வைக்கப்பட்ட * மான் * கிடா * பன்றிகளின * மாமஸங்களை *
மாருதி * கண்டனா * (௧௧) (பின்னும்)மாருதி * பெரிய *பொற * பாத்
திரங்களில * பாதிபுஜித்துவிட்ட * மயில *கோழிகளை*நோக்கினா (௧௨)
(மேலுமங்கே) வானராகோமான் *தயிரும ருசகமென்னும் உப்பும் சேர்
த்துப பக்குவமசெய்த*ஸூகரம் * கட்கமிருகம * முட்பன்றி*மான்மயில்*
(இவைகளையும்) கண்டனர்* ... ... (௧௩)

శ్రేశరాస్వివిధాన్సిద్ధాన్ వకోరాన్తర్థభక్షితాన్
మహిషాన్ఏకశల్యాంశ్చ ఛాగాంశ్చకృతనిష్ఠితాన్
లేహ్యానుచ్చావచాన్పేయాన్ భోజ్యానివివిధానిచ.

விவிதாந் * ஸித்தாந் * கரகராந் * சகோராந் * க்ருதநிஷ்டிதாந் * ... *
மஹிஷாந் * ஏகசல்யாந்ச * சாகாந்ச * உச்சாவசாந் * லேஹ்யாந் * ... *
பேயாந் * விவிதாநி * போஜ்யாநிச * அாத்தபக்ஷிதாந் * ... (கரு)

తథామ్లలవణోత్తంసైర్వివిధైరాగషాడవైః
హారనూపురకేయూరైరపవిద్ధైర్మహాధనైః

ததா * அம்லலவணோத்தம்ஸை: * விவிதை: * ராகஷாடபை: * *
ஹாரநூபுரகேயூரை: * அபவித்தை: * மஹாதநை: * .. (கசு)

పానభాజనవిక్షిప్తైః ఫలైశ్చవివిధైరపి
కృతపుష్పోపహారాభూః రధికంపుష్యతిశ్రియం.

பாநபாஜநவிக்ஷிப்தை: * விவிதைரபி * பலைச்ச * ... ... *
க்ருதபுஷ்போபஹாரா * பூ: * அதிகம * ஸ்ரியம * புஷ்யதி * ... (கள)

తత్రతత్రచవిన్యస్తైస్సుశ్లిష్టైశ్శయనాసనైః
పానభూమిర్వినావహ్నిం ప్రదీప్తేవోపలక్ష్యతే.

பாநபூமி: * தத்ரதத்ரச * விந்யஸ்தை: * ஸுச்லிஷ்டை: * ...
சயநாஸநை: * வஹ்நிம் விநா * ப்ரதீப்தேவ * உபலக்ஷ்யதே * ... (கஅ)

(பின்னும் அங்கே) பலவகையாக * பக்குவஞ்செய்த * க்ரகரமிருகங்களும * சகோரங்களும் * அவைகளுக்குத் தக்கபடி பக்குவஞ்செய்த * கடா * ஏகசல்யமென்னும் மீன் * ஆடு இவைகளும * உயர்ந்த * நக்கத்தக்கவைகளும் * குடிக்கத்தக்கவைகளும * பலவிதமான * உணவுவகைகளும * பாதி உபயோகித்துக் கொள்ளப்பட்டவை: (ளாயிருந்தன) (கரு) அப்படி * புளி உப்பு சேர்த்து * பக்குவிதயான * வெண் கடுகுகூடிய ஷாடபமென்னும் அறுசுவையுமமைந்த பண்டங்களும * முத்தாஹாரம் சிலம்பு தோள்வளைகளும் * இறைந்திருப்பதாலும * விலையுயர்ந்த (கசு) குடிக்குமிணங்களில் வைத்த * பலவகைத்த * பழங்கள * (நிறைந்திருப்பதினாலும்) புஷ்பங்கள இறைத்திருப்பதினாலும * அவவிடம் * மிகவும * சோதிபடைந்திருந்தது * (கள) அப்பருகுமிடம * அங்கங்கே * போட்டு * இணைத்த * படுக்கைகளும் ஆஸநங்களும் * (நிறைந்திருப்பதினாலே) நெருப்பின்றியே * ஜ்வலிப்பதுபோல் * காணப்பட்டது * ... ... (கஅ)

బహుప్రకారైర్వివిధై ర్వరసంస్కారసంస్కృతైః
మాంసైః కుశలసంయుక్తైః పానభూమిగతైః పృథక్.

பானபூமிகதைஃ*பஹுப்ரகாரைஃ * வரஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதைஃ*
குசலஸம்யுக்தைஃ* விவிதைஃ*மாம்ஸைஃ* ... . (௧௯)

దివ్యాః ప్రసన్నా వివిధాః సురాః కృతసురా అపి
శర్కరాసవమాధ్వీక పుష్పాసవఫలాసవాః.
వాసచూర్ణైశ్చ వివిధైః దృష్టాస్తైస్తైః పృథక్ పృథక్
సన్తతా శుశుభే భూమిః మాల్యైశ్చ బహుసంస్థితైః
హిరణ్మయైశ్చ వివిధై ర్భాజనైస్స్ఫాటికైరపి
జాంబూనదమయైశ్చాన్యైః కరకైరభిసంవృతా,

விவிதைஃ*வாஸசூர்ணைச்ச*ப்ரஸந்நாஃ*விவிதாஃ*திவ்யாஃ*ஸுராஃ*
சர்கராஸவமாத்வீகபுஷ்பாஸவபலாஸவாஃ*க்ருதஸுரா அபி* *
ப்ருதக*த்ருஷ்டாஃ*பஹுஸம்ஸ்திதைஃ*தைஸ்தைஃ*மால்யைச்ச
ஹிரண்மயைஃ*ஸ்பாடிகைரபி*விவிதைஃ*பாஜநைச்ச* ... *
ப்ருதக*ப்ருதக*ஸந்ததா*அந்யைஃ*ஜாம்பூநதமயைஃ . *
கரகைச்ச*அபிஸம்வ்ருதா*பூமிஃ*சுசுபே* .. ... (௨௨)

రాజతేషు చ కుంభేషు జాంబూనదమయేషు చ
పానశ్రేష్ఠం తదా భూరి కపిస్తత్ర దదర్శ హ.

ஸஃ*கபிஃ*தத்ர*ராஜதேஷு*ச*ஜாம்பூநதமயேஷு*ச* .. *
கும்பேஷு*பாநச்ரேஷ்டம*ததா*பூரி*ததாச* ... (௨௩)

அக்குடியறையி லமைத்த * பலவகையாய * உயர்ந்தபடி ஸம்ஸ்கா ரஞ்செய்து * ஸமர்த்தரான பாசகர்கள் * செய்துவைக்க *பலவகைத்த * மாம்ஸங்களும் * பல்வகை * கந்தப்பொடிகளும * (இவைகளோடுகூட) தெளிந்தும் * பஹுவிதமாயும * தேவலோகத்ததுமாகிய * சாராயங்க ளும * சர்க்கரை தேன பூ பழங்களினுற்செய்த சாராயங்களும * தனித் தினி * காணப்பட்டன * அனேகமாய் இறைந்த *மாலைகளும * பொன்* பளிங்குகளால் செய்த * பலவகைப *பாத்திரங்களும * வெவவேறாய * நிறைந்திருப்பதினுலும் * மற்றும் பல*பொற * கரகங்கள பரவியிருப்பதி னுலும் * அவ்விடம் (மிகவும்) ஒளிபெற்றிருந்தது * (௨௨) அவ*வானர வீரர் * அங்கே * வெள்ளி *பொன்*கிண்ணங்களில(வைத்த)உயர்ந்த குடி வகைகள்*அப்போது*அனேகம் வகையாயிருக்கக் * கண்டனர் (௨௩)

సౌవర్ణ్యచ్ఛాతకుంభాని శేధోమణిమయాని చ
రాజతాని చ పూర్ణాని భాజనాని మహాకపిః.

ஸௌ*மஹாகபி*சாதகும்பமயாநி*மணிமயாநிச*ராஜதாநிச* . .
ஓதோ:*பூர்ணாநி*பாஜநாநி*அபச்யத* ... ... (உ௪)

క్వచిదర్ధావశేషాణి క్వచిత్పీతాని సర్వశః
క్వచిన్నైవ ప్రపీతాని పానాని స దదర్శ హ

பாநாநி*க்வசித*அர்தாவசேஷாணி*க்வசித்*ஸாவச:* ... *
பீதாநி*க்வசித*நைவப்ரபீதாநி*ஸ:*ஹ*ததர்ச* ... (உ௫)

క్వచిద్భక్ష్యాంశ్చ వివిధాన్ క్వచిత్పానాని భాగశః
క్వచిదన్నావశేషాణి పశ్యన్వై విచచార హ.

க்வசித*விவிதாந*பக்ஷ்யாமச*க்வசித*பாகச:*பாநாநி* ... *
க்வசித*அந்நாவசேஷாணி*பச்யந்வை*ஹ*விசசார* .. (உ௬)

క్వచిత్ప్రభిన్నైః కరకైః క్వచిదాలోలితైర్ఘటైః
క్వచిత్సంపృక్తమాల్యాని జలాని చ ఫలాని చ.

க்வசித*கரகை:*ப்ரபிந்நை:*க்வசித*கடை:*ஆலோளிதை:* *
க்வசித*ஜலாநிச*பலாநிச*ஸம்ப்ருக்தமால்யாநி* .. (உ௭)

శయనాన్యత్ర నారీణాం శుభ్రాణి బహుధా పునః
పరస్పరం సమాశ్లిష్య కాశ్చిత్సుప్తా వరాంగనాః.

அத்ர*சுப்ராணி*நாரீணாம*சயநாநி*பஹுதா*புந:* காச்சித* ... *
வராங்கநா:*பரஸ்பரம*ஸமாச்லிஷ்ய*ஸுப்தா:* ... (உ௮)

(பின்னும்) அத*திருவடி * பொன்னாலும * ரத்னங்களாலும் *வெள்ளியினாலும (செய்த) மத்தியங்க* நிறைந்த * பாத்திரங்களை * கண்ணுற்றனா* (உ௪) (அங்கே) மத்தியங்கள *சில பாத்திரத்தில்*பாதிகுடிக்கப்பட்டிருந்தன*சிலதில*முழுதும*பருகப்பட்டிருந்தன*சிலதில * உபயோகத்துக்கொள்ளாமலே வைக்கப்பட்டிருந்தன* (அவைகளை) அனுமான *விட்டுப்பார்க்கினா* (உ௫) ஓரிடத்தில * பலவித*பக்ஷ்யங்களும*ஓரிடத்தில*வகைவகையாய* மதயங்களும * ஓரிடத்தில * உண்ட மிகுந்த புன்னவகைகளும*கலைந்துக்கப்புலப்பட* (அவைகளை) நோக்கிக்கொண்டே வியந்து*திரிந்தனா* (உ௬) ஓரிடத்தில*கரகங்கள*உடைந்திருந்தன*ஓரிடத்தில*கலசங்கள*உருட்டியிருந்தன*மற்றுமோரிடத்தில்*தண்ணீர்களும * பழங்களும*புஷ்பங்களும் இறைந்திருந்தன* (உ௭) அங்கே*பெண்மையாய*மங்கையர்களின் படுக்கைகள*பலவகையாயிருந்தன*சில*கட்டழகிகள்*ஒருவரையொருவர்*அணைத்துக்கொண்டு * உறங்கிக்கிடந்தனர்

కాశ్చిద్వస్త్రమన్యస్యాః స్వపత్న్యాః పరిధాయ చ
ఆహృత్య చాబలాస్సుప్తా నిద్రాబలపరాజితాః

காச்சித்* அபலா꞉* நித்ராபலபராஜிதா꞉* ஸுப்தா꞉* ... *
அன்யஸ்யா꞉* வஸ்த்ரம்* ஆஹ்ருத்ய* பரிதாய ச* ஸ்வபத்ந்ய꞉* (௫௦)

తాసాముచ్ఛ్వాసవాతేన వస్త్రం మాల్యం చ గాత్రజం
నాత్యర్థం స్పందతే చిత్రం ప్రాప్య మందమివానిలం.

தாஸாம்* உச்வாஸவாதேந* வஸ்த்ரம்* காத்ரஜம் மால்யம் ச ... *
மந்தம்* அநிலம்* ப்ராப்யேவ* அத்யர்த்தம்* ந ஸ்பந்ததே* சித்ரம்* ()

చందనస్య చ శీతస్య శీధోర్మధురసస్య చ
వివిధస్య చ మాల్యస్య ధూపస్య వివిధస్య చ

சீதஸ்ய* சந்தநஸ்ய ச* சீதோ꞉* மதுரஸஸ்ய ச* விவிதஸ்ய
மால்யஸ்ய ச* விவிதஸ்ய* தூபஸ்ய ச* ... .. . (௫௧)

బహుధా మారుతస్తత్ర గంధం వివిధముద్వహన్
రసానాం చందనానాం చ ధూపానాం చైవ మూర్ఛితః.

விவிதம்* கந்தம்* உத்வஹந்* மாருத꞉* தத்ர* பஹுதா ... ...
ரஸாநாம்* சந்தநாநாம் ச* தூபாநாம் சைவ* மூர்ச்சித꞉* . (௫௨)

ప్రవవౌ సురభిర్గంధో విమానే పుష్పకే తదా
శ్యామావదాతాస్తత్రాన్యాః కాశ్చిత్కృష్ణా వరాంగనాః
కాశ్చిత్కాంచనవర్ణాంగ్యః ప్రమదా రాక్షసాలయే.

ஸுரபி꞉* கந்த꞉* ததா* புஷ்பகே* விமாநே* ப்ரவவௌ* தத்ர*
ராக்ஷஸாலயே* காச்சித* வராங்கநா꞉* க்ருஷ்ணா꞉* அந்யா꞉* .
ச்யாமாவதாதா꞉* காச்சித* ப்ரமதா꞉ காஞ்சநவர்ணாங்க்ய꞉* (௫௩)

சில* மெல்லியலார்கள்* உறக்கமயக்கங் கொண்டவர்களாய்* உறங்கு* மற்றொருத்தியின்* உடையை* எடுத்து* உடுத்து* துயின்றனர்* (௫௦) அவர்களின்* மூச்சுக்காற்றினால்* ஆடைகளும் * உடம்பிலணிந்த* பூமாலைகளும்* இளங் * காற்றினால் * (அசைவதுபோல அசைந்தனவேயன்றி) அதிகமாக * அசைந்தனவல்ல * அது வியப்பாயிருந்தது * (௫௧) குளிர்ந்த* சந்தனம் * மதுவியம் * தேன் * பலவகை * மாலைகள் * பலவகை * தூபங்கள் * (இவைகளின்) (௫௨) பலவகையான * வாஸனையைக்கொண்டு* காற்று (வீசியதால்) அங்கே* பலவகையாக* தேன் * சந்தனம் * தூபங்கள் இவைகளின் * அதிகமான* (௫௩) கந்த * வாஸனை * அப்போது * (அப்) புஷ்பகவிமானத்தில் * வீசியது * (திருவடி இவைகளை நோக்கியபடியும் அங்கங்கே பார்த்துக்கொண்டே திரிந்தனர்) அந்த * அரக்கருக்கரசன் மனையில் * சில* வாரணத்துகள் *கறுத்தும * (சிலர்) வெளுத்தும்*சில * செருக்கிகள்*பொன்வண்ணமாயும் (இருந்தனர்) ... ... (௫௪)

తాసాంనిద్రావశత్వాచ్చ మదనేనవిమూర్ఛితం
పద్మినీనాంప్రసుప్తానాం రూపమాసీద్యథైవహి

தாஸாம*நித்ராவசதவாச்ச*மதநேந*விமூர்சிதம்*ரூபம்* ... *
பரஸுபதாநாம*பதமிநீநாம*யதைவஹி* ... ... (௩௪)

ఏవంసర్వమశేషేణ రావణాన్తఃపురంకపిః
దదర్శసుమహాతేజా నదదర్శచజానకీం

ஸுமஹாதேஜாஃ*கபிஃ*ஏவம*ராவணாந்தஃபுரம்* ... .
அசேஷேண*ததாச*ஜாநகீம*நததாச* ... ... (௩௫)

నిరీక్షమాణశ్చతదా తాస్త్రియస్సుమహాకపిః
జగామమహతీంచిన్తాం ధర్మసాధ్వసశంకితః

పరదారావరోధస్య ప్రసుప్తస్యనిరీక్షణం
ఇదంఖలుమమాత్యర్థం ధర్మలోపంకరిష్యతి

నహిమేపరదారాణాం దృష్టిర్విషయవర్తినీ
అయంచాత్రమయాదృష్టః పరదారపరిగ్రహః.

ஸஃ*மஹாகபிசச*ததா*தாஃ*ஸதிரியஃ*நிரீக்ஷமாணஃ* ... *
தாமஸாதவஸசஙகிதஃ*மம*இதம*பரஸுபதஸய* ... *
பரதாராவரோதஸய*நிரீக்ஷணம*அதயாததம*தாம ... *
லோபம*கரிஷயதி*மே*தருஷடிஃ*பரதாராணம* ... *
விஷயவாதினி*நஹி*அதர*மயாச*அயம*பரதாரபரி ... *
காஹஃ*தருஷடஃ*(இதி) மஹதீம*சிந்தாம்*ஜகாம* .. (௩௭)

அவர்கள் * துயின்றுகொண்டிருக்கையிலும்*மதத்தால் *விளங்கும்* உருவம*புஷ்டங்கள மூடிக்கொண் டிருக்கையிலும் * தாமரையோடை* விளககுமா போலே விளங்கியது * (௩௪) மகா தேஜிஷ்டரான * திருவடி *இபபடி *இராவணன்*அந்தப்புரம*முழுதும்*நோக்கின(ரெனினும் ஸீதாபிராட்டியை * (எங்கும) கண்டிலர் * (௩௫) அவ்*வாநரகுலத்துக் கிறைவன* (அப்படி) அப்போது*அந்த*மடந்தையர்களை*நோக்கினதால்* தாமலோபத்திற்குப் பயந்து*காம*இப்படி * உறஙகும் * அயலார் மனைவிகளைக * கணடது * மிகவும் * தாமததிற்கழிவைச் *செய்யும்*யான்*கண்ணுல* (இதுவரையில்) அயலார்மனைவிகளை நோக்கியதில்லை* (ஆயினும்) இஙகே*யான்*இந்த*பரஸ்த்ரீகளை*நோக்கும்படி (நோந்ததே) (என்று) மிகவும்*சிந்தை*யடைந்தனர் * ... ... (௩௮)

తస్యప్రాదురభూచ్చింతా పునరన్యామనస్వినః
నిశ్చితైకాంతచిత్తస్య కార్యనిశ్చయదర్శినీ.

தஸ்ய*சிந்தா*காந்தசித்தஸய*மநஸ்விந:*புந:* .. *
கார்யநிச்சயதர்சினீ*அந்யா*சிந்தா*ப்ராதுரபூத்* ... (௩௯)

కామందృష్టామయాసర్వా విశ్వస్తారావణస్త్రియః
నహిమేమనసఃకించి ద్వైకృత్యముపపద్యతే.

விச்வஸ்தா:*ஸர்வா:*ராவணஸ்த்ரிய:*மயா*காமம*த்ருஷ்டா:*
மே*மநஸ:*வைக்ருதயம*கிஞ்சித*(அபி)நோபபத்யதே ஹி*(௪0)

మనోహిహేతుస్సర్వేషా మింద్రియాణాంప్రవర్తనే
శుభాశుభాస్వవస్థాసు తచ్చమేసువ్యవస్థితం

ஸர்வேஷாம*சுபாசுபாஸு*அவஸ்தாஸு*இந்த்ரியாணாம்* ...
ப்ரவர்த்தனே*மந:ஹி*ஹேது:*மே*தத*ஸுவ்யவஸ்திதம* ()

నాన్యత్రహిమయాశక్యా వైదేహీపరిమార్గితుం
స్త్రియోహిస్త్రీషుదృశ్యన్తే సదాసంపరిమార్గణే.

ஸம்பரிமார்கணே*ஸதா*ஸ்த்ரிய:*ஸ்த்ரீஷு ஹி*த்ருச்யந்தே* *
வைதேஹீ*அன்யத்ர*மயா*பரிமார்கிதும*நசக்யா ஹி* (௪௧)

యస్యసత్త్వస్యయాయోని స్తస్యాస్తత్పరిమార్గ్యతే
నశక్యాప్రమదానష్టామృగీషుపరిమార్గితుం.

யஸ்ய*ஸத்வஸய*யா*யோநி:*தத்*தஸ்யாம்*பரிமார்க்யதே* *
ப்ரமதா*நஷ்டா*ம்ருகீஷு*பரிமார்கிதும*நசக்யா* (௪௨)

(உடனே) அவ்வானரா கோயான் * உண்மையான மனோதிடமுடையவரும * நுண்ணறிவுடையவருமாதலால் * மறுபடியும * நினைத்துவந்த காரியம நிறைவேறுமபடியான* வேறு *சிந்தை * யுடையவராயினா * () (எவ்வாறெனில்) இவவிராவணனை மனைவிகள்*எல்லாரும* (அச்சமெனபதின்றி) நமபிக்கையாய (உறங்குகின்கொண் டிருக்கிறாகள) இவாகளை * நாமுய* நன்றாயப * பாாத்தோம* (இப்படிப்பாாததும) எனமனதிற்கும * விகாரம்*கொஞ்ச (மேனும) உண்டாகவில்லை* (சயந்த) எல்லோருமு*நல்ல வைதியவையெனனுமிருவகை*தசைகளிலும*புலனகளை* பரவாததிப்பதற்கு*மனமனறோ*காரணமாயிருக்கிறது * (௪௧)தேடுவதெனறால்*எப்போதும்*ஸதரீகளை*ஸ்தரீகளின் கூமபல்லனறோ * காணவேணடும * ஸ்ரீ ஜனகராஜன் திருமகளாரான ஸீதாபிராட்டியை * வேறிடத்தல * யான் * தேடுவதுகூடாதகன்றோ*(௪௨)எநத*பிராணி*எந்த* ஜாதியோ*அதை* அந்தஜாதிக்குளளேதாமே *தேடவேணடும *மடநதையா * காணுமல போனால்* (அவாகளை) மான்கூட்டததில்*தேடக கூடாதே * ... (௪௩)

తదిదం మార్గితం తావ చ్ఛుద్ధేన మనసా మయా
రావణాన్తః పురం సర్వం దృశ్యతే న చ జానకీ

...மநஸா*சுத்தேன*தத*இதம்*ராவணாந்த:புரம* ...
ஸர்வம*மார்கிதம*தாவத்*ஜாநகீச*நத்ருசயதே* ... (௪௪)

దేవగన్ధర్వకన్యాశ్చ నాగకన్యాశ్చ వీర్యవాన్
అవేక్షమాణో హనుమా న్నైవాపశ్యత జానకీం

வீாயவாந*ஹநுமாந*தேவகந்தர்வ கந்யாசச*நாககந்யாசச*
அவேக்ஷமாண:*ஜாநகீம*நைவாபசயத* ... ... (௪௫)

తామపశ్య న్కపిస్తత్ర పశ్యంశ్చాన్యా వర స్త్రియః
అపక్రమ్య తదా వీరః ప్రధ్యాతు ముపచక్రమే.

கபி:*தத்ர*அந்யா:*வரஸ்த்ரிய:*பசயஞ்ச*தாம* ... ..
அபசயந*வீர:*அபக்ரமய*ப்ரத்யாதும*உபசக்ரமே* . (௪௬)

స భూయస్తు పరం శ్రీమాన్ మారుతి ర్యత్నమాస్థితః
ఆపానభూమి ముత్సృజ్య తద్విచేతుం ప్రచక్రమే.

ஸ: [illegible]:*ஆபாநபூமிம*உத்ஸ்ருஜய*பரம*யத்நம* ...
ஆஸ்தித:*பூய:*தத*விசேதும*ப்ரசக்ரமே*. (௪௭)

(ஆனையா..., ~ —*மனச் * சுத்தியோடே*அவ் * விந்த * இராவணனந்தப்புரம*முழுதும*தேடியாயிற்று (என்றாலும)பிராட்டியாரைக்*காணவில்லை* (என்று சிந்தித்தனா*) (௪௪) வீரதன்மையரான* அனுமான* (அங்கே முழுதும தேடியும) தேவகன்னிகைகள கந்தர்வ கன்னிகைகள * நாககன்னிகைகள * (இவர்களை) நோக்கினாரேயல்லது * ஸீதாதேவியைக* கண்டிலா* (௪௫) அவவானரர்கோமான*அங்கே* வேறு *மடவார்களைக* கண்டாரேயல்லது*ஸ்ரீ ஜநகராஜன திருமகளைக * காணாமையாலே* (மறு படியும்) தாம வீரதனமுள்ளவ ராதலின்*அப்புறம சென்று*யோசிக்கத் துடங்கினா* (௪௬) அவவாயுவின மைந்தன்* (சற்றுயோசித்து) அப்பருகுங் கூடத்தைவிட்டு*பெரிய* முயற்சி* கொண்டு*மறுபடியும * அவ்விராவணன் அந்தப்புரத்தில*தேடத்துடங்கினா* ... ... (௪௭)

சுந்தரகாண்டத்தில் பதினோராவது சருக்கம்
முற்றிற்று

பன்னிரண்டாவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி மறுபடியு மரண்மனையெங்கும பிராட்டியாரைத் தேடிக்காணாமல் மிகச் சிந்தையுற்றது.

స తస్య మధ్యే భవనస్య మారుతి ర్లతాగృహాం శ్చిత్రగృహాన్ నిశాగృహాన్.
జగామ సీతాం ప్రతిదర్శనోత్సుకో న చైవ తాం పశ్యతి చారుదర్శనాం.

ஸீதாம ப்ரதி*தாசநோத்ஸுக:*ஸ:*மாருதி:*தஸ்ய*பவநஸ்ய*மத்யே*லதாக்ருஹான்*சித்ரக்ருஹான்*நிசாக்ருஹான்*ஜகாம*சாருதர்சநாம்*தாம*ந*ச*ஏவ*பச்யதி

స చిన్తయామాస తతో మహాకపిః ప్రియామపశ్యన్ రఘునన్దనస్య తాం
ధ్రువం హి సీతా మ్రియతే యథా న మే విచిన్వతో దర్శనమేతి మైథిలీ.

ஸ:*மஹாகபி:*தத:*ரகுநந்தனஸ்ய*தாம*ப்ரியாம*அபச்யன்* சிந்தயாமாஸ* மைதிலீ*விசின்வத:*மே*தர்சனம*ந*ஏதி*யதா*ஸீதா*ம்ரியதே*த்ருவம்ஹி* (௨)

సా రాక్షసానాం ప్రవరేణ జానకీ స్వశీలసంరక్షణ తత్పరా సతీ
అనేన నూనం ప్రతిదుష్టకర్మణా హతా భవేదార్యపథే పరే స్థితా

ஸா*ஸதீ*ஜாநகீ*ஸ்வசீலஸம்ரக்ஷண தத்பரா*பரே*ஆர்யபதே*ஸ்திதா* .. *
ராக்ஷஸாநாம*ப்ரவரேண*ப்ரதிதுஷ்டகாமணா*அநேந*ஹதா*பவேத நூநம* ()

(அநந்தரம்) ஸீதாதேவியாரைக் * கண்ணுற்றுப் பணிந்து களிப்புறல் வேண்டுமென்று மிகவாவல்கொண்ட * அந்தச் * சிறியதிருவடி * அவ்விராவணனுடைய அந்த * அந்தப்புரத்தி * னடுவில் * (காமுகரோடு காந்தையர்களுடன் சேர்ந்தின்புறற்குரிய) லதாமண்டபங்களையும் * இணைபிரிந்தோர் மனக்கவலையை யாற்றவல்ல பற்பல சித்திரங்களையுடைய நல் வீடுகளையும் * இரவிலின்புற்றுத் துயிலுறற்குரிய வீடுகளையும் * சென்று தேடியும் * மிகவழகுற்ற காட்சிகொண்ட * அந்த ஸீதாதேவியாரை மாத்திரம் * கண்ணுற்றிலர் * (௧) அங்ங * மாருதி * மீளவு மெய்குலைந்தும் * சக்கரவர்த்தித் திருமகனுக்கு இனிய * அந்தப் * பிரியமுள்ள பிராட்டியாரைக் * காணாமல் * (இவ்வண்ணம்) சிந்தையுற்றனர் * ஜனகராஜன் திருமகளாகிய பிராட்டியார் * யான் * எவ்வளவு முயற்சிகொண்டு தேடியும் * கட்புல * னாகாமையினாலே * பிராட்டியார் * இறந்தனள் * என்பதில் * ஐயம் தோற்றவில்லை * (௨) அந்தக் * கற்புடைய * ஜானகி * தமது நல்லொழுக்கத்தைப் பாதுகாக்க வுறுதிகொண்டு * சிறந்த * முன்னோர் சென்ற நல்வழியில் * நிலைபெற்றிருந்தமையின் * கொடுமைகொண்ட அரக்கர்களுக் கெல்லாம் * இறையும் * மிகக்கொடிய செயலுடையோனுமாகிய * இந்த இராவணனால் * கொல்லப்பட்டனளோ * ... ... (௩)

విరూపరూపా వికృతా వివర్చసో మహాననా దీర్ఘవిరూపదర్శనాః
సమీక్ష్య సా రాక్షస రాజయోషితో భయాద్వినష్టా జనకేశ్వరాత్మజా.

ஸா*ஜநகேசவராதமஜா*விரூபரூபாஃ*விக்ருதாஃ*விவர்சஸஃ*மஹாநநாஃ* ...
தீர்கவிரூபதர்சநாஃ*ராக்ஷஸராஜயோஷிதஃ*ஸமீக்ஷ்ய*பயாத*விநஷ்டா* (ச)

సీతామదృష్ట్వా హ్యనవాప్య పౌరుషం విహృత్య కాలం సహ వానరైశ్చిరం
న మేఽస్తి సుగ్రీవసమీపగా గతి స్సుతీక్ష్ణదండో బలవాంశ్చ వానరః.

ஸீதாம்*அத்ருஷ்ட்வா ஹி*பௌருஷம*அநவாபய*வாநரைஸஸஹ*சிரம*காலம*
விஹ்ருதய*மே*ஸுக்ரீவஸமீபகா*கதிஃ*ந அஸதி*ஸுதீக்ஷணதண்டஃ*பலவானச*
[வாநரஃ* ... (ரு)

దృష్టమంతఃపురం సర్వం దృష్టా రావణయోషితః
న సీతా దృశ్యతే సాధ్వీ వృథా జాతో మమ శ్రమః.

அநதஃபுரம்*ஸர்வம*த்ருஷ்டம*ராவணயோஷிதஃ * த்ருஷ்டாஃ*
ஸாத்வீ*ஸீதா*நத்ருசயதே*மம*சரமஃ*வருதா*ஜாதஃ* ... (சு)

కిన్ను మాం వానరాస్సర్వే గతం వక్ష్యంతి సంగతాః
గత్వా తత్ర త్వయా వీర కిం కృతం తద్వదస్వ నః.

நராஃ*ஸர்வே*ஸங்கதாஃ*கதம*மாம*கிநு*வக்ஷயநதி* ... *
வீர*தவயா*தத்ர*கத்வா*கிம*க்ருதம*தத்*நஃ*வதஸவ* .. (எ)

இராவணனால் காமுறப்பட்டவளும * கோரரூபங்களையே காணும். ஜனகராஜன் திருமாளிகையிலே வளர்ந்தவளுமாதல் னப்பிராட்டி * கோர ரூபமுடையோரும் * கோரமான வேஷமபூண்டவரும*தேவ வொளியற்ற வரும * பெரிய முகமுடையோரும * நீண்ட கோரமானகண்களைக்குடை யோரும ஆகிய * ராவணனுடைய மனைவிகளைக * கணனுற*றச்சமுற* றிறந்தனளோ* (ச) ஸீதாதேவியைக *காணுமலும*ஆண்மையைப * பய னுறச்செய்யாமலும*வானரகளுடன்கூடி*நெடுங * காலம* வீணைக்கழித் துப்*திறமையற்றவன்போல் யான் * இப்போது மஹாராஜரருகிற*செல் வது * நலமற்றதன்றோ * (அவா) கொடுமையாகச சிக்ஷைசெயபவரும* பெருமா ளிளையபெருமா ளிருவரும ஸஹாயமாயிருக்கின்றமையின் நாம வரை மீறிசசெல்லவொணுதவரும * வாநரஜாதியாதலான் மனநிலையற் றவருமாகின்றனரே (ரு) அந்தப்புர * மெங்குங் * தேடியும் * இராவண னுடைய காந்தையர்கள * காணப்பட்டனர்களே யன்றி*கற்புடைய*அந்த ஸீதாதேவியாததிம * காணப்படடிலள் * (ஆதலின) யான * பட்ட பாடெல்லாம * வீணுக*வாயிறறே (சு) வானரரக * ளெல்லாரு * மொன் றுகூடி * வாளாச்சென்ற*வென்னைக்காணின் *என்ன*சொல்வார்களோ* ... வீரமுடைய மாருதியே * நீர * அவ்விலங்கையினுட் * சென்று* ... காரியம் * ஸாதித்துவத்தீரோ * அககாரியததை * யெமக்குக * றுமின் * (என்றுவினவுவார்களே) ... ... (எ)

అదృష్ట్వాకిం ప్రవక్ష్యామి తామహం జనకాత్మజాం
ధ్రువం ప్రాయముపేష్యన్తి కాలస్యవ్యతివర్తనే.

அஹம்*தாம*ஜனகாத்மஜாம*அத்ருஷ்டவா*கிம *ப்ரவக்ஷ்யாமி*
காலஸய*வயதிவாத்தே*பராயம்*உபேக்ஷயந்தி*த்ருவம்* ... (அ)

కింవావక్ష్యతి వృద్ధశ్చ జాంబవానంగదశ్చసః
గతంపారంసముద్రస్య వానరాశ్చసమాగతాః

வருததச்ச*ஜாமபவான*ஸ:*அங்கதசச*ஸமாகதா:* ... ...
வாநராசச*ஸமுதரஸய*பாரம*கதம*கிம்வா*வக்ஷ்யநதி* . (கூ)

అనిర్వేదశ్శ్రియోమూల మనిర్వేదఃపరంసుఖం
అనిర్వేదోహిసతతం సర్వార్థేషుప్రవర్తకః.

அநிாவேத:*சரிய:*மூலம்*அநிர்வேத:*பரம*ஸுகம்*... *
அநிாவேதோஹி*ஸததம*ஸர்வார்தேஷு*பரவாதக:* ... (ய)

కరోతిసఫలంజన్తోః కర్మయత్తత్కరోతిసః
తస్మాదనిర్వేదకృతం యత్నంచేష్టేఽహముత్తమం.

யத்*(ய:)கரோதி*தத்*ஜநதோ:*காம*ஸ:*ஸபலம*கரோதி*..*
தஸமாத்*அஹம*அநிாவேதகருதம*உததமம*யதநம*சேஷ்டே.

யான் * அந்த * ஜனகராஜன திருமகளைக * கண்ணாக் காணமல் * (அதறகு) யாது * விடைகூறுவேன * (யான கண்டிலேன சீதையை யென்றுரைசெயவேனுகி லுடனேயவாகள) மஹாராஜரிட்ட கெடுவும * கடந்து விட்டமையின * ப்ராயோபவேசம * செய்து விடுவாாக ளென பது * நிசசயம (அ) ஜ்ஞாநம வயது குலம் இமமூன்றினுலும பெரியவ ராகிய * ஜாமபவானும் * யானே தமககுள் சிறநதவனென்று என்னிடத் தில மதிப்புடைய * அஙகத குமாரனும * மிகத்திரளாகக கூடிய * மற் றுள்ள வாநராகளும * அலைகடலைததாவி யிங்குவநது*பயனின்றி * மீளவு மக்கரைசோநதவுடன் * என்னைககண்டு * யாது * கூறுவாாகள * (கூ) (இவவண்ணஞ சிந்தைகொண்டும மீளவும கொஞசம தெளிவுகொண்டு) மனககவலை நீங்கி யுற்சாகமுறறிருப்பதுவே * நற்செலவநதுககு * முதற காரணம் * அவவுறசாகமே * மேப * ரினபம * அவவுறசாகமே * எப பொழுதும் * எலலாவிஷயங்களிலும்*முயலுமபடிசசெயவது* (ய) எந்தச செயலை * (யெவன்)செய்கின்றனனே*அநத * அவனுடைய*அசசெயலை* யந்தவுற்சாஹமே * பயன்படசசெயகினறது*ஆதலின * யானும*அவ வுற்சாஹத்தினுல்மேன்மையுற்று * சிறந்த * முயறசியையே * மேற்கொ ள்ளுகின்றேன் * ... ... (யக)

భూయస్తావద్విచేష్యామి దేశాన్ రావణపాలితాన్
అపానశాలా విచితాస్తథా పుష్పగృహాణి చ.

ராவணபாலிதாந்*தேசாந்*பூயஸ்தாவத்*விசேஷ்யாமி* . ...
விசிதா:*ஆபாநசாலா:*ததா*புஷ்பக்ருஹாணிச ... ... (௰௨)

చిత్రశాలాశ్చ విచితా భూయః క్రీడాగృహాణి చ
నిష్కుటాన్తరరథ్యాశ్చ విమానాని చ సర్వశః.

பூய:*விசிதா:*சித்ரசாலாச்ச*க்ரீடாக்ருஹாணிச* ...
நிஷ்குடாந்தர*ரத்யாச்ச*ஸர்வச:*விமாநாநிச* ... ... (௰௩)

ఇతి సంచిన్త్య భూయోऽపి విచేతుముపచక్రమే
భూమీగృహాంశ్చైత్యగృహాన్ గృహాతిగృహానపి.

இதி*ஸஞ்சிந்த்ய*பூயோபி*பூமீக்ருஹாந்*சைத்யக்ருஹாந்* ...
அதிக்ருஹாநபி*க்ருஹாந்*விசேதும்*உபசக்ரமே*... ... (௰௪)

ఉత్పతన్నిపతంశ్చాపి తిష్ఠన్ గచ్ఛన్ పునః పునః
అపావృణ్వంశ్చ ద్వారాణి కవాటాన్యవఘాటయన్.

உத்பதந்*நிபதஞ்சாபி*திஷ்டந்*கச்சந்*புந:புந:* ... ...
த்வாராணி*அபாவ்ருண்வஞ்ச*கவாடாநி*அவகாடயந்* ... (௰௫)

ప్రవిశన్నిష్పతంశ్చాపి ప్రపతన్నుత్పతన్నపి
సర్వమప్యవకాశం స విచచార మహాకపిః.

ப்ரவிசந்*நிஷ்பதஞ்சாபி*ப்ரபதந்*உத்பதந்நபி*ஸ:* ...
மஹாகபி:*அவகாசம்*ஸர்வமபி*விசசார* ... ... (௰௬)

இராவணனால் காக்கப்பட்ட * தேசமெல்லாம் * மறுபடியும் * தேடிப் பார்ப்போம் * முன்னே தேடப்பட்ட * பான சாலைகளையும் * அவ்வண்ணமே * நன்மலராயிருந்த பூமண்டபங்களையும் * (௰௨) அடிக்கடி * தேடியும் * சித்திர சாலைகளையும் * பள்ளியறைகளையும் * வீடுகளின் பின்புறத் தோட்டங்களையும் * அங்கங்குள்ள சிறுவீதிகளையும் * எங்குங் கட்டப்பட்ட * விமானங்களையும் * தேடிப்பார்ப்போம் * (௰௩) என்று இவ்வகையாக * சிந்தைகொண்டு * மீளவும் * பூமிக்குள் கட்டப்பட்ட * நிலமாளிகைகளையும் * நாலுவழிகளுங் கூடுகின்ற நாற்சந்தியில் கட்டப்பட்ட வீடுகளையும் * எல்லா மாளிகைகளையுந் தாண்டி வெகுதூரத்தில் * தனித்துக் கட்டப்பட்ட வீடுகளையும் * தேடும்படி * முயற்சிகொண்டு * (௰௪) (அடிக்கடி) உயர்ந்த மாடமாளிகைகளின் நுனியில் ஏறியும் * அங்கிருந்து கீழிறங்கியும் * அடிக்கடி நின்று நின்று நெடுந்தூரம் முற்றும்பார்த்தும் * மேன்மேலே சென்றும் * அடிக்கடி * கதவுகளைத் * திறந்தும் * கதவுகளை * மூடிக்கொண்டும் * (௰௫) குகைகளுள் புகுந்தும் * அங்கிருந்து புறமே வந்தும் * கிணறு முதலிய தாழிடங்களுக்குள்ளிழிந்தும் * அங்கிருந்து மேலெழுந்தும் * (இவ்வகையாக) அந்த * மாருதி * அவ்வந்தப்புரமெங்கும் * தேடித்திரிந்தனர் * ... ... (௰௬)

చతురంగులమాత్రోఽపి నావకాశస్స విద్యతే
రావణాన్తఃపురే తస్మిన్ యం కపిర్న జగామ సః.

தஸ்மிந்*ராவணாந்த:புரே*ஸ:*கபி:*யம்*நஜகாம* .. .. *
ஸ:*அவகாச:*சதுரங்குலமாத்ரோபி*நவித்யதே ... ... (௰௭)

ప్రాకారాన్తరరథ్యాశ్చ వేదికాశ్చైత్యసంశ్రయాః
దీర్ఘికాః పుష్కరిణ్యశ్చ సర్వం తేనావలోకితం

ப்ராகாராந்தரரத்யாச்ச*சைத்யஸம்ச்ரயா:*வேதிகா:* ... *
தீர்க்கிகா:*புஷ்கரிண்யச்ச*ஸர்வம்*தேந*அவலோகிதம்* (௰௮)

రాక్షస్యో వివిధాకారా విరూపా వికృతాస్తథా
దృష్టా హనుమతా తత్ర న తు సా జనకాత్మజా

விவிதாகாரா:*விரூபா:*ததா*விக்ருதா:*ராக்ஷஸ்ய:* ..
ஹநுமதா*தத்ர*த்ருஷ்டா:*ஸா*ஜநகாத்மஜா*நது* ... (௰௯)

రూపేణాప్రతిమా లోకే వరా విద్యాధరస్త్రియః
దృష్టా హనుమతా తత్ర న తు రాఘవనన్దినీ.

ரூபேண*அப்ரதிமா:*லோகே*வரா:*வித்யாதரஸ்த்ரிய:*
தத்ர*ஹநுமதா*த்ருஷ்டா:*ராகவநந்திநீ*நது* ... . (௨௰)

నాగకన్యా వరారోహాః పూర్ణచన్ద్రనిభాననాః
దృష్టా హనుమతా తత్ర న తు సీతా సుమధ్యమా.

வராரோஹா:*பூர்ணசந்த்ரநிபாநநா:*நாககந்யா:*தத்ர* ... *
ஹநுமதா*த்ருஷ்டா:*ஸுமத்யமா*ஸீதா*நது* ... .. (௨௧)

அந்த * விராவணனுடைய * வரண்மனையில * அந்தத் திருவடி * யெவ்விடம * சென்றிலரோ * அப்படிப்பட்ட * இடம * நாலங்குலங் கூட * கிடைத்திலது * (௰௭) (இவ்வண்ணம்) பராகாரங்களையு மத்தியத்துள்ளுள்ள தெருவுகளும * நடுச்சந்தி மரத்தடிகளிலுள்ள * திண்ணைகளும * பெரியவாவிகளும் * பொற்றாமரை யோடைகளும * மற்றுமுள்ள வெல்லாவிடமும * அம்மாருதியினால * தேடப்பட்டன * (௰௮) பற்பலவுருவ முற்றும * காணற்கரிய வுருவமுற்றவராக * பலவண்ணமே * விகாரமாகிய வேஷமும்பூண்ட*கொடியஅரக்கிகளேமாத்ரம * திருவடியால்*அவ்வரண்மனையில்*காணப்பட்டார்களேயன்றி * அந்த*ஜனகமஹாராஜனது மகள்*கட்புலனாகியிலள*(௰௯)கட்டழகிகளில் *நிகரில்லாத*உலகத்தில் *சிறந்த*வித்தியாதரபெண்களையு*மங்கே * திருவடி*கண்டனரே யல்லது*ஸ்ரீரகுநந்தனன பிராணநாயகியாகிய சீதாதேவியைமாத்திரம * கண்டிலர * (௨௰) சிறந்தவல்குலும * முழுமதியையொத்த முகமுமுடைய * நாககன்னிகைகளையும * அங்கே * திருவடி * கண்டனர * நுண்ணிடையினளாகிய * ஸ்ரீஸீதாபிராட்டியாரைமாத்திரம் * கண்டிலர்*... ... ... (௨௧)

ప్రమథ్య రాక్షసేన్ద్రేణ నాగకన్యా బలాద్ధృతాః
దృష్టా హనుమతా తత్ర న సా జనకనన్దినీ

ராக்ஷஸேந்தரேண*ப்ரமத்த்ய*பலாத்*ஹ்ருதாஃ*நாககன்யாஃ* *
தத்ர*ஹனுமதா*த்ருஷ்டாஃ*ஜநகநந்தினீ*ஸா*ந*... (உஉ)

సోఽపశ్యంస్తాం మహాబాహుః పశ్యంశ్చాన్యా వరస్త్రియః
విషసాద ముహుర్ధీమాన్ హనుమాన్ మారుతాత్మజః.

மஹாபாஹுஃ*தீமான*மாருதாத்மஜஃ*ஸஃ*ஹனுமான*தாம்*
அபச்யன*அன்யாஃ*வரஸ்த்ரியஃ*பச்யனச*முஹுஃ*விஷஸாத* ()

ఉద్యోగం వానరేన్ద్రాణాం ప్లవనం సాగరస్య చ
వ్యర్థం వీక్ష్యానిలసుతశ్చిన్తాం పునరుపాగమత్

வாநரேந்த்ராணாம்*உத்யோகம*ஸாகரஸ்யச*ப்லவநம*
வ்யர்த்தம*வீக்ஷ்ய*அநிலஸுதஃ*புநஃ*சிந்தாம*உபாகமத* (உச)

అవతీర్య విమానాచ్చ హనుమాన్ మారుతాత్మజః
చిన్తాముపజగామాథ శోకోపహతచేతనః.

மாருதாத்மஜஃ*ஹநூமான*அத*சோகோபஹதசேதநஃ* ... *
விமாநாச்ச*அவதீர்ய*சிந்தாம்*உபஜகாம* ... ... (உரு)

அரக்கர்கோனான இராவணனால்*போரிற்பகைவரைவெற்றிகொண்
வலுவினால்*பற்றியெடுத்துக்கொண்டுவந்த*நாகாங்கனையாகளையும *
கே*திருவடி*கண்டனா * ஜனகமஹாராஜன் திருமகளாகிட*அங்கசசீதா
பிராட்டியைமாததிரம * கணடிலா* (உஉ) நீணடுருணடு திரண்டபுஜங்கண்ட
முடையோரும*தூப்புன்முனையினும*நுண்ணியமதியுடையோரும*மஹா
பலன்மைந்தரும*மிகபபுகழுமுடையோருமாதலின*அங்கதிருவடி*அப்
பிராட்டியான்ரக*கணடபண்யாமையினாலும* மற்றுளள * சிறநதபெணக
ளைலலோரையுங*கணணுற்றதனாலும* (இனியெஙகேபிராட்டியைததேடு
வோமென்று) அடிககடி * மனககவலைகொண்டனா * (உந) வாநரவீராக
ளாகிய மஹாராஜாமுதலிய வெலலோருடைய * முயற்சியும * பெரிய
அலைகடலைக் * கடந்திலஙகைககுட் சென்றதுவும * பயனற்றதாயிற்றே *
யென்று*மாருதி * மீளவு * மிகசசிந்தை* கொண்டு * (உச) வாயுதேவன்
மைநதனும*அனுமானென்னிம சிறப்புபெயருடையோருமாயினும*மின்
பும்*மிகசசோகத்தினால் மதிமயக்குற்று * அவவிமானததினின்றும *கீழே
யிறங்கி * (மீளவும*சிநதை*கொண்டனா * ... ... (உரு)

சுந்தரகாண்டத்தில் பன்னிரண்டாவதுசருக்கம்

முற்றிற்று